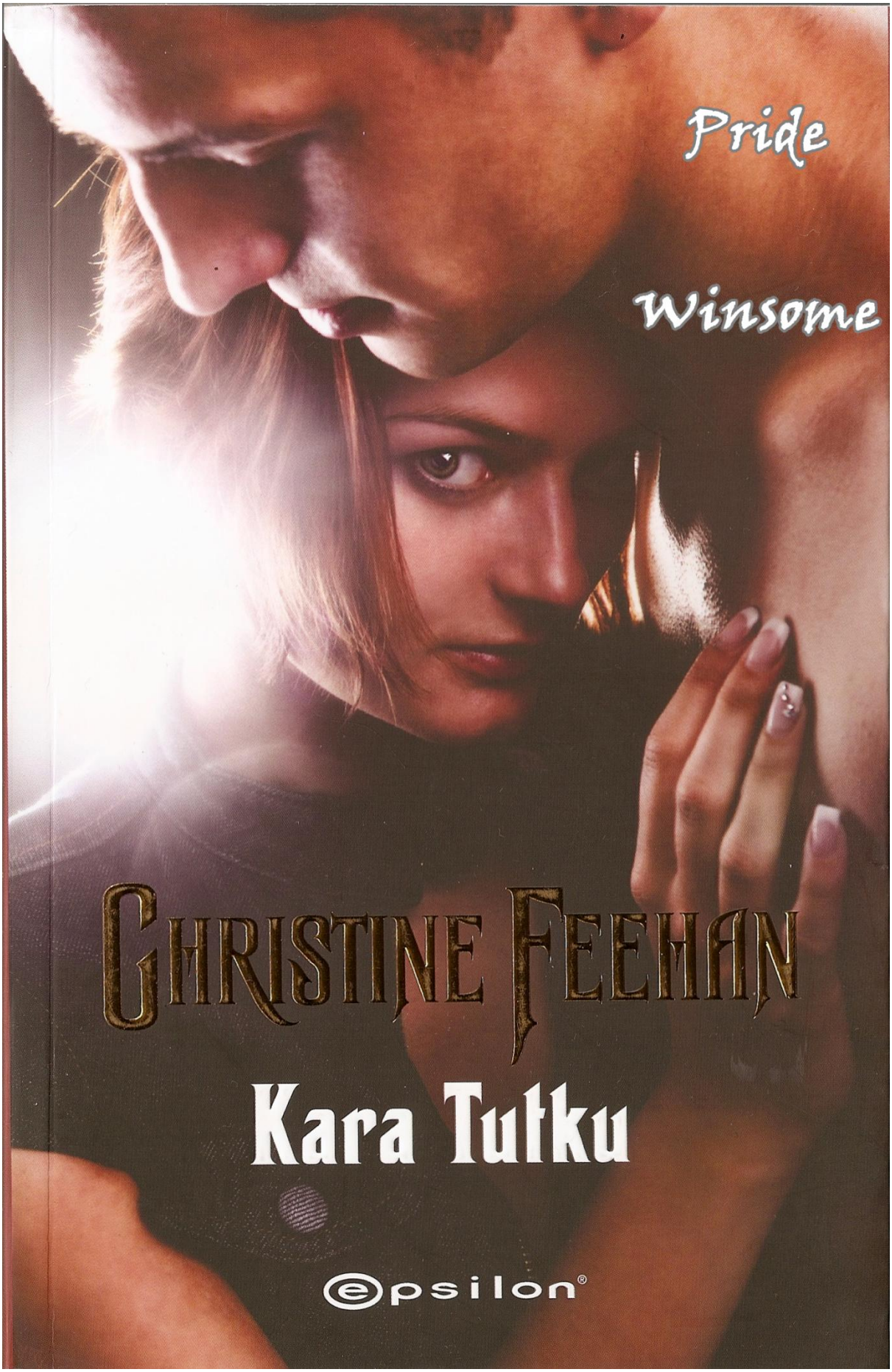

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

DARK SERİSİ - 11

Kara bir tutkuydu gözleri. Ona aşkı, ihtirası ve sonsuz sadakati sunacaktı.

Yedi yıl önce Doktor Shea O'Halloran, o güne kadar şahit olmadığı tüyler ürpertici bir acıyla kıvrandı. Adeta işkenceye maruz kalmıştı. En sonunda ızdırabı sona ermiş ama bu deneyimi asla unutmamıştı.

Shea bütün ömrünü onu yavaşça öldüren, nadir görülen genetik kan hastalığına çare bulmaya adamıştır. İki adam ona yaklaşıp kendisini vampirlikle suçladığında Shea'nın bazı soruları yanıtlanmaya başlar. Hayatı pahasına kaçar ve açıklayamadığı bir histen dolayı, Romanya'ya gider. Kadim olanlardan Jacques Dubrinsky bu hissi açıklayabilecek yegâne kişidir. Yedi yıl önce, birkaç insan ve Karpatyalı bir hain tarafından kaçırılan, işkence gören ve diri diri gömülen Jacques. Yıllar boyu çektiği acılar ve duyduğu açlık yüzünden Jacques deliliğin eşiğindedir. Gücünden geriye kalan son kırıntılarla, Shea'yı gömüldüğü yere getirmeyi başarır. Ancak Shea, onun şifası mı yoksa avı mı olacaktır?

"Feehan, Karpatyalı vampirleri canlı ve tutkulu bir şekilde anlatırken, ne kadar hünerli olduğunu kanıtlıyor."

Publishers Weekly

"Tatmin edici bir macera ve romantizm… Aşk ve tehlikenin çekici kombinasyonu, Feehan'ın son kitabında yer alıyor."

Booklist

ISBN 978-9944-82-346-3
9 789944 823463
www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş: yenisayfa.com.tr

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kara Tutku

Christine Feehan

Çeviri
Yasemin Büte

epsilon®

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

BİRİNCİ BÖLÜM

Kan vardı, bir nehir gibi akıyordu. Acı vardı, adeta denizdeymiş gibi içinde yüzüyordu. Bu hiç sona ermeyecek miydi? Binlerce kesik, yanık ve dalga geçercesine atılan kahkahalar bunun sonsuza dek süreceğini söylüyorlardı ona. Bu kadar çaresiz olduğuna inanamıyordu, akıl almaz gücünün çekilip onu sefil bir duruma mahkûm ettiğine inanamıyordu. Zihninden çağrılar yolladı geceye akrabalarının hiçbiri ona yardım etmeye gelmemişti. Seslenmeye devam etti çaresizce. Neredeydiler? Akrabaları? Arkadaşları? Neden ona yardım etmeye gelip, buna bir son vermiyorlardı? Bu bir komplo muydu? Onu, büyük bir zevkle bıçaklarını ve kazıklarını kullanan katillerin eline mi bırakmışlardı? Ona ihanet eden tanıdığı biriydi ama hafızası yok olmuş, yerini bitmek bilmez bir acı almıştı.

Ona eziyet edenler bir şekilde onu esir almış ve durdurmuşlardı, öyle ki hissedebiliyor ama ses tellerini bile hareket ettiremiyordu. Bedenini parçalara ayıran bu zayıf insanlara karşı tamamen çaresiz ve savunmasızdı. Onların sataşmalarını, bitmek bilmez sorularını duyabiliyor ve onların varlığını ya da ona çektirdikleri acıyı kabul etmeyi reddettiğinde içlerindeki öfkeyi hissedebiliyordu. Ölmek istiyordu, bu sonu hoş karşılayacağından emindi. Buz gibi gözlerini ona eziyet edenlerin yüzünden ayırmıyor, gözünü kırpmıyordu. Yırtıcı hayvanın gözleri

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bekliyor, izliyor ve intikam için yemin ediyordu. Bu tutum onları deli ediyordu ama ölümcül son darbeyi vurmuyorlardı.

Onun için zamanın bir önemi yoktu artık, dünyası küçülmüştü ama zihninde bir yerlerde başka birinin varlığını hissedebiliyordu. Dokunuşu uzaktandı, bir dişi hem de genç. Yanlışlıkla da olsa onunla nasıl temasa geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Zihni kızın zihninde eriyor ve kız da onun eziyetlerini, her kavurucu yanığını, her bıçak kesiğini, kanının çekilişini ve yaşam gücünün elinden alındığını hissedebiliyordu. Kızın kim olabileceğini hatırlamaya çalıştı. Eğer onun zihnini paylaşabiliyorsa ona yakın olan biriydi. Kız da onun kadar çaresizdi, onunla birlikte acıya dayanıyor ve ızdırabını paylaşıyordu. Bağlantıyı kopartmak istedi, içindeki üstünlüğü korumak istedi ama zihinsel salınımlarını engellemek için çok zayıftı. Acısı sel gibi ondan taşıyor ve dişinin zihninde yankılanıyordu.

Izdırabı tufan gibi önüne çıkanı tarumar ediyordu. Ne de olsa o bir Karpatya erkeğiydi. İlk görevi her zaman kendi hayatından öte bir kadını korumaktı. Ancak bu sefer bunda bocalıyordu ve üzüntüsü kat be kat artıyordu. Zihninde dişi ile ilgili kısa kareler yakalayabildi küçük kırılgan bir beden, acıdan bir top halini almış çaresizce mantığına tutunmaya çalışıyordu. Dişi ona yabancı geliyordu ama yine de renklerin içinde, yüzyıllardır görmediği bir şeyi, onu görebiliyordu. Bu ızdıraptan kurtulmak için ne kızı ne de kendini uyutabiliyordu. Kız çaresizce yardım çağırmayı deneyip, ona ne olduğunu anlamaya çalışırken, kızın düşüncelerini yakalayabiliyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kan damlaları gözeneklerinden akmaya başladı. Kırmızı kan. Kanının kırmızı olduğunu görebiliyordu açıkça. Bu önemli bir şeydi ama zihni karışıktı, bunun neden önemli olduğunu ve ne demek olduğunu ayırt edemiyordu. Zihni bulanıklaşmaya başlıyordu, sanki beynindeki ana damar kesilmişti. Ona eziyet edenlerin onu nasıl esir aldıklarını hatırlayamıyordu. Kendi ırkından ona ihanet edeni 'görmeye' çalıştı ama bir görüntü belirmedi zihninde. Sadece acı vardı. Korkunç, bitmek bilmez bir acı. Zihni milyonlara bölündüğü halde bir ses çıkaramıyordu. Korumaya çalıştığı kişinin ne ve kim olduğunu hatırlayamıyordu artık.

Shea O'Halloran yatağında kıvrılmış uzanıyordu, tıp dergisini okuması için lamba yeterli ışık sağlıyordu. Saniyeler içerisinde sayfalar sayfaları kovalarken, tıpkı çocukluğundan beri yaptığı gibi okuduklarını zihnine işliyordu. Şimdi ihtisas dönemini tamamlıyordu, kayıttaki en genç stajyer doktordu ve bu en zorlu sınavdı. Metni bitirmek için acele ediyordu, mümkün olduğunca dinlenmek istiyordu. Acı aniden yakaladı onu, şiddetle sarsılıyordu öyle ki yataktan düşmüş, bedeni acıdan iki büklüm olmuştu. Bağırmaya, telefona doğru gitmeye çalıştı ama çaresizce yerde kıvranıyordu. Bedeni ter içerisindeydi gözeneklerinden kan sızıyordu. Daha önceden yaşamadığı bir acıydı, sanki biri onu bıçakla kesiyor, dağlıyor ve işkence ediyordu. Bu böyle devam etmişti saatler, belki de günler sürmüştü bilmiyordu. Kimse yardıma gelmedi ve gelmeyeceklerdi de o yalnızdı, yapayalnızdı, gerçek bir arkadaşı yoktu. Sonunda, göğsüne yumruk büyüklüğünde bir deliğin açıldığını duyumsar gibi olduğunda çektiği ızdıraptan dolayı bilincini yitirdi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Ona eziyet edenlerin, acısını sonlandırıp onu sonunda öldüreceklerini düşündüğünde gerçek cehennemin ne olduğunu anladı. Bedenini kasıp kavuran bir acı. Üzerinde şeytani yüzler. Kalbinde sivri bir kazık. Batması an meselesiydi. Artık sona erecekti. Sona ermek zorundaydı. Kalın tahtanın etine battığını, kaslarında ve sinirlerinde koca bir delik açtığını hissedebiliyordu. Kazığın diğer ucunda bir çekiç vardı ve kazığın daha derinlere girmesine yardımcı oluyordu. Acı hayal ettiğinden de öteydi. Zihnini paylaşan dişi bilincini kaybetmişti, bu ikisi için de merhametti. Kan oluk oluk akıp, onu zayıf düşürürken her çekiç darbesini, büyük kazığın etini koparttığını ve içine işlediğini hissetmeye devam ediyordu. Yaşam gücünün solduğunu, gücünün çekildiğini hissedebiliyordu. Öleceğinden artık emindi. Ölüme uzanıyordu. Onu kucaklıyordu. Ama bu olamazdı. O Karpatyalı bir erkekti, bir ölümsüzdü, kolay kolay yok edilemezdi. İstekleri güçlü ve kararlı biriydi, her ne kadar bu çektiği acıya ve hayatına son verilmesini istese de ölümle savaşmalıydı.

Gözleri onları buldu iki insan. Kıyafetleri onun kanıyla kaplıydı, kıpkırmızıydı. Son kalan gücünü toplayıp büyüleyici bakışlarıyla onları esir aldı. Eğer şeytanlıklarını onlara geri çevirecek kadar uzun bakabilseydi... Ansızın içlerinden biri küfredip, arkadaşını kenara çekti. Ona eziyet edenler çabucak gözlerini bağladılar. Her ne kadar onların önünde aciz olsa da artık derin açısındaki kara çağrıya dayanamıyordu. Onu bir tabuta koyup kaldırdıklarında kahkaha atıyorlardı. Acıyla bağırdığını duyabildi ama ses sadece zihnindeydi. Artık bunun bir önemi yoktu. Hâlâ bir itibara, gurura sahipti. Onu yenemeyeceklerdi. O bir Karpatyalıydı. Onu kilerin duvarına gömerlerken tahtaya çarpan toprağı

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

duyabiliyordu. Her bir küreği duyabiliyordu. Karanlık tamamlanmıştı. Sessizlik ona hâkim olmuştu.

O gece yaratığıydı. Onun eviydi karanlık. Ama bu haldeyken karanlık onun düşmanıydı. Sadece acı ve sessizlikti var olan. Önceleri karanlıkta, şifalı toprakta kalmayı tercih eden kendisi olurdu. Şimdi ise bir tutukluydu, kilitlenmişti, topraktan uzaktaydı. Rahatlığı yakınındaydı ama tabut yaralarını iyileştirecek dokunuştan uzak tutuyordu onu.

Açlık ızdırap dünyasını ele geçirmeye başlamıştı. Zaman akıp gidiyor, ona hiçbir anlam ifade etmiyordu. Sadece korkunç acımasız açlık, tüm dünyasını kaplayana kadar büyümeye devam ediyordu. Izdırap. Açlık. Artık içinde başka bir şey barınmıyordu.

Belli bir zaman sonra kendini uyutabildiğini keşfetti. Ama bu yeteneğinin dönüşü ona pek fazla bir şey anlam ifade etmiyordu. Hiçbir şey hatırlamıyordu. Bu onun hayatıydı. Uyku. Sadece meraklı yaratıklardan biri çok yakınlarında gezindiğinde uyanıyordu. Her kalp atışında ızdırap dalgası onu yiyip bitiriyordu. Beslenmeye çalışmak için elinden geldiğince gücünü korumaya çalışıyordu. Kaynaklar kısıtlı ve uzaktı. Böcekler bile karanlıktan ve orada yaşayan yaratıklardan kaçınmayı öğrenmişti.

Izdırabının bitmek bilmez dakikalarında kendi adını fısıldıyordu. Jacques. Bir adı vardı. O gerçekti. O vardı. Cehennemde yaşıyordu. Karanlıkta yaşıyordu. Saatler aylara sonra da yıllara dönmüştü. Diğer hayatları, diğer varlıkları hatırlayamıyordu artık. Umut yoktu, huzur yoktu, çıkış yolu yoktu. Sonu yoktu. Sadece karanlık, acı ve korkunç açlıktı var

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

olan. Zaman geçmeye ve ona bir anlam ifade etmemeye devam ediyordu.

Bilekleri kelepçeliydi, dar bir alana sahipti ama bir yaratık onu uyandıracak kadar yakınına geldiğinde, dışarı çıkmak için beyhude bir çabayla tabutun tahtalarını tırmalıyordu. Zihin gücü, avını kandırabileceğini söyleyerek geri geliyordu ve hayatta kalmasına sadece bu yardımcı oluyordu. Kaybettiği kanın büyük kısmını geri kazanmadan gücünü toplamanın bir yolu yoktu. Bunu sağlamak için de yeraltında bu kadar büyük bir yaratık yoktu. Ne zaman uyanıp hareket etse, yaralarından taze kan akıyordu. Kaybettiği kanın büyük kısmını kazanmadan bedeni kendini iyileştiremeyecekti. Döngü sonsuz, korkunç ve çirkindi. Ebediyete kadar sürecek gibi gözüküyordu.

Sonra rüyalar onu sarmaya başladı. Açlıktan öldüğünde o boşluğu doldurmadan uyanıyordu. Bir kadın. Onu fark etmişti, onun dışarıda olduğunu biliyordu hayattaydı, kelepçesizdi, toprağın altında değildi ve özgürce hareket edebiliyordu. Kadın sadece bir zihin uzağındaydı ama neredeyse ona dokunabilirdi. Neden ona gelmiyordu? Zihninde ne bir yüz ne de bir geçmiş canlanıyordu, sadece onun dışarıda bir yerlerde olduğunu biliyordu. Ona seslendi. Yalvardı. Kızdı. Kadın neredeydi? Neden ona gelmiyordu?

Zihninde bu kadının varlığı bu korkunç hissi yatıştırırken, neden bu kadın onun ızdırabının devam etmesine izin veriyordu? O bunu hak edecek ne yapmıştı ki?

Öfke dünyasına hâkim oluyordu. Hatta nefret de. İçinde bir canavar büyüyordu, ölümcül ve tehlikeliydi, acı ile besleniyordu. İçinde yok

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

edilmesi imkânsız bir arzu oluşuyordu. Elli ya da yüz yıl, eğer intikam için cehennem kapılarını zorlarsa yılların ne önemi olurdu ki? Zaten hep oradaydı, her uyandığında kendini oraya hapsolmuş buluyordu.

Kadın ona gelecekti. Buna yemin etti. İsteği onu bulmak olacaktı. Ve bir kez onu buldu mu, onun zihninde bir gölge olacaktı ta ki isteklerini ona yaptırmak için kadını yeterince tanıyana kadar. Kadın ona gelecekti ve o da intikamını alacaktı.

Her uyandığında açlık onu sarsıyordu, artık acı ve açlık birbirlerine karışmış bir bütün olmuşlardı. Neyse ki kadını bulmaya konsantre olduğunda ızdırabı yatışıyordu. Odaklanması öyle güçlüydü ki kısa süreliğine de olsa acısını tamamen engelleyebiliyordu. İlk başta bu saniyeler sürüyordu. Sonra dakikalar. Her uyandığında kadını bulmaya çalışıyordu. Yapacak başka bir şeyi yoktu. Aylar. Yıllar. Onun için önemli değildi. Kadın ondan sonsuza dek kaçamayacaktı.

Binlerce kez denemenin ardından, en sonunda kadının zihnine dokunması bir şok etkisi yaratmıştı. Sevinç dalgası, bedeninin derinliklerine saplanan kazığın etrafından kırmızı kanın akmasına neden olmuş ve kalan gücünü de tüketmişti. Kendini toparlamak için uzun süre uyuması gerekti. Belki bir hafta ya da bir ay. Zamanı hesaplamaya gerek yoktu. Her ne kadar kadın ondan çok uzaklarda olsa da artık bir amacı vardı. Mesafe oldukça fazlaydı, odaklanmak ve onun zamanına, yerine ulaşmak için tam konsantrasyon gerekiyordu.

Jacques uyandığında yeniden denedi. Bu sefer kızın zihnindeki karelere karşı hazırlıksızdı. Kan. İyice açılmış küçük bir insan göğsü. Atan bir kalp. Kadının elleri birinin göğüs boşluğunda ve olduğu gibi kanla

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kaplı. Onunla birlikte odada başkaları da vardı ve o zihninden diğerlerinin hareketlerini yönlendiriyordu. Kadın böyle yaptığının farkında değilmiş gibi görünüyordu. Onun dikkati tamamen önündeki korkunç görevindeydi. Çevresindekileri bu şekilde yönlendirmesi, onun bu duruma alışkın olduğunun bir göstergesiydi. Canlı kareler korkunçtu. Kadının, ona yapılan ihanetin ve işkence çektirenlerin bir parçası olduğunu anlamıştı. Neredeyse bağlantıyı kaybediyordu ama direnci payına düşeni yapacaktı. Kadın bunun için acı çekecckti. Gerçekten acı çekmeliydi. İşkence ettiği beden çok küçüktü, bir çocuk olmalıydı.

Ameliyathanenin ışığı loştu, tam Doktor O'Halloran'ın istediği gibiydi. Sadece masanın üzerindeki bedeni aydınlatıyordu. Onun sıra dışı keskin duyusu odanın dışındaki sesleri rahatça algılayabiliyordu bir hemşire hastanın ailesini teselli ediyordu. "Bu gece Dr. O'Halloran çalıştığı için çok şanslısınız. O en iyisidir. Yetenekli biridir. Gerçekten. Hiç şans olmasa bile her şeyin üstesinden gelir. Küçük oğlunuz emin ellerde."

'Ama o çok korkunç görünüyordu." Bu, şimdiden yas tutan korkmuş annenin sesiydi.

"Dr. O'Halloran mucizeleriyle tanınır. Gerçekten, inanın. O hastalarını kurtarana kadar asla vazgeçmez. Biz, onun hastalarının yaşamasını istediğini düşünüyoruz."

Shea O'Halloran'ın dikkati dağıtmıyordu, göğsü ezilen ve iç organları adeta yapboza dönen küçük çocuğu doktorun kurtaracağına dair ailesine söz veren hemşire bile onu etkilemiyordu. Son kırk sekiz saatini araştırma yaparak geçirip, bedeninin uyku ve yemek için feryat etmesi de bunu etkilemiyordu. Dışarıdaki bütün sesleri ama bütün sesleri

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

engellemiş, kendini sadece önündeki işine vermişti. Bu küçük çocuğu kaybedemezdi, Kaybetmeyecekti. Bu onun için basitti. Başka seçenek tanımazdı kendine, diğer düşüncelerin zihninde oluşmasına izin vermezdi, iyi bir ekibi vardı ve onunla çok iyi çalıştıklarını biliyordu, akordu yapılmış müzik aletleri gibi birbirlerine uyumluydular. Onlar her zaman onun için varlardı. Eğer diğerleri kurtaramazken o kurtarıyorsa, bunda tek başına değildi.

Küçük çocuğun üzerine biraz daha eğildi, her şeyi bir kenara bırakıp küçük çocuğun yaşamasını istedi sadece. Hemşirenin tuttuğu aleti almak için uzanırken, birden ona bir şey çarptı. Acı onu yakalamış, korkunç bir ateş gibi tüm bedenine yayılmaya başlamıştı. Bundan iki sene evvel yaşadığı ızdırabı yeniden hissediyordu. O zamanlar nesi olduğunu araştırmaya çalışmamıştı. Acı yaklaşık yirmi dört saat sonra kendiliğinden geçip gitmişti. Fakat şimdi, bir çocuğun hayatı pamuk ipliğine ve onun becerilerine bağlıydı, bayılma gibi bir lüksü olamazdı. Izdırap onu ele geçirmiş, içini burkuyordu. Derin bir nefes aldı. Shea kendini kaybetmemek için çabalıyordu, yıllardır zihnini kontrol edebildiğinden kendine hâkim olabiliyordu. Zihninden acıyı aklından çıkartmaya çalıştı, derin bir nefes daha alıp dikkatini çocuğa verdi.

Ona en yakın hemşire büyük bir şokla doktoru inceliyordu. Her zaman O'Halloran ile çalışmıştı, ona hayrandı ve cerrahın bir saniye bile olsa dikkatini kaybettiğini görmemişti hiç. Shea hiçbir şeyi belli etmeksizin orada durmuştu birkaç kalp atımı kadar sürmüştü, o kadar ama hemşire bunu fark etmişti çünkü olağandışıydı. Elleri titremişti ve terden sırılsıklam olmuştu. Hemşire hemen doktorun alnını silmek için uzandı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Beze kan bulaştığını görünce korktu. Gözeneklerinden kan geliyordu. Hemşire diğerlerinden bezi saklamaya çalışarak, birkaç saniye süresince doktorun alnını sildi. Böyle bir şeyi daha önce hiç görmemişti.

Sonra Shea bir kez daha kendine geldi, dikkatini hemen çocuğa verdi. Hemşire bütün sorularını yuttu ve işine döndü. Dr. O'Halloran'ın ne isteyeceği hemen aklına gelmişti, bu tuhaf olayı düşünecek zamanı yoktu artık. Doktor istemeden evvel, ne isteyeceğini tahmin etmiş olmaya uzun zaman önce alışmıştı.

Shea zihninde yabancı birinin varlığını hissetti. O zihnini kapatmadan önce, kara bir kinin bir kez daha ona çarptığını hissetmişti. Sonra dikkatini çocuğa ve göğsündeki yarığa verdi. O ölmeyecekti. Buna izin vermeyecekti. Beni duyuyor musun, çocuk? Burada seninleyim ve ölmene izin vermeyeceğim, diye sessizce yemin etti istediği buydu, her zaman bunu istiyordu. Sanki hastalarıyla birleşiyor ve modern tıp payına düşeni yapana kadar, bir şekilde onları hayatta tutmayı başarıyordu.

Jacques belli bir süre uyudu. Bunun ne kadar sürdüğü umurunda değildi. Açlık bekliyordu. Acı bekliyordu. Bir kadının tehlikeli kalbi ve ruhu bekliyordu. Gücünü toplamak için önünde sonsuzluk hâkimdi ve kadın artık ondan kaçamayacaktı, çünkü zihin bağını kurabiliyordu. Ölümsüzlük uykusuna yatıyordu, o yer altında yatarken kalbi ve ciğerleri duruyordu. Toprağa yakın bedeninin iyileşmeye öyle çok ihtiyacı vardı ki. Uyandığında, sabırlı bir şekilde tabutun tahtalarını kazımaya başladı. Bir gün şifalı toprağa ulaşacaktı. Avını kendine çekmek için küçük bir delik açmayı başarabilmişti. Bekleyebilirdi. Kadın ondan kaçamayacaktı. Kadın onun tek hedefiydi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Onu yakalayacaktı. Gündüz ya da gece. Bu önemli değildi. Her daim olan açlığını yatıştırmaya çalışarak yaşıyordu. İntikam için yaşıyordu. İntikam için. Uyanık olduğu saatlerde, kadının hayatını cehenneme çevirmek için yaşıyordu. Bunda oldukça iyiydi. Bir keresinde dakikalarca onun zihnine hâkim olabilmişti. Onu çözmek çok zordu. Zihni çok karışıktı. Zihni ona anlamsız gelen birçok şeyle doluydu ve değerli kanını kaybetmeden durabildiği birkaç dakika kadını anlamak için yeterli gelmemişti.

Kadın korktuğu zaman oradaydı. Korkusunu duyabiliyordu. Hızla atan kalbini hissedebiliyordu, öyle ki kendi kalbi de onun ritmine ayak uyduruyordu. Ama yine de kadının zihni bu fırtınanın ortasında sakinliğini koruyabilmişti, hızla işliyor ve neredeyse onun bile kaçırabileceği bilgileri kadın çabucak yorumluyordu. İki yabancı onun peşindeydi. Ona sataşıyorlardı. Kendisini de görebiliyordu Jacques, harap olmuş yüzünün etrafına saçları dağılmış, bedeni acımasız eller tarafından parçalanıyordu. Kazığın doku ve sinirlerine açıkça battığını görebiliyordu. Bir anlığına kızın zihninde belirmişti bu, büyük bir acı oluştu ve sonra Jacques bağlantıyı kaybetti.

Shea onların yüzlerini, gözlerini ve ter kokularını asla unutmayacaktı. İçlerinden uzun olanı, gözlerini ondan ayırmıyordu.
"Siz kimsiniz?" Dik dik onlara bakıyordu Shea, gözleri kocamandı, masum ve tamamen zararsızdı. Shea genç, çaresiz ve onlara sıkıntı yaratmayacak kaçlar küçük göründüğünü biliyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Jeff Smith," dedi uzun olanı sertçe. Adamın gözleri onu yiyip bitiriyordu. "Bu benim arkadaşım, Don Wallace. Bizimle gelmeni ve birkaç sorumuza cevap vermeni istiyoruz."

"İsteniyor muyum? Ben bir doktorum, beyler. Aklıma estiği anda kalkıp gidemem, bir saat içinde girmem gereken bir ameliyat var. Belki sorularınızı işim bittiği zaman cevaplayabilirim."

Wallace ona sırıttı. Büyüleyici baktığını sanıyordu. Shea, onun bir köpek balığına benzediğini düşündü. "Bunu yapamayız, doktor. Bir tek bizim sorularımız yok, sizinle konuşmayı bekleyen bir kurul var" Hafif bir kahkaha attı, alnı boncuk boncuk terlemişti. Acı vermekten zevk aldığı belliydi. Shea ise tamamen sakin ve mağrurdu.

Shea oturuyordu ve adamlar ile arasında sadece, bir masa vardı. Büyük bir dikkatle ve yavaşça hareket edip, endişeli görünmemeye çalışarak bilgisayarına bir göz attı ve bilgileri yok edecek komutu verip şifreyi girdi. Sonra annesinin günlüğünü aldı ve çantasına koydu. Her şeyi kolaylıkla halledebilmişti. "Doğru kişiyi bulduğunuzdan emin misiniz?"

"Shea O'Halloran, annen İrlandalı Margaret 'Maggie' O'Halloran değil mi?" dedi Jeff Smith. "Romanya da doğdun, baban bilinmiyor?" Sesinde alay vardı.

Bütün ihtişamıyla zümrüt yeşili gözlerini adama dikti, adam huzursuzca kıvranıp büyük bir arzuyla ona bakarken sakince adamı izledi. Smith, arkadaşı kadar duyarlı değildi. "Beni üzmeye mi çalışıyorsunuz, Bay Smith? Ben benim. Babamın da bununla hiçbir ilgisi yok."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Yok mu?" Wallace masaya yaklaştı. "Kana ihtiyacın yok mu? istemiyor musun? Kan içmiyor musun?" Nefretle parlıyordu gözleri.

Shea bir kahkaha patlattı. Kahkahası yumuşak, seksi ve sonsuza kadar dinlenecek bir melodi gibiydi. "Kan içmekmi? Bu bir şaka mı? Bu saçmalıklara ayıracak zamanım yok."

Smith dudaklarını yaladı. "Kan içmiyor musun?" Sesi umutluydu.

Wallace ona bir bakış altı sertçe. "Onun gözlerine bakma," diye bağırdı. "Şimdiye kadar bunu farketmiş olmalıydın."

Shea kaşlarını kaldırdı. Yeniden tatlılıkla güldü, Smith'in de ona katılmasını istiyordu. "Nadiren kan nakline ihtiyacım olur. Bu da normaldir. Hiç kan hastalığı diye bir şey duymadınız mı? Beyler, zamanımı boşa harcıyorsunuz." Sesini biraz alçalttı, baştan çıkarıcı bir melodi gibiydi. "Gerçekten gitseniz iyi olacak."

Smith başını kaşıdı. "Belki yanlış kadını bulmuşuzdur. Ona bir baksana. O bir doktor. Diğerleri gibi değil. Diğerleri uzun, güçlü ve siyah saçlılardı. O ise nazik, narin ve kızıl saçlı. Ayrıca gün ışığına da çıkıyor."

"Kapa çeneni," diye bağırdı Wallace. "O da onlardan biri. Kadının ağzını bağlamamız gerek. Sesiyle seni etkiliyor." Gözlerini Shea'ya çevirdi, bakışları etini karıncalandırıyordu. "Kadın konuşacak." Yüzünde şeytani bir gülümseme belirdi. Artık korksan iyi olur. Vakit tamam. İster zorla isler güzellikle O'Halloran, bizle işbirliği yapacaksın. Şahsen ben zor yolu tercih ediyorum."

"Yapacağına bahse girerim. Peki benden ne istiyorsunuz?"

"Vampir olduğunu kanıtlaman," diye tısladı Wallace.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Dalga geçiyorsunuz. Vampirler yoktur. Böyle bir şey yok," diye ısrar etti, herhangi bir kaynaktan bilgiye ihtiyacı olduğunu gösteriyordu. Tabii bu, ikisi gibi hasta olan adamları kışkırtmaktan başka bir anlama gelmezdi.

"Yokmu? Ben birkaç tanesiyle tanıştım." Wallace'in yüzünde şeytani bir gülümseme belirdi yeniden. "Belki bir ya da ikisi senin arkadaşındır." Masanın üzerine birkaç fotoğraf attı ve gözleriyle onlara bakmasını işaret etti. Heyecanlı olduğu belliydi.

Yüzünü ifadesiz tutmaya çalışan Shea resimleri aldı. Midesi bulandı ama kendini bırakmadı. Fotoğrafların sekizi de numaralanmıştı. Kurbanların her birinin gözleri ve ağızları bağlanmış, elleriyle ayakları kelepçelenmiş ve çeşitli işkencelere maruz kalmışlardı. Don Wallace bir katildi, işaret parmağıyla iki numaralı resme dokundu, birden içi burkulmuştu. Daha on sekizine basmayan bir çocuktu.

Gözyaşları akmadan önce çabucak geri kalan fotoğraflara da baktı. Yedi numaralı resim simsiyah saçlı bir erkeğin resmiydi rüyalarında peşine düşen adamdı! Bu inkâr edilemezdi. Kesinlikle yanlışlık yoktu. Yüzünün en ince noktasına varana kadar biliyordu güzel biçimli ağzı, siyah, etkileyici gözleri, uzun saçlırı vardı. Öfkesi kabarmıştı. Bir anlığına onun acısını hissetti, zihin ve beden ızdırabı bütün mantıklı düşünceleri yok etmiş, geriye sadece acı, nefret ve açlık kalmıştı. Shea başparmağıyla işkence görmüş yüze dokundu, neredeyse seviyor, okşuyordu. Acı ve nefret gittikçe daha bir artıyordu. Açlık hepsini tüketiyordu. Duygular öyle güçlü, doğasına öyle yabancıydı ki bir şeyin ya

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

da birinin zihnini paylaştığı gibi tuhaf bir hisse kapılmıştı. Bir anlığına zihni karışan Shea fotoğrajları masaya düşürdü.

"Birkaç sene önce Avrupa'da 'vampirleri' öldüren siz ikinizdiniz, değil mi? Bütün bu masum insanları siz öldürdünüz." Shea sakince suçlamasını yapıyordu.

Don Wallace bunu inkâr etmiyordu. "Ve şimdi de seni buldum."

"Eğer vampirler bu kadar güçlü yaratıklarsa, bu kadar çok kişiyi nasıl öldürebildiniz?" Bu iğneleme adamı tahrik ediyordu.

"Erkekleri çok hırslı." Wallace bir kahkaha attı. "Biri diğerini tutmuyor. Kadınlara ihtiyaçları var ve paylaşmayı da sevmiyorlar. Birbirlerine düşman kesildiler ve birisi yerlerini bize bildirdi. Tabii güçlüler. Ne kadar acı çekmeleri önemli değil, asla konuşmazlar. Bu bir yatıdan iyi, çünkü sesleriyle büyüleyebiliyorlar. Ancak sen konuşacaksın, doktor. Ve ben bunun için bütün zamanımı seninle geçirebilirim. Bir vampir acı çekerken, bedeninden ter yerine kan boşaldığını biliyor muydun?"

"Eğer vampir olsaydım, elbette bilirdim. Hayatımda kandan oluşan bir terim olmadı. Durumu anlamış mıyım bir bakalım? Vampirler sadece insanlara değil birbirlerine de saldırabiliyorlar. Erkek olanları siz katil insanlara diğerini ispiyonluyorlar, çünkü kadınlara ihtiyaçları var. Onların kadınları ısırıp vampirlere dönüştürdüğünü de düşünüyorum." Parmaklarıyla maddeleri sayıyordu abartılı bir biçimde. "Bu hayali yaratıklardan biri olduğuma ve sesimin, güçlü bir adamı köleleştirecek kadar kudretli olduğuna inanmamı isliyorsunuz." Yüzünde kibar bir gülümsemeyle Jeff Smith'i göstermişti. "Beyler, ben bir doktorum. Her gün hayat kurtarıyorum. Bir yatakta yatıyorum, tabutta değil. Çok güçlü

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

biri değilim ve hayatımda hiç kimsenin kanını içmedim." Don Wallace'a bir göz attı. Ama siz şüphesiz erkeklere işkence edip, onları sakatladınız ve hatta onları öldürdünüz. Üstelik bundan büyük zevk aldığınız ortada, ikinizin de polise ya da kanunlara itaat eden resmi memurlar olduğunuzu düşünmüyorum. Ben sizin canavar olduğunuzu düşünüyorum." Zümrüt yeşili gözlerini yeniden Jeff Smith'e yöneltti. Sesi alçak ve tamamen baştan çıkartıcıydı. "Gerçekten benim size zarar verebileceğimi düşünüyor musunuz?"

Smith onun büyüleyici gözlerinin içine düşecekmiş gibi bakıyordu. Hayatında hiç kadın istememişti. Gözlerini kırpıp boğazını temizledi ve Wallace'a bir göz attı. Smith daha önceden arkadaşının yüzünde böyle hırslı, soğuk bir bakış görmemişti. "Hayır, hayır, elbette bana ya da başka birine zarar veremezsin."

"Lanet olsun Jeff hadi onu tut da buradan çıkartalım," diye bağırdı Wallace, onu zora sokan kadına dersini vermek istiyordu.

Zümrüt yeşili gözler Smith'i baştan aşağıya süzüyor, büyülenmiş bakışlarına odaklanıyordu. Shea adamın arzusunu hissedebiliyordu, bu arzuyu besleyip fantezilerini daha çok arttırmasını sağlamıştı, insanların zihinlerini elde edip, düşüncelerini kontrol etmeyi çok genç yaşta öğrenmişti, ilk başta bu gücü kullanmak onu korkutmuştu ama bu ameliyathanede etkili bir silahtı ve şimdi, tehdit edildiği için oldukça yarar sağlamıştı.

"Don, neden onlar kadınları dönüştürüyorlar? Bu daha mantıklı olurdu. Ve neden o vampir bize yardım etmeyi bıraktı? Büyük bir telaşla orayı

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

terk ettik ve sen bana neyin ters gittiğini söylemedin," dedi şüpheyle Smith.

"Erkek vampirlerden birinin diğerlerini öldürmek için size yardım ettiğini ve bu yüzden mi bu kadar başarılı olduğunuzu söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu Shea, inanmadığını belli eden bir tonla konuşmuştu.

"İğrenç, kinci biriydi. Akrabalarından nefret ediyordu ama özellikle şunu küçümsüyordu." Smith uzun siyah saçlı adamın bulunduğu fotoğrafı gösterdi. "Onun işkence görmesini, yakılmasını ve bunu hissetmek istiyordu."

"Kapa çeneni," diye bağırdı Wallace. "Hadi bitirelim şu işi. Kadın kurul için yüz bin dolar değerinde. Onun üzerinde çalışma yapacaklar. "

Shea kahkaha attı tatlılıkla. "Eğer ben gerçekten sizin hayali vampiri lerinizden biriysem, sizin şu araştırmacı kurulunuz için değerim daha fazla olmalı. Bence arkadaşınız sizden bir şey saklıyor, Bay Smith. "

Gerçek Wallace'ın yüzünden okunabiliyordu. Smith onunla yüzleşmek için döndüğünde, Shea hemen ayağa kalkıp camdan atladı ve adeta bir kedi gibi yere konup kaçmaya başladı. Ne kişisel eşyaları ne de yadigârları için üzülüyordu. Üzüldüğü tek şey kitaplarından ayrılmaktı.

Kadının korkusunu hissettiğinde Jacques onu koruma ihtiyacı hissetti. Bu ihtiyaç, öç almak istediği kadar güçlüydü. Ne yapmış olursa olsun hatırlayamadığını kabul etmeliydi, büyük olasılıkla böyle korkunç bir cezayı hak etmiş olamazdı. Bir kez daha uyku onu esir almıştı ama aylardır ilk kez bedeni acıyla ve zihni de kadına karşı öfkeyle dolmamıştı. Bu sefer onu cezalandırmamıştı. Sadece onun zihnine, kırılgan, titreyen

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bedenine korkuyu yerleştirmişti. Kadın onun fotoğrafına şaşkınlık ve üzüntü içerisinde bakmıştı. Yoksa kadın, onun öldüğünü ve lanet olası ruhunun onun peşinde olduğunu mu düşünüyordu? Bu tehlikeli kadının zihninden ne geçiyordu ki?

Zaman akıp gidiyordu. Bir yaratık sinsice yaklaştığında uyandı. İncelen tahtayı kazıyıp duruyordu. Doğal olarak gözlerindeki örtü yok olup gidene kadar çürümüştü. Ne kadar süredir orada olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu onun için bir anlam ifade etmiyordu. Karanlık karanlıktı. Yalnızlık da yalnızlık. Tek arkadaşı zihnindeki kadındı. Ona ihanet eden, onu yüz üstü bırakan kadın. Zaman zaman ona seslenip yanına gelmesi için emir veriyordu. Onu tehdit ediyor, ona yalvarıyordu. İnatçı olduğu halde kadına ihtiyacı vardı. Çoktan delirmişti, bunu kabul ediyordu. Kadının dokunuşu olmadan devam etmek şöyle dursun tamamen dünyadan silinip gidecekti.

Ama yaşamak için bir sebebi vardı intikam. Kadını küçümsediği kadar ona ihtiyacı da vardı. Aralarındaki bağ kopuk olsa da bu arkadaşlık hissine ihtiyacı vardı.

Kadın fiziksel olarak ona yakındı artık, aralarında bir okyanus yoktu. Bir zamanlar kadın ondan çok uzaktaydı ve o zar zor bu bağı kurabiliyordu. Ancak şimdi çok yakınındaydı. Yeniden çabalayarak geceden sabaha kadar ona sesleniyor ve kadını uykusundan uyandırıyordu.

Acıyı ve açlığı bastırıp, kadının zihninde sadece bir gölge gibi sessizce kalmayı başardığında, kadın onun ilgisini çekmeye başlamıştı. Oldukça zeki ve akıllı biriydi. Kadının düşünme metodu bir makineninki

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gibiydi, inanılmaz bir hızla bilgileri aklına işleyebiliyordu. Bütün duygularını bir kenara bırakmış gibi görünüyordu. Belki duyguları hissetme yetisi yoktu. Jacques kadının beynine, düşünme metotlarına ve işine tamamen odaklanma şekline hayran kalmaya başlamıştı. Kadın bir hastalığı araştırıyor, ona bir tedavi bulmakla uğraşıyor gibi görünüyordu. Belki bu yüzden onu çoğunlukla loş bir odada, elleri bir bedenin içine gömülü vaziyette buluyordu. Kadın tecrübelerini kullanıyordu. Bu ona duyduğu nefretin özrü olamazdı ama yine de kadının bir noktaya odaklanmasına hayran kalıyordu.

Uzun süre uykusundan ve beslenmesinden fedakârlık yapabiliyordu. Jacques onun ihtiyacını hissedebiliyordu ama kadın kendini tamamen yaptığı işe veriyordu, bedeninin çığlıklarını fark ediyor gibi görünmüyordu.

Hayatında gerçek bir kahkaha olmamıştı, gerçekten hiç kimseye bir yakınlık duymamıştı. Jacques bu durumu tuhaf karşıladı. Kadın bunun canını sıkmaya başladığından emin değildi ama sıktığını anlamıştı. Kadının kimsesi yoktu. Sadece yaptığı işe kendini veriyordu. Elbette, Jacques, onun hayatında başka bir erkeğin varlığını hoş karşılamazdı; ona yaklaşan birini yok etmenin yollarını arardı. Kendisine böyle olacağını söylüyordu, çünkü ona yakınlık duyan biri Jacques'ın acı çekmesine sebep olacaktı. Çoğunlukla onunla konuşmak istemesine sinirleniyordu ama kadının ilginç bir zihni vardı. Zaten kadın onun her şeyiydi. Kurtarıcısı. İşkencecisi. Onun varlığı olmadan, onun zihnine dokunmadan Jacques tamamen delirirdi ve bunu da çok iyi biliyordu. Farkında olmadan tuhaf hayatını onunla paylaşıyordu kadın, ona konsantre olmayı gösteriyordu, bir tür arkadaşlıktı paylaştıkları. Aynı

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

zamanda, içinde bir ironi de vardı. Kadın onun yer altına kilitli olduğunu düşünüyordu. Onun intikamından kurtulduğunu sanıyordu. Fakat o bir canavar yaratmıştı ve şimdi onun gelişmesini, zihnine her dokunuşuyla güçlenmesini sağlıyordu.

Jacques onu yeniden bir ay ya da belki de bir sene sonra buldu. Zamanı bilmiyordu, bu onun umursadığı şey değildi. Kadının kalp atışları korkuyla atıyordu. Onunki de öyle. Belki onun baştan çıkarıcı duygu yoğunluğu uyandırmıştı onu. Acı çekilmezdi, açlık onu sarıyordu ama yinede kalp atışları onunkine uyum sağlıyordu ve nefes alacak gücü kendinde bulamıyordu. Kadın hayatı için korkuyordu. Birisi onun peşindeydi. Belki ona ihanet etmede yardım eden diğerleri, şimdi bu kadının peşine düşmüşlerdi. Jacques kendini toplayıp, yıllar içinde yapmayı öğrendiği acıyı ve açlığı engelleyerek bekledi, hiç kimse kadına zarar veremeyecekti. Kadın ona aitti. Sadece o, kadının yaşamasına ya da ölmesine karar verebilirdi. Eğer kadının gözleriyle düşmanlarının kim olduğunu görebilirse, onları yok edebilirdi. İçindeki gücün arttığını hissedebiliyordu, öfkesi öyle yoğun öyle güçlüydü ki birisi kadını onun elinden alsa şaşırırdı.

Görüntü netti. Kadın bir çeşit sığınak gibi bir yerdeydi, etrafını örtüler mobilyalar sarmıştı. Sanki bir arbede yaşanmıştı ya da birisi onun eşyalarını karıştırmıştı. Kadın odalarda koşuşturuyor ve bir şeyler yapıyordu. Jacques kadının ipek yumuşaklığında canlı kızıl saçlarını fark edebilmişti. O saçlara dokunmak istiyordu. Parmaklarını o yoğunluğa batırmak istiyordu. Saçlarını kadının boynuna dolayıp, onu boğmak istiyordu. Yüzünü o saçlara gömmek istiyordu. Sonra görüntü yok oldu,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gücü çekildi ve acizce esaretine yenik düştü ona dokunamıyor, yardım edemiyor ve onun güvende olup olmadığını göremiyordu. Bu, ızdırap ve açlık işkencesine katkı sağlıyordu. Bu, zaten kadının ona olan borcunu arttırıyordu.

Sessiz kaldı ve kalbi yavaş attı ta ki yeniden düşünüp, son bir kez daha denemesini sağlayacak kadar güçlenene dek. Eğer kız kurtulduysa, onu kendine getirmeyi sağlayacaktı. Hayatına olan müdahalelere izin vermeyecekti. Eğer kadın yaşayacaksa ya da ölecekse, bu karar sadece ona ait olmalıydı. Bana gel, buraya bana gel. Karpatya Dağları'na. Olman gereken uzak vahşi bölgelere, evine, imanlarına. Bana gel. Çağrısını yolladı, kızın zihnini zorlamıştı. Çok güçlüydü. Yapabildiği en güçlü çağrıydı. Olmuştu. Kendi hayatını daha fazla tehlikeye atmadan, yapabildiği tek şey buydu. Hedefine bu kadar yaklaşmışken aptalca risklere giremezdi.

Onu yeniden bulmuşlardı. Ve yeniden Shea O'Halloran hayatı için kaçıyordu. Bu sefer çok dikkatliydi, avlanmak istendiğinin farkındaydı artık. Çeşitli mekânlarda parasını sakladığı yerler vardı dört tekerlekli küçük bir karavanı vardı, gerektiği zamanlarda burada kalabiliyordu. İhtiyacı olan her şeyi toplamıştı, yapması gereken çantasını kaptığı gibi kaçmak olmuştu. Bu sefer nereye? İzini kaybettirmek için nereye gidecekti? Karavanını hızlı kullanıyordu, onu bir böcek gibi parçalamak isteyen, insandan daha çok onu bir yaratık gibi görenlerden kaçıyordu.

Yaşamak için çok az zamanı kaldığını biliyordu. Gücü çoktan azalmıştı. Korkunç hastalık bütün bedenini sarıyordu. Hastalığa bir tedavi bulamamıştı, durduğu yerde sayıyordu. Muhtemelen babasından miras

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kalmıştı hastalık. Hiç tanımadığı, hiç bilmediği babası, Shea doğmadan annesini terk eden babası. Birçok kez annesinin günlüğünü okumuştu. Annesinin aşkını, hayatını çalan adamdan geriye gölgeden farksız biri kalmıştı, gerçek bir insan gibi değildi artık.

Karpatya Dağları'na, babasının doğduğu yere sürmeye başlamıştı çoktan. Doğaüstü olayların ve efsanelerin bölgesi. Kendisinde var olan kan hastalığının muhtemelen asıl yeri. Aklında oluşan tek fikre odaklanarak birden heyecanlandı, bu sayede korkusunu da bir yana bırakabilmişti. Bu başlangıç yeri olmalıydı. Birçok vampir efsanesi orada başlamıştı. Okuduğu ya da duyduğu her hikâyedeki bütün detayları kolaylıkla hatırlayabiliyordu. Sonunda doğru iz üzerinde olmalıydı. Kanıt annesinin günlüğündeydi. En başta fark edemediği için kendinden nefret ediyordu Shea. Babası ve onun ailesi için bir tiksinti hissetmişti ama aradığı cevabı bulmak için kendi köklerini takip etmesi gerektiği düşüncesinden vazgeçememişti. Annesinin günlüğü. Bütün trajik kayıtlar vardı içinde.

Bu gece onunla tanıştım. Onu gördüğüm ilk anda onun benim için tek olduğunu biliyordum. Büyüleyici gözleriyle uzun boylu yakışıklı biri. Sesi hayatımda duyduğum en güzel sesti. Onun da benim için aynılarını hissettiğini biliyorum. Oyle olduğunu biliyorum. Ama bu yanlış o evli bir adam bizim için başka çıkış yolu yok. Biz ayrılamayız. Rand. Bu onun ismi yabancı, kendisi gibi, dili gibi. Karpatya Dağları onun evi. Ben onsuz nasıl var olabilirim ki?

Eşi, Noelle, iki ay önce bir oğlan doğurdu. Onun hayal kırıklığına uğradığını biliyorum. Belli sebeplerden dolayı onun kız çocuğuna sahip

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

olması önemli. Bütün zamanını benimle geçiriyor. O benim zihnimde, benimle konuşuyor, beni ne kadar sevdiğini söylüyor. Tuhaf bir kan hastalığı var ve güneşe çıkamıyor.

Çok acayip huyları var. Seviştiğimiz zaman, ne kadar muhteşem olduğunu hayal edemezsin, kalbimde ve bedenimde olduğu gibi zihnimde de oluyor. O, benim de onun gibi psişik olduğum için böyle olduğunu söylüyor ama ben daha fazlasını biliyorum. Benim kanımı içme ihtiyacından kaynaklanıyor. İşte bu. Yüksek sesle söyleyemediğimi yazdım. Kulağa korkunç geliyor ama öyle erotik ki ağzı ağzımda, kanım bedeninde. Onu öyle seviyorum ki. Kendi damgalamak istemediği sürece neredeyse hiçbir iz kalmıyor. Dili yaraları çabucak iyileştiriyor. Bunu gördüm, tıpkı bir mucize gibi. O bir mucize.

Eşi Noelle, beni biliyor. Rand bana kadının gitmesine ızin vermediğini, onun tehlikeli biri olduğunu söyledi. Bunun doğru olduğunu biliyorum, çünkü kadın beni öldürmekle tehdit etti. Öyle çok korktum ki. Gözleri kırmızı kırmızı parlıyordu ve dişleri de bir hayvanınki gibiydi, fakat o bana zarar vermeden önce Rand geldi. Çok öfkeliydi ve beni korudu. Onun beni sevdiğini söylediğinde doğruyu söylediğini biliyorum. Kadına gitmesi için emir verirken onunla konuşma tarzından bunu anladım. Kadın benden öyle nefret ediyor ki!

Çok mutluyum! Hamileyim. Ama o bunu daha bilmiyor. İki gecedir onu görmüyorum ama onun beni asla bırakmayacağını biliyorum. Karısı itiraz ediyor olmalı. Umarım bebeğim kız olur. Onun bir kız çocuğu istediğini biliyorum, istediği zaman istediği tek şeyi ona vereceğim ve Noelle onun geçmişinde kalacak. Kendimi suçlu hissetmem gerektiğini biliyorum

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ancak onun bana ait olduğunu ikimizde biliyorken bunu yapamam. O nerede? Çok ihtiyacını olduğu halde neden yanıma gelmiyor? Neden zihnimde değil?

Shea devamlı ağlıyor. Doktorlar onun kan sonuçlarından dolayı çok endişelendiler. Günlük olarak ona kan nakli yapılması gerekiyor. Tanrım, ondan nefret ediyorum bu boş dünyaya beni bağlayan tek şey o. Rand'in öldüğünü biliyorum. Noelle'nin beni görmeye geldiği gün, Rand birkaç harika saat için tek başına geri gelmişti. Bana ondan ayrılacağını söylemişti. Onun çabaladığına inanıyorum. Artık o gitti zihnimden ve de hayatımdan. Ailem hamile kaldığım için beni terk ettiğini, beni kullandığını söylüyor ama ben onun öldüğünü biliyorum. Onun korkunç ızdırabını, acısını hissedebiliyordum. Eğer yapabilseydi bana gelirdi. Çocuğunu da asla öğrenemeyecek. Ona katılabilirdim ama onun kızına hayat vermek zorundayım. Eğer eşi onu öldürdüyse ki ben bunu yapabileceğini biliyorum, benim sayemde ve çocuğumuz sayesinde yaşayacak.

Kızımı İrlanda'ya getirdim. Anne ve babam öldüler. Onların mülkleri bana miras kaldı. Kızımı onlara vermeliydim ama artık her şey çok geç. Rand'e katılamam artık. Kızımla ilgili bu kadar sorun varken onu bırakamam. Onu öldürmeye çalışacakları için korkuyorum. Kızım da onun gibi. Güneş onu hemen kavuruyor. Onun gibi kızımın da kana ihtiyacı var. Doktorlar onunla ilgili bir şeyler fısıldayıp ters ters bana bakıyorlar, korkuyorum. Onunla birlikte ortadan kaybolmam gerektiğini biliyordum. Senin kızına kimsenin zarar vermesine izin vermeyeceğim, Rand. Tanrım, bana yardım et, hiçbir şey hissedemiyorum. Sen olmadan içten içe ölüyüm zaten. Neredesin? Noelle yemin ettiği gibi seni öldürdü

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

mü? Ben sensiz nasıl yaşayacağım? Sadece kızın bana mani oluyor. Yakında sevgilim, çok yakında seninle olacağım.

Shea yavaşça soluk verdi. Elbette. Gözünün önünde duruyordu. Onun gibi kızımın da kana ihtiyacı var. Bu kan hastalığını babasından almıştı. Rand'in sevişirlerken onun kanını aldığını yazmıştı annesi. Bu korkunç hastalığa tedavi bulunamadığı için, kaç kişi işkence görmüş ve kaç kişinin kalplerine kazık geçirilmişti? Böyle bir şeye maruz kalmanın, kendinden iğrenmenin ve bunu keşfetmenin ne demek olduğunu çok iyi biliyordu o. Bir tedavi bulmak zorundaydı kendisi için çok geç olsa da bir tedavi bulmak zorundaydı.

Jacques uzun bir süre uyudu, gücünü toplamaya kararlıydı. Sadece kısıtlı olarak beslenmek, kızın hayatta ve yakında olup olmadığını görmek için uyanıyordu. Sevinci devam ediyordu, çünkü artık kan kaybetmiyordu. Şimdi güce ihtiyacı vardı. Kız çok yakınlardaydı, onu hissedebiliyordu. Aralarında birkaç kilometre vardı, ikinci kez kızın gözlerinden kaldığı yeri görebiliyordu. İşine odaklanmıştı, barınağı ev haline sokmak için kadınların yaptığı işleri yapıyordu. Sonra Jacques aralıklarla uyanmaya başladı, gücünü kontrol ediyor, hayvanları kendine çekiyordu kana ihtiyacı vardı. Kızın rüyalarına giriyordu, sürekli onu ça-ğırıp kızın uykuya ihtiyacı olduğu zamanlarda onu uyanık tutuyordu. Kız çoktan narinleşmiş, yarı aç ve yetersiz beslenmeden zayıf düşmüştü. Gece gündüz çalışıyordu, zihni sorunlar ve çözümlerle doluydu. Jacques onu uyanık tutmak dışındakileri önemsemiyordu, böylece kız çok yorgun oluyordu ve o da emirlerini yaptırabilmek için onu rahatlıkla kontrol edebiliyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques sabırlıydı. Sabırlı olmayı öğrenmişti. Kızın yaklaştığını biliyordu. Artık zaman vardı. Acele etmesine gerek yoktu. Güçlenmesi gerekti. Karanlık mezarlığından, kıza sinsice yaklaşıyor, zihniyle kızın zihnine dokunarak aralarındaki bağın daha güçlü olmasını sağlıyordu. Kızı ele geçirdiğinde onunla ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu hemen öldürmeyecekti zihin yoluyla çok zaman geçirmişlerdi, hatta bazı zamanlar bir bile olmuşlardı. Fakat kız kesinlikle acı çekecekti. Bir kez daha damarlarındaki kanı korumak için uykuya daldı.

Shea bilgisayar başında uykuya dalmıştı, başı kâğıt yığınlarının üzerindeydi. Uykusunda bile zihni durmuyordu. Jacques onun hakkında birçok şey öğrenmişti. Kızın fotografik bir zihni vardı. Unuttuklarını hatta hiç bilmediklerini kızın zihninden öğrenebilmişti. Onun için kız bir bilgi kaynağıydı, dışarıdaki dünya için bir bilgi kaynağı.

Shea her zaman yalnızdı. Jacques onun hatıralarına baktığında, küçük bir çocukken bile diğerlerinden ayrı olduğunu görmüştü. Onun hakkında kişisel hiçbir şey bilmediği halde, sanki onu en baştan tanıyormuş gibi bir hisse kapılmıştı. Kızın zihni formüllerle, bilgilerle ve aletlerle doluydu. Kız dış görünüşünü ya da bir kadının düşünmesini beklediği şeylerin hiç birini düşünmüyordu. Sadece işine odaklıydı. Diğer şeyleri hemen engelliyordu.

Jacques odaklandı ve seslenmeye başladı. *Hiçbir şeyin seni durdurmasına izin verme. Uyan, ben dinlenip seni beklerken bana gel.* Kızın derinliklerine bu baskıyı yerleştirmek için her zerresini kullandı. Ona gelmesi için, zindanının etrafındaki karanlık ormana gelmesi için son iki ayda birkaç kez zorlamıştı onu. Kıza her seslendiğinde, onun yoluna

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

çekilmişti kız ama işini tamamlama ihtiyacı öyle güçlüydü ki en sonunda geri dönmüştü. Bu sefer, Jacques onun itaat edeceğinden emindi. Kız onun varlığını içinde hissediyor, onun dokunuşunu fark ediyordu ama bağlandıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu bir rüya ya da daha çok bir kâbus olarak düşünüyordu.

Jacques buna gülümsedi. Bu gülümseyişte neşe belirtisi yoktu, sadece vahşetin ve avına yaklaşan yırtıcı bir hayvanın arzusu vardı.

Shea irkilerek uyandı, kendine gelmek için gözlerini kırptı. İşi her yere dağılmıştı, bilgisayar açıktı ve başını koyduğu kâğıt destesi biraz kırışmıştı. Yine o rüya. Sona erip onu rahat bırakmayacak mıydı hiç? Artık rüyasındaki adama alışkındı, simsiyah saçları ve talepkâr ağzını çevreleyen hınzır bir ifade vardı. İlk birkaç yıl kâbuslarında onun gözlerini görememişti, sanki perdeliydiler ama son iki yıldır bütün tehdidiyle ona bakıyorlardı.

Shea saçlarını geriye doğru itti, alnının boncuk boncuk terlediğini hissedebiliyordu. Bir anlığına rüyalarından sonra her zaman olduğu gibi tuhaf bir bilinç kaybı yaşadı, sanki bir şey zihnine hâkim oluyor sonra yavaş yavaş onu bırakıyordu.

Takip edildiğini biliyordu. Rüya gerçek olmasa bile, birisinin ona gizliden yaklaştığı gerçekti. Asla bu görüntü yok olmayacaktı, asla unutmayacaktı. Kendi ve aynı hastalığı çeken diğerleri için bir tedavi bulmadığı sürece asla bir daha güvende olmayacaktı. Duygu ve mantıktan yoksun bir hayvan gibi avlanacaktı. Avcılar için altı dil konuşmasının, cerrah olmasının ve sayısız hayatlar kurtarmasının önemi yoktu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Önündeki kâğıttaki kelimeler bulanıklaşıyor, birbirine karışıyordu. Deliksiz bir uyku çekmeyeli ne kadar olmuştu? İç çekip bir elini gür, beline kadar gelen ipek gibi kızıl saçlarının arasından geçirerek, yüzünden çekti onları. Kâğıdı yeniden eline aldı ve her zaman yaptığı gibi yakınında olması için ayarladı.

Onun tuaf kan hastalığının belirtilerini incelemeye başladı. Kendi için bir liste düzenlemeye başlamıştı. Küçük, çok nazik ve neredeyse kırılgan bir haldeydi. Tıpkı ergenlik dönemindeki çocuklar gibi görünüyordu; normal insanlara göre çok daha yavaş yaşlanıyordu. Gözleri kocaman ve canlı bir yeşildi. Sesi yumuşak, kadife gibiydi, çoğunlukla büyüleyici diyorlardı. Ders verdiği zaman öğrencilerin çoğu sesinden öyle etkilenirdi ki onun her söylediği kelimeyi hatırlarlardı. Hisleri diğer insanlara göre çok daha kuvvetliydi, duyusu ve koku alma yetisi de çok keskindi. Renkleri çok canlı görür, çoğu insanın kaçırdığı detayları fark ederdi. Hayvanlarla iletişime geçer, çok yükseğe zıplayabilir ve birçok lisanslı atletten daha hızlı koşardı. Çok erken yaşta hünerlerini saklamayı öğrenmişti.

Ayağa kalkıp gerindi. Yavaş yavaş ölüyordu. Geçen her dakika onun aleyhineydi, tedaviyi bulmak zorundaydı. Bu kutuların ve kâğıt yığınlarının içinde bir yerde bir çözüm olmalıydı. Cevap kendisi için çok geç olsa da kendisi gibi olanları, bütün hayatı boyunca hissettiği korkunç yalnızlık hissinden kurtarabilirdi.

Yavaşça yaşlanıyordu ve doğaüstü kabiliyetleri de vardı ama bunlar için çok ağır bir bedel ödüyordu. Güneş tenini yakıyordu. Gecenin karanlığında çok iyi görmesine rağmen, gün ışığında gözleri zorluk

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

çekiyordu. Bedeni her yiyeceği kabul etmiyordu ve en kötüsü de her gün kan almak zorunda olmasıydı. Herhangi bir kan. Onunkine uymayan hiçbir kan yoktu. Hayvan kanı onu hayatta tutuyordu neredeyse. İnsan kanına müthiş bir ihtiyaç duyuyordu ve sadece yıkılacak gibi olduğu zamanlarda bunu alıyordu ama bunu da sadece nakil yoluyla yapıyordu. Maalesef, onun tuhaf hastalığında, kanın ağız yoluyla alınması gerekiyor gibiydi.

Shea kapıyı açıp geceyi içine çekti. Tilkinin, tavşanların ve geyiklerin fısıltılarını dinledi. Avını kaçıran bir baykuşun çığlığı ve bir yarasanın ötüşü damarlarındaki kanın çağıldamasını sağladı. O buraya aitti. Yalnız hayatında ilk kez huzura benzer bir şeyi hissediyordu.

Balkonunda dolaşmaya başladı. Üzerine oturan kot pantolonu ve yürüyüş botları güzeldi ama ince bluzu dağ soğuğuna uygun değildi. Kazağını ve sırt çantasını alan Shea, onu çağıran araziye verdi kendini. Keşke bu yeri daha önceden öğrenmiş olsaydı. Çok zaman kaybetmişti. Sadece bir ay önce buradaki toprağın iyileştirici özelliğini keşfetmişti. Kendi tükürüğünün de iyileştirici olduğunu zaten biliyordu. Bahçe yapmış, sebze ve bitki ekmişti. Toprakta çalışmayı seviyordu. Kazara bir yerini kesmişti oldukça derin ve korkunç bir kesikti. Toprak acısını hafifletiyor gibi görünüyordu ve işini bitirdiği zaman kesik neredeyse kapanmak üzereydi.

Annesinin de bu huzurlu yeri görmüş olmasını dileyerek öylece dolaşıyordu. Zavallı Maggie. Genç. İrlandalı. İlk çıktığı seyahatinde esmer bir yabancıyla, onu kullanıp atan biriyle tanışmıştı. Shea başını iki yana salladı, gözleri dolmuştu akmasını önleyemiyordu. Annesi bir seçim

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yapmıştı. Bir adam. O adam onun bayatı olmuş ve kendini her şeyden mahrum bırakmıştı. Kendi etinden, kendi kanından olan kızından bile. Shea'nın denemeleri ve çabaları değersizdi. Sadece Rand vardı annesi için. Hiç düşünmeden, onu hiç uyarmadan bırakıp giden bir adam. Hastalığını bulaştıran bir adam, öyle iğrençti ki kızı bütün dünyadan bunu saklamak zorunda kalmıştı. Dahası, Maggie bunu biliyordu. Ancak Maggie, bunu araştırma ya da kızının bununla yüzleşip yüzleşıneyeceğini öğrenmek için Rand'e soru sorma zahmetine girmemişti.

Shea yerden bir avuç toprak alıp ezerek, parmaklarının arasından akmasına izin verdi. Noelle'in Rand'in karısı olduğunu yazmıştı annesi, Maggie kadar Rand'e düşkün müydü o da? Sanki öyleymiş gibi gözüküyordu. Shea'nın annesinin başarısızlıklarını tekrarlama gibi bir niyeti yoktu. Çocuğunu ihmal edip, kendini öldürecek kadar bir adama ihtiyaç duymayacaktı hiç. Annesinin ölümü trajediydi, Shea'yı sevgisiz ve savunmasız bir halde soğuk zalim bir dünyaya bırakıp gitmişti. Maggie kızının kana ihtiyacı olduğunu biliyordu günlükte hepsi yazıyordu, lanet olası her şey yazıyordu. Shea eklemleri beyazlayana kadar yumruğunu sıktı. Maggie, Rand'in tükürüğünün iyileştirici özelliğini biliyordu. O bunu biliyordu ama kızının bunu kendi başına öğrenmesi için bırakıp gitmişti.

Shea, çocukken birçok kez kendi kendini iyileştirmişti, annesi ise yarı ölü bir halde öylece camdan bakardı. Yürümeyi ve koşmayı öğrenirken düşüp acıdan ağladığında annesi onu hiç duymazdı, her şeyi kendi başına öğrenmişti. Diliyle küçük kesikleri ve ezikleri iyileştirmeyi keşfetmişti. Böyle bir yeteneğe sahip olduğunu anlaması biraz zaman almıştı. Maggie duygusuz bir robot olmuştu, Shea'nin fiziksel ihtiyaçlarını

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

çok az karşılıyor, duygusal ihtiyaçlarını ise hiç karşılamıyordu. Maggie, Shea on sekizine bastığı gün kendisini öldürmüştü. Shea'nin boğazına sessiz, acı bir çığlık oturmuştu. Var olması için kan almasını bilmek yeterince korkunçtu ama annesinin onu hiç sevmediğini bilerek büyümek tamamen yıkıcıydı.

Yedi sene önce bir çılgınlık Avrupa'yı kasıp kavurmuştu. İlk başta çok komik görünmüştü. Uzun süre cahil, batıl inançlı kişiler babasının geldiği bu bölgede vampirlerin olduğu hakkında söylemlerde bulunmuşlardı.

Bu kan hastalığı, muhtemelen burada Karpatya dağları'nda doğmuştu ve vampir efsanelerinin temelinde yatan şeydi. Eğer bu hastalık bu bölgeden çıktıysa, yıllardır zulme uğramış bu insanların da Shea'nin babasında ve kendisinde bulunan hastalığı çekmiş olmaları mümkün değil miydi? Shea'nin heyecanı, kendisi gibi diğerlerini de inceleme ihtimalinden kaynaklanıyordu.

O zamanlar, modern vampir avcıları bir salgın gibi Avrupa'ya yayılmışlardı. Çoğunlukla erkekler, kalplerine kazık batırarak vampir öldürme teknikleriyle katlediliyorlardı. Bu mide bulandırıcı, sıra dışı ve korkutucuydu. Saygın bilim adamları bile vampirlerin olma ihtimalini tartışmaya başlamışlardı. Heyetler onları incelemek yok etmek için toplanmışlardı. Önceki bazı kaynakların delil olarak gösterilmesi ve bir kız çocuğunun kan örneğiyle bu sonuca varılmıştı onun kan örneğiyle. Shea vampir olabilirdi, çok korkmuştu çünkü Avrupa'daki katillerin onu bulmaya çalışmaları olasıydı. Şimdi, onu aşağıya çekmeye çalışıyorlardı. Kendi soy araştırmasını yapmak için ülkesini ve kariyerini bırakmak zorunda kalmıştı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Böyle modern bir zamanda kim vampir saçmalıklarına inanırdı ki? Bu öldürülen insanlara bağlı hissediyordu kendini, aynı kan hastalığını paylaştıkları olasıydı. O bir doktor, bir araştırmacıydı ama şimdiye kadar bütün kurbanlarda başarısız olmuştu, iğrenç olarak düşündüğü küçük sırrının keşfedilmesinden korkuyordu. Bu onu kızdırıyordu. O yetenekli ve hatta zekiydi uzun zaman önce bu sırların kilitlerini kırması gerekirdi. Bu araştırmanın ısrarlı takipçisi olmadığı için kaç kişi ölmüştü?

Suçluluk ve korku onun vahşi, yorulmak bilmez çalışma azmini kamçılıyordu. Etraftan, insanlardan ve efsanelerden bulduğu her şeyi topluyordu söylentileri, kabul edilen delilleri, eski çevirileri ve son gazete başlıklarını. Nadiren yiyor, kan almayı nadiren hatırlıyor, pek uyumuyor ve çözmeye çalıştığı bulmacanın parçalarını araştırıyordu. Kanının, tükürüğünün, hayvan kanını aldıktan sonraki kanının ve insan kanını aldıktan sonraki kanının üzerinde çalışıp duruyordu.

Annesinin günlüğünü gönülsüzce yakmıştı bir kelimesini bile unutmayacaktı ama onun derin boşluğunu hissediyordu. Banka hesapları sağlamdı. Annesinden para kalmıştı ve mesleğinden de iyi para kazanmıştı. Hatta İrlanda'da çok iyi bir fiyata kiraya verdiği bir mülkü vardı. Tutumlu yaşamış ve akıllıca yatırımlar yapmıştı. İsviçre'ye para aktarımını yapmak ve taşınmaz gayrimenkulü için birkaç sahte yol izlemek çok kolay olmuştu.

Karpatya bölgesine girdiği ilk andan itibaren Shea farklı hissediyordu. Daha canlı. Daha huzurlu, içinde huzursuz, sabırsız bir istek gelişiyordu ama hayatında ilk kez evindeymiş gibi hissediyordu. Bitkiler, ağaçlar, vahşi hayat, toprak sanki onun birer parçalarıydılar. Sanki o bunlara

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bağlıydı. Havayı içine çekmeyi, suda yüzmeyi, toprağa dokunmayı seviyordu.

Shea bir tavşan kokusu aldı ve öylece kaldı. Onun kalp alışlarını duyabiliyor, korkusunu hissedebiliyordu. Hayvan tehlikeyi hissediyordu, yırtıcı bir hayvan ona doğru yaklaşıyordu. Bir tilki çalıların arasında kürkün sürtme sesini duyabiliyordu. Bunu duymak, hissetmek ve diğerlerinin duyamadığı sesleri duymaktan korkmamak harika bir histi. Yarasalar dönüp böcekleri avlamak için dalıyorlardı. Shea başını gökyüzüne kaldırıp, onların maskaralıklarını izledi. Bu basit gösteriyi izlemek ona büyük zevk vermişti. Yeniden yürümeye başladı, hareket etmeye ihtiyacı, bir süreliğine de olsa omuzlarının üzerinden sorumluluk hissini kaldırmaya ihtiyacı vardı.

Kulübesini bulmuştu, evin çıplak iskeleti gibi bir şeydi ama son birkaç aydır bir sığınağa dönüşmüştü. Gün boyunca panjurları kapalı duruyordu. Bir jeneratör, aydınlatma ve bilgisayarı için elektrik sağlıyordu. İyi bir banyo ve mutfak ikinci önceliği olmuştu. Shea yavaş yavaş kitaplarını, aletlerini, hastaların bakımı için gerekli olan her şeyi elde etmişti. Fakat Shea burada, doktorluk becerilerini diğer insanlara sergilemek zorunda kalmak istemiyordu ne kadar az bilinirse, o kadar çok araştırmasına kendini verebilirdi.

Shea sık ağaçlıktan oluşan ormana girdi ağaçların gövdesine saygıyla dokunuyordu. Her zaman yakınında bir kan torbası bulundururdu, kimliğini gizli tutmak için bir şekilde kan bankasına girmeyi başardığında ise bilgisayar korsanı olarak becerilerini kullanıyordu. Ancak bu aylık seyahatleri zorunlu hale getirmişti, dahası kan değişimini yapmak için bir

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gecede üç köy değiştiriyordu. Sonunda zayıflığı öyle artmıştı ki bitkinlik büyük bir sorun haline gelmişti, ezikleri bile iyileşmeyi kabul etmiyordu. İçindeki açlık büyüyor, boşluk dolmaya başlıyordu. Hayatı sona doğru çekiliyordu.

Shea esnedi. Gidip uyuması gerekiyordu, güneş en tepede olup bedenini zayıflattığı öğleden sonraları hariç, normalde geceleri uyumazdı. Evinden çok uzaklaşmıştı, ormanın derinliklerinde ve dağların en uzak noktasındaydı. Çoğunlukla bu yoldan gelirdi, sebepsizce bu yere çekiliyordu. Kendini huzursuz hissetti, içinde bir sabırsızlık vardı, bir yerde olması gerekiyordu ama neresi olduğunu bilmiyordu. Nasıl hissettiğini anlamaya çalıştığı anda, neredeyse bir zorlamayla ormanda ilerlemiş olduğunu fark etti.

Aslında bütün istediği geri dönüp eve gitmekti ama ayakları yokuşu çıkıyordu. Bu dağlarda kurtlar vardı çoğunlukla geceleri onların uluduklarını duyardı. Seslerinde bir sevinç, şarkılarında bir güzellik vardı. İsterse hayvanların zihinlerine dokunabilirdi ama bir kurt gibi vahşi ve ne yapacağı belli olmayan yırtıcı bir hayvanla böyle bir bağlantı kurmaya cesareti yoktu. Onların duyduğu şarkısı,şimdi bir tanesiyle karşılaşacağını gösteriyor gibiydi.

İlerlemeye devam etti, bilinmeyen yolculuğuna çekiliveriyordu. Sanki başka önemli bir işi yoktu. Devamlı yukarıya çıkıyor ormanın derinliklerinde ilerliyordu, bulunduğu en ıssız yerdi. Evinden bu kadar uzaklaştığı ıçin korkması gerekirdi ama ilerlemesi daha önemliymiş gibi görünüyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Ellerini dalgınlıkla yukarıya kaldırıp, şakaklarını ve alının ovalamaya başladı. Başının içi vızıldayıp duruyordu. Hemde tuhaf bir açlık vardı. Bu normal bir açlık değildi bu çok farklıydı. Zihninin paylaşıldığı, açlığın gerçekte onun olmadığı gibi tuhaf bir hisse kapıldı yeniden. Zamanın birinde, sanki rüyalar âleminde yürüyormuş gibi hissediyordu. Ağaçların etrafından sis kalkıyor, bazense çoğalıyordu. Sonunda sis biraz daha yoğunlaşmaya başladı, hava sıcaklığı birkaç derece daha düştü.

Shea titriyordu, elleriyle kollarını okşayıp duruyordu. Ayakları yolda ilerliyor, çürümüş ağaç kütüklerine çarpmıyordu. Bu ormanda bu kadar sessiz yürüyebildiğine, içgüdüsel olarak düşen dallara, taşlara çarpmadığına her zaman şaşırıyordu. Zihninde bir şey belirdi. *Neredesin? Neden bana gelmeyi reddediyorsun?* Bu korkunç öfke dolu bir sesti durdu, korkuyordu, iki eliyle başını bastırdı. Bu onun kabusuydu, aynı ses ona sesleniyor, zihninde beliriyordu. Kabusları çoğunlukla uykusunda gelirdi ona ya da uyanık olduğu saatlerde rahatsız ederlerdi ve bütün gün onu bilinçsizliğe sürüklerlerdi. Bazen delirdiğini düşünürdü.

Shea çağıldayan bir ırmağa yanaştı. Taşlara basıyordu,canlı renkleriyle düzdüler ve ona hoş geldin dercesine kucak açıp, kristal suda ona yol gösteriyorlardı. Parmaklarını suyun içine soktuğunda buz gibi suyu hissediyordu. Bu rahatlatıcıydı.

Bir şey daha ileri gitmesi için onu zorluyordu. Önce bir ayağı, sonra diğer ayağı hareket etmeye başladı. Evinden bu kadar uzaklaşması çılgınlıktı. Çok uykusuzdu. Hatta uyurgezer bile olduğunu düşünüyordu, kendini çok tuhaf hissediyordu. Shea küçük bir alanın kenarında durdu ve yıldızlı gökyüzüne baktı. Bir daha hareket edemeyeceğini düşünüyordu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

taki alanı geçip sık ormana girene kadar. Bir dal saçına takıldı, onun yeniden durmasını sağladı. Başı ağırlaştı, zihni bulutlandı. Bir yerde olmaya çok ihtiyacı vardı ama neresi okluğunu bilmiyordu. Dinlemek yardımcı olmuyordu. Keskin bir duyumla birisinin ya da bir yaratığın yaralı ya da sıkıntıda olduğunu duydu. Shea havayı kokladı. Muhtemelen kaybolup açıkta kalacak ve güneş onu kavuracaktı. Bulunduğu bu saçma duruma karşı onu bile tercih ederdi içindeki his Shea'nın yürümesini sağlayacak kadar güçlüydü, bedeninin gitmek istediği yere gidiyordu. Neredeyse kaybolmuş yol burada genişliyordu, çalıların ve ağaçların arasından süzülüyordu. Sadakatle yolu takip ediyordu, artık bu durum ilgisini çekmişti, araştırmasından onu alı koyan şeyi merak ediyordu. Orman yüksek bir çayıra açılıyordu. Açık araziyi geçti ve sanki adımları bir amacı varmış gibi hızlandı. Çayırlığın uzağında, birkaç ağaç eski bir bina kalıntısına tepeden bakıyordu. Bu küçük bir kulübe değil, tam aksine büyük bir evdi. Gerçi şimdi kararmış, parçalanmıştı ve orman, bir kez ona ait olan şeyi geri almak istiyor gibiydi.

Shea binanın çevresinde dolandı, kesinlikle bir şey onu buraya getirmişti ama sebebini kestiremiyordu. Güçlü bir yerdi, bunu hissedebiliyordu ama ne için ve nasıl kullanılacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Yürüyordu, bedeni huzursuzdu. Zihninde tarifsiz bir baskı vardı, sanki büyük bir keşfin eşiğindeydi. Aşağıya çömelerek elleriyle toprağı eşelemeye başladı. Bir kez. İki kez. Parmakları toprağın altında bir kalas buldu. Shea'nın nefesi kesilmiş ve heyecandan nabzı hızlanmıştı. Önemli bir şeyi keşfetmişti, bundan emindi. Dikkatlice yüzeyi topraktan temizledi, yaklaşık iki metrelik, demir kuplu büyük bir kapı çıktı karsısına. Bütün

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gücüyle onu kaldırdı ve nefesini düzenleyip deliğe bakmak için cesaretini toplaması birkaç dakika sürdü. Zamanla aşınıp çürüyen basamaklar büyük bir odaya açılıyordu. Bir müddet tereddüt ettikten sonra Shea aşağıya indi. Bedeni ve zihni onu aşağıya çekerken, beyni çok dikkatli olması gerektiğini söylüyordu.

Kilerin duvarları toprak ve parçalanmış taşlardan oluşuyordu. Hiç kimse, hiçbir şey yıllardır bu yere uğramamıştı. Shea başını yukarıya kaldırıp gözleriyle çabucak etrafı kolaçan etti, hisleri kuvvetlenmiş tehlike arıyordu. Fakat hiçbir şey yoktu. Bu iç karartıcıydı. Ortalık tamamen sessizdi. Çok ürkütücüydü. Ne yaratıklar, ne de böcekler vardı. Toprakta hayvan izleri bile yoktu. Ne hızla kaçışan bir pire ne de parlayan bir örümcek ağı fark etmişti.

Elleri kendiliğinden bir duvarı incelemeye başladı. Hiçbir şey yoktu. Shea buradan çıkmak istiyordu. İçinden bir ses buradan ayrılmasını söylüyordu ona. Başını iki yana salladı, bu yer onu rahatsız etse bile buradan gitmeyecekti. Korku dolu bir anda, hayal gücü onu sardı ve bir şeyin onu izlediğini hissetti. Bekler halde yatıyordu, karanlık ve ölümcüldü. Öyle gerçekti ki neredeyse kaçacaktı ama arkasını dönüp şansı varken kaçmaya karar verdiği anda, parmakları toprak duvarın altında bir kalas daha buldu.

Meraklanan Shea yüzeyi inceledi. Bir şey buraya yerleştirilmişti. Buraya toprak yığılmamıştı. Kendini durduramayan Shea, uzun çürümüş bir kalası ortaya çıkarana kadar bir avuç toprağı ve taşı kazıdı. Başka bir kapımı? En azından iki metre uzunluğundaydı, belki de daha fazla. Şimdi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

dikkatle kazıyordu, avuçladığı toprakları arkasına atıyordu dikkatsizce. Sonra parmakları korkunç bir şeye değdi.

Kurumuş küçük ölüler yere düştüğünde irkilerek geriye sıçradı. Oh fareler. Yüzlerce bozulmuş beden. Açtığı çürümüş kutuya korkuyla baktı. Bölmenin içindeki geri kalan toprak yön değiştirmiş ve kutu öne doğru düşmüştü. Kutunun kapağının bir kısmı açılmıştı. Shea merdivenlere kadar geriledi, bulduğu şey yüzünden korkmuştu. Sisli geceye açılan çürümüş basamakları çıkmadan önce başındaki baskı arttı, öyle ki acıdan çığlık atıp, bir dizinin üzerine düştü.

Şundan emindi bu bir tabut değildi. Kim bedeni düz bir şekilde duvara gömerdi ki? Bir şey yenemediği ürkütücü merakı ayaklarının kutunun yanına gitmesini sağlıyordu. Kendine engel olmaya çalışıyordu ama yapamıyordu. Çürümüş kapağı açmak için uzandığında elleri titriyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

İKİNCİ BÖLÜM

Shea donmuş bir halde kaldı, bir müddet ne nefes aldı nede düşünebildi. Cevap önünde duran kazıklı çirkinlikmiydi? Bu işkence çekmiş, sakatlanmış şey, onun geleceğimiydi? Onun da mı geleceği böyle olacaktı? Gerçeği yok etmeye çalışarak, kısa bir an gözlerini kapattı. Acımasız insanlar yapmıştı bunu. Acıdan ve ölmeden önce katlandığı işkenceler için bu yaratığa ağlıyordu. Kendini sorumlu hissediyordu. Birçok hüneri vardı ama kendi gibi bu hastalığa yakalananların sırlarını bir türlü açığa çıkaramamıştı.

Derin bir nefes alıp kendini bakmaya zorladı. İşkence edenler onu tabuta koyduğunda adam yaşıyor olmalıydı, tahtayı kazımıştı, yan tarafında bir delik vardı. Shea'nın nefesi kesildi, öldürülen bu zavallı adama yakınlık duyuyordu. Adamın bedeninde binlerce kesik vardı. Adamın yumruğu kadar kalın tahta bir kazık, kalbine yakın bir yere batırılmıştı. Bunu her kim yaptıysa, anatomi dersine ihtiyaç duymuş olmalıydı. Shea dehşete düşmüş nefes alamıyordu. Adam çok acı çekmişti!

Elleri ve ayak bilekleri kelepçeliydi çürümüş kirli bir paçavra mumyalardaki gibi göğsünde duruyordu. İçindeki doktor incelemeye koyuldu. Ne zamandır ölü olduğunu söylemek imkânsızdı. Kilerin ve tabutun durumuna bakacak olursa uzun zaman olmuştu ama beden daha çürümeye başlamamıştı. Izdırap çizgileri adamın yüzündeydi hâlâ. Teni

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

griydi ve kemiklerine yapışmış gibiydi. Acı ifadesi bu yüze yapışıp kalmıştı, sert ve acımasızdı.

Birden Shea onu tanıdı. Bu rüyalarındaki adamdı.

İmkânsız görünmesine rağmen, ufacık bir yanılsama yoktu birçok kez onu görmüştü. Don Wallace'ın ona gösterdiği fotoğraftaki adamda buydu. Gerçeklikten çok uzak görünmesine rağmen, Shea bu adama bağlı olduğunu ve onu kurtarabileceğini hissetti. Acısı büyüktü, gerçek bir acıydı. Shea tabuttaki ölüyü kendisinden bir parçaymış gibi hissediyordu.

Shea onun kirli, simsiyah saçlarına nazik parmaklarıyla dokundu. Bu adam da onun gibi kan hastalığına yakalanmış olmalıydı. Daha kaç kişi böyle avlanmış, eziyet çekmiş ve birlikte doğduğu şey yüzünden öldürülmüştü? "Üzgünüm," diye fısıldadı yumuşak bir sesle. "Hepimizi yanılttım."

Yavaş bir hava sesi onun tek uyarısı olmuştu. Adamın gözleri birden açıldı ve Shea nefret dolu bu gözlere baka kaldı. Adam büyük bir güçle bir kelepçeyi koparıp bir elini mengene gibi kızın boğazına doladı. Öyle güçlüydü ki kız nefes alamıyordu bu yüzden çığlık da atamıyordu. Sanki her şey girdap gibi dönüyor, siyah ve beyaz onu ele geçiriyordu. Ona yardım edemediği için, boğazındaki dişlerin keskin acısını hissedemediği için pişman olacak kadar zamanı olmuştu.

İşini hızlı yap. Shea çabalamıyordu bunun yararsız olacağını biliyordu. Her durumda birisi bu işkence çekmiş yaratığa borçluydu ve o uzun zaman önce ölümü kabul etmişti. Elbette korkuyordu ama sakindi. Eğer bir nebze de olsa huzur verebilecekse ona, bunu yapmak istiyordu. Bir tedavi bulamadığı için suçluluk hissi tüm zihnini kaplamıştı. Bir şey

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

daha vardı onu kurtarma ihtiyacı. Adamın yaşamak zorunda olduğunu ve bunun için kendi hayatını vereceğini biliyordu.

Shea sersemlemiş ve zayıf düşmüş bir halde uyandı. Başında bir ağrı ve boğazında da bir acı vardı, öyle ki hareket etmeye korkuyordu. Kaşlarını çattı, etrafındakileri ayırt edemiyordu. İnlediğinin farkındaydı. Toprakta yatıyordu, bir kolu arkasındaydı bir şey bileğini sıkıca tutuyordu. Kolunu kurtarmaya çalıştı ama tutuş sıkıydı, kırılgan kemiklerinin ezileceğini haber veriyordu ona. Kalbi hızlı hızlı atıyordu, serbest eliyle boğazına dokundu, hatırlıyordu. Boynu şişmiş ve ezilmişti. Orada da bir yara vardı, acıyordu. Ağzında bir tuhaflık vardı belirsiz bakırımsı bir tat boğazını yakıyordu.

Çok kan kaybetmişti, bunu hemen anlamıştı. Baskı arttıkça, başı ayrılıyor, parçalara bölünüyordu. Yaratığın bundan sorumlu olduğunu biliyordu, zihnine girmeye çalışıyordu. Dikkatlice dudaklarını nemlendirerek, kolunu baskıdan kurtarmak için geriye, tabuta doğru yavaşça hareket etti. Adamın parmakları bir kelepçe, bir mengene gibi küçük bileğini sarıyor, eğer yanlış bir harekette bulunursa kemiklerini parçalayacağını söylercesine onu tehdit ediyordu. Önleyemeden bir kez daha inledi. Shea bunun bir kâbus olduğuna inanmak istiyordu. Kendini toparlamaya çalışarak, yavaşça ona bakmak için başını arkaya doğru çevirdi.

Bu hareket oldukça acı doluydu, nefesi kesilmişti. Gözleri onun gözlerine kilitlendi. Shea istem dışı bir hareketle ondan kurtulmak için çabaladı. Adamın gözleri, gece gibi karaydı, onunkileri yakıyordu. Ruhsuz derinliklerine amansız bir nefret ile tarif edilemez öfke hâkimdi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Parmakları sertleşti, kızın bileğini eziyordu. Shea'nın boğazından acı ve korku dolu bir feryat yükseldi.

"Kes şunu!" Çabalarken Shea'nın alnı tabutun yanına çarptı, "Eğer canımı yakarsan sana yardım edemem." Bu kara gözlere bakmak için başını kaldırdı. "Anlıyormusun? Sahip olduğun tek şey benim." Bu kara gözlere bakmaya zorladı kendini. Öfke, soğuk, gördüğü en korkunç gözlerdi. "Adım Shea O'Halloran. Ben bir doktorum." Birkaç dilde bunu tekrarlayıp, bakışları onu yakmaya devam ettiğinde vazgeçmişti. Adamın içinde hiç merhamet yokmuş gibi görünüyordu.

Ruhsuz değildi. Bir hayvandı. Pusuya düşürülmüştü, avlanmıştı ve şaşkındı. Tehlikeli yırtıcı bir hayvan, zavallı bir kabuğa dönüşmüştü. "Eğer beni bırakırsan sana yardım edeceğim," diye mırıldandı tatlılıkla, sanki vahşi bir hayvanı kandırıyordu. Sesinin gücünden yararlanmayı deniyordu. Büyüleyici, kibar, sakinleştirici. "Aletlere ve bir araca ihtiyacım var. Anladın mı?"

Shea ona doğru eğildi, serbest eliyle onun parçalanmış göğsüne bakıyordu. Taze kan kazığın etrafından, sanki yeni açılmış gibi onun diğer yaralarından sızıyordu. Shea'nın bileğinde bir yara vardı ve önceden onun orada olmadığından emindi. "Tanrım, canın çok acıyor olmalı. Hareket etme. Seni kulübeme götürmeden bu kazığı çıkartamam. Kan kaybetmen ölümcül olur." Ancak adamın renginin daha iyi olması onu şaşırtmıştı.

Yaratık yavaşça onu bıraktı ama bakışlarını onun yüzünden ayırmıyordu. Toprağı avuçlamak için elini aşağıya uzattı ve korkunç yaralarına sürmeye başladı. Elbette! Toprak. Shea da ona yardım

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

etmeye başlayıp avuç dolusu toprağı onun kesiklerine sürdü. Çok fazla kesik vardı. İlk topraktan sonra yaratık öylece yatıyor, enerjisini koruyor ve bakışlarını kızdan ayırmıyordu. Hiç gözlerini kırpmıyor, kara gözlerini bir kez bile olsun oynatmıyordu.

Shea sinirli bir halde kilerin girişine bir göz attı. Bilinçsizken çok zaman geçmiş olmalıydı. Güneş birazdan tepede olacaktı. Yaratığın üzerine eğilip, kibarca saçlarını geriye doğru itti, tuhaf bir şefkat dalgası bedenini ele geçiriyordu. Açıklayamadığı bazı sebeplerden dolayı bu zavallı yaratığa çekildiğini hissediyordu. Bu his, onun her zamanki merhametinden, bir doktor olarak yardımcı olma ihtiyacından çok daha güçlüydü. Shea onun yaşamasını istiyordu. O yaşamak zorundaydı. Bu korkunç durumdan onu kurtarmanın bir yolunu bulmak zorundaydı. " Bazı eşyalarımı almak zorundayım. Mümkün olduğunca hızlı hareket edeceğim ama geri geleceğim, söz veriyorum." Ayağa kalktı, gitmek için döndü ve bir adım atmıştı ki...

Adam çok hızlı hareket etmiş, bir elini kızın boynuna dolayarak onu çekmişti öyle ki kız onun üzerine düşecekti . Dişlerini kızın açık kalan boğazına batırdı, acı dayanılmazdı. Büyük bir iştahla beslendi, vahşi hayvan kontrol edilemiyordu. Shea acıya karşı dayanmaya çalışıyordu, onun yaptığına karşı koyamıyordu. Adam, onu kurtarmak isteyen birini öldürüyordu. Eli öylece sallandı, onun siyah saçlarını buldu. Parmakları kirli, gür saçlara dolandı, adamın göğsüne yığıldığında öylece orada kalmışlardı. Bayılmadan önce en son duyduğu şey kalp atışıydı. Kendi kalbinin de bu devamlı güçlü ritme ayak uydurmasına şaşırmıştı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Ortalık sessizdi, kendini kurtarmaya çalıştığında bir hırıltı duydu Shea. Yaratık onun zayıf, narin bedenine öylece bakıyordu. Ne kadar güçlü ve tetikte olursa o kadar acı onu ele geçirip tüketiyordu. Adam serbest elini kaldırıp bileğini ısırdı ve kan fışkıran yarayı kızın ağzına dayadı. Adam ona ne olduğundan emin değildi, acı çok şiddetliydi. Uzun zamandır gömülüydü, hayatında gri ve siyah haricinde bir şey gördüğünü hatırlamıyordu. Şimdi ise etrafını saran renklerin parlaklığından gözleri kamaşıyordu. Değişken renk tonlarından kaçmak zorundaydı, acı her dakika artıyor ve tanınmadık duygular onu boğmakla tehdit ediyorlardı.

Shea yavaşça uyandı, yüzü toprağa dayalıydı. Boğazı acıyordu ve nabzı hızlı hızlı atıyordu, aynı tatlı bakırımsı tat yine ağzını kaplamıştı. Midesi bulanıyor, başı dönüyordu. İçgüdüsel olarak güneşin tepede olduğunu fark etti. Kurşun gibi hissediyordu bedenini. Neredeydi? Üşüyordu ve aklı karışıktı. Kendini dizlerinin üzerine kalkmaya zorladı ama sonra bayılmamak için başını aşağıya eğmek zorunda kaldı. Bu kadar zayıf, bu kadar çaresiz olmamıştı hiç. Korkunç bir histi bu.

Sonra kendini toparladı, emekleyerek zorla toprak zeminin karşısına geçti. Sırtını duvara vererek korkuyla tabuta baktı. Yaratık ölü gibi yatıyordu. Ne fark edilebilir bir kalp atışı ne de solunum vardı. Shea çığlık atmamak için elinin tersiyle ağzını kapattı. Ölü olsun ya da olmasın bir daha onun yanına gitmeyecekti. Düşünce mantıklı olmasına rağmen, hâlâ ona yardım etmenin bir yolunu bulması gerektiğini hissediyordu. İçindeki bir şey vazgeçmesine izin vermiyordu.

Belki bu kan hastalığı hakkında yanılıyordu. Acaba vampir diye bir şey var mıydı? Yaratık dişlerini kullanıyordu ön dişleri çok keskindi ve

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

muhtemelen pıhtılaşmayı önleyici bir şeye sahiptiler, tıpkı tükürüğünün iyileştirici özelliği olduğu gibi. Hızla atan şakaklarını ovaladı. Ona yardım etme ihtiyacı zorlayıcıydı, baştan çıkarıcıydı öyle yoğundu ki kendini takıntılı hissetmeye başlamıştı. Birileri bu adama yavaşça işkence etmiş, onun acı çekmesinden zevk almışlardı. Yapabildikleri kadar acı çektirmişler, sonra da onu canlı canlı gömmüşlerdi. Böyle bir şeye ne zamandır katlandığını Tanrı bilirdi. Bedeli ne olursa olsun ona yardım etmek zorundaydı. Onu bu halde bırakmayı düşünmek çılgınlıktı. Dayanamayacağı bir şeydi.

İç çekerek doğruldu, sonra başının dönmesi geçene kadar duvara yaslandı. Vampir ya da insan, onun böyle açlık çekmesine, yavaş yavaş ölüme gitmesine izin vermeyecekti. Yaratık korkunç bir acı içindeydi. Izdırap ve delilik dünyasına hapsolmuştu. "Senin de aklını kaçırdığın açık, Shea," diye fısıldadı yüksek sesle. Hissin, merhametten ve iyileştirme isteğinden fazlası olduğunu biliyordu. İçindeki güçlü bir his onu kurtarması gerektiğini söyleyip duruyordu. Tuhaf bir yolla bu adamla yaşamıştı yıllardır. Adam gün boyu onun yanında olmuş, zihnini paylaşmış, ona seslenmiş ve onu kurtarması için yalvarmıştı. Fakat Shea onun gerçek olmadığını sanmış, böylece acılar içinde onu burada bırakmıştı. Onu bir daha yüzüstü bırakmayacaktı.

Güneş yakıcıydı. Eğer yaratık da onun gibi aynı uyuşukluğu çekiyorsa muhtemelen şu anda derin uykuda olmalıydı ve gün batımına kadar da uyanmayacaktı. Şimdi gitmeliydi, eğer uyanırsa bir daha saldırabilirdi. Güneş tenini yakacaktı. Çantasını buldu ve siyah gözlüklerini aradı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Çayırı geçmek cehennem gibi bir şeydi. Siyah gözlüklerle bile ışık gözlerini acıtıyor, sulandırıyor, bulanık görmesine neden oluyordu. Zemini tam olarak göremediğinden birkaç kez düşmüştü. Güneş ona vuruyor, acımasızca saldırıyordu. Ormanın gölgelerinde ağaçlar biraz da olsa onu rahatlatmıştı. Ama kulübesine ulaştığında teninde kızarmamış ya da berelenmemiş ufacık bile yer yoktu.

Eve girdiğinde hemen şişen boynunu ve boğazını, korkunç ezik ve düzensiz yaralarını incelemeye koyuldu. Tuhaf görünüyordu, korkunç bir ıstakoz gibiydi, dövülmüş ve hırpalanmıştı. Shea tenine aloe vera sürdü, sonra çabucak araç ve gereçlerini, halatları toplayıp karavanına yerleştirdi. Karavanın pencereleri karanlıktı ama onu karavana yerleştirdiğinde bir örtüye ihtiyaç duyacaktı. Battaniye almak için yeniden eve döndü.

Dizleri tutmamaya başladı hafiften. Çok zayıf düşmüştü. Acilen kan nakline ihtiyacı vardı. Eğer bu adamı kurtarmak istiyorsa, ilk başta kendini kurtarmak zorundaydı, eve gelmesi iki saat sürmüştü ve değerli zamanını boşa harcamaktan nefret ediyordu. Fakat başka seçeneği de yoklu, yakınında tuttuğu kan ünitelerinden birini alarak nakli yapmaya başladı. Uzun sürecekmiş gibi görünüyordu, geçen her dakika bir saat gibiydi, bu onu endişelendiriyor ve meraklandırıyordu.

Tabut kilerin çıkışına yakın mıydı? Neden buna dikkat etmemişti? Eğer onu güneşin vuracağı bir yerde bıraktıysa, onun sıkıntısını azaltmaya çalışıyım derken canlı canlı kavrulmasını sağlıyor olabilirdi. Ahh, Tanrım, neden hatırlayamıyordu? Başı ağrıyordu, boğazı acıyordu ve hepsinden öte çok korkuyordu. Yeniden ellerinin boğazına sarıldığını

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hissetmek istemiyordu. Güneşin ulaşacağı bir yerde onu bıraktığını düşünmek istemiyordu.

Sonunda nakil bittiğinde, Shea yakında olacak ameliyat için evi çabucak hazırladı kazığı çıkartmak için aletleri, yarayı onarmak için de iplikleri kenara koydu. En azından ona verecek kanı vardı. Karanlık yıkıntılara geri dönerken, önündeki görev için artık daha fazla düşünmek istemiyordu.

Güneş dağlara doğru kaydığında, o da kiler girişinin önüne karavanını çekmiş, makarayı kullanarak kabloyu aşağıya sarkıtıyordu. Derin bir nefes alıp ne bulacağından korkan Shea, çürümüş merdivenlerden aşağıya doğru inmeye başladı. Hemen o yakıcı gözlerin etkisini hissetmişti. Kalbi korkudan hızlı hızlı atıyordu ama aşağıya inmeye kendini zorladı ta ki adamın ulaşamayacağı bir noktada durana kadar. Adam yırtıcı bir hayvanın bakışlarıyla dik dik ona bakıyordu. Yalnız uyanmıştı ve hâlâ tuzakların içindeydi. Korku, acı ve açlık onu tamamen sarmıştı. Siyah gözleri suçlarcasına öfkeyle kıza bakıyor, öç alacağını söylüyorlardı.

"Beni dinle. Lütfen anlamaya çalış." Öyle çaresizdi ki konuşurken işaret dilini de kullanıyordu. "Seni karavanıma taşımak zorundayım. Biliyorum, bu canını yakacak. Eğer sen de benim gibiysen, uyuşturucular sana etki etmeyecektir." Kekelememeye çalışıyordu, adamın dik dik bakması onun sinirlerini bozuyordu. "Bak," dedi çaresizce, "bunu sana yapmak istemiyorum. Gerçekten elimden geldiğince sana yardım etmek istiyorum."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Adamın gözleri ona bir adım daha gelmesini emrediyordu. Saçlarını geriye itmek için bir elini kaldırdı ve titrediğini fark etti. "Ben kabloyu takarken seni bağlamak zorundayım..." Sözünü tamamlayamayıp dudağını ısırdı. "Bana böyle bakmayı kes artık. Bu zaten yeterince zor."

Shea dikkatle ona yaklaşmaya başladı. Onun yanına gidebilmek için bütün cesaretini kullanıyordu. Adam onun korkusunu koklayabiliyor, kalp atışlarını duyabiliyordu, Dizlerinde, sesinde korku vardı ama yine de ona yaklaşıyordu. Ona itaat etmesi için kızı zorlamamıştı. Acı onu zayıf düşürmüştü. Gücünü korumayı seçmişti. Korkmasına rağmen kızın onun yanına gelmesi şaşırtmıştı onu. "Bana güven. Biliyorum, senden çok şey istiyorum ama yapabildiğim tek şey bu."

Gözleri, bu siyah buz kütleleri, kızın yüzünden ayrılmıyordu hiç. Yavaşça ve onu ürkütmemeye çalışarak Shea, kat kat havlularla tahta kazığın etrafına dokunmaya başladı. Bu hareketin onu öldürmemesini umuyordu. Güneşten korumak için üzerine battaniyeyi örttü. Adam sadece onu izliyor, ilgisiz gibi görünüyordu ama Shea, onun kendini tuttuğunu biliyordu, eğer gerek duyarsa saldırıya hazırdı. Sarsıntıyı ve kanamayı azaltmak için tabutta onun güvenliğini sağlamayı bitirdiğinde, adam onun bileğini kızın tanıdık olduğu bir tutuşla kavradı.

Don Wallace ve Jeff Smith'in iki sene önce gösterdiği lotoğraflar da kurbanların ağızları ve gözleri bağlıydı. Bu yaratığın rüyalarındaki adama, fotoğraftaki adama benzediğini inkâr edemezdi ama yedi yıl boyunca kilerde gömülü halde nasıl yaşamayı başarmıştı? Tabutta bezler vardı. Ağzını bağladıkları bez miydi? Yoksa gözlerini mi? Midesi alt üst olmuştu. Gözlerini korumak için olsa bile onu bağlamayacaktı. O katillerin

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yaptıklarını yapmayacaktı. Adamın kirli saçları çok uzundu, karma karışıktı ve yüzüne geliyordu. Saçları yanaklarından çekmek, nazik parmaklarıyla ona dokunmak ve bir okşamayla son yedi yılın bütün zorluklarını yok etmek için büyük bir his oluşmuştu içinde.

"Tamam, kolunu çözeceğim," dedi Shea. Öylece durup, adamın kararını beklemek çok zordu, gözleri bu yakıcı bakışların esiri olmuştu. Sonsuzmuş gibi görünüyordu. Shea, derinliklerde adamın sinirinin geçtiğini hissedebiliyordu. Her geçen saniye cesur olmasını zorlaştırıyordu. Adamın aklının başında olduğundan tamamen emin değildi.

Adam birer birer parmaklarını kaldırarak, gönülsüzce onu bıraktı. Shea, onun kolunu tutma yanlışını bir daha tekrarlamadı. Çok dikkatlice kabloyu tabutun başına taktı. "Bunu gözlerine koyacağım. Güneş batıyor ama gözlerini köretmeye yetecek kadar ışık var. Sadece üzerine koyacağım, istediğin zaman çıkartabilirsin."

Bezi gözlerinin üzerine koyduğu anda adam onu yırttı ve parmakları kızın bileğini uyarırcasına sardı. Gücü inanılmazdı, neredeyse kızın kemiklerini kıracaktı ama Shea, adamın niyetinin onun canını yakmak olmadığını hissedebiliyordu. Adam, neyi kabul edip neyi kabul etmeyeceğine dair ona bir işaret vermişti.

"Tamam, tamam, bir düşüneyim. Örtü istemiyorsun." Diliyle alt dudağını yaladı sonra bunu dişleri takip etti. Adamın kara bakışları sadece onu izliyordu ilk önce dilinin hareketini takip etti sonra bakışları canlı yeşil gözlere odaklandı. İzliyor. Öğreniyordu. "Buldum. Seni eve yerleştirene kadar benim gözlüklerimi kullanabilirsin." Siyah gözlükleri

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

nazikçe adamın burnunun üzerine yerleştirdi. Sonra parmakları saçlarında dolandı okşarcasına. "Üzgünüm, bu canını yakacak."

Shea dikkatlice geri çekildi. Onun gözlerini görmemek kötüydü. Bir adım daha geriledi. Adamın dudakları sessiz bir homurdanmayla büküldüğünde beyaz dişleri ortaya çıktı. Adamın kolu onu ölümcül bir hızla kavradığında biraz koşabilmişti. Tırnaklarını öfkeyle kızın koluna batırdı. Shea kolunu tutarak çığlık attı ama çürümüş merdivenlere ulaşana kadar koşmaya devam etti.

Işık gözüne vuruyor, onu kör ediyordu. Başında dayanılmaz bir acı vardı. Shea gözlerini sıkıca yumup karavana tökezleyerek gitti ve makarayı çalıştırdı. Yukarı çıkışını da görmek istemiyordu. Ona işkence ettiğini bilmek midesini bulandırıyordu. Yaşlar gözünden akıyordu. Onu bıraktığı için adamın ona vuracağını da biliyordu.

Birden kablonun inlemesi durdu. Shea karavanın etrafında dolandı, arka kapıyı açıp rampayı aşağıya indirdi ve kabloyu arabanın iç kısmına taktı. Makara tabutu içerdeki yatağa düzgünce yerleştirmişti. Shea arabayı kullanacağı için gözlüğe ihtiyacı vardı ama gerekenin dışında bir daha ona yaklaşmayacaktı. Şu anda büyük acı içerisinde olmalıydı ve bunu isteyerek yapmadığını anlatmaya çalışana kadar adam onu öldürebilirdi.

Gözleri sulanıp şiştiğinden görüşü bulanıklaşmıştı, bu yüzden kulübesine gitmek tahmin ettiğinden daha fazla sürmüştü. Taşlardan kaçınıp, toprak yoldan gitmeye çalışarak çok yavaşça kullanmıştı aracı. Zorlu bir yolculuk olmuştu. Shea aracı verandaya doğru geri geri yanaştırdığında küfrediyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Lütfen, lütfen, beni yakalama ve canlı canlı yeme," diye bir dua gibi tatlılıkla tekrarlıyordu. Bir kez daha boğazına yırtıcı bir ısırık alırsa, bir daha hiç kimseye yardım edemezdi. Derin bir nefes alarak arka kapıyı açtı ve yük taşıma aracını rampaya getirdi. Ona hiç bakmadan tabutu aracın üzerine yerleştirdiğinde, içinden onunla mücadele Ediyordu.

Adam hiç sesini çıkarmadı. Ne inleme, ne iç çekme ne de küfür. Çok acı çekiyordu. Shea, bedenindeki terden, ağzını çevreleyen beyaz çizgilerden, alnındaki kırmızı lekelerden ve gözlüğü çıkarttığında gördüğü gözlerindeki acıdan bunu anlayabiliyordu.

Shea çok yorgundu, kolları ağrıyordu. Bir anlığına dinlenmek için duvara yaslandı baş dönmesiyle savaşıyordu. Adamın gözleri yine onun yüzündeydi, sadece ona bakıyordu. Shea onun sessizliğinden nefret ediyordu, ona işkence edenlerin çığlıklarını duymayı istemediklerini biliyordu. Bu onu, onlardan biriymiş gibi hissetmesine sebep olmuştu. Hareket ona çok acı vermiş olmalıydı.

Hemen işe koyularak, onu ameliyat masasının yanındaki sedyeye yerleştirdi. "Tamam, şimdi seni bu kutudan çıkartacağım." Sanki o anlamamış gibi birkaç dilde yine aynı şeyi söyledi ama adam cevap vermemişti. Gözlerinde anladığını gösteren bir işaret var gibiydi. Adam ona hiç güvenmiyordu ama kızın amacının sadece ona yardım etmek olduğunu anlaması olasıydı.

En keskin bıçağını alan Shea, kalın ipleri kesmek için adamın üzerine eğildi. Adam hemen onu bileğinden yakalayıp hareketi engelledi. Kızın kalbi hızlı hızlı atıyordu. Adam dediklerinin hiç anlamamıştı. Shea gözlerini kapadı, etine yayılacak olan diş acısına karşı kendini

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hazırlıyordu. Hiçbir şey olmadığında gözlerini açıp adama baktı, adam sadece ona bakıyordu.

Kızın kolundaki uzun kesiği inceliyordu, gözleri hafiften kısıldı, göz kapaklan yarı kapanmıştı. Kızın kolunu bir sağa bir sola çevirdi adeta bilekten dirseğe olan kan izine hayranlık duyuyor gibiydi. Shea uzaklaşmak için kolunu çekti sabırsızca. Adamın parmakları daha sıkı kavradı kolu ama kızın yüzüne bakmadı. Sonra kızın kolunu yavaşça ağzına götürdü. Shea'nın kalbi neredeyse duracaktı. Adamın nefesi, kızın teninde sıcacıktı. Kibarca ona dokundu,kesiğin karıncalanmasına sebep olan uzun saygılı bir okşayıştı. Adamın dili kadife gibiydi, büyük bir özenle yalıyordu yarayı. Bu hisle birlikte, kızın içinde beklenmedik kıvılcımlar çaktı.

Shea sezgileriyle, onun yarayı diliyle iyileştirmek istediğini biliyordu. Gözlerini kırparak ona baktı, bütün bedeni yara bere içinde olan bu adamın böyle küçük bir yarayı iyileştirmeye çalışmasına inanamıyordu. Bu davranış öyle dokunaklıydı ki gözleri dolmuştu. Nazik dokunuşlarla onun karışık saçlarını okşadı Shea. "Acele etmemiz gerek, vahşi adam. Yoksa yeniden kanaman başlayacak."

Kızı bıraktı gönülsüzce ve Shea ipleri kesti. "Eğer islersen bana bağırabilirsin," dedi gereksizce. Kelepçeleri çıkartmak sonsuza kadar sürecekmiş gibi gözüküyordu. Keskiyle bile zorlanıyordu. Sonunda adamın bileği serbest kaldığında, Shea ona ağız dolusu gülümsedi. "Az sonra özgür olacaksın." Ağır zincirleri onun üzerinden kaldırdı, geriye etinde, bacaklarının aşağısında ve göğsünde karartılar kalmıştı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea küfretti, bundan sorumlu olanlara öfkeliydi. "Sana bunu yapanların beni ve araştırmalarımı da bulduklarından kesinlikle eminim. Sanırım ikimizde de aynı kan hastalığı var." Sonunda bir kelepçe ayağından çıkmıştı. "Bu hastalık çok nadir, biliyorsun. Birkaç sene önce, bazı fanatik gruplar toplanıp bizim gibilerin vampir olduğuna karar verdiler. Ancak senin zaten bunu bildiğini sanıyorum," diye ekledi özür dilercesine.

Son kelepçe de çıktı ve Shea keskiyi attı. "Senin dişlerin benimkinden daha iyi görünüyor." Tahta tabutun çürümüş kısımlarını kopartmaya çalışırken, onun gibi olmadığını kendine kanıtlamak istercesine dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Söylediklerimin bir kelimesini bile anlamadığın için buna sevindiğimi kabul etmeliyim. Birini ısırdığımı hayal bile edemiyorum. İğrenç. Yaşamak için başka birinin kanına ihtiyacım olduğunu bilmek yeterince korkunç zaten. Evet, elbiselerini kesip şu şeyi senden çıkartacağım."

Elbiseleri paçavradan ibaretti. Daha önce böyle harap olmuş bir beden hiç görmemişti. "Hepsine lanet olsun." Shea adamın bedenindeki tahribatı görünce zorla yutkundu. "Bunu sana nasıl yapabildiler? Ve sen nasıl hayatta kalabildin?" Bir kez daha onun üzerine eğilmeden önce alnında biriken terleri sildi. "Bu masaya yatman gerek. Seni sarstığımı biliyorum ama tek yol bu."

Adam imkânsızı yapmıştı. Shea, adamı geniş omuzlarından tutup yana doğru kaydırmaya çalışırken, o bütün gücünü ve cesaretini toplayıp masaya yatabilmişti. Alnında biriken kanlar yüzünün yanından akıp durmuştu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea bir müddet devam edemedi. Bedeni korku içindeydi ve gözyaşlarını saklamak için başını eğdi. "Bu bitecek mi?" Onun acı çekmesine zorla dayanıyordu. Adamın kara bakışlarına karşılık vermeden önce birkaç dakika kendiyle savaştı kız. "Sana vurmak zorundayım. Yapabileceğim tek şey bu. Eğer anestezi işe yaramazsa, başına vurmak zorundayım." Bunu yapmak zorundaydı. Fakat diğerleri gibi ona işkence etmek istemiyordu.

Adam bir parmağıyla kızın yanağını nazikçe okşayıp, bir damla gözyaşını sildi. Bir müddet gözyaşına baktı ve sonra onu yaladı. Shea bu samimi hareketi izliyor, neden kalbinin daha önceden hiç tatmadığı bir şekilde eridiğini merak ediyordu.

Shea ellerini yıkayıp steril eldivenlerini ve ameliyat maskesini taktı. Adamın yüzüne de maskeyi taktığında, adam dişlerini ve kımıldatamadığı bir bileğini göstererek onu uyardı. İğne durumunda da aynı tepkiyle karşılaşmıştı kız. Kara gözler onun gözlerini yakıyordu. Shea başını iki yana salladı. "Lütfen bunu bana yaptırma. Ben katil değilim. Bu şekilde çalışamam." Sert ve korkusuzca konuşmaya çalışıyordu kız. "Yapamam." Birbirlerine bakıyorlardı, tuhaf zihinsel bir mücadeleye girişmişlerdi. Kara gözleri onunkini yakıyor, itaat etmesini istiyordu her zaman kaynayan öfkesi artık yüzünü göstermeye başlıyordu. Shea'nın dili alt dudağına dokundu sonra da onu dişleri takip etti, endişeden patlayacak gibiydi. Kara buz gibi gözlerde bir memnuniyet vardı ve öylece uzandı, o kazanmıştı.

"Bu kadar inatçı olduğun için sana lanet olsun." Shea kazığın etrafındaki bölgeyi temizleyip, kıskacı aldı. "Sana bunu yapanlara lanet

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

olsun." Dişlerini gıcırdattı ve bütün gücüyle kazığı çekmeye çalıştı. Adam hareket etti, kaslarında bir yırtılma oluyordu, büzülüyor ve esniyorlardı ama Shea onun acı çektiğini biliyordu. Kazık kımıldamıyordu. "Lanet olsun! Sana söyledim, sen uyanıkken bunu yapamam. O kadar güçlü değilim."

Adam kazığa yapıştı ve çekti. Kan fışkırmış kıza sıçramıştı. Shea sessizliğe bürünüp kanayan yerleri kapatmak için kendini işe vermişti. Ona bakmıyordu, bütün ilgisi işindeydi. Shea titiz bir cerrahtı. Düzgün çalışıyordu, yanları onarıyor ve dışarıdan gelecek her düşünceye karşı zihnini tamamen kapatabiliyordu. Bütün ilgisi ameliyattaydı, zihnini adama odaklamıştı ve o ölmeyecekti.

Jacques, kızın kızgınlığının onunla ilgili olmadığını biliyordu. Kız yaptığı işe öyle kaptırmıştı ki kendini, onu hayatta tutmak için zihinlerinin birleştiğinin farkında değildi. Kız hakkında yanılmış olabilir miydi? Acı dayanılmazdı ama kızın zihni onunkiyle öyle birdi ki onun akıl kalıntılarını bile tutuyordu.

Shea işini yapabilmek için fazladan ışık kaynağı getirdi ve dikişler saatler sürdü. İçten ve dıştan birçok dikiş atılmıştı, göğüs dikişleri bittiği zaman Shea'nın işi daha bitmemişti. Diğer yaralarının da temizlenmesi ve kapatılması gerekiyordu. Kızın parmakları neredeyse uyuşmuş ve gözleri acımıştı. Soğukkanlı bir şekilde ölü etleri kesiyor, tıp eğitimine karşı toprak ve tükürük kullanmaya zorluyordu kendini.

Yorgun ve artık ne yaptığını bilmez halde Shea, maskesini ve eldivenlerini çıkartıp yaptığı işi incelemeye koyuldu. Adamın kana ihtiyacı vardı. Gözleri neredeyse acıdan kavrulmuşlardı. "Kan nakline ihtiyacın

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

var," dedi yorgun bir halde. Çenesiyle kan nakli cihazını gösterdi. Kara gözler dik dik ve acımasızca ona bakıyordu. Shea omuz silkti, onunla mücadele edemeyecek kadar yorgundu. "Tamam, iğne yok. O zaman bir bardağa koyarım ve sen de içersin."

Shea masayı yatağa yanaştırıp, adamın yardımıyla rahat temiz yatağa onu yerleştirirken, Jacques bakışlarını kızın yüzünden ayırmıyordu. Shea iki kez tökezledi, öyle yorgundu ki kan almaya gittiğinde yarı uyuyordu. "Lütfen dediğimi yap, vahşi adam. Buna ihtiyacın var ve ben de seninle tartışamayacak kadar çok yorgunum." Bardağı, Jacques'in parmaklarının biraz uzağındaki masaya bıraktı.

Bir makine gibi Shea aletleri temizledi, sedyeyi ve masaları silip ilk fırsatta gömülecek olan tabut parçalarını, çürümüş paçavraları ve kana bulanmış havluları bir torbaya topladı. Shea işini bitirdiği anda şafağın sökmesine iki saat vardı.

Panjurlar yaklaşan güneşi engellemek için sıkı sıkıya kapatılmıştı. Shea kapıyı sürgüledi ve dolaptan iki tabanca aldı. Onları rahat koltuğunun yanına yerleştirerek bir battaniye ve yastık aldı, hastasını hayatı pahasına korumak için hazırlık yapıyordu. Kendisinin de uykuya ihtiyacı olduğunu biliyordu ama hiç kimse, bu adama artık daha fazla zarar veremeyecekti.

Shea duşa girip sıcak suyun omuzlarından aşağıya akmasına izin verdi, bedeninden kanı, teri pisliği temizledi.

Shea nöbet tutarken uykuya dalmıştı. Dakikalar sonra zihninde tuhaf bir his belirdi, neredeyse bir kelebek kanadının dokunuşu gibiydi, hemen sıçrayarak uyanmıştı. Uzun saçlarını bir havluya sarmıştı, üzerinde nane

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yeşili bornozu vardı. Hastasını kontrol etmek için yavaşça ayağa kalktı. Jeneratörü yakarak yatağın yanına gitti. Bardak masanın üzerinde duruyordu. Doluydu. Shea bir iç çekti. Çok kibarca onun saçlarına dokundu. "Lütfen sana dediğimi yap ve kanı iç. Sen bunu yapana kadar yatmayacağım. Sadece bir kereliğine beni dinle, lütfen."

Jacques'ın parmakları kızın yüzünde gezindi, sanki şeklini zihnine kazımak istiyordu. Avcu kızın boğazını sardı,parmakları boynunu çevreledi. Yavaşça kendine doğru çekiyordu kızı.

"Hayır." Bu tek kelime, itirazdan daha çok inleme gibiydi. Jacques neredeyse şefkatle baskıyı arttırdı ta ki kızın küçük bedenini yatağa yanına çekene kadar. Başparmağı kızın boynunda çılgınca atan nabzı buldu. Shea çabalayabileceğini biliyordu ama onun kollarının arasında çaresizce yatıyordu. Adamın ağzını çıplak bedeninde hissediyordu bir fısıltıydı, cazibeliydi. Dili kibarca okşuyordu onu. Başını saran dalgalara karşı kapadı gözlerini. O oradaydı. Zihnindeydi. Duygularını hissediyor, düşüncelerini paylaşıyordu. Ağzı, yeniden nabzını bulduğunda içini bir ateş kaplamıştı. Dişleri sürtüyor ve onu ısırıyordu dili okşuyordu. Bu his tamamen erotikti. Kavuran acı ona sıcaklık ve uyuşukluk veriyordu. Shea rahatlayıp kendini ona teslim etti. Jacques hayatta kalmasına ya da ölümüne karar verebilirdi. Shea bunu umursamayacak kadar çok yorgundu.

Jacques isteksizce başını kaldırdı, yarayı kapatmak için dilini dikkatlice sürdü. Onun tadını alabilmişti sıcak, egzotik ve tutkulu. İçinde yanlış olan bir şeyler vardı, bunu anlamıştı Shea. Bir yarısı kilitliydi, bu yüzden kendini geçmişi yok gibi hissediyordu. Anı kalıntıları cam

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

parçaları gibi batıyordu kafatasına, bu yüzden onları içeriye alamıyordu. Shea onun dünyasıydı. Her nasılsa tek mantığı oydu, onun acı ve delilikten oluşan kara zindanından tek çıkış yolu kendisiydi.

Onu ilk çağırdığında neden hemen ona gelmemişti? Jacques onun varlığından haberdardı. İsteğini belirtmiş ve onun da itaat etmesini istemişti ama o beklemişti. Jacques, deliliğe ve acıya sürüklediği için kızı cezalandırma niyetindeydi. Ancak şimdi bunların hiçbiri mantıklı değildi. Kız onun için çok acı çekmişti. Bu çağrıyı reddetmesini sağlayacak bazı sebepleri olabilir miydi? Belki hain ve suikastçılar da onun peşindeydiler. Ne sebebi olursa olsun kız artık onun elleri arasındaydı. Onu tamamen terk etliği, ıstıraba sürüklediği mantıklı değildi. Kızın içindeki merhameti okuyabiliyordu. Kız onun için kendi hayatını vermeye razıydı. Jacques onun zihnine dokunduğu zaman hissedebildiği sadece ışık ve iyilikti. Onun sandığı gibi zalim acımasız bir kadın değildi.

Jacques şu anki haliyle çok zayıftı ve savunmasızdı, ikisini de koruyamazdı. Shea küçük ve kırılgandı. Jacques çok yalnızdı. Işıksız ve renksizdi. Bir sonsuz hayatı yalnız geçirmişti ve o çirkin karanlık dünyaya bir daha dönmeye niyeti yoktu. Kızı kendine bağlamak nefes almak gibi doğaldı. Kızı görüş alanından uzaklaştırmaya dayanamazdı. Shea ona aitti ve şu anda kendisi gibi onun da kana ihtiyacı vardı. Kan değişimi yapılmıştı. Zihinsel bağları güçlüydü. Bedeni iyileştiği zaman töreni tamamlayabilirdi ve Shea dönülmez bir bağla ona sonsuza dek bağlanırdı. Bu içgüdü de zaman kadar eskiydi. Jacques ne yapması gerektiğini biliyordu ve bunu da yapmak zorundaydı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Küçük olduğundan Shea, onun kolları arasında kendini iyi ve onun bir parçası gibi hissediyordu. Bu mantıksızdı ama Jacques'in dünyasında bir önemi yoktu. Shea beslendiğinde bile ağzı yumuşak ve narindi. Jacques ise onun aksine, nazik ya da yumuşak olmak için bir neden görmezdi.

Banyo yaptığı için onun uyuduğunu hissederek uyandırmıştı onu, ayrı kaldıkları için korkmuştu. Şimdi ise Shea ait olduğu yerde uyuyordu, eğer hainler onları bulursa onun korunabileceği yerde uyuyordu. Tam gücünü toplayamamıştı Jacques ama içindeki canavar güçlü ve ölümcüldü. Hiç kimse kıza zarar veremezdi.

Zihninde iz bırakan tek anı kalıntısı, iki insanın ve onu cehenneme sürükleyen hainin kokusuydu. İşkence edenlerin seslerini ve kokularını ayırt edebilirdi. Şeytanlar. Tanrım, nasıl da ona acı çektirmişler, nasıl da bundan zevk almışlardı! Onu delirtene kadar kahkaha atmışlar, alay etmişler ve işkence çektirmişlerdi. Ve bu delilik hâlâ devam ediyordu. Mantığı için mücadele ettiğini biliyordu.

Onu kurutana kadar kanını akıttıklarında oluşan açlığı hiç unutmayacaktı. Açlık onu yakmış, tüm bedenini ele geçirmiş ve içten içe onu yemişti. Hayatta kalmak için uyumuş, geri kalan az kanını da korumak için kalbi ve ciğerleri çok yavaş çalışmıştı. Sadece yemek yakınlardaysa uyanmıştı. Tamamen yalnızdı, hareket edemeyecek kadar ızdırap içindeydi. Nefreti öğrenmişti. Öfkeyi öğrenmişti. Sadece kazığın, boşluğun ve intikam ateşinin olduğu bir yerde durmuştu.

Bu hayvanlar Shea'yı da mı avlamak istemişlerdi? Kızın, onların ellerinde olma düşüncesi midesini bulandırdı. Kızın rahatlatıcı varlığını hissetmek için onu kendine bastırdı. Kızın peşindemiydiler?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

İzini bulmuşlar mıydı? Eğer yardım etme konusunda başarısız olduğu için kızı cezalandırsaydı kendini asla affetmezdi. Onu öldürmek istemişti ve neredeyse yapmıştı da. İçindeki bir şey ona engel olmuştu. Sonra kız çabalamayı bırakmış, onun için kendi kanını kendi hayatını sunmuştu. Ve saçlarını okşadığı güzel parmakları, onun kalbinin hızla atmasını sağlamıştı.

Hem zihnen hem bedenen zayıf olduğu için kendine küfretti. Çok kana ihtiyacı vardı, insan kanına ihtiyacı vardı. Bu onun iyileşmesini sağlardı. Aklına gelmeyen önemli bir şey vardı. Zihninde dolanıp duruyor, acı ve parçalar bırakıyordu. Hatırlamak için bir anlığına bu parçaya tutunsa onu delirtmekten başka bir şeye yaramayacaktı. Hafızasının ondan alınması çok korkunçtu.

Shea hafiften inledi, ses adeta bir bıçak gibi Jacques'in içini parçalamıştı. Yün bornozunun içinde bile kız titriyordu. Jacques onun yüzüne baktı hemen. Kız acı çekiyordu bunu zihninde hissedebiliyordu, içgüdüsel olarak bir elini kızın karnına koydu. Kızın bedeninde bir şeyler oluyordu. Hatırlamaya çalışırken başı bölünecekmiş gibi görünüyordu yeniden. Bilmeliydi. Bu kız için önemliydi.

Shea yuvarlanıp başını dizlerine eğdi, karnını tutuyordu. Gözleri korkudan büyümüştü. Çok üşüyordu, sanki yeniden ısınamayacaktı. Acı dalgaları onun küçük bedenini sarsarken, titreyerek sadece bir öne bir arkaya sallanıyordu. Ateş içini yakıyor, iç organlarını yiyor, kalbini ve' ciğerlerini sıkıştırıyordu. İçinde barındırdığı virüsleri hastasına bulaştırmamak için kendini yataktan sertçe yere allı. Havlu çözülmüş, saçları adeta koyu kırmızı bir havuz gibi yüzünün etrafına saçılmıştı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Karnı ateşler içindeydi. Bedeni terden su kesmişti alnında belirsiz kırmızı lekeler vardı.

Jacques hareket etmeye, ona ulaşmaya çalıştı ama bedeni onun değildi, işe yaramaz bir halde öylece yatıyordu. Kolu kıza uzanamıyordu. Her hareketi bedenini acıyla dolduruyordu ama onun dünyası zaten uzun zamandır acıdan ibaretti, başka bir şeyi bilmiyordu. Lanetlenmiş sonsuz karanlıkta tek gerçeği buydu. Acı, onun isteğini arttırmıştı. Sonsuza kadar yaşayacak ve geçmişini ondan alanları bulacaktı. Aynı istekle Shea'ya yardım etme yolunu bulmaya koyuldu.

Shea'nın zayıf bedeni kıvranıyor, gevşiyor ve yeniden kıvranıyordu. Dizlerinin üzerine yuvarlanıp, ilaç kutusuna doğru emeklemeye çalıştı. Düşünemiyordu, hareket içgüdüseldi. Nerede olduğu ya da ne yaptığı hakkında bir fikri yoktu, sadece içindeki ateşi söndürmekti istediği.

Jacques ona yardım etmek için çabalıyordu ama hareket edemediğinde kendine öfkelenmişti. Sonunda geri yatıp, kendisini kurtarmaya çalıştığı zamanlardaki gibi kızın zihnine girmeye çalıştı.

Bana gel, yanıma gel.

Shea onun yüksek sesle konuşmadığını biliyordu. Hayal görüyordu. Kız inleyip yuvarlandı ve cenin pozisyonunu aldı, olabildiğince kendini küçültüyordu. Jacques'in yanına gidemezdi. Eğer bulaşıcıysa, kuvvetli bir grip hastalığından onu kurtaramazdı.

Ya kız kurtulamazsa? Jacques'ı buraya o getirmişti, ya kimsenin bakımı olmadan onu açlıktan ölüme terk edip giderse? Buzdolabında kanın olduğunu söylemişti. Artık çok geçti. Başka bir ateş saldırısı daha

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kızı vurmuştu, içten içe onu kemiriyor ve tüm organlarına yayılıyordu. Kız sadece yaralı bir hayvan gibi ölmeyi bekliyordu.

Bana gelmelisin. Acıyı yatıştırabilirim. Kelimeler açlık hissini delip kıza ulaştı. Jacques şefkatli konuşmuştu ama bakışlarının bununla alakası yoktu. Shea delirdiğini, sesi kendisinin uydurduğunu düşünerek bunu umursamıyordu ama yinede sakinleştirici bir etkisi vardı. Adeta nazik, serin parmaklar bedenine ve zihnine dokunuyordu.

Shea kusacaktı, içinden bir ses, daha fazla utanmadan banyoya gitmesi gerektiğini söylemişti ona. Jacques, kız onsuz karın ağrılarıyla savaşırken onu duyabiliyordu. Izdırabı kendininkinden daha fazlaydı, güçsüzlüğüne karşı olan öfkesi artıyordu. Tırnakları tehlikeli pençelere dönüşmüş, çarşafı yırtıyorlardı. Boğazında ve zihninde bir inleme yankılandı. Shea onu korumak istiyordu. Jacques ırkının erkeğiydi, görevi kendine ait olanı korumaktı ama Shea ateş cehenneminde acı çekiyor ve hastalık ona da bulaşır korkusuyla yardımlarım geri çeviriyordu. Jacques, kızın yalnız olduğunu biliyordu ve kızın içini burkan ateş tehlikeliydi. Onun yanına gitmek zorundaydı sebebini bilmiyordu ama Sbea'nın bedenindeki her hücre adama itaat etmesini söylüyordu.

Bana gelmelisin. Ben sana gelemiyorum. Bana bir zararı yok, küçük kızıl alevim. Senden itaat etmeni istiyorum. Buyurucu bir ses tonuyla söylenmişti. Antik Dünya'nın ağır şivesiyle. Aynı zamanda bu ses kızın tenini okşuyor, yatıştırıyor ve yardım edeceğini söylüyordu.

Shea banyoda yüzüne soğuk su çarpıyor, ağzını çalkalıyordu. Diğer nöbet başlamadan önce bir ya da iki dakikası vardı. Vahşi adamın karışık

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

duygular içinde olduğunu hissedebiliyordu. Ona yardım edemediği için öfkeliydi, eğer cevap vermezse onun yanına gelmeye kararlıydı. Shea, adamın ona yardım etme ihtiyacına şaşırmıştı. Bütün duyguları havada asılı kalmıştı. Shea, onun emrettiğini yapmak istiyordu ama bu hastalığı ona bulaştırabileceği için korkuyordu. Bedeni sarsılıyor ve acıdan büzülüyordu, adamı öldüreceğinden kesinlikle emindi. Ama başka birinin ona sunduğu teselliyi de istiyordu.

Ben gelemem. Sen bana gelmek zorundasın. Adamın sesi biraz daha kısılmıştı, siyah kadife gibi çekiciydi ve aldırmamak imkânsızdı.

Shea, duvara tutunarak yatak odasına tökezleyerek geldi yüzü tebeşir gibiydi ve gözlerinin altı kararmıştı. Boğazındaki ezikler ve yaralar belli oluyordu. Yardıma muhtaç görünüyordu. Jacques, eğer düşerse bir daha kalkamayacak diye endişeleniyordu. Kıza elini uzattı, gözlerinin içinde şefkat ve nezaket vardı.

"Sanırım beni kuduz yaptın," diye mırıldandı kız tersçe. Ateş çoktan dalağını, böbreklerini yakıyor, kaslarına, kemiklerine ve kanına karışıyordu.

Gel artık! Biraz daha sürerse acını alamam. Aynı büyüleyici tonu kullanmıştı, böylece Shea, onun istediğini yapmak için büyülendiğini hissediyordu. Ses zihninde yankılanıyor gibi görünüyor, yatağa gelip, bir top gibi kıvrılarak yüzünü yastığa gömüp ölmeyi dileyene kadar onu kışkırtıyordu.

Jacques, kızın yüzüne düşen saçları geriye doğru nazikçe itti, başparmağı kızın boynundaydı. Bilgi için zihnini araştırmaya zorladı kendini. Bu kızın acısını sonlandırmak için bir yerde bir anahtar, bir yol

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

vardı ama geçmişi gibi bu da aklına gelmiyordu. Shea, onun hayatını kurtarmak için çok çabalamışken, o kızı hayal kırıklığına uğratıyordu. Gökyüzüne haykırmak, birisinin boğazını parçalamak istiyordu. Onlar bunu ona yapmışlardı. İki insan ve bir hain. Geçmişini ondan almışlar, zihnini parçalamışlar ve onu cehenneme hapsetmişlerdi. En kötüsü ise, ruh eşini koruma yetisini ondan almışlardı. Hayal bile edemeyecekleri bir canavar yaratmışlardı.

Jacques kızın şişen boğazına dokunup yaralarını inceledi. Shea onun yanındaydı, kendi acısına kilitlenmişti. Bu öyle yanlıştı ki. Jacques'in da başı ağrıyor, parçalara bölünüyordu. Kendine lanet edip, bir kolunu kızın beline doladı elinden geldiğince kızı rahatlamak istiyordu. Şafak üzerlerindeydi ve Jacques yapması gereken tek şeyi yaptı. Kesin bir emir verdi ve ikisini de uykuya yolladı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kulübedeki sessizlik, gece yaratıklarının birbirlerine şarkı söylemeleriyle kırılmıştı. Güneş batmıştı ve orman onlara aitti. Hava ciğerlerini dolduruyor, bir göğüs inip kalkıyor ve bir kalp atıyordu. İzdırap dalgası her seferinde onu mahvediyor, nefesini ve zihnini alıp götürüyordu.Jacques öylece yatıyor, bedenine yapılan vahşeti kabullenmek için bekliyordu. Açlık artıyordu, hiç dinmeyen keskin bir boşluk hissi içini kemiriyordu. Öfke sel gibi akıyor, onu ele geçiriyordu, bu korkunç boşluğu doldurmak için öldürmeye ihtiyacı vardı.

Bu yoğun, şiddetli duygu kazanının ortasında yumuşak, nazik bir şey belirdi birden. Küçük bir anı. Cesaret. Güzellik. Bir kadın. Herhangi bir kadın değil ama onun kadını, onun ruh eşi. Kızıl saçlar ve ateş. O adeta bir melek gibi erkeklerin girmeye korktuğu, kendi ırkının bile gelmeye çekindiği bir yere yürümüştü.

İpek gibi uzun bir tutum saçını bileğine doladı, acı içinde olacağından onu uyandırmaya korkuyordu. Shea. Neden Shea onun adını hiç kullanmamıştı? Onu uyandırmak için gönülsüzce emri verdi ve havanın onun bedenini sarmasını izledi, kalbinde dolaşan kanın çekilmesini ve akmasını dinledi. Kızın kirpikleri kıpırdıyordu. Shea bir anlığına kendinde olmadan onun sıcaklığına sokuldu. Jacques kızın zihnine dikkatlice dokundu, bilgileri topluyordu. Uyanmanın birkaç dakikasında, Shea'nın

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

zihni çoktan bir gece önce ona olanları irdeleme çalışmalarına başlamıştı hastalıklar listesini ve belirtilerini gözden geçiriyordu. Bedeni acı içindeydi. Jacques kızın zihninde açlığı, zayıflığı, unun için duyduğu korkuyu, onun aklını, onun ne ve kim olduğu hakkındaki korkuları buldu. Onu takibe almak yerine uyuduğu için de kendini suçlu hissediyordu kız. Ve işini, çalışmalarını tamamlama ihtiyacı da vardı. Jacques için merhamet, onun iyileşemeyeceği ve belki de onun canını daha çok yaktığı için korku da vardı. Jacques kendi yoluna gidecek kadar güçlenmeden bulunacakları için de korkuyordu kız.

Jacques kaşlarını yukarıya kaldırdı*. Bizim yollarımız bir.*

Shea dikkatle doğrulup, dağılmış saçlarını geriye doğru itti. "En azından ingilizce konuşabildiğini söyleyebilirdin. Bunu nasıl yapıyorsun? Zihnimde nasıl böyle konuşabiliyorsun?"

Jacques kara ve anlaşılmaz gözleriyle kızı merakla inceliyordu sadece.

Shea da onu dikkatlice süzüyordu. "Beni yeniden ısırmaya hazırlanmıyorsun, değil mi? Bak sana söyleyeyim, vücudumda ağrımayan yer kalmadı." Yüzünde yorgun bir gülümseme belirdi. "Kuduz virüslerin yeni, değil mi? Sadece meraktan soruyorum." Jacques'ın gözleri onun içine bir şeyler yapıyor, olmaması gereken sıcaklığa sebep oluyordu.

Bakışları kızın dudaklarındaydı. Ağzının şekli onu büyülüyordu, çevresindeki ışığın ruhundan yansıdığı belli oluyordu. Kızın yanağına dokunmak için bir elini kaldırdı, başparmağıyla çene çizgisini okşuyordu, parmağı kızın çenesinden dolgun alt dudağının yumuşaklığına kaydı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kızın kalbi hızlı hızlı atıyordu ve bu atış azalıp, keskin bir ağrıya dönüştü. Jacques'ın eli boynuna kaymıştı. Yavaşça kızın başını kendine doğru çekti. Shea gözlerini kapattı, bekliyordu ama onun, kanını almasından da ödü kopuyordu. "Her gün seni beslemek zorunda kalmaktan nefret ediyorum," diye mırıldandı isyankâr bir tavırla.

Ve sonra Jacques'ın dudakları kızın dudaklarıyla buluştu. Kuştüyü gibi yumuşacık bir dokunuştu, Shea ayak parmaklarında bile bunu hissedebiliyordu. Dişleri kızın alt dudağını kemiriyor, oyun oynuyor ve cezp ediyordu.

Ateş dalgası kızın damarlarında dolaşıyordu. Karnı kasları kenetlenmişti. Bana ağzını aç, inatçı küçük kızıl. Dişleri dudağını çekiştiriyor, dili yumuşak dokunuşlarla bunu takip ediyordu. Shea, dudaklarında onun dudaklarını hissettiği gibi şefkat ve keyfi de hissederek soludu. Jacques hemen bundan yararlanarak, ağzını kızın ağzına bastırdı. Dili yumuşak iç kısımları keşfediyordu artık.

Alevler, Shea'yı kavuruyor, bir fırtına gibi onu sürüklüyordu. Bir elektrik akımı olmuştu ve Shea bu kimyanın anlamını çok iyi biliyordu. Saf ve basitti. Jacques'ın ağzının onunkini istemekten, kızın hiç bilmediği dünyalara götürmekten başka bir şey yoktu. Yer sarsıldı ve Shea bulutlara uçmaktan korktuğu için onun omuzlarına yapıştı. Jacques her direnişte biraz daha ısrar ediyor, onun da karşılık vermesini istiyordu, bütün açlığı ve şehvetiyle kızın cevabını alıyordu. Zihni kızın zihnindeydi, akkor bir ateş, sahiplik. Shea onundu, sadece onun, her zaman onun. Bencil bir tatmin duygusunu hissetti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea onun geniş omuzlarını itip kendini yere attı, elinin tersiyle ağzını siliyordu. Birbirlerine bakakaldılar. Jaeques'in yüzünde hiçbir şey yoktu, buz gibi gözlerinde bir titreme bile yoktu ama Shea onun kahkaha attığını biliyordu.

Bornozunun yarı açılmış olup, çıplak tenini cömertçe una sergilediğini fark etmesi bir dakikasını almıştı. Büyük bir nezaketle Shea bornozunun yakalarını topladı. "Sanırım bazı şeyleri düzeltmemiz gerekecek." Shea yerde oturup, nefesini kontrol etmek ve kanındaki ateşi söndürmek için çaresizce kendiyle uğraşırken, adam onu ciddiye almayacağı için korkuyordu. "Ben senin doktorunum. Sen de benim hastamsın. Bu..." Bir elini salladı, doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordu. "Bu hiç uygun değil. Tabii bir şey daha. Burada sorumlu kişi benim. Sen benim emirlerime uyacaksın, bunun başka yolu yok. Bir daha, ne şartlarda olursa olsun bunu sakın yapma." Parmaklarını alt dudağına götürdü istemeyerek. "Kuduz virüslerini bana bulaştırmasaydın, bilmiyorum ama bu olmazdı." Shea ateş püsküren gözlerle ona bakıyordu.

Jacques endişeli sabit bakışlarla sadece kızı izliyordu.
Shea bir iç çekti burnu kırışmıştı, konuyu değiştirmeyi çok istiyordu. Jacques yarı ölü gibiydi. Ölmüş olması gerekiyordu. Bu kadar ızdıraptan sonra hiç kimse böyle öpüşemezdi. Shea daha önce hiç kimseye ona karşılık verdiği şekilde karşılık vermemişti. Hem de hiç. Jacques'in onun üzerinde yarattığı etki şaşırtıcıydı.

Jacques'ın gözleri birden parladı, alevler dans ediyordu, keyfi yerindeydi. Başka bir adam, ona karşılık vermen için seni zorlayamaz. Bundan hiç hoşlanmazdın.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Zihnimi okumayı kes!" Yanakları alev alev yanıyordu, öfkeli gözlerle Jacques'a bakıyordu. "Bu doktor ve hasta arasında geçen tamamen uygunsuz bir konuşma."

Belki ama bizim için geçerli değil.

Shea dişlerini sıktı, yeşil gözleri için için yanıyordu. "Kapa çeneni," dedi kabaca ama üzülmüştü. Kontrolü geri almak için bir şeyler yapmak zorundaydı. Adam uyum sağlamıyordu. Shea ağırlığını korumak için derin, yatıştırıcı bir nefes aldı. "Banyo yapman gerek. Saçının da iyice yıkanması lazım." Shea ayağa kalktı ve onun kirli saçlarına dokundu. Bu hareketin ne kadar samimi olduğunun farkında değildi. "Sen yedi numaraydın. Diğerlerinin de yaşayıp yaşamadığını merak ediyorum. Tanrım, hiç umudum yok. Onları bulmamın bir yolu yok."

Arkasını dönerken Jacques bileğini tuttu. Yedi numara ne?

Shea iç çekti yavaşça. "Benim peşimde olan şu adamlar, yedi sene önce öldürdükleri kurbanlarının fotoğraflarını çekmişlerdi. Sekizi bulundu ama muhtemelen bilindiğinden çok daha fazla kurban var. İnsanlar onlara vampir avcıları diyor, çünkü kurbanlar kalplerine tahta kazık batırılarak öldürülmüşlerdi. Yedi numaralı fotoğraf seninkiydi. Sen. O sendin."

Jacques soru soran bakışlarla bakıyordu ona. Açlık onu arıyor, keskin parçalayıcı bir ağrıya dönüşüyordu. Öylesine yoğun bir biçimde kızın zihnindeydi ki Shea, kana ihtiyacı olanın kendisi mi yoksa o mu olduğuna emin olamıyordu. "Adını biliyor musun?"

Jacques'ın kafası karışmıştı. Sen biliyorsun, sen benim ruh eşimsin.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın gözleri şaşkınlıktan kocaman oldu. "Ruh eşinmi? Sen - sen birbirimizi tanıdığımızı mı düşünüyorsun? Ben seninle hiç tanışmadım ki."

Jacques'ın kara gözleri kısıldı. Kafa karışıklığı ve ani korkuyla zihni kızın zihnine baskı yaptı. Kızın ona yalan söylediğinden emindi.

Shea bir elini saçlarının arasından geçirdi, bu hareket bornozunun aralanmasını sağlamış, göğüslerini ortaya sermişti. "Seni rüyamda gördüm. Bazen seni düşünüyordum... hatta varlığını bile hissediyordum. Fakat iki gece öncesine kadar seni hiç görmedim." Sadece kırk sekiz saatmi? Bu bir ömür boyu gibiydi. "Bir şey beni o ormana, o kilere çekti. Senin orada olduğunu bilmiyordum."

Kafası daha çok karışmıştı. Bilmiyor muydun? Kızın zihnini araştırıyordu. Shea, onun zihnini paylaştığını hissedebiliyordu, bu çok tuhaftı. Jacques kıza tanıdık geldiğini hissediyordu. Shea hemen onun dokunuşunu hissetmişti, tuaf ve canlandırıcıydı ama kızın bilgilerini bu kadar yakından öğrenme becerisi çok korkutucuydu. Shea, onun incelemesine dayanması gerektiğini, çünkü onun huzursuz olduğunu söylüyordu kendine. Onu yatıştırmak, bedenindeki ve zihnindeki bütün acıları gidermek için hekimlik becerilerine sahipti. Dürtü, Jacques'ın ona hissettirdiği yolla baş edilebilecek bir şey değildi.

Kızın etrafındaki her şey çok farklıydı. Renkler, canlılığın ötesindeydi, derinlere indikçe ürkütücü oluyorlardı. Shea, bunca tuhaf olayı kabul etmede huzursuzdu, onun zihnine bir girip bir çıkma yeteneğinden rahatsızdı, jacques'ın parmakları birden kızın bileğini sardı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Benim adım Jacques. Ben senin ruh eşinim. Senin zihnini paylaşmamda bir sorun yok. Bu benim hakkım, tıpkı senin de benim zihnimi paylaşabileceğin gibi. Hakkın ötesinde, bu ikimiz içinde gerekli.

Shea'nın onun ne konuştuğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Nazik parmaklarıyla onun saçına dokunma ihtiyacı duydu birden. "Hiç ses çıkartamıyor musun?"

Jacques'in gözleri cevap verdi, kabiliyetsizliğinden dolayı sabırsız ve öfkeliydi.

Shea'nın parmakları onun alnına dokundu yatıştırıyor, sakinleştiriyordu. "Endişelenme. Bedenin çok yıprandı. Biraz zaman tanı. Zaten şaşılacak derecede hızla iyileşiyorsun. Bunu sana kimin yaptığını biliyor musun?"

İki insan, bir hain. O iki bedenini kaplıyordu ve bir anlığına kara gözlerinin derinliklerinde alevler parladı.

Shea'nın kalbi neredeyse duracaktı. Aralarına mesafe koymak için birden geri çekildi. Ancak Jacques hızla hareket etti, kolu bir gölge gibiydi. Parmakları kızın bileğini kıvrayarak onun kaçmasını önledi. Tutuşu güçlüydü Shea onun kudretini hissedebiliyordu ama kızın canını hiç yakmıyordu.

Biraz gayretle şeytanları başından kovup, kızı korkuttuğu için kendine kızdı. Başparmağı kızın bileğini okşadı, Çılgınca atan nabzı hissedebiliyordu. Yanına gelmesi için onu zorlayana kadar çok ama çok kibarca kızı kendine doğru çekti. Geçmişim, hakkında çok az şey bilmiyorum ama neredeyse tutsaklığımın başından beri seni tanıyorum.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bekledim. Yanıma çağırdım seni. Acılarımın devam etmesine izin verdiğin için nefret ettim senden.

Shea, jacques'in yüzünü ellerinin arasına aldı, onun kendisine inanıp inanmayacağı konusunda endişelendi birden. "Bilmiyordum. Sana yemin ediyorum, bilmiyordum. Ben seni asla orada bırakmazdım." Bir şekilde onun ızdırabını sonlandıramadığı için acı boğazını tıkamıştı. Adeta bir mıknatıs gibi onu Jacques'a çeken, onu esir alıp adamın acısını yatıştırmasını sağlayan neydi? İçindeki istek öyle güçlü, öyle yoğundu ki onun bu kadar savunmasız ve bitkin bir halde yattığını görmeye zorla katlanıyordu.

Doğruları söylediğini biliyorum. Sen bana yalan söyleyemezdin. Yaptığın şey çok cesurcaydı, yani beni kurtarmak. Ancak ruh eşim olarak ben, bir daha böyle bir riske girmeni yasaklamaktan başka bir şey yapamam. Tamamen rahat konuşuyordu, sanki Shea, sırf bunu Jacques istiyor diye onun her dediğini yapacaktı. Jacques her uyandığında daha acımasız ve daha baskın oluyordu. Shea öfkeyle baktı ona, yeşil gözleri tehlikeyle tutuşmuştu. "Sen her kimsen Bay Jacques, artık emir vermeyi bırak. Hiç kimse bana ne yapacağımı söyleyemez."

Kara gözleri kızı sakince süzdü. Bu kız daha önceden hayatının bir parçası değildi. Bu bilgi onu şaşırtmıştı. Bu kız onu kurtarma cesaretini nereden bulmuştu? Neredeyse onun boğazını parçaladıktan sonra nasıl olmuştu da ona geri dönmüştü? Parmakları kızın bileğini daha sıkı sardı, kızı sakinleştirene kadar yanına çekti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Sen, benim ruh eşimsin. Kalbinin derinliklerinden dökülüyordu sözler. Bunları neden söyleme ihtiyacı duyduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, sadece bunu yapmaya zorunlu olduğunu biliyordu, her şey ruhundan gelen sözlere bağlıymış gibi görünüyordu.

Seni ruh eşim ilan ediyorum. Ben sana aidim. Hayatımı sana sunuyorum. Sana himayemi, sadakatimi, kalbimi, ruhumu ve bedenimi veriyorum. Senin olan her şeyi korumam altına alıyorum. Hayatın, saadetin ve sağlığın daima el üstünde tutularak, benimkinden önce düşünülecek. Sen benim ruh eşimsin, ebediyete dek bana bağlı kalacak ve hep benim gözetimim altında olacaksın.

Shea zihninde sözlerin yankılandığını duyuyor, bedeninde bir sıcaklık ve kan dalgası hissediyordu. Korku yükseliyordu, dehşete kapılmıştı. "Ne yaptın sen?" diye fısıldadı, gözleri kocamandı. "Sen bize ne yaptın?"

Cevabı biliyorsun.

Shea başını iki yana salladı inatla. "Hayır. Bilmiyorum ama farklı olduğumu hissediyorum. Bu sözler bir şey yaptı bize." Bunu hissedebiliyordu, tarif edemiyordu. Küçük bağları hissediyordu, milyon tane güçlü bağ adanım ruhunu ona bağlıyordu, kalpleri ve zihinleri beraber dalgalanıyordu. Artık tek bir varlık değil, onunla birlikte bir bütün hissediyordu kendini. İçinde her zaman koca bir boşluk olmuştu ama şimdi o boşluk yoktu.

Jacques kızın bileğini gönülsüzce bıraktı, kızın elmacık kemiklerini takip etti parmakları. Zihni onunkine dokundu, korku ve kafa karışıklığıydı bulduğu. Ben de senin kadar karanlıktayım. Acımı sonlandırdığını

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

çağrıma geldiğini, diğer yanım olduğunu biliyorum sadece. Sen, karanlığıma ışıksın.

Shea onun yanından çekilerek dokunuşundan uzak durmaya çalışıyordu. "Ben senin doktorunum, Jacques, başka bir şeyin değil. Ben insanları iyileştiririm." Bu sözleri ondan çok kendine söylüyordu. Shea'nın onun neden bahsettiği hakkında bir fikri yoktu. Jacques'ın zihninin yanıldığını, hayaller kurduğunu düşünüyordu. Shea zihinsel olarak sözlerle kimsenin birbirleriyle bağlanamayacağını biliyordu ama bir şeylerin onları bağladığını hissedebiliyordu. Anlamadığı birçok şey vardı. Jacques yarı deliydi zihni yorgundu, hafızası küçük parçalar halinde geliyordu ama o, Shea'dan daha dayanıklıydı. Bu korkunç bir düşünceydi.

Shea çok açtı, kan ihtiyacı neredeyse baş döndürücüydü. Daha önceden bu kadar iştahı kabarmamıştı. Shea, Jacques'in açlığını da hissettiğine karar verdi, çünkü her nasılsa onun üzüntüsünü de paylaşabiliyordu. Vahşi adama vermek için hemen dolabından bir litrelik kanı ve yatağın yanındaki uzun bardağı aldı. "Özür dilerim, aç olduğunu fark etmeliydim. Eğer kanı damardan vermeme izin verseydin, daha yararlı olacaktı." Bardağı yerine koyar koymaz bilgisayar masasına gitti.

Jacques onun yorumunu önemsemedi. Neden beslenmiyorsun? Soru merakla ama sıradan bir tavırla sorulmuştu. Kara gözleri kızı incelerken düşünceliydi.

Odanın karşısında güvenli bir noktadan Shea onu izliyordu. Bakışlarının yoğunluğu ilgisini dağıtmakla kalmıyor, nefesini de kesiyordu. Shea, bu hastanın himayesini fazlasıyla hissediyordu. Onu da

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hayatının karışıklığına sürüklemeye hakkı yoktu. Shea her zaman ilgisiz, mesafeli, insanlardan ve etrafındakilerden uzak hissederdi kendini. Çözümleyici zihni gerçekleri hesaba katardı sadece. Ancak şimdi, sadece Jacques'i, onun acısını, ızdırabını, adamın onu izleme tarzını düşünüyordu gözleri yarı kapalı ve çok seksiydiler. Shea huzursuzca kıpırdandı. Bu düşünce de nereden çıkmıştı?

Şu an Shea'nın zihninin okunduğu gerçeğini duymak istemediğini bilen Jacques, centilmence davranıp bunu görmezden geldi. Shea'nın onu seksi bulması güzeldi. Kendini beğenmişçesine gözlerini kapatarak uzandı, yıpranmış teninde uzun ve simsiyah kirpikleri belirgindi.

Gözlerinin kapalı olmasına rağmen Shea, Jacques'in onun her hareketini bildiğine dair tuhaf bir hisse kapıldı. "Bir duş alıp üstümü değiştirirken sen de dinlen." Dağılmış saçlarını düzenlemek için boş yere ellerini saçlarına götürmüştü.

Jacques'in gözleri hâlâ kapalıydı, nefesi rahattı. Aç olduğunu hissedebiliyorum, kana olan ihtiyacın benimki kadar büyük. Neden bunu benden saklamaya çalışıyorsun? Ani bir kavrayışla nefesini bıraktı. Yoksa kendi ihtiyaçlarından mı sakınıyorsun? Aç olduğunu, buna ihtiyacın olduğunu fark etmiyorsun.

Sesindeki nezaket, Shea'nın bedenini kasıp kavuruyordu. Haklı olduğu için öfkelenerek banyoya gidip bornozunu çıkardı ve sıcak suyun başından aşağıya akmasına izin verdi.

Jacques'in kahkahası kısık ve sinir bozucuydu. Benden kaçacağınımı sanıyorsun, küçük kızıl? Ben senin içinde yaşıyorum, tıpkı senin de benim içimde yaşadığın gibi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın nefesi kesilmişti, hemen arkasını dönüp çılgınca bir havlu aramaya başladı. Jacqucs'ın hâlâ odada olduğunu fark etmesi bir dakikasını almıştı. Aralarındaki bağ gittikçe güçleniyordu. Şimdi bunu istiyordu, bundan zevk alıyordu ama böyle olmaması gerektiği halde başka biriyle bu kadar samimi olması onu huzursuz ediyordu.

Bedeninin normal fiziksel işlevleri göstermediğini anladı birden. Her zamanki gibi zihni durumu analiz etmeye başlamıştı. Beyni, hislerden yoksun olarak bilgileri işlemeye başlamıştı, kendinde bulduğu değişiklikleri sıralıyor, bunları yeni oluşan hastalığına ve iç organlarının yanmasına ekliyordu. Bu çılgınlıktı ama fiziksel olarak değiştiğini biliyordu. Bir şey onun genetik şifresini değiştirmişti.

Shea saçlarını örüp kotunu özenle giymiş, üzerine çizgili pamuklu gömleğini uydurmuştu, bir yandan da zihninin bu yeni bilgilerle başa çıkmasına izin veriyordu. Korkutucuydu ama aynı zamanda eğlenceliydide. Keşke bunu kendinden daha çok başka birinde inceleyebilseydi. İncelediği kendi bedeni olunca nesnel olmak zorlaşıyordu.

Ne güzel bir vücut.

Shea neredeyse fırçasını yere düşürüyordu. Sussana! Sadece onun kısık sesinin kadife dokunuşu bile bedenindeki sıcaklığın artmasına yetiyordu. Böyle bir sese sahip olmak hem günah hem de haksızlıktı.

Benimle bir ruh eşine yakışır şekilde konuştuğunu sanmıyorum. Bu sabırsız yorum için uzun süredir bekliyorum. Şimdi bu ses tonunda bir alay vardı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea usulca yürüdü. Aynada yansıyan yüzü bembeyazdı. Sesli söylememişti ama Jacques dediğini duyabilmişti. Dişlerini alt dudağına endişeyle geçirdi. Değişiklik bedeninin çok ötesindeydi. Yetenekleri de gelişiyordu. Zihnini kullanarak onunla kolaylıkla konuşabiliyordu. Bunu normalmiş gibi düşünebildiğine şaşırıyordu. Eğer bunu düşünmüyorsa ya da analiz etmiyorsa bunu neredeyse kabul etmiş demekti. Titrediğini hissediyordu. Ellerini uzatarak, titremelerini endişeyle izledi. O bir doktordu soğukkanlılığını hiçbir şey sarsamazdı. Dahası Shea kendi değerini biliyordu ve kendine tamamen inanıyordu.

Çenesini dikleştirdi. Salona yürüdü, ona bakmamaya çalışarak buzdolabını açıp elma suyunu çıkarttı. Midesi sarsıldı. Bunu içme düşüncesi midesini bulandırmıştı. Şüphelendiği gibi içinde bir şeyler değişiyordu, hem de korkutucu bir şekilde. Kan örnekleri almaya, bedeninde ne olduğunu bulmaya ihtiyacı vardı. Hayatında ilk kez çalışmaya bu kadar gönülsüzdü.

Ne yapıyorsan? Şüpheyle konuşuyordu Jacques.

"Aslında, emin değilim. Meyve suyunu içebileceğimi düşündüm ama..." Konuşmayı bırakmıştı, ne diyeceğinden emin değildi. Shea her zaman ne yapacağını bilirdi ama şimdi ciddi olarak bocalıyordu. Meyve suyunu bir bardağa dökerek çaresizce içine baktı.

Kendini hasla edeceksin. Dokunma ona.

"Elma suyu neden beni hasta etsin ki?" diye sordu merakla. Jacques ona neler olduğunu biliyor muydu?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kana ihtiyacın var. Yeterince güçlü değilsin. Beslenmeye ihtiyacın olduğunu görebiliyorum. Bedenin, onu zorladığın isteklerle uğraşacak durumda değil.

"Ne yapıp ne yapmamam gerektiğini tartışmak istemiyorum." Jacques'ın böyle endişeli, şefkatli konuşması onun canını sıkmıştı. Jacques'ın sesi her istediğini yaptırmaya onu mecbur ediyordu. Onu koklayabiliyordu. Onun kalp atışlarını, damarlarından akan kanın çağıldamasını duyabiliyordu. Kalp atışının zihninde yankılanmasına, onu kemiren açlığı beslemesine izin verdi. Alt dudağını sertçe ısırdı. İkisinin arasına bir mesafe koymak zorundaydı. Jacques'ın kişiliği fazlasıyla baskındı. Shea'nın içinde bir şey, bilmediği vahşi bir şey onun bir parçasıydı, Jacques'a sesleniyordu. Çekimleri çok güçlüydü, ona bakarken bile eriyordu. Kulübenin sürgüsünü indirip, kapıyı açmaya başladı.

Dur! Emir yumuşak ve büyüleyiciydi ama Shea'ya yetmişti. Kapı bilinmeyen bir güç tarafından elinden alınıp kapatılmıştı. Şaşkınlıktan elindeki bardağı düşürüp, kırmıştı. Shea altın renkteki elma suyunun yayılmasını ve bir kurdun pençeleri gibi tuhaf bir şekle bürünmesini izliyordu.

Büyük bir çabayla Jacques kendini sakinleştirmeye çalıştı. İşe yaramayan bir bedende, çaresiz ve kapana kısılmış olmak cehennem azabı gibi bir şeydi. Derin bir nefes alıp yavaşça verdi, kızda sebep olduğu korkuyu yatıştırmaya çalıştı. Üzgünüm, Shea. Yakınlarda bir tehlikenin olup olmadığını anlamak için tarama yapamazsın. Bizim peşimizdeler. Bunu asla unutmaman gerekir. Benim yanımda durmak

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

zorundasın, böylece ben de tehlikede olduğun zaman yardımcı olabilirim. Seni korkutmak istememiştim.

Shea ona bakakaldı, yeşil gözleri adeta fincan tabağı gibi kocamandı. "Tarama demekle ne kast ettiğini bilmiyorum." dedi dalgınlıkla, sanki aklı başka bir yerdeydi.

Yanıma gel. Sesi, kızın tenini titretiyordu. Bir elini kıza uzattı, gözleri dokunaklı ve açtılar. Kızın düşünmeye cesaret edemediği bir şey istiyordu.

"Hayatta olmaz." Jacques öyle duygusal, öyle seksi görünüyordu ki kızın nefesi kesiliyordu. Shea arkasındaki duvarı hissedip destek almak için yaslandı.

Senden fazla bir şey istemiyorum. Bana gel. Sadece birkaç kısa adım. Siyah kadife gözler onu baştan çıkartıyordu sıcaklık zihnine yayılıyordu.

Shea onu inceliyordu dikkatle. "Sen bana ne olduğunu biliyorsun, değil mi? Sen bana bir şey yaptın. Yaptığını biliyorum. Bunu hissediyorum. Bana ne yaptığını söyle." Yüzü solgundu, büyümüş gözleri suçlayıcıydı.

Biz biriz, birbirimize bağlandık.

Jacques kızın kafasının karıştığını hissedebiliyordu o, kızın zihninde bir gölgeydi. Fakat kendisinin de en az onun kadar kafası karışmıştı. Shea, nefes almak gibi Jacques'in içine işleyen tarama'nın ne demek olduğunu gerçekten anlamamıştı. Birbirlerine bağlandıklarını söylemekle kast ettiği şey hakkında en ufacık bir fikri bile yoktu kızın, hâlbuki ona göre bu gayet açıktı. Ancak bunu kıza tam anlamıyla açıklayabileceğinden emin değildi. Shea neden bu şeyleri bilmiyordu?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Zarar gören kendisiydi. Zihni parçalara bölünen kendisiydi hafızası parçalanmıştı.

Shea titreyen eliyle alnını ovaladı. "Bu kapıyı sen kapattın, değil mi? Ellerimin arasından aldın ve yataktan o kapıyı kapattın. Bunu zihninle yaptın, değil mi?" Shea birçok şeyi yapabiliyordu, birçok özel hünere sahipti ama bu adamın akıl almaz güçleri vardı. Bu adam neydi? Başka hangi yetenekleri vardı? Aralarındaki çekim çok güçlüydü.

Jacques hemen kızı yatıştırmanın yollarını aradı. Kızı neyin bu kadar çok üzdüğünü bilmiyordu zihniyle nesneleri hareket ettirmesi hayatının doğal bir parçasıydı ama kızın üzüntüsünü gidermeye ihtiyacı vardı. Kıza, sıcaklığı, güveni ve rahatlığı gönderdi. Özür dilerim, Shea ben sadece senin güvenliğini düşünüyordum. Seni korumayacak kadar çaresizken, zayıflığım yüzünden bu yerden ayrılamayacağımızı bilmek benim için çok zor. Sen bana bağlısın ve ben seni tehlikeye atıyorum. Düşüncesizliğinin sebep olduğu zararı elinden geldiğince telafi etmeye çalışıyordu. Shea, yarı deli bir ruh eşinden çok daha fazlasını hak ediyordu. Onların hayatta kalması için neye ihtiyaçları olduğu hakkında gerçek bir fikri yokmuş gibi görünüyordu kız. Mücadele etliğimiz canavarlar hakkında hiçbir fikrin yok. Evi terk etmeden önce uyanıkken ortalığı taramak her zaman çok önemlidir. Bilgiyi vermek için nazik olmaya çalışıyordu. Kızda oluşan korkuları okumak onun için çok kolaydı.

"Ne demek istediğini anlamıyorum."

Kızın zihin karışıklığının, ona karşı koyduğu koruma gücü o kadar fazlaydı ki Jacques'ın küçük dünyasını sarsmaya yetiyordu. Jacques, kızı kollarının arasına almak ve ebediyete dek onu ruhunun derinliklerinde

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

saklamak istiyordu. Shea, inanılmaz biçimde küçük ve kırılgan görünüyordu, zihnindeki sorular yüzündeki endişeden rahatça okunabiliyordu. Jacques'ın kara gözleri büyüdü ani bir kavrayışla. Sen bizim insanlarımızın yöntemlerini bilmiyorsun, değil mi?

"Hangi insanlar? Ben İrlanda kökenli bir Amerikalıyım. Benim gibi sende de olan kan hastalığını araştırmak için buraya geldim. Hepsi bu." Farkında olmadan dudağım ısırıyordu kız, yumruğunu sıkmaktan eklemleri beyazlamıştı, bedeni gerilmiş Jacques'in cevabını bekliyordu.

Jacques temel şeyleri hatırlayamadığı için kendine küfretti, onların ikisi için büyük önem taşıdığından emindi. Eğer Shca da onun kadar karanlıktaysa, ikisi için de büyük sıkıntı var demekti. Zihninde bu kadar boşluk olması çok can sıkıcıydı. Sen bu toprakdansın. Bu yere bağlı olduğunu hissedebiliyorum. Senin bana ait olduğunu, birbirimize ait olduğumuzu kesinlikle biliyorum.

Shea başını iki yana salladı. "Annem İrlandalı. Babam bu bölgeden ama ben onu hiç tanımadım. Ben buraya ilk kez iki ay önce geldim. Yemin ederim, daha önce buraya biç gelmedim."

Biz hasta değiliz. Ezelden beri bizim insanlarımızda bu vardır. Bu bilginin nereden geldiğini bilmiyordu. Sadece zihinlideydi o kadar.

"Ama bu imkânsız. Yaşamak için insanların kan içmesine gerek yok. Ben doktorum, Jacques her zaman tıbbi araştırmalar yaparım. Biliyorum. Bu çok olağandışı." Nefesin ciğerlerini terk etmeyi reddettiğini hissedebiliyordu.

Uzun süre gömülü halde hayatta kaldığımı kabul edebiliyorsun ama bizim insanlarımızın varlığını kabul edemiyorsun?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea kırılan bardağın camlarını toplamak için eğildi, kendine hâkim olmaya çalışırken bir şeyler yapmaya ihtiyaç duyuyordu. Jacques gerçekten ona ne anlatıyordu? Onda kan hastalığının olmadığını ama onun başka türden ya da... başka ırktan olduğunu mu? "Ne kadar zamandır orada olduğunu bilmiyoruz," dedi huzursuzca, yavaşça meyve suyundan geri kalanları silerken.

Benim resmimi ne zaman gördün?

Shea kırık camları çöp kutusuna attı. "İki sene önce," diye kabul etti gönülsüzce. "Vampir avcıları yedi sene önce ortaya çıktı. Fotoğrafların kurbanlarına ait olduklarını söylediler. Fakat senin bu kadar zaman hayatta kalman imkânsız, tamamen imkânsız. Bu senin yedi sene boyunca göğsünde bir kazıkla gömülü olman demek. Bu imkânsız, Jacques." Shea ona döndü, gözleri kocamandı. "Değil mı?"

Eğer kalbimi ve ciğerlerimi kapatırsam hayır. Kanım dolaşım yapmıyordu, diye açıkladı, onu üzeceğinden korktuğu için kelimelerini özenle seçmeye çalışıyordu.

Ancak beklemediği bir etkiye sebep oldu. "Bunu yapabiliyor musun? Gerçekten bunu yapabiliyor musun?" Shea şimdi heyecanlanmıştı. "Kalp atışlarını kontrol ediyor, onu yavaşlatıp hızlandırabiliyor musun? Tanrım, Jacques, bu inanılmaz. Böyle şeyleri yapabilen keşişler var ama senin söylediğin düzeyde değil."

Eğer gerekliyse kalbimi durdurabiliyorum. Sen de kalbini durdurabilirsin.

"Hayır, ben yapamam." Bir el hareketiyle bu saçma fikri uzaklaştırdı. "Yani gerçekten yaptığın bu mu? Kalbini durdurmak? Gömülü halde

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hayatta kalmanın sırrı bu mu? Tanrım, bu seni çıldırtmış olmalı. Buna inanıp inanmayacağımı bilmiyorum. Nasıl yemek yedin? İki elin de zincirliydi." Düşünceleri ve soruları heyecanına heyecan katıyordu.

Nadiren uyanıyordum, sadece yakınlarda kanı hissettiğim zaman. Yaratıkları çağırıyordum. Bunu yapabildiğini sen de biliyorsun. Onu bilgilendirdiğinden memnundu. Onları içeriye sokmak için tahtaya bir delik açmayı başarabildim.

Shea da hayvanları yanına çağırabiliyordu çocukluğundan beri bunu yapıyordu. Jacques ile birlikte duvara gömülü olarak gördüğü fare leşlerinin sorumlusu, onun ve Jacques'in paylaştığı yetenekti. "Bunları yapabilen başkalarının damı olduğunu söylüyorsun?" Aceleyle bilgisayarının başına geçti, daha iyi çalışabilmek için jeneratörü de açmıştı. "Başka ne hatırlıyorsun?"

Shea çok heyecanlıydı, Jacques ona daha çok bilgi vermek istiyordu ama bir şeyi düşünmeye çalıştığı zaman başı zonkluyor ve hafızası gelmiyordu. Shea onun üzüntüsünü hissedip ona baktı ve Jacques'in alnının terlediğini gördü. Hemen gözleri yumuşadı, dudakları yukarıya doğru kıvrıldı. "Jacques, özür dilerim. Sana bu şekilde baskı yapmam tamamen düşüncesizlikti. Artık düşünmeye çalışma hafızan kendiliğinden gelecektir. Benim burada yapacak çok işim var. Sen yat dinlen."

Kızın merhametine şükranlık duyan Jacques, hafızasının parçalarını sorgulamayı bırakıp kendini huzura bıraktı. Shea kolundan kan örneklerini alıp, küçük kare camlara koyarken ilgiyle onu izledi. Kızın heyecanı öyle şiddetli, neşesi öyle kuşatmıştı ki onu, içinde büyüyen açlığı tamamen unutmuştu. Olgularla, hipotezlerle ve bilgi yığınlarıyla

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

doluydu zihni. Hemen Jacques'tan uzaklaşmış işine adamıştı kendini. Jacques onu izlerken tembelce masanın ucundaki bardağa uzanıp, kendi açlığını bastırmak için içindekileri içti.

Bir saatlik incelemeden sonra Jacques, Shea'nın tamamen yaptığı şeye odaklandığını, görevine kendini kaptırdığını gördü. Onu izlemek hoşuna gidiyor, onu büyüleyici buluyordu. Kız başını her çevirdiğinde, yandan uzun kirpiklerinin uçları belli oluyordu. Aklı karıştığı zaman çoğunlukla elini saçlarının arasında gezdiriyordu. Küçük dişlerini endişeyle alt dudağına batırıyordu. Parmakları klavyede, gözleri monitördeydi. Kaşlarını çatarak bir iç çekişle notlarına, kitaplarına bakıyordu sık sık. Jacques onun bu kaş çatmasını, dudağını ısırma alışkanlığını sevdiğini anlamıştı.

Jacques her seferinde açlığın kızı kemirdiğini fark ettiğinde, kızın bunu umursamadığını görüyordu. Jacques'i da bir kenara bıraktığı gibi onu da düşüncelerinden çıkartıyordu. Bu onu biraz sinirlendiriyordu ama kızla da gurur duyuyordu. Shea ne yaparsa yapsın tüm içtenliğiyle yapıyordu. Fakat kendine verdiği zararı umursamıyor, kendini işine vererek etrafındaki bütün düşünceleri engelliyordu. Jacques ondaki değişikliği hatırlatmayı düşündü ama bunun yerine etrafı tarayacak kadar uyanık kalmayı tercih etti, sonra da ölümlü uykusuna bırakıverdi kendini.

Jacques ansızın bir saat sonra sıçrayarak uyandı, sonra tüm bedeni bu yüzden acıdığı için sakarlığına küfretti. Acıktığını, zayıf düştüğünü ve hafiften başının döndüğünü hissediyordu. Kara gözler Shea'ya döndü kalemi dişlerinin arasında bir defteri inceliyordu. Teni solmuştu, neredeyse yarı saydamlaşmıştı. Odadaki duygu yoğunluğu onunkiydi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ama o bunu fark etmişe benzemiyordu. Zihni, Jacques ile birleşmeyle savaşıyordu Jacques, onun kendini ayarlayabildiğini, ihtiyaçla sarsıldığını hissedebiliyordu ama Shea disiplinliydi, güçlüydü ve çok kararlıydı. Düşüncelerini kontrol altına alıp işine odaklanıyordu.

Jacques kalbindeki endişenin eridiğini hissedebiliyordu. Buz soğuğu nefret ve öfke, intikam ihtiyacı yaşamak için onu zorlamıştı. Şefkat yeteneğinin kendinde olduğunu düşünememişti ama Shea bunu sağlamıştı. Jacques her zaman yırtıcı bir hayvandı. Shea, onun karanlığına ışıktı, ruhundan tenine ışık yayılıyormuş gibi etrafına güzellik yayıyordu. Shea güzel duyguları ona veriyordu.

Şimdi onun dinlenmeye ihtiyacı vardı. Dahası beslenmeye Jacques'in Shea'nın dokunuşuna ve ilgisine ihtiyacı vardı. Bilerek zihninde inledi, başını geriye koyup gözlerini kapattı. Shea'nın fark edip endişelendiğini hissedebiliyordu. Kâğıt hışırtıları, kızın notlarını bir kenara koyduğunu gösteriyordu. Jacques zafer coşkusunu bastırıp, hırpalanmış bedenini kapsayan acıya odaklandı.

Ne kadar sessiz olduğunun, bedeninin ne kadar harika ve hızlı hareket ettiğinin farkına varmayan Shea, hemen odanın karşısına gitti. Jacques'in alnındaki el serin ve yatıştırıcıydı. Kız onun kirli saçlarını geriye doğru itiyordu, dokunuşu öyle yumuşaktı ki kalbi sızladı. Profesyonel bir gözle yaralarını incelemek için eğildi kız. Antibiyotikler, kendisinde olduğu gibi onda da etkili olmuyordu. Belki yeni bir toprak tedavisi iyi gelebilirdi. "Acını dindiremediğim için üzgünüm, Jacques, Eğer yapabilirsem dindirmeye çalışacağım." Sesinde endişe ve pişmanlık vardı. "Sana temiz toprak getirip saçlarını yıkayacağım. Çok değil ama yatıştırıcı ve

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yardımcı olabilir." Parmakları Jacques'ın saçlarına dolandı yeniden, sonra küçük bir okşamayla gölgelenmiş çenesini takip etti.

Jacques ellerini yukarıya kaldırıp, inanılmaz bir güçle onu yakaladı. Kara gözleri kızın gözlerini öyle büyülemişti ki Shea bu karanlık havuza düşecekmiş gibi hissediyordu. Beslenmedin. Shea her zaman onun bakışlarında kayboluyordu. Kalp atışlarının onunkine uyum sağladığını hissedebiliyordu. Kalplerinin aynı ritimle atmalarını istermiş gibi görünmeleri çok tuhaftı.

"Ben insan kanı içmem. Eğer çok kötüysem kan nakli yaparım ama içmem," diye açıklama yaptı sessizce. Shea şimdi onu zihninde hissedebiliyordu, dokunuşu rahatlatıcı ve nazikti. Ama içinde sert bir otorite de vardı. İsteği öyle güçlüydü ki ısrar ettiğinde hiçbir şey ona karşı gelemezdi. Shea onu anlamak istiyordu. "Ben insanım Jacques. Kan içmek bana aykırı."

Uzun süre beslenmeden yaşamaya çalışmak da tehlikeli. Içmelisin. Jacques bunun basit bir gerçek olduğuna inandırmaya çalışsa da aslında bu yumuşak bir emirdi. Bilginin nereden geldiğini bilmiyordu, sadece gerçekti o kadar. Kızın kendini zorladığı bu saçma perhizi Jacques'in anlamasını istediğini hissedebiliyordu ama bu, ona mantıklı gelmiyordu ve böyle bir aptallığa izin vermeyecekti. Kızın kendine ne yaptığının farkına varmasını sağlayacak bir yol bulmak zorundaydı.

Shea onun saçlarını geriye doğru itti, parmaklarının dokunuşu hırpalanmış bedeninde ilginç tepkilere sebep oluyordu. Ona ne yaptığının farkında olmayan Shea, gözlerine bakarak gülümsedi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Eğer bir tedavi bulamazsam ölmeyi çok uzun zaman önce kabul ettim. Şimdi, saçlarını yıkamamı ister misin?"

Jacques'ın elleri kızın zayıf omuzlarını sıkıca tutup kendine doğru çekti. Ruh eşin olarak senin sağlıklı olduğunu görmemin benim görevim olduğunu biliyorsun, küçük kızıl. Hayattaki amacım seni korumak ve ihtiyaçlarını gidermek. Zayıfsın, hayatta kalmak için basit yetileri sergileyecek durumda değilsin. Bu böyle devam edemez. Bana verdiğin kanı kendin için kullanmalısın.

Sesinde büyüleyici bir şeyler vardı. Shea onu sonsuza dek dinleyebilirdi. "Çok az kan kaldı. Bu yüzden yakında yerel kan bankasına gitmem gerekecek." jacques'in korkunç kan kaybını gidermek için ünitelerin çoğunu çoktan kullanmıştı. "Jacques, gerçekten, benim için endişelenme. Ben bunu her zaman yapıyorum."

Bana bak, küçük Shea. Ses tonunu biraz düşürmüştü. Kısıktı. Baskıcıydı. Ve... çekiciydi. Kara gözleri kızın yeşil gözlerini hapsetmişti. Sıcaklık kızın zihnine akıyordu kolları onu sarıp yakına çekti. Shea bu yakıcı derin karanlık havuza daha fazla kapılıyordu. Anladığın üzere, benim kanımı kabul edeceksin. Emri verdi yavaşça, kızın zihnini zihniyle birleştirdi. İsteğinin gücü, yüzyılların verdiği pratikle şekillenmiş ve cehennem ateşleriyle bilenmişti. Hiç tereddüt etmeden kızı göğsüne çekip şefkatle kollarının arasına aldı.

Shea öyle hafif, öyle küçük ve öyle kırılgan görünüyordu ki. Jacques onun boğaz çizgisini, teninin saten yumuşaklığını, ağzını çok beğeniyordu. Jacques bir tırnağıyla belirgin kaslarında bir yara açıp, kızı oraya bastırdı ve derinliklerinde beklenmedik bir kor sıcaklık hissetti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Karnı kasıldı, şehvet onu sarıyordu delici ve tatlıydı. Shea'nın ağzını bedeninde hissetmek fazlasıyla baştan çıkarıcıydı. Kızı tutarken zihinleri birleşmişti. Jacques'ın bilmediği bir yakınlık oluşmuştu. Acının, karanlığın, nefretin ve öfkenin ortasında Shca ona ışık, şefkat ve cesaret vermişti. Umutsuzluğun, zayıflığın ve boş bir kabuğun olduğu yere, Shca gücün ve yeşeren umudun başlangıçlarını getirmişti ona. Sonsuz acının ve cehennemin olduğu yere Shca güzellik, neşe ve onun hiç anlayamadığı yoğun bir zevk getirmişti.

Jacques birleşmelerinin sona ermesini istemiyordu ama kırılan bedeninin iyileşmesi ve parçalanan zihnini onarması için kanının her damlasına ihtiyacı vardı. Kızın ondan çok fazla almasına izin veremezdi. Zaten onun da açlığı oldukça fazlaydı. Avının taze, sıcak, yoğun kanına ihtiyacı vardı. Gönülsüzce kızı bıraktı. Kız diliyle tenini okşayıp yarayı kapatırken, teninde alevler dans ediyordu.

Bir anlığına başını kızınkine dayadı, bedeninin sıcaklığının, kokusunun, ruhundan yayılan güzelliğin tadını çıkarttı. Artık yalnız olmaya, ondan bir saniye olsun ayrı kalmaya dayanamazdı. Karanlıktan, yalnızlıktan ve inanıştan oluşan koskoca yedi yıl, Shea'nın izin verip acısının devam ettiği yedi yıl. Bunun doğru olmadığını biliyordu, kızın cesareti onu kurtarmış, ona umut ve yaşama şansı vermişti. Jacques, onu kaybederse bir daha hayata tutunamazdı. Onu gözünün önünden, zihninden ayırmayacaktı. Öyle bölünmüştü ki kız onları birlikte tutuyordu.

Jacques yavaşça kızı bıraktı, yakından onu izliyor, kara gözleri benimsin diyerek yanıyordu. Shea'nın uzun kirpikleri hareket etti ve bulanıklık ortadan yok olup, yerini kusursuz büyüleyicilikteki zümrüt yeşili

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gözlere bıraktı. Soğuk güzellik kor alevlerle yanıyordu. "Bunu niye yaptın, Jacques? Yani kesinlikle benimle ilgilenmemen gerek. Bunu demek istemiştim. Ölüme ne kadar yaklaştığın hakkında en ufacık bir fikrin yok. Kanını bu şekilde harcayamazsın."

Jacques'ın belli belirsiz gülümsemesi kızın zihninde yankılandı. Sen benim ruh eşimsin, her zaman gözetimim altındasın, ihtiyaçlarını karşılamak için bundan başka şeyler de yaparım.

Shea başını iki yana yavaşça salladı.

"Ben seninle ne yapacağım? İkimizinde olan kanın her damlasına ihtiyacı var. Ben küçük miktarlarda nakle alışkınım."

Nakil yeterince iyi değil, diyerek kıza homurdandı, kara gözleri parıldıyordu.

Shea gözlerini devirdi.

"En azından suçlu görünmeye çalışmak için bir şey yap. Bu kadar kendini beğenmiş, bu kadar sinir bozucu olmana gerek yok." Kızın parmakları onun karışık saçlarını yeniden bulup, alnından geriye doğru düzeltti. "Seni merak ediyorum, Jacques. Ailen nerede?" ;

Kafa karışıklığı Jacques'in gözlerinde belli oluyordu, kara gözler büyük bir acıyla doldu birden. Shea onun elini yakaladı, bir saniyelik paylaştığı ızdırabı zihninde hissetmesiyle sersemlemişti. "Dur Jacques! Hafızanı zorlamayı deneme. İyileştiğin zaman geri gelecektir. Sadece rahatla. Ben yaralarını temizleyip saçlarını yıkayacağım. Bu seni rahatlatacaktır."

Kızın parmakları, tenini rahatlatıyor ve yanan zihnini serinletiyordu. Jacques'ın bedeni buna cevap verdi gerilen kasları gevşeyip bedenini

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

saran acı bir nebze de olsa rahatlamıştı. Shea'nın dokunuşu, takip etmesini sağlayan küçük bir ışık ve bir gün acının dineceğine dair bir umut veriyordu ona. Gözlerini kapattı ve kızın hünerli ellerine bıraktı kendini. Evdeki hareketleri çok hafif ve rahatlatıcıydı. Shea'nın kendi kokusu, teninden, saçlarından dağılan bitki ve çiçek kokusu adeta bir çift kolun sarması gibi sarıyordu jacques'ı.

Shea, yaralarını incelerken kibarca dokunuyordu ona. Süngeri, zarar görmüş ham etinde geziniyor, geriye meraklı karıncalanmalar bırakıyordu. Shea'nın kolları arasındaki başına dökülen sıcak su kendini çok iyi hissettiriyordu. Kızın parmak uçları kafatasına şampuanla masaj yaparken birkaç dakikalığına acısını bırakıp, bu erotik hisse konsantre olmuştu.

"Çok güzel saçların var," dedi Shea tatlılıkla, sıcak suyla köpükleri arındırırken. Kolu, plastik kabın üstündeki Jacques'in başını tutmak için büyük bir çaba sarf ettiğinden acıyordu ama Jacques'a huzur verdiğini hissedebiliyordu. Shea kabı kaldırıp yastığın üzerine bir havlu serdi ve Jacques'in uzanması için yardım etti.

Shea onun saçlarını kurularken, elleri kafatasına gidiyordu ona dokunmak hoşuna gidiyordu. "Çok yorgunsun. Uyuman gerek."

Daha fazla kan. Kızın zihninde yankılanan boğuk uykulu ses onu sarıyor ve sıcaklık veriyordu. Hiç tereddüt etmeden, Shea bir üniteyi bardağa boşalttı ve yere dökülen suları silmekle uğraştı.

Yatağın kenarından geçerken, Jacques elini uzattı ve kızın bileğini tutarak kendine doğru çekti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Ne oldu?" Shea yatağın kenarına oturdu, yüzünde yorgun bir gülümseme belirdi. Gözleri öyle yumuşak, öyle şefkatliydi ki kendi bile bunun farkında değildi.

Jacques'in avcu kızın koluna kaydı, güçlü parmakları kızın ağrıyan omzuna masaj yapıyordu. Teşekkürler, küçük kızıl. Bana yeniden hayatla olduğumu hissettirdin.

"Sen hayattasın, Jacques," diye ona güvence verdi kız, saçlarını okşayarak. "Zorla ama tamamen hayattasın. Bir doktora küçük kızıl demek uygun mu bilmiyorum."

Kızın sessiz kahkahası, Jacques ölümlü uykusuna yattıktan çok sonra bile zihninde kalmıştı. Belli bir yere kadar kızın yakınlığını hala hissedebiliyordu, kız yaraları için toprak, bitki ve tükürüğü karıştırıp onu yatıştırıyor, öfkeyi, acıyı ve onun yalnız dünyasını uzaklarda tutuyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Shea geceye kapıyı açıp derin bir nefes aldı. Ona akan bilgi seli şaşırtıcıydı. Yaratıklar ormanda geziniyordu ve Shea birkaç kilometre ötedeki bir kurt sürüsünden, yakındaki çalılıkta dolaşan üç fareye kadar her hayvanın tam yerini biliyordu.

Gürleyen suyun yavaşça kayalara aktığını duyabiliyordu. Rüzgâr ağaçlarla, çalılarla ve yere düşen yapraklarla oyun oynuyordu. Yukarıdaki yıldızlar binlerce renkteki mücevherler gibi parlıyorlardı.

Kendinden geçen Shea kulübeden dışarı çıktı, temiz havanın içerideki kan, ter ve acının kokularını götürmesi için kapıyı açık bırakmıştı. Ağaçlardaki kan gibi canlılığı duyabiliyordu. Her bitkinin özel bir kokusu ve canlı rengi vardı. Sanki yeniden doğmuş gibi hissediyordu kendini. Yüzünü yıldızlara çevirip havayı ciğerlerine çekti, kırk sekiz saattir ilk kez rahatlıyordu.

Bir baykuş gökyüzüne süzüldü sessizce, kanatları inanılmaz derecede uzundu ve uçuşuna göre her bir tüyü renk değiştiriyordu. Baykuşa olan merakı onu ormanın derinliklerine çekiyordu. Su damlaları mücevherler gibi yosun tutmuş kayalıklarda parıldıyordu. Yosunun kendisi, çağıldayan pınarda ve ağaç gövdelerinde dağılmış zümrütler gibi görünüyordu. Shea daha önce hayatında böyle güzel bir şey görmemişti.

Zihni, her zamanki gibi, beynine bilgi aktarmakla meşguldü. Bu koca bir yapbozdu ama parçalar birbirine uymaya başlamıştı. O, yemek yiyen

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

güneşte yürüyebilen bir kadın olarak doğmuştu. Ama o ve diğerleri duyularında, metabolizmalarında ve beslenmelerinde farklılıklar göstermeye başlamışlardı. Vampir efsanesinin doğru olduğuna inanmak imkânsızdı. Fakat yaşamak için kan içmeye gerek duyan, inanılmaz becerileri olan farklı bir insan ırkı olabilir miydi? Uzun süre yaşayıp, kalplerini ve ciğerlerini kontrol ederek mucizevî biçimde hayatta kalabilirler miydi? Bedenleri her şeyi farklı işliyor olmalıydı. Organları da farklı olmak zorundaydı. Her şey farklı olmak zorundaydı.

Shea elini saçlarının arasından geçirdi. Alt dudağını yaladı ve endişeyle ısırdı. Peri masalının dışında bir şey olmalıydı. Ya da bir korku filmi imkânsız. Öyle mi? Bir insan toprağın altında yedi yıl gömülü kalıp, ciddi yaralarla hayatta kalamazdı. Hiç yolu yoktu. Bu olanaksızdı. Ancak Shea onu bulmuştu. Bu bir yalan değildi. Onu kendisi çıkartmıştı. Yedi yıl gömülü kalıp, her anını acıyla geçiren hangi insan aklı yerinde kalabilirdi ki? Zihni bu sorudan korkmuştu. Bunu düşünmek istemiyordu.

Peki onun bedenine ne olmuştu? O farklıydı. Yedi sene önce onu bilinçsizliğe sürükleyen acıdan sonra birçok değişiklik meydana gelmişti. Bu olay açıklanamamıştı.

Sonra kâbuslar öyle ısrarcı, öyle acımasızlardı ki ona bir an olsun huzur vermemişler di.

Jacques.

Hep Jacques.

İki sene önce katillerin ona gösterdiği resim.

Yedi numara.

Jacques.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bir şey onu çekmiş, inatla onu o korkunç işkence yerine götürmüştü. Jacques'a.

Bunlar birbirine bağlantılı olmalıydı. Bir şekilde bağlantılıydı. Mantıksal olarak imkânsız görünüyordu. Bildiği her metotla imkânsız görünüyordu. Ama bu varoluş çok tuhaf değil miydi? Onun kan nakline olan ihtiyacı ruhsal kökenli değildi onu yenmek için her şeyi yapmıştı. Belki başka bir açıklaması vardı, gerçekler gözlerinin önünde olmasına rağmen onun insan zihni ve önyargıları durumu anlayamıyordu.

Shea! Ses yüksekti, boğulmanın, karanlığın, korku ve akıl karışıklığının birleşimiydi.

Buradayım Jacques. Cevabı kolayca vermesi onu şaşırtmıştı. Onu rahatlatmak için Shea, gördüğü güzel şeylerle doldurmuştu zihnini.

Yanıma gel. Sana ihtiyacım var.

Shea, onun sesindeki isteğe gülümsedi kalbi sesindeki gerçeklikle tepetaklak oldu. Jacques ondan bir şeyi saklamaya gerek duymamıştı hiç karanlıkla yalnız başına yüzleşmek zorunda kaldığı için korktuğunu bile. *Şımarık yumurcak, diye düşündü şefkatle. Köşkün beyi gibi seslenmene gerek yok. Geliyorum hemen.* Jacques'in zihninin ondaki hükmedici dokunuşundan oluşan neşeyi açıklayacak mantıklı bir sebebi yoktu. Shea bu düşünceyi de kendinden uzaklaştırdı.

Hemen yanıma gel. Jacques şimdi daha rahattı, yalnızlık korkusunu uzaklaştırabilmişti. *Yalnız uyanmak istemiyorum.*

Fırsat bulmuşken bir molaya ihtiyacım vardı. Uyanacağın zamanı nereden bileyim?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea onunla şakalaşıyordu. Jacques'in midesinde bir sıcaklık belirdi. Shea'dan önce böyle bir sıcaklık hissettiğine dair anısı yoktu. Shea'dan önce zaten hayat yoktu. Sadece kötülük vardı. Dünyası işkence ve cehennemden ibaretti. Gülümserken buldu kendini. *Elbette uyandığım zamanı bileceksin. Bu senin görevin.*

Bu şekilde düşüneceğini bilmeliydim. Shea kulübeye giden araziden geçerken yüksek sesle kahkaha attı, daha önceden keşfetmediği büyük yeteneğiyle eğleniyordu. Kısa bir anlığına omuzlarından büyük bir yük kalkmış gibi hissetti. Tamamen mutlu olduğunu biliyordu.

Jacques gözlerini ondan ayıramıyordu. Öyle güzeldi ki kızıl saçları karışmıştı, adeta bir erkeğin onları düzeltmesi için yalvarıyorlardı. Shea odaya onun yanına gelirken gözlerini kırptı.

"Daha iyi misin?" Her zamanki gibi, bir gelişme olup olmadığını görmek için yaraları incelemeye koyuldu.

Jacques, onun ipek telli saçlarına dokunma ihtiyacıyla bir elini kaldırdı. Çok bu besbelli bir yalandı ve Shea kaşlarını çatarak ona baktı.

"Öyle mi? Yeni doğan bebeklere kullandığımız gibi senin de bir monitöre ihtiyacın olduğunu düşünüyorum. Sessizce yatmanı istiyorum. Yeniden kıvranabileceğini söyleyebilirim."

Kâbus gördüm . Kızın yüzünden hiç ayırmadığı kara gözleri kızın kalbini dağlıyordu. Kimsenin onun gibi gözleri yoktu. Aç gözler. Ateşli ve şehvet vaat eden gözler.

"Onlar için bir şeyler yapmalıyız," dedi Shea hafif bir gülümsemeyle. Kendi gözlerinin kafasının karıştığını, Jacqucs'a karşı farklı hisler

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

duyduğunu göstermemesi için dua ediyordu. Yakında bunları da yenecekti tek sorun, Jacqucs'ın karşılaştığı en seksi şey olmasıydı.

Kimsenin, Jacques'ın yaptığı gibi ona ihtiyacı olmamıştı. Kendi annesinin bile. Adeta kendi hayatıymış, aldığı nefesmiş gibi Jacques ona bakıyor ve tamamen güveniyordu. Hayatının bu anında, yalnızken ve peşinde birileri varken, tahammülünün uç noktasındayken ve birçok tuhaf olaylarla uğraşırken bu tecrübeden zevk alıyordu.

Jacques'ın kara gözleri için için yanıyordu, kadife gibi çekiciydiler. Kâbuslardan kurtulmak için bir rüyaya ihtiyacım var.

Jacques'ın elini tutmasını önlemek için geri çekildi Shea. "Fikirlerini kendine sakla," diye uyardı onu. "Sende şeytanın bakışları var, hiçbir kadının güvende olmadığını söyleyen bakışlar bunlar."

Bu doğru değil Shea, diyerek inkâr etti Jacques, dudağının gerilmiş köşesi cazibeyle yumuşamıştı.

Sadece bir kadın. Sen.

Shea buna bir kahkaha attı. "Hareket edemeyecek durumda olduğun için memnunum. Güneş doğuyor, kulübeyi gün ışığından korumak zorundayım. Sen uyu. Uyandığın zaman burada olacağım," diyerek tek rahat koltuğa eliyle vurdu Shea.

Olman gerektiğin yerde yanımda yatacaksın, diye bilgilendirdi onu Jacques.

Shea dikkatlice panjurları kapatıp kilitledi. Evi kilitlemede her zaman dikkatli davranırdı, çünkü gün boyunca çok savunmasız oluyordu. Daha şimdiden bedeni yavaşlamış, daha bir ağırlaşmış ve yorulmuştu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Yanımda yatmanı istiyorum. Sesi günahkâr bir okşamayı içeriyordu, baştan çıkarıcı ve ısrarcıydı.

"Kendi başına halledebileceğini düşünüyorum," diye cevap verdi kız, onun hipnotize eden kara gözlerine bakmayı reddediyordu. Onun yerine bilgisayarını ve jeneratörünü kapatıp kapıyı kilitledi.

Kâbus görüyorum, küçük kızıl. Onları uzakla tutmanın tek yolu senin yakınımda olman. Çok ciddi, masum ve umutla konuşuyordu.

Shea onun için başka bir kan ünitesi hazırlarken, ona gülümsüyorken buldu kendini. Şeytanın ta kendisinin evinde belirdiğini düşünmeye başlamıştı. Jacques cazibenin beden bulmuş haliydi. "Daha iki gece önce kalbinden bir kazık çıkarttım ve tam orada kocaman bir yaran var. Eğer uykumda hareket edersem, kolaylıkla sana çarpabilirim ve kanaman da yeniden başlar. Bunu istemezsin, değil mi?"

Jacques kızın elinden bardağı aldı, parmakları kızın parmaklarının bulunduğu noktayı kavramıştı. Kızın derinliklerine kelebekler uçuşturacak samimi şeyleri hep yapıyordu. Kalbimde değil, Shea. Her ne kadar isteseler de o kazığı kalbime batıramadılar. O burada bedenimde onu duymuyor musun? Kalbin benimkiyle aynı ritimde atıyor.

"Gömülmeden önce Kazanova mıydın sen?" diye sordu ona kız, omzunun üzerinden haylaz bir şekilde gülümseyerek. Shea, silahının hazır ve dolu olduğundan emin olmak için kontrol etti. "Bunu tutman değil, içmen gerek Jacques. Ve yeniden uyu. Ne kadar dinlenirsen o kadar hızlı iyileşirsin."

Ruh eşimin gelip yanımda yatmasına çok ihtiyacım varken, sen benim doktorum olmakta ısrar ediyorsun. Sesi cazibeyle dolmuştu yeniden.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"İç, Jacques." Kararlı olmaya çalıştı ama Jacques ona böyle üzgün bakarken imkânsızdı.

Çok çaresizim.

Shea başını iki yana sallamaktan başka bir şey yapmadı. "Abartıyorsun."

Jacques bardağı ağzına götürmek için çabaladı ama kolu titriyordu. Yardımın olmadan bu bardağı kaldıramıyorum, Shea. Çok halsizim.

"Sana inanmalı mıyım?" Shea yüksek sesle kahkaha attı ama yine de onun yanına gitti. "Seni bulduğumda, tek elle beni havaya kaldıracak kadar güçlüydün. Bana zavallı çocuk bakışlarıyla bakma Jacques, çünkü işe yaramaz."

Ancak yarıyordu. Jacques'in onun dokunuşlarını, saçlarının arasında dolaşan parmaklarını hissetmeye ihtiyacı vardı ve Shea farkında olmadan onun saçlarını okşamaya başlamıştı. Kızın parmakları onun saçlarında kalmıştı sanki, Jacques'in hoşuna gittiği kadar onun da hoşuna gidiyordu. Jacques kızın elinden silahı alıp kendine doğru çekti kızı, aldığı besine duyduğu kadar kızın sıcaklığını hissetmeye de açlık duyuyordu. Kızın kokusu başını döndürüyordu orman, çiçekler ve gecenin kendisi sinmişti kokusuna. Bir kolunu kıza dolayıp kendine doğru çekti. Shea rahatlayıp, gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Kesik kesik uyuyordu kız, gün ışığında bedeni iyice ağırlaşmıştı. Jacques onun yanında hareketsizce yatıyordu, bir kolu sahiplenmişcesine kızın belini sarıyordu. Öğleden sonra birkaç kez uyanmaya çalıştı Shea ama bu imkânsızdı. Kulübenin dışında bir ses duyduğu anda kalbi korkuyla atıyordu fakat yastığın altındaki silaha

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

sıkıca sarılmaktan başka bir şey yapacak enerjisi yoktu. Onların güvenliğinden sorumlu olduğunu biliyordu Shea ama gözlerini hareket ettiremiyor ya da ayağa kalkıp yakınlarda kimsenin olmadığından emin olmak için kulübenin etrafına bakınmaya bile kendini zorlayamıyordu.

Shea kalkmayı başarmadan çok önce dağların arkasındaki yerini almıştı güneş. Açlık içini kemiriyordu, acımasız bir ağrı kaplamıştı her yerini ama yemek düşüncesi midesini bulandırıyordu. Doğrulmak için çabaladı Shea, her zamankinden daha zayıf hissediyordu kendini. Bir elini uzun şarap kızılı saçlarından geçirdi.

Jacques'in parmakları koluna dolanıp omzundan beline kaydı. Shea küçük ve narindi ama oldukça güçlüydü. Kızın bu kadar cesur, cesaretli ve merhametli olması jacques'i şaşırtıyordu. Onu hem ilgi çekici hem de gizemli buluyordu. Onun tanıdığı dünya yedi sene önce başlamıştı, acı, yalnızlık ve karanlıktan ibaretti. İçindeki canavar büyümüş ruhunu ele geçirmişti. İlk başta hiç duygusu yoktu, sadece asla ölmeyeceğine dair bir istek, kaya gibi bir kararlılık, kayıp ruhunun değişimi için öç sözü. Onları bulacaktı bir hain, iki suikastçı ve onları yok edecekti. Ancak aralarındaki mesafeye rağmen, ruh eşini bulduğu anda hissetmeye başlamıştı. Kayıp ruhu için öç alma fırsatını yakalayana kadar hiç dinmeyen kara bir öfkeyle için için yanıyordu. Sahip olduğu her duygu karanlık ve kötülüktü. Ta ki Shea onu değiştirene kadar. Zihnini kızın zihniyle birleştirdiği andan itibaren bu limanda, kızın bir parçası olarak kalmıştı. Bir gölge gibi öyle sessizdi ki kız, her zaman onun orada olduğunu bilmiyordu. Jacques ondan uzakta olmaya dayanamazdı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques'ın yumruğu kızın kalın uzun saçlarına dolandı. Jacques da adını koyamadığı şeyleri değiştiriyordu kız. Bir daha kapalı yerlerde duramazdı, bir daha yalnız olmaya dayanamazdı Jacques. Ve bir daha asla Shea'nın kendisini riske atmasına izin veremezdi. Sessizce halsiz bedenine küfredip kızın ipek saçlarını yüzüne getirip kokusunu içine çekti.

"Çok yorgunum, Jacques," diye itiraf etti kız, yatağın kenarına otururken hafifçe sallanıyordu. Konuşmak ve uyanmak için birisinin olması tuhaf bir histi. Shea bu durumdan rahatsız olmalıydı hayatını kimseyle paylaşmamıştı hiç ama Jacques'a karşı tuhaf bir yakınlık duyuyordu, sanki onu hep tanıyormuş gibiydi.

Shea'nın hayatı her zaman yalnızlıktan ibaretti, kendi ve diğerleri arasında bir mesafe olmuştu her zaman. Jacques'ın bu engele bir saygısı yoktu, zihnine bir girip bir takabiliyordu, sanki oraya aitti. Dokunuşu hem hükmedici hem de samimiydi. Shea, kendi duygularını, aralarındaki bu tuhaf benzerliği kabul edişine şaşırıyordu.

Bilimsel buluşu için oldukça heyecanlıydı Shea, belki bu korkunç hastalığın cevabını ellerinin arasında tutuyordu. Bu hastalık yüzünden insanlar damgalanmışlardı vampir gibi, günahkâr gibi. Zombi gibi ırkı, saklanmanın ve nefretin olduğu bir hayata mahkûm edilmişti, keşfedilme korkusuyla yaşamışlardı her zaman. Onların ayrı türden mi yoksa, yaşamaları için kana ihtiyaç duymalarına sebep olan nadir bir genetik şifreye sahip olup olmadıklarını ortaya çıkartmak önemliydi.

Shea, Jacques'ın yaralı ama yakışıklı yüzünü inceliyordu. Genç ve hiç yaşlanmamış görünüyordu. Artık onun içinde gücü görebiliyordu ikinci

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bir ten gibi yapışmıştı ona. Dudağını ısırarak geri çekildi ondan, zümrüt yeşili gözleri düşünceliydi. Jacques'ın içindeki güç gittikçe büyüyordu. Bedeni yavaşça eriyordu ama olağan dışı kabiliyetleri hızla iyileşiyormuş gibi görünüyordu. Şu an yatakta hareketsiz yatan yaratıktan korkması gerektiğini anladı. Jacques'in oldukça tehlikeli ve şiddete meyilli olduğu aşikârdı. Özellikle zihni bu kadar parçalanmış, öfkesi bu kadar derinken...

Jacques iç çekti. Benden korkman hoşuma gitmiyor, Shea.

"Düşüncelerimi okumada ısrarcı olmazsan, Jacques," dedi kibarca, onu incittiği için de korkuyordu, "o zaman nelerin beni endişelendirdiğini de görmek zorunda kalmazsın. Şiddete meyillisin. Bunu inkâr edemezsin. İçinde görebiliyorum bunu."

Shea hızlı bir dönüşle ayağa kalktı ve Jacques onun ipek saçlarının parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verdi. Yarı kapalı gözleriyle Jacques, kızın etkileyici yüzünden geçen düşünceleri izliyordu. Shea'nın kandırma yeteneği yoktu. O neyse ve kimse belli ediyordu kendini.

"Ben bu şeylerin içinden çıkamıyorum, biliyorsun. Sadece geldim ve seni kurtardım. Büyük acılar çekmene sebep oldum." Onun iri, yeşil gözleri Jacques'ın yüzüne kenetlenmişti. Onun belirsiz dalga geçen kahkahasını zihninde hissettiğinde, anında fırtına bulutları toplandı. "Ne? Komik olan ne?"

Bu yüzden minnettarım. Hapsedilmek ve acı içinde olmak hoşuma gitmiyordu.

"Seni kurtardığım için sanırım ben de mutluyum ama gerçek şu ki Jacques, normalden çok daha hızlı iyileştiğini görüyorum. Şimdi çok daha tehlikelisin. Değil mi?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Sana karşı değil, diye inkâr etti.

Shea bir kaşını kaldırdı. "Bu gerçekten doğru mu? Ben de senin zihnindeyim, unutma." Kız onun zihnine dokunmuş ve Jacques'ın içinde kaynayan şiddet ve öfkeyi görünce geri çekilmişti. "Bazen senin benim zihnimi okuyabildiğin gibi bende seni okuyabiliyorum. Zamanın yarısında ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Kim olduğun hakkında hiçbir fikrin yok."

Belki, öyle ama senin benim ruh eşim olduğunu biliyorum. Sana zarar verememem. Yüzü granit, gözleri ise siyah ve buz gibiydi. Shea haklıydı. O tehlikeliydi. Bunu ruhunda hissedebiliyordu. Zihnine güvenemezdi. Kızın varlığı ona huzur ve sakinlik veriyordu fakat zihni karanlık ve ölümcül yollarla doluydu. Dünyasını dengede tutmaya çalıştığında, kâbusları gerçeklikten ayırıp ayıramayacağı konusunda en ufak bir fikri yoktu. Kara gözleri bir elmas gibi parlıyordu ve gözlerini kızdan uzaklaştırdı, utanmıştı. Kızın gitmesine izin verip, özgürlüğüne kavuşmasını sağlamalıydı ama yapamıyordu. Shea onun tek mantığıydı, yaşadığı bu cehennem gibi hayattan kurtulmanın tek yoluydu. Seni koruyacağıma yemin ettim, Shea. Böyle yapacağıma sadece kalbimle söz verebilirim.

Shea yataktan uzaklaştı, birden gözleri dolmuştu. Jacques güvenilmez bir lâbirentin içindeydi Shea'nın anlayamadığı, akıl ve dünya arasındaki bir çizgide yürüyordu. "Seni koruyacağım, Jacques. En kutsal sözümü veriyorum sana, seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. Yeniden iyi olana kadar sana bakacağım."

Peki sonra? Kara bakışları kızın bedeninde geziniyordu tembelce. Beni bırakmak mı istiyorsun, Shea? Beni kurtarıp sonra terk etmeyi mi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

düşünüyorsun? Sesinde ince bir mizah, kızın derinliklerinde hiç varlığını bilmediği şeylerin hareket etmesini sağlayan gizli bir keyif vardı. Korkunun ötesindeydi içinde var olan. Dehşet.

Kız çenesini kaldırdı kavgacı bir tavırla. "Ne demek istiyorsun? Elbette, seni bırakmayacağım. Seninle kalıp bunu atlattığını göreceğim. Aileni bulacağız."

Artık çok geçti. Aralarına bir mesafe koymaya çalışsa bile, bağ çok güçlüydü. Jacques'in kanı onun damarlarında dolaşıyordu zihni, kızınkine aşikârdı. Ruhları birbirlerini çağırıyordu. Kalpleri bir atıyordu ve jacques'in kızın bedenine sahip olması an meselesiydi. Kaçış ikisini de kurtaramazdı. Jacques, bildiği birkaç şeyle birlikte bunu da çok iyi biliyordu. Ama bunu Shea'ya açıklamak onu daha çok korkutacaktı. Kalbi sıkışıp tepe taklak oldu. Onun Shea'sı bağlılıktan korktuğu kadar ölümden korkmuyordu. Kızın, birbirlerine çoktan bağlandıkları hakkında en ufacık bir fikri yoktu. Shea'nın ona ihtiyacı vardı, onun yakınlığına ihtiyacı vardı, zihnine, bedenine dokunuşuna ihtiyacı vardı.

İnsan ihtiyaçlarını giderirsen memnun olacağını hissediyorum. Banyoya git. Yaralarımı incelemende acele etmene gerek yok.

Shea bir kez gözlerini kırptı, arkasını dönüp diğer odada kaybolmadan önce yeşil gözleri düşüncelerle buğulanmıştı. Jacques onu rahatlatmak için girişimde bulundu ama bu kızın titremesine neden oldu. Sesi dikkat çekiciydi, Shea'nın bildiği, daha çok ortaya çıkmaya başladığı ve rahatsız olduğu bir ses tonuydu bu. Hükmedici, tamamen otoriteyi elinde bulunduran bir ses tonu. Jacques'ın yavaşça hayatını ele geçirdiğini

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hissediyordu Shea. Jacques, düşüncelerinde ve zihnindeydi. O her yerdeydi ve Shea bunun olmasına izin veriyordu.

Jacques sessizce yatıyor, tavana bakıyordu. Shea, ona karşılık verme şeklinden endişeliydi. Beyni onu merak ediyordu duygusallıktan daha çok, bilimsel ve zihinsel bir bakışla sergilediği bir meraktı bu. Jacques ise onu tamamen tanıyordu zihninde çokça vakit geçirmişti onunla. Onu kaybetmeyi göze alamazdı.

Shea, Jacques'in ailesinden bahsederek onu rahatlatmaya çalışmıştı. Onun Shea'da dan başka ailesi yoktu oysa ki. Başka birini istemiyordu, başka birine ihtiyacı yoktu. Shea kendi rolünü daha üstlenmemişti. Bir yarısı onu hâlâ hastası olarak görmede ısrar ediyordu. İlk olarak, o bir doktor, ikinci olarak da bir araştırmacıydı. Jacques, onun zihnindeydi. Uzun süreli bir anlaşma fikrinin onun hoşuna gitmeyeceğini çok iyi biliyordu Jacques. Hayatını biriyle paylaşmak şöyle dursun, Shea uzun süre yaşayacağını sanmıyordu. Fikir, onun doğasına öyle yabancıydı ki bunu düşünmüyordu bile.

Jacques, diğer odada akan suyu dinliyordu, kızın çıplak teninden aşağıya aktığını biliyordu. Bedeni rahatsız olmuşçasına hareketlendi, amansız bir ağrı her yerini kapladı. Bedeninin yeniden hayata dönmesi, cinsel dürtülerin belirtilerini hissetmesi onu şaşırtmıştı. Bedeninin bu kadar hırpalanması ve zihninin bu kadar parçalanması şöyle dursun, yüzyıllardır böyle bir şeyi tatmadığına dair şiddetli bir his vardı içinde. Shea ona hayatı, hayattan daha fazlasını geri vermişti. Varoluştan çok daha fazlasını. Jacques, kızın yüzünde beliren gülümsemeyi, saçlarının adeta onun ilgisini istercesine savrulmasını görmeyi bekleyemiyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kızın yaptığı her hareketi, her anı ve başını çevirişini izlemeyi çok seviyordu. Beyninin çalışma şeklini, tamamen işine odaklanışını neşe ve merhametle dolan zihnini beğeniyordu.

Jacques, halsiz bedenine lanet yağdırdı. Taze kana ihtiyacı vardı. Kalan gücünü çağırarak bedenini ve zihnini sakinleştirmeye çalışıyordu. Bir elini kaldırdı, konsantre oldu ve kapıyı açmaya odaklandı. Ancak bir acı başına saplandı. Ateş yaralarında geziyordu. Lanet okuyarak yastıkla ra bırakıverdi kendini. Fiziksel güçlerini kullanabiliyordu ama basit görevler için zihnini çağırdığında, olmuyordu.

Jacques hemen Shea'nın temiz kokusunu aldı, çiçek kokuları saçlarından yayılıyordu. Odaya öyle sessiz gelmişti ki Jacques yerdeki çıplak ayaklarının sesini bile duymamıştı ama zihni asla kızdan ayrılmıyordu ve kızın bir havlu kapıp ona doğru koştuğunu biliyordu.

"Ne oldu, Jacques? Hareket etmeye ya da bir şeyi açmaya mı çalıştın?" Kızın sesinde endişe hâkimdi fakat yaralarını incelerken dokunuşu profesyonelceydi.

Havlu büyüktü, şeftali rengi pamuklu kumaş kızın ince bedenini sarıyordu. Kız üzerine eğildiğinde, bir su damlacığı omzundan şişkin göğsüne akıp havlunun altında kayboldu. Jacques bu küçük damlacığı izlerken birden susadığını hissetti. Kızın kirpikleri tuhaf derecede uzundu ve neler olduğunu anlamak için attığı dikişleri incelerken, küçük bir kaş çatmasıyla dolgun dudakları gerilmişti. Shea inanılmaz derecede güzeldi, onun nefesini kesiyordu.

"Jacques ne oldu?" Sesi okşarmışçasına çıkıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Ne hafızam ne de yeteneklerim var. En basit şeyleri bile yapmam imkânsız. Kızın bileğinde duran başparmağını, bir ileri bir geri hareket ettiriyordu nazikçe.

"iyileşeceksin, Jacques sabret. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, ben senin için yaparım." Başparmağı kızın karnına kelebekler gönderiyordu. Jacques'in cazibesine bu kadar duyarlı olması onu şaşırtıyordu.

Shea'nın sert yüzündeki maske hala durmasına rağmen, içinde bir şeyler eriyordu ve Jacques mutlu olduğunu hissediyordu. Her şeye rağmen gülmek istiyordu. Acı diniyordu, parçalanmış hafızası ve hırpalanmış bedeni, nihayetinde üstesinden geleceği rahatsızlıklardan ibaretti. Shea önemliydi. Geceyi içime çekebilmem için kapıyı aç, dedi ve gözleriyle kızı yiyip bitirmemeye çalıştı. Hiç kimsenin nazik ve merhametli tavrıyla Shea'nın da onun isteğine karşı gelemeyeceğini kızın da görmeye başladığını çok iyi biliyordu Jacques.

Shea onun istediğini yapmıştı. "Ayağa kalkmaya çalışmadın, değil mi? Yapamazsın Jacques. Kendine daha çok zarar verirsin. Zedeli dokularına zarar vermeye devam edersen, sonunda Frankenstein'a döneceksin."

Jacques, temiz gece havasını içine çekmek için gözlerini kapattı. Karpatyalılar asla yaralanmaz. Bu hiçbir yerden gelmemişti. Bir şey hatırladığı için seviniyordu. Frankenstein'ı hatırladığına bile seviniyordu.

Shea kaşlarını kaldırdı. "Ahh, öyle mi? O zaman boğazındaki ince çizgi ne? Zar zor görebiliyorum ama orada işte.

Kara gözleri birden açıldı, amansız bir öfke kavuruyordu içini. Shea yüreği ağzında hemen uzaklaştı ondan. Kara gözlerdeki kırmızı alevleri görebiliyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques adeta bir şeytana, yenilmez bir hayvana benziyordu. Etki öyle güçlüydü ki Shea bir elini boğazına götürdü.

Jacques, Shea'nın, odanın ve hatta kendi bedeninin bile farkında değildi. İçindeki mücadele hissi çok güçlüydü. Boğazını çevreleyen belirsiz beyaz çizgiye dokundu. Tehlike etkisi öyle güçlüydü ki içindeki hayvanın serbest kalmak istediğini hissedebiliyordu. Ağzındaki köpek dişleri fırladı ve tırnakları uzamaya başladı. Kasları gevşiyor ve kasılıyordu. Gücü isteğine bağlıydı. Yavaş ve kötü bir tıslama çıkıverdi ağzından. Sonra serbest kalmayı bekleyen bedeni, acı içinde ve çaresizce yatakta yattığını gösterdi ona.

Bir kadının endişeli yüzünü, büyük mavi gözlerinden yaşlar aktığını hatırladı bulanık bir halde. O kadını tanıyor olmalıydı. Onu tanıyordu. Yumruklarını sıktı ve hafıza kalıntılarını götüren acı patlamasını karşıladı.

Shea, Jacques'in ellerini yukarıya kaldırıp acıya son vermek için başını tuttuğunu görüyordu. Hemen onun yanına gidip alnına düşen saçlarını geriye doğru itti. "Jacques, kendine işkence etmeyi bırak. Hafızan geri gelecektir. İnan bana, ne dediğimi biliyorum. Hepsi geri gelecek." Shea giyinmek için soyunma odasına doğru gitmeye çalıştı. "Travmadan kurtulmaya çalışan bedenini düşünmemede ısrar ediyorsun. Bedenin kendi kendini onaracaktır, dinlenmeye ve bakılmaya ihtiyacı var. Zihnin de öyle."

Yapmam gerekenleri yapamıyorum . Hiç bir şey hatırlamıyorum ama bilmeye ihtiyacım olan şeyin, ikimiz, için de önemli olduğunu hissediyorum.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea, onun öfkesine gülümsedi. Jacques, hasta ve yaralı olmaya alışkın değildi. "Karpatyalı olduğunu söyledin. Bu dağlık bölgeden olduğunu biliyorsun. Bunu hatırlıyorsun."

Shea diğer odaya geçti. Jacques, elbiselerin sesini, ipek iç çamaşırının hışırtısını ve çıplak bacaklarından yukarıya kayan kotun sesini duyabiliyordu. Bedeni kasılıyor, kavruluyordu ve rahatsızlığına sıcaklık dalgası da ekleniyordu.

"Jacques" Sesi öyle yumuşaktı ki sanki parmakları teninde ve sinirlerinde oyun oynuyordu. "Lütfen cesaretini kaybetme. Bilimsel olarak ölmen gerekirdi. Bütün olasılıkları alt ettin." Saçında kuruluma havlusuyla odaya geri döndü Shea. "Benim de sizin insanlarınızdan biri olduğumu düşündün. Bir Karpatyalı. Onlar kim? Hatırlıyor musun?"

Ben Karpatyalıyım. Biz ölümsüzüz. Biz... Durdu, bilgi gelmiyordu.

Shea duvara yaslandı, korku dolu bakışlarla büyülenmişçesine ona bakıyordu. Ağzı birden kurudu kalbi göğsünden fırlayacaktı. "Sen neler söylüyorsun, Jacques? Sonsuza kadar yaşıyor musunuz?" O neydi? Neden ona inanmaya başlıyordu? Canlı bir halde yedi yıl hayatta kalmıştı. Farelerin kanı sayesinde yaşamıştı. Bir seferden daha fazla kara gözlerinde kor ateşi görmüştü Shea. Ağır yaralı olmasına rağmen onun çok güçlü olduğunu hissediyordu.

Havluyu tutan elleri öyle titriyordu ki hemen yere koydu. Vampir. Kelime zihninde çınlıyordu. "Bu doğru değil," diye inkâr ediyordu fısıltıyla. "Bu imkânsız. Ben böyle bir şey değilim. Sana inanmıyorum."

Shea kız tedirgin oldukça onun sesi daha bir sakin ve rahatlatıcı oluyordu. Hafızasına ihtiyacı vardı, onu sinirlendiren kırıntılara değil.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Jacques, sen bir vampir olabilirsin. Kafam öyle karışık ki hiçbir şeye inanacak durumda değilim. Ancak ben böyle bir şey değilim." Jacques'tan daha çok kendine anlatıyordu bunları. Tüm o korkunç vampir hikâyeleri zihnine üşüşmüştü. Jacques ile ilk karşılaştığında onun kanını içme şeklini hatırlarken elini boynuna götürdü. Jacques neredeyse onu öldürecekti. "Yapmadın çünkü sana yardım etmem için bana ihtiyacın vardı," dedi birden yumuşak bir sesle. Jacques'in zihnini okumasına ne kadar alıştığını fark etmemişti, Jacques'in onun neden bahsettiğini bildiğini kabul ediyordu. Jacques onu her zaman kontrol ediyor muydu? Vampirler bunu yapmaz mıydı?

Jacques kızı inceliyordu. Bedeni hareketsizdi ve kara gözlerini kırpmıyordu. Kızın korkusunu tadabiliyor, zihninde hissedebiliyordu. Kızın korkmasına rağmen beyni bilgileri iyice işliyordu. Kızın zihnine odaklanması sadece bir önlemdi. Jacques karanlık bakışlarla kıza döndü. Nefes almak gibi o da onun doğasında vardı. Er ya da geç Shea, onun ne ya da kim olduğu gerçeğiyle yüzleşecekti.

Shea adeta büyülenmiş bir tavşan gibi onun merhametsiz, boş kara bakışlarındaki tuzağa düştüğünü hissediyordu. Donup kalmasına rağmen bedeni onun yanına gitmek istiyordu, sanki tuhaf bir baskı altındaydı. Bana cevap ver, Jacques.

Düşündüğüm her şeyi biliyorsun. Bana cevap ver.

Yedi yıllık acı ve açlıktan sonra, işkence ve sefaletten sonra senin kanını almayı düşündüm.

"Hayatımı," diye düzeltti kız, bulmacanın bütün parçalarına ihtiyacı vardı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques, yırtıcı bir hayvanın gözleriyle acımasızca bakıyordu kıza. Bu kışkırtmaya karşı Shea parmaklarını sıktı. Jacques bir yabancı gibi, duygusuz bir katilin içgüdülerine sahip olan yenilmez biri gibi bakıyordu. Shea konuşmadan önce boğazını temizledi.

"Bana ihtiyacın vardı."

Beslenmekten başka bir şey düşünmüyordum. Bedenim, zihnimden önce seni fark etmişti.

"Anlamadım."

Senin ruh eşim olduğunu anladığımda, ilk düşüncem beni işkenceler içinde bıraktığından seni cezalandırmak sonra da ebediyete kadar kendime bağlamaktı.

Shea tehlikeyi hissediyordu ama vazgeçmiyordu. "Beni kendine nasıl bağladın?"

Kan değişimiyle.

Kalbi acıyla atıyordu kızın. "Bu tam olarak ne demek?"

Kan bağı güçlüdür. Senin ben de olduğun gibi ben de senin zihnindeyim. Birbirimize yalan söylememiz imkânsızdır. Senin duygularını hissediyor ve düşüncelerini biliyorum, tıpkı sen de beni bildiğin gibi.

Shea reddedercesine başını iki yana sallıyordu.

"Bu senin için doğru olabilir ama benim için değil. Bazen senin acını hissedebiliyorum ama düşüncelerini bilmiyorum."

Çünkü benimle birleşmeyi istemiyorsun. Zihnin çoğunlukla benim dokunuşumu, rahatlığımı arıyor ama sen bunu kabul etmeyi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

reddediyorsun bu yüzden huzursuzluğunu gidermek için ben senin zihninle birleşiyorum.

Shea, sözlerin doğru olduğunu inkâr edemezdi. Çoğunlukla zihninin, onunkine ulaşmaya çalıştığını hissediyordu. Bu bilinmedik ihtiyaçtan rahatsızlık duyan Shea, her zaman kendine odaklanıyordu. Bunu bilinçsizce yapıyordu, kendini korumak için otomatik olarak bu gerçekleşiyordu. İhtiyacı fazlasıyla arttığı anlarda, Jacques her zaman onun zihniyle birleşiyordu.

Shea derin bir nefes alıp yavaşça bıraktı. "Burada neler olduğunu benden daha iyi biliyormuş gibi görünüyorsun, Jacques. Anlat bana."

Ruh eşleri sonsuza dek birbirlerine bağlanırlar. Biri, diğeri olmadan yaşayamaz. Biz, birbirimizi dengede tutarız. Sen benim karanlığıma ışıksın. Çoğunlukla birbirimizi paylaşırız.

Shea'nın rengi atmıştı. Bacakları halsizleşip birden yere Oturdu. Annesi bütün hayatı boyunca annesini yaşayan bir gölge gibi görmüştü. Eğer Jacques doğruyu söylüyorsa ve o, korktuğu şeyse, bu annesine olan şey miydi? Jacques da Shea'yı aynı kadere mi mahkûm etmişti?

Shea eliyle duvarı buldu. Destek alarak kendini yukarıya çekti. "Buna inanmıyorum. Ben senin ruh eşin değilim. Ben bir söz vermedim ve vermeyeceğim de." Duvara yaslanıp, yan yan giderek kapıya doğru ilerliyordu.

Shea, yapma! Bu bir rica değildi, daha çok buyurucu bir emirdi sert yüz hatları acımasız maskesine dönüşmüştü gene.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bunu bana yapmana izin vermeyeceğim. Vampir olup olmaman umurumda değil. Beni öldürmeyi tercih edebilirsin Jacques, çünkü başka bir yolu yok."

Bu güç hakkında, faydaları ve zararları hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, Shea. Sesinde yumuşak bir tehdit vardı, ses tonu kızın baştan aşağı titremesine neden olmuştu. Bana karşı gelme.

Shea çenesini kaldırdı. "Annemin hayatı ziyan oldu. Benim çocukluğum da bir cehennemdi. Eğer benim babam da senin gibiyse ve onu kendine bağlayıp sonra terk ettiyse. " Sustu, kendine hâkim olmak için derin bir nefes aldı. "Ben güçlüyüm, Jacques. Kimse bana sahip olamayacak, kimse beni kontrol edip bana kötü davranamayacak. Bir adam terk etti diye kendimi öldürmeyeceğim. Ne de kendi kabuğuma çekilip, çocuğumu bu dünyada yalnız bırakacağım."

Jacques, Shea'nın çocukken çektiği acıları hissedebiliyordu. Anıları güçlü ve kötüydü. Tamamen yalnız büyümüştü ve her zaman desteğe, güvenceye ihtiyacı olmuştu, her çocuk gibi yalnız olduğu için kendinden utanmıştı. Bir şekilde sevimli olmadığını, sevilmeyecek kadar farklı olduğunu düşünmüştü. Çocukken duygularından uzaklaşmıştı onlarla güvende değildi ve ne zaman korksa ya da tehlikede olsa zihnini kullanmayı öğrenmişti.

Shea kapıya çıkmıştı, gözleri hâlâ Jacques'daydı. Jacques intikam sözü veren öfke dolu bakışlarını bastırmaya çalıştı ama kızın, içinde fırtınalar koparan hisleri karşısında bu imkânsızdı. Kız artık ona çok yakındı ve onu biliyordu. Jacques ondan sessizce çekildi. Başını diğer tarafa çevirdi. Shea hemen arkasını dönüp koşmaya başladı annesi ve

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kendisi için ağlıyordu. Oysa hiç ağlamamıştı, hem de hiç. Gözyaşlarının yardımcı olmayacağını çok uzun zaman önce öğrenmişti. Anlayamadığı şeyleri kurcalamakla neden bu kadar aptalca davranmıştı ki?

Hızla koşuyordu, bedeni gösterişli ve düzgündü, çürümüş ağaç kütükleri ve yosun kaplı kayaların üzerinde sessizce koşabiliyordu. Çıplak ayaklı olduğunu ve ne kuru bir dala ne de küçük bir taşa takılmadığını fark etmesi biraz zamanını almıştı. Koşmaktan çok sanki göz gezdiriyor gibiydi. Ciğerleri oldukça iyiydi, oksijen için bir yanma yoktu. Sadece açlık vardı, keskin ve kemiren bir açlık, aldığı her adımda daha da fazla artan bir açlık.

Shea düzgün bir yokuşta durdu, yüzünü yıldızlara çevirdi. Her şey çok güzeldi. Rüzgâr kokuları ve olayları taşıyordu. Bir inde tilki yavruları, yakında iki geyik ve çalılıkta bir tavşan vardı. Birden küçük bir pınarın yanında durdu. Bir plan yapmak zorundaydı. Vahşi bir hayvan gibi kaçmak tamamen saçmaydı. Elleri bir ağacın gövdesine sarıldı, parmak uçlarında her bir yaprağı hissedebiliyor, kan gibi akan özsularını duyabiliyordu, ağaç tamamiyla yaşıyordu. Shea, onu istila edip tahtasında yuva yapan her böceği biliyordu.

Shea yumuşak toprağa oturdu, suçluluk duygusu tüm bedenini kaplamıştı. Jacqucs'i orada yalnız ve korumasız bırakmıştı. Onu beslememişti. Alnını açık avuçlarına dayadı. Her şey çok çılgıncaydı. Hiçbir şey mantıklı değildi. Açlık, hain bir canavar gibi içten içe onu kemiriyordu ve ormanın seslerinde hayvanların kalp atışlarını duyabiliyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Vampir. Böyle bir yaratık var mıydı? Kendisi böyle bir yaratık mıydı? Jacques, kanını çok kolaylıkla alabilmişti, alışkın gibiydi. Shea, onun içindekini biliyordu tamamen soğuk ve acımasızdı, öfke doluydu. Bunu yüzünde görmemiş ya da onunla konuşurken ses tonunda hissetmemişti ama oradaydı, yüzeyin altında kaynıyordu. Shea bir taş alıp çağıldayan pınara fırlattı.

Jacques. Shea onunla ne yapacaktı? Bedeni rahatsızlıktan kıvrılıyor, zihni huzursuzluktan parçalanıyordu. Onun yanına gitmek, iyi olup olmadığını görmek için yanıp tutuşuyordu. Zihni anlamaya, imkânsıza inanmaya çalışıyordu. Jacques, insan olmaktan çok bir yaratıktı. Shea onun gibi değildi ama babası olmalıydı.

"Ne düşünüyorsun, Shea?" diye fısıldadı. "Bir vampir mi? Bu adamın dürüst bir vampir olduğunu mu düşünüyorsun? Aklını kaçırıyorsun."

Zayıf bedenini ani bir titreme sardı. Jacques kan değişimiyle birbirlerine bağlandıklarını söylemişti. Jacques bir şekilde onu kendisi gibi yapmış olabilir miydi? Shea dilini ağzının içinde gezdirerek dişlerini kontrol etti. Aynıydılar sanki küçük ve düz. Açlık yakıyor, keskin ve doymak bilmez bir iştahla kabarıyordu içinde.

Hemen küçük bir tavşanın kalp atışlarını duydu. Kalbi sevinçten şarkı söylemeye başladı. Vahşi yırtıcı bir hayvanın neşesi kapladı tüm bedenini ve avına yöneldi. Diline karşı köpek dişleri derhal uzadı keskin ön dişleri açtılar ve bekliyorlardı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

BEŞİNCİ BÖLÜM

Jacques, Shea'nın gerçeği keşfettiği anı biliyordu. Shea'nın kalbi çılgınca atıyordu inkâr edişinin sessiz çığlıkları Jacques'in zihninde yankılanıyordu. Kız kendisinin vampir olduğuna inanıyordu, jacques'in da vampir olduğuna inanıyordu. Bu küçük bilgiyle başka neye ulaşabilirdi ki? Düşünceleri üzüntü vericiydi. Jacques öylece yatıyor, kızın vereceği aptalca kararları durdurmak için ihtiyacı olan gücü toplamaya çalışıyordu. Kızın düşüncelerini ve bedeninin sinyallerini izleyerek sadece bekliyordu Jacques.

Yalnız olmak başlı başına bir ızdıraptı. Eğer kızın zihniyle mücadele etmeseydi yalnız kalmaya dayanamazdı. Her hücresi kızın geri dönmesi için mücadele ediyordu ve günlük gücünü kazanıyordu artık. Ama bir yarısı kızın kendi rızasıyla yanına dönmesini istiyordu.

Shea ona ne demişti? Annesi İrlandalıydı. Shea, kendisinin de onun gibi olduğuna inanmıyordu. Ya değilse?

Ya Jacques istemeyerek onu dönüştürdüyse? Jacques bu ihtimali hiç düşünmemişti. Aralarındaki bağ çok güçlüydü. Bir insanın sınırlarını aşmıştı. Jacques, bütün hayatı boyunca kızı tanıdığını sanmıştı. Hatta bunu, o hain kendisini iki katilin insafına bırakıp çılgınlığa, hafızasının yok olmasına sürüklemeden çok önce bile biliyordu. Çektiği acı kızın acısıydı. Onu içinde hissetmişti. Bunda kesinlikle yanılmıyordu. Shea'yı hep tanıdığından, onun ruh eşi olduğundan kesinlikle emindi. Shea ona

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gelmediğinde, uyanık olduğu her an bulunduğu cehennem kabuğuna kızı çekmek için gücünü toplamakla zamanını geçirmişti Jacques. Ya Slıea bir insansa?

Jacques parçalanmış hafızasını getirmeye çalıştı. Üç kez kan değişimi. Psişik kabiliyeti. Psişik kabiliyetine sahip olan bir insan, doğru şartlar altında üç kez kan değişimi olduktan sonra dönüşebiliyordu. Jacques, zihnini saran suçluluk duygusuna ve vicdan azabına karşı gözlerini kapattı. Eğer Shea insansa, bu onun tuhaf beslenme alışkanlıklarını, insani yöntemlerini açıklıyordu. Shea gerekli önlemleri biç almamış, kulübeden ayrılmadan önce hiç etrafı tanımamıştı. Nasıl olduğunu bilmiyordu. Kalbini ve ciğerlerini durduramadığını söylemişti Shea. Bir Karpatyalı'nın gençleşme uykusuna hiç yatmamıştı Shea.

Jacques acıyla küfretti kendine. Shea'nın hasta olduğu gece bedeni dönüşümü tamamlamıştı. Başka bir açıklaması yoktu. Shea güçlü bir grip virüsüyle yüz yüze olduğuna inanmıştı. Jacques önemli bilgiyi hatırlayamadığı için kendinden nefret ediyordu. Sadece parçalar halinde geliyordu hafızası ve onun bilgisizliği yüzünden Shea acı çekiyordu.

Shea'nın onunla olan bağı çok güçlüydü ki onun Karpatyalı olmaması ihtimali hiç aklına gelmemişti Jacques'in. Onu kurtarmasını bir Karpatyalı kadını olmasına bağlamıştı. Kızı duygusuz bir tavırla tehdit ettikten sonra, bir kadının onun mezarına dönmek için bu kadar merhametli ve cesur olmasına inanmak neredeyse imkânsızdı. Shea korkmuştu ama ona geri dönmüştü.

Gece rüzgârıyla bir koku etrafı sardı. Av eti, çok yakınlardaydı. İnsan değildi ama taze, canlı bir besin ona yardımcı olacaktı. Eğer yeterince

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

beslenirse, dönüşüm yapabilir ve Shea'yı hayatta tutmaya çalışabilirdi. Shea beslenmeyi reddediyordu. Ya da etmiyordu. Belki beslenemiyordu. Jacques odaklandı, derin bir nefes aldı ve bir çağrı yolladı. Yakına, biraz daha yakına, şimdi verandadaydı, kulübeye ilk adımını atıyordu. Bu bir dişi geyikti, yatağın yanına yavaşça gelmişti, koyu nemli gözleri Jacques'a odaklıydı, ikinci geyik ve sonra da üçüncüsü onları takip etmişti, toplanmışlar Jacques'in ilgisini bekliyorlardı.

Açlık artıyordu. Sivri köpek dişleri ağzında boy verdi ve inanılmaz bir güçle ilk geyiği yakalayıp, boynundaki damarı buldu. İçindeki vahşilik artıyor, tüm bedenini sarıyordu ve Jacques onu hoş karşılıyordu. Sıcak kan, canlılıkla fışkırıyor, tatlı güçlü sıvı tükenmiş bedenine akıyor ve büzüşmüş hücrelerinde dönüyordu. Bolca içiyordu Jacques, açlığı bitmek bilmiyordu ve sakatlanmış bedeni hayatın koyu sıvısıyla can buluyordu.

Shea yüzünü yıldızlara çevirdi, yanaklarındaki gözyaşlarını hissedebiliyordu. Boğazı kurumuş ve acıyordu, göğsü kasılmıştı. Eğer babası Jacques gibiyse ve onun kanını kirlettiyse, Jacques babasının başladığı işi bitirmişti. Shea kan örneklerini Jacques'inki ile karşılaştırmamıştı, çünkü çok yorgundu. Kanı kesinlikle onunkine uyacaktı.

Titremesini önlemeye çalıştı Shea. Düşünmeye ihtiyacı vardı bu onun tek kurtuluşuydu. Beyni sorunu çözmeye çalışıyordu. Tehdit edici bir sorunla karşılaştığı zamanlardaki gibi kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı. Aklına hemen Jacques'in kulübede yalnız ve savunmasız olduğu geldi. Onu bırakmamalıydı. Onu bu kadar çaresiz bırakmamalıydı. Kendi başının çaresine bakacak ayarlamaları yapıp öyle gitmeliydi. Shea

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

artık su haricinde ne yiyebiliyor ne de içebiliyordu. Neyle mücadele ettiğinden emin olana kadar başka şansı yoktu.

Nehir boyunca yürümeye başladı, kulübeden uzaklaşıyordu. Kendini çok yalnız hissediyordu Shea. Bu sefer zihni Jacques'a ulaşmak konusunda ona baskı yapıyordu. Onun sıcaklığına, dokunuşunun rahatlığına ihtiyacı vardı. Hemen bu düşünceyi aklından çıkarttı. Jacques'in ona doğru söylediği aşikârdı. Bütün hayatı boyunca yalnız olmuştu Shea. Kimseye ihtiyacı olmamıştı, zihni, asıl doğası bir katil olan yaratığınki kadar parçalanmıştı. Ancak Jacques'in acı çekip çekmediğini, gittiğinden beri ona bir şey olup olmadığını bilmek zorundaydı.

Suya girdi, buz gibi soğuk su onu şoka uğratmış, zihni haricinde bedenini uyuşturmuştu. Yalnız geçen çocukluğundan itibaren, isteklerinde güçlü ve kararlı olduğundan Shea, onunla birleşmeye direniyordu. Su öyle soğuktu ki artık ayaklarını hissedemiyordu ama yine de zihnini arındırmaya yardımcı olmuştu.

Jacques üçüncü geyiği de bırakıp derin nefes aldı. Shea iradeli bir kızdı. Onun aralarındaki bağa karşı koymak için elinden geleni yapacağını biliyordu Jacques. Kızın çocukluğu bir karabasan gibi geçmişti ama hayatta kalmasını bilmişti ve bu onun güçlü, zeki ve cesur bir kız olmasını sağlamıştı. Jacques, onu sakinleştirmenin, onu rahatlatmanın özlemini çekiyordu ama kızın, onun ihlâlini hoş karşılamayacağını biliyordu. Ondan korkması için kızın sebepleri vardı. Birkaç şeyi hatırlıyordu.

İhanet. Acı. Öfke. Kızı dönüştürme çabalarında ve her şeyde o kadar beceriksizdi ki.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Geyikler kıpırdayıp ayağa kalktılar ve titreyerek ormanın özgürlüğüne doğru yürümeye başladılar. Jacques onları öldürebilirdi, ihtiyacı olan her hayat verici damlayı alabilirdi ama Shea onun bir canavar olduğunu düşünebilirdi. Bedeni kızın bedenine uyum sağlıyordu, onun görünüşüne ve kokusuna hasret kalmıştı. Belki de o bir canavardı. Shea'ya olan ihtiyacından başka gerçekten hiçbir şey bilmiyordu.

Shea öylece gezinmeye devam etti, ta ki Jacques haricinde bir şey düşünemez hale gelene kadar. İçindeki boşluk, koca kara delik gibi gittikçe büyüyordu. Teni ihtiyaçtan kıvranıyordu, zihni bir kaosun içindeydi, ulaşmaya, devamlı ulaşmaya çalışıyordu öyle ki kendiyle savaşmaktan bitap düşmüştü Shea.

Ya Jacqucs'a bir şey olduysa? Düşünce kendiliğinden, istenmeden tırmanıyordu bedeninde yeniden ve yalnızlık hissi artıyor, korkunç bir şey olduğunu tekrar ediyordu ona. Keder dolup taşıyor ve onu sarıyordu, mantığını sebeplerini uzaklaştırıp yerini boş duygulara bırakıyordu. Shea artık kendine söz geçiremiyordu ve bunu da biliyordu. Gururu izin versin ya da vermesin, geri dönmekten başka seçeneği yoktu. Bu, sırf utanç verici değil aynı zamanda korkutucuydu da. Jacques, düşündüğünden çok daha kısa bir sürede onun üzerinde üstünlük kazanmıştı. Belli bir süre bunu kabullenmekten başka şansı yoktu Shea'nın.

Yavaşça ve gönülsüzce yürüyordu Shea. Korku onu sarıyordu ama kulübeye, Jacques'a doğru attığı her adımda kalbi hafifliyordu. Kulübenin önündeki alanın kenarında üç büyük geyik, bir ağacın sallanan dallarının altında dinleniyordu. Shea bir müddet onları izleyerek durdu, ne olduğunu çok iyi biliyordu. Shea tereddütle verandaya bir adım attı ve içeri girdi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques öylece yatakta yatıyordu, kara gözleri kocamandı, kırpmaksızın ona bakıyordu. Shea, bu anlaşılmaz koyu derinliğe düşecekmiş gibi hissediyordu. Kıza bir elini uzattı Jacques. Shea onun yanına gitmek istemiyordu ama gitti, çünkü gitmek zorundaydı. Onun yanına gitmeye ihtiyacı vardı. Beyninin bir yarısı, bunun nasıl olduğunu sorguluyordu ama güçlü zorlamaya karşı koymadan gidiyordu.

Jacques'in umulmayan sıcaklıktaki parmakları kızın soğukluğunu sarıyor, eli ellerini tutuyordu. Kızı, onun yanına yatmaktan başka çaresi kalmayana dek kibarca kendine doğru çekti. Kara gözleri bir kez olsun onun gözlerinden vazgeçmiyordu. Üşümüşsün, küçük kızıl. Sesi, fısıltıyla bedenine yayılıp zihnini büyülüyor ve kaosu dağıtıp, yerini rahatlamaya bırakıyordu. Seni ısıtmama izin ver.

Eli, kızın yüzünü kavrayıp güzel kemiğini takip etti ve boğazına doğru okşamaya başladı. Shea gözlerini kırptı, kafası karışmıştı uyanık mıydı yoksa rüya mı görüyordu emin değildi. Bedeni huzursuzca hareket etti. Bedeni bu şeylere karşı çıkıyordu yeniden ama gözlerini bu büyüleyici gözlerden ayıramıyordu. Bir yarısı ayrılmak istemiyordu. Shea, bu gözlere hep tutsak olmayı, onun koruması altında ona ait olmayı istiyordu.

Bedeninin itiraz çığlıklarını önemsemeyen Jacques, yatakta döndü ve geniş bedeni kızın küçük bedenini yatağa hapsetti. Eli, kızın boğazının yumuşak savunmasız çizgisini okşamaya devam ediyor, yaka çizgisinde hareket ediyordu. Kalplerimizin bir attığını hisset. Eli gizlenen kumaşı yana çekti ve kızın dolgun göğüsleri ayın gümüş ışığında parlamaya başladı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Zihni, kızın itirazlarını hissediyordu, yumuşak sesi kızın derinliklerine dalgalar yolluyordu. Gözlerinin derinliklerinde açlık, ateş ve ihtiyaç vardı. Zümrüt yeşili gözleri, ateşle yanan gözlerine hapsetmişti. Keskin bir pençe atışıyla kızın kıyafeti yere indi. Eli sıcak yumuşaklığı keşfediyordu ve kara gözleriyle kızın gözlerini tutarak başını aşağıya eğdi yavaşça.

Tatlı dudakları kızın üzerine alçaldığında Shea'nın nefesi kesiliverdi. Onun için yanıyordu Shea. Yanıyordu. Jacques'in dudakları, dudaklarına kenetlendiğinde uzun kirpiklerini kelebek kanatları gibi kırpıştırdı. Onun dokunuşuyla, bedenini saran sıcaklık dalgası yüzünden neredeyse bağıracaktı. Jacques'in ağzı, onunkinin her milimini keşfediyor, okşuyor, istiyor ve hükmediyordu. Ağzı ön dişlerini tatlılıkla okşuyor ve bir erkeğin güçlü varlığını hissettiriyordu.

Öpücükleri kızın boğazında ve omuzlarındaydı. Dolgun göğsünü bulmak için daha aşağılara doğru devam ettirirken en sonunda ağzı kızın dudaklarını bıraktı. Shea'nın elleri onun saçlarına dolandı, ellerinin arasında yumuşaklığı hissederken jacques'in dili nabzını okşuyordu. Bedeni kenetlendi, sonraki adımı bekliyordu. Dişi kibarca kemiriyor, hareket ediyordu öyle ki Shea zevkten titriyordu, Jacques'ın ağzı, kızın yumuşaklığını içindeki sıcaklığa çekiyordu. Seni isliyorum, Shea. Sana ihtiyacım var.

Bu doğruydu. Jacques'in bedeni, kızın imkânsız dediğini anlıyor gibi görünmüyordu. Canı acıyordu, diğerleriyle mücadele etmek için bir acı tüm bedenini kaplıyordu. Teni yanıyordu ve dayanılmaz derecede hassastı. Kızın göğsünü gönülsüzce bıraktı ve bir kez daha dilini kızın nabzına götürdü Shea. Jacques adını fısıldadı ve dişlerini tenine batırdı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea akkor bir acıyla soluk verdi, yoğun bir zevk dalgası baştan aşağı yıkadı tüm bedenini. Kavis çiziyordu bedeni, kolları jacques'in başını kucakladı.

Coşku onu sarıyor, tatlılıkla besleniyordu ve elleriyle kızın yumuşaklığını hissediyordu. Zevk, Jacques'in yıpranmış bedenini de sarıyor, her kasını gerginleştiriyordu. Shea'nın tadı sıcaktı, baharatlıydı ve bağımlılık yapıyordu. Jacques beslenirken kendini kızda saklama ihtiyacı duyuyordu. Sahip olduğu her his, hem insan hem hayvan olarak, kendi ırkının yaptığı gibi bir olmak, sonsuza kadar birbirlerini mühürlemek istiyordu. Shea'nın göğüsleri yumuşaktı ve harikaydı, onu deliye çeviriyordu. Göğüs kafesi bu kadar küçük ve narin, beli bu kadar ince olmak zorunda mıydı? Jacques onu sadece arzulamıyordu, buna ihtiyacı da vardı. Başını kaldırdı, dili açtığı yarayı okşayıp yavaşça kapattı.

Shea'nın gözleri kapalıydı, bedeni yumuşak ve esnekti. Senin de ihtiyacın var, aşkım. Jacques kızı öptü kibarca. Beni öp, göğsümü öp. Benim kadar olan ihtiyacını hissetmeme izin ver.

Kara bir büyüydü bu, cazibeyle söylenen erotik fısıltı Shea'yı bunu yapmaya mecbur kılıyordu. Ağzı, Jacques'in tenini tadıyordu boğazını keşfetti sonra da göğsünün ağır kaslarını. Jacques ateşle oynadığını biliyordu. Bedeni çok fazla alamıyordu. Eli kızın boynunu sarıp başını göğsüne bastırdı. Açsın, aşkım.

Nefsinin koruma ihtiyacıyla yalvaran bedenini dinleyen Shea kaskatıydı.

Jacques'in sesi masumdu. Özgürce sunduğumu kabul edeceksin. Bu benim hakkım ve sen bana karşı gelemezsin. Shea'nın dilinin dokunuşu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kanına ateşler yolluyordu. Dişleri, tenine battığında zevkten inledi. Bedensel zevke kendini bırakıp eli kızın saçlarını okşuyor, beslenmeye teşvik ediyordu. Jacques'in bu yakınlığa, bu erotik sıcaklığa ihtiyacı vardı. Eğer şu an tüm varlığıyla Shea'ya sahip olamıyorsa, en azından bağlılıklarını sağlamlaştırabilirdi.

Jacques onu sarıyordu, kendi ırkının hükmedici tavırlarıyla kızın bedenini örtüyordu ama kızı okşarken ellerinde şefkat vardı. Eli yavaşça kızın ipek saçlarına kayıp okşamaya başladı, sonra yüzünün narin çizgilerine hareket etti.

Sonra dikkatlice ellerini kızın ağzı ile göğsü arasına sokmaya başladı. Yeterli, Shea. Dilinle yarayı kapat. Kız ona itaat ettiğinde karnı yanmayla kasıldı, bedeni titredi. Jacques onu istiyordu, ona ihtiyacı vardı. Bir anlığına bu ihtiyacın yaralardan daha eziyetli olduğunu hissetti.

Jacques iki eliyle kızın saçlarını tutup başını kendine doğru çekti, içindeki her şey onu bırakması, onu rahatlatması için kızı zorlasın diye çığlık atıyordu. Jacques baştan aşağı cehennem ateşinde olduğunu hissediyordu. Ağzı, kızın ağzını bulunca kendi tadını aldı. İçinde bir şeyler zihninde kabardı ve gürledi. Vahşiydi, evcilleşmemişti ve neredeyse kontrolünü kaybediyordu. İçgüdüsel olarak zihni kızı arıyordu. Shea!

Çağrılar sertti, çaresizdi. Shea gözlerini kırptı, yatağın içinde Jacques ile birlikte sarmaş dolaş buldu kendini. Tenini onunkine sürtüyordu, Jacques'in kolları sıkıca onu sarıyordu, ağzı, kızı öfkelendiren bir uzmanlıkla kızınkini alıyordu. Jacques saldırgandı, hükmediciydi ve tam bir teslimiyetle kızı sarıyordu. Shea ona baktığında, gözleri çaresizlikten, şehvetten ve şefkatten vahşi bir hayvana ait olan bir parlaklığa

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

dönüşmüştü. Bu kırmızı alevlerin Jacques'in içindeki şiddeti açığa çıkardığını anlamıştı. Shea kaskatı kesilip, çabalamaya başladığında, Jacques'in boğazından derin bir uyarı hırlaması geldi.

Shea öylece kaldı, zihni korku ve panikle mantığı eline almaya çalışıyordu. Jacques bir ihtiyaçla onu çağırmıştı. Bunu fark ettiği anda Shea rahatlayıp, ona sıkıca sarıldı. Jacques'in ona ihtiyacı vardı ve ona yardım etmekten başka yapacağı bir şeyi yoktu Shea'nın.

Jacques'in elleri her yerdeydi, kabaydı ve can yakıyordu dişleri biraz daha sert ısırmaya başlamıştı. Jacques. Alevlenmiş zihnini araştırmaya başladı kız. Shea sakindi, huzurluydu ve onun hayvani doğasını kabullenmişti. *Bana geri dön*.

Jacques, zihnini onunkiyle birleştirdiğinde boğulan biri gibi onu hatırladı. Acıyla derinden bir nefes aldı. Shea ondaki kara tutkuyu hissedebiliyordu, içindeki istek tamamen onundu. Jacques içindeki canavarı kontrol etmek için çabalıyordu. Shea boğazını, çenesinin sert çizgisini öptü yatıştırıcı, nazik bir dokunuştu.

Her şey geçti. Bana geri dön.

Jacques yüzünü kızın boynuna gömüp ona sıkıca sarıldı. Yorgundu, acı içindeydi, Shca'yı kendinden uzaklaştırdığı için korkuyordu. Onun saçlarını okşayan, rahatlatıcı konuşan Shea'ydı. Göğsünde, kalbinin tam üstünde yatan Shea'ydı. Avuçları Jacques'in yüzünü sardı, fiziksel bir bağ kuruyordu zihni tamamen onunla birleşmişti.

Üzgünüm Jacques çenesini kızın başına dayadı, kızın gözlerine yansıyabilecek kınayıcı bakışlarla yüzleşmekten korkuyordu.

Şşşt, sakin ol. Seni hiç yalnız bırakmayacağım.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Buna sebep sen değilsin. Bir anlığına sıkıca sarıldı kıza. Shea, bunu düşünme. Deliliğimden sen sorumlu değilsin. Bedenimin seninkine ihtiyacı var. Ruh eşlerinin birleşimi insanlarınki gibi değildir. Neredeyse senin canını yakıyordum, Shea. Çok üzgünüm.

Sen acılı birisin, Jacques, diye dikkat çekti nazikçe. Zihinsel bağlarını kullandığını, bunu doğal olarak kabul ettiğini anladı Shea. Bir iç çekip Jacques'in çenesini öpmek için uzandı.

Kavgadan sonra yakınlıklarıyla birbirlerini rahatlatmaya çalışan iki çocuk gibi birbirlerine sıkıca sarıldılar. Shea ona değen teninin çıplak, hassas ve göğüslerinin onun yan tarafına değdiğini fark etti. "Gömleğime ne olduğunu söylemek isteyeceğini sanmıyorum." Öylece yatıyordu, uykulu ve halinden memnundu. Ona bu kadar yakın olmak canını sıkmalıydı ama bu çok normalmiş gibi görünüyordu. Bakışları yatağın yanındaki yerde yırtık bir vaziyette duran kıyafetlerini yakaladı. "Sanırım biraz acelen vardı," diye dikkat çekti ve giyinmek için ayağa kalkmaya çalıştı.

Shea ondan uzaklaşacağı zaman Jacques onu bırakmak istemiyordu. Bunun yerine, tembelce yorgana uzanıp kızı sardı. Gülüşü kızın zihnindeydi. Bana çocukluğundan bahset. Sözleri sessizlikle karşılandı. Kızın şaşkınlığını, acısını, ani çekilişini hissedebiliyordu. Bunu bana senin anlatmanı istiyorum, Shea. Anılarına bakabiliyorum ama bu bana güvenmenle aynı şey değil. Jacques onun çocukluğunu, yalnız büyüdüğünü zaten görmüştü. Jacques, kızın bunu onunla paylaşmasını, güvendiğini belli eden bir hediye vermesini istiyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques'in güçlü kalp atışlarını, yatıştırıcı ritmini duyabiliyordu Shea. Onun ruhundaki kara lekeyi gördüğünde kâbuslarım paylaşması gibi bir şeydi bu. "Çok erken yaşta annemde ters giden bir şeylerin olduğunu anladım. Haftalarca kendi kabuğuna çekilir, benim yiyip yemediğimi, uyuyup uyumadığımı ya da canımın yanıp yalamadığını fark etmezdi. Hiç arkadaşı yoktu. Neredeyse hiç evden çıkmazdı. Nadiren benimle ilgilenir ya da bana şefkat gösterirdi."

Jacques'm eli kızın saçlarını okşadı, kızın ensesini bulup rahatlatıcı dokunuşlar yapmaya başladı. Onun sesindeki üzüntü dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

"Farklı olduğumu, kana ihtiyacım olduğunu fark ettiğimde altı yaşındaydım. Aıınem birkaç gündür beni unutmuştu. Öylece yatakta yatıyor, tavana bakıyordu. Okula gitmeden önce, ona hoşça kal demek için yatağına gidiyor onu öpüyordum. Fakat bunu fark ediyor gibi görünmüyordu. Günler geçtikçe öyle zayıf düştüm ki odasına bile yürüyemez oldum. Annem yanıma geldi ve kendini kesip kanını bir bardağa doldurduğunda onu izledim. Bana kanı içmemi söyledi - sık sık kan içmemi söyledi. Annem öldükten sonra sadece kan nakli yapabiliyordum ama..."

Shea uzun süre sessiz kalınca, Jacques onun zihnine dokunup çocukluğundan nefret edişini, korkularını ve yalnızlığını hissetti. Kollarını sıkıca kıza sarıp, kendi güçlü bedenine doğru çekti. Yalnız olmanın ne demek olduğunu çok iyi biliyordu. Tamamen yalnız olmanın. Kızın bir daha kendini yalnız hissetmesini istemiyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea alnına, şakaklarına, saçlarına değen Jacques'in yumuşak ağzını hissedebiliyordu. İçten içe titrerken şefkati onu ısıtıyordu.

"Annem benim gibi değildi. Hiç kimse benim gibi değildi. Bundan kimseye bahsedemiyor, bunu kimseye soramıyordum. Annem beni saklamak için İrlanda'ya götürdü, çünkü doğduğum zaman kanım öyle tuhaftı ki hem tıbbın hem de bilimin ilgisini çekmişti. Her gün kan nakline ihtiyacım oluyordu ama yine de gittikçe zayıf düşüyordum. Birkaç yaş daha büyüdüğümde, iki adam bizim eve gelip anneme benim hakkımda bir sürü soru sordular. Onların sesini duyabiliyordum ve çok korkmuştum. Annem beni onlara gösterir korkusuyla yatağın altına saklanmıştım. Ancak göstermedi. Onlar beni korkuttukları kadar onu da korkutmuşlardı. Sonra eşyalarımızı topladı ve kaçtık."

Annenin kana hiç dokunmadığından emin misin? diye sordu kibarca, acı dolu hatıralarını onunla paylaşmayı kesecek diye korkuyordu Jacques. Kollarıyla onu sıkıca sarmanın, bedenini yakın tutmanın haricinde onu yatıştırmanın bir yolu yoktu.

"Hiç dünyayı çoktan terk etmiş güzel bir gölge gibiydi. Sadece onu düşünüyordu. Raund'i. Babamı."

İsim acı dolu bir anıyla Jacques'in zihnine dokundu. Öyle kuvvetliydi ki ismi fark etmeden önce yok olup gitmesine izin verecekti, hiç onunla tanıştın mı? Babası diye bahsettiği adam ile ilgili düşünce beynine cam kırıkları gibi saplanıyordu.

"Hayır, Noelle adında bir kadınla evliydi."

Ani bir hatırlama, yatıştırılamaz bir acı, başı kesilmiş, kalbinde kazık olan güzel bir kadın. Anı öyle canlı, öyle yoğundu ki Jacques

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

boğuluyordu, anıyı hemen kendinden uzaklaştırmak istedi. Ama kadını tanımıştı. Noelle.

Shea başını kaldırdı, yeşil gözleri onun bakışlarını inceliyordu. "Sen onu tanıyorsun." Zihnindeki anıyı o da paylaşmıştı, aynı görüntüleri o da görmüştü. Bakışlar onun midesini bulandırdı, ölüm doluydu. Kadın, vampir öldürme teknikleriyle öldürülmüştü. Kafa kesilme. Kazık.

O öldü. Kendinden emin bir tavırla acılı bir halde söylemişti sözleri. O benim kız kardeşimdi.

Shea'nın yüzü bembeyaz kesildi. "Bir oğlu var mıydı?"

Bir erkek çocuğu.

"Aman Tanrım!" Shea adeta yanmış gibi onun kolları arasından kurtulup ayağa fırladı ve ondan uzaklaştı. Kolları göğüslerini sarıyordu ve gözleri büyümüştü. "Bu gittikçe daha da zorlaşıyor. Benim babam büyük ihtimalle kız kardeşinin kocası." Korkuyla yataktan uzaklaştı.

Bunu bilemezsin. Dünya büyük.

"Karpatya Dağları'nda, onun gibi olan kaç tane Rand var? Bir erkek çocuğu doğuran Noelle adında bir kadınla evli olan? Bunların hepsi annemin günlüğünde yazıyordu."

Vampir avcıları göğsüne bir kazık saplamışlardı. Yıllar önce. Beni ele geçirmeden çok önce. Daha fazlasını hatırlamıyorum.

Belki umursamıyorumdur.

Shea başka bir gömlek bulup giyindi. "Onun için üzgünüm. Annem için de üzgünüm. Bunların hepsi yanlış. Biz muhtemelen akrabayız ya da bunun gibi bir şeyiz."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Ruh eşleri birbirleri için doğar, Shea. Sadece birbirleri için vardırlar. Senin annenin ya da babanın ya da benim kardeşimin seçtikleri hayatların bizimle bir ilgisi yok.

"Elbette var. Senin gerçekte kim olduğunu bilmiyoruz. Hemen hemen senin hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Benim burada seninle yaptığım şey meslek kurallarıma aykırı. Senin evli olup olmadığını bile bilmiyoruz."

Sadece bir tane ruh eşi vardır, Shea. Bunların senin için yeni ve korkutucu olduğunu biliyorum ama ben burada hayal kırıklığıyla yatıyorsam, sen de sabırlı olmak zorundasın. Parçalar halinde bilgileri buluyoruz. Bizim için önemli olan detayları hatırlayamıyorum. Bu şeyleri araştırırken senin de sabırlı olmanı istiyorum. Rahatsız olmuşçasına kımıldadı.

Hareket Shea'yı kendine getirdi, yapılacak başka bir şey olmadığından kendini sakinleştirdi. "Kendine hiç dikkat etmiyorsun, Jacques. Böyle hareket etmemelisin." Onun üzerine eğilip serin elini onun yanan tenine koydu. Jacques'in kalbindeki derin boşluk iyileşmeye başlıyordu. Kızın uzun saçları omuzlarından süzülüyor, Jacques'in ateşle yanan karnına değiyordu. Yaralarını incelemek için üzerine eğilirken kızın sıcak nefesi, Jacques'in teninde adeta dans eden alev gibiydi.

Jacques gözlerini kapadı, bedenindeki bütün kasları buna karşılık gerilmişti. Kıza karşı gösterdiği tepkiler, bedeninin iyileştiğini belirtmesinden çok daha fazlasını anlatıyordu ona. Eli kızın ipek saçlarına gitti. Gücümü kazandığımda beni terk etmeyi düşündüğünü biliyorum, Shea. Kızın büyümüş gözleri Jacques'in yüzüne odaklandı,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ipek saçlarını ağzına götürürken onu izliyordu. Benden korkuyorsun. Gözlerindeki korkuyu görebiliyorum.

Shea diliyle alt dudağını ıslattı. Düşünceli görünüyordu. Kızın bunu tehdit edici bulmasının dışında, bütün duygularını gösterme kabiliyetini kullanarak zihnine ulaşmıştı Jacques. Zihni harekete geçti, aralarındaki durumu değerlendiriyordu. "Jacques, senin ne olduğunu ya da tamamen iyileştiğinde daha neler yapabileceğini bilmiyorum. Senin geçmişin ya da geleceğin hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ben bir tıp araştırmacısıyım ve iyileştiğin zaman birlikte paylaşacağımız bir şey olmaması çok olası."

Kara bakışlarını kızın yüzünden ayırmıyordu.

Sertti.

Tetikteydi.

Bedeni bile sabit duruyordu. Benden korkuyorsun. Kızın asıl sorunla yüzleşmesini istiyordu, bir kenara bırakmasını değil. Benden korkman için bir sebep yok.

Shea başını yana eğdi, kızıl saçları her yöne dağılmıştı. "

Olmadığını mı düşünüyorsun? Jacques, hayata dair sahip olduğum bütün bilgileri alt üst ediyorsun. Beni değiştirdin. Yarı Karpatyalıysam ya da başka bir şeysem bile, senin dünyana çekilmemi sağlayan bir şey yaptın bana. Şimdi farklıyım. Yiyemiyorum, insancıl işlevlerim yok ama çok daha iyi duyuyorum. Bildiğim hayatı benden alıp ikimizin de bilmediği bir hayata sürükledin beni." Başını iki yana salladı, sonra parmaklarını bu siyah saçların arasından geçirmek gibi tuhaf bir istek belirdi içinde. "Annem gibi sadece bir adam için yaşamayacağım, Jacques. O adam annemi terk ettiğinde, annem sadece ona artık ihtiyacım olmadığını

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

düşünene kadar bekledi ve sonra da kendini öldürdü. Bu aşk değil, saplantı. Benim çocuklarımın hiç biri Rand'in bana miras bıraktığı hastalığı çekmeyecekler."

Jacques, kızın kokusunu içine çekti ve yeniden sıcaklık kapladı tüm bedenini, kendini onda saklamak, bir olmak için özlemle yanıyordu. Sana ihtiyacım var, Shea.

Bana âşık olduğunu düşünmek bu kadar imkânsızmı? Beni tamamen kabul ettiğini hissedebiliyorum, içinde bunu hissettiğini biliyorum.. Rand ve annenin bizimle bir ilgisi yok içimdeki karanlığı, kontrolü ele almaya çalışan hayvanı gördün ama yine de kaldın. Tutsaklığım her kimsem onu alıp götürdü benden ve artık kim olduğumu bilmiyorum. Ama sana ihtiyacım olduğunu biliyorum. Beni gerçekten yalnız mı bırakacaksın?

Shea onun üzüntüsünü hissedebiliyordu.

"Bir canavar olduğuna inanmaya başlama. Bazen bana şefkatle dokunuyorsun ve o zaman canavar gibi olmuyorsun." Bedeni rahat değildi, bir ihtiyaç sardı her hücresini, daha önceden hiç bilmediği bir ihtiyaç. "Beni istedin Jacques ama kendini durdurabildin. Sen bir canavar değilsin."

Belki Yaralarım beni durdurmuştur, irademdeğil. Shea, onun içindeki hayvanı kabul ederek onu durdurmuştu.

"Yorgunsun, Jacques. Bir süre uyu."

Jacques onun elini yakaladı, başparmağı kızın bileğini okşuyordu. Ben vampir değilim. Dönüşmedim.

"Anlamadım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Gözlerini kapattı ve zihninde gülümsedi. Shea uzmanlığını kullanarak bilimsel konuşmaya başlamıştı. Dönüştüğüm hakkında şüphelerin var. Önceden, ormanda, vampir olduğum için korktun. Şimdi ise bizim insanlarımızın vampir olabileceğini düşünüyorsun. Biz Karpatyalıyız, vampir değil. Dönüşmediğimiz sürece.

"Başımın içinden çıkar mısın? Davet edilene kadar bekle."

Eğer senden gelecek bir daveti beklersem, küçük kızıl, bu davet gelmeden yüzyıllar geçer. Zihnindeki gülümseme kız için oldukça seksiydi. Sadece korkularını yatıştırmaya çalışıyorum. Şimdi sesi masumdu.

Shea kahkaha attı tatlılıkla. "Alnımda saf mı yazıyor benim?"

Hastalara karşı tutumun yüzünden birileri seni hiç şikâyet etti mi?

Shea kaşlarını kaldırdı. "Ben bir cerrahım. Hastalara karşı bir tutum sergilememe gerek yok. Fakat daha önce,bu kadar ölçüsüz bir hastam olmamıştı. Bana kızıl demeyi kes. Ve küçük kızıl demeyi de kes. Ayrıca bana söylediğin diğer şeyleri de. Dr. O'Halloran en uygunu."

İlk kez Jacques'in erotik dudakları yumuşayıp, gülümseme halini aldı. Shea'daki etkisi ise yıkıcıydı. Bir erkeğin bu kadar baştan çıkarıcı görünmesi hiç doğru değildi. Bütün kadınlar için Jacques yasaklanmalıydı.

Baştan çıkarıcı ve seksi. Ne de olsa bir yerlerden almışımdır. Ses tonu miskindi, dalga geçiyordu.

Shea hafif bir kahkaha attı. O bu haldeyken sinir olmamak elde değildi. "Baştan çıkarıcı ve seksisin. Fakat şunu da aklından çıkarma kibirlisin,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

baskın bir karaktersin ve bana göre çok acımasızsın." Biraz endişeyle onu ezmişti.

Jacques kızın elini çekip onu yatağa yakınlaştırdı, öyle ki kız avcunda dudaklarının sıcaklığını hissedebiliyordu. Tam sana göreyim.

Shea adeta yanmışçasına elini çekip, üstüne sürdü. His gitmiyordu, ne de Jacques'in sebep olduğu karnındaki kelebekler. "Vampir olmadığını nereden biliyorsun?" Onun dikkatini dağıtmak istiyordu Shea, aslında ikisinin de dikkatini dağıtmaktı amacı. "Belki unutmuşsundur. Kesinlikle öyleymiş gibi davranıyorsun."

Jacques bu sefer ikisini de şaşırtan bir kahkaha attı. Sesi boğuk ve kısıktı, kulaklarına yabancı bir sesti, sanki bunun ne sesi olduğunu unutmuş gibiydi. Kara gözleri neredeyse bir korkuyla kızın yüzüne odaklandı.

"Fena değil, vahşi adam. İlk başta bir hırlama şimdi de kahkaha. Aşama kaydediyoruz." Gözleri Jacques'in üzerindeydi, onu rahatlatıyordu.

Neşe acının ortasında belirivermişti. Shea. Jacques'in ruhunun ışığa dokunduğu bir dünya yaratmıştı Shea. Vampirler anlık öldürme hissinden başka bir şey hissetmezler. Onlar tuhaftır, sapkın yaratıklardır.

Shea çenesini kaldırdı, düşünceyle kaşları birleşmişti. "Öldürme mi?"

Beslendiklerinde onlar her zaman avlarını öldürürler. Onları hipnotize etmezler. Kurbanlarının korkularıyla açlıkları daha çok kabarır. Erkek, kadın ya da çocuk hiçbirinin onlar için bir önemi yoktur. Vampirler kısa süreli bir his için ruhlarını satmaya meyillidirler.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Sen öldürdün mü?" Nefesi ciğerlerinde tıkanmış gibiydi. Neden bunu sormuştu ki? Zaten cevabı biliyordu birçok kez Jacques'in içindeki karanlığı görmüştü.

Gerek duyulduğunda evet ama insan avlarımı hiç öldürmedim. Gerçek düşüncelerinden uzak, soğukkanlı bir tavırla cevap vermişti. İçgüdüseldi, yırtıcı hayvanın doğasıyla vermişti cevabını.

"İnsan, Jacques," diye düzeltti. "Biz insanız."

Sen Karpatyalısın.

"Karpatyalı nedir onu bile bilmiyorum ben. Sen biliyor musun? Gerçekten biliyor musun? Belki sende nadir olan bir kan hastalığı var ve sana olağanüstü yetenekler veriyor." Shea böyle ihtimallerin olduğuna inanmıyordu artık. Onun doğru söylediğini biliyordu Jacques başka bir insan ırkına aitti.

Yorgunluk Jacques'i yenmişti. Fani uykusu gençleştirmiyordu ama Shea yeni hayatına alışana kadar onu savunmasız bırakmayacaktı. Gözlerini kapattı. Sekiz yüzyılı aşkındır hayattayım. Leonarda Da Vinci'den önce vardım. Shea'nın zihninde yankılandı sözler.

Shea yataktan çekildi ta ki sırtı duvara çarpana kadar. Sekiz yüzyılı aşkın mı? Shea bir elini başına dayadı. Bir dahaki sefer Jacques ne yapacaktı? Bir yarasaya mı dönüşecekti? Bir kurda? Artık hiçbir şey onu şaşırtamazdı. Seçenek hakkım olduğunda bir kurdu tercih ediyorum. Sesinde bir keyif vardı Jacques'in, Shea'nın zihninde yankılanmıştı. Gülümsemesi sert dudak çizgilerinde yumuşamış, Shea'nın karşı koyamayacağı seksi bir hal almıştı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Yaparsın, diye cevap verdi Shea, ona karşı olan anlaşılmaz hisleri zihninde ve kalbinde fırıl fırıl dönüyordu.

Jacques hakkında Shea'nın bilmediği çok şey vardı. Nasıl bu kadar güçlü olabiliyordu? Eğer vampirler varsa, Jacques'in da bahsettiği gibi asıl yerleri Karpatya mıydı? Jacques'in içinde saklanan soğuk acımasız katilin yüzeye çıkışını beklediği anlamına mı geliyordu? Canlı bir halde, yedi yıl gömülü kalmak bazı arazları ortaya çıkarmış olabilirdi. Onun tamamen deli olduğu ihtimalini de unutmamıştı. Jacques'in içindeki deliliği, anılarını, gerçekleri bulma ve içindeki şiddeti bastırma çabasını hissedebiliyordu. Shea yavaşça bir iç çekip, bir parmağıyla onun saçlarına dokundu. Onun görüntüsüyle kalbi parçalandı, küçük bir çocuk savunmasızdı. O iyileştiğinde onu bırakmak zorunda kalacağı gerçeğiyle yüzleşmesine rağmen neden kalbi parçalanıyordu?

Ben çok güçlüyüm .

Şaşkına dönen Shea ona baktı. Jacques hareket etmemişti. Gözleri hâlâ kapalıydı. "Öyle olduğuna eminim." Onun güvenceye mi ihtiyacı vardı?

Beni bırakmana izin verme niyetinde değilim.

Shea kahkaha attı hafiften. "Uyurken savunmasız küçük bir çocuğa ne kadar çok benzediğini düşünüyordum. Şimdi şımarık bir velet olduğunu düşünüyorum."

Ben bir vampirden çok daha güçlüyüm, küçük kızıl. Onları avlayıp öldürebilirim. Seni yanımda tutmada zorluk çekmem.

"Ben de en iyi işimi yapmak zorunda kalırım, seni kızdırırım. Sen de benden kurtulduğun için mutlu olursun." Onun için bir bardağa son kan

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ünitesini de boşalttı. "Bunu yapabilirim, biliyorsun. Hastalarım beni son kez gördükleri için çok mutlu oluyorlardı."

Bir deli olabilirim, Shea. Uzun bir süre ben de bunu düşündüm. Doğamda bu yırtıcı hayvanın olduğunu biliyorum. Çok düşünceli konuşuyordu, bütün bu ilgisi kızı endişelendiriyordu. Fakat gerçekten deliysem, o zaman sensiz olamam, insanlığımdan geri kalanları korumak için, her anımda senin yanımda olmana ihtiyacım olacak.

Shea gülmeye başladı ama onun ciddi olduğunu görünce yüzündeki gülümseme soldu. Jacques onunla dalga geçmiyordu. En dürüst haliyle karşısındaydı. Jacques deli olup olmadığını bilmiyordu. "Bazen kalbimi kırıyorsun, vahşi adam," dedi yumuşak bir sesle.

Beni bırakmak istiyorsun, Shea içindeki aramıza mesafe koyma ihtiyacını hissedebiliyorum.

"Hayatımda olan kişilerden daha fazla seninle zaman geçirdim. Sana kendimi anlattım, konuştum, güldüm ve... ve..." Shea sustu, yüzü iyice kızarmıştı.

Jacques gözlerini açıp bakışlarını ona çevirdi.

"Diğer bir sürü şey," diye devam etti kararlılıkla.

"Bu seni terk etmeyi düşündüğümden değil. Bazen bir mesafe istiyorum, sen istemiyor musun?"

Jacques hemen zihnini onunkiyle birleştirdi. İlk başta derin bir boşluk gördü Shea. Asla doldurulamayacak kara bir boşluk. Kalbi ağır ağır atmaya başladı, neredeyse korkuyla atıyordu. Bu dünya gri ve siyah renkteydi, karanlık ve kötüydü. Ne rahatlık ne de umut vardı, sadece üzüntüden oluşan koca bir boşluktu var oları.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın nefesi kesildi. Nazik parmaklarıyla Jacques'in saçlarına dokundu, küçük bir okşamayla çenesini takip etti. "Yanlız olmaktan gerçekten hoşlanmıyorsun."

Sanırım hoşlanmama kelimesi yeterince güçlü değil, diye cevap verdi sertçe. Eğer yanımda olmazsan nefes alamam.

"Senin için bu kadar korkunç olduğunu düşünememiştim. Bu kadar duyarsız olduğum için özür dilerim, Jacques. Niyetim bu değildi. İlerde yapmak istediğim planlarım var. Zihnimden elde ettiğin her neyse tamamen farklı. Durumumuz gittikçe daha çaresiz oluyor. Kasabalardan birine gidip birkaç şey almak zorundayım. Senin için kan ve de kıyafet." Bir elini uzattı. Zihinlerini birleştirdiğinden Jacques'in planına karşı geldiğini hissedebiliyordu. "Başka seçeneğimiz yok, Jacques. Sabahleyin ilk işim hemen kasabaya gitmek olacak."

Hayır! Bu güvenli değil. Böyle bir şeye izin verememem. Çok riskli.

Bu itirazı önemsemedi Shea. "Akşam karanlığında buraya gelmemin tek yolu bu. Bütün gün seni yalnız bırakmak istemiyorum ama kana ihtiyacımız var, Jacques. Sandığın kadar hızlı iyileşmiyorsun, çünkü ihtiyacın kadar kan elimizde yok. Bunu düşünmekten nefret etsem de beni kanınla beslediğini biliyorum. Daha önceden çok zayıftım ama şimdi güçlüyüm. Bana kanını verdin, değil mi?"

Gidemezsin.

Eğer şimdi Jacques'ı yalnız bırakırsa, onun hissedeceği korkunç eksikliği anlayabiliyordu Shea. Jacques onsuz olduğunda karanlık, kötü bir deliğin içinde buluyordu kendini. Shea'nın kalbi sızladı onun için.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Hafızası olmadan, sadece acı, karanlık ve açlık içinde onca yıl tutsak kalmak ruhsal yaralar açmış olmalıydı.

Sensiz olamam. Elleri kızın ellerini buldu, parmakları sıkıca sardı onunkileri, bir bağ kurmuştu. Bu onun için çok basitti. Shea onun dengesi, aklı ya da onda her ne kaldıysa oydu artık. Karanlığına ışıktı Shea. Jacques'i bırakamazdı. Kızın parmak uçlarını dudaklarının sıcaklığına götürdü.

Shea şehvetli bir uyanmanın şokunu ayak uçlarında bile hissedebiliyordu.

Jacques zihnini kıza açmıştı tüm içtenliğiyle böylece onun her duygusunu hissedebiliyor, eğer isterse her düşüncesini okuyabiliyordu Shea. Karar vermekle kızı yakınında tutmak arasında sıkışıp kalmıştı kara tutkular. Yalnızlık boş bir kara delik gibi büyüyordu. Öyle yalnızdı ki. Öyle acı içindeydi ki. Boşluk, açlık devamlı korkunç bir açlık tüketiyordu onu. Shea yüzündeki gözyaşlarını hissediyordu. Kollarını onun boynuna sarıp yavaşça salladı onu. "Artık yalnız değilsin," diye fısıldadı. "Ben senin yanındayım, Jacques. Seni böyle yalnız bırakmayacağım."

Beni bırakmak hâlâ aklında. Niyetini benden saklayamazsın, Shea. Sana bunu kaç kez açıkladım. Sen benim gerçek ruh eşimsin. Aramızda yalan olamaz.

Shea başını yavaşça onunkine dayadı. Jacques'in içinde kopan duygular ikisini de korkutmaya başlamıştı. Şiddet korkuya karışmıştı. "Seni asla kandırmaya çalışmadım. Sen de bunu biliyorsun. Sana yalan söylemiyorum ve seninle oyun da oynamıyorum. Kana ihtiyacımız var. Onsuz iyileşemezsin. Başka yolu yok."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Beni bırakamazsın, Shea. Bu sefer emir veriyordu. Onunla konuştuğu zaman genellikle hoşgörüsünü kaybediyordu. Hemen gücünü eline alıp kibirli ve buyurucu oluyordu.

Shea parmaklarıyla onun yüzünün güçlü kemiklerini okşarken bir iç çekti. "Bu patron tavırlarını bana takınma, vahşi adam. Sorunumuzu düşünmek zorundayız. Kana ihtiyacımız var. Ve ben de sana uygun hiç kıyafet yok. Daha iyi bir fikrin var mı?"

Güçlenip seni korumak için yanında gelene kadar bekle.

Shea başını iki yana salladı. "Kafa karıştırmaya devam ediyorsun. Ben seni koruyacağım. Ben senin doktorunum."

Sen benim ruh eşimsin. Sadece bir kişiyiz. Sen benimsin. Sadece bir kişi.

Shea başını kaldırdı ve yeşil gözleriyle onun yüzünü inceledi. "Bugüne kadar bir kadınla yaşadın mı? Kesinlikle seks yapmış olmalısın."

Karpatyalılar ruh eşleri haricinde kimseyle yaşamazlar. Eğer iki yüzyıl sonra ruh eşlerimizi bulamamışsak, seks duyguların yok olduğu bir zevke dönüşür ve ölür.

"Anlamıyorum. Ruh eşi olmadan Karpatyalılar bir şey hissetmiyor mu?"

Hiçbir şey, Shea. Ne şefkat, ne pişmanlık, ne doğru, ne de yanlış. Kesinlikle tutkuyuda. İki yüzyıl sonra Karpatyalı erkekler hiçbir şey hissedemezler.

Shea'nın yüzündeki bütün renkler soldu. "Benimleyken tutkuyu hissediyorsun. Deneyimim yok ama tıp eğitimi aldım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques'in parmakları kızınkini sardı, nefesi kızın eklemlerinde dolaşıyordu. Bedenimdeki tüm hücrelerimle, zihnimle ve kalbimle seni istiyorum. Senin ruhun benim diğer yarım. Benimleyken hissediyorum. Sevinci, tutkuyu, öfkeyi ve hatta kahkahayı. Sen benim ruh eşimsin. Seni bulmak için sekiz yüz yılı aşkın bekledim. Sen benim hayatıma girene kadar ışığı görmüyordum. Acıdan bitap düşmüş kara gözleri kızın yeşil gözlerine kenetlenmişti. Seni kaybedemem. Bir daha asla yalnız kalamam. Eğer seni kaybedersem ölümlüler de ölümsüzler de tehlikede olur.

Shea bundan bahsetmek istemiyordu. Jacques'ın adını fısıldadı yavaşça ve şakaklarına bir buse koydu farkında olmadan .

Sensiz var olamam, küçük kızıl. Karanlık içimde, içimdeki canavar güçlü. Kontrolümü kaybetmemek için her an mücadele ediyorum ben. Ruh eşim benim limanım. Sadece sen beni koruyup, bu deliliğe kapılmaktan kurtarabilirsin.

Shea nazik parmaklarıyla Jacques'in yüzüne düşen saçları geriye doğru itti. "Bunu nereden biliyorsun? Çok fazla hatırlayamadığını sen de kabul ettin."

Sana zihnimi açtım. Bunun doğru olduğunu biliyorsun. Sen beni demirliyorsun ve ben senin mutluluğunu görmekten başka bir şey yapamam.

Shea gülmemeye dayanamadı. "Ne kadar kibirli olduğun hakkında hiçbir fikrin yok. Sen benim mutluluğumdan sorumlu değilsin. Ben kendi mutluluğumdan sorumluyum. Ve maço gururun bunu ister kabul etsin ister etmesin, ben senin sağlığından ve güvenliğinden sorumluyum.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Senin iyi olmanı bekleyecek zamanımız yok. Şimdi gitmek zorundayım. Beklediğimiz her gün, bizi bulması için Don Wallace'a vakit kazandırıyor. Seyahat edecek durumda olduğun zaman buradan ayrılacağız." Eli onun gür saçlarını okşuyordu. "Gitmek zorundayım, Jacques. Seni bırakmıyorum, sadece ihtiyaçlarımızı karşılamak için gidiyorum."

Jacques bir anlığına ondan geri çekildi ve her zamanki gibi yüzündeki ifadeyi okumak imkansızlaştı. Kara gözleri titriyordu. Ben de seninle geliyorum.

Shea gönülsüzce oturdu, haklı olduğunu kanıtlamaktan nefret ediyordu ama onun çözümünü engellemek zorunda olduğunu da biliyordu. "O zaman verandaya çıkmayı bir deneyelim. Bunu yapmama izin ver."

Bunu yapamayacağımı düşünüyorsun.

"Senin güçlü olduğunu düşünüyorum, Jacques ama bedenin zayıf Belki ben yanılıyorumdur. Umarım öyleyimdir." Hazırlıkları yaparken sessizleşmişti Shea. Acı çekmeden onun bunu yapamayacağını biliyordu. Sedye dar ve rahat değildi. Shea üzerine bir battaniye yaydı. Yataktan sedyeye geçmesi için Jacques'a yardım ederken Jacques ter içinde kalmış ama hiç ses çıkartmamıştı. Kalbi sızlayarak Jacques'i geceye çıkarttı Shea. Elbette, Jacques bu hareketi hiç ses çıkartmadan hoş görüyle karşıladı. İşkenceye ve ağrı kesiciler ya da anestezi olmadan saatler süren bir ameliyata dayanabilmişti. Eğer bunu yapmayı aklına koyduysa hiç şikâyet etmeyecekti.

Jacques acıyı bir kenara bırakıp yıldızlara baktı ve geceyi içine çekti. Onun dünyası açık hava kanatların çırpınışı, yarasaların sesleri ve

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

böceklerin çağrısıydı. Gözlerini kapattı, bu, kokuları ve hikâyeleri içine çekmenin en iyi yoluydu. Bedeni fiziksel zorlanmaya karşı geliyordu, acı her yerini sarmıştı ve göğsüne keskin bir bıçak saplanmış gibi hissediyordu.

"Jacques, lütfen inadı bırak. Ne hissediyorsan ben de hissedebiliyorum."

Buna gerek yok, Shea. Zihnimle birleşme. Bunu hissetmeni istemiyorum.

"Lütfen, seni içeri götürüp, yatağına yatırmama izin ver. Küçük bir hareket bile sana acı veriyor. Ne dersen de, seni kasabaya götürmeyeceğim. Eğer şartlar farklı olsaydı beni yanına almazdın."

Hafifbir gülümseme Jacques'in dudaklarında belirdi. Eğer şartlar farklı olsaydı, kasabaya gitmene gerek kalmazdı. Beslenmen için civardaki bütün insanları çağırırdım. Sesinde bir tehdit vardı, gizliydi ama oradaydı ve Shea bu saklı düşünceyi anlamıştı. Eğer Shea 'ya zarar gelirse hiç kimse Jacques'dan kurtulamazdı.

Shea onun alnına dokundu nazikçe. "Ben güvendeyim Jacques ve şimdilik bu işten ben sorumluyum."

Jacques küçümsediğini belirten zihinsel bir işaret gönderdi. Bu yer bana çok tanıdık. Şimdi etrafını inceliyordu, kara gözlerinde bir parıltı vardı. Bu yeri biliyorum. Uzun zaman önce, burada hatırlayamadığım bir şey oldu. Eli kendiliğinden boğazına gitti, oradaki neredeyse tam belli olmayan beyaz çizgiye dokunuyordu. Sadece pek az şey ölümcül bir yara izi bırakabilir. Sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi yüksek sesle mırıldandı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea kendini tutup sessizliğini koruyordu, Jacques'in hatırlaması için olası bir anıya izin vermek istiyordu.

Uzun zaman önce buradaydım. Belki bir çeyrek asır önce. Başı ağrıyordu ama ama zihninde parlıyor, uzaklaşmak yerine daha da sağlamlaşıyordu. Kara gözleri etrafı inceliyordu huzursuzca. Burada bir mücadele oldu. Bir vampir, birini yeni öldürdüğünden oldukça güçlüydü. Daha önceden böyle biriyle hiç mücadele etmemiştim bu ilkti. Onun gücüne, yırtıcılığına hazırlıklı değildim. Belki kendi ırkımdan birinin döndüğüne, böyle bir şeytanlık yapabileceğine inanmıyordum. Düşünceyle kaşlarını çatıp, daha çok parça yakalamaya çalıştı ve onlara tutundu. Birini koruyordum, önemli birini, vampirlerin eline düşmemesi gereken birini. Birkaç kişi...

Son düşünce yok olmuş gibiydi. Shea dikkatlice zihnini onunkiyle birleştirip, onun karışıklığını, bilgiyi ele geçiremeyip tespit edemediği için kendine olan öfkesini hissedebiliyordu. Shea onu yatıştırmak isteyerek bir elini alnına koydu. Dokunuşu nazik, yeşil gözleri endişeliydi.

Çok tanıdıktı. Gözleri yeşil değil ama maviydi. Bir kadın. Karpatyalı kadınlar sadece birkaç taneydi. Onları kollayıp, korumak zorundaydık. Koruduğum bir kadındı ve çok özeldi. Gelecek için bizim umudumuzdu.

Shea'nın kalbi neredeyse duracaktı. Jacques başka bir kadın için savaşmıştı ve neredeyse hayatını kaybedecekti,bu iz onun bir işaretiydi. Ne kadını? Shea, Karpatyalı ruh eşlerinin birleşme metotlarını kullandığının farkında değildi.

Her yanını parçalayan acının ardından beliren neşe ve keyif tüm bedenini kaplamıştı. Onun küçük kızıl doktoru hayatındaki başka bir

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kadın düşüncesinden hoşlanmamıştı. Mavi gözlüydü, gözleri yaşlıydı, tıpkı senin olduğu gibi. Bir parmağının ucuyla parıldayan damlayı alıp tadına bakmak için ağzına götürdü. Her zamanki gibi aç olan bedeni, sanki kızın her zerresini içine çeker gibi damlacığı içine çekti.

O kimdi. Jacques? Ya da kim? Jacques gibi yakışıklı, seksi ve kuvvetli bir erkeğin elbette bir yerlerde sakladığı bir kadını olmalıydı. Shea dudağını öyle sert ısırdı ki iki damla kan ortaya çıkıverdi.

Jacques zihnine bir gelip bir kaybolan kalıntılara tutunmaya çalışıyordu. Bu bilginin ikisi içinde büyük önem taşıdığını hissediyordu. Kadın başka birine aitti. Adam ise... Acı adeta bir mengene gibi başını sarmış ve sıkmıştı.

Shea elini uzattı hemen. "Bırak, Jacques, buna ihtiyacımız yok." Jacques'in alnına düşen saçları geriye doğru itti. "Zamanla gelecektir. Bak zaten ne kadar çok şey hatırladın." Bilinmeyen önemli kadının bir başkasına ait olduğunu öğrenmenin onu rahatlatmasına çok şaşırmıştı.

Eğer bu bir hayal değilse. Bu yarı şaka yarı eleştiriydi. Elini yukarıya uzatıp, kızın boynunu yakaladı ve kızın yumuşak narin dudaklarını öpebilmek için aşağıya çekti. Dili kızın alt dudağındaki yakut rengi damlaları yıkıyordu.

"Sana başımın içinden çıkmanı söylemiştim." Onu sarsmamayı önemsemeyerek kibarca öpücüğüne karşılık verdi. "Hadi içeri girip seni yatıralım." Onun dayanacağı acıya katlanmak Shea için daha zor görünüyordu.

Bekle bir dakika. Gece şarkısını dinle. Kurtlar neşeyle birbirlerine sesleniyorlar. Duyuyor musun?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Duyuyordu. Nasıl duymazdı? Sürüden uzak bir mesafeden gökyüzüne karşı uğuldamaları duyuluyordu ve mutluluklarını diğerine anlatıyorlardı. Bu sevinci bedenlerinde sürdürmek imkânsızdı ve neşeleri kalplerinden, boğazlarından geceye akıyordu. Ses tonlarının her biri farklıydı, tek bir hayvanda birleşiyor, ormana ve gökyüzüne doğru yayılıyordu. Shea bu yere aitti. Bu kurt sürüsüne, dağlara ve geceye aitti. Jacques'a bakmak için başını çevirdi Shea ve anıların üşüşüp, onu öfkelendiren cam kırıkları gibi zihnine batarken başını tuttuğunu gördü.

O adamı hatırlamalıyım. Önemli biri. Mücadeleyi hatırlıyorum. Eli bir kez daha boğazına gitti. Vampir boğazımı kesti. Kadın hayatımı kurtardı. Histeriye kapılmış gibi davranıyordu ama üzeninde ağlarken yarayı toprak ve tükürükle kaplıyordu. Vampir onu aldı. Neden en önemli kısmını hatırlayamıyorum?

"Hemen şunu kes!" Jacques'in alnındaki kırmızı lekeleri silerken sertçe emir verdi Shea. "Seni hemen eve götürüyorum."

Shea. Adı, işkence görmüş zihnine sihirli bir tılsım, yatıştırıcı bir merhem gibiydi.

Seninleyim, Jacques. Shea hemen onunla birleşip fiziksel olarak yakınında durdu. Zamanla hepsi gelecek, sana söz veriyorum.

Jacques'in eli kızın boğazına, taze yaralarına ve iyileşmeyi ret eden eziklerine dokundu. Uygun kan ve kendi insanlarının gençleşme uykusu olmadan kızın bedeni iyileşemezdi. Sana ne yaptığıma bir bak. Zorunda olduğum halde, görevim olduğu halde seni koruyamıyorum. Senin işine pek yaramıyorum.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Sbea küçük bir ceza vermek istercesine onun saçını çekti. "Bilmiyorum Jacques, emir vermede oldukça iyisin." Sedyeyi kulübeye götürdü sonra Jacques'i yatırmadan önce bunu fırsat bilip yatağın çarşaflarını değiştirdi. "Gitmek zorunda olduğumu biliyorsun," dedi yavaşça.

Jacques öylece yatıyor, acıyı bastırmaya çalışıyordu. Yatağın ve Shea'nın rahatlatıcı dokunuşlarının tadını da çıkarıyordu. Saçlarını ve alnını okşayan, acısını alıp götüren kızın parmaklarını hissetmeyi seviyordu. Savunmasız bir halde gitmene izin verememem. Çözümü yok olup gidiyordu. Shea, Jacques'in fikri sevmediğini ama gerekli olduğunu anladığını söyleyebilirdi.

"Ben de seni savunmasız bir halde bırakıyorum. Ancak bunu yapmak zorundayız. Bu ikimizden birinin gerçekten yalnız olacağı anlamına gelmiyor. Mesafe fark edermi? Bağlarımız çok güçlü, birkaç kilometre öteden bunu yapamaz mıyız? Ne de olsa, beni binlerce kilometre öteden çağırdın."

Kara bakışlarından acı belli oluyordu ama bu kısa seyahati kabul etmeye başlamıştı. Doğru, istersek birbirimizle temasa geçebiliriz ama bu benim enerjimi tüketir. Uzak mesafede zor olabilir.

"Sadece sana izin verdiğim zamanlarda." Shea av tüfeğinin ve silahının dolu olup olmadığını kontrol edip, silahlarla birlikte iki fişek kutusunu da Jacques'in yanına koydu. "Zihin okumada iyiyim. Annem de psişik olayında iyi olmalı, sanırım ondan aldım. Kim bilir, belki bu doğrudur."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bağımız her kan değişiminde, beraber olduğumuz her dakika daha da güçleniyor.

"Ayrı kaldığımızda etrafında dolanmayı bırakabilir miyim?" diye sataştı. "Eğer bu kadar kolay olduğunu bilseydim, zamanımı dışarıda geçirirdim."

Kızın ipek saçlarını okşadı Jacques. Bunu yapmana izin vereceğim ama birden düşüncesi yarıda kesildi.

Fakat Shea onun ilkel düşüncesini yakalamadan önce geç kalmıştı. Shea kaşlarını kaldırdı. Bazen Jacques ona bir insandan daha çok vahşi bir hayvan gibi görünüyordu. "Bu izin kısmını bırak. Bu benim özgür doğama aykırı."

Shea yeniden gülümsüyor, ona sataşıyordu ve Jacques onun ışığıyla çevrelendiğini hissediyordu. Işık, Shea'nın parlak yeşil gözlerinden yansıyor onun büyüyen boşluğunu aydınlatıyor gibi görünüyordu. Shea çok mantıklıydı ve bu açlık haliyle Jacques'in bunu kabul etmekten başka şansı yoktu. Fakat yine de kısa süre bile olsa, nasıl yalnız kalacaktı?

Shea yeniden gülümsüyor, ona sataşıyordu ve Jacques onun ışığıyla çevrelendiğini hissediyordu. Işık, Shea'nın parlak yeşil gözlerinden yansıyor onun büyüyen boşluğunu aydınlatıyor gibi görünüyordu. Shea çok mantıklıydı ve bu açlık haliyle Jacques'in bunu kabul etmekten başka şansı yoktu. Fakat yine de kısa süre bile olsa nasıl yalnız kalacaktı? Her dakika, her saniye artan bu açlıkla nasıl başa çıkacaktı? Jacques gözlerini kapattı, başa çıkması gereken karanlığın düşüncesiyle tüm bedeni sırılsıklamdı ızdırap,yalnızlık.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Jacques, yapma. Kalbini ve ciğerlerini durdurabildiğini söylemiştin. Eğer bunu yaparsan, hisseder ya da düşünebilir misin? Rüya görür müsün?" Kâbus görür nıüsiin?

Hayır ama bizim insanlarımızın yaptığı gibi uyumaya cesaret edemem. Benden ayrı olduğunda ya da ölümlü uykusunu seçtiğinde ben uyanık olmak zorundayım.

"İyi olacağım. Uyu ve kısa süreliğine bütün bunlardan kurtul. Gideceğim ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde akşama döneceğim."

Sana bir şey olmasına izin verme, Shea. Sana zarar gelmeden eve geri dönmenin ne kadar önemli olduğunu anlamıyorsun. Sen bana hayatı getirdin. Zihnimin iyi olmadığını biliyorum. Sana bu kadar ihtiyacım varken beni bırakamazsın. Delilikten bir daha kurtulamam.

"Seni bırakma niyetinde değilim, Jacques," diye güvence verdi ona.

Bu süre içerisinde benimle birleşmeyi unutma. Sesine korku hâkimdi.

"Sık sık seni kontrol edeceğim, Jacques. Ve sen de bana sırasıyla ters giden bir şey var mı yok mu söyleyeceksin Anlaşıldı mı? Bu maço sözleri daha fazla duymak istemiyorum."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ALTINCI BÖLÜM

Shea en yakın kasabaya gitmeyi başardığında gökyüzü henüz aydınlanıyordu. Shea'nın benzine, bitkilere, dikiş ipliklerine, çeşitli eşyalara ve hepsinde öte, bol miktarda kana ihtiyacı vardı. Böyle zayıf bir durumda yakalanmaktan korkuyordu. Kendisini korumanın imkânsız olduğunu biliyordu. Her şeyden öte, o uzaktayken Jacques'a bir şey saldıracak diye korkuyordu.

Shea karavanını kasabanın petrol istasyonuna park edip, aşağıya indi. İçi huzursuzlukla dolmuştu ama sebebini bilmiyordu. Bu kadar erken saatlerde sadece birkaç kasabalı dışarıdaydı. Sıradan bir tavırla karavanına yaslanıp etrafa bir göz attı. Hiç kimseyi fark etmemişti ama gözlerin onun üzerinde olduğunu hissedebiliyordu, bir şey ya da birisi onu izliyordu. His güçlüydü. Çenesini kaldırarak önemsememeye çalıştı, karavanının deposunu doldurdu ve jeneratörü için de iki teneke benzin aldı.

İzlenme hissi gittikçe güçleniyor, tüm bedenini sarıyordu. Hiç uyarı olmadan bir şey zihninde belirdi. Jacques değildi. Bu onun bilindik dokunuşu değildi. Korku gittikçe tırmanıyordu ama sakinliğini koruyordu, her zamanki gibi uzman olduğu ifadesini takınıp, hızla bitirmesi gereken işlerine yöneldi. Geri çekilen her neyse zihnine girememişti.

Shea karavanını terk edilmiş gibi görünen caddenin aşağısına doğru sürüp, küçük bir sağlık merkezinin yanına park etti. Bu sefer arabadan

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

indiğinde bütün hislerini kullanarak etrafındaki gölgeyi araştırdı. Görüntü. Koku, duyma, sezgi. Birisi ya da bir şey vardı. Onu takip ediyordu ve çok yakınındaydı. Bunu hissedebiliyordu ama bulamıyordu.

Jacques? Kibarca zihnine dokundu, birden ona bir şey olduğunu hissederek korktu.

Dönüşünü bekliyorum. Yorgunluğunu hissedebiliyordu. Sabah ışığı kendinden daha çok ona vuruyordu. Ondan uzakta olmaktan nefret ediyordu.

Birazdan geleceğim, Shea derin bir nefes alıp etrafına bakındı, onu neyin bu kadar rahatsız ettiğini bulmaya kararlıydı. Bir adam ağacın gölgesinde tembelce uzanıyordu. Uzun boylu, esmer ve tıpkı bir avcı gibi hareketsiz duruyordu. Adamın bakışları onu fark ettiğinde gözlerinin etkisini hissedebildi.

Neredeyse kalbi yerinden sıçrayacaktı. O kimdi? Wallace onu bu kadar çabuk bulmuş olabilirmiydi? Shea başka tarafa döndü. Önce işlerini bitirmek zorundaydı. Dizüstü bilgisayarını açtı, sağlık merkezinin kan bankasının şifrelerini girdi. Jacqucs'i hareket ettirmek istiyorsa, bunlara hemen ihtiyaçları vardı.

Daha sonra Shea kendini aptal gibi hissetti. Caddenin karşısındaki küçük marketin kapısı açıldı. Kısa kambur mal sahibi ortaya çıkıverdi, geniş belinde önlük ve bir elinde de çalı süpürgesi vardı. Ağacın altında öylece yatan figüre bir el salladı. "Byron günaydın. Biraz erken değil mi?" Yerel şiveyi fark etmişti Shea.

Uzun siyah saçlı adam aynı dilde cevap verdi ama sesi daha kısıktı ve ahenkliydi. Gölgelerden çıktığı anda, genç ve yakışıklı biri olduğunu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

anladı. Markete yaklaşırken yüzünde çabucak sıcak bir gülümseme belirdi. Birbirlerini tanıdıkları ve arkadaş oldukları aşikârdı. Siyah saçlı adam bu bölgenin yabancısı değildi. Aslında Shea'ya bir ilgi göstermemişti. Byron kolunu marketten çıkan adamın omzuna atmış merakla onu dinlerken, Shea da onu izliyordu.

Shea içi rahatlamışçasına bir nefes aldı. Kalbine kazık batırılma hissi yok olup gitmişti ama bunun gerçek mi yoksa hayal mi olup olmadığından emin değildi. İki adam ağaçların oluşturduğu karanlık gölgelerde kaybolana kadar bir müddet onları izledi Shea. Daha sonra kahkahaları yeniden duymaya başladı. Uzun boylu genç adam, yaşlı adamın dediklerini duymak için başını eğmişti. Mağazada acele eden Shea, marketteki görevliden fazladan bir battaniye, yastık, birkaç buz kalıbı ve Jacques için kıyafet almıştı.

Küçük hastanede de tıbbı ihtiyaçları hazırdı, arkadaş canlısı sekreter onun seyyar hastanesi hakkında sorular soruyor ve ona değerli bir müşteri gibi davranıyordu. Biraz kendini suçlu hissederek Shea çabucak işlemlerini tamamladı. Hemen karavanına gitmeliydi, Jacques'a dönmek için ortalık güvenli olana kadar karanlık bir yerde uyumaya ihtiyacı vardı. Hızla dışarıya çıktı.

Işık adeta iğneymiş gibi gözlerine batıyordu. Shea tökezledi ve sonra kolunun güçlü bir el tarafından tutulduğunu hissetti bu kol onun düşmesini engellemişti. Teşekkür ederek, buğulanan gözlerini korumak için cebinden siyah güneş gözlüklerini çıkarttı.

"Burada korunmasız bir halde tek başına ne yapıyorsun?" Ses biraz kısıktı, aksanı ve konuşma şekli Jacques'inkine çok benziyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın nefesi birden kesilivermişti. Kurtulmak için çabalıyordu. Uzun boylu, siyah saçlı adam onu gölgelere itti. Sırtı binanın duvarına çarptı, uzun boylu adam onu yakalamıştı. "Kimsin sen?" diye sordu adam. "Küçüksün ve bizden biri olduğun çok belli." Eli kızın çenesini yakaladı, böylece Shea onun güneş gözlükleriyle gölgelenmiş gözlerinin etkisiyle karşılaştı. "Kokun bana çok tanıdık ama tanıyamadım. Ben senin varlığından nasıl habersizim?" Bir anlığına adamın dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Sen sahipsizsin. Bu güzel."

"Sizin kim olduğunuzu bilmiyorum bayım ve beni korkutuyorsunuz. Çok acelem var, lütfen beni bırakın." Shea en sakin, en küçümseyen ses tonunu kullanmıştı. Adam oldukça güçlüydü ve onu korkutuyordu.

"Benim adım Byron." İlk adım söylemişti sanki bu yeterliydi. "Bizim ırkımızın bir erkeğiyim, sen de yalnız bir dişisin. Güneş yükseliyor ve şafaktan önce kendine bir sığınak bulmamışsın. Sana yardım etmekten başka bir şey yapamam, gözetimimi sunuyorum." Ağır aksanlı konuşma şeklini değiştirmişti.

Sesi kızın içine işliyor gibiydi. Kibar ve dost canlısı gibi görünmeye çalışmıştı ama onu ne bırakmış ne de ona eşlik etmeyi önermişti. Adam derin bir nefes alıp, kızın kokusunu ciğerlerine çekti. Bütün tavrı birden değişti. Bedeni kasıldı. Parmaklarını kızın koluna batırdı. Beyaz dişleri yırtıcı hayvanın uyarısıyla parladı. "Seninle konuşurken neden bana cevap vermiyorsun?"

Sesi kısık ve büyüleyiciydi. Kibar yabancı korkutucuydu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bırak beni." Shea ciddi konuşmaya devam ediyordu, zihni en üst düzeyde çalışıyor ve bir çıkış yolu bulmaya çalışıyordu. Adam bütün kartları elinde tuttuğunu sanıyordu ama...

"Bana kim olduğunu söyle," diye diretti.

"Beni hemen bırak." Shea sesini alçalttı, yumuşak tatlı bir melodiyle söylüyordu sözlerini. "Beni bırakmak istiyorsun."

Yabancı başını iki yana salladı, gözlerini kıstı ve kızın sesindeki baskıcı imayı hemen fark etti. ikinci kez onun mis kokusunu içine çekti. Yüzü donuklaşmış gibi görünüyordu. "Bu kokuyu biliyorum. Jacques. O yedi yıldır ölü ama kanı damarlarında dolaşıyor." Sesi ölümcül bir tehditle artıyordu.

Shea bir anlığına korkudan öylece kaldı. Bu Jacques'in bahsettiği hain miydi? Shea, çenesini adamın parmaklarından kurtarmak için çekti. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Bırak beni!"

Byron alçak bir tıslamayla soluk verdi. "Eğer bu geceyi görmek istiyorsan, ona ne yaptığını bana söyleyeceksin."

"Canımı acıtıyorsun." Shea kendini kurtarmaya çalışırken adam ona yanaştı ve boynuna eğilip onu hızla aşağıya çekti. Boğazındaki nefesi ateş gibiydi ve teninde delici dişleri hissettiğinde Shea'nın nefesi kesildi. Kısık bir bağrışla kenara çekildi, kalbi ağzında atıyordu.

Hiç uyarmadan, boğazındaki yarayı incelemek için kızın gömleğinin yakasını yakaladı adam. Shea onun şaşkınlığını, kafasının nasıl karıştığını hissedebiliyordu. Shea adamın bu anlık kafa karışıklığından yararlandı. Elinden geldiğince sert bir şekilde adamın dizine tekme attı ve bütün gücüyle bağırmaya başladı. Byron öyle şaşkın görünüyordu ki

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea neredeyse kahkahayı patlatacaktı. Kızın dikkatleri üzerine çekmek istemediğinden kesinlikle emindi adam. Öç alacağını belirten tıslaması adamın eriyip yok olmadan önceki duyduğu en son şeydi.

Hiç abartısız adam eriyip yok olmuştu. Shea onun hareket ettiğini görmemişti. O oradaydı, bedeni kızı duvara sıkıştırmıştı ve sonra yok olup gitmişti. Ortalığı diz boyu seviyesinde bir sis kaplamıştı.

Onun çığlıklarını duyan iki görevli çıkıp gelmişti. Yanan yarasını örtmek için avcunu boynuna bastıran Shea adamların onu yatıştırmasına, gölgelerin arasında kaybolan hayvanın onun sandığı gibi kurt değil bir sokak köpeği olduğuna onu inandırmalarına izin vermişti. Başlarını iki yana sallayarak ve kadının ne kadar aptal olduğuna gülerek gitmişlerdi.

Shea dikkatlice malzemelerini karavanına yerleştirdi.

Eğer güneş onu etkiliyorsa ve ona saldıran da Jacques gibiyse güneş onu da kavuruyordu. Bir gün bir vampirle mücadele edeceği hiç aklına gelmemişti. Don Wallace onun hep kâbusu olmuştu bu kişinin ise daha kötü olduğunu düşünüyordu. Kan ünitelerini soğutucunun ortasına yerleştirip etrafına buzları koydu. Vampire iz bırakmadan kan ünitelerini Jacques'a götürmenin bir yolunu bulmak zorundaydı.

Ayrılmadan önce vakit kazanmaya çalışarak bekledi. Güneş tepedeydi ve kıyafetlerini geçip bedenine ulaşıyordu. Geniş kenarlı şapkası ve gözlüğü onu rahatlatıyordu. Ancak yine de Shea elinden geldiğince insanların arasında kalmanın güvenli olduğunu düşünüyordu. Fakat tükenip ağaçların arasında bir yere kendini atmasıyla bu planı bozuldu.

Zihninde bir zorlama, iç rahatlığıyla tanıdığı bilindik bir yol vardı. Shea hemen Jacques ile birleşti. Bitkindi, kalan gücünü güneş alıp götürmüştü.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Önceden onu rahatlatmadığı için kendine kızdı Shea. Uzak mesafeden bile Jacques'in onun korktuğunu hissedeceğini bilmeliydi.

İyi misin?

Evet, Jacques. Seni kontrol etmediğim için üzgünüm. Sakin olmaya ve korktuğunu ona belli etmemeye çalışıyordu. İstediği en son şey, vahşi adamın onu kurtarmaya çalışmasıydı. Ve Shea onun bunu yapacağını biliyordu. Jacques onun yanına gelmek için ölümü bile göze alırdı.

Güneşte kalmışsın. Rahatsız olduğunu hissedebiliyorum. Shea'nın alıştığı bir azarlamaydı bu. Jacques'in sağlığı düzeldikçe küstahlığı da artıyordu.

Shea derin bir nefes alıp, yavaşça verdi ve tereddüt etmeyi bırakarak konuşmaya başladı. *Burada senin ırkından biri vardı. En azından onun senin ırkından olduğunu düşünüyorum.*

Jacques'in tepkisi aşırıydı. Öfke, korku ve kontrol edemediği bir kıskançlık. Jacques sessiz kalıp, konuşmayı dinlemeye zorladı kendini. Patlamaya hazır, yoğun duygularının Shea'yı korkuttuğunu biliyordu. Onlar Jacques'i da korkutuyordu. Bu duygular ona tanıdık değildi ve zaman zaman kahredici oluyorlardı.

Senin kokunu fark elti, hatla adını bildi. Senin nerede olduğunu öğrenmek istedi. Lütfen dikkatli ol, Jacques. Seni tamamen çaresiz bıraktığım için korkuyorum. Seni arayacağını düşünüyorum.

Sana dokundu mu? Kanını adlımı ? Sorudan çok emir gibi duyulmuştu bu sözler Shea onun kara öfkesini zihninde hissedebiliyordu.

Shea elini boynundaki kanayan yaraya götürdü. *Biliyorsun,* diye cevap verdi yatıştırıcı olmaya çalışarak.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Beyhude öfkesi biraz yatışmışa benziyordu*. Neredesin?*

Şimdi güvendeyim ama bu gece peşime düşecektir, bundan eminim. Onun sana gelmesine izin vermeyeceğim.

Bu gece yanıma geliyorsun. Doğruca yanıma geliyorsun. Sana dokunmasına, kan değişimi olmasına izin verme.

Ben iyi olacağım. Dikkatli olması gereken sensin, Jacques. Shea onu rahatlatmaya çalışıyordu. *Senin için korkuyorum, onu sana yönlendireceğim diye ya da beri geldiğimde çoktan seni bulacak diye korkuyorum.*

İçinde bulunduğun tehlikeyi görmüyorsun. Bana gelmelisin.

Shea tamamen anlamıyor olabilirdi ama onun inancını, onun korkusunu hissedebiliyordu ve yabancının tutuşunu, ölüm sözü veren tıslamasını hatırlayınca titredi. *Endişelenme, hemen geleceğim. Şimdi uyu Jacques. Bu konuşma işi senin gücünü tüketiyor.*

Shea. Sesinde bir anlık sessizlik ve özlem vardı. *Bana gel. Söylediklerime inanmıyorsan, sana ihtiyacım olduğuna inan.*

Söz veriyorum. Shea alnını direksiyona dayadı. Çok yorgundu ve gözleri şişmişti. Karavanının renkli camları tenindeki kabarcıkları engellemede yardımcı olurdu ama artık pek işe yaramıyordu. Bedeni yavaşlamış ve ağırlaşmıştı, sadece çoktan inine çekilmiş vampirin onun nereye gittiğini görmemesini umuyordu.

Shea dağlara sürüyordu. İlk başta zaman kazanmak için mümkün olduğunca virajlı bir yoldan gitti. Güneş ışığı çekilmez olduğunda, geyik patikasına saptı ve ormanın derinliklerini araştırmaya başladı. Ağaçların gölgeliği onu, başını delen acımasız güneş ışığından koruyordu. Bedeni

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

iyice ağırlaştığında aracını nihayet ağaçlık alana çekti ve karavana geçti. Bedeni iyice ağırlaşmadan önce kapıyı kilitleyip, tabancayı yanına alabildi. Felçli gibi öylece yatıyor, kendi zayıflığından dolayı korkuyordu.

Shea'nın Jacques'a ihtiyacı vardı, içindeki dayanılmaz güce dokunmaya ihtiyacı vardı. İnatçı isteklerini duymaya ihtiyacı vardı. Shea gözlerinin önüne Jacques'i getirdi ve kalp atışlarının yatıştığını hissetti. Ona sarılırsa kollarının onu sardığını hissedebilecekti. Sonra inanılmaz bir şekilde onun kollarını, bütün gücüyle onu sardığını gerçekten hissedebildi. Onun kalp atışlarını duyabiliyordu güçlü ve devamlıydı, kendininkine uyum sağlıyordu. Shea parmağıyla onun yüzüne dokundu, gözlerini kapattı ve Jacques'in yüzünün her çizgisini aklına getirdi. Ayrı ayrı uyuyorlardı ama birlikteydiler, ölümlü uykusuna yatmışlardı ve etraflarını saran tehlikenin hep farkındaydılar, bedenlerinin zayıf olduğunun hep farkındaydılar. Shea zihinsel birleşme ve yalnız olmama gücünü, ikisinin birleşiminden oluşan gücü ilk kez hissediyordu.

Gün ağır ağır dönüyordu, güneş gökyüzünde hareket ediyor, parlıyordu sonra yavaşça dağların arkasına doğru yol alıyor, muhteşem ve renkli bir manzarayla denizle birleşiyordu.

Mağara, Shea'nın kulübesinden sadece birkaç kilometre ötesinde, toprağın altındaydı. Yer altındaki odalara ve buğulu havuzlara açılan dar geçit dönemeçliydi ve bazı noktalarda neredeyse aşılmazdı. Küçük mağarada, yoğun toprağın altında tek bir kalp atmaya başladı. Toprak bir yanardağ gibi patlak verdi ve Byron yerin derinliklerinden çıktı. Kısa bir an nerede olduğunu anlayamadı ama sonra bedeni titreyip eridi ve bir sis olup dar geçitten çıkıp gökyüzüne yükseldi. Sis hemen büyük bir kuş oldu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ve güçlü kanatlar güzel yaratığı gökyüzüne taşıdı. Yaprakların üzerinden geniş ormanın çevresinde bir tur attı ve sonra ok yemiş gibi fırladı.

Jacques, kulübede tek başınaydı, etrafını saran dört duvarda bile huzursuzluğu hissedebiliyordu. Havadaki güçlü titreşimi ve tehlikenin onu aradığını biliyordu. Zihnini bir insanınki gibi tutmaya devam etti, diğerinin onu araştırdığının farkındaydı, kulübede olanın bir insan olduğuna inanabilirdi. Siyah etkileyici bir gölgenin üzerinden geçip gittiğini, zihninde başka bir ihlali hissetti ve sonra canlı uzaklaştı.

Jacques? Shea'nın sorusu yumuşak ve endişeliydi.

O yakında.

Shea onun zihnini hemen okuyabilmişti. Jacques onu yanında istiyordu, böylece onu koruyabilecek ve hiçbir erkek onu kendi eşi sanmayacaktı. Shea ona dönerse diye de korkuyordu Jacques, direk vampirin tuzağına düşebilirdi ama Jacques ayrılığa katlanamazdı, onu savunmasız bırakamazdı. Zihni çatlamaya, parçalanmaya başlıyordu. Shea'ya olan ihtiyacı büyüktü.

Shea karavanından çıkıp, sürücü koltuğuna atıverdi kendini. *Birazdan oradayım.* Tüm kalbiyle onun gülümsediğini hissedebiliyordu. *Kendi başıma hareket edip kendi kararlarımı vermem çok hoşuna gidiyor, değil mi?* diye sataştı Shea, yanına gidip onu durdurana kadar mümkün olduğunca zihnini dengede tutmaya çalışıyordu.

Bahse girme, küçük kızıl. Devamlı itaat en iyisidir.

Sen istersen. Shea korkmasına rağmen kahkaha atarken buldu kendini. Önlerinde onları bekleyen tehlike ve zorlukla yüz yüzeyken böyle sersem gibi hissetmesi çok aptalcaydı. Bu kadar kısa sürede nereye

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gidebilirlerdi? Kulübeye ulaştığında üç ya da dört saat zaten geçmiş olacaktı.

Jacques yavaşça gerindi, dikkatliydi. Bedeni buna sertçe itiraz etti. Acı uzun zamandır dünyasını işgal ettiğinden, bütün bedenini sarmasına izin verdi. Acıyla yaşayabilirdi sonsuza dek. Ancak Shea'sız yaşayamazdı. Oturur pozisyona geldi. Gözlerinin önünde oda sallanıyor, çılgınca eğiliyordu. Neredeyse hemen sıcak yapışkan kanın göğüs kafesinden, karnından aşağıya süzüldüğünü hissetti. Yumuşak tatlı bir sesle kendi ırkının dilinde yemin etti. Çektiği acıyı çok yakından tanıyordu. Bu önemli değildi. Ruh eşini koruma dışında hiçbir şey önemli değildi.

Shea kontrolü eline alan bir kadın gibi sürüyordu, kütüklerin ve kayaların arasında olmayan yolları buluyordu. Bazen iyi gidiyor bazen de yavaşlıyordu. Gece sürüşünün bu kadar iyi olması şaşırtıcıydı. Farlara artık ihtiyacı yoktu. Sanki gündüz gibi etrafı çok iyi bir şekilde görebiliyordu. Ay ışığı ağaçları boyamak için saçılıyor, gümüş renginde parlıyordu. Gece çok güzeldi, görünen bütün renkler canlı ve ince detaylarıyla aşikârdı.

Çok uzaklarda büyük bir baykuş yana yatıp kayalıkların arasındaki biçimsiz büyük bir evin etrafında dolandı ve dikkatlice eve yanaştı. Kuş taş kapıdaki kolona konup kanatlarını katladı ve insan şekline girdiğinde, ormandaki kurt sürüsü uyarı amaçlı uludu. Hemen biri çıkıverdi evden. Adam kapılara açılan verandaya sislerin arasından tembelce süzüldü. Uzun boylu, siyah saçlı biriydi. Her zerresinden güç fışkırıyordu. Büyük bir orman kedisi gibi haşmetli, bir prens gibi azametle hareket ediyordu. Gözleri gece kadar karaydı ve binlerce sırla doluydu. Yakışıklı, vurucu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yüz hatlarından bir şey belli olmasa da barındırdığı bir tehlike, bir tehdit vardı.

"Byron. Ziyaret edeli çok uzun zaman olmuştu. Önceden haber yollamadın." Yumuşak, ninni gibi kadife seste bir kınama yoktu.

Byron rahatsız olmuşçasına boğazını temizledi. Kara gözleri karşısındaki etkileyici gözlere bakmıyordu.

"Görgüsüz davrandığım için üzgünüm Mikhail ama getirdiğim haberler biraz sarsıcı. Elimden geldiğince hızlı gelmeye çalıştım ama bunu sana söylemek için doğru kelimeleri hâlâ bulamıyorum."

Mikhail Dubrinsky bir elini mühim değil dercesinc salladı. Eskilerden, en güçlü olanlardan biri olduğu için sabırlı olmayı uzun zaman önce öğrenmişti.

"Bu sabah yeraltına inmede geciktim. Beslenmemiştim, bu yüzden kasabaya gittim ve yerel halktan birini çağırdım. Bölgeye girdiğim zaman bizim ırkımızdan birinin varlığını hissettim, bir kadının. Bizim gibi görünmüyordu. Kızıl saçlı, yeşil gözlü, küçük ve çok narin biriydi. Onun zayıf olduğunu, beslenmediğini söyleyebilirim. Bizim zihin yöntemlerimizi kullanarak onunla birleşmeye çalıştım ama o buna cevap vermedi."

"Bizden biri olduğuna emin misin? Bu imkânsız gibi görünüyor, Byron. Kadınlarımız birkaç tane ve şafak vaktinde bizden biri korunmasız dolaşamaz. Bize yabancı biri de olamaz."

"Kız Karpatyalı, Mikhail ve sahipsiz."

"Ve sen kalıp onu korumadın ve kızı bana getirmedin?" Ses biraz daha alçalmıştı, öyle yumuşak bir sesti ki adeta büyülüyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Dahası da var. Boğazında çürükler ve birçok da düzensiz yara vardı. Kollarında da ezikler vardı. Bu kadına kötü muamele ediliyor, Mikhail."

Kara gözlerin derinliklerinde kor alevler yanmaya başlamıştı. "Söylemeye çekindiğin şeyi hemen söyle bana."

Byron bir müddet sessizliğini korudu ama sonra gözlerini delici bakışlara dikti. "Kızın damarlarında Jacques'in kanı dolaşıyor. Kokusunu nerede olsa tanırım."

Mikhail gözlerini kırpmıyordu, bedeni kaskatı kesilmişti. "Jacques öldü."

Başını iki yana salladı Byron. "Yanılmıyorum. O Jacques."

Kara gözler bir kez daha Byron'ı süzdü, sonra Mikhail yüzünü kaldırıp geceyi içine çekti. Bilindik bir yöntemle güçlü bir çağrı yolladı geceye ve boş karanlık bir delikle karşılaştı. "O öldü, Byron," diye cevap verdi, konuya bir son verdiğini belirten yumuşak, belirli bir uyarı sesiyle.

Byron doğrularak olduğu yerde durdu. "Yanılmıyorum."

Mikhail bir süre daha onu inceledi. "Jacques'in kıza kötü davrandığını mı söylüyorsun? Belki bir insanı dönüştürdüğünü?" Soruya kısık bir tıslama da eşlik etmişti. Mikhail'deki güç hemen taşmış, havayı ve ikisini de çevrelemişti.

"Kız Karpatyalı, vampir değil. Ayrıca yerel hastanenin kan bankasına gitti. Jacques ile bağlantısının ne olduğunu bilmiyorum ama var." Byron oldukça sertti.

"Ne olursa olsun, Byron, bu gizemli kadını bulup onu korumamız gerek ta ki ona doğru ruh eşini verene kadar. Raven'a seninle gideceğimi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

söyleyeceğim. Onun Jacques'i duymasını istemiyorum." Sözler yumuşak bir sesle söylenmişti, tamamen büyüleyiciydi ve kesin bir emirdi.

Kelimelerin altında bir söz de vardı. Eğer Mikhail Jacques'i canlı bulursa, çağrılara cevap veremeyecek bir durumdaysa, hızlı ve ölümcül bir intikam da bunu takip edecekti. Eğer kadın da bunun bir parçasıysa... Byron iç çekti ve Mikhail sislerin içinde yok olurken gökyüzüne baktı. Bulut kümesi yıldızlara doğru hareket etmeye başladı ve toprak görünmeyen bir tehlikeyle huzursuzca sallandı.

Mikhail sislerin arasından şekil değiştirmiş olarak çıktı, güçlü bedeni her zamanki gibi uçuyordu. Byron, Mikhail'in hızına sahip olamamıştı hiç, bu yüzden taş kolonda değişime uğramıştı. Büyük kuş sessizce parıldadı yerde, keskin pençeleri çıktı sonra, ölüm vaat ediyorlardı. Sonunda kanatlarını hızla çarpmaya başladı. Kadın, kaç yaşında?

Genç. Yirmi, belki birkaç yaş daha büyüktür. Bunu söylemek imkânsız. Bizim dilimizi bildiğini söyleyebilirim ama İngilizce konuşuyor. Aksanı tuhaf Amerikalıymış gibi konuşuyor ama irlandalı aksanı da var. Bilerek dikkatimizi çekiyor. Irklarından hiçbiri böyle bir şeyi yapmazdı. Ne olacağını biliyormuş gibi onu rahat bırakmaya zorlandım. Gün ışığında benden daha. uzun kalabiliyor. Onun vampir olmadığını ya da böyle bir şey olmadığını biliyorum.

İki baykuş karanlık gökyüzünde uçuyor, beraberlerinde rüzgârlarını da getiriyorlardı. Rüzgârın gücüyle küçük bir tıslama yayıldı. Aşağıdaki ağaçlar sallanıyor ve toprağa doğru eğiliyorlardı. Huzursuz olmuş küçük hayvanlar evlerine kaçışıyorlardı. Bulutlar yön değiştiriyor, uğursuzca yıldızları lekeliyorlardı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea eğri büğrü çayırlıkta gitmeye çalışırken kolları ağrımaya başlamıştı. Parmakları direksiyonu öyle sert tutuyordu ki neredeyse uyuşmuşlardı. Karavan sertçe sekip sığ bir dereden geçtiğinde kontrolünü kaybettiğini düşündü. Birden eski kulübeye giden belirsiz yolu fark etti. Rahatlamışçasına bir iç çekerek yola saptı. Çimenli yol çukurlarla ve iri kayalarla doluydu ama yolun eğriliğine, virajlarına alışkın olduğundan rahatça ilerliyordu.

İki kez Jacques ile temasa geçmeye çalıştı ama o kızın çabalarına karşı koyuyordu. Bu onu endişelendirmişti. Onun tehlikede olmadığını söylüyordu kendi kendine. Eğer Byron denen kişi onu bulsaydı, bunu anlardı diye düşünüyordu ama yine de ters giden bir şeylerin olduğunu düşünmekten de alamıyordu kendini. Sonunda kulübeye geldiğinde duyulabilir bir biçimde iç çekti. Parmaklarını direksiyondan çekmesi ve bacak kaslarının gevşemesini beklemek birkaç dakikasını almıştı. Karavanından indiğinde sallanıyor, bacakları titriyordu.

Rüzgâr toplanmaya başlıyordu, yapraklar uçuşuyor, dallar bir girdap gibi dönüyordu. Tepedeki dallar dans ediyorlardı. Parlayan yıldızların önüne gri ve siyah çizgiler geçiyor, tek tek onları yok ediyorlardı. Bulutlar yığılmaya başlamıştı, yoğun ve siyah görünüyorlardı. Shea titreyerek gökyüzüne baktı fırtınanın tehlikeli olacağından emindi.

Açlık acımasızca içini kemiriyordu. Her geçen gün daha da kötü oluyordu, eğer kan almazsa zayıflığı artacaktı. Fakat şimdi jacques'in güvenliği haricinde hiçbir şey önemli değildi. Omuzlarını dikleştirerek verandaya adımım attı. Shea kilidi açıp kapıyı itti, onu göreceği için endişeliydi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques ayakta duvara yaslanıyordu. Bir kot haricinde üzerinde hiçbir şey yoktu. Gri renkte ve zayıf görünüyordu, yakışıklı yüzünde derin çizgiler belirmişti. Kalbinin altındaki yaradan kan sızıyordu. Ayakları çıplaktı ve saçları dağınıktı. Vücudunu olduğu gibi ter kaplamıştı. Alnında kırmızı kırmızı lekeler vardı ve kırmızı boncuklar kayarak vücuduna akıyordu.

"Ah, Tanrım!" Shea'nın kalbi neredeyse duracaktı. Kurumuş ağzında korkunun tadını alabiliyordu. "Jacques, sen ne yaptın? Ne düşünüyorsun?"

Aralarındaki mesafeyi neredeyse zıplayarak geçmişti, ne kadar hızlı hareket ettiğinin farkında bile değildi. Gözlerinin arkasındaki yaşların boğazını yaktığını hissedebiliyordu. Jacques'in kendine yaptığı şey onu da huzursuz ediyordu. "Neden bunu yaptın?" Jacques'in yaralarını incelediğinde elleri nazik ve şefkatliydi. "Neden beni beklemedin?" Jacques'i kendine çektiğinde aklında aptalca bir düşünce de vardı. Ona uyan bu kot pantolonu nereden bulmuştu? Ama şu an bu o kadar önemli değildi.

O bu gece gelecek ve ben de seni korumak zorundayım.

"Bu halde koruyamazsın. Farkında değilsin sanırım vücudunda koca bir delik var. Dikişleri çok fazla germişsin. Seni yatırmalıyız."

O geliyor.

"Umurumda değil Jacques. Bu yerden ayrılmak zorundayız, eğer gerekirse bütün gece seyahat ederiz. Silahlarımız var. Belki onu öldüremeyiz ama yavaşlatabiliriz." Aslında Shea ateş edebileceğinden bile emin değildi. O bir doktordu, bir hekimdi, bir şifacıydı. Can alma

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

düşüncesi ona uzaktı. Jacques'i toparlayıp hemen buradan gitmek istiyordu. Sıkıntıdan kaçmak, yüzleşmekten daha kolay görünüyordu.

Jacques onun zihnini, isteksizliğini hemen okuyabilmişti. Endişelenme Shea. Onu öldürecek güçteyim. Kıza doğru sendeledi, neredeyse ikisi de yere düşecekti.

"Bunun iyi bir haber olduğunu sanmıyorum," dedi dişlerinin arasından. Her nasılsa yatağa birkaç adımda gidebilmişlerdi. "Eğer kendine bir bakarsan, bir sineği bile ezemeyecek durumda olduğunu görebilirsin."

Jacques hiç ses çıkartmadan çarşafların üzerine uzandı. Kızın acısını hissetmesini istemeyerek zihnini tamamen kapalı tutuyordu. Bu önemli değildi Shea zaten yüzündeki izleri, ağzının etrafını çevreleyen beyaz çizgileri ve kara gözlerindeki boşluğu görebiliyordu. "Seni yalnız bıraktığım için üzgünüm." Siyah saçlarını geriye doğru itti, parmakları mavi siyah saç tellerinin arasında kalmıştı. Kalbi sızlayarak aletlerini toplamaya başladı. Hareket etmek Jacques'in yeniden canını yakacaktı ve bir kez daha Shea onun canının yanmasına sebep olacaktı.

Bana işkence eden sen değilsin, küçük kızıl.

"Bunu düşündüğünü biliyorum, Jacques," diye cevap verdi yorgun bir halde, yüzünün etrafına düşen kızıl saçlarını rastgele geriye doğru attı. "Seni buraya getirirken canını yaktım, ağrı kesici olmadan seni ameliyat ettiğimde yine canını yaktım ve şimdi tekrar canını yakacağım." Shea aletlerin bulunduğu tepsiyi yatağa yanaştırdı. "Çok kan kaybetmişsin. Durdurmama ve sonra da kan vermeme izin ver." Bolca akan kırmızı sıvıyı silip yarayı incelerken, sertçe dudağım ısırdı Shea.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Dışarıdaki rüzgâr camları sallayıp gürlerken, dallar duvarlara çarpıyordu. Ses rahatsız ediciydi, Shea'nın ensesindeki tüyler diken diken olmuştu. Bir fısıltı adeta ölüm gibi tenine dokunuyordu. Jacques kızın kolunu yakaladı, yarayı incelerken eli öylece kalmıştı kızın. O burada.

"Sadece bir rüzgâr." Shea buna inanmıyordu ama o yarayı kapatana kadar yapacakları başka bir şey yoktu.

Rüzgâr ürkütücü bir çığlığa dönüştü. Şimşek dans edip gökyüzüne çaktığında gök gürültüsü de ortalığı kapladı. Ağır kapı parçalara ayrıldı. Shea hemen arkasını döndü, kanlı ellerinde iğne ve iplikler vardı. Kan ve ızdırap içindeki Jacques, buz kesmiş bedeniyle solgun bir halde yatarken doğrulmaya çalıştı.

İki adam kapıda belirdi. Shea Byron'ı fark etmişti ama korkunç bakışlarını ona diken Byron değil, önündeki adamdı. Bu, Shea'nın karşılaştığı en güçlü kişiydi. Adamın gözleri kor alev halinde yanıyordu. Onda tanıdık bir şey vardı ama Shea paniklediğinden bunu tanımlayamıyordu. İstemeden bir çığlık attı. Hemen arkasını dönüp bir silah kaptı.

Mikhail öyle hızlıydı ki hayal meyal görünüyordu. Hemen silahı kızın ellerinden alıp bir tarafa atmıştı, yanan gözleri Jacques'in üzerindeydi. Yavaş kötü bir tıslama çıkıvermişti Mikhail'in boğazından.

Jacques bu yanan gözlerle buluştu, kendi gözleri de meydan okuyan bir nefret ve ölüm saçan kara bir öfkeyle doluydu. Güçlü adama atılmaya çalıştı ama Mikhail geri çekilip Shea'yı boğazından yakaladı ve kızı duvara öyle sert çarptı ki kız nefessiz kaldı. Daha önce hiç böyle bir güç

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hissetmemişti Shea. Mikhail kızı yukarıda tutuyor, parmakları kızın boğazına batıyordu.

Kulübedeki hava yoğunlaşıyordu, şiddetle, kötülükle titriyordu. Byron'un uyarısına rağmen bir sandalye, kendiliğinden yükselmiş gibi görünüyordu, havada asılı kalmıştı sonra Mikhail'in başına arkadan çarpacakmış gibi odanın karşısına hızla ilerlemişti. Son anda güçlü adam başını sandalyeden kurtardı ve sandalye duvara çarpıp Shea'nın yüzüne yakın bir yerde parçalara ayrıldı.

Mikhail Jacques'a bakmak için döndü, aynı anda Shea'yı önünde tutuyor ve parmaklarını kızın boğazına batırıyordu. "Ona ne yaptın?" diye diretti, sesi kısık ve büyüleyici bir tondaydı. Bir bez bebek gibi sallıyordu kızı. Sesini biraz daha alçaktı. Sinsiydi. Kadife gibi Shea'yı sarıyordu. Bana ona ne yaptığını söyle. Ses kızın zihnindeydi ama Jacques'in kullandığı yöntemle değildi.

Shea bütün gücüyle onunla savaşıyordu, nefes almaya ve onu zihninden uzak tutmaya çalışıyordu. Başka bir sandalye Mikhail'in sol tarafından geldi. Elini kaldırmasıyla güçlü adam onu havada durdurdu. Bir saniye havada asılı kaldı sonra çaresizce yere düştü. Bu korkunç parmaklar Slhea'nın boğazını hiç bırakmayacakmış gibi görünüyordu, mengene gibi kıza yapışmışlardı. Kızı tek eliyle kolaylıkla eziyor, boğuyordu.

Shea soluyor, nefes almak için çabalıyordu. Oda dönüyor, alabora oluyordu ve artık Shea'nın gözlerinin önünde siyah beyaz benekler uçuşmaya başlamıştı. Jacques onun bilincini kaybettiğini hissetti ve içindeki hayvan tüm zincirlerini kırdı, zihni çılgına döndü. Shea'yı koruma

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ihtiyacı ve ona saldıran kişiyi öldürme isteğiyle kendini yataktan attı Jacques. Mikhail Shea'yı bırakarak yana çekilmek zorunda kalmıştı. Kız yere çöktü, olduğu gibi yatıyor nefes almaya çalışıyordu.

"Jacques." Mikhail'in sesi kısık ve zorlayıcıydı. "Ben senin kardeşinim. Beni tanımadın mı?" Parçalanmış zihne birkaç kez dokunmaya çalıştı ama yırtıcı bir hayvanın öldürme ihtiyacını buldu sadece. Gözleri sorgularcasına Byron'a baktı çaresizce.

Byron başını iki yana salladı. Onu kontrol edebilir misin?

Yakalayabildiğim ne bir iz ne de imge var. Mikhail, Jacques'in diğer saldırılarından kendini korumak için odanın karşısına geçmek zorunda kalmıştı, iki lamba kurşun gibi ona geliyordu. Bir el uzun saçlarına doğru pençe atarken uzak bir köşede yeniden belirmişti.

Jacques yerde yatan Shea'ya attı kendini, duvara karşı oturup bedeniyle onu korumaya çalışıyordu. Shea taze kan kokusunu alıyordu, sonra kolundan ve yanlarından akan oluk oluk kanı fark etti. Neler olduğunu anlamadan önce sersemlemiş ve aklı karışmış bir halde etrafına bakındı.

Jacques! Saniyeler içerisinde Shea onun üzerindeydi, yarayı elleriyle sertçe kapatmaya çalışıyordu. Onu kurtarmak haricinde her şeyi unutmuştu. "Üç seçeneğiniz var," işgalcilerine omzunun üzerinden bakıyordu. "Şimdi bizi öldürün, bırakın ya da onu kurtarmam için bana yardım edin." Sadece bir sessizlik duyuyordu. "Lanet olsun! hemen bir seçim yapın!" Yarı boğulduğundan sesi kısık geliyordu ama profesyonel olduğu belliydi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Mikhail ona yardım etmek için öne atıldı. Saldırıyı hisseden Jacques, Shea'yı arkasına alıp vahşi bir hayvan gibi tıslayarak kızı arkasında tuttu.

"Geri çekil!" diye çıkıştı Shea Mikhail'e. Tamamen zihnini Jacques ile birleştirmişti. Kalbi öyle hızlı atıyordu kı patlayacak diye korkuyordu. Zihninde onun bile ulaşamadığı, kızıl bir şiddet ve öldürücü bir öfkeden başka bir şey yoktu.

Mikhail hemen çözünüp biraz uzakta yeniden belirdi.

Jacques, sana yardım etmeme izin ver. Shea, onun zihnine ulaşmaya, onu sakinleştirmeye çalışarak yalvarıyordu.

Jacques ona hırlarken köpek dişleri parlıyordu, arkada kalması için onu uyarıyordu.

"Jacques döndü, Mikhail," diye mırıldandı Byron. "Kadına bile tehlikeli. Kızı kaybetmeyi göze alamayız."

Shea onları önemsemeyip zihninden söylediği yatıştırıcı sözlerine devam ediyor, çaresizce Jacques'ı kendine getirmeye çalışıyordu. Bir kez daha elleri onun yarasını buldu. *Bana dokunmayacaklar, vahşi adam. Bizden uzakta duracaklar lütfen sana yardım etmeme izin ver yoksa onlardan korunamam. Yalnız kalırım.* Shea onun tamamen aklını kaçırdığını kabul edemiyordu. Yabancılar onları öldürebilirdi ama Jacques'in yaralarının ya da deliliğinin onu yenmesine asla izin vermeyecekti. Shea onun için endişeliydi ve ondan da korkuyordu ama onu bırakmayacaktı.

"Neye ihtiyacın var?" diye sordu Mikhail yavaşça.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Ona bakmadan, hatta başını bile döndürmeden, "Aletlerimin bulunduğu tepsiye," diye cevap verdi. Bütün dikkatini tamamen jacques'i sakinleştirmeye vermişti.

"Senin iyileştirme tekniklerin barbarca. Ben bizim şifacımızı çağıracağım." Hemen zihinsel emirlerini verdi geceye Mikhail.

"O zamana kadar ölmüş olur. Lanet olsun, eğer yardım etmeyecekseniz, gidin buradan," diye söylendi Shea öfkeyle. "İkinizle de mücadele edemem ve siz benim yöntemlerimi beğenmiyorsunuz diye onun ölmesine izin vermeyeceğim."

Dikkatle, Jacques'in öfkesini uyandırmadan Mikhail tepsiyi yerden itti. Shea'nın elinin birkaç santim uzağına gelmişti tepsi.

Jacques gözlerini bu iki adamdan hiç ayırmıyordu, nefretle ve öç alacağını söyleyen gözlerle bakıyordu onlara. Shea hareket ettiğinde, kızın hareketlerini yansıtıyordu sanki kızın ne yapacağını o yapmadan biliyordu. Böylece onun geniş bedeni, kızı diğerlerinden ve hatta onu duvara yapıştırandan bile koruyordu.

"Temiz toprak getirin." Shea'nın sesi kısık ama otoriterdi. Jacques'i uyandırmamak için her hareketini yavaş ve dikkatli yapıyordu.

Byron omuz silkti ve kızın dediklerini gönülsüzce yaptı, gözleri odanın karşısındaki Mikhail'deydi. Byron'un Jacques'in herkese zarar vereceğine inandığı belliydi.

Shea birkaç kez öksürdü, Mikhail'in parmak izlerinin çıktığı boğazı şişmişti. Dikkatlice Jacques'in yanında dizlerinin üzerinde durdu; ellerini sabitledi ve ilgisini işine verdi. Küçük kıskaçları tuttu ve yeniden açılan yarayı onarmak için iğneleri özenle kullandı. Yavaş ve yorucu bir işti ama

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacqucs'i sakinleştirip, rahat ettirmekle ve kanamasını durdurmakla uğraşıp dikişleri atarken, Jacques ile devamlı zihin bağını sabit tutmaya çalışıyordu. Jacques şiddet duygularının kaynadığı bir kazandı. Sert ve tetikte olan gözlerini diğer iki adamdan hiç ayırmıyordu. Jacques birdenbire bir elini kaldırıp, kızın ipek saçlarını yana çekti ve duvara çarpmasıyla oluşan şakaklarındaki eziği parmak uçlarıyla okşadı. Jacques elini çektiğinde, Shea onunla olan son bağı da kurduğuna dair bir korkuya kapıldı.

Yarayı toprak ve tükürükle kaplayıp yavaşça doğruldu. "Kana ihtiyacın var, Jacques." dedi yavaşça önerircesine. O kurtulmak, yaşamak zorundaydı. Bedenindeki her hücre bunu istiyordu.

Jacques cansız gözlerini Mikhail ve Byron'dan ayırmıyordu. Daha önce kimsenin gözlerinde böyle öfke dolu bakışlar görmemişti. Jacques ne ona bakıyor ne de çabalarını onaylıyordu. Yüzünde acı belirtisi bile yoktu.

"Benim kanım kadim ve güçlüdür," dedi Mikhail yavaşça. "Ben ona kendi kanımı veririm." Büyük bir ihtişamla ona doğru geliyordu, bu ani hareket Jacques'i uyandırmamıştı.

Shea, Jacques'in vahşi zaferini, gücünü topladığını hissetti. Mikhail daha çok yaklaşmadan Shea kendini iki adamın arasına attı. "Hayır! Seni öldürecek. O..."

Jacques'in tutuşu korkunçtu, kızı kendine çekip yumruğunu saçlarının arasına doladı. Öfkesi adeta beden bulmuş gibiydi. Gözlerini Mikhail'de tutarak başını eğip dişlerini Shea'nın boynunun yanına batırdı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Yapma!" Byron öne atıldı ama Mikhail elini kaldırarak onu durdurdu, kara bakışları Jacques'in üzerindeydi.

Akkor bir sıcaklık, yanan bir damga. Shea, Jacques'in işine karıştığı için ona sinirlendiğini ve diğerlerinin onu durdurması için yalvarmalarını, onları tuzağına çekmek için bir oyun olduğunu anlıyordu. Shea öylece yatıyor, onun vahşi doğasını kabul ediyordu. Jacques çıldırmaya öyle yakındı ki birinin yanlış bir hareketi onun sınırı geçmesine sebep olabilirdi. Shea çok yorgundu, her yeri acıyordu. Kirpikleri yavaşça kapandı, ağır bir uyuşukluk tüm bedenini sardı. Jacques için kendi hayatından vazgeçerdi. Jacques, kızın vermek istemediğini ondan alamazdı.

"Onu öldürüyorsun, Jacques," dedi Mikhail sessizce. "İstediğin bu mu?" Öylece hareketsiz duruyordu, kara gözleri tetikte ve düşünceliydi.

"Durdur onu," diye dişlerini gıcırdattı Byron. "Çok kan aldı. Ona zarar veriyor."

Mikhail'in soğuk bakışları bir kez daha Byron'daydı. Byron başını iki yana sallayıp sessizliğe büründü.

"Kızı öldürmeyecek," dedi Mikhail kısık bir sesle. "Birimizin onu durdurmaya çalışmasını bekliyor. Öldürmek istediği biziz. Bizi kendine çekmeye çalışıyor. Kızı yanından ayırmayacak ama biz de onun yanına gidecek kadar aptal değiliz. Kıza zarar vermeyecek. Dışarı çık. Dışarıdayken, kapıyı onarmak için bir şeyler bul. Ben de peşinden geleceğim."

Byron gönülsüzce dışarıya gidip verandada Mikhail'i bekledi. "Kızı riske atıyorsun, Mikhail. O vampir değil ve Jacques ona zarar veriyor. Bu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kadar kan kaybına dayanamaz. Jacques benim arkadaşım ama kulübedeki kişi artık bizden biri değil. Bizi tanımadı bile. Onu kontrol edemiyorsun. Hiç kimse kontrol edemez."

"Kız edebilir. Jacques dönmedi. O yaralı ve hasta," dedi Mikhail yumuşak bir sesle, kadife sesi kendinden emindi.

Öfkelenen Byron arkasını döndü. "Kadını almalıyım."

"Sakın bir hata yapma, Byron. Jacques zayıf olabilir ama hâlâ güçlü. Kaybolmadan önce yıllarını çalışmaya verdi. Son yıllarda avlandı. Zihni çok yaralı, o bir insandan çok vahşi bir hayvan ama çok zeki ve kurnaz. Ve sen bunu dikkate almıyorsun. O dişi her kimse, kendi hayatını verecek kadar onu kurtarmak istiyor. Kızın zaten bir seçim yaptığına inanıyorum."

"Tören tamamlanmadı. Kız onunla yatmadı. Bunu biliyoruz," dedi Byron inatla ve volta atmaya başladı huzursuzca. "Birçoğumuz kadınsızız ve sen bunu riske atıyorsun."

"Sadece bir tane ruh eşi vardır. Kızın, jacques'a ait olduğu aşikâr."

"Bunu bilmiyoruz. Eğer o senin kardeşin olmasaydı..." diye başladı Byron.

Kısık bir tıslama onu durdurdu. "Bu konu hakkında verdiğim kararları sorgulaman için bir sebep göremiyorum, Byron. Benim birden fazla erkek kardeşim var ve neyin doğru neyin adil olduğunun kardeşlikle bir ilgisi yok."

"Diğer erkek kardeşini avlayan Gregori'ydi," diyerek dikkatini çekti Byron.

Mikhail yavaşça başını çevirdi, gökyüzünde çakan şimşek kara gözlerinde belirdi. "Benim emrimle."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

YEDİNCİ BÖLÜM

Jacques yerde yatıyordu, yaslandığı duvarın ve kollarının arasında yatan kadının farkındaydı. Şiddet duyguları girdap gibi içinde dönüyordu; bedeni düşmanlarını öldürme ihtiyacıyla kasıp kavruluyordu. Bir mantık kalıntısı zihninde belirip dikkatini çekti. İki işgalci de ona çok tanıdık geliyordu. Tanıdığı ve güvendiği birileri. Sessiz bir tıslamayla köpek dişleri fırladı. Hainler bazen sürü halinde gezerler. Onun zayıf olduğunu düşünmüşlerdi ama o, hepsinden hatta o kadim olandan bile daha hızlıydı. Dövüş hünerlerini, zihin güçlerini kamçılamıştı. Onun kadınına işkence edip onu öldüremeyeceklerdi.

Shea. Kızın adı yumuşak, temiz bir esinti gibi zihninde belirivermişti. Shea. Tek bir mum alev aldı, kara öfkesinin arasında yanmaya başladı. Sonra kızı hissetti, kollarının arasında küçük ve kırılgandı. Teni yumuşaktı, çıplak tenine değen saçları ipek gibiydi. Çenesini kızın başına dayayıp, kibarca ve nazikçe onu okşadı. Bedenin gevşek, soğuk ve neredeyse cansız, kan için çabaladığını anlaması birkaç dakikasını almıştı.

Acı dolu bir çığlık yükseldi boğazından. Kızın başını geri çektiğinde boğazındaki ezikleri ve yırtığı gördü. Shea, beni bırakma! Yalvarış kalbinden kopup geliyordu. Bunu o mu yapmıştı? Parmak izleri onun değildi ama yırtılan et? Bunu Shea'ya o mu yapmıştı?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Huzursuzluk dalgası toprağı, yeri sallıyordu. Beni bırakma, Shea. Jacques dişleriyle bileğini kesip can veren sıvıyı kızın ağzına dayadı. Hadi, küçük kızılım, çabala. Onun gücü kızın boğazından akıp gidiyordu. Yutması için kızın şişmiş boğazını okşuyordu. Beni karanlığa terk edemezsin. Ona saldırdığını hatırlamıyordu ama bunu ona kendisinin yaptığını biliyordu Jacques. O deliydi.

Dağlardan bir rüzgâr esti ve gök gürüldedi. Kara bulutlar patlak verdi ve sağanak yağmur başladı. Ağaçların arasından, yanan gözleriyle siyah koca bir kurt belirdi. Küçük verandaya yaklaşırken, güçlü bedeni kasılıp gerindi ve geniş omuzlu, uzun siyah saçlı ve muhteşem gri gözleriyle kaslı bir erkeğe dönüştü. Yağan yağmurdan çıkıp verandaya adımını attı ve ona bakan iki adama gözlerini dikti. Mikhail ve Byron arasındaki gerilim elle tutulabilecek haldeydi. Mikhail, her zamanki gibi, anlaşılmazdı. Byron ise fırtına gibi kendini açık ediyordu. Yeni gelen, kaşlarını kaldırıp Byron'a yanaştı. "En son biri Mikhail'i ciddi anlamda sinirlendirdiğinde, hali hiç iyi olmadı. Vücudundaki organların yer değiştirmesini istemiyorsan git ve sakinleş." Ses ahenkli adeta şarkı söyler bir tondaydı hem zorlayıcı hem yatıştırıcıydı ama bir emir olduğu mutlaktı. Ses öyle hipnotize edici, öyle büyüleyiciydi ki kendi ırkından biri bile ona kapılabilirdi.

Gregori. Karanlık olan. Kadim olan, güçlü ve adalet bekçisi. Sırtını Byron'a dönerek basitçe onu kovdu ve Mikhail'e baktı. "Çağrı yolladığında, Jacques'in bulduğunu söyledin ama onu fark edemiyorum. Ona ulaşmaya çalıştım ama sadece bir boşlukla karşılaştım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Jacques ama aynı değil. Daha değişim olmamış ama oldukça yaralı. Bizi tanımadı ve çok tehlikeli. Daha fazla zarar vermeden onu durduramam."

"Seninle savaştı mı?" Ses her zamanki gibi, ılımlı ve nazikti.

"Elbette ve yeniden yapacak. Bir insandan daha çok vahşi bir hayvan gibi ve ona ulaşmanın hiçbir yolu yok. Eğer gücünü toplayabilseydi bizi öldürecekti."

Vahşi gece havasını içine çekti Gregori. "Bu kadın kim?"

"Karpatyalı ama bizim yöntemlerimizi ya da iletişime geçmek için bizim savunma yollarımızı bilmiyor. İyileştirmek için bir ölümlü eğitimi almış gibi görünüyor."

"Bir doktor mu?"

"Belki. Jacques onu koruyor ama kötü de muamele ediyor, sanki doğru ile yanlışı ayırt edemiyor gibi. Sanırım delilik dünyasına sıkışıp kalmış."

Gümüşi gözler titredi. Gregori'nin esmer, seksi yüz hatlarında gizli bir zalimlik, kapana kısılmış tehlikeli bir hayvan vardı. "Ona ne olduğunu biliyor musun?"

Mikhail yavaşça başını iki yana salladı. "Hiç bir fikrim ve açıklamam yok. Kadına sormadım. Kardeşime hainlik edenlerden biri olduğunu sanıp ona saldırdım, hatta öldürecektim de." Mikhail hata yaptığını kabul edercesine ses tonunu değiştirerek konuşuyordu. "Jacques kötü durumdaydı, ızdırap içindeydi, kan kaybediyordu ve o kadın onun üzerine eğilmiş yarasını tedavi etmeye çalışıyordu. Çok kan vardı. Kadının deli ve bir vampir olduğunu, ona işkence edip içini boşalttığını sandım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Küçük bir sessizlik hâkim oldu, sadece rüzgâr ve yağmur yorum yapıyordu. Gregori sadece bekliyordu, bedeni dağlar kadar hareketsizdi.

Mikhail omuz silkti. "Belki tepki haricinde bir düşünce yoktu. Onun zihniyle temasa geçemedim. Yüzündeki acı dayanabileceğimden de fazlaydı."

"Fırtına senden kaynaklanmıyor," dedi Gregori. "Jacques sandığımdan çok daha güçlü, içinde daha önceden görmediğim bir karanlık var. Vampir değil ama oldukça tehlikeli. Hadi içeri girip yarayı onarıp onaramayacağımıza bir bakalım."

"Dikkatli ol, Gregori," diye uyardı Mikhail.

Gümüş gözlerin parıldadığı çılgınca yağan yağmurdan belli oluyordu. "Dikkatli olmamla bilinmiyor muyum?" Gregori kırık kapıdan içeri girdi Mikhail bu abartılı sözün üzerine başını sallayarak onu takip etti.

Jacques birden başını kaldırdı, gelenleri takip ederken siyah gözleri alev alev yanıyordu. Uzun, yavaş bir tıslama boğazının derinliklerinden çıkıverdi. Gregori durdu, bir uzlaştırıcı olduğunu belli edercesine ellerini kaldırdı. Mikhail kapı kirişine yaslandı, öylece duruyordu sanki duvarın bir parçası olmak ister gibiydi. Kadına saldırmakla büyük bir hata yaptığının tamamen farkındaydı.

"Jacques, benim Gregori." Gregori'nin sesi güçlü, yumuşak ve rahatlatıcıydı. "Bizim insanlarımızın şifacısıyım."

Shea Jacques'in kucağında yatıyordu, başı onun omuzlamadaydı ve gözleri kapalıydı. Shea inledi kısık boğuk bir inlemeydi ve bu Jacques'in öfkesini katlamıştı. Parmakları kızın şişen boğazmdaki kara lekelere dokundu ve öldürücü bakışlarını Mikhail'e dikti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bizi yalnız bırakın." Kızın sesi nerdeyse fısıltı gibiydi, boğuk ve kısıktı. Ne gözlerini açmıştı ne de hareket etmişti.

"Ona yardım edebilirim," diye ısrar etti Gregori, aynı zorlayıcı ses tonunu kullanarak. Kadın, Jacques'a ulaşmak için tek anahtardı. Bu onun kızı tutuşundan, bedeniyle onu koruyuşundan, kızın yüzünde şefkatle gezdirdiği gözlerinden ve onu sahiplenen bakışlarından belli oluyordu. Elleri sürekli kızın saçlarını ve tenini okşuyordu.

Gregori'nin güzel sesinin temelinde yatan emirle kızın uzun kirpikleri kalktı ve Shea adamın yüzünü inceledi. Adam vahşi bir güzelliğe sahipti, zarif ve evcilleştirilmemiş bir hayvan gibiydi. Diğer iki yabancıdan çok daha tehlikeli görünüyordu. Shea yutkunmak için çabaladı ama bu canını yakmıştı. "Bence bir katile benziyorsun."

İşte buna beyin denir. Mikhail'in hafif gülüşü Gregori'nin zihninde yankılanıyordu. *Bu kız senin yakışıklı yüzünün ötesindekileri de görüyor.*

Çok komiksin ihtiyar. Gregori, aralarındaki çeyrek asırlık yaş farkını uygun bir biçimde ona hatırlatmıştı.*Jacques saldırı için hazırlanıyor. Dışarıda toplanan rüzgârı dinle. Bir müddet sessizleşti, ona ulaşmanın yolunu arıyordu. Onunla temasa geçmek için ufacık bir kırıntı bile bulamıyorum ve kız zihinsel zorlamaya çok dayanıklı. Onu kullanabilirim ama ne yaptığımı Jacques anlayacaktır. Kızı ondan aldığımı düşünerek benimle savaşacaktır. Kız böyle bir çabadan kurtulamayacak kadar zayıf*

Onu hareketsiz hale getirebilir misin? Uyutabilirmisin?

Böyle bir ızdırap içindeyken, hayır. Bir insandan daha çok bir hayvan gibi ve tahmin etliğinden çok daha tehlikeli. Gregori, Shea'ya doğru başını sallayıp yüksek sesle konuşmaya devam ediyordu. "Ama yine de

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bizim insanlarımızın şifacısıyım. Jacques'a yardım edebilirim ama bilgiye ihtiyacım var."

Jacques'in avcu Shea'nın boğazından omzuna kaydı, kızın kolunu sıkıyordu. *Onu dinleme. Bizim haberimiz olmadan birbirleriyle konuştular. Güvenmememiz gerek.* Sözler kısık ve buyurucu bir tonla söylenmişti. Azıcık aklı da Shea'ya bu kadar yakın olan diğer işgalciye kayıp gitmeye başlamıştı.

Eğer sizin insanlarınızın şifacısıysa, seni benden daha çabuk iyileştirebilir. En azından dinlememe izin ver. Shea elinden geldiğince yatıştırıcı olmaya ve korktuğunu belli etmemeye çalışıyordu. Yorgundu ama Jacques'i bırakmayacaktı.

"Bizim insanlarımızın yöntemleriyle Jacques ile konuşuyorsun." dedi Gregori, "gerçek bir ruh eşi gibi." Gözleri kızın kolunu saran güçlü parmaklardaydı. "Uyumamalısın. Sen onun aklısın. Sen olmadan ona yardım edemeyiz."

Shea dilini çıkartıp alt dudağına dokundu. Küçük dişleri dudağını ısırdı huzursuzca. "Bana Jacques'dan bahset," diye çıkıştı Shea. "Onu daha önceden tanıdığını ve arkadaşı olduğunu ispatla."

"O Mikhail'in erkek kardeşi, yedi yıldır kayıptı. Onu ve öldüğünü düşündüğümüzde de bedenini çok aradık. Mikhail, Byron ve ben, Jacques ile kan değişimi yapmıştık. Bu bizim telepatik iletişimimizi güçlendirmişti. Ona ulaşmak zorundaydık. Hiçbirimiz onu hissetmediğinde, hepimiz onun öldüğünden emindik."

Shea, hem kendi hem Jacques için derin bir nefes aldı. Bu adamlar çok güçlü ve tehlikeliydi. Her ne kadar şifacı karanlığın efendisi gibi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gözükse de onda dürüstlük de vardı. Ancak sözleri, Jacques'in öldürme isteğini körüklüyordu. Shea elinden geldiğince onu sakin tutmaya devam ediyordu. "Ben onu buradan altı kilometre uzaklıkta, yanmış bir binanın kilerine gömülü bir halde buldum."

Jacqucs'in Shea'dayı tutuşu acıtmaya başlamıştı. *Onlara bir şey anlatma.*

Jacques. Shea kibarca adını söyledi. Canımı acıtıyorsun.

Gregori başını aşağı yukarı salladı. "Kaybolmadan önce zaman zaman orada kalırdı. Bu kulübe Mikhail'in. Yıllar önce Jacques bu yerde Mikhail'in eşini korumuş, onu kurtarmak için bir hainle savaşmıştı. Neredeyse o burada ölüyordu." Kadının gözlerinde bir umut parıltısı gördü. Gregori, kızın Jacques'daki kontrolünün pamuk ipliğine bağlı olduğunu biliyordu. Kıza ulaşmak ve onu yanlarına almak zorundaydı. Shea adamın doğru söylediğini anlamıştı. "Bu kazadan sonra, bir süreliğine bu yerden ayrıldık. Yaklaşık sekiz yıl önce Jacques buraya, evine geri döndü. O yıl ve daha sonraki yıllar oldukça tehlikeliydi. Ölümlüler ve Karpatyalılar katlediliyordu. Mikhail, Jacques, Aidan ve ben suikastçıları avlıyorduk. Jacques üç gün içinde buranın birkaç yüz kilometre güneyinde bize katılacaktı. Bizimle buluşmayıp çağrılarımıza cevap vermeyince, onun evine geldik. Ev tamamen harabeye dönmüştü. Ne ondan yaşam belirtisi ne de çağrılanınıza cevap aldık."

Jacques'ın zehirli tıslaması onun bir yalancı olduğunu söylüyordu. Gözlerinin derinliklerinden kıvılcımlar saçıyor, yanıyordu. Çağırdım, tekrar tekrar çağırdım, Shea. Bu haine inanma. Kızın kolundaki tutuşu güçleniyor, neredeyse kemiklerini eziyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Belki ondan işimize yarayacak bir şey öğrenebilirim. Shea hafiften sallanıp destek almak için Jacques'in göğsüne yaslandı. Kolum acıyor. Shea çok yorgundu. Eğer uyursa her şeyi bulanık görünüyordu, sesler yok olup gidiyordu sanki derinden geliyorlardı.

Gregori'nin gümüş gözleri Mikhail'in kara gözleriyle buluştu. Kadın çok zayıf belki onun Jacques'dan daha çok yardıma ihtiyacı nar. Eğer onu kaybedersek, Jacques'i da kaybetmiş oluruz. Kızın, Jacques'i yanımızda tutmasını sağlayan tek şey olduğuna dairen ufacık bir şüphem yok. Kız onun mantığı.

Mikhail anladığını belirtircesine başını sallarken, Gregori, "Şimdi bana daha fazlasını anlat," diye önerdi Shea'ya. Jacques'in kızın kolunu sıktığının farkındaydılar. Gregori'nin kızın bilincine ve yardımına ihtiyacı vardı. "Jacques'in yaraları ne durumda?"

"İşkence görmüş ve yakılmış. Yumruk kadar tahta bir kazık vücuduna batırılmıştı. Bu en kötü yarası. İki insanı ve hain diye bahsettiği birini hatırlıyor." Sesi çok zayıf çıkıyordu.

Mikhail'den tek bir ses çıktı, kısık uğursuz bir gürleme Shea'yı baştan aşağıya titretmişti. Vampir, diye tısladı Gregori'ye Mikhail. İşkence görmesi ve öldürülmesi için bir vampir onu insanların eline vermiş.

Şüphesiz. Gregori soğukkanlılığını koruyordu. Mikhail'e dönüp bakmıyordu, bütün dikkati kadındaydı. Kadının uyumamasını sağlamak zorundaydı ve o buna çok yakın görünüyordu. Tek istediği Jacques'i kurtarmaktı ve o da kan kaybına, bitkinliğe ve acıya yenik düşmesini engelliyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Elleri ve ayakları zincirliydi. Kiler duvarına bir tabut içine dik bir şekilde gömülmüştü." Net konuşabilmek için kendini zorluyordu Shea ama boğazı acıyordu ve çok yorgundu. "Vücudunda yüzün üstünde derin kesik ve birçok da sıyrık var. Yedi yıl boyunca toprağın altında korkunç bir esarete maruz kalmış. Bu onun hafızasına zarar vermiş. Jacques geçmişi ile ilgili çok az şey hatırlıyor. Sadece ufak tefek şeyler. Anılarının çoğu acı ve delilik." Shea gözlerini kapattı, çok yorgundu. Hepsinin gitmesini istiyordu, böylece uyuyabilecekti. Kalbi hızla atıyordu, bedeni terden buz kesmişti, kolları ve bacakları kurşun gibiydi. Gözlerini açık tutması çok zor bir işti. "Ona ihanet eden tanıdığı ve güvendiği biriymiş."

"Jacques." Gregori sesini biraz daha alçaktı, sesi bir fısıltı gibiydi - alçak, güzel ve büyüleyici.

"Kadınının bakıma ihtiyacı var. Bir şifacı olarak ikinize de hizmetimi sunuyorum. Kadınına hiçbir şekilde zarar vermeyeceğime dair sana söz veriyorum."

izin ver, Jacques.

Hayır! Bu bir oyun.

Shea hareket edip oturmaya çalıştı ama çok zayıftı. Bize bir bak, vahşi adam. Onlar bizi kolaylıkla öldürebilirler. Çok yorgunum, daha fazla dayanamıyorum artık.

Jacques bunu bir düşündü. Onda bir şeylerin ters gittiğini biliyordu ama yine de hiçbirine güvenmiyordu. Vazgeçmişti, çünkü Shea'nın sağlığının kendi sağlığından daha kötü olduğunu hissediyordu. Yanımda kal.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea elini yukarı kaldırdığında hafiften titredi. Yüzüne düşen saçlarını yavaşça geriye doğru itti. "Ona yardım edebileceğinizi söylüyor."

"Seni yatağa götürmek zorundayız, Jacques." Gregori'nin sesi odadaki gerilimi sildi ve yerini temiz bir hava aldı. "Mikhail bitkilere ihtiyacım var. Hangileri olduğunu biliyorsun. Byron'a mağaradaki buhar odasından bolca toprak getirmesini söyle."

Gregori çifte yaklaşıyordu zarafeti, bedeninden fışkıran kasları ve gücü bastırmada yetersiz kalıyordu. Tamamen kendinden emin, rahat ve korkusuz görünüyordu.

Jacques'in boğazındaki yumuşak hırıltı arttı parmakları sahiplenircesine Shea'nın kolundaki kemikleri ve sinirleri sıkıyor, eziyordu. Gregori hemen yürümeyi bırakmıştı. "Üzgünüm, kadın, zayıf olduğunu biliyorum ama onun diğer tarafına geçmelisin yoksa yardım etmeme izin vermeyecek," diye bilgilendirdi Gregori. İhtiyacımız olan Raven'ın sakinleştirici etkisi Mikhail. Sen Bengal kaplanı kadar güven verici görünüyorsun.

Ahh, sen de aptal bir tavşana benziyorsun, diye dalga geçti Mikhail.

"Raven'ı buraya getirmeliydin," diye yüksek sesle söylendi Gregori. "Hiç bulunmaması gereken daha tehlikeli olaylara onu getirdin." Bu gerçek bir paylamaydı. "Onu buraya getirmeliydin, iyi işler çıkarabilirdi."

Açık olan kapıda birden kısa boylu, uzun simsiyah saçları karışık bir halde örülmüş bir kadın belirdi, büyük mavi gözlerini Mikhail'e dikmişti. Byron onun arkasından içeri girdiğinde kadın gülümseyip parmaklarının ucuna yükselerek Mikhail'in çenesine bir öpücük kondurdu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Mikhail öylece kaldı, sonra korumak istercesine bir kolunu kadının beline sardı. "Karpatyalı kadınlar böyle bir şey yapmamalı," diye azarladı kadını.

Korkmamış gibi başını eğdi kadın. "Bu, Karpatyalı erkeklerin hükmedici zihinlerinden kaynaklanıyor biliyorsun işte, göğse vurmak, ağaçlardan sallanmak gibi şeyler hep uygunsuz." Yerde yatan çifte bakmak için başını çevirdi ve nefesi kesildi.

"Jacques." Kadının nefesi kesilmişti, sesinde hüzün ve gözlerinde yaşlar vardı. "Bu gerçekten sensin." Mikhail'in onu engellediği elinden kurtulan kadın ona doğru koştu.

Gregori, Gitmesine izin ver, diye ikna etti Mikhail'i. Jacques'a bir bak.

Jacques'in bakışları kadının yüzünü inceliyordu, kadın yaklaştıkça gözlerindeki kıvılcımlar azalıyordu.

"Benim Raven, Jacques. Beni hatırlamıyor musun? Mikhail'in, senin erkek kardeşinin ruh eşi." Raven çiftin yanına diz çöktü. "Tanrı'ya şükürler olsun, hayattasın. Ne kadar şanslı olduğumuza inanamıyorum. Bunu sana kim yaptı? Seni bizden kim aldı?"

Shea zihninde bir şeylerin uyandığını hissediyordu. Jacques'in şaşkınlığıydı bu. Jacques, yaşlarla dolan bu mavi gözleri tanımıştı. Shea bir anı kalıntısı yakaladı, kadın onun üzerine eğiliyor, elleriyle boğazını tutuyor, yarayı toprak ve tükürükle kaplıyordu. Shea nefesini tutmuş, bekliyordu. Zihninde Jacques'in üzgün sessiz çığlıkları yankılanıyordu. Shea hareket etmeye zorladı kendini, yanlarına gelen kadına bakarken Jacques'in ellerini tutup sessizce ona destek oldu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Onun bu kadar güzel olduğunu bana söylememiştin, diye azarladı Shea bilerek.

Jacques'ın acı, ızdırap, öfke ve çılgınlığının ortasında bir şey öldürme isteğini eritiyor gibi görünüyordu. Bu kadınsı dokundurmaya karşı gülmesini bastıramadı. Hırıldaması kesildi ve içindeki gerilim azalmaya başladı. O iyimi? diye sordu Jacques masumca.

Shea'nın yeşil gözleri onun yüzüne odaklandı ve Jacques'in içine bir sıcaklık yayıldı. Geçici de olsa içindeki hayvan zincirlendi.

"Bu senin ruh eşinmi, Jacques?" diye sordu Raven yumuşacık bir sesle.

Shea kadına baktı, Jacques'in hayatında olan bu kadına. "Benim adım Shea O'Halloran." Sesi kısık ve düzensizdi. "Onu bulduğumdan beri Jacques sesini kullanamıyor."

Raven nazik parmaklarıyla Shea'nın boğazındaki eziğe dokundu. "Biri bana burada neler olduğunu anlatsın." Mavi gözleri koyu lekeleri inceliyordu,

"Kızı yatağa götürmeye yardım et," diye yalvardı Gregori, Raven'ın dikkatini dağıtmaya çalışarak. Bana borçlusun, eski dostum, dedi Mikhail'e.

Raven kibarca Jacques'a gülümsedi. "Ona yardım edebilir miyim? Shea çok zayıf." Jacques'in onayını beklemeden bir kolunu Shea'nın beline dolayıp ayağa kalkmasına yardımcı olmaya çalışıyordu.

Shea, Jacques'in içinde yükselen huzursuzluğu hissedebiliyordu. Diğerleri ise yerin sallandığını. Gözlerindeki alevler parladı ve yumuşak bir tıslama çıktı boğazından.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Raven omzunun üzerinden Mikhail'e bir göz attı. Çaresizce omuz silkti Mikhail. Bunu ben yapmıyorum, küçüğüm. Jacques dengesiz. Kadının yanından ayrılmasını istemiyor.

Öfke nöbeti ailende ırsi gibi görünüyor. Gregori Jacques'i kaldırdığında Raven da Shea'yı onun yanında tutmaya özen gösteriyordu. Heybetli gücüyle şifacı, adeta bir çocukmuş gibi Jacques'i taşıdı ve yavaşça yatağa yatırdı.

Jacques ona bakmıyordu. Gözleri devamlı Shea'daydı. Raven, Shea'nın her daim onun yanında kalması gerektiğinden emindi.

"Onun yanına yat, Shea," diye talimat verdi Gregori. Geriye çekildi, böylece Raven kızı yatağa yatırabilmişti. Kadın çok zayıftı ve başka bir saldırının üstesinden gelemezdi. Hepsi Jacques'i ateşlememeye özen gösteriyorlardı.

Raven, Mikhail'in verdiği mumu yaktı sonra da keskin kokulu bitkileri. Mikhail, Byron ve Raven hep birlikte kendi insanlarının dilinde eski şifa duasını ilahi söyler gibi mırıldanmaya başladılar. Gregori gözlerini kapatarak ellerini Jacques'in üzerine koydu ve bedenini kendi bedeniyle incelemeye koyuldu. Shea'nın zaten iyileştirdiği bir yara hariç, fiziksel yaralar hemen iyileşmeye başladı. Gregori kızın işini inceledi; kusursuzdu. Kız gerçek bir şifacıydı, insan olsun ya da olmasın. Birkaç tanesi onun uzmanlığına denk gelmişti. Gregori dikkatle Jacques'i içten dışa doğru iyileştirmeye başlamıştı.

Jacques, bedeninde, zihninde başka birinin varlığını ve içinde yanan yeni duyguları hissetmekten rahatsızdı. Bu varlık ona tanıdık geliyordu. Dualar, bitkilerin kokusu ve yanan mum bile ona tanıdık geliyordu. Ama

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

anılarını yakalayamıyor, onlara tutunamıyordu. Gözlerinin önünde belirir belirmez, girdap gibi dönüyorlar, belirginleşiyorlar sonra dağılıp gidiyorlardı.

Doğruca, öfkesi ve çaresizliği Shea'ya ulaşıyordu zihninde tanıdığı ve tutunabildiği tek yoldu. Shea sürükleniyor, uçuyor ama dikkatle Gregori'yi izliyor, fiziksel zayıflığına rağmen onun her hareketini takip etmeye çalışıyordu. Her zamanki gibi bilgiler zihninde toplanıyor, Jacques'i bile şaşırtan bir hızla beynine işleniyordu. Jacques ona odaklandı, kızın zayıf ve kanının etkisiz olduğunu anladı. Panikleyen Jacques şifa töreninin sebep olduğu trans halinden birden uyandı ve şifacının kolunu bir eliyle mengene gibi sardı.

Gregori zihinsel olarak Jacques'in bedenindeki yaralardan çekildi. Oda ölüm sessizliğine büründü hava durgunlaşmış ve ağırlaşmıştı. Alevler mumlardan çekilip odayı zifiri karanlığa hapsetti ama grup için karanlık değildi. Gregori'nin alnı boncuk boncuk ter kaplıydı, bir şifacı için zor bir iyileştirme olduğu belliydi.

Gümüş gözler kolunu sıkan elden çekilip Jacques'in zayıf yüzüne odaklandı. Bu solgun gözlerde ölüm parıltısı hâkimdi. Jacques bu soğuk bakışlarla buluştu, birbirlerine ters ters bakıyorlardı. Zihni temasa geçmek için çabaladı ve bir yol buldu. Bulamadığında, Jacques sesine ulaştı. Sözler zihninde şekillendi ama ses telleri onları bulmadan önce kayboldu. Yetersizliğinden dolayı kara öfkesi girdap gibi dönmeye başladı içinde ama bunu bir kenara bıraktı. Shea'nın kana ve yardıma ihtiyacı vardı. Onun acı çekmesine yeterince sebep olmuştu. "Kan." Bu tek kelime, bir hırıltıdan başka bir şey değildi ama şifacı duymuştu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Gregori uzun bir süre sessiz kalıp, soğukkanlılıkla onu inceledi. Jacques'in büyüleyici bakışları üzerindeki kendi bileğini diğer serbest eliyle delerken hareketleri sakindi. Gümüş bakışları Jacques'a kilitlenmişti. Gregori'nin kanı da güçlü, Mikhail'inki gibi kadimdi. İyileştirme süreci diğerlerine göre daha hızlıydı. Sunduğu yoğun kan Karpatyalı erkeğe çekiliyordu, adam hırpalanmış ve parçalanmış bedeniyle öylece yatıyordu ama savaşmayı çok istiyordu.

Jacques'in açlığı öyle baş döndürücü, öyle keskindi ki bir zorunluluk haline gelmişti. Ona sunulan bileği çekip ağzına dayadı ve hayatta kalmak için, iyileşip güçlenmek ve Shea'ya vermek için ihtiyacı olan sıcak yoğun kanı sonunda bularak iştahla beslendi. Besleyici sıvı açlıktan ölmüş bedenine doluyor, her kurumuş hücresine dağılıyordu. Dokuları ve kasları güçle taşıyordu. Güç onu dalgalandırıyor, gerçekten ama gerçekten hayatta hissettirerek onu yeniden yapılandırıyordu. Ta ki renkler canlanıp, parlayana kadar, her gece sesi kendilerinden biriymiş gibi onu çağırana dek, bir gece yaratığı olana dek içti.

'Yeterli." Gregori'nin sesi güzel ve saf bir fısıltı halinde çıkmıştı, öyle büyüleyiciydi ki itaat etmemek neredeyse imkânsızdı.

Jacques, Gregori'nin bileğindeki yarayı kapatıp hemen Shea'ya uzandı. Onu kollarının arasına çekip zayıf, neredeyse dayanıksız bedenini kucakladı. Dikkatini ona verip kendi acısını engelleyerek zihniyle Shea ile temasa geçti. *Beslenmelisin.*

Huzursuzluğun kızın bedeninde dalgalandığını hissedebiliyordu *Jacques.* Shea yüzünü diğer tarafa çevirdi. *Onlar buradayken yapamam, Jacques. Çok yorgunum, uyumama izin ver.*

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Yapmalısın, küçük kızılım. Emrini sertleştirdi. *Beslen.*

Zayıf olduğu halde Shea, çatlayan başına ellerini götürerek ona karşı geliyordu. *Onların önünde bunu bana yaptırma.*

Sesindeki küçük uyarı Jacques'in ruhunu ısıtmıştı. Sözleri sadece onlara ait olan bir samimiyet yaratmıştı. Jacques deli olabilirdi, karanlık onu almış olabilirdi ama Shea buradaydı, onun yanındaydı, onun için savaşıyor ve ona inanıyordu. Hayatından çok daha fazlasını ona borçluydu ona aklını borçluydu. *Sadece sen ve ben varız aşkım. Beslen şimdi. Hayatta kalmak için bunu yapmak zorundasın, böylece ikimiz de kurtulacağız.*

Ona karşı gelmenin hiçbir yolu yoktu. Jacques'in emri demiri bile keserdi, zihni onunkiyle birleştiğinden emir daha da güçlü oluyordu. Shea zayıftı, yorgundu ve canı yanıyordu. Baskıya boyun eğip, Jacques'in boynuna ve boğazına sokuldu, yumuşak dudakları onun göğsüne değiyordu.

Jacques odadakiler görmesin diye onun üzerine eğildi. Kızın dili nabzını okşarken bedeni sıcaklıkla kasılıyor, beklenmedik tepkiler veriyordu. Parmaklarını kızın saçına doladı ve mahremiyetlerine tanıklık eden işgalcilerine kızgınlıkla baktı.

Gregori uzak bir köşede duvara yaslanmış, siyah başını Mikhail'in bileğine eğmişti, kaybettiği kanı aldığı belli oluyordu. Raven dizlerinin üzerine çökmüş, kırılan fenerin cam parçalarını topluyor, gaz yağını bir bezle siliyordu. Byron kapıyla uğraşıyordu. Bir anlığına gözleri çifte kaydı ve Shea'nın kıvrımlı kalçalarına, şarap kızılı saçlarına baka kaldı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Byron'un bakışlarında bir kıskançlık vardı ve Jacques onun görüşünü engelleyerek, Shea'nın yüzünü sakladı kızın hâlâ bu ihtiyaçtan ve doğal yollarla kan almaktan iğrendiğini biliyordu. Kızın dili boynunda hızla atan nabzı okşuyordu ve Jacques'in kalbi de buna karşın hızlanıyordu. Bedeni huzursuzca hareket etti, ihtiyacı kabarıyordu. Yumuşak kadife okşayışlar ıslak ve erotikti. Bedeni kavruluyordu.

Shea baskıya karşı gelemeyecek kadar tutkuluydu. Bu Jacques idi ve bedeni onun için yanıp tutuşuyordu. Kendi koyduğu yasaklar yok olup gitmişti. Küçük dişleri sadece onun tenini kazıyordu ama bu bile Jacques'in damarlarını alevlendirmeye yetiyordu. Akkor bir sıcaklık tenine yayılıp yaşama gücü verdi, ruhu kıza aktığında inlememek için kendini zor tutuyordu. Kızın elleri onun ensesini kavradı başka bir yakınlık daha onları birbirine bağladı. Shea sadece içmiyor, aynı zamanda bundan zevk de alıyordu. Ağzı büyüleyici bir şekilde hareket ediyor, bedeni huzursuzca onun bedenini baştan çıkarıyordu. Jacques hiç tatmadığı bir açlıkla onu istiyordu. Kızın şakaklarını öpmek için başını eğdi.

Evet, Gregori. Mikhail'in sesi şıfacının zihninde belli belirsizdi. *Bana ne bulduğunu anlat.*

Nihayetinde kadın onun yaralarını iyileştirmiş. O harika bir hekim. Kız onu bulana kadarJacques'in hayatta kalması bir mucize. Zihni tamamen parçalara bölünmüş, Mikhail. Çok karanlık ve şiddetle kaplı. Tamamen kadına bağlı ve aralarındaki bağ çok güçlü. Gregori'nin cevabı düşünceliydi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Neden kaçınılmaz olanın gerçek olduğunu düşünüyorum? Kan vermekten biraz zayıf düşen Mikhail dinlenmek için oturdu.

Gregori bir sandalye çekip onunla yüzleşmek için oturdu. *Kadını dönüştürdüğünü sanıyorum, belki kazara belki kasten. Kadın Karpatyalı ama bir insan. Çok zayıf, sanki iç organları son zamanlarda büyük bir travma atlatmış gibi.*

Bunu nereden biliyorsun? Ona dokunmadın, diye dikkat çekti Mikhail.

Jacques'in zihni onu hiç bırakmıyor. Kadın onu tutuyor. Jacques oldukça tehlikeli Mikhail. Öfkesi kabarıyor. Bir yanı saf bir hayvanın içgüdülerine sahip. Doğasında yırtıcı bir hayvan var bunu biliyorsun. Ona yapılan şey bütün hayatını etkilemiş. Bunu ben de değiştiremem .

Mikhail alnını ovaladı, farkında olmadan Raven'in zihniyle temasa geçmeye çalışmıştı. Kadın hemen oradaydı, sıcaklığıyla onu ısıtıyor, sevgisiyle onu kuşatıyordu. Onun ruh eşi mavi gözleriyle, zihnine bir dokunuşuyla içindeki bütün üzüntüyü uzaklaştırıyordu. Gregori ile konuşmasına devam etmesine rağmen, Mikhail zihin yoluyla parmaklarını Raven'inkilere doladı. *Onun dönüşeceğini düşünüyor musun?*

Gregori aynı zihinsel yolla omuz silkti. *Onun her türlü tehlikeli olduğunu düşünüyorum. Sadece kadın onu kontrol edebiliyor. Kadın bunun cevabı. Eğer ben haklıysam ve kadın bizim yöntemlerimizi bilmiyorsa, bu zor olacak. Kadın onu kurtarmaya kararlı ama kendisi için ölümün kaçınılmaz olduğunu kabul ettiğini hissediyorum. Kendini neye adadığı hakkında hiçbir fikri yok.*

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Mikhail kardeşine bir göz attı ve onun Shea'nın saçlarını şefkatle okşadığını gördü. Bu hareket onun kalbini burkmuştu.

Gregori iç çekti. *Onun nasıl hissettiği ortada ama her zaman ne yaptığını bilmiyor. Eğer bir şey içindeki canavarı ateşlerse kadına her an zarar verme yetisine sahip.*

Mikhail elinin tabanıyla alnını ovalıyordu. Tanıdığı ve sevdiği Jacques artık farklıydı. Her an gidebilirdi ve şefkat her zaman içindeki yırtıcı hayvanı dizginleyebilirdi. Jacques çok zeki ve sevilmesi çok kolay biriydi. Duygularını hissetme yetisini uzun süre kaybettikten sonra bile Jacques onların anısını sürdürmüştü. Kendi güldükleri hatıraları hatırlamaları için yaşlı erkeklere hep yardımcı olmuştu. Bunu ona kim yapmıştı? Başka bir erkek kardeşini daha ölüme mahkûm etmek zorunda kalmak... Mikhail bunu yapamazdı. Ortaya çıkıp ölen ırkının sorumluluğunu almanın vakti gelmişti.

Mikhail, Raven'in kollarını boynunda hissetti. "*Jacques güçlü, aşkım. Bize geri gelmenin bir yolunu bulacaktır."*

Mikhail kadının avcunu alıp kibarca öptü. *Gregori, Jacques'in bilgisi ya da rızası olmadan Shea O'Halloran'ı dönüştürdüğünü düşünüyor. Kara gözleri mavi bakışlarla buluştu, aniden suçluluk ve şefkatle doldu. Kadının bizim yöntemlerimiz hakkında hiçbir şey bilmediğini düşünüyor.*

Jacques yapacaktır...

Hayır küçüğüm. Jacques çok az şey hatırlıyor. Nefret, öfke, intikam ve kadın. Tek düşündüğü bunlar. Kızla ilgilenip ilgilenemeyeceğinden emin değiliz.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kızla ona bir bak, diye yönlendirdi Raven. Yüksek sesle tekrarladı sözlerini. "Kızla ona bir bak."

Jacques yabancıların gitmesini istiyordu. Shea'nın yakınında bu kadar çok erkek olması onu huzursuz ediyordu. Mavi gözlü kadın dışında, bu insanların hiçbirine güvenmiyordu. Jacques, kardeşi olduğunu iddia eden ve Shca'ya saldırıp neredeyse onu öldürecek olana bakmaya neredeyse katlanamıyordu. Fakat yine de o adama bakmak onun canını yakıyordu. Onunla her göz göze geldiklerinde, Jacques'in başı parçalara bölünmek istiyormuş gibi görünüyordu. Anılar. Parçalar. Ve boşluk.

Yeterli, diye fısıldadı Shea'ya, sözleri yumuşak bir emir içeriyordu. Kızın dili tüm çekiciliğiyle açtığı yarayı kapatmak için tenini okşadı.

Shea yavaşça kendine geldiğinde, ağzında tatlı bakırımsı bir tat vardı. İçini kemiren korkunç açlık yok olmuştu ama bedeni yanıyordu, ihtiyaç içindeydi, yumuşak ve esnekti. Birden odadakileri fark edip korunmak için biraz daha Jacques'a sokuldu. Eğer hepsi gitseydi, uyuyabilir ve olanları daha sonra düşünürdü. Elde ettiği bilgileri araştırır ve bu insanlar hakkında karar verebilirdi.

Birden bir korku sardı içini, ağzı kurudu ve kalbi hızla atmaya başladı. Shea, Jacques'in kollarında kemik gibi sertleşen tutuşunu hissetti. Hipnotik trans. Jacques buna sebep olmuştu. Onun yüzünü incelemek için gözlerini yavaşça açtı yeşil. Onun insanlarını, ailesini bulduğu için neden sevinmiyor, neden heyecanlanmıyordu Shea? Şifacının gelmesinden neden korkmamıştı?

Burada ters giden bir şeyler vardı. Tek isteği buradan ayrılıp Jacques'i ailesine bırakmaktı. Jacques'a bakacak birçok insan vardı burada.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Şifacının ondan daha kabiliyetli olduğu su götürmezdi. Shea titriyordu, etrafını saran kişilerin onun ne kadar çok titrediğini görmelerinden utanmıştı birden. Her zaman kontrollü biri olmuştu Shea. Bunu yeniden kazanmak için biraz mesafeye ihtiyacı vardı.

Hayır! Jacques'in sesi her zamankinden daha güçlü ve daha korkutucuydu artık. *Beni terk edemezsin.*

Shea, Jacques'in düşündüğünden daha güçlü olduğunu biliyordu. Ve onu yönlendirebileceğini, uzun zamandır yönlendirdiğini de. İlk kez gerçeklerin zihnini doldurmasına izin veriyordu. Vampir. Jacques bir vampirdi. Bu insanların hepsi vampirdi. Eli boğazına gitti. Muhtemelen o da onlardan biriydi artık.

"Bırak beni!" Shea ısrarla çabalıyordu, Gregori'nin kanıyla Jacques'in hızla güçlenmesi onu şaşırtmıştı.

Jacques söylenmeye başladı, onu kaybetme korkusuyla öfkesi artıyordu. Onsuz kızın hayatta kalamayacağı ve yeniden karanlığa hapsolacağı için korkuyordu. Kızı sakinleştirmeye çalışıyordu ama kızın korkuyla atan kalp atışları onu endişelendiriyor, mantığını geri getiriyordu.

Şiddetli duygular kasırgasında şifacının sesi geldi. "O bizim insanlarımızın yöntemlerini anlamıyor, Jacques. Ona karşı nazik olmalısın, ağabeyinin Raven'ı koruduğu gibi sen de onu korumalısın."

Shea bu büyüleyici sesle ve krizle mücadele ediyordu. "Gitmek istiyorum. Beni burada tutamazsın."Jacques, lütfen, bunu yapma. Benim için imkânsız olduğunu bildiğin halde benden kalmamı isteme. Beni tanıyorsun, her şeyimle beni, tanıyorsun.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kes şunu, Shea. Jacques zihnine ve bunun pamuk ipliğine bağlı olduğunu bilerek ona yalvarıyordu. *Hiçbir şey değişmedi.*

Her şey değişti. Bu insanlar senin ailen. Derin, sakinleştirici bir nefes almaya çalıştı.Jacques, *ben senin doktorunum, başka bir şeyin değil Ben buraya ait değilim. Bu şekilde nasıl yaşanacağını bile bilmiyorum.*

Sen benim ruh eşimsin. Sözler kızın zihninde yankılanıyordu. *Yorgunsun, aşkım, yorgunsun ve korkuyorsun. Üstelik korkmakla da çok haklısın. Bunu anlıyorum. Seni korkuttuğumu biliyorum ama sen bana aitsin.* Elinden geldiğince sesini yumuşak tutmaya çalışıyordu ama içinde kabaran hayvanla ve zihninde dönen imgelerle bu zorlaşıyordu.

Shea, bu güçlü, sert, keskin yüz hatlı, öfke dolu gözleriyle onu uyaran kişiyi inceliyordu. *Ruh eşi olmanın ne demek olduğunu bile bilmiyorum, Jacques. Senin için* en *iyisini istediğimi biliyorsun. Tamamen iyi olmanı istiyorum ama ben bu insanlarla olamam. Burada neler olduğunu anlamak için zamana ihtiyacım var. Olanları düşünmeyi bırak, şu an nefes bile alamıyorum.*

Shea doğruyu söylüyordu. Zihniyle birleştiğinden Jacques onun bilindik yollarını, zihninin bu baştan çıkarıcı duygulardan korunmak için öne atıldığını hissedebiliyordu. Bu girişiminde başarılı olmak için oldukça zayıf ve güçsüzdü. Jacques bir kez daha onu yatıştırmak için çabaladı. *Sen benim ruh eşimsin. Bu her zaman birlikte olacağımız ve asla ayrılmayacağımız anlamına geliyor.*

Shea başını iki yana sallıyordu sertçe. "*Asla.*" Büyümüş gözleri diğerlerine bakıyordu. İlk başta hepsi çok kötü ve güçlü görünüyorlardı. "*Ben bu yerden ayrılmak istiyorum*." Bu, yardım için hem istek hem de

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ricaydı. İçgüdüsel olarak Mikhail'e baktı. Onun parmak izleri şişmiş boğazında duruyordu. Onun erkek kardeşinin hayatını kurtarmıştı Shea. Ona borçluydu.

Raven parmaklarını Mikhail'inkine doladı, onun gerginliğini ve kararsızlığını hissedebiliyordu. Kadının yardım istediği aşikârdı ve Mikhail kendi gözetimini sunmaktan başka bir şey yapamazdı. Fakat Jacques kısık sesli bir tıslamayla çoktan uyarmıştı onları. Shea'nın diğerlerinden yardım istediğini sezince, içindeki yırtıcı hayvan dizginlerinden boşaldı. Birden tehlikeli bir hal almıştı, içindeki şiddet yüzeye tırmanıyordu ve Shea'ya ters davranıyordu, teslim olmasını istediği açıktı.

Byron neredeyse öne doğru atladı ama Jacques'in köpek dişlerini göstermesi onu hareketsiz kıldı. Hemen Mikhail'e bir göz attı. "Kızın seçim yapmadığını sana söylemiştim. Kızı ondan al. Korunmaya ihtiyacı var." Gözlerinde hemen umut yeşerivermişti.

"Jacques." Gregori'nin sesi kadife gibiydi. "Kadın şaşkına dönmüş. Dinlenmeye, şifa uykusuna ihtiyacı var. İkinizin de toprağa gitmesi gerek."

Shea'nın kalbi neredeyse duracaktı. Jacques'in sert göğsünü yumruklamaya başladı, toprağın açıldığını ve içine girdiklerini hayal etti. Canlı canlı gömülüyordu. Korkudan boğazında bir çığlık belirdi. Kaçmaya çalışmak için yataktan attı kendini.

Jacques kızı kırılgan bileklerinden tutarak yatağa hapsetti. Benimle savaşma, Shea. Kazanamazsın. Jacques kontrolünü kaybetmemek için çabalıyordu. Shea titriyordu, zihni onun dehşetiyle, ne olduğu ve ne yapacağı korkusuyla doluydu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Özgürlüğünü kaybetme ve eski romanlarda anlatıldığı gibi besin için insan kurbanlarını avlayan bir vampir olma korkusu, annesi gibi yaşaması için bir adama muhtaç olma korkusu.

"Kızı ondan alın," diye diretti Byron.

Jacques başını çevirdi, buz gibi gözleri parlıyordu. Sesi boğuktu, uzun süre ses tellerinin sessiz olduğunu belirten bir hırıltı vardı. Shea'nın hatırı için kontrolünü kaybetmemek için çok çabalıyordu Jacques. Shea onun için buradaydı o da aynısını onun için yapmalıydı. "Kimse onu benden alamaz yoksa ölürsünüz."

Bu sözlerde ima falan yoktu. Shea şaşkınlık içinde yatıyordu, onun yüksek sesle konuştuğunu bile idrak edemiyordu. Burada bir savaş olabilir ve biri ölebilirdi. *Lütfen Jacques, lütfen gitmeme izin ver. Ben böyle yaşayamam.* İçin için ağlıyordu Shea.

Jacques ona ulaşmaya, zihniyle onu sakinleştirmeye çalışıyordu ama kız çok korkmuştu ve düşünemeyecek kadar da şoktaydı.

"Onu uyut. Çok zayıf ve çok yıprandı. Onun sağlığından sen sorumlusun." Gregori'nin sesi, her zamanki gibi kayalardan akan kristal berraklığmdaki su kadar saftı.

"Hayır!" Gregori onu daha çok korkutmuştu. Shea her zaman kontrollü bir kız olmuştu, her zaman. Hiç kimse kendi iradesini ellerinden almamıştı, kendi annesi bile. Yalnız kalmaya, düşünmeye ihtiyacı vardı. Shea, Jacques'in tutuşu karşısında çaresizce kıvranıyordu. "*Gitmeme izin ver!"*

Gregori'nin billur sesi Jacques'in zihnindeki parçalardan oluşan iplikleri buldu ve birbirlerine bağladı. Shea çok korkuyordu, küçüktü ve onun

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

altında savunmasızdı çaresizce yatıyordu yatakta. *Tamam, aşkım. Jacques başını eğdi ve kızın alnını öptü. Uyuyacak ve iyileşeceksin. Hiç zarar görmeden uyanacağına söz veriyorum. Bana güven.* Emir kesin ve güçlüydü. Emrine dayanamayan kızın, acı dolu çığlıklarının zihninde azalıp gittiğini duydu Jacques.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Fırtına yavaşça hareket ediyor, toprağı tuhaf bir yağmur gizliyordu. Bütün gün, güneş ışıklarını lekelemişti ve dağlar gümüşi yağmur ile yoğun sis tabakasıyla gizlenmişlerdi. Terk edilmiş bir barakada üç adam ateşin başına toplanmış, çatıdan akan sudan kaçınmaya çalışıyorlardı.

Don Wallace dumanı üstünde sıcak kahvesini yudumlayıp, pencereden akşam karanlığını izliyordu. "Yılın bu zamanında oldukça tuhaf bir hava." Gözleri yaşlı adamın bilindik bakışlarına takıldı.

Eugene Slovensky soğuğa karşı omuzlarını kamburlaştırdı ve bir sitemle yeğenine baktı. "Hava ve toprak huzursuz olduğu zamanlardaki gibi. Kadının ellerinizin arasından kaçıp gitmesine nasıl izin verirsiniz, Donnie?"

"Evet, o daha bir bebekken senin ellerinin arasındaydı," diye sertçe karşılık verdi. "Sen de kaçmasına izin vermişsin. Flatta sen, İrlanda ve Amerika arasında annesinin izini bile süremedin. Neredeyse yirmi sene sonra, bunu yapan tek kişi benim. Bir tek ben çuvallamışım gibi davranma."

Yaşlı adam öfkeyle ona baktı. "Benimle bu şekilde konuşma. Olaylar yirmi sene önce çok farklıydı. Senin şimdi sahip olduğun modern teknolojiye biz o zamanlar sahip değildik. Maggie O'Halloran'ın o şeytan yavrusuyla kaçmasına yardım edecek bir sürü tanıdığı vardı." İç çekti, bir

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kez daha pencereden sise ve yağmura baktı. "Bu bölgeye gelmekle risk aldığımızı düşünüyor musun?"

"Sen rahat bir şekilde Almanya'da yaşarken, birkaç sene önce izini sürüp vampirleri öldüren tek kişinin ben olduğunu düşünüyorum." diye cevabı yapıştırdı Don öfkeyle.

"Vampir sandığın kişilerde pek seçici değildin, Don," diye dikkat çekti Eugene huysuzca.

"Riskleri göze alan tek kişi benim. Biraz eğlenmeye de hakkım var," diye söylendi Don.

"İyi, o zaman neden burada olduğumuzu düşün. Bu oldukça tehlikeli bir iş."

Don'un gözleri titredi ve ifadesi sertleşti. "James dayının bedenini bulduğunda, ben de şetimleydim, hatırlıyor musun? On beşinci yaş günün kutlu olsun, Donnic. Yaşayan gerçek bir vampire kazık çakmak yerine, öz dayımın cesedini topladım. Ne kadar tehlikeli olduğunu biliyorum."

"Bu manzarayı hiç unutma evlat, hiç," diye uyarıda bulundu Eugene. "Aradan yirmi beş sene geçti ama biz daha katillerini ele geçiremedik."

"En azından bedelini ödettik," diye dikkat çekti Don.

Eugene'in gözleri parladı. "Yeterli değil. Eliç yeterli değil. Hepsini yok etmeliyiz.. Elem de hepsini."

Jeff Smith ürperip Don Wallace'a bir göz attı. Bu yaşlı bir adam bir çatlaktı. Eğer gerçekten vampir gibi bir şey varsa, Jeff ölümsüz olmak için böyle bir fırsatı değerlendirmek isterdi. Vampir diye on dört kişiyi öldürmüşlerdi ve Jeff iki tanesinin gerçekten böyle bir şey olduklarından

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

emindi. Wallace'in hevesle üstesinden geldiği ve uzun süre yaşadığı bir cezadan hiçbir insan evladı kurtulamazdı. Kurbanların çoğu kesinlikle insandı ve Wallace'ın düşmanlarıydı. Don bu olanlardan gerçekten büyük haz alıyordu.

Ayrıca Jeff, Shea O'Halloran'ın da vampir olmadığından emindi. Kızı dikkatlice araştırmıştı. İyi niyetli bir cerrahtı ve işinde saygın biriydi. Dahi bir çocuktu, bütün profesörleri ondan gururla bahsetmişlerdi. Jeff onu aklından çıkartamıyordu. Sesini, gözlerini, esnek ve seksi bir halde hareket eden bedenini. Çılgın yaşlı adam onu bulma konusunda takıntılıydı ve Don, dayısı ne derse her zaman onu yapıyordu. Don'ın dayısı olan yaşlı Eugenc Slovensky, kesenin bağlarını kendinde tutuyordu ve para her zaman düşünülmesi gereken bir konuydu. Eğer onlar kadını bulursa, Jeff onların kızı öldürmesine izin vermeyecekti. Onu kendisi için istiyordu.

"Neden kızın bu bölgede olduğunu düşünüyorsun?" diye diretti Slovensky.

"Her zaman nakit para kullanıyor, bu yüzden para izini takip edemiyoruz ama arkasında her zaman aynı işaretleri bırakıyor." Don sırıttı, yüzünde beliren şeytanın gülümseyişiydi. "Bu gibi terk edilmiş kasabalardaki insanlara her zaman yardım ediyor. Çok zeki olduğunu düşünüyor ama hep aynı hataları yapıyor."

Eugene Slovensky başını 'evet' anlamında salladı. "Zekiler hiçbir zaman düz mantıkla hareket etmezler." Rahatsız olmuşçasına boğazını temizledi. "Akbaba'ya haber yolladım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Don Wallace'ın eli titredi birden ve sıcak kahve bileğine döküldü. "Sen aklını mı kaçırdın, Eugene Dayı? En son onu gördüğümüzde, eğer bu dağları terk etmezsek bizi öldürmekle tehdit etmişti. Akbaba gerçek bir vampir ve bizi hiç sevmiyor."

"Sen kadını öldürdün," dedi Eugene, "yapmaman için seni uyarmıştı. Ben de seni uyarmıştım. Sen ise sadece eğlenmene baktın."

Don öfkelenerek kupasını odanın karşısına fırlattı. "Şimdi de bir kadın avlıyoruz. İki senedir onun peşindeyiz ve artık çok yaklaştık ama sen şu katili çağırdın. Eğer şansım olsa onun da kalbine bir kazık geçiririm. O diğerleri gibi iyi huylu bir vampir değil."

Slovensky başını iki yana sallayarak pis pis sırıttı. "Diğerleri gibi değil. O nefret ediyor, Donnie evladım. Daha önceden hiç görmediğim bir içtenlikle nefret ediyor. Ve bu bizim her zaman yararımıza olur. Bu sefer tekbir kadını istiyor, uzun siyah saçlı bir kadın. O kadını istiyor ve ona yakın olanları da ölü istiyor. Onların tam güvenine sahip ve o, diğerlerini bize getirecek. Belki kibirli ve ispiyoncu ama oldukça güçlü."

"Bütün kadınlar uzun siyah saçlı. Aradaki farkı nereden bileyim?" diye dikkat çekti Don. "Çocuğu hatırlıyor musun? Hani on sekiz yaşında olanı? O çocuktan nefret ediyordu. O çocuğun gerçekten acı çekmesini istemişti." Memnun bir tavırla gülümsedi. "Ve istediği oldu da.

Hepsinden öte en son yakaladığımızdan daha çok nefret ediyordu, şu siyah gözlü olandan. Bana ona işkence etmemi ve onu yakmamı emretti. Sonsuza dek sürmesini istemişti ve sürdüğünden de eminim. Akbaba bir şeytan, Eugcne Dayı."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Slovensky başıyla onayladı onu. "Onu kullan. Ona saygı duyduğunu ve emirlerini verenin kendisi olduğunu düşünmesini sağla. Kızıl saçlı kadının onun olacağına dair söz ver. Eğer bize zavallı kardeşim James'in katillerini verirse, ikisini birden ona vereceğimizi söyle."

"Kadın üzerinde çalışmamız gerektiğini söylediğini hatırlıyorum, diğerleri gibi güçlü olmadığını ve onu kontrol edebileceğimizi. Hem o siyah saçlı değil." Don birden ayağa kalktı ve duygularını diğerlerinden saklamak için odanın karşısına yürüdü. Bir kadınla beraber olmayalı uzun zaman olmuştu. Sonuncusuyla bodrum katta yaşadıklarını düşününce, vücudunu ateş bastı ve sertleşti. Onunla üç harika hafta geçirmişti ve her anında kadın adamın onu öldüreceğini biliyordu. Kadın onu memnun etmekte zorlanmış ve o ne istediyse yapmıştı.

Shea O'Halloran'ı uzun zamandır kolları arasında görmeyi istiyordu. Kadın saygı duymayı öğrenecekti. Parlak yeşil gözlerindeki buz gibi küçümsemenin yerini memnuniyet ve yalvarış alacaktı. Kendini kontrol etmek için uğraşıyordu, düşkünü olduğu fantezilerine bir son vermek zorunda olduğu için bu küçük kulübeyi paylaşan diğerlerine küfretti. Don arkasını döndüğünde Smith'in onu izlediğini gördü. Maskesini takındı ve yerini arkadaş canlısı bir gülümseme aldı. Smith zayıftı ve her zaman sızlanırdı.

Don'ın yaptıklarını izlemekten hoşlanmazdı ama aynı cesareti nadiren gösterirdi. Bu günlerde Don, Smith'in ne kadar zayıf olduğunu ona gösterecekti. Uzun süren arkadaşlıklarının sonuna geliyorlardı artık.

Slovensky omuzlarına bir battaniye aldı. Altmış yaşındaki adam yağmur soğuğunu kemiklerinde hissediyordu. Bu dağlardan ve

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hatırlattıklarından nefret ediyordu. Yirmi beş sene önce, buraya küçük kardeşi James'i, iğrenç yaratıkları avlamaya kendini adamış diğer heyet üyeleriyle birlikte vampir avına getirmişti. Bir vampiri tuzağa düşürmüşlerdi ama o James'i öldürmüştü.

Shea O'Halloran bütün bunların anahtarıydı. Kardeşinin katillerini bulmak ve hak ettikleri cezayı vermek için onu kullanacaktı. Donnie, Akbaba'nın kalbine bir kazık batırıp dünyayı bir pislikten kurtaracaktı. Sonra heyet kadın üzerinde inceleme yapacaktı, sonunda ihtiyaçları olan kanıt ortaya çıktığında, hak ettikleri gibi bilim adamları tarafından fark edileceklerdi.

"Daha ne kadar bu cehennem çukurunda kalacağız?" diye sordu Smith.

Wallace ve Slovensky uzun imalı bir bakışla birbirlerine baktılar. Wallace omuz silkip bir paket sigara çıkarttı ve içinden bir tane aldı. "Toprak bu kadar sıkıntılıyken dışarı çıkmaman gerektiğini şimdiye kadar öğrenmiş olman gerekirdi. Bu onların gece dışarıda oldukları anlamına gelir."

"Her yağmur yağdığında içeri mi tıkılacağız? Lanet olsun, Don, en azından daha uygun bir yerde kalabilirdik."

"Sızlanmayı kes," diye lafı yapıştırdı Slovensky. "Yapmak isteyeceğimiz en son şey, burada olduğumuzu belli etmek. Yerel halkı kontrol edip bir şekilde kendilerine bağlıyorlar, bu yüzden kasabalılar onlara çok sadık."

Jeff onlardan uzaklaşıp kararan gökyüzüne baktı. Slovensky tam bir çılgındı. Wallace ile kolejde tanışmıştı. Jeff hiçbir şeyken Don her şeydi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Ukala, kendinden emin, yakışıklı ve güçlüydü. Wallace, Jeff'i sürekli rahatsız edenlerden birini köşeye sıkıştırmış ve çocuğu dövmesi için Jeff'i cesaretlendirmişti. Güç hissi inanılmazdı ve o zamandan beri ayrılmaz bir ikili olmuşlardı. Don sadistti ve şiddet eğilimi oldukça fazlaydı. Porno film izlemekten hoşlanır, deneyimlerini Jeff ile paylaşırdı ve izlediklerini uygulamada da oldukça takıntılıydı. Jeff, Don'un gizli performanslarını kaydederdi işkencelerin her biri bir odada çekilirdi. İlk başta fahişeleri kullanmışlardı ama ikincisinde depolarına gelmesi için bir öğrencinin aklını çekilişlerdi. Eğer buluşmalar Don'un istediği gibi gittiyse, ondan sonra birkaç hafta, bir ya da iki ay keyifli olurdu. Jeff yine Don'ın öldürme isteğinin arttığını biliyordu ve ona yakın herkesin göze çarpmamaya çalışması en iyisiydi.

Yaşlı adam kendini rahatlatmak için dışarıya çıktığında, Jeff de Don'ın yanına gitti. "Eğer bizi de kendilerine dönüştürmek için onlardan birini zorlarsak, elde edeceğimiz gücün nasıl bir şey olacağını hiç düşündün mü?" Slovensky'ni duymadığından emin olmak için kısık sesle fısıldıyordu, adam bunu saygısızlık olarak düşünebilirdi. "Ölümsüz oluruz Don. İstediğimiz her şeyi elde ederiz. İstediğimiz her kadını.

Her şeyi yapabiliriz."

Wallace birkaç dakika sessizliğini korudu. "Çok daha fazlasını ele geçirmeye ihtiyacımız var. Öğrendiğim ve ihtiyar ile garip arkadaşlarının söylediği şu, büyük olasılıkla bunların hepsi saçmalık."

"Emin misin?"

"Batıl inanç saçmalıkları. Bu civardaki herkes batıl inançlı. Bu vampirlerin zihinleri yönettiklerini, hatta şekil değiştirdiklerini

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

düşünüyorlar. Eğer onlar bu kadar güçlüyse, neden onlarla eğlendiğimizde bu güçlerini bize karşı kullanmadılar, Jeff?"

Jeff omuz silkti, hayal kırıklığına uğramıştı. "Belki haklısın. Fakat uzun süre yaşayabiliyorlarsa..." diye sözlerini yarıda kesti.

"Kin onları hayatta tutuyor." Beklentiyle bir kahkaha attı Don. "Kadınlar kadar onlar da eğlenceli." Oldukça düşünceli göründü. "Ama bir de Akbaba var."

Güneş cılız ışıklarından da mahrum kaldı, fırtına ve akşam vakti, ışığı gökyüzünden sildi. Etraf karardı ve bulutlar toplandı. Rüzgâr güçlenmeye başladı. Bütün yapraklar ve bitki örtüsü yağmura tutuldu. Kısık sesli bir inleme yükselip, tuhaf bir şekilde sallanan dallarda yankılandı.

Rüzgâr kuzeye ulaşıp bir kanyondan geçti, sonra bir ormana akıp kulübeyi bulmak için dik dağları aştı. Yağmurun ve korkunç rüzgârın aksine, içeride iki kişi yatakta öylece hareketsiz yatıyorlardı. Shea kıvrılıp kalmıştı küçük ve narindi, şarap kızılı saçları adeta kan gibi yastığa saçılmıştı. Jacques'in iri bedeni kıza doğru korurcasına dönmüştü. Jacques'in kolu kızın beline dolanmış, onu kendine yakın tutuyordu. Kalbi güçlü, düzenli bir ritimle atmaya başladı sessizlikte. Ciğerlerini şişirmek, normal düzenine sokmak için derin bir nefes aldı.

Jacques son yedi yıldır olduğu gibi, uyandığında onu saran ızdırap dalgasını bekledi. İlk kalp atışıyla, kan damarlarında gezinecek ve acı tüm bedenini kaplayacaktı. Fakat acı dalgası gelmedi. Onun yerine, bütün bedeni ağrıyor ve acıyorsa da yeniden güçlü ve hayatta hissediyordu. Şifacının kanı inanılmazdı iç organları Jacques'in vahşi beklentilerinden de öte bir hızla iyileşiyordu. Gregori karanlık olan.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Sözler hiçbir şeyi çağrıştırmadı zihnini zorladı. Jacques bunun önemli olduğunu bilerek bir daha denemeye çalıştı ama başında bir acı patlaması meydana geldi.

Önemli değildi. Düşüncenin uzaklaşıp gitmesine izin verdi, sakince ve yavaşça Shea'yı bıraktı. Uyanması için emri vermeden önce olası bir tehlikeye karşı çevreyi taradı. Irkından olan diğerleri yakınlardaydı. Bu onu endişelendiriyordu. Karpatyalı bir erkeğin bir dişiyi, kendi ruh eşini bulması zorunluluktu. Eğer Shea'yı kendine bağlamada başarılı olamazsa, civardaki her erkek kıza uygun olduğu konusunda baskı yapıp, kimyasının onunla uyuştuğuna dair umutlanacaktı. Bu bilginin aklına gelmesiyle, bunun gerçek ve doğru olduğunu anladı.

Sessiz bir hırıldama dudaklarında yükselip, dişlerinin arasından çıktı. Jacques gerindi. Bedeni az da olsa hâlâ miskindi ama en azından canlıydı. Hareket ettiğinde, kendi sertliğine karşı Shea'nın yumuşak bedenini hissetti. Bedeni buna cevap verdi, yüzyıllardır tatmadığı tatlı bir acı şimdi bedenini sarıyordu. Yan tarafına döndü ve kızın solgun yüzüne baktı.

Bedeni saldırgan bir tavırla gerildi. Eli, kızın gömleğinin eteğine gitti ve parmakları serin, krema gibi teni okşamaya başladı. Kalbi yerinden fırlayacaktı Jacques'in ve nefesi tıkandı. Çok hassas bir eziyetti bu. Başka bir şeyin bu kadar yumuşak olacağını düşünemiyordu hiç. Kızın gömleğini omuzlarından aşağıya ittiğinde, kulağına eğildi. "Uyan, küçük kızıl. Bana ihtiyaç duyarak uyan." Kızın gözlerini öptü, sonra nefesini tadarak kızı öptü. Avcunda kalp atışını hissetmek için elini göğsüne yerleştirdi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kan dalgalanıyor ve bir duygu seli Shea'nın bedenine sıcaklık, ihtiyaç ve ani bir sızı yolluyordu. Elleri kızın bedeninde gezinirken Jacques'in ağzı sihirliydi, saygılı ve cazibeliydi. Kızın uyandığını, zihnini ona açtığını hissedebiliyordu. Duyguları karışıktı kızın özlem, ihtiyaç, ona karşı isteksiz bir şefkat, kendisinin ne olduğu ile ilgili korku ve derin bir acı. Çoktan zihnine, kalbine işlenen sevdiği her çizgiyi takip etmek için Jacqucs elini kızın yüzünde gezdiriyordu. Kızın yüzü nemliydi. Teni eriyen buzdan akan sıcak bal gibiydi, karışım karşı konulamazdı. Dili kızın nabzını okşadı ve ihtiyaç bedenini öyle sardı ki acıyla kasıldı. Çaresizliğin kabullenişi karıştığı bir sesle hafiften inledi Shea. Bedeni Jacques'a doğru kavis alıyor, zevk ve açlık bütün mantığını yok etmeye başlıyordu.

"Benimle güvendesin, küçük Shea." Jacques sesini kullandı, sıcaklık ve sakinlik birbirine karışmıştı. Yüzyıllardır edindiği tecrübeyle, kızı kendine bağlamak için her silahını kullanacaktı. "Sana ihtiyacım var." Bedeni hareket etti sertçe, eli kızın dar göğüs kafesinden kayıp parmakları sahiplenircesine düz karnında dolaşırken, ağzı kızın boğaz çukurunu keşfediyordu. "Korktuğunu biliyorum. Bunu zihnimde hissedebiliyorum. Ne hissettiğimi hisset. Bende ne şüphe, ne de başka bir aşk var. Senin benim diğer yarım olduğunu biliyorum. Kendini benim korumama bırak." Ateş yayılmaya başladığında, güzel kısık sesi hafiften kulak tırmalıyor ve boğuklaşıyordu. Alevler coşuyor, açlık artıyor ve içindeki hayvan serbest kalmak için çabalıyordu. Karpatya içgüdüleri adamla savaşırken, ayıp niyetler de dönmeye başlıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Vahşi özlemi, hükmetme ihtiyacı ve ateşi onu deli ediyordu. Biraz umutsuzca kızın ağzını buldu ve biraz daha sokuldu kızın zihnine. Tam rıza bekleyemiyordu, çünkü onun hiç gelmeyeceğinden korkuyordu. Kızın zihni gözyaşlarına, acıya, dumana, alevlere ve tutkuya boğulmuştu.

Jacques. Adı zihninde yankılandı jacques'in. Kızın elleri onukileri buldu, pantolonunu çıkarmasını önlemek istiyordu.

Jacques öpücüklerini yoğunlaştırdı hükmediciydi, erotikti, zihninde beliren ısrarlı açlığı ve tutkuyu paylaşıyordu. Bana hayatımı geri verdin, Shea. Bana ruhumu verdin. Sana ihtiyacım var, sadece sana. Beni yeniden bütün yap. Kızdaki gerginlik yeterince azaldığında, Jacques pantolonu kalçalarından ve bacaklarından sıyırdı. Kız güzelliğini ona, keşfedici ellerine teslim etmişti.

Shea, Jacques'in kalp atışlarını ve hızla soluduğunu duyuyor, bedeninin ihtiyaçtan vahşileştiğini, zihninin açlıktan kavrulduğunu hissedebiliyordu. Duygularının yoğunluğu kızı baştan çıkartıyor, onu korkutuyordu. Shea gözlerini kapatıp, kollarını Jacques'in boynuna doladı. İçindeki ihtiyaçtan dolayı ona karşı koyacak gücü olmadığını biliyordu. Herkese karşı vardı ama ona değil.

Jacques kızın kokusunu ciğerlerine çekerek derin bir nefes aldı. Elleri yavaşça kızın bedeninde dolanıyor, acele etmiyordu. Ona sahip olmak için içindeki coşkulu hayvanla savaşıyordu. Zaten kızın canını çoktan yakmış, asla vermemek üzere hayatını ondan almıştı. İlk kez güzellikle, doğrulukla onu almak istiyordu.

"Ağlama, aşkım," diye fısıldıyordu kızın dudaklarına tatlılıkla. Dudakları kızın nabzında kaldı, dili delice tenini okşuyordu. Bedeni

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kasılıyor, acı ve açlık kabarıyordu. Dişleri kızın boynunu kemiriyordu, tatlı bir işkence ikisini ele sarıyordu. Kızın göğüslerine sokuldu Jacques, onun bu kadar yumuşak ve harika olması şaşırtıcıydı. Meraklı ellerinin altındaki kemikleri küçüktü ama kasları sağlam ve teni ise saten gibiydi.

Jacques şimdi titriyordu, vahşi doğasına hâkim olmaya çalıştığından bedeni terle kaplanmıştı. Hisler ve dokular girdap gibi dönen renk ve sıcaklık çemberiyle dans ediyordu. Hissiz ve duygusuz geçen asırlardan, lanet ve acıyla geçen yedi senenin ardından Jacques bu hissi hiç unutmayacaktı. Kızın bakışı, kokusu, dokunuşuna verdiği cevabı, isteksiz aşkı, acıyı, zihninde beliren açlığı ve tutkusu ruhunda sonsuza dek iz bırakacaktı.

Shea, Jacques'taki değişikliği, uyluklarını okşayan ellerini ve zihnindeki tam inancı hissedebiliyordu. Onun coşkulu açlığını, bedenindeki yangını ve onun acil ihtiyacını hissedebiliyordu. Bedeni kızı adeta bir battaniye gibi kaplıyor, dizi kızın bacaklarını ayırıyordu. Jacques sert ve zorlayıcı bir halde kendini kıza bastırırken, Shea'nın bedeni ateşle kavruluyordu. Kalbi ani bir isyanla sarsılıyordu ama Jacques'in ağzı göğüslerindeyken, bütün mantıklı düşünceleri ondan uzaklaştırıyordu. Ağzının sıcaklığıyla nemli sıcaklık artıyor ve onu daha derinlere çağırıyordu.

Dudakları isteksizce kızın göğüslerinden ayrıldı, dili nabzını bulup erotik bir şekilde okşamaya başladı. "Sen benim ruh eşimsin." Dişleri kızın yumuşak tenini kazıyordu. Sıcak sıvı onu davet edercesine çağırıyordu. "Seni ruh eşim ilan ediyorum. Sana aidim. Hayatımı sunuyorum sana." Elleri kızın küçük kalçalarını bulup avuçladı. Kavrulan açlığın

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ağrısından bedeni huzursuzdu. "Sana himayemi, sadakatimi, kalbimi, ruhumu ve bedenimi veriyorum. Senin olan her şeyi korumam altına alıyorum. Hayatın, saadetin ve sağlığın daima el üstünde tutularak, benimkinden önce düşünülecek."

"Kes şunu, Jacques," diye fısıldadı SHea çaresizce, her sözün, dalgalanan her nefesin sıkıca birbirlerini bağladıklarını hissediyordu ama neyin ne olduğundan emin değildi.

"Sen benim ruh eşimsin, ebediyete dek bana bağlı kalacak ve hep benim gözetimim altında olacaksın." Ve dişlerini derine batırdı bedeni onunkine akın ediyordu. Akkor bir sıcaklık ikisinden yükseliyor, ortalığı kasıp kavuruyordu.

Shea'nın çığlığı kaybolup gitti boğazında. Kollarını Jacques'in başına dolayıp, kendine doğru çekti. Bedenleri, zihinleri ve kalpleri birbirine kaynıyordu, hayatı Jacques'in hayatına akıyor, kontrolü onun bedenine veriyordu. Jacques hareket etti kızın cevabını almak için yavaş, dikkatli bir denemeydi bu. Shea sıcaktı ve dardı. Aralarındaki temas, Karpatyalı bir erkeğin engel tanımaz birleşmesine onu çekmek için onu kamçılıyordu.

Jacques kızı ikna etmek ve kendini sakinleştirmek için kibarca ve yavaşça hareket ediyordu. Etrafını saran kızın kasları geriliyordu. Jacques öne doğru itti kendini, kızın derinliklerine gömülüyordu, ağzı kızın hayat esansını himayesine alıyordu. Dünya daraldı, küçüldü ta ki Shea onun nefesi, kalbi ve damarlarında akan kan olana dek. Ne karanlık ne de gölge vardı artık, sadece sıcaklığıyla, renkleriyle ve alevleriyle Shea'nın bedeni.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın belli belirsiz yumuşak sızlanmaları bedeninde boğulurken, zihninde yankılanıyordu. Bedeni kızın bedenini arzuluyor, daha sert, daha hızlı ve daha derinlere akıyordu. İleriye gidiyordu devamlı yıldızlara ve ruhların kavuşmasına ulaşıyordu. Kızın kanı onun doyumsuz açlığını besliyordu, hiçbir tat bu kadar güzel, erotik ve harika değildi. Jacques şehvete ve ihtirasa bırakıyordu kendini, dayanılmaz bir zevk dalgası sarıyordu tüm bedenini.

Shea'nın bedeni sımsıkı tutuyordu onunkini, titriyor ve kasılıyordu. Yeryüzü yuvarlanıyor, sallanıyor gibiydi. Adeta bir volkan gibi sarıyordu eriyen sıcaklık Jacques'i. Tohumlarını kıza saçıyor ve alevleriyle yanıp tutuşuyordu.

Jacques kızın göğüslerinin arasından sızan kanı fark etti. Coşku anında yaptığı küçük deliği önemsememişti. Dili parlak izi takip ederek kızın tenini okşadı kibarca ve bedeni her zamanki gibi sert, her zamanki gibi muhtaç bir tavırla hareket etti. Kızın açlığı zihnindeydi, tutkusu asır lık bir ihtiyaçla kamçılanıyordu. "Evet, aşkım," diye fısıldıyordu boğazına karşı Jacques. "Sana muhtaç olduğum gibi sen de bana muhtaçsın. Sahip olduğum her şeyi sana vermeme izin ver. Sana verebileceğim tek şeyi al benden."

Kızın ağzı Jacques'in boynuna, boğazına hareketi etti ve bedeni kabardı, şişti ve kızı tamamıyla doldurmak için sertleşti. Kızın dudakları göğsünde gezinirken, kalbi neredeyse duracaktı. Dili göğüs uçlarında gezindi kızın, küçük ısırıklarla kalbine doğru hareket etti. Jacques geri çekilip soluğu kesilmişçesine bekliyordu, bedeni bir kez daha kendini kıza bırakıp, tekrar tekrar onu almak için çığlık atarken sabrediyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Sadece bir kez Shea, sen de bana ihtiyacın olduğunu söyle," diye fısıldadı.

Shea başını kaldırdı, yeşil gözleri onun şehvetli yüzünde dolanıp kara gözleriyle buluştu. Yüzünde yumuşak, seksi ve ahlaksız bir gülümseme belirdi. Sonra başını onun göğsüne eğip, kaslarını diliyle okşadı. Dişleri bir ya da iki kez tenini çizip onunla oyun oynadı, sonra da dişlerini batırdı.

Jacques'in sesi zihninde, karanlık odada boğuldu. Bu his talimin ettiğinden de öteydi. Kız onun kanını içerken bedeni kızınkini vahşice aldı. Elleri kızı daha da yakına çekiyor, kızı defalarca alırken bedenini bastırıyordu. Asla doymak bilmiyordu Jacques. Renkler dönüyor ve dans ediyordu. Yer sallanıyordu. Bedeniyle, zihniyle ve ruhuyla kızı alırken daha yükseklere süzülüyordu Jacques. Bu muhteşem anda Shea onundu, ebediyete dek bedeni onunkine mühürlenmişti. Aynı bütünün iki yarısı bir daha asla ayrılmayacaktı. Kızdan ayrılışı eziciydi. Shea her adımda artık onunlaydı. Gökyüzüne birlikte uçuyorlar, yeryüzüne birlikte süzülüyorlardı, Jacques güvenli bir şekilde demir alıyordu artık.

Shea'nın dili Jacques'in kalbinin üzerindeki yarayı kapattı ve bedenleri birbirine kenetlenmiş halde öylece yattılar. Öyle yakındılar ki zihinleriyle kol ve bacakları sallanıyordu hâlâ. Az da olsa şok da sarsıntılarını yolluyordu bedenlerine.

Shea öylece yatıyordu, ne olduğunu merak etmeye çalışmıyordu bile. Bunun sonsuza dek süreceğini biliyordu. Birbirlerine bağlanmak için bir şekilde Jacques'in töreni tamamlandığından emindi. Sanki kendine ait değilmiş gibi hissediyordu bedenini. Sanki Jacques ona ait olanı almış ve özüne geri dönmede başarısız olmuş gibi hissediyordu. Dışarıdan sakin

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

görünüyordu ama panik ve korku içindeydi. O hep yalnız olmuştu, bunun haricinde başka bir şey bilmiyordu.

Jacques'in eli kızın saçlarını okşayıp kalça kıvrımında kaldı. Kızın korkusunu yatıştıracak kelimeleri bulmaya çalışarak, "Daha önce böyle bir şeyi hiç yaşamadım," dedi tatlılıkla.

Shea zorla yutkundu, çılgınca atan kalbinin sesini dinliyordu. Çaresizce normal görünmeye çalışarak, "Nereden biliyorsun?" diye sataştı. "Geçmişini hatırlamıyorsun ki." Kan basıncının yaptığı baskıyı kulaklarında hissediyordu. Bir daha hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Kendini zayıf hissediyordu. Belki Jacques onun aldığından çok daha fazla kan almıştı. Bu onun zihnini etkiliyor, düşüncelerini yavaşlatıyordu. Daha önce böyle bir şey yaşamamıştı. Her zaman zihnine hükmedebilmişti. Ama şimdi, duyguları bütün mantıklı düşüncelerini bir kenara bırakmıştı ve o tamamen kaybolmuş hissediyordu.

Kendini Jacqucs'tan dikkatlice uzaklaştırdı, sanki korkunç bir acıymış gibi kaybı hissediyordu. Jacques'i her zaman istiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Belki gerçekten ona âşık olabilirdi. Boğazı tıkandı ve Shea boğuluyormuş gibi hissediyordu. Bunun olmasına, onun kontrolü eline almasına kendisi izin vermişti. Annesi gibi kendisi de aptaldı. Aşk onun dikkatle kontrol ettiği dünyanın bir parçası olamazdı. Buna ihtiyacı yoktu.

"Shea." Jacques yavaşça, kibarca hatta şefkatle söyledi adını, sanki vahşi bir hayvan tuzağa düşürülmüştü.

Shea birden oturdu, nefes nefeseydi, gözleri büyümüştü ve kalbi yerinden çıkacakmış gibi delice atıyordu. Hemen yataktan attı kendini,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

uzun saçları adeta bir pelerin gibi sarıyordu narin bedenini. Çıplak ayakla hemen banyoya koştu.

Jacques pantolonunu çekip, dikkatsizce ilikledi ve hemen kızın arkasından gitti. Gözlerini kızın ince kırılgan bedeninden ayırmıyordu. Shea parçalanacakmış gibi görünüyordu. İnsan alışkanlıklarını yapmaya devam ediyordu. Dişlerini fırçaladı, duşun bütün vücudunu yıkamasına izin verip camdan dışarıya baktı. Jacques yavaşça zihnine dokundu ama kız onun ihlalinden habersizdi. Bu insan alışkanlıklarını yerine getirirken bile korkusu azalmamıştı. Tam tersine panik daha da artıyordu. Jacques bir kalçasını duvara dayadı, kara gözleri tetikteydi ve kaçınılmazı bekliyordu sadece.

"Bunu yapamam, Jacques." Sesi öyle kısıktı ki Jacques zar zor duyabilmişti. Shea titreyen elleriyle kotunu, çizgili pamuklu gömleğini ve çizmelerini giymişti. Ona bakmıyordu.

Jacques sessizce durdu. Kızdaki baskıyı ve korkuyu hissediyor, onu rahatlatmak istiyordu ama içgüdüsel olarak kendini geri çekiyordu. Shea güçlü bir kadındı, ona vahşice saldıran bir şeytanı, bir deliyi kurtarmak için geri dönecek kadar cesur bir kadındı. Fakat Jacques'i sevme düşüncesi, onu isteme, ona ihtiyacı olma düşüncesi kızı korkutuyordu.

"Bu yerden ayrılıp İrlanda'ya gitmek zorundayım. Orada bir evim var." Shea kızıl saçlarını rastgele örüyordu. Bakışları pencereden bilgisayarına, kapıdan yine pencereye geçiyordu. Jacques hariç her yere bakıyordu. "Şimdi ailenle, arkadaşlarınla güvendesin. Artık bana ihtiyacın yok."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques o zaman kendi insanları gibi hareket etti. Bir insan gözüne göre oldukça sessiz, görünmez ve hızlı. Birden kızın arkasında belirdi ve bedenini onunkine yasladı, sanki kızı kafese almışçasına avuçlarını her iki yandaki duvara koydu. Jacques öne doğru eğildi, böylece aldığı nefes Jacques olana kadar misk kokusu kızın ciğerlerini doldurdu. "Sana her zaman ihtiyacım var, Shea. Sen benim kalbim, ruhum ve aklımsın. İrlanda'ya gideli çok oldu. Güzel bir ülkeydi."

Jacques kızın sert bir soluk verdiğini hissetti bunaltıcı hislerle boğuştuğunu biliyordu. Zihninde Jacques'in sözlerini inkâr ediyordu kız. Onu vazgeçirmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu çılgınca. Sadece vücudu değil, aynı zamanda içi de sarsılıyordu kızın. Jacques gerçekten kızın korkusunu hissedebiliyordu.

Shea kollarını karnına doladı, içindeki titremeyi önlemek için sıkıca sarıyordu. "Beni dinle, Jacques. Bu..." Bir elini sallayıp döndü, böylece duvara yaslanabildi. Onunla yüzleşmek bir hataydı. Kuvvetli kaslı bedeni, acıdan tahrip olmuş yakışıklı yüzü, yoğun kara gözleri. Açlık. Tutku. Çenesini öne doğru eğdi Shea, acısı öyle derindi ki Jacques ona sarılmak istiyordu ama kontrollü olması kız için gerekliydi.

Jacques içindeki yırtıcı hayvanı bastırıp, kendini tutmaya çalışıyordu. Kızın bedeni onun hareketsiz bedeniyle duvar arasına sıkışmıştı.

Shea boğazını temizleyip yeniden konuşmayı denedi. "Bu işe yaramaz. Benim sorumluluklarım var. Şu an bir ilişkiyi yürütemem. Ve sen yoğun, tutkulu, sonsuza dek sürecek, ebedi bir bağ istiyorsun. Ben bunu yapamam. Ben başka birine çok fazla şey vaat edemem." Shea sıkıntıdan parmaklarını büküyordu. Jacques'in da kalbi bükülüyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kızın saçma sözlerine karşı oluşan ruhunun derinliklerindeki gülümseme yüzüne yansımıyordu.

Shea'nın tutkulu bir doğası vardı ve Jacques'a olan ihtiyacı onunki kadar büyüktü. Shea bunu biliyordu ve bundan korkuyordu. Dahası ondan kaçmak istiyordu. Shea yalnız olacağını düşünmüştü', hayatını başka biriyle nasıl paylaşacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Asla annesi gibi olmayacaktı.

"Beni dinliyor musun, Jacques?"

Jacques biraz daha yaklaşıp kızın zayıf bedenini sardı.
Kolları kızı kendine bastırıyor, neredeyse eziyordu. "Elbette, dinliyorum. Korktuğunu duyuyorum. Bunu hissediyorum." Sıcak nefesi kızın boynunu okşuyordu. Kızı sarışı tamamen koruyucuydu, kibardı, nazikti. "Ben de korkuyorum. Bir geçmişim yok, Shea. Yaşayan bir cehennemim. Ailem diye bahsettiğin şu insanlar bana hiçbir şey ifade etmiyor. Onlara güvenmiyorum. İçlerinden biri hain olabilir." Başını kızınkine dayadı, tek olduklarını belirten yatıştırıcı bir hareketti bu. "Deliliği gerçekten her zaman ayıramıyorum. Aklımı korumam için sadece sen ve aşkım var. Eğer beni terk etmeyi seçersen, kendim ve bana yaklaşacak herkes için korkuyorum."

Shea gözyaşlarına hâkim olmaya çalışıyordu. Jacques'in titreyen elini tuttu. "Çok harika bir çift oluşturuyoruz, Jacques. En azından birimizden biri dayanıklı, değil mi?"

Jacques kızın elini dudaklarına götürdü. "Binlerce mil uzaklıktan sen benim için geldin. Benim için geldin!"

Shea gülümsemeye çalıştı. "Birkaç yıl gecikmeli."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques'in kalbinde bir şeyler rahatlıyordu. İkisi için de bir kurtuluş olmadığını biliyordu. Tam anlamıyor olabilirdi ama sonsuza dek hiç ayrılmayacak şekilde birbirlerine bağlandıklarını biliyordu. "Geç olsun güç olmasın diye bir söz yok mu?" Başparmağı kızın nabzının attığı bileği okşuyordu.

Kızın zihni daha sakindi artık, birleşmelerini kabul ediyordu. Başını Jacques'in göğüs boşluğuna dayadı. "Rüyalarımı dikkate almadığım için kendimi çok kötü hissediyorum. Keşke- "

Jacques eliyle kızın ağzını kapatıp sözlerini yarıda kesti.
"Sen benim ruh sağlığımı kurtardın. Sen benim için geldin. Önemli olan bu. Artık bir şekilde yolumuzu buluruz."

Shea, Jacques'in elini boynuna getirip yumuşak tenine bastırdı. "Şu adamlar benim peşimde Jacques. Ben olmadan daha iyi kaçabilirsin. Yapabileceğini biliyorsun."

İçindeki hayvan başını kaldırdı ve köpek dişlerini gösterdi. Jacques'in ona işkence eden, onu hapseden bu iki insanla karşılaşma isteğini hiç anlayamıyordu kız. Onun gücü, öfkesi ve ne kadar tehlikeli bir yaratık olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Shea ona bağlıydı ama öyle merhametliydi ki onun gerçek doğasını giremiyordu. Eğer gerekirse kaçmaya devam eder, bütün hayatı boyunca bu yüzleşmeyi önlemeye çalışırdı. Jacques ise bir saldırgan olmayı tercih eder ve olurdu da.

"Ne olacak diye endişelenme, küçüğüm."

Shea parmaklarıyla çenesine dokundu nazikçe. "Kendimi kaybettiğimde bana baktığın için teşekkür ederim. Beni toprağa götürmelerine izin vermedin."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Yeniden kızın elini dudaklarına götürdü Jacques. "Böyle bir şeyi istemeyeceğini biliyordum." Kara gözleri odanın diğer tarafını gösterdi. Bir elini kaldırdı ve zihinsel bir emirle kapıyı açtı.

Rüzgâr hemen kulübeyi doldurdu, dallardan korkunç bir inleme yükseldi. Shea ürperip Jacques'in bedeninin sıcaklığına ve himayesine çekildi biraz daha. Dışarısı vahşiydi, öfkeyle doluydu ve yağmur yağıyordu. Shea'nın canlı koyu yeşili ve kahverengiyi, ağaç ve dallara kristal gibi düşen yağmuru görmesi için ormanı aydınlatan şimşeğe ihtiyacı yoktu. O insan gözünden öte bir şeyle görüyordu dışarısını bir hayvan gözüyle. Kendi bedenindeki vahşi kasırgayı da hissedebiliyordu.

Kızın bu yoğun, yabancı duyguları geri çevirmeye çalıştığını hissedince Jacques daha bir sıkı sarıldı ona. "Hayır, küçüğüm, bak. Bu bizim dünyamız, içinde hiç kötülük yok. Saf, dürüst ve güzel." Kulağına fısıldadı sözleri, ağzı kızın teninin sıcaklığını buldu ve dili nazikçe okşadı.

Bir heyecan ve uyanma dalgası kızın kanında dolaşmaya başladı, içindeki her şey ona çekiliyor gibi görünüyordu. Bedeni, kalbi, zihni. Ona olan ihtiyacını fark edince korku yine tırmanmaya başlamıştı. Hayatı artık farklıydı. O farklıydı. Eğer babası Jacques gibiyse, onun kanı damarlarında azalmıştı. Jacques onu kendi dünyasına çekmişti tamamen. Shea derin bir iç çekti, manzarayı ve kokuyu zihnine kazıyordu, içinde vahşi bir şey kasırganın öfkesini karşılamak için kabarıyordu.

"Burası bizim, Shea. Rüzgâr, yağmur, ayağımızın altındaki toprak."

Kadife eldivenli bir el gibi sarıyordu tenini sözler. Dişleri baştan çıkarıcı bir tavırla boğazında geziniyor, kanı dalgalanıyordu. "Bu gece ayrılabilir miyiz? Şimdi?" İçindeki vahşi duygu büyüyor, yayılıyordu. Ona olan

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ihtiyacı dışarıdaki fırtına gibi şiddetleniyordu. Ormandan kaçmak, içinde oluşan şeyden kaçmak her anıyla kendi gücünü kazanmak istiyordu.

"Korunmak için plan yapmalıyız," diye tavsiyede bulundu Jacques tatlılıkla. "Düşünmeden körü körüne kaçmak bizi öldürebilir."

Shea gözlerini kapattı yorgunlukla. "Kaçabileceğimiz bir yer yok mu?" Bilgileri kusursuzca toplayan yarısı ona kendinden kaçtığını söylüyordu.

Jacques kollarıyla kızı iyice sararak onu kucakladı. "Yaşadığın hayatta gerçekten var olmamıştın. Orada mutlu değildin. Hiç mutlu olmadın, Shea."

"Bu doğru değil. İşimi seviyorum, cerrah olmayı seviyorum."

"Sen yalnız bir hayat için var olmadın, küçük kızıl."

"Bir doktor zar zor yalnız bir hayata eşlik eder, Jacques."

"Bir doktorun hastalarla iletişime girmesine gerek yok, bir araştırmacının da. Ben senin zihnindeyim, senin düşüncelerini biliyorum ve bunu benden saklayamazsın."

Yeşil gözlerini onunkilere dikti. "Kafamın içinde dolanmanın hoşuma gitmediğini de biliyor musun? Sen deli fişek gibisin. Hiçbirimiz senin nerede ateş alacağını bilemeyiz." Neşe sesinde arttıkça bedeni rahatlıyordu.

Jacques iç çekişini sakladı. Shea ona geri dönüyor, orta yolda buluşuyordu. "Bu bizim insanlarımızın yöntemi."

Shea fırtınayı kontrol etmek için kapıya baktı. "Her zaman mı?"

Bilgi bu sefer kendiliğinden geliyordu, başını parçalara bölen bir acı belirmemişti. "Hayır. Eğer isterlerse bütün Karpatyalılar ortak bir yolla

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

temasa geçebilirler," diyerek burun kemiğini ovaladı Jacques. "Bunu yapıp yapmadığımdan emin değilim. Yolu tam olarak hatırlayamıyorum."

"Diğerleri de seninle konuşmaya çalıştı," diye tahminde bulundu Shea zekice.

"Bana ulaşmaya çalıştıklarında her biri farklı yol izledi. Onların temaslarını hissedebiliyordum ama uyumu yakalayamıyordum. Karpatyalılar kan değişimi yaptıklarında, zihinsel bağ da güçlenir. Her birey iki katılımcının kullanabileceği özel bir yol oluşturur." Diğer bilgi kırıntısı da kendiliğinden geliyordu. "Eğer bir ruh eşleri yoksa, erkekler nadiren kan değişimi yapar."

Neden? Soru zihninde belirdi. Shea bu şekilde sorduğunun farkında değildi.

Jacques zihninde bir omuz silkti. "Bir kez kan alındığında, istediğimiz zaman o kişiyi takip edebiliriz. Bağ ne kadar yakınsa, takip de o kadar güçlü olur. Eğer tam bir kan değişimi olmuşsa, biri diğerini kolayca bulabilir ve onunla konuşabilir. Uzun süre yalnız yaşayan bir erkek dönüşebilir."

"Dönüşmek demekle ne kast ettiğini anlamadım."

"İki yüz yıl sonra bütün duygularımızı, hissetme kabiliyetimizi kaybederiz. Biz yırtıcı bir hayvanız, Shea. Hislerimizi bize geri getirecek, bizi dengeleyecek bir ruh eşine ihtiyacımız var. Asırlar geçtikçe, anlık da olsa bir şey hissetme ihtiyacına teslim olmak çok kolay olur. Beslenirken öldürmek güç kazandırır. Fakat bu dönüştüğünü de gösterir. Bir Karpatyalı dönüştüğünde, asla bir daha eski haline geri gelemez.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

İnsanların bahsettiği efsanelerdeki şeye dönüşür. Bir vampire. Merhametsiz soğukkanlı bir katile. Avlanması ve yok edilmesi gerekir." Zalim bir gülümseme belirdi dudaklarında ama kara gözlerine ulaşmadı. "Yâlnız erkeklerin nadiren kan değişimi yaptıklarının sebebini anladın. Kan değişimi olduktan sonra o kişiyi takip etmek inanılmaz kolaylaşır ve o kişi dönüşmüşse..."

Shea'nın beyaz dişleri alt dudağını kemiriyordu. Jacques'in parmakları altındaki nabzı hızla atmaya başlamıştı. "Söylediklerine inanmak istemiyorum."

"Sen beni böyle bir kaderden kurtardın. Hafızamın hâlâ parçalar halinde olduğunu biliyorum ama bir vampir gibi dolaşmaktan kurtuldum."

"Şu adamlar, beni izleyenler..."

"Onlar insan katiller." Zihninde ve sesinde bir küçümseme vardı. "Onlar Karpatyalıları öldürüyorlar, vampirleri değil."

"Peki senin, hain diye bahsettiğin..."

"O bir Karpatyalı... bir vampir."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

DOKUZUNCU BÖLÜM

Bir fırtına yükselip odayı doldurdu, beraberinde yağmuru da getirmişti. Jacques, Shea'yı arkasına itti kibarca. "Diğerleri geliyor," diye uyardı onu.

Shea arkasındaki duvara yapışmıştı. Bu insanlar gerçekten farklı türdendi. Babası da onlardan biriydi. Bir yanı meraklanmış ve heyecanlanmıştı. Bir bilim adamı olarak onları incelerse işinin en iyisi olacaktı. Fakat bunu uzaktan yapmak yerine bu işin tam ortasına düşmüştü. Shea, Jacques'ın bileğini yakaladı. "Buradan, bu insanlardan ve bu yerden kaçalım."

"Mümkün olduğunca tanımak önemli." Sesi yumuşak ve büyüleyiciydi, oldukça nazikti ve Shea'yı güvenli bir kozada koruyordu. "Benim kardeşim olduğunu söyleyen ile şifacı geliyor. Kadın da onlarla birlikte." Üçüncü erkeğin nerede olduğunu bilmemek onu huzursuz etmişti. Hiçbirine güvenmiyordu, içinde bir yerlerde, ona işkence edenler asla geri kazanamayacağı kıymetli bir şeyini kopartmışlardı ondan.

Shea'nın eli Jacques'in kolunu sardı ve alnını geniş sırtına dayadı, şefkat ve sevgi dolu bir dayanışma hareketiydi bu. Jacques kızın zihninden tamamen çekilmeye dayanamıyordu, bu yüzden istediği zaman Shea'nın onun düşüncelerini duyması çok kolaydı. Onun için acı çekiyordu, her ikisi için de acı çekiyordu. "Senden her ne alındıysa Jacques, bu seni daha güçlü yapmış. Seni iyileştiren kişi yetenek sahibi," diye fısıldadı tatlılıkla. "Ben böyle bir şey görmedim. Ancak asıl seni hayatta tutan azmin."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques, kızın onu avuttuğu sözleri duymaya çalışıyordu ama onun yerine sesinde bir merak, büyüleyici ve hızlı tedavisinden dolayı Gregori'ye karşı bir kıskançlık izlenimi edinmişti. Karpatyalılar çok kısa sürede başarılı olurlardı ama o değildi. Jacques cevap vermeden Önce, Shea'ya onu asıl iyileştirenin kendisi olduğunu söyleyecekti ama rüzgâr açık kapıdan yağmuru ve sisi getirmişti.

Şifacı Gregori ilk başta belirdi, sonra onu Mikhail ve Raven takip etti. Jacques gözlerini kıstı, hafıza kalıntıları hemen kendini göstermeye başlamıştı. Bir baykuş bedeninde uçuyor, bir kurt bedeninde ormanda koşuyor ve sise dönüşüyordu. Hemen arkasında duran Shea'nın nefesi kesildi. Bir ziyaretçilere, bir Jacques'a bakıyordu, şekil değişimi ve gücün sıra dışı kullanımı karşısında dehşete düşmüş ve gözü korkmuştu.

Gregori'nin açık gümüş renkli gözleri Jacques'in her yanını inceledi. "İyi görünüyorsun. Nasılsın?"

Jacques yavaşça başıyla onayladı onu. "Daha iyi. Teşekkürler."

"Beslenmeye ihtiyacın var. Kadının hâlâ solgun ve yıpranmış. Dinlenmesi gerek. Eğer istersen, onun yaralarını iyileştirebilirim." Gregori her zamanki sıradan tavrıyla teklifini yapmıştı. Sesi öyle cazibeli, öyle güzeldi ki ona karşı gelmek neredeyse imkânsızdı. Sesinde bir billur, siyah bir kadife hâkimdi. Sesini hiç yükseltmemişti, sakin ve kaygısız görünüyordu her zaman.

Shea'nın kalbi yerinden çıkacak oldu sonra ritmine devam etti. Merakla dinlerken buldu kendini, onun konuşmaya devam etmesini istiyordu, ne istiyorsa yapmaya hazırdı. Aklen başını iki yana salladı. Gregori'nin kabiliyetleri onun ilgisini çekiyordu ama o çok güçlüydü. Ne

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

zihinsel bir iyileştirme ne baskı kullanmış ne de büyüleyici bir teklif yapmıştı. Onun sesi başlı başına bir silahtı. Shea onun odadaki en tehlikeli Karpatyalı olduğunu sezdi. Shea uzun zamandır bu kadar çok insanla aynı ortamda bulunmamıştı. Jacques ile yalnız olmaya, olanlara alışması için zamana ihtiyacı vardı.

"Teklifin için teşekkür ederiz şifacı ama Shea bizim yöntemlerimize alışkın değil." Jacques onların hiçbirini hatırlamıyordu. En az Shea kadar o da Karpatyalıların varlığından rahatsızdı. Kara gözleri adeta buz gibi parlıyor, gökyüzünde çakan şimşeği yansıtıyorlardı. "Diğer erkek sizinle değil."

"Byron," diye yardımda bulundu Mikhail. "Asırlardır senin en iyi arkadaşındır. Töreni tamamladığını ve bu kadının senin gerçek ruh eşin olduğunu biliyor. Zihnine yoğunlaş, Jacques. Bekâr erkeklerimizin ne kadar zor durumda olduğunu hatırla."

Shea'nın yüzü solgunluğun altında kıpkırmızı kesilmişti. Törenden bahsetmeleri onların Jacques ile seviştiğini bilmeleri anlamına geliyordu. Mahremiyetinin bu kadar aleni olması onu altüst etmişti. Bu 'kadın' sözüne itiraz etmek için Jacques'in gölgesinden çıkmak istiyordu. Onun bir adı vardı. O bir bireydi. Buradaki herkesin onu deli olarak gördüğü gibi bir hisse kapıldı. Kesinlikle onlara sakin halini gösterememişti.

Jacques bir adım daha gerileyip, kolunu arkasına dolayarak kızı iyice duvara yapıştırdı. Gözlerini asla önündeki üçlüden ayırmıyordu. Dengesiz olduğunu ve bütün içgüdüleri saldırmaya hazırken kendini tutmaya çalıştığını biliyordu. Bunların hiçbirine güvenmiyordu ve Shea'ya bir zarar gelmesine asla izin vermeyecekti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea da aynısını yapıyordu. O da eski zamanlarda aşkından bayılan kadın kahramanlar gibi vahşi adamının arkasına sinmeyecekti. Birkaç vampirle etrafı çevriliydi gerçi. Büyük bir mücadele olacaktı.

Karpatyalılar Jacques keyifle söylüyordu sözlerini.

Eğer bana gülersen Jacques, başka bir kazık bulur seni kendim kovalarım diye uyardı onu sessizce. "Ah, Tanrı aşkına!"' Shea kızgınlıkla gruba konuşuyordu. "Bizler medeniyiz, değil mi?" Jacques'in geniş sırtını dürttü. "Değil mi?"

"Kesinlikle." Raven, Mikhail'in onu engelleyen elini önemsemeden öne çıktı. "En azından kadınlar. Buradaki erkekler henüz ağaçtan ağaca atlama dönemini tamamlamadılar."

"Geçen akşam için sana bir özür borçluyum, Bayan O'Halloran," dedi Mikhail eski dilde konuşarak. "Kardeşimin üzerine seni öyle çömelmiş görünce, ben düşündüm ki..."

Raven homurdandı. "Düşünmedi, harekete geçti. O gerçekten yüce bir adamdır ama sevdikleri için de oldukça korumacı." Sataşan sesinde bir sevecenlik vardı. "Gerçekten Jacques, kızı manastırdaki rahibe gibi kilitli tutmayı bırak."

Shea utanmıştı. Jacques hareket et! Beni utandırıyorsun.

Jacques isteksizce kenara kaydı. Shea odadaki anlık gerilimi, Jacques'in zihninde oluşan şüpheyi hissedebiliyordu. Onu rahatlatmak için elini tuttu ve zihniyle iyice birleşti. Diğerlerinin karşısına çıktığı anda gözlerin onun her yerini incelediğini hissedebiliyordu.

Raven Gregori'ye bir göz attı, oldukça endişeliydi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kendinden emin bir halde Shea elini saçlarının arasından geçirdi. Kendine aynada bakmamıştı bile. Jacques iyice kızın elini sıktı. Yapma! Her zamanki gibi güzelsin. Seni yargılamaya hakları yok.

"Jacques," dedi Gregori yumuşak bir sesle, "kadınının beslenmeye, iyileşmeye ihtiyacı var. Ona yardım etmem için bana izin vermelisin."

Shea çenesini kaldırdı, yeşil gözleri alev aldı. "Kendi kararlarımı kendim verebilirim. Onun yapmam ya da yapmamam konusunda bana izin vermesine ihtiyacım yok. Teklifin için teşekkürler, ben zamanla iyileşirim."

"Onlara alışacaksın," dedi Raven aceleyle. "Kadın sağlığı üzerinde oldukça büyük etkileri var. Sana yardımcı olacaktır, Shea... Shea diyebilirim, değil mi?" Shea başını salladığında Raven'ın yüzünde bir gülümseme belirdi. "Her türlü sorunu cevaplamaktan hoşnut kalırız. Seni tanımak güzel olacak. Nasıl olsa akraba oluyoruz," dedi keyifle.

Jacques'a bağlılığını gösteren bu basit yorum karşısında oluşan Shea'nın bedenindeki korku titremesi Jacques'in sinirlenmesine sebep olmuştu. Gökyüzüne karşı şimşekler çakıp dans ediyor, öfkeyle gök gürüldüyordu. Kulübeyi ani bir rüzgâr sardı ve camlarla duvarları salladı. Jacques'in boğazından uğursuz bir hırıltı çıktı. Shea içindeki hayvanın uyandığını ve öldürme niyetiyle dolacağını hissetti. Jacques'a bakmak için dönüp bir elini göğsüne koydu Ve mümkün olduğunca onu sert bir şekilde uzak köşeye itti.

Bunu yapmayacaksın Jacques. Şu an akıllı olmana ihtiyacım var. Elimden geldiğince seni tutmaya çalışıyorum ama bir kavga olursa yemin

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ederim deliririm. Lütfen şimdi bana yardımcı ol. Lütfen. Zihninde gözyaşları, Jacques'in daha önce onda hiç görmediği bir kırılganlık vardı.

Jacques kolunu ona dolayıp kendine çekti, kontrolünü yeniden kazanmaya çalışıyordu. Kızın üzüntüsü ona güç vermiş görünüyordu. Başını kaldırdı ve kara gözlerini iki erkeğe dikti. Mikhail ve Gregori oldukça sakin görünüyorlardı ama Jacques onların uyanıklığını hissedebiliyordu. Kendini gülmeye zorlayıp, sıradan bir şekilde konuşmaya başladı. "Korkarım zihnim bedenim kadar hızlı iyileşmiyor. Bana biraz sabır göstermek zorundasınız. Lütfen misafirimiz olarak içeriye girin." Bu resmi sözlerde duygu yoktu.

Mikhail kapıyı kapattı. "Teşekkürler Jacques. Biz sadece sana ve ruh eşine yardım etmek istiyoruz." Korunmasız bir pozisyonda hemen oturdu. Raven onun oturduğu sandalyenin koluna yerleşti. Gregori ise aldatıcı uyuşuk bir yürüyüşle odanın karşısına geçti. Büyük bir ihtişamla, hayvani bir duyarlılıkla yürümüştü ama Jacques şifacının zekice bir hareketle, çift ile onun arasına oturduğunu fark etmişti.

Gregori kadının, karanlık olan. Sözler zihninde parıldadı. Gregori çok tehlikeli bir adamdı. "Geçmişi ile ilgili çok az şey hatırlıyorum," diye kabul etti kısık bir sesle. "Belki Shea ve ben birlikte olursak hepimiz için en iyisi olacak. Dengesiz olduğumun farkındayım ve kimseye zarar gelsin istemiyorum."

Karpatyalılara bakmak için Jacques'in kolları arasında döndü Shea. "Yardımlarınız için size minnettarız. Sadece bu durum hepimiz için çok yeni."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Gregori'nin gümüş gözleri kızın solgun yüzünü inceliyor, onun ruhuna bakıyormuş gibi görünüyordu. "Doktor musun?"

Shea ürperdi. Şifacının sesi oldukça büyüleyiciydi. Adam çok güçlüydü. "Evet, bir cerrahım."

Şifacının seksi dudaklarında bir gülümseme belirdi. Çok karizmatikti ama Shea onun gümüş gözlerinin hiç de sıcak olmadığını çok iyi biliyordu. Onlar soğuk ve tetikteydiler. "Oldukça iyisin. Karpatyalılar insanların iyileştirme yöntemlerine cevap vermezler. Olasılıklara rağmen Jacques iyileşiyor. Hepimiz sana borçluyuz."

"Benim birkaç günde yapamadığımı sen bir saat içinde yaptın." Kendine rağmen sesinde bir hayranlık vardı.

"Biz bulamadığımız halde Jacques'i nasıl buldun?" Gregori'nin sesi yine sıradandı ama sorunun bir tuzak olduğunu biliyordu Shea.

Çenesini kaldırdı ve meydan okurcasına yeşil gözlerini dikti. "Yedi sene önce okurken bir nöbet atlattım. Tıp tarafından açıklanamayan bir ağrı nöbeti. Ağrı dört saat sonra kendiliğinden geçti. O geceden sonra rüyamda işkence görmüş bir adamın beni çağırdığını gördüm."

"Neredeydin?" diye sordu Gregori.

"Amerika'da." Shea parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, elinin titrediğini fark etti ve arkasına yerleştirdi. Bu parlak açık renkli gözler endişeliydi. Onun ruhunu görüyor gibiydiler, sanki yaptığı her hatayı fark ediyorlardı. "Bunun kulağa tuhaf geldiğini biliyorum ama bu doğru. Bir adamın gerçekten var olduğu ve acı çektiği hakkında en ufacık bir fikrim yoktu." Suçluluk tüm bedenini kaplamıştı. "Onu daha önceden

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bulmalıydım ama inanmamıştım..." diye sözlerini yarıda kesti, gözleri dolmuştu.

Bunu yapma, aşkım, diye emretti Jacques, kollarıyla kızı daha da sıkı sardı korurcasına. Seni yargılamaya hakları yok. Hiçbiri benim için gelmedi. Sen geldin, okyanusu aştın. Ve ben sana nazik davranmadım. Dudaklarının sıcaklığıyla kızın ezilmiş boğazını öptü. "Fakat sana saldırdığım halde bana geri döndün." Son sözünü yüksek sesle söylemişti, kıza soru sormaktan vazgeçmeleri için Karpatyalıları uyarıyordu.

"Korkmuş olmalısın," dedi Raven yumuşak bir sesle.

Shea başını 'evet' dercesinc sallayıp Jacques'a gülümsedi. "Jacques meslek hayatımda hiç karşılaşmadığım bir şeydi." Altüst olduğu bir dünyada normal davranmak için çabalıyordu.

"Doktor olmak için çok gençsin," diye yorum yaptı Mikhail.

Shea ilk kez kendini ona bakmaya zorluyordu. Jacques ve Mikhail aynı güçlü bedeni, gür siyah saçları ve buz siyahı gözleri paylaşıyorlardı. İkisi de otoriteyi, kendilerine olan güveni ve bununla birlikte gelen kibri taşıyorlardı. Jacques'in yüzü sıkıntıdan daha yıpranmıştı. "Asırlardır yaşamana rağmen sen de genç görünüyorsun," diye karşı çıktı Shea, boğazında hissettiği parmakları hatırlayarak.

Mikhail hafif bir gülümsemeyle ve baş sallamasıyla kıza onay verdi.

Shea'nın yanındaki Jacques, Mikhail'in saldırdığını hatırlayınca içinde kükremeye başlayan hayvanla mücadele etmeye başlamıştı. Shea onu önemsemedi. "Noelle adındaki bir kadının Rand adındaki bir adamdan bir

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

oğlu vardı. Çocuğun nerede olduğunu biliyor musunuz? Çocuk şimdi yirmi altı yaşında olmalı," diye sordu.

Mikhail'in yüz hatları durgunlaştı, bir maske haline büründü. Kısık bir tıslama çıktı boğazından ve Jacques içgüdüsel olarak Shea'yı kenara çekti, böylece kız arkasına geçmiş oldu.

Dikkatli ol, Mikhail, diye uyardı Gregori.

"Noelle bizim kız kardeşimizdi," diye belirtti Mikhail yumuşak bir sesle, "çocuk doğduktan sonraki hafta öldürüldü."

Shea başını salladı. Jacques'in ona verdiği bilgi doğruydu. "Peki çocuk?"

Bu hoşuma gitmedi, Gregori. Neden Noelle'nin çocuğunu öğrenmek istiyor? insanlar kardeşimi öldürdü. Büyük bir çeteleri var. Belki bu kız da onların bir parçası. Mikhail'in sesi Gregori'nin zihninde yankılanıyordu.

Jacques biliyordur. Gregorı emindi.

Belki değildir. Hafızası yerinde değil.

O biliyordur. Kız bunu saklayamaz. Sen, kardeşin için korkuyorsun. Kıza kendi gözlerin ve açık zihninle bakmıyorsun. Kızın gözlerinde çok fazla acı ve trajedi var. Tanımadığı bir adama bağlı, oldukça tehlikeli ve birçok kez ona zarar vermiş bir adama. O çok zeki bir kız, Mikhail. Neye dönüştüğünün farkında ve bunu kabul etmek için çabalıyor. Bu kadın suikastçı değil.

Mikhail eski arkadaşının değerlendirmesini başıyla onayladı. "Noelle'nin oğlu yedi sene önce öldürüldü, muhtemelen kardeşime işkence eden aynı suikastçılar tarafından. "

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Eğer Shea'nın rengi biraz daha solabilseydi, bu sözlerle solmuş olurdu. Bedeni hafiften sallandı ve Jacques onu kendine doğru çekti. Çocuk onun yeğeniydi ama Jacques ne çocuğu ne de adamı hatırlıyordu sadece Shea'nın acısını hissediyordu. Onun yarı erkek kardeşiydi, bir aile için tek şansıydı.

Ben senin ailenim, diye onu rahatlatmaya çalıştı Jacques, kızın başını sevecenlikle çenesiyle ovuyordu.

Wallace ve Smith'in bana gösterdiği ikinci fotoğraftaki genç adam oydu. Shea başını onun göğsüne dayadı bitkin bir halde. O fotoğrafı gördüğüm zaman da aynı acıyı hissettim .

Üzgünüm, Shea. O kadar çok şey oldu ki. Bunları kaldırman için zamana ihtiyacın var.

Kızın üzüntüsüyle şaşıran Mikhail, geniş omuzlarını nazikçe silken Gregori'ye baktı.

"Peki Rand, babası?" Her ne kadar isim başına ağrılar saplasa da Shea'nın yerine Jacques soruyu sordu. Anıların olması gerektiği yerde kara koca bir delik vardı.

"Rand çeyrek asırdır topraktaydı. Geçen sene uyandı ama kimseyle görüşmüyor. Çoğu zaman uyuyor," diye cevap verdi Mikhail.

Shea'nın parmakları Jacques'inkilere dolandı. "Kendi oğlunu büyütmedi mi?"

Mikhail başını iki yana sallayınca Shea ağzına gelen sözleri yuttu ve suçlarcasına Jacques'a baktı. Onlarla birlikte yaşayan çocuklar ve kadınlar ırkın tarafından kolayca terk edilebiliyor.

Biz Rand ile Maggie değiliz. Jacques sertçe yaptı yorumunu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea Mikhail'i incelerken dudağını ısırdı. "Toprağa gitti demekle ne kast ettin?"

"Karpatyalılar toprakta gençleşme uykusuna yatarlar," diye açıklama yapmaya başladı Gregori, kızı yakından inceleyerek. "İnsan uykusu çabucak iyileşmeye ya da gerçek bir dinlenmeye olanak vermez. Herne kadar buna ihtiyacımız olmamasına rağmen, insanların yaptığı duş alma, giyinme gibi alışkanlıkları kendimizi korumak adına yaparız fakat biz Karpatyalıların uykusuna yatarız. Güneş tepede olduğunda savunmasız olduğumuz saatler boyunca toprak bizi iyileştirir ve korur."

Shea başını iki yana sallıyordu inkâr edercesine, savunmasız bir hareketle bir elini boğazına götürdü. Çaresiz bir korkuyla gözleri Jacques'inkilerle buluştu. Yapamam. Yapamayacağımı biliyorsun.

Tamam. Ben de başka bir gömülmeyi hoş karşılayacağımı sanmıyorum. Ve bu doğruydu. Jacques boğulmayı, acı ve işkenceyi toprakla bağdaştırmaya başlamıştı. Seni böyle bir karara zorlayamam.

Raven, Mikhail'in omzuna doğru eğildi. "Ben yeryüzünde çok rahat bir yatakta yatıyorum. Gerçi yatak odası yeraltına yapıldı ama çok güzel bir oda. Bir ara görmeye gelirsin. Ben de toprak altında uyumayı sevmiyorum. Ben bir insanım, Shea, tıpkı senin gibi. Canlı canlı gömülmek gibi bir hisse kapılıyorsun."

"Rand benim babam," dedi Shea birden.

Odayı ani bir sessizlik kapladı. Rüzgâr bile durdu, sanki doğa da nefesini tutmuştu. Nice sonra Mikhail hareket etti, sandalyeden süzülüyor gibi görünüyordu, gücü inanılmazdı. Kara gözleri kızı yakından inceliyordu. Gregori?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Eğer bu doğruysa, Mikhail, Rand imkânsız diye düşünüleni yapmış, Eğer...

Mikhail düşünceyi anlamıştı. Gregori, Shea'nın annesinin Rand'in gerçek ruh eşi olduğunu düşünüyordu. "Söylediğin şey ırkımız için çok önemli, Shea. Annen insanmı?"

"İnsandı. Annem sekiz sene önce intihar etti. Rand'siz bir hayatla yiizleşemedi." Çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "Ona o kadar bağlıydı ki çocuğuna bile bırakacak bir şeyi yoktu." Sakin konuşuyordu, sanki hiç acı çekmemişti veya hayatı boyunca yalnız kalmamıştı.

"Rand onu dönüştürdü mü?" diye sordu Mikhail, çocuğunu, hatta bir kız çocuğunu ihmal eden anneye öfkelenmişti. En azından annesi bebeği büyütmeleri için Karpatyalılara getirebilirdi. "O Karpatyalı mıydı?"

"Hayır, o sizin gibi değildi, hatta benim gibi de değildi. O tam bir insandı. Çok güzeldi, İrlandalıydı ve çoğu zaman gerçek dünyadan çekerdi kendini. Rand'i ve Noelle'yi annemin günlüğünden biliyorum."

"Annenin psişik yeteneği var mıydı?" diye sordu Gregori düşünceyle.

Raven Mikhail'e baktı. Onun psişik kabiliyeti vardı. Shea'nın cevabı kendi ırklarının geleceği için oldukça önemliydi. Shea uzun süredir beklenilenin, umut edilenin kanıtıydı.

Shea dişlerini alt dudağına geçirdi. "Daha olmadan olacakları bilirdi. Telefonun çalacağını ya da birinin ziyarete geleceğini bilirdi. Anlamak zorundasınız, çok nadir konuşurdu. Günlerce, hatta haftalarca beni unuturdu, bu yüzden onun hakkında çok şey bilmiyorum. Çoğu bilgilerini benimle paylaşmazdı."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Fakat Rand'in senin baban olduğundan eminsin?" diye ısrar etti Mikhail.

"Doğduğum zaman, kanım tıp camiasını heyecanlandırmıştı. Annemin günlüğünde, Rand'in benim babam ve onun garip bir kan hastalığı olduğu yazıyordu. Bu hastalığın bana geçtiğini düşünüyordu. Beni İrlanda'ya götürüp sakladı, çünkü doktorlar ve bilim adamları ısrarcı sorularıyla onu korkutmuşlardı. Annem, Rand'in öldüğünden emindi."

Mikhail ve Gregori bakıştılar. Irkları yok oluyordu. Beş asır önce doğan en son kız çocuğu Noelle idi. Erkekler bir ruh eşleri olmadığı için hayatlarına son veriyor ya da vampire dönüşüyorlardı. Mikhail ve Gregori, Raven gibi psişik yeteneği olan bir avuç kadının ruh eşi olabileceğinden uzun zamandır şüpheleniyorlardı. Daha önce yarı insan, yarı Karpatyalı doğan bir çocuk hiç olmamıştı. Mümkün olan tek açıklama, Shea'nın annesinin Rand'in ruh eşi olduğuydu. Herkes onun Noelle'ye gerçekten bir şeyler hissetmediğini biliyordu. Ama Rand, Shea'nın annesini dönüştürmemişti. Hiçbir Karpatyalı kadın, Shea'nın annesi gibi çocuğunun tek başına büyümesine izin vermezdi. Rand neden bir şey söylememişti? Halkı bir çocuğa değer verirdi.

Rand uyandığında intihardan bahsetmedi, diye düşünüyordu Gregori. Hep kendi halinde kaldı ama bu olağandışı değildi.

"Bu günlüğü görme şansımız var mı?" diye sordu Mikhail Shea'ya kibarca.

Shea üzülerek başını iki yana salladı. "Peşimdeydiler. Onu yok etmek zorundaydım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Sana bakacak biri olmadan hayatın çok zor geçmiş olmalı," dedi Gregori sessizce. "Kendi kabiliyetlerin olmasaydı yaşayamazdın."

"Uzun yıllardır okuyorum." Hafiften gülümsedi Shea. "Kendime bakacak bolca zamanım vardı."

"Sen bir şifacı olarak doğmuşsun," dedi Gregori. "Bu olağanüstü bir hüner." Gregori'nin gümüş gözleri onun zayıf bedeninde geziniyordu. "Jacques." Sesi alçaktı, ses damarlarından akıyor, adeta güzel bir kanyak gibi içini ısıtıyordu. "Shea gittikçe zayıflıyor. Bedeni titriyor. Irkımız için onun önemini tam olarak anlayamadığını biliyorum ama içgüdülerinin güçlü ve sağlam olduklarını da biliyorum. Sen onun ruh eşisin, onu koruyacağına ve bakacağına yemin ettin."

Shea, Jacques'in elini sıkıca tuttu. "Onu dinleme. Yapmak istediğimiz şeyler onları ilgilendirmez."

"Bana güven, sevgilim. Onun sana zarar vermesine izin vermeyeceğim," dedi Jacques rahadatırcasma yumuşak bir sesle. "Sadece çok zayıf olduğun için endişeleniyor."

"Ben de senin gibi bir şifacıyım, Shea." Gregori öne doğru yürüyor gibi görünüyordu. Bir hareket ya da tehdit iması olmadan bedeni süzülüyordu. Birden yakınlarında belirivermişti. "Ben bir kadına asla zarar vermem. Ben Karpatyalıyım. Bir erkek bir kadını sadece korur ve gözetir." Elini kızın boynuna uzattı. Parmaklarının dokunuşu şaşırtıcıydı. Hafif. Sıcak. İç gıdıklayan bir his yayıyorlardı. "Beslenmelisin, Shea." Ses etrafını sarıyor, içine işliyor ve onu kabul etmeye zorluyordu. "Jacques'in, kendisini bekleyen şeyler için, seni güçlü görmeye ihtiyacı var.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

İnsanlarımızın sana ihtiyacı var. Benim kanım kadimdir ve güçlüdür. Seni güçlendirip iyileştirecek ve ikinize de iyi gelecek."

"Hayır! Jacques, hayır. Söyle ona, hayır." Bazı sebeplerden dolayı bu fikir onu korkutmuştu.

"Ben onu beslerim," diye itiraz etti Jacques sessizcc, uzun süren sessizlikten sonra sesi çarpıcıydı.

Açık renkli gözler ona döndü. "Bedeninin iyileşmesi için gücünü koruman gerek Shea. Mikhail ihtiyacın olanı sana verecek."

Jacques, Shea'yı inceledi dikkatle. Teni çok soluktu, neredeyse içi görünüyordu. Boğazındaki ezikler ve çürükler iyileşmemişti. Çok bitkindi ve bedeni çok narindi. Gregori haklıydı o titriyordu. Neden onun bitkinliğini fark etmemişti? Kesinlikle o da buna katkıda bulunmuştu. Onun kanı çok saf, Shea. İyileşmemi hızlandıran o kan. Başka bir erkeğin senin ihtiyaçlarını görmesi hoşuma gitmiyor ama o bizim şifacımız. Senden onun dediklerini yapmanı istiyorum.

Yapmayacağım Jacques. Shea inatla başını iki yana sallıyordu. Hemen gitmek istiyorum. Gideceğimize dair bana söz verdin .

Bu yapılmalı Shea. O haklı. Her gün daha da zayıf düşüyorsun.

Onların bize yardım etmesine ihtiyacımız yok. Gregori'nin daha fazla ileri gitmesini önlemek için bir elini uzattı Shea. "Bize yardım etmeye çalıştığını biliyorum ama buna daha hazır değilim. Bu olanları hazmetmeye ihtiyacım var ve beslenmek için ben kendi yöntemlerime alışkınım. Gerçekten bu hiç mantıklı değil." Çaresizce parmaklarını Jacqucs'inkilere doladı. Onun yanında olmasını, gerçekten zamana ihtiyacı olduğunu anlamasını istiyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Açlıktan yavaşça ölmek için mi zaman istiyorsun? Zaten bir süredir sağlığın ihmal ediliyor. Sen bir doktorsun bunu daha iyi bilmelisin. Hayatın gitgide kısalıyor. Bu olamaz," dedi Gregori tatlılıkla. Sesi akıl çeliciydi. "Kadınlarımız bizim tek umuduz. Seni kaybedemeyiz."

Jacques'in böyle bir ihtimali hemen inkâr ettiğini hissedebiliyordu Shea. Öfkesi yüzeye çıkmak için fırsat kolluyordu ama Jacques bunu bastırabilmişti. Kara gözleri onun yeşil gözleriyle buluştu. Onun söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum. Shea. Ölümü fazlasıyla kabul ettiğini biliyorum. Benim için hayatını vermeye razısın.

Bu çok farklı ve bunu biliyorsun, dedi çaresizce. Jacques'in elleri kızınkinin üzerindeydi, tuzağa düşürüyor gibiydi. Bunu yapma Jacques. Zamanla kendi başıma yapmama izin ver.

Shea. Kızın ondan istediğini yapmak istiyordu. Shea, onu mutlu edecek şeyi verme ihtiyacının Jacques'in zihninde filizlendiğini hissedebiliyordu ama aynı zamanda, kendisinin yok olma ihtimalinin onu korkuttuğunu da anlamıştı. Her hücresi, şifacının önerdiğini yapmasını ve kızın güçlenmesini sağlamasında ona ısrar ediyordu. Karar vermek için hayvani içgüdülerine izin vermek istemediğinden kendine hâkim, olmaya çalışıyordu Jacques. Lütfen küçük kızıl, bunu yap ve böylece her ikimiz de güçlenmiş olalım. Bir kere oldu mu kendi başımıza hareket edebilir, kendi kararlarımızı kendimiz verebiliriz.

Hazır değilim Jacques. Anlamaya çalış. Bana olanları anlamak için zamana ihtiyacım var. Kendime hâkim olmaya ihtiyacım var. Ölmeyeceğim. Senin kim olduğunu, babamın kim olduğunu, kendimin ne

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

olduğunu kabul ettim. Bir şekilde bizi birbirimize bağladığını da biliyorum. Buna zamanla, kendi, yöntemlerimle alışmaya çalışıyorum.

Senin için doğru olanı yapmaya çalışıyorum.

Benim için doğru olanı sen, nereden biliyorsun? Benim yerime kararları sen verdin. Bilgim ya da rızam olmadan hayatımı benden aldın. Bunu yapmaya hakkın yoktu, Jacques.

Hayır, yoktu, diye kabul etti. Eğer eskiden nasılsam öyle olsaydım, sevgini ve sadakatini, kazanmak için elimden geldiğince senin gözüne girmek için. çabalardım. Seni zorlayan bir adam olmayı istemezdim.

Bu farklı değil ki. Jacques. Bunu anlamıyor musun?

"O çok zayıf, Jacques ve birçok şey çok hızlı oldu." Gregori'nin kadife sesi baştan çıkartıcıydı. "Doğru karar veremiyor. Ona nasıl yardım edeceksin? Kanınla ona destek olmaya çalışırsan, onu tam anlamıyla koruyamazsın.

Kadının'ın iyileşmeye ihtiyacı var. Sen onun ruh eşisin Jacques. Kendi içine, derinlerine ulaş. Sen daha doğmadan o kaderine yazıldı. Bir erkek kendi ruh eşinin sağlığından başka bir şeyi düşünemez."

Mikhail, diye itiraz etti Raven. Kıza çok baskı yapıldı. Buna izin verme.

O kız hepimiz için çok önemli. Onun güçlü olması na ihtiyacımız var, böylece biz Jacques'in hafızasının düzelmesini beklerken, o da onu kontrol edebilir. Hiç birimiz bunu yapamayız. Jacques't yok etmeye mecbur kalmak istemiyoruz. Sonunda, Shea onu takip etmeyi seçerse onu da kaybederiz. Kızın ilk düşüncesinin kendisinden önce Jacques olduğunu sen de görüyorsun, Kız kesinlikle onu takip edecektir. Bunu yapmak zorundayız Raven. Bu durum seni rahatsız ettiği için üzgünüm.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques başını eğdi, sıcaklık ve şefkatle Shea'nın şakaklarını buldu. Kollarını kıza dolayıp, kızı güçlü bedenine doğru çekti. "Shea, şifacının bu konuda haklı olduğunu düşünüyorum."

Bana bu şekilde ihanet ettiğine inanamıyorum. Sen de onların tarafını tutuyorsun, Neden Jacques? Bana daha çok saygı duyman gerekir.

Çünkü sen olmadan dünyaya tehlike saçıyorum, Çünkü sana hissettiklerim insani bir aşktan da öte. Jacques kızın çenesini kaldırıp, yeşil gözlerin kendi gözleriyle buluşmasını sağladı. Kız emrin derhal içine işlediğini hissedebiliyordu. Kara gözlerin derinliklerine düşüyordu. Sesi zihninde mırıldanıyordu, karşı koymaya zorla dayanabildiği alçak sesli bir emirdi söylenenler. *Şifacının önerdiğini kabul edeceksin.*

Gregori çoktan öne doğru ilerlemiş, yumuşak sesi Jacques'in sesine yardımcı olmuştu. Dikkatlice bileğini ısırıp Shea'ya uzattı. Koku büyüleyiciydi, açlığı ve içindeki ihtiyacı kamçılıyordu. Jacques'in avucu kızın başına baskı yaparak hayat sıvısına, bedenine güç sağlayacak şifalı kadim kana doğru zorladı onu.

"Çok kararlı biri, Jacques," diye yorum yaptı Grcgori yumuşak bir sesle. Shea beslenmek için bu baskıyla savaşıyordu. Yoğun güçlü kan açlıktan ölen bedenine akıyor, karşı koymasını azaltacağı yerde ona daha çok güç sağlıyordu. Gregori, Jacques'in zorlamaya karşı Shea'nın çabasını izlerken onun da sarsıldığını görebiliyordu. Jacques'in zihni parçalara bölünmüştü, bazen çıldırıyor olabilirdi ama Shea'ya karşı olan hisleri oldukça güçlü ve sağlıklıydı. Şifacı bilerek sesini biraz daha alçaltıp, Jacques'i ikna etmek için billur sesini kullandı. "Kadınlarımız birkaç tane ve halkımız için umutlar. İnsanlarımızı yok etmenin kesin yolu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kadınlarımızın öldürülmesi. Onların her zaman korunmaya ihtiyacı var. Suikastçılar topraklarımıza döndüler. Toprak, çizmelerinin altında inliyor."

"Shea onları gördü." Mikhail yaklaşırken Jacques dikkatle onu izliyordu, Shea'yı neredeyse boğacak olan adama hiç güvenmiyordu. "Neredeyse iki kez onu yakaladılar."

"Beslen Jacques. Sana özgür irademle hayatımı sunuyorum, tıpkı birçok kez senin bana sunduğun gibi." Mikhail bileğini kesip kardeşine uzattı.

Yoğunluğun ağzına akmasıyla birlikte güçlü ve ısrarcı tat, anı parçalarını da beraberinde getiriyordu. Mikhail kahkaha atarak, Jacques'i bir ağaç dalından itiyordu şakayla. Kahverengi dişli bir vampir uzun tırnaklarını çıkartmaya başlayınca, Mikhail korurcasına kendini onun önüne atıyordu. Mikhail, kan nehrine dönen Raven'in gevşek bedenini tutuyordu, yer ve gökyüzü etraflarında dönerken Mikhail çaresiz bir bakışla jacques'a bakıyordu.

Jacques'in gözleri hemen Mikhail'e odaklandı, her karesini inceliyordu. Bu adam bir liderdi, asırlardır tuzağa düşürülen ırkını beceriyle yöneten tehlikeli yırtıcı bir hayvandı. Gregori'nin de yaptığı gibi peşinden gidilen adamdı, jacques'in içinde bir şeyler kıpırdadı bu adamı koruma, bu adama kalkan olma ihtiyacı duydu. Mikhail.

Mikhail birden başını kaldırdı. Zihninde adını duyduğundan emindi. Bilindik güçlü bir temastı ama sonra aynı hızla kayboldu.

Jacques zihninde dolaşan anı kalıntılarına öyle dalmıştı ki Shea'yı olan tutuşu zayıfladı. Shea onun dikkatsizliğini fark edip kendini toplayıp bekledi. Baskı hissi yok olduğunda, başını Grcgori'nin bileğinden kaldırdı

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ve hemen ayağa fırlayıp kapıya koştu. Ağır kapıyı açan Shea, öfkeli kasırgaya atılıverdi.

Kulübedeki hava durgundu, karanlık kötü niyetle birden yoğunlaştı. Jacques'ın yüz hatları maskelendi, kara gözleri donuklaşıp sertleşti. Güçlü sıvıdan son bir yudum daha alıp yarayı kibarca kapattı ve başını kaldırdı. "Yardımlarınız için teşekkür ederim ama şimdi sizden gitmenizi rica ediyorum. Belki yarın gece hafızamı toparlamamda bana yardımcı olursun şifacı." Bakışları gecedeydi, sesinde kötü bir niyet vardı. "Jacques..." Raven tereddütle konuşmaya başladı. Karşısındaki insandan çok bir hayvandı, tanıdığı kibar akrabasından eser yoktu. Bir zamanlar Jacques neşeyle doluydu, afacan bir çocuktu. Şimdi ise merhametsiz tehlikeli bir deli olmuştu.

Mikhail sessizce onu kulübeden çekti, bedeni çoktan şeklini kaybetmeye başlamıştı. Kendi sorunlarını kendileri halletmeliler aşkım.

Çok tehlikeli görünüyor.

Ruh eşine zarar vermeyecektir. Mikhail şiddetle buna inanmak istiyordu. Jacques'ta korkunç bir karanlık vardı, hiç kimsenin ulaşamayacağı korkunç bir boşluk.

Gregori kapıda duraksadı. "Uyuduğunuzda önlemlerinizi alın Jacques. Peşimizdeler." O da parıldadı, dağılıp gecede kayboldu.

Gregori, kıza zarar verecek mi? Raven'ı rahatlatmasına rağmen Mikhail Shea'nın sağlığını riske atmak istemiyordu. Jacques'in aklındaki hasarı değerlendirecek biri varsa, o da şifacıydı.

Aceleci tavrından dolayı onu cezalandırmayı düşünüyor, diye cevap verdi Gregori yumuşak bir sesle, ama zihninin kızınkine döndüğünü,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

baştan çıkarıcı duygularla onu ele geçireceğini hissediyorum. Kıza çok kızgın ama bu onun zihninde değil.

Kadim olanın kanı Jacques'a oldukça güç vermişti. Yoğun gücü içinde hissediyor, bir kez daha bunun tadını çıkarıyordu. Çıplak ayakla odanın karşısındaki kapıya doğru gidip, derin bir nefes aldı. Fırtınaya rağmen Shea'nın tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Her zaman kızın zihnindeydi, ondan hiç ayrılmıyordu. Onun vahşi duygularını, korkusunu, çaresizliğini, dağlardan, Karpatyalılardan kaçma isteğini hissedebiliyordu.

Bana dön Shea. Bu kesin bir emirdi. Jacques kızın ona itaat etmesini ve ona zor kullanmak zorunda kalmamayı umuyordu.

Shea çürümüş bir kütüğün üzerinden zıpladı ve bir ağaç altında birden durdu. Emir, duygudan yoksun güçlü ve kesindi. Shea içindeki kızgınlığı hissedebiliyordu. Bu onun için yeniydi. Mühür yeniydi. Daha önceden hiç bu kadar kızdığını hatırlamıyordu. Shea hiçbir şey hissetmemede her zaman dikkatliydi. Olanları analiz etmeyi tercih ederdi.

Lütfen anlamaya çalış Jacques. Ben bunun parçası olamam.

Bunu seninle uzaktan tartışmak istemiyorum. Hemen bana gel.

Shea destek almak için üstteki ağaç dalına tutundu. Jacques'in ses tonu korkutmuştu onu. Shea onun içindeki gücü, kendine güveni hissedebiliyordu. *Geri gelmiyorum*, *gelemem. Sen kendi hayatını yaşa*, *Jacques. Artık geri geldin*. Eğer gerçekten asırlardır Jacques'in duyguları yoksa, kız kendini kontrol altında tutarken o da çabalayacaktı. Her şey çok gergin görünüyordu. Anladığı, beyninin hükmedip duyguları karıştırmadığı sakin huzurlu dünyayı istiyordu Shea.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bu savaşı kazanman mümkün değil Shea. Bu uyarıdan başka bir şey değildi. Ses tonu duygudan mahrumdu.

Neden illa bir savaş olmak zorunda? Benim kararlarımı kabul etmelisin. Gitmeye hakkım var.

Bana gel Shea. Emrinde bir sertlik vardı. Bu sefer gizli ama korkutucu bir baskı uygulamıştı.

Shea iki elini başına bastırdı. *Kes şunu! Beni zorlayamazsın*.

Elbette yapabilirim. Doğru olduğunu biliyordu Jacques. Neredeyse her şeyi yapabilirdi. Yağan yağmur altındaki verandaya adımını atıp, uyuşuk bir halde kaslarını gerdi aldığı cevapların tadını çıkartıyordu. O gerçekten yeniden hayattaydı. Kızı kolaylıkla kendine getirebilir, emrine itaat etmesini sağlayabilirdi. Shea'nın, Karpatya kadınlarının her zaman ruh eşlerinin gözetimi altında olması gerektiğini öğrenmesi gerekiyordu.

Nasıl bir adamdı? Her zaman böyle mi olmuştu? Onunla ilgilenen, kendi hayatını onun için feda eden birine emrini yerine getirmesi için zorlayan biri miydi? Alışması için kıza zaman vermesi çok mu zordu? Jacques düşünceli bir tavırla burun kemiğini ovaladı.

Shea çok kırılgan, çok savunmasızdı. En vahşi nehirleri ya da en yüksek dağları cesaretle geçebilirdi. Kendi duyguları hariç her durumu atlatmaya gücü yeterdi. Onun küçük kızılı, Jacques'a karşı hissettiklerinden korkuyordu. Kızın çocukluğu bir kâbustu. Onunla birlikteyken, kızın hayatının bir daha aynı olmasına izin vermeyecekti.

Jacques kalbinde endişenin eridiğini, damarlarında bir sıcaklık dalgasının dolaştığını hissedebiliyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Küçüğüm, niye benimle savaşmada ısrar ediyorsun? Kızın zihnindeki sesi öyle yumuşaktı ki tamamen şefkatle doluydu. *Sana bensiz ne olacağını biliyor musun?*

Onun bu kadife okşayışları karşısında Shea'nın içinde sıcacık duygular ortaya çıkıyordu. Eğer Jacques tartışmaya, onu suçlamaya devam etseydi bir şansı olabilirdi ama böyle şefkatle konuşursa Shea kesinlikle kaybederdi. Hemen kahredici o çaresizliği hissetti. Shea asla onsuz olamayacaktı, asla.

Aşk korkunç bir kader mi ? Jacques'in sesi kalbini alt üst ediyordu. *Benimle olmak* ? Bu sefer canının yandığını hissediyordu. *Ben gerçekten bir canavarmıyım?*

Seninle nasıl olacağımı bilmiyorum. Tuzağa düşmüş hissediyorum kendimi, hareket edemiyor veya düşünemiyormuş gibi. Shea parmaklarını şakaklarına bastırıp sırtını ağaca yasladı. *Sana ihtiyacım olsun istemiyorum, Onların yanında olmak istemiyorum.*

Jacques ona doğru kararlı adımlarla gidiyordu, ne hızlı ne yavaş. Yağmur geniş omuzlarından akıyor, sırtında parlıyordu. Serinlik sadece bedenindeki sıcaklığın artmasına yardımcı oluyordu. Shea küçük ve savunmasızdı. Geceye atılan her adımla ve damarlarında akan kadim kanın sayesinde Jacques gücünü topluyordu.

Sadece nefes almak için bile sana ihtiyacım var Shea, diye ekledi şiddetle. *Bu seni korkuttuğu için üzgünüm*, *Kendime daha çok hâkim olmayı isterdim ama bir daha yalnız olamam, bir daha asla. Varlığımı sen de bir gölge gibi tutmaya çalışıyorum, Belki zamanla biraz daha serbest*

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bırakabilirim. Benimle olmak seni korkutuyor, beni ise sensiz olmak korkutuyor. Sesindeki keyif artıyordu. Çok uyumlu bir çiftiz.

Shea, Jacques'in ona yaklaştığını beklentiyle kalbinin hızla atmasından ve bedeninin uyanmasından biliyordu. Yüzünü dala dayadığı koluna gömdü*. Beni tanımıyorsun Jacques.*

Ben senin içindeyim, Seni tanıyorum. Benden korkuyorsun, yapabileceklerimden korkuyorsun. Dengesizliğimden, gücümden korkuyorsun. Olduğum şeyden ve senin olduğun şeyden korkuyorsun. Ancak yine de bana hiçbir zarar gelmemesinde güçlü ve kararlısın. Zihninin ırkımızın var oluş ihtimaline karşı heyecanlandığını biliyorsun. Kahkahası yumuşak ve davetkârdı. *Ben senin ruh eşinim, sana değer vereceğim ve seni mutlu edip koruyacağım için birbirimize bağlandık. Her zaman senin mutlu olduğunu göreceğim. Ben de olduğu kadar aynı kabiliyetler sende de var.*

İlk düşüncen sana geri dönmem için beni zorlamaktı, diye suçladı onu.

Shea, aşkım, sen bensiz var olamazsın. Seni korumak benim görevim ve hakkım.

Eğersen ölürsen bana ne olacak? Ben ölürsem sana ne olacak? Shea cevabı biliyordu annesinin bomboş hayatını görmüştü. *Bu sadece saplantı.* Sözleri öyle yüksek sesle söylemişti ki rüzgâr onları dağlara taşımıştı. *"Ben annem gibi olmayacağım."* Yağan yağmura yüzünü kaldırdı, böylece damlalar gözyaşları gibi yüzünden aktı. Artık çok geçti. Jacques olmadan hayatta kalamazdı. Ne de olsa annesi gibi değil miydi?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques gecenin içinden öyle güzel gelmişti ki kızın nefesini kesmişti. Kara gözleri hükmedici, meraklı bir yırtıcı hayvan gibi kızın üzerinde geziniyordu.

Shea başını iki yana salladı. 'Yeterince güçlü değilim, Jacques." Rüzgâr onu kamçılıyor, neredeyse yana doğru onu yatırıyordu.

"Bizim için, çocuklarımız için bir hayat seç Shea. Yaşanması kolay biri değilim ama sana yemin ediyorum, hiç kimse seni benden daha çok sevemez. Mutlu olman için her şeyi yaparım."

"Görmüyor musun? Sen başka birini mutlu edemezsin. Bunu sağlayacak tek kişi benim. Ve bunu yapamıyorum."

"Sadece korkuyorsun. İkimizin de bazı sorunları var, Shea. Sen samimiyetten korkuyorsun ve ben de bundan yoksunum. Sadece orta noktada buluşmamız gerekecek."

Sesi öyle yumuşaktı ki Shea onu teninde hissedebiliyordu, sanki parmakları kızın tenini okşuyordu. Jacques yaklaşıp ağacın altına girdi, kara gözleri istekliydi. "Şimdi beni seç Shea. Bana ihtiyacın olsun. İste beni. Sev beni. İkimiz için bir hayat seç."

"Böyle olmamalı."

"Biz insan değiliz. Biz topraktanız, Karpatyalıyız. Rüzgâra, yağmura hükmederiz. Hayvanlar bizim kardeşlerimizdir. Kurtlarla koşar, baykuşlarla süzülürüz ve yağmurun kendisi oluruz. Biz insan değiliz Shea. İnsanların yaptıkları gibi etten beslenmeyiz ve insanlar gibi aşka da ihtiyacımız yoktur. Biz farklıyız."

"Her zaman avlanıyoruz."

"Ve avlıyoruz da. Bu da hayatın döngüsü. Shea bana bak."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONUNCU BÖLÜM

Shea zümrüt yeşili gözlerini Jacques'ın rahatsız edici kara gözlerine dikti. Öyle yakındı ki teninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Parmak uçları kızın yanağına, dudaklarına dokunuyordu. Ona olan ihtiyacı fırtınanın kendisi kadar gerçekti, içinde sıcak elektrik dalgası gibi yanıyor, lav gibi yavaşça etrafa yayılıyordu. "Bana ihtiyacın olsun Shea. Senin için hayatımı veririm. Benim için yaşa. Benim için yaşamanın bir yolunu bul. Çok sev beni."

Shea gözlerini kapattı, yağmur damlaları kirpiklerinin ucunda parıldıyordu. "Benden ne istediğini bilmiyorsun."

Jacques'in elleri kızın yüzünü sardı başparmakları kızın çılgınca atan nabzını okşuyordu. Her yumuşak okşayışta alevler yolluyordu kızın bedenine. Bakışları bir kez daha onun bakışlarını isteksizce buldu, gözleri umutla doldu.

"Elbette, bunun sana neye mal olacağını biliyorum, küçüğüm. Senin isteksizliğini, bizim beslenme alışkanlıklarımızdan nefret ettiğini hissedebiliyorum." Eli kızın boynuna kayıp onu kendine çekti.

"Alışmaya çalışıyorum," diye itiraz etti Shea. "Daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Biliyorum, Shea. İyileşmen için başka yol bulmalıydım. Sahip olduğum ruh eşinin nasıl biri olduğunu keşfetmeye çalışıyorum. İhtiyacın olan biri olmak istiyorum, sayıp sevebileceğin biri, isteklerini yaptırmaya çalışan değil uygun bir yol bulan biri. Nefretle beslenmeyeceğin yön-

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

temler var aşkım." Ağzı kızın nabzını buldu, dilinin kadife dokunuşuyla hızlandığını hissedebiliyordu.

Dudakları kızın çenesine, dudağının köşesine hareket etti. Sesi boğuk ve acı doluydu. "Yeterince iste beni Shea. Bedeninden çok daha fazla iste beni. Beni kalbine al." Dudaklarını kızın dudaklarına mühürledi; nazikçe değil vahşice, büyük bir açlıkla. Kıza bakmak için başını kaldırdığında gözlerinde açlık vardı. "Bana ağzını aç. Bedeninin beni istediği gibi dudaklarında da iste beni. Sadece senin tatmin edebileceğin bir ihtiyaçla sana gelen vahşiyi, beni iste. Beni ruhuna al ve orada yaşamama izin ver." Dudakları yüzünün her karesini, kızın boynunu, omuz çukurlarını öpüyordu.

Bedeni yanıyor, kasılıyor ve ona ihtiyaç duyuyordu. Kalbi kızın kalbiyle aynı ritimle atıyordu. Zihni tutkuyla, erotik imgelerle ve cinsel ihtiyaçla doluydu. Şefkatle, sevgiyle ve içindeki açlık kadar kızı da yakan bir şiddetle doluydu. Ağzının sıcaklığı kızın ince gömleğinden göğsünü bulup onu çağırdı. Bedeni vahşice, acıyla kavruluyor, pantolonu onu sıkmaya ve rahatsız etmeye başlıyordu.

Jacques kendine, içindeki ve etrafındaki fırtınaya çekti kızı. "Beni tamamla Shea. Beni böyle bırakma. Beni tekrar iste. Bedenimi bedeninde iste. Sana dokunduğum gibi, sen de bana dokun."

Shea onun içindeki coşkuyu, vahşi tutkuyu, karanlık açlığı hissedebiliyordu. Gözleri öyle istekle bakıyordu ki ona karşı koymanın bir yolu yoktu. İçindeki vahşet etrafındaki hava gibi onu uyarıyordu.

Shea'nın ağzı onun ağzıyla besleniyordu. Elleri onun kıyafetlerini olmaması gereken bir engelmiş gibi çıkartıyordu. Ona yeterince yakın

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

olamıyordu ten tene olmalıydılar. Jacques kızın gömleğini çıkartıp bir kenara attı ve büyük bir arzuyla, göğüslerinden beslenmek için kızı sırt üstü eğdi. Elleri kızın dar göğüs kafesine ve küçük beline kaydı.

"Beni kalbine al Shea," diye mırıldandı Jacques kızın pürüzsüz göğsünün üzerinden, çılgınca atan kalbi duyarak. "Tam burası, küçüğüm, içeri girmeme izin ver." Dişleri kızın tenini kazıyor, diliyle okşuyordu.

Jacques kızın belinden pantolonu kaydırıp, dar kalçalarının kıvrımından aşağıya çekti. Dizlerinin üzerine çökerek kollarıyla kızın kalçalarını kavradı ve kızın ipek iç çamaşırına sokulup daha derinlere daldı. Shea onun adını haykırıyordu. Rüzgâr sesi ona geri getiriyor, kokusuyla, tutkusuyla, Jacques ile onu çevreliyordu.

"İste beni Shea. Böyle. Olması gerektiği gibi. Tam böyle. Sana sahip olmalıyım. Tam bu fırtınanın ortasında. Sana şimdi sahip olmalıyım." Kızın ipek çamaşırını yırtıp, kızı kendine bastırdı ve akan tatlı sıcaklıkla beslenmeye başladı.

Shea'nın bedeni zevkten kıvrılıyor ve Jacques'in saldıran ağzına karşı kasılıp kavruluyordu ama Jacques durmuyordu, onun yerine kızı daha çok uçurumlara sürüklüyordu.

Dünya ayaklarının altında sallanıp, yağmur toprağı döverken, Shea sadece yumruğuyla onun kömür karası saçlarına tutunabiliyordu. Jacques onun ayakkabılarını ve pantolonunu çıkarmıştı. Yağan yağmurun ortasında çırılçıplak duruyordu Shea, öyle sıcaktı ki yağmur tenine çarptığında buharlaşabilirdi.

"Beni istiyor musun, Shea?" Bu sefer sesi tereddütlüydü, sanki bütün gücüne rağmen kızın bir sözü onu alaşağı edecekti. Jacques kızın

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

önünde diz çöküp, güzel yüzünü işkenceden hırpalanmış, erkeksi ve şehvetli kızın yüzüne dikti. Onsuz kayıptı Jacques Shea bunu rahatlıkla görebiliyordu hassas çıplak. Tamamen savunmasız. Bir anlığına rüzgâr dindi ve fırtınanın kendisi, hatta gökyüzü bile kızın cevabını bekledi.

"Seni ne kadar çok istediğimi tahmin edemezsin Jacques." Shea onu ayağa kaldırıp, dudaklarına bir öpücük kondurmak için öne eğildi. "Seni kalbimde istiyorum, iler zaman istedim." Nefesi göğsünde sıcacıktı. Kızın dili teninin tadına bakıyordu. Jacques'in atan kalp atışlarıyla cevabı hissedebiliyordu Shea. Elleri onun pantolonunun düğmelerine gitti, sonra yavaşça bu engelden kurtardı onu.

Bir şimşek gökyüzünü kamçıladı ve bir anlığına Jacques'in bedeni aydınlandı. Esmer bedeni, sıkı kasları ve Shea'ya olan müthiş ihtiyacı gecenin karanlığında çarpıcı bir halde ortaya çıkıverdi. Gözlerini kızdan hiç ayırmıyordu kapkara, şiddetli ve aç. Shea'nın kolları sıkıca onu sardı ve dudakları sert karnına dokundu. Jacques, adeta kız onu yakmış gibi geriye sıçradı.

Kızın avuçları kalça kıvrımlarına ilerleyip büyülenmişçesine bir müddet orada kaldı. Sonra dizlerinin üzerine çöküp eliyle onun erkekliğini avuçladı onu hayranlıkla okşuyordu. Yaptığı her hareket Jacques'in bedenine titremeler yolluyor, bir alev dalgası onu sarmak için coşuyordu.

Jacques, kızın yağan yağmurla ıslanıp, koyulaşan kızıl saçlarını yakaladı. Kızı biraz daha öne eğip sertçe kalçalarını itti kızın dokunuşuna olan ihtiyacıyla tükeniyordu. Ağzının sıcak ıslaklığı onunkinin üzerinde gezinirken, Shea dalga geçercesine yumuşak bir kahkaha attı. Jacques inleyip kızı kendine bastırdı ve yüzünü vahşi fırtınaya doğru kaldırdı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bunu istiyordun Shea. Yapamıyordun ama istiyordun." Sözler adeta ruhundan dökülürcesine hassas ve inciticiydi.

Shea sıkıca onu sarmaya devam edip, onun kasıtsız itişlerini takip etti ve Jacques'i daha çok baştan çıkarttı. Jacques kızı yukarıya çekip yüzünü boynuna gömdü ve kendine hâkim olmak için derin derin soludu. Ellerini kızın beline dolayarak havaya kaldırdı.

"Bacaklarını belime dola, aşkım." Nazikçe kızın boynunu ısırıyordu Jacques, dişleri istekliydi ve diliyle her ağrıyı yatıştırıyordu. Shea kollarını onun boynuna dolayıp kucağına yerleşti. Sert erkekliğinin baskısını hissedebiliyordu. Shea ikisini alevler saracak diye korkuyordu. Shea, rahatlamadan önce Jacques kendini yukarı doğru itip kızı organıyla mızrakladı. Kızı öylesine doldurdu ki Shea adını haykırdı. Etraflarını saran fırtınada kaybolmuştu sesi.

Yağmur kızın yüzünü yıkıyor, omuzlarından, parlak dolgun göğüslerinden aşağıya süzülüyor ve gül rengi göğüs uçlarında bir boncuk gibi ışıldıyordu. Jacques ağzını yağan yağmurla doldururken, bedeni kızı sertçe alıyordu. Alevler onları yakıp tüketiyor, bedenlerinden kıvılcımlar çıkıyordu. Shea ona sarılırken gizli büyüsünün derinliklerine onu çekiyordu.

Jacques'in ağzı biraz vahşice onunkini buldu yeniden, öfkeyle ve hükmedici bir tavırla beslenip kızı istiyor ve damgalıyordu hep. "Bana ağzını aç." Fısıltı kızın boğazında yankılandı bir kez daha.

Shea omuz çukurunda onun ağzını, dişlerini, sıcaklığını ve artan açlığını hissediyordu. "Bana zihnini aç Shea. Beni içeriye al ve hep orada

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kalmama izin ver." Fısıltı adeta bir büyü gibiydi. Jacques öyle güçlü bir büyü yayıyordu ki Shea onu inkâr etmeyi düşünemiyordu bile.

Jacques kızın bedenini alıp zihnindeki engelleri zorluyor ve kalbini arzuluyordu. Her şey çok farklıydı. Kızın zevkini hissedebiliyordu, öyle yoğundu ki neredeyse kavruluyordu. Shea da onun aldığı hazzı, yıldızlara ulaştığını, bedenine toplanan gücü ve tam anlamıyla onu istediğini hissedebiliyordu. Onun için dünyayı istiyordu Jacques. Yaralı, kalbi kırık ve neredeyse deli bir adam olmasına rağmen kızın aşkıyla yanıp tutuşuyordu. Shea onun ruhunu ve her zaman hükmetmek için savaşan ama hiç başarılı olamayan zincirli hayvanı görebiliyordu. Shea, Jacques'in onu kaybetme ve sonsuza dek vampir olma korkusunu, kendi ırkı tarafından sevilmeme ve avlanma korkusunu da görebiliyordu. Jacques'in onu koruma, gözetme ve mutlu etme ihtiyacının da farkındaydı Shea. Jacques onun saygısını ve sevgisini kazanmayı, buna layık olmayı istiyordu. İçindeki şeytanı saklamak için de bir çaba göstermiyordu, intikam için öyle yanıp tutuşuyordu ki...

Shea kötü ve yalnız geçen çocukluğunun onun zihnine akmasına izin verdi hayatını paylaşma korkusunu, kontrol ve disiplini elde tutma ihtiyacını, ona olan tutkusunu ve bir aile olma hayali de dâhil hepsi ona doğru aktı.

Jacques kollarını sıkıca ona doladı ve zafer kazanmışçasına yumuşak bir kahkaha attı. Shea Jacques'in içindeki en kötü şeyle yüzleşirken, bedeni de onun sert ve ateşli itişlerini karşılıyordu. Kızın zihni ona olan açlığı ve ihtiyacıyla, daha fazlasını görmeyi istediği kırılgan bağlılıkla yanıp tutuşuyordu. Jacques kızın bedenini alırken ağzını da alıyordu;

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

vahşice, delice ve hiç çekinmeden. Şimşek çakıp gök gürüldedi Jejacqucs'i saran Shea'nın bedeni kıvrılıp yıldızlara ulaşırken, onu tatlılıkla tutmaya devam ediyordu. Jacques'in bedeni dağılıp parçalara bölündü ve bir volkan gibi patladığında attığı boğuk çığlıklar öfkeli kasırgada kayboldu.

Yorgun ve doymuş olan Shea, başını erkeğinin omzuna dayadığında Jacques sırtını en yakın ağacın gövdesine yasladı. Yağmur ateşli bedenlerini serinletti ve sonunda saldırılarından onları koruyan tutku ve ateş çemberine girmeyi başardı.

Jacques yere düşmemesi için kızı belinden tutmaya devam ederek, kibarca yere indirdi onu. Shea bir elini yağmurdan ıslanmış saçlarının arasından geçirdi. Jacques kızın parmaklarını tutup ağzına götürdü. "Sen gördüğüm en güzel şeysin."

Shea gülümseyip başını iki yana salladı. "Sen delisin, bunu biliyor musun? Bu benim gördüğüm en harika şimşek fırtınası. Şimdiye dek bunu hiç fark etmemiştim."

Jacques bir şey dercesinc gülümseyip burun kemiğini ovaladı. "Bir şey söyle."

"Harikaydı," diye onayladı kız. "Sen çılgınsın ve sanırım ben de öyle."

Jacques'in elleri kızın kalçalarını kavradı ve kendi güçlü bedenine çekti. Bu anın tadını çıkartırken yüzünü kızın omzuna gömdü. Jacques nasıl hissettiğini, kızın fırtınanın ortasında öylesine vahşi ve güzel göründüğünü, parçalanmış zihnine rağmen onu tamamen kabul edişini hiç unutmayacaktı. "Birbirimize hissettiğimiz bu şey hiç bitmeyecek Shea.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bu hiç bitmeyecek. Her geçen asırla daha da güçlenecek. Bu yakınlığı kaybedeceğim diye sakın endişelenme."

Çıplak tenine karşı kızın gülüşünü hissedebiliyordu. Küçük bir öpücük kondurdu kız göğsüne. "Hayatta kalmayabilirim. Kendi başıma ayağa kalkacağımdan emin değilim."

"Ben sana yardımcı olurum." Sesinde bir sataşma, bir ima vardı. Shea'yı yakınına çektiğinde adamın erkekliğinin karnına doğru bir kez daha kalınlaşıp sertleştiğini hissetti kız.

"Sen gerçekten delisin. Yağmur üzerimize yağmaya devam ediyor." Duruma itiraz ederken kahkaha atıyordu. Bedeni yavaşça Jacques'a doğru çekiliyordu, böyle vahşi bir mücadeleden sonra birbirlerine yeniden bağlanacaklarına pek ihtimal vermiyordu.

Jacques onu döndürüp ağaca yasladı, iri bedeniyle yağan yağmurdan koruyordu kızı. Jacques kızın yüzünü ellerinin arasına alıp başını ona doğru eğdi, kızın şişmiş dudaklarını öperken ağzı şefkat ve sevecenlikle doluydu. "Asırlarca yaşasak bile sana asla doymam." Elleri kızın gö-ğüslerine, sonra da parmaklarını iyice açarak düz karnına kaydı. "Çocuğumuzun içinde büyüdüğünü hissetmek için sabırsızlanıyorum." Gözleri siyah buz gibiydi. "Seni başka biriyle paylaşacağımı hiç sanmıyordum ama bebeğimizin düşüncesi seni daha çok istememi sağlıyor."

"Ağır ol vahşi adam. İlk başta birbirimizi iyice tanımamız gerek. Biz zedeli duygulara sahip olan bir çiftiz ve bu ebeveynlik için iyi değil."

Jacques onu yeniden öpmeden önce yumuşak bir kahkaha attı. "Zihninde ve kalbinde olanı biliyorum küçüğüm. Bu beni korkutmuyor

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

artık. Bir kere aklına koydun mu tutkal gibi ona yapışıyorsun. Bu seni daha iyi bir araştırmacı yapıyor."

"Bana seksle yaklaşmaya çalışma. Sen benim zihnimdeysen, ben de senin zihnindeyim. Bana hükmetmek istediğini fark etmiyorum sanma."

Jacques'in elleri gölgeleri, girintileri araştırıyor ve bütün gizli, hassas yerleri dolduruyordu. Dudakları kızın boğazına kayarken, göğüslerine gelene dek aşağıya sızan yağmur suyunu içine çekti. "Bu durumda seksin iyi bir fikir olduğunu düşünmüyor musun?" Dili kızın göğüs ucunda daireler çiziyordu dişleri sevecenlikle göğüslerini çizerken, kalbinin üstündeki vadiyi takip ediyordu. "Fakat tadın çok güzel." Eli ise canlı kıvrımı avuçladı ve nemli sıcaklığa girmeye çalıştı.

"Sen delisin." Shea kendini gülmekten alamıyordu, onun elini çekip erkekliğini uyandırmak için okşayışlarını kullanmaya başladı. "Yemin ederim Jacques, ikimiz de ayakta kalamayacağız." Shea soğuğu hissetmeliydi ama yağmur sadece kamçılıyor, içlerinde büyüyen ateşi besliyordu.

Mutlulukla kahkaha atan Jacques, kızı düşen bir kütüğe doğru götürüp arkasını çevirdi, böylece Shea yüzünü diğer tarafa dönmüş oldu. Shea destek almak için ellerini yosun kaplı ağaca koyarken Jacques öne doğru eğilip kızın beline bir öpücük kondurdu. Jacques'in parmakları kızın onun için hazır olduğunu belirtirken, bu hafıf dokunuş tatlı bir titreme, bir zevk dalgası yollamıştı kızın bedenine.

İri elleriyle kızın dar kalçalarını tutan Jacques, Shea'nın bedenine hayranlıkla bakarak bir müddet bekledi. Kalçaları yuvarlak ve sertti, biçimli ve davetkârdı. "Çok güzelsin Shea, inanılmaz güzelsin." Bedenini

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kıza doğru yasladı, onunla birleşme süresini uzun tutuyordu. Kızın açık renkli teninden süzülüp, onun kalçasındaki gamzeyle buluşan yağmuru izliyordu.

"Jacques!" Shea heyecanla geriye doğru itti kendini bedeni yumuşak, esnek, ıslak ve sıcaktı.

Jacques sıkı, sıcak kadife zırha doğru itiyordu kendini. Onu hissetmek yeniden bütün vücudunu saran bir coşku, asla doymayacağı bir tecrübeydi. Jacques öne doğru atıldı, sertçe ve daha derinlere. Kızı tamamen doldurmak istiyordu, onun devamlı çığlıklarını duymaya ihtiyacı vardı. Bu onu vahşileştiriyor, kız bedenini ona doğru yasladıkça, boğazından küçük iniltiler çıkıyordu. Yağmur da bunun bir parçasıymış gibi görünüyordu bir duvak gibi onları çevreliyor ve sıcak bedenlerinden süzülerek tenlerini hassaslaştırıyordu. Jacques, Shea'yı kendinden bir parçaymış gibi hissediyordu. Sarsılan yeryüzüyle ve tutkularıyla parçalanan gökyüzüyle, gerçekten tek bir vücut oluşturmuşlardı. Jacques bedenindeki her kasın gergin ve hazır olduğunu hissediyordu. Kızın daha derinlerine tekrar tekrar sokulup onu renk, güzellik ve zevk sağanağına tutarken tohumlarını saçmayı bekliyordu. Shea'nın zihnini, kalbini ve ruhunu ona açtığını hissedebiliyordu Jacques. Zevki onun kalp atışlarına ve titreyişlerine uyum sağlıyordu.

Birbirlerine sarılıp yağmur bedenlerini ıslatırken çocuklar gibi kahkaha atıyorlardı. "Bu sefer buharlaşmayı bekledim," dedi Jacques, kızı kendine doğru bastırarak.

"Bunu yapabilir misin?" Shea başını onun göğüs boşluğuna dayadı. Bir eli de göğüs kaslarında dolaşıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bizi ısıtıp yağmurdan buhara dönüşmeyi mi?" Afacan bir çocuk gibi gülümsüyordu Jacques, ilk kez bu kadar kaygısızdı, öyle ki çektiği işkenceyi unutmuştu. Shea onu yenilmez yapıyordu. Shea onu savunmasız yapıyordu. Hepsinden öte Shea onu canlı kılıyordu.
Hayır, tam olarak değil... Yani diğerlerinin yaptıklarını. Onlar adeta sis ve buhar olmuştu. Gerçekten sen de bunu yapabilir misin?" Shea ısrar ediyordu. "Yani yapabildiğini söylemiştin ama ben senin hayal gördüğünü sanmıştım."

Jacques kaşlarını kaldırdı. "Hayal mi?" Jacques kendini beğenmiş bir tavırla gülümseyip, kolunu dışa doğru uzattı ve kolunun kürkle kaplanıp parmaklarının pençeye dönüşmesini izledi. Shea kocaman gözlerle ondan uzaklaşmaya çalışırken, onu tutmak zorunda kalmıştı. Jacques güçlü olduğundan ona zarar vermeme konusunda çok dikkatliydi.

"Bana gülmeyi kes, seni hayvan. Bu hiç normal değil." Hafif bir gülümseme de kızın dudaklarında belirdi. Her gelen bilgi parçası ve yeni hünerlerini hatırlamasıyla, masum bir neşeye kapılan Jacques'a sevinmekten alamıyordu kendini Shea.

"Bizim için normal aşkım. İstediğimiz zaman şekil değiştirebiliriz."

Shea buna yüzünü astı. "Yani bütün bu korkunç hikâyelerin doğru olduğunu mu söylüyorsun? Fareler, yarasalar ve küçük kaygan kurtlar?"

"Şimdi, neden küçük kaygan bir kurt olmak isteyeyim ki?" Jacques kahkaha atıyordu neşeyle. Sesi onu şaşırtmıştı sesli güldüğünü hiç hatırlamıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Çok komik Jacques. Bunu komik bulmana sevindim. Bu insanlar gerçekten filmlerdeki gibi sisten oluşuyorlar." Vurguyu belirtmek için Jacqucs'ın koluna bir yumruk attı. "Açıkla."

"Güçlendiğinde şekil değiştirmek çok kolay olur. Sana kurtlarla koştuğumuzu söylediğimde gerçekten de bunu kast ettim. Sürüyle koşarız. Baykuşla uçar hava oluruz." Yüzüne düşen ıslak saçı geriye doğru itti. "Neden üşümüyorsun?"

Shea birden doğruldu, şaşırmıştı. Gerçekten de üşümüyordu. Bunu düşündüğünde üşür gibi oldu ama üşümememişti. "Neden üşümüyorum?"

"Karpatyalılar vücut ısılarımnı ayarlayabilirler. Eğer istemezsek kıyafet almamıza gerek yok. Çoğu zaman insanların alışkanlıklarını taklit etmede çok dikkatliyizdir," diyerek kızın başını öptü. "Eğer kendini daha iyi hissedersen üşüyormuş gibi yapabilirsin."

"Burada kalıp diğerlerine yakın olma fikrinden hoşlanmıyorum Jacques. Nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Fakat belki de her gün insanların sise dönüşmesini görmediğimden kaynaklanıyordur. Belki biraz daha kalıp, onlardan birkaç şey daha öğrenmeliyiz."

"Sana nasıl şekil değiştireceğini öğretirim," diye konuştu Jacques sinir bozucu bir şekilde.

Shea onun boğazını ısırdı. "Gerçekten nasıl şekil değiştirileceğini öğrenmek istemiyorum. Dürüst olmak gerekirse, ben hâlâ hayatımı ve bedenimi başka biriyle nasıl paylaşacağım konusundayım. Ama eğer fare ya da başka bir şey olmak istersem, sana söz veriyorum, sen bana öğ-

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

retirsin. Hadi diğer şeylerden konuşalım, mesela şu şifacı, seni nasıl bu kadar çabuk iyileştirdi?"

Jacques itirazını zorla yuttu. Shea hiç korkmadan heyecanla konuşuyordu. Onun yanında başka bir erkek düşüncesinden, vaktini beraber geçireceği başka bir erkek düşüncesinden hoşlanmıyordu. Ama o bir hekimdi ve Gregori ona çok şey öğretebilirdi. Jacques onun mutlu olmasını istiyordu.

Hatırladıklarma ulaştı. Gregori. Kara olan. Eski ve güçlü. Yalnız. "O her zaman yalnızdır." Karpatyalılar onun gücünden bahseder, nadiren onun adını kullanır ya da yüksek sesle söylerlerdi. "Şifacı her zaman araştırma yapmak için dolaşır. Bizim aramızda pek kalmaz. Hiçbiri onun kadar tehlikeli değildir ama hiçbiri de onun kadar ırkımızı korumak için kendini adamamıştır. Mikhail onun arkadaşı. Birbirlerini anlayıp, saygı duyarlar."

Shea fırtınadan korunmak için Jacques'a biraz daha sokuldu. "Bunların hepsini hatırlayabildiğine inanamıyorum. Bu çok şaşırtıcı Jacques. Başın ağrıyor mu?"

İnkâr edercesine başını iki yana sallamasına rağmen alnını ovalıyordu. Gerçek şu ki acı zihnini parçalıyor, milyonlara bölüyordu. Shea için her şeye katlanırdı Jacques. "Çırağı olan kişi, Gregori ve Mikhail'den sadece yarım asır daha genç. Görünüşü bile farklı. Gregori gibi yalnız. O da devamlı araştırıma yapar. Anadiliymiş gibi birçok dil konuşur ve birçok farklı orduda askerlik yapmış. Uzun boylu, geniş omuzlu ve Gregori gibi oldukça kaslı biri. Saçları uzun ve sarı bizim insanlarımızın arasında nadiren sarışın vardır. Gözleri altın gibi, saf altın.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Gregori onun şifa sanatını öğrenmesine izin verdi. Bütün dünyada birçok defa yan yana görülmüşler."

"Bahsettiğin kim? Hâlâ yaşıyor mu?"

"Adı Aidan ve bir ikizi var. Çoğunlukla bizimle birlikte avlanır." Başı çatlıyordu ve eğer devam ederse ikiye ayrılmakla tehdit ediyordu onu.

"Ne avlıyordunuz?" Shea duyacağı şeyden korkarak nefesini tuttu.

"Güzel kadınları küçüğüm ve seni bulan tek kişi benim." Yan yan bakarak beyaz dişlerini gösterdi.

"Beni oyalama." Shea bunu fırsat bilip hemen onun zihnine girmiş ve öfke karelerini yakalayabilmişti. Korkuyu da düşmanları çok değildi ama yok etmeleri gereken bir şeye dönüşmüşlerdi.

Onun zihnine girişine hazırlıksız yakalanan Jacques, kızı güçsüzleştirecek varlıklarının korkunç kısımlarını sakladığından emindi. Shea onun zihnine girmede her zaman isteksiz olmuştu. Kızın istediği zaman bunu yapacağı hiç aklına gelmemişti.

İfadesi öyle kederliydi ki Shea bir kahkaha attı. "Benim büyüdüğüm yerde bu duruma pantolonun aşağıdayken yakalanmak deniyor."

Yağmurla parıldayan çıplak bedenine şöyle bir baktı Jacques. Kendiyle dalga geçercesine gülümsedi, gözleri keyiften parlıyordu. "Gerçekten de öyle."

"Peki şimdi Aidam nerede? Öldürüldü mü?"

İlk başta Jacques'in zihni bilgiden vazgeçmeyi reddetti. Bir cevap bulmak için bulmacanın parçalarını araştırdı. Shea sevecenlikle kolunu okşadı. "Artık düşünmeye çalışma."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Amerika'da. En son hatırladığım şey, onun ve insanlarının oradaki vampir sorunlarını halletmek için Amerika'ya gittikleri. Artık vampirler kolayca yakalanabilecekleri bu dağlarda kalmıyorlar. Eğer Aidan hâlâ yaşıyorsa ya da dönmemişse bu olasılığa karşı kaşlarım çattı o zaman hâlâ orada, bizim topraklarımızdan çok uzaktadır."

"Onun insanları demekle ne ima ettin? Bir ruh eşi? Bir çocuk?"

"Onu en son gördüğümde bir ruh eşi yoktu. En azından Gregori ve Mikhail kadar yaşlıydı, ondaki tehlike de çok büyüktü. Bir Karpatyalı erkek ne kadar eskiyse, uygarlığını sürdürmesi de bir o kadar zorlaşır."

"O zaman Gregori de çok riskli." Shea bu fikir karşısında titrerken buldu kendini.

"Gregori tehlikelerin en büyüğü ve Aidan'ın da ondan aşağı bir yanı yok. Ancak Aidan'ın bir ailesi var. Ona saygıyla hizmet eden insanları ve bir soyu var. Onlara bir şans vermişti ama onun yanında kalmayı tercih ettiler. Ana kız, baba oğul gibi. Benim bildiğim böyle bir aileye sahip olan tek kişi o."

Şimşek çaktı ve sonra da dağları yaran bir gök gürüldedi. Shea kaskatı kesildi birden ve yüzündeki gülümseme soldu. Bir avcunu Jacques'ın göğsüne koyup, onu kendinden uzaklaştırdı. Davetkâr orman ve vahşi fırtına anında onların oyun alanından, kara sinsi bir dünyaya dönüştü. Shea hemen ayağa kalktı ve etrafta dolanarak karanlık ormanı incelemeye koyuldu. Jacques büyük bir zarafetle kalkıp kollarını kıza doladı korurcasına.

"Ne oldu?" Dışarıdaki gizli düşmanlarını bulmak için hemen etrafı taradı. Shea'ya gelecek herhangi bir tehlikeyi önlemek için kızı arkasına

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

aldı. Onu korkutacak hiçbir şey bulmamıştı ama Shea'nın zihni korkuyla kaplıydı.

Shea ondan uzaklaştı, endişeli gözleri etraflarını saran ormandaydı. Hemen gömleğini kapıp korunmak istercesine üzerine geçirdi.

"*Diğerleri çok uzakta,"* dedi Jacques ama yine de görünmeyen düşmandan onu korumak için kızın önüne geçti.

"*Şurada bir şey var Jacques. Kötü bir şey bizi izliyor*." Hemen gömleğini giyindi. "Biliyorum. Hep bilmişimdir. *Buradan hemen gidelim*."

Jacques kendi giyinmeden önce kızın pantolonunu giymesini bekledi. Bütün hisleri geceyi araştırıyor, kızın korkularını doğrulayacak bir kanıt arıyordu. Hiçbir şey keşfedememişti ama kızın huzursuzluğu kanını dondurmaya başlamıştı. Saldırıya hazır bir kurt gibi tetikte hissediyordu kendini. *"Bana ne hissettiğini anlat. Bana zihnini tamamen aç.*" Bu kesin bir emirdi.

Shea hiç düşünmeden buna itaat etti. Karanlık, hain bir şey, ne insan ne de Karpatyalı fırtınanın ortasında çömelmiş kırmızı kindar gözleriyle onları izliyordu. Keskin köpek dişleri ve açılmış pençeleri de hissedebiliyordu. Bu bir hayvan değildi.

Vampir, Shea. Şu an burada. Sözler yumuşak fısıltı halinde yankılanmıştı zihninde. Jacques zihnini görmüş ve onlara doğru gelen katilin tarifini hemen seçebilmişti. *Söylediğim her şeye itaat edeceksin. Anladın mı?*

Evet, elbette. Nerede?

Bilmiyorum. Ne onu koklayabiliyor ne de duyabiliyorum. Ancak zihnindeki şey bir vampir. Zihnindeki etkileri çok güçlü olduğundan,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bunun gerçek olduğuna inanmaktan başka bir şey gelmiyor elimden. Yanımda dur. Eğer saldırırsa da kaç.

Seni asla bırakmam, Çenesini kaldırdı ve isyankâr bir tavırla baktı. *Sana yardım edebilirim*.

Beni yenmek için seni kullanacaktır. Daha önceden onlarla savaştım. Bedeni kızınkini kavrıyor, kulübe yoluna doğru zorluyordu. O gözlerle hiç de insana benzemiyordu Jacques.

Shea hemen hareket edip, içindeki güçlü hislere konsantre olmayı denedi.

Sık ormanda onları sessizce izleyen her neyse kızın kendini zayıf hissetmesini sağlayan büyük bir kin salıyordu. Kalbi korkudan hızlı hızlı atmaya başlamıştı Shea'nın.

Bu şey haindi, öyle kötü öyle sapkındı ki yağmurla yıkanmış havayı bile örten karabasanı hissedebiliyordu.

Onları haklı çıkartırcasına yabancı bir sis korkunç bir biçimde yükseldi. Yağmurun içinden, ağaçların arasından çıkıyordu. Diz seviyesine gelen sis, şimdi onlara doğru yaklaşıyordu.

Shea'nın yüreği ağzına geldi. Rahatlamak için Jacques'in sırtına dokundu. Jacques hemen durdu, görünürde rahattı ama tıpkı bir panter gibi kasları gergin bekliyordu. Shea içindekini, hazır oluşunu hissedebiliyordu, öyle sakin ve öyle kendinden emindi ki.

Sis gittikçe yaklaşıyordu, arada birkaç metre vardı. Buğu gittikçe yükselip damlalar birleşerek bir insan halini aldı. Shea korkudan bağırmak istedi ama Jacques'in dikkatini dağıtmaktan korktuğu için sesini çıkartmadı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bir anlığına Byron'ın şekli parıldadı. Shea sisin arkasındaki ağacı rahatlıkla görebildi ama sonra Karpatyalı bir erkeğin muhteşem zarafetiyle cisimleşti. Jacques'in kara gözleriyle buluşmak için gözlerini yerden kaldırdı. "Asırlardır seninle arkadaşız Jacques. Hayatımda beraber olmadığımız bir zamanı hatırlamıyorum. Bana bakıp da beni tanımaman çok tuhaf ve üzücü."

Jacqucs'in arkasında duran Shea, huzursuzca hareket etti. Bryon'ın acısı onun katlanabilcceğinden çok daha fazla görünüyordu. Shea ona uzanıp acısını hafifletmek istiyordu. Sakın! Zihninde beliren emir sertti, tartışmaya kapalıydı. Jacques adeta bir taş gibi hareketsiz duruyordu. Byron'ın sözleri onu hiç harekete geçirmemişti.

Byron omuz silktiğinde yüzü acıdan buruşmuştu. "Senin öldüğünü sandığımızda bedenini araştırdık. Aylarca, hatta yıllarca. Ama hiç aklımızdan çıkmadın. Sen benim ailemdin Jacques, arkadaşımdın. Tamamen yalnız olmayı öğrenmek çok zor oldu. Gregori, Mikhail ve hatta Aidan bile asırlarca hayatta kalabildiler, çünkü onlarda yalnızdılar ama çaresiz seneler boyunca onları güçlü kılacak bir bağları vardı. Sen ise benimdin. Gitmenle benim de çabalarım arttı."

Jacques'in sessizce durmasına karşın Shea onu arkadan itiyordu. Onun acısını hissetmiyor musun? Sana elini uzatıyor. Hatırlayamasan bile, ona yardım et.

Onun dönüşüp dönüşmediğini bilmiyorsun, diye azarladı Jacques. Varlığını hissettin ve şimdi, burada. Bir vampir saf gibi görünebilir, istediği, şekle bürünebilir. Arkamda kal!

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Geri geldiğine sevindiğimi ve ruh eşini bulduğun için mutlu olduğumu söylemek istedim sadece. Kıskanmaya hakkım yok. Anlayamadığım şeyleri yargılamada her zaman dikkatli olmuşumdur." Byron bir elini siyah saçlarının arasından geçirdi. "Bir süreliğine uzaklara gidiyorum. Seneleri atlatmak için gücümü toplamak zorundayım."

Jacques başını salladı yavaşça. "Zihnimdeki hasarı onarmayı denemesi için şifacıya gidiyorum. Mikhail'in ruh eşinin olmasına rağmen, Gregori ile ilişkisinin güçlü olduğunu fark ettim. Eğer söylediklerin doğruysa iyileştiğim zaman arkadaşlığımızı sürdürmek isterim."

Sert rüzgârlar dindi. Yağmur tek tük atmaya başladı ve hava bile sakinleşmişti. Byron yorgun bir tavırla başıyla onayladı onu ve gözlerine yansımayan bir gülümseme belirdi yüzünde. "Umarım ikiniz için her şey çok güzel olur ve birçok da çocuğunuz. Benim hatırım için dişi çocuklar yapmaya çalışın."

"Ne zaman döneceksin?" diye sordu Jacques.

"Gücüm yettiğinde." Byron'ın şekli dalgalanıp yok olmaya başladı, bu sayede onun belirsiz şeklini görebildiler.

Jacques'in bedeni neredeyse görülebilir akıcı bir hareketle dik durup alçaldı. Shea içgüdüsel olarak ona daha fazla yer vermek için geriledi. Dikkatli olmak iyi bir fikir gibi görünüyordu. Shea merhamet edip Byron'ı rahatlatmak istemesine rağmen, Jacques tedbiri elden hiç bırakmamıştı. Shea geceyi içine çekip aniden üzüldü. Rüzgâr ormanı saran kinle kötü kokuyor gibiydi. Hemen Jacques'in kaygısız yüzünü inceledi. Fark etmişe benzemiyordu, sise olan ilgisi dağılıyor gibi görünüyordu. O bunu hissetmiş miydi? Eğer bunun sebebi Byron ise neden bunu Byron da fark

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

etmemişti? Analitik zihni hemen bu soruyu düşünmeye başladı. Shea, Jacques'in varlığı hissetmemesinin sebebi olarak, zihninin parçalara bölünmüş olmasını düşünmüştü.

"Farklı bir yol kullanarak geri döneceğiz, Shea. Kulübede kalamayız." Jacques kızı elinden tutup ağaçlara doğru çekmeye başladı. "Artık orası güvenli değil."

Shea birden zihninde kötü niyetli bir gülümsemenin olduğu izlenimine kapıldı. Sessizce atılan kahkaha oldukça keyifliydi. Bu izlenimi yok etmek için başını iki yana salladı, halisinasyon gördüğünü sanarak korktu. Jacques? Emin olmadığından sesi titriyordu.

Jacques kızın elini daha bir sıkı tuttu. "Endişelenecek bir şey yok, uygun bir barınak bulacağız. Sana zarar gelmesine asla izin vermeyeceğim." Oldukça şefkatli bir tavırla kızın elini dudaklarının sıcaklığına götürdü.

"Vampiri hissettin mi? O Byron mıydı?"

"Byron olup olmadığını bilmiyorum. Sadece çok kötü bir şey olduğunu biliyorum. Hemen bu yerden ayrılıp, parlak ışıkların ve insanların olduğu yere gidelim."

Jacques kızı omzunun altına çekti korurcasına ve adımlarını ona göre ayarladı, içgüdüsel olarak şehirde savunmasız olacaklarını biliyordu. Onlar Karpatyalıydı, insan değillerdi. Derin bir nefes alıp, doğru sözleri bulmak için kendine zaman tanıyarak nefesini yavaşça verdi. "*Eğer bir vampir ilgisini bize yönlendirirse, bir şekilde masum insanların yerini alırız. Vampirlere karşı pek azı dayanıklı."*

"Bizi izliyor, Jacques. Hissedemediğini biliyorum ama orada."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques ona inanıyordu. Kızın zihnindeki resimleri yeniden incelediğinde, kızda yankılanan korkunç kahkahayı o da duymuştu. "Byron seni kasabada bulduğunda kanını almadığından emin misin?"

"Sana söylemeliydim. Başını bana doğru eğdi, nefesini boynumda hissettim ve dişleri tenime değdiğinde hemen başımı çektim. Tenime neredeyse işlemedi bile." Elini uzatıp karıncalanmanın olduğu yeri tuttu. "Her durumda senden özür diledi. Nasıl üzgün olduğunu görmedin mi? İçim burkuldu."

Bir anlığına Jacques'in kolu kaskatı kesildi ama sonra eğilip kızın başını öptü. "Sen çok merhametli, sevecen ve güvenilir birisin. Bir vampir, güzelliğin ve samimiyetin örneği olabilir."

Shea onun hızlı yürüyüşlerine ayak uydurmak için temposunu arttırdı. "Ben öyle düşünmüyorum Jacques. Sen bir canavar gibi gözüktüğünde de ben senin içindeki güzelliği gördüm. Görebildiğimin ötesinde de bir şeyler olduğunu biliyordum. Bir şeytanı da fark edebileceğimi sanıyorum."

"Senin anladığın ruhlarımızın birbirini çağırdığı. Biz ruh eşiyiz, ayrılsak bile birbirimize bağlıyız."

"Sen ne dersen de ama izlediğini hissettiğim hırçın yaratık gerçekten Byron olsaydı, bunu anlardım diye düşünüyorum. O nefret ediyordu."

"Sadece Gregori sana kan verdi. Bir de ben."

"Senin yerinde olsaydım, o şifacının kanını içmem için beni zorladığın gerçeğiyle yüzleşmezdim." Ona yeniden sinirlenerek Jacques'tan uzaklaştı. "Bana bu şekilde nasıl ihanet edebildin?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Büyük bir üstünlükle kıza bir göz attı Jacques. "Sağlığın gururundan önce gelmeli." Gerçek şu ki kızın önüne böyle bir seçenek sunduğu için utanıyordu ama bunun bittiğine ve kızın neredeyse zayıf olmadığına oldukça memnundu.

"Sana söyledim. Umarım yarasını kapatmadan önce çok kanaması olmuştur. Ve bir daha da benimle konuşma, çünkü çok ukala oluyorsun ve ben ukala olmana dayanamıyorum," dedi Shea ve tökezledi, bacakları çoktan yorulmuştu.

"Eğer dediğimi yapmış olsaydın, çok daha güçlü olacaktın ve bedenin de iyileşmiş olacaktı," diye dikkat çekti, ona sataşmak için zihnindeki kendini beğenmiş erkek oldukça keyifliydi.

Shea birden durunca Jacques'ın kolu kızı öne doğru çekti. "Nereye gittiğimiz hakkında bir fikrin var mı? Burada kayboldum. Her şey bana aynıymış gibi geliyor. Şu zihninde beliren gülümsemeyi de kes. Beni bununla kandırabileceğini sanıyorsan yanılıyorsun."

Jacques kızın kolunu çekerken, bir yandan da ormanı inceliyordu; kara gözleri huzursuzdu. Shea'ya uzanan kini hâlâ hissedebiliyordu. "Ben seni her zaman kandırabilirim küçük kızıl," diye cevap verdi şefkatle. "Sen kin tutan biri değilsin."

Kin hissi can sıkıcıydı. Jacques'in kibar sataşmaları oldukça rahatlatıcıydı ve Shea bunun için memnundu. Jacques'in koluna girdi Shea. "İyi mizacıma güvenme Jacques. Kızıl saçlılar için ne dendiğini bilir misin?"

"Tutkulu âşık oldukları mı?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

İçini kavuran sıkıntıya rağmen Shea bir kahkaha patlattı. "Bunu düşünebilirsin."

Kahkasıyla hava öyle yoğunlaştı ki bir anlığına da olsa Shea kinden boğulacak gibi oldu. Daha fazla buna katlanamayıp sonucunu hiç düşünmeden Shea arkalarındaki sıkı ormana doğru döndü. "Eğer bizi bu kadar çok istiyorsan seni korkak, açığa çık da kendini göster!" Başını yana eğerek Jacques'a baktı. "Orada. Ya gelir ya gelmez. Bir hayvan gibi avlanmak hoşuma gitmiyor."

Jacques onun titrediğini hissedebiliyordu. İstemeden de olsa, bir seferde birçok şeyle onu yüzleşmeye zorlaması Jacques'i endişelendiriyordu. Elini kızın boynuna atıp, kendine doğru çekti; yeşil gözlerde gördüğü kara gözleri yanıyordu. "Sana bir daha hiç kimse zarar veremez. Bir daha asla. Bunu yapmaya çalışacaklardır ama o zaman hayatta kalmazlar." İtiraf etmeden önce derin bir nefes aldı. "Karpatyalı olmadığını fark etmemiştim. O zamanlar birçok şeyi anlayamıyordum. İstemeden seni dönüştürdüm. Üzgün olduğumu söylemek istiyorum ama gerçekten bilmiyordum. Ne yaptığımı bilmiyordum ama eğer bilseydim, her şeyin farklı olmasını sağlardım ancak sen benim hayatımsın Shea. Sen olmazsan benim için bir hayat yok. Sadece intikam için yaşardım ve bir vampir olurdum. Vampir olmak, insanları ya da Karpatyalıları avlamak istemiyorum. Sen benim kurtuluşumsun."

Shea onu kendinden uzaklaştırdı. Yüzünde bir gülümsemeyle zümrüt yeşili gözlerini onunkilere dikti. "Bu mu? Büyük özrün bu mu? Elinde şeker ve çiçeklerle kapıma gelecek bir adam olmadığını çok iyi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

biliyorum," dedi ve hemen yürümeye başladı. "Benimle konuşma seni deli. Sesini bile duymak istemiyorum."

Jacques gülümsemek için kendini zorladı. "Kolumu beline dolayabilir miyim?" Gözleri tararken bile keyifle parlıyordu.

"Bak, hâlâ konuşuyorsun. Sana benimle konuşma dedim." Shea burnunu havaya kaldırmaya çalıştı ama bu çok komik görünüyordu ve kıkırdamalarının etrafı sarmasına izin verdi.

Jacques kolunu kızın ince beline dolayıp, kızı omzunun altına çekti. "Üzgünüm. Bana konuşma dediğin halde konuşma niyetinde değildim. Bu tarafa dön. Seni taşımak zorundayım."

"Konuşma. Konuşurken istediğini yaptırıyorsun hep."

Birkaç metre yürüyüp durdu ve sonsuza dek yukarıya çıkıyormuş gibi görünen kayalığa baktı. Orman ve kayalık arasında görülebilecek bir işaret yoktu. "Ne? Bunu düşünme bile." O kötü sıkıntı solup gitmişti. O her kimse, artık onları izlemiyordu. Bunu söyleyebilirdi.

"Başka bir tartışmanın yaklaştığını hissediyorum." Jacques'in dalga geçişi yüzüne yansımıyor olabilirdi ama Shea bunu zihninde hissedebiliyordu. Jacques kolaylıkla kızı kucaklayıp omuzlarına yerleştirdi.

"Hayır, seni vahşi. Sen Tarzan değilsin. Yüksekten korkarım ben. Beni hemen aşağıya indir."

"Gözlerini kapat hem Tarzan da kim? Umarım başka bir erkek değildir."

Rüzgâr Shea'nın bedenini yıkıyordu ve öyle hızlı esiyordu ki dünya bulanıkmış gibi görünüyordu. Shea gözlerini kapatıp ona sarıldı, başka

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bir şey yapmaktan korkuyordu. Jacques'in kahkahası mutlu ve kaygısızdı. Kızın kalbini ısıtıyor, geri kalan korkularını da dağıtıyordu. Jacques'in kahkaha atıp mutlu olması Shea için bir mucizeydi.

Tarzan tam bir erkek. Ağaçtan ağaca atlar ve kadınını ormana taşır.

Beni örnek alıyor demek.

Shea onun boynuna sokuldu. Sadece deniyor.

Jacques, kızın sesindeki aşkı ve şefkati duyduğunda kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Birbirlerini iyice tanımadan, tam anlamıyla kabul etmeden önce gidecek çok yolları vardı ama aralarındaki aşk, birlikte geçirdikleri her dakikada daha çok güçleniyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Mağaradaki geçit çok dardı, bu yüzden Shea içinden geçerken nefesini tutuyordu. Sonsuza dek sürecekmiş gibi görünen bu şey yetmezmiş gibi pürüzlü duvarlar tenine sürtüyordu. Tepesindeki ve etrafını saran tonlarca ağırlıktaki kayaların onu ezmek için beklediği hissi, hiç aklından çıkmıyordu. Jacques'a bakmıyordu, o geniş bedenini bir şekilde inceltirken oldukça tuhaf görünüyordu. Karpatyalılar, onun düşünmek istemediği birçok şeyi yapma yeteneklerine sahiptiler. Bu karışıklığa nasıl oldu da bulaşmıştı?

Seks. Şehvetli gözleriyle yakışıklı bir adam. Shea aşk hastası bir zavallı gibi hissediyordu. Seks aklı başında kadınları bile baştan çıkartırdı.

Düşüncelerini okuyabiliyorum. Neşe yumuşak ve tatlıydı, adeta güçlü kollarıyla onu sarıyordu.

Seninle tanışana dek mantıklı ve duyarlı bir insandım. Fakat şimdi bana bir bak. Bir mağaranın içinde tırmanıyorum. Ansızın durdu ve sakın olmaya çalıştı. Bir şey duyuyorum. Beni yarasalarla dolu bir mağaraya götürdüğünü sakın söyleme. Hemen cevap ver Jacques, yoksa geri dönerim.

Seni yarasalarla dolu bir mağaraya götürmüyorum.

Shea görünür bir biçimde rahatlamıştı. Birçok şeyden tiksinmiyordu ama yarasalar yeryüzünde ondan uzakta durması gereken yaratıklardı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Yarasalar onun geceleri gökyüzüne bakıp, ne kadar ilginç ve harika olduklarını düşündüğü hayvanlardı tabii ama gökyüzünde olup ona yakın olmadıkları süredeydi bu. Kaşlarını çattı. Önemsememeye çalıştığı ses gittikçe artıyordu. Kalbi panikle hızlı hızlı atmaya başladı. Geçidin duvarları öyle dardı ki hızlı hareket edemiyordu. O anda tuzağa düşmüş hissetti kendini, adeta boğuluyor gibiydi.

Ben geri dönüyorum Jacques. Mağara insanı değilim. Elinden geldiğince sakin olup soğukkanlı bir tavırla konuşmaya çalıştı, sanki çığlık atmamak için kendini zor tutan o değildi. Çıkıntı yapmış yüzeye yüzünü çarpmamak için dikkatlice başını çevirdi.

Jacques'in parmakları adeta bir mengene gibi bileğini sardı. Rahatsız olacak bir şey yok. Eğer mağarada yaratıklar olsaydı, bizim burada olduğumuzu diğerlerine haber verirlerdi ve biz de bulunurduk.

Bir kişiyi bırak, burada bir kâğıt parçası bile bulunmaz. Bizi bulmak için kimse buraya bakmaz.

Yarasalar mağaradan çıktığı anda bir vampir bunu anlar.

Burada yarasalar yoksa dışarıya da çıkamazlar, değil mi? Shea oldukça mantıklıydı.

Bana güven küçük kızılım, sadece az bir mesafe kaldı.

Yeraltında beni uyutmayacaksın, değil mi? Çünkü bunu yapmayacağım, on tane vampir etrafımızı sarsa bile yapmam.

Vampirler şafağa bile dayanamazlar Shea. Avını öldürmek kana bir şey yapıyor. Güneş hemen onu kavuracaktır. Eğer bu mağara girişini saptadıysa, işbirliği yaptığı insan hizmetkârlarına bizim yerimizi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

söyleyecektir. Yoksa sabahın erken vaktinde, hiç beklenmedik biranda yarasaların uçması gibi gökyüzünde bir işaret bulmaları, gerekir.

Yani bana burada yarasaların olduğunu söylüyorsun.

Jacques kızın bileğini çekiştirdi. Bebek gibi. davranmayı bırak. Yarasaları kontrol edebiliyorum ve herhangi bir tehlike olduğunda bizi uyaracaklar.

Shea yüzünü astı ama yine de onu takip etti. Her geçen dakika Jacques'in kabiliyetleri, bilgisi ve gücü daha da gelişiyor gibi görünüyordu. Neredeyse ukala boyutunda kendine güveniyordu. Bazen bu halleri Shea'yı sinir ediyor ve içinden ona bir şey fırlatmak geliyordu ama onun gücünün artmasından da memnundu.

Geçit genişlemeye ve yavaşça aşağıya meyilleşmeye başladı, sanki dünyanın merkezine iniyorlardı. Shea bedeninin terden buz kestiğini ve ciğerlerinin zorlandığını hissedebiliyordu. Nefes almaya odaklandı, aklını başında tutan tek şey oydu.

Jacques kızın titrediğini, elinin arasındaki parmaklarını büktüğünü hissedebiliyordu. Zihni kızın engellerini aştığında onun huzursuz olduğunu, yarasalara ve kapalı yerlere olan gülünç korkusunu gördü. Shea, Karpatyalıların şekil değiştirme kabiliyetinden de rahatsızdı. Hatta mağaradan geçerken, Jacques'in incelmesi bile onu rahatsız ediyordu. Her durumda kontrolü eline almaya alışkın olan Shea, Jacques'in liderliğini körü körüne takip etmede zorlanıyordu.

Üzgünüm küçüğüm. Bana çok doğal olan şeyleri sana böyle gösteriyorum ama bunlar aklını karıştırıp seni korkutuyor olmalı. Sesi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yumuşak bir okşayışı içeriyor, kızın bedenine sıcak dalgalar gönderiyordu.

Sesi kıza da güç vermişti. Shea omuzlarını dikleştirip, onu takip etti. Buralarda bir yerde yatak var mı? Gergin ana biraz espri katmak istemişti.

Geçit, Jacques'in normal haline dönmesini sağlayacak kadar genişleyince, Shea'nın rahatsızlığını azaltmayı umarak hemen bunu yaptı. Ayrıca rahatlaması için başka bir konudan bahsetmeyi düşündü. "Raven hakkında ne düşünüyorsun?"

"Sessiz olmamız gerektiğini düşünüyorum." Shea yarasalar için her yöne bakıyordu.

Yarasalar burada olduğumuzu biliyor Shea ama onları korkutacak bir şey yok. Onları senden uzak tutacağım.

Jacques çok sakin konuşuyordu, sanki yarasaların hareketlerini kontrol etmek günlük bir olaydı. Hem rahatlatmak hem de kaçmasını önlemek için parmaklarını kızın boynunu sardı. Başparmağı kızın saten tenini okşarken, atan nabzını buldu ve kibarca, rahatlatırcasına okşamaya başladı.

"Her ne kadar senin gibi başka bir vahşi adamla evli olsa da Raven çok hoş birine benziyor." Onun da benim gibi berbat bir zevki var. Bilerek bu düşünceyi de eklemişti.

"Bu ne demek şimdi?" Jacques alınmış gibi yapmaya, onu konuşturmaya ve kızın şakalaşmasını devam ettirmeye çalışıyordu. Jacques kızın cesaretine ve ne kadar zor durumda olursa olsun, kararlılığından vazgeçmemesine hayrandı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Pek aklı yok demek. O adam senin kardeşin olsa bile, çok tehlikeli Jacques. Ve şifacı da çok korkutucu."

"Böyle mi düşünüyorsun?"

"Sen düşünmüyor musun? Gülümseyip sakin ve kibar konuşuyor ama hiç gözlerine baktın mı? Ne olursa olsun hiçbir şey hissetmediği aşikâr."

"O en kadimlerden biri. Gregori, Karpatyalıların en korkuncu."

"Neden?"

"Hem eski hem de modern tıbbı çok iyi biliyor. En öldürücü ve en acımasız kişi. O bütün vampirlerin avcısı."

"Ve her an dönüşmek için de yeterince kadim ve yalnız, doğru mu? Kendimi çok güvende hissettirdin. Dahası onun kanını içmem için beni zorladı. Bunu unutmak uzun zaman alacak," deyip tökezledi, ne kadar yorgun olduğundan habersizdi.

Toprakta bir çığlık koptu. Duymaktan daha çok, bütün sinirleri donduran korkunç çaresiz bir çığlıktı. Ses bedenlerinden ve zihinlerinden geçip, yeri inletti yeniden. Kayalar çığlığı hapsedip, bütün mağarada yankılanmasını sağladı.

Jacques olduğu yerde kaldı, sadece buz gibi kara gözleri huzursuzca hareket ediyordu. Shea korkuyla onun koluna yapıştı. Ses yardıma ihtiyacı olan, korkunç acılara maruz kalan bir yaratığa aitti. Shea farkında olmadan etrafına bakındı ve sesin nereden geldiğini hissedip yerini bulmaya çalıştı.

"Hain," dedi Jacques korkunç bir sesle. Kin ve intikam için söz veren, kısık bir sesti. "Başka bir kurban daha ellerinde."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Nasıl? Siz çok güçlüsünüz, nasıl ırkınızdakileri tuzağa düşürebiliyor?" Shea ilgisini kendisine çekmek için kolunu çekiştirdi. Jacques o anda bir yabancı gibi görünüyordu, bir kurt gibi bir vampir gibi yırtıcıydı.

Jacques hemen gözlerini kırpıp cevap için zihnini yokladı. O da bir hain tarafından tuzağa düşürülmemiş miydi? Nasıl olduğu hasar görmüş zihninde saklıydı. Jacques parçaları bulup bir araya getirene kadar bütün ırkı tehlikedeydi.

Shea bir eliyle onun kolunu okşadı. "Bu senin suçun değil. Bunun olmasının sebebi sen değilsin Jacques."

"Sesi fark etmedin mi?" Sesi bir ifadeden yoksundu.

"Bana bir hayvan sesi gibi geldi."

"Byron'dı."

Shea, Jacques nefesini kesmiş gibi hissediyordu kendini. "Emin olamazsın."

"Byron'dı," dedi tam bir inançla. "Arkadaşlığım için bana geldi ve ben onu reddettim. Şimdi hain onu insan suikastçılara teslim edecek."

"Neden vampir onu kendine saklamıyor?" Shea anlamaya çalışıyordu, zihni çoktan fikir üretmeye başlamıştı bile. Kendisi Byron'ı ya da başka birini kasapların, katillerin eline bırakmazdı. Hiç tanımadığı erkek kardeşini bu katiller yüzünden kaybetmişti. Neredeyse Jacques'i da kaybediyordu. "Eğer işkence edip öldürecek kadar sizden nefret ediyorsa, neden bunu kendi yapmıyor?"

"Güneş doğmadan önce vampir yeri araştırır. Bizden farklı olarak, o güneş ışığına çıkamaz bile. Şafak onun sonu olur. Araştırmaları kısıtlanır."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Gregori çizmelerinin altında toprak inliyor demişti."

"Kesinlikle," dedi Jacques.

"Fakat şafağın bize pek etkisi yok. Buna dayanabiliriz Jacques. Eğer şimdi hareket edersek, onları bulabiliriz. Yapmamız gereken Byron'ı alıp, yeniden güçlenene kadar beş ya da altı gün onu saklamak. Bunu yapabiliriz, yapabileceğimizi biliyorum. Onun olabileceği bir sürü yer var. Sabahın ilk ışıklarına dayanabiliriz ve hiç kimse bizden şüphelenmez. Onu ele geçirecek kişiler bu mağaraya gelemez, dışarıya da çıkamazlar. Bir yerlerde saklanmak zorundalar. Sen bu bölgeyi biliyorsun. Eğer bilmiyorsan diğerleri biliyordur. Byron'ı geri getir. Vampir, o saklandığı için çok kızgın olur ve hata yapar, böylece diğerleri de onu yakalar." Shea onun kolundan tutup mağaranın girişine doğru çekiştiriyordu.

"Seni bu adamlarla karşı karşıya getiremem."

"Yapma Jacques. Biz bu olayda birlikteyiz. Böbürlenmekten ve senden daha avantajlı olduğumu söylemekten nefret ediyorum ama ben sana göre güneşe daha dayanıklıyım."

Jacques eliyle kızın boynunu okşuyordu. "Bu, tehlikeye atılman için sana izin vereceğim anlamına gelmiyor."

Shea bir kahkaha attı. "Seninle olmak zaten tehlikeli, aptal. Sen de tehlikelisin." Saçlarını geriye doğru sallayıp,meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Ne olursa olsun ben vampiri hissedebilirim ama sen yapamazsın. Öyle görünüyor ki Byron da yapamaz. Belki diğerleri de. Bana ihtiyacın var."

Jacques, gönülsüzce kızın onu mağara girişine götürmesine izin verdi. "Neden bir tartışmayı da ben kazanmıyorum? Tehlikede olmana izin

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

vermiyorum ama en güçsüz olduğumuz bir durumda, gün ışığına çıkıp katillerle yüzleşmeye gidiyoruz. Onların ve güneşin merhametine karşı öğleden sonra çok savunmasız olacağız, Shea. Hem de hepimiz."

"O zamana kadar güvenli bir yere gitmiş oluruz. Diğerleriyle temasa geç Jacques. Onlara olanları anlat."

"Ben sadece buradan çıkmak istediğini sanıyordum. Birkaç yarasa yerine, bir vampir ve insan katillerle yüzleşmeyi tercih ediyorsun," dedi ve kızın karışmış saçlarını çekti.

Shca omzunun üstünden gülümsedi. "Bak bu konuda haklısın. Ve sakın yarasaya dönüşmeye kalkma," dedi ürpererek. "Ya da fareye."

"İçlerine karışıp yarasaların ya da farelerin nasıl seviştiklerine bakabiliriz," diye öneride bulundu Jacques fısıldayarak, sıcak nefesi kızın ensesine işliyordu.

"Sen hasta bir adamsın Jacques. Çok ama çok hasta." Geçit yeniden daralıp, onun nefesini kesiyordu. Biraz dırdır etmiş olsa bile, en azından Jacques bu duruma razı olmuştu.

Jacques zihnini bedeninden ayırıp Gregori'yi, onun hareket edişini, özünün Jacques'in damarlarında dolaşıp içten dışa doğru ölümcül yaralarını iyileştirme tarzını düşündü. Hissi düşünüp zihinsel bir çağrı yolladı.

Beni duy şifacı. Beni duymana ihtiyacım var.

Güvenmediklerini çağıracak kadar sıkıntın büyük demek.

Zihinde yankılanan ses oldukça berraktı cevap öyle çabuk gelmişti ki Jacques zafer kazandığını hissedebiliyordu. Bir gün öncesine göre daha güçlü ve daha yetenekliydi. Gregori ona kanını vermişti damarlarından

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

akmış, kaslarını ve dokularını iyileştirmişti. Biriyle kolaylıkla temasa geçebileceğini unutmuştu. *Byron'ın çığlığını duydum, hain onu almış. Şafaktan önce onu insanlara verecektir.*

Şafak çok yaklaştı Jacques. Gregori bu haber karşısında oldukça sakin ve huzurlu konuşuyordu.

O zaman onu bulmak zorundayız. Sizlerden biri Byron'ın izini sürebilir mi ? İçinizden biri hiç onunla kan değişimi yaptı mı ?

Sadece sen onunla anlaşabilirsin, *Dönüştüyse ve şafağa çıkamıyorsa, senin onu avlamanı ya da tersini istiyordur. Kardeşinin ya da benim seni yok etmek için sorumluluğu almamızı istemezsin,*

Ona ulaşmak için bir yol bulamıyorum, Jacques sesi haricinde öfkesine ve kendine olan nefretine hâkim olamıyordu.

Byron'ın çığlığı olduğuna emin misin?

Şüphesiz. Sadece dakikalar önce onunla konuştuk, *Shea huzursuz oldu ve birisinin bizi izlediğini söyledi. Ben kimseyi fark edemedim ve Byron da hiç tedirgin değildi.*

Jacques ve Shea dar kayalık geçitten, yukarıdaki mağaranın girişine doğru ilerliyorlardı. Jacques yaklaşan gün ışığıyla ırkının rahatsızlığını hissedebiliyordu. *Elimizden geldiğince çabuk onu bulmaya çalışacağız.*

Mikhail'in kadını bazen biz yapamadığımızda izleri takip edebiliyor. O çok marifetli. Sizinle kulübede buluşalım. İkinizde de siyah gözlük ve koruyucu kıyafet var mı?

Shea'nın var. Ben de kolaylıkla giyinebilirim. Shea hâlâ şekil değişimini yapamayacak kadar zayıf ve toprağa da girmek istemiyor, tabii ben de. Jacques, Gregori'nin küçümseyişini duyabiliyordu. Kendi, ruh

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

eşini bulduğunda şifacı, bu berrak düşüncelerin de belki gölgelenir, diye kendini savundu Jacques.

Şafak gökyüzünde beliriyor, bulutlara baskı yapıyordu. Yağmur hâlâ yapraklara düşüyor ve rüzgâr üstlerindeki ağaçları şiddetle kamçılıyordu. Mağaraya giden açıklıkta güvendeydiler ama bir kez kayalıklardan çıktılar mı birçok zorlukla karşı karşıya kalacaklardı.

Jacques, Shea'nın kulağına eğildi, "Fırtına güneşin bize olan etkisini azaltacaktır. Bu fırtınada şifacının dokunuşunu hissedebiliyorum," dedi.

"Güneş yok. Vampir de dışarıda olabilir mi?"

Jacques başını iki yana salladı. "Bulutlar kümelense bile şafak da göremez. Günün erken ve geç saatlerinde hareket edebilmek için genellikle havayı kullanırız. Bu, insanların arasına karışıp gözlerimizin ve tenimizin zarara uğramamasında bize yardımcı oluyor."

Jacques kızın ürperdiğini hissedip, onu omzunun altına aldı. Hava onu etkilemiyordu, her Karpatyalı kendi vücut ısısını ayarlayabilirdi. Shea'nın öğrenecek çok şeyi vardı ve gücünü kazanmak için beslenmeye olan iğrenmesini yenmeliydi. "Şifacı haklı, biliyorsun. Böyle yapmana izin vermek çok tehlikeli. Ne düşündüğümü bilmiyorum."

"Şifacı kendi işine baksın." Shea omzunun üzerinden Jacques'a gururlu bir bakış attı. "Şifacı zeki ve keramet sahibi olabilir ama kadınlar hakkında ufacık bir bilgisi yok. Bu konuda onu dinlemek gibi bir hata yapma. Hafızan kayıp olsa bile, sen o aptaldan daha çok şey biliyorsun."

Jacques yeniden kahkaha atarken buldu kendini. Kızın ensesini öptüğünde, Shea baştan aşağıya titredi. "Beni hemen nasıl kandırıyorsun." Jacques içine yayılan zafer dalgasını engelleyemedi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea kabiliyetlerinden dolayı şifacıya hayran olabilirdi, hatta ondan ders de almak isteyebilirdi ama onun davranışları kızın özgür doğasına tersti. Jacques, kızdaki özgür anlayışa tutkun olduğunu fark etti.

"Sen saf bir adamsın,ne umuyordun ki?" diye sordu Shea asık suratlı bir halde. "Fakat ben zeki bir cerrah ve marifetli bir kadınım."

"Yarasalar sinirlenmeye başlıyor. Bize saldırmalarını engelleyip engelleyemeyeceğimden emin değilim," diye sataştı ustalıkla.

İstemsiz bir ürperme aldı Shea'ın bedenini ama sadece Jacques'in yakınında olmak için onun koluna girdi. "Byron'ı bulduğumuzda onu nereye götürebileceğimizi düşün."

"Kulübe çok tehlikeli. Ya mağara ya da yeraltı olacak. Onu şifacıya teslim edip dinlenmek için güvenli bir yer buluruz, belki de buraya geliriz."

"Bu beni heyecanlandırıyor, gerçekten."

"Böyle dalga geçmeyi nereden öğrendin?"

Jacques şaka olsun diye böyle sormuştu ama kızın dudaklarında bir gülümseme belirirken, gözleri acı içindeydi.

"Farklı olduğunda ve annen senin varlığını, dünyanın varlığını unuttuğunda, kendini korumayı hızla öğreniyorsun. Annem bazen günlerce, gerçekten günlerce camdan bakardı. Benim varlığımdan habersizdi." Sustu. "Ben onun gibi olur muyum, Jacques? Çünkü seninleyim, onun gibi olabilir miyim?"

"Aynı şekilde değil," diye cevap verdi olabildiğince dürüst bir şekilde. "Zihnimde bazı şeyler öyle dağılmış halde ki bilgileri bir araya getirmek zorundayım. Çoğu ruh eşinin birlikte yaşayıp birlikte ölmeyi tercih ettiklerini biliyorum. Fakat bakılması gereken bir çocuk olunca, kalan ruh

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

eşi hem fiziksel hem duygusal anlamda onun sağlıklı bir şekilde büyüdüğünü görür." Geride kalan ruh eşinin partneri olmadan yaşamak istemediğinde, büyütmeleri için diğer çiftlere verilen çocuklardan ona bahsetmedi Jacques. Karpatyalılar çocukların bakıma ve sevgiye muhtaç olduklarını biliyordu, çünkü çoğu Karpatyalı kadın bebeklerini düşürüyor ya da yeni doğan bebeklerini ilk senelerinde kaybediyorlardı. "Ve seni tanıyorum Shea. Ne kadar zor bir durumda olursan ol, her zaman üstesinden gelebiliyorsun. Annenin yaptığı gibi, sen bizim çocuğumuzu bir başına bırakmayacaksın. Bizim çocuğumuz hayatının her anında sevilip korunacak. Bundan eminim."

Shea onu kolundan tutup yağmura çıkmasını önledi. "Bana söz ver, eğer bir çocuğumuz olur ve bana bir şey olursa sağ kalıp çocuğumuzu sen büyüteceksin. Bana sahipmişsin gibi onu sevip koruyacaksın. Bana söz ver, Jacques."

"Karpatyalı bir çocuk her zaman korunur ve sevilir. Biz çocuklara kötü davranmayız."

"Benim senden istediğim bu değil."

Jacques gözlerini sıkıca kapattı, ona yalan söyleyemiyordu. Uzun zamandır yalnızdı. Asla ondan ayrı kalmak istemiyordu. "Ruh eşlerine olacak şey sadece bir kez olur, küçük kızıl."

"Bizim çocuğumuz Jacques. Eğer bebeğimiz olursa onun bir yabancının elinde büyümesini istemiyorum."

"Bazen, çocuk özlemiyle yanıp tutuşan bir çift acılı bir ruh eşten daha iyidir, Shea."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın iç çekişi, zihnini kapatışı öyle güçlüydü ki bu Jacques'i korkutmuş ve bunun kız için önemsiz bir şey olmadığını anlamıştı. "Bir çocuğun da üzüleceği hiç aklınıza gelmiyor mu? Onu rahatlatacak ve en değerli şey olduğunu ona hissettirecek anne babası için üzüleceği. Bir çocuğu ya da diğer aile üyelerini arkada bırakıp ölümü tercih etmek bencilce ve iğrenç."

"Ölümlü yaşam tarzına göre bizi yargılamada ısrar ediyorsun," dedi Jacques kibarca. "Verdiğimiz sözün bağlayıcılığı hakkında hiçbir fikrin yok." Güçlü parmakları kızın kileri sardı ve eklemlerini dudaklarının sıcaklığına götürmek için kıvırdı. "Belki bunu daha uygun bir zamanda tartışmalıyız, güvende olduğumuzda ve Byron'ın da güvende olduğunu öğrendiğimizde."

Shea gözlerini ondan kaçırıyordu. "Haklısın Jacques." Gözyaşları yakıyordu ve Shea gözyaşlarını konuşmalarına değil, şafağa karşı hassas olmasına bağladı.

Shea orman sınırına doğru giden Jacques'i hiç ses çıkarmadan takip ediyordu. Zihnini dikkatlice engelliyor, böylece Jacques onu okuyamıyordu. Eğer ona bir şey olursa Jacques'in da neden ölümü tercih edeceğini anlıyordu. Uzun zamandır yalnızdı ve limanı olmadan hayatla yüzleşemezdi. Belki haklıydı belki dünyaya karşı çok tehlikeliydi. Ancak eğer Shea bunu kabul etmek zorundaysa, birlikte olmayacakları bir gelecekte çocuk sahibi olmayacaklarını da bilmeliydi. Ebediyet böyle bir bilgiyle yaşamak için oldukça uzun bir süreydi. Ama o, bu dünyaya bir çocuk getirmeyecekti Jacques'in nasıl hissettiği belliydi. Böyle bir riski göze alamazdı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea dudağını ısırdı ve yorgunluktan biraz tökezlemeye başladı. Destek, almak için hemen Jacques'in beline tutundu. Bir an için normal bir hayatı olacağına, belki diğerlerinin bildiği gibi normal değil fakat bir eş ve çocuktan oluşan bir aileye sahip olacağını sanmıştı.

Yapma Shea. Seni tam anlamıyla rahatlatıp, korkularını gidermek için zamanım yok. Bir kenara bırak bunu.

Jacques'in engelini kırıp zihnine girmesine şaşıran Shea, onun yüzüne baka kaldı, öyle büyüleyici, öyle yakışıklı ve çekiciydi ki. Gözlüğü elinde tuttuğu için korunmasız olan gözleri şimdi onun yüzünü inceliyordu. Shea orada aşkı, sahiplenmeyi ve ebediyete dek sürecek kara bir vaadi gö-rüyordu.

Parmakları kızın çenesini okşuyor kıza kıvılcımlar yolluyordu. Başparmağıyla alt dudağına dokununca, Shea midesinde bir titreme hissetti. Sen bana aitsin. Shea, aynı bütünün İki yarısıyız biz. Karanlığıma ışıksın sen. Belki, dengesizim, hatta deliyim ama sensiz var olamayacağımı kalbimde ve ruhumda hissedebiliyorum. Jacques göz kapaklarını öptü nazikçe. "Kolay ölecek biri değilim kızılım. Onca sene acı içinde yatmak bana inanılmaz bir güç verdi."

Shea rahatlamak için bir sığınak arayarak, yüzünü Jacques'in koluna sürdü.

"Biz öyle farklıyız ki Jacques, düşüncelerimiz de bile geçerli bu. Bir tutkuyla her şeyin iyi olacağını söylemek çok kolay ama beraber yaşamak oldukça zor. Biz çok farklıyız."

Jacques kolunu kızın beline dolayıp ağaçların sığınağına götürdü. Yağmur şiddetle yağıyor onları ıslatıyordu. Kara yoğun bulutlar

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

üzerlerinde dönüyordu. Fakat Jacques bulutların üzerinden yükselen güneşin ilk ışıklarını hissedebiliyordu. Sabahın ilk ışıkları onu hep rahatsız eder, korkunç derecede savunmasız olduğunu ona gösterirdi. Siyah gözlüklerini yeniden takarak, hızlı ve uzun adımlarla yürümeye başladı. Eğer Shea şifacıdan yeterince beslenseydi, şekil değiştirip anında kulübede olabilirlerdi.

Shea'nın onu dışarıda tutmak için zihnini kapatmaya çalıştığını biliyordu Jacques ama o hiçbir zaman ondan ayrılmazdı. Bir yarısı her zaman bir gölge gibi kızın zihniyle uğraşıyordu ve hep oradaydı. Shea her zaman bir çocuğa sahip olup, hiç tatmadığı sevgiyi ona vermeyi hayal ediyordu. Şimdi böyle bir şey için şansı olmadığını hissediyordu. Çocuk sorunu onun için önemliydi ama ruh eşleri birbirlerine yalan söyleyemez ve birbirlerini kandıramazdı. Eğer Shea'ya bir şey olursa Jacques bir an düşünmeden ölmek için dua ederdi hemen. Karpatyalıların ve insanların asla tahmin edemeyeceği bir canavara dönüşebilirdi. Onda ters giden şeyler vardı ve sadece Shea o şeyler ile dünya arasında bağ kurabiliyordu.

Aralarındaki bağı kırmak için Shea'nın yapabileceği bir şey yoktu. Jacques tüm kalbiyle bunu biliyordu ve bu onu rahatlatıyordu. Her zaman yüzeyde ve her zaman ölümcül olan öfkesi bağlıydı ve kontrol altındaydı. Tabi Shea onun yanında olduğu sürece.

Ancak şimdi Byron'ı bulmak zorundaydı. Karpatya ya çok şey borçluydu. İçine girdiğinde arkadaşlıklarının güçlü ve karşı konulamaz olduğunu görüyordu, sanki onun bir parçasıydı, zihninde değildi ama derinlerinde arkadaşlıklarını hatırlayabiliyordu. Shea'yı hipnotize edip bu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

işleri halledene kadar uyumasını istemeliydi ama gerçek şuydu ki ayrı olmalarına dayanamıyordu ve korumak için kızı daima yakınında istiyordu. Ve onun mutlu olmasını.

Shea zihninde Jacques'in üzgün olduğunu duydu. Gönülsüzce de olsa küçük bir gülümseme belirdi dudaklarında. "Hayatını altüst mü ediyorum, Jacques?" diye sordu tatlılıkla ve umutla.

Jacques öyle ani durdu ki Shea birden geriye doğru çekildi. Jacques kızın saçlarını bir eliyle tutup başını geriye doğru yatırdı böylece yağmur kızın yumuşak teninden aşağıya akmaya başladı. "Gerçek şu ki Shea, sen bana fazlasıyla iyi hissettiriyorsun ve bazen buna dayanıp dayanamayacağımı bilemiyorum." Ağzı kızın ağzını buldu, çaresizce ve şiddetle beslenmeye başladı sanki onu yiyip bitirip sonsuza dek bedenine hapsedecekti. Sana hiçbir şey olmayacak! Elleri kızın tenini yakıyordu. Bedeni gergindi, zihnine korku ve açlık hâkimdi.

Neredeyse hiç düşünmeden, Shea içgüdüleriyle hareket ediyordu, ince kolları Jacques'in boynuna dolanmıştı. Onun sertliğine karşı bedeni yumuşak ve esnekti, onun bölünmüş acılı zihnine karşı zihni sakin, sevecen, sıcak ve güvenli bir cennet gibiydi. Shea hiç çekinmeden onu öpüyor, bütün sevgisini ve desteğini ona aktarıyordu. Jacques istemeden de olsa başını kaldırdı ve alnını kızınkine dayadı.

"Bana hiçbir şey olmayacak Jacques. Sanırım endişe krizine girdin." Sanki küçük bir çocukmuş gibi Jacques'in saçlarını dağıtıp, haylaz bir şekilde gülümsedi. "Karpatyalıların da böyle takıntıları var mı?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques yumuşak bir kahkaha attı ve sadece birkaç dakika önce kendini çok kötü hissetmesine rağmen, bunu yapabildiğine şaşırdı. "Sen bir kadına göre çok saygısızsın."

"Ben sadece bir kadın değilim aptal, ben bir doktorum hem de çok zekiyim. Herkes böyle söylüyor."

"Şimdi de söylüyorlar mı?" Jacques onu içine sokmak istercesine kızı sert bedenine doğru çekip, korurcasına kollarını ona doladı.

"Bu senin için çok fazla değilmi, Jacques? Bu korkunç katillerle yeniden karşılaşmak? Bunu yapabileceğinden emin misin?"

Jacques başını kaldırdı, böylece Shea onun kara gözlerine ulaşamayan vahşi gülümsemeyi göremedi. "Yeniden karşılaşmayı dört gözle bekliyorum."

Shea zihniyle temasa geçtiğinde, onun yüzleşmeden dolayı oldukça memnun olduğunu gördü ama Jacques içinde büyüyen, aç öfkeyi ve kini kızın görmesini engelleyecek kadar güçlüydü. Shea Jacques'in acıdan ve işkenceden uzak durmasını, onu yeniden yok etmeye çalışacak insanlardan ya da yaratıklardan uzak durmasını istiyordu. Shea onun güvende olduğunu görmekten oldukça memnundu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONİKİNCİ BÖLÜM

Raven gözleri kapalı, yüzü gökyüzüne çevrili bir halde verandanın saçaklarının altında duruyordu. Alnı boncuk boncuk terlemişti ve ellerini karnının üzerinde kenetlemişti. O diğerleriyle değildi, bunun yerine transa geçmiş Byron'ın yerini bulmaya odaklanmıştı. Yanında duran esmer kocası korkuyordu ve zihnini onunkiyle birleştirmişti şüphesiz. Mikhail, Jacques'a öyle çok benziyordu ki bakışlarını ondan ayıramıyordu Shea. Jacques'in bir adım gerisinde verandaya çıkarken, Mikhail'in öfkeli olduğunu gördü. Öfkesi kabarıyor, yüzeye çıkmak için şiddetle dönüyordu ama duruşu oldukça koruyucuydu. Raven ile vahşi fırtınanın arasında duruyordu.

Gregori adeta bir heykel gibi duruyordu, yüzünde boş bir ifade vardı ve gümüş gözleri de ölüm gibi boştu ama Shea ondan uzak duruyordu. Bu durgunluğunda bir tehlike vardı. Karpatyalı erkeklerin zorluklarını hafifletmenin bir yolu olmadığını hissediyordu Shea. Gregori kıstığı huzursuz gözleriyle Raven'ı inceliyordu. Gözlerinin çok fazla şey gördüğü belliydi. Alçak sesle ve korkunç bir şekilde lanet okudu birden, onun gibi önemli ve güçlü birine göre oldukça ürkütücüydü.

"Kendini riske atmamalı.O hamile."

Gözleri Jacques'inkilerle buluştu. Gümüş şimşek ve kara buz karşı karşıyaydı. İki erkekte de anlayış vardı. Shea gizli bilgileri anlamak için hemen Jacques'in zihniyle birleşti. Raven'in hamileliği, eğer hamileyse,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

erkeklerin endişelendiği her şeyi değiştirecekti. Shea bir bebek sinyali göremiyordu Raven her zamanki gibi ince görünüyordu ama şifacının yanılacağına da inanmıyordu. Gregori öyle yanılmaz, öyle yenilmez duruyordu ki. Çocuk her şeydi, erkekler için en önemli şeydi. Onların hamileliği önemsemesi Shea'yı oldukça şaşırtmıştı. İkisine göre bu bir mucizeydi. Bebek onların hayatlarından daha önemliydi. Shea'nın kafası karışmıştı. Jacques'in zarar görmüş hafızasına rağmen koruyucu mizacı oldukça güçlüydü.

"Etrafındakilerden haberdar ama hareket edemiyor. Zihni bile kilitli ve durgun. Bir çeşit felç gibi." Raven'ın sesi Shea'yı şaşırtmış, fırtınalı havaya ve kurtarma operasyonlarına geri getirmişti onu. Raven açıkça Byron'dan bahsediyordu. "Ne hareket edebiliyor, ne de zihninden seslenebiliyor. Bulunduğu yer karanlık ve nemli. İşlerini bitirmeden önce çok acılar çekeceğini biliyor." Raven korumak istercesine elleriyle karnını sararak sallanıyordu.

Şifacı ani bir hızla hareket edip, kadının kolunu yakaladı ve yağan yağmurun altına götürdü. Gregori Mikhail'lide gömleğinden yakalayarak fırtınanın öfkesine bırakıverdi. "Hemen bırak Raven," diye emretti Gregori. Onu ve Mikhail'i sallıyordu. "Onu hemen bırak!"

Jacques öne atılıp, kardeşini yakaladığı gibi bir iki kez yüzüne vurdu. "Geri gel!" diye haykırdı.

Shea korkmuş ve dudaklarını ısırmıştı. Çift bir şekilde bağlanmış Byron ile vampirin tuzağına düşmüş görünüyordu. Gregori biraz daha yağmurun altına götürdü Raven'ı. Mikhail'i de arkasından itti Jacques. İlk uyanan Mikhail oldu. Gözlerini kırparak kardeşine ve nerede olduğunu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bilmiyormuş gibi etrafına baktı. Sonra da Raven'in yanına gitti içgüdüsel olarak.

"Onu geri getir, Mikhail. Onun peşinden git. Onu koru. Bu onun için çok tehlikeli. Onunla bağlantı kurmama rağmen tuzağa düştü," dedi Gregori. "Bir vampirden çok daha fazlasıyla mücadele ediyoruz. Kara büyüde ve bitki ile enerji taşlarını kullanmada oldukça hünerli biri. Onun ne yaptığını ve nasıl yaptığını biliyorum."

Mikhail sertçe Raven'ı kendine doğru çekti, kara gözleri zihinsel zorlamayla katılaşmıştı. Raven gözlerini kırpıp etrafına bakındı, yağmurun altında olmasına şaşırmışa benziyordu. Acıyla bir elini şakağına götürdü. "Bana böyle bakmayı kesin. Kendimi kaçıklar gösterisine çıkmışım gibi hissediyorum." Acıyla konuşup yüzünü Mikhail'in göğsüne gömdü.

Mikhail kollarını ona sarıp, güçlü bedeninin sığınağına çekti ve sevecenlikle başını onunkine eğdi. Öyle samimi bir andı ki Shea dikkatini başka yöne vermek zorunda kaldı. Korktuğu gibi şifacıyı onu incelerken buldu.

Bu incelemeden bilinçsizce korunmak isteyerek Jacques'a yakınlaştı.

"Beslenmeye ihtiyacın var." Şifacı kibarca konuşuyordu.

"Acıktığım zaman yerim," dedi Shea ona kibirle. "Bizim için endişelenmene gerek yok. Kendime nasıl bakacağımı biliyorum ben."

Gümüş gözleri onu eleştiriyordu. "Açlığın bedeninden etrafa yayılıyor, zayıflığın hepimizi tehlikeye sokabilir."

Raven'in kıvrandığı belli oluyordu. "Ahh, kapat çeneni Gregori," diye lafı yapıştırdı, mavi gözleri alev saçıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Belirsiz bir gülümseme şifacının dudaklarında belirdi ama gözlerini aydınlatmaya yetmedi. "Ben bir şey demedim."

"Şiddetle konuşuyorsun ve bunu da biliyorsun." Saldırgan bir tavırla çenesini kaldırdı. "Bu baskın erkek tavrın bir kadının çığlık atmasına yeter. Dürüst olmak gerekirse Gregori, bu soğuk mantığın insanı delirtir," dedi Raven, Mikhail'in onu verandaya götürmesine izin vererek.

"Mantık işleri kadınların duygusallığına benzemez," dedi Gregori kaygısız bir tavırla. "Senin ilk görevin çocuğunu korumak. Bizim ilk görevimiz de seni korumak." Gümüş bakışlarını Mikhail'e çevirdi kınarcasına.

"Hamile olup olmadığımdan emin değilsin."

"Numara yapma Raven. Asiliğin bazen bunaltıcı oluyor. Hamile olduğunu biliyorum. Böyle bir şeyi benden saklayamazsın. Mikhail de bunun doğru olduğunu biliyor ve bu haldeyken, bu görev için senin tehlikeye atılmana izin vermemesi gerektiğini de."

Saçlarını savurdu Raven. "Bana kimse bir şey yaptıramaz. Buna ben karar veririm. İnsan olarak doğdum ve insan olarak yetiştim, Gregori," dedi. "Ben sadece kendim olurum. Byron benim arkadaşım ve o büyük tehlikede. Ona yardım etmek istiyorum."

"Böyle bir aptallık yapmana izin verecek kadar ruh eşini büyülediysen, o zaman seni korumaktan başka çarem kalmıyor," diye cevap verdi Gregori yumuşacık büyüleyici sesiyle.

"Mikhail hakkında bu şekilde konuşamazsın!"

Raven öfkelenmişti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kadınları kışkırtmayı gerçekten iyi biliyorsun, değil mi? dedi Mikhail, Gregori'yi tamamen anlamasına ve ona hak vermesine rağmen.

Gregori ona bakmak yerine fırtınaya bakıyordu.

Taşıdığı çocuk benim ruh eşim. O dişi ve bana ait. Sesinde bir uyarı ve tehdit vardı.

Birlikte geçirdikleri asırlar boyunca böyle bir şey hiç olmamıştı. Mikhail hemen zihnini Raven'a kapattı. Gregori'nin nasıl hissettiğini asla anlayamayacaktı. Bir ruh eşi olmadan şifacının kendini yok etmekten ya da bir şeytana dönüşmekten başka çaresi kalmıyordu. Bir vampire. Bir yürüyen ölüye. Gregori ruh eşini bekleyerek asırlarını geçirmişti, pes etmek yerine gençlere tutunuyordu. Gregori insanlarını korumuş, onların güvenliğini sağlamak için tek yaşamaya devam etmişti. O ırkındakilere göre daha yalnızdı, avlanmak ve öldürmek için daha güçlüydü. Doğmamış çocuğa karşı eski arkadaşının bu hükmedici, koruyucu tavrını yadırgayamıyordu Mikhail. Yüzleşmeyi önlemeyi umarak, sakince ve sertçe konuşuyordu. Gregori uzun süredir bu duruma katlanıyordu ve bu dişi çocuğa karşı oluşan bir tehdit hissederse, bu ruh eşi sözü onu delilik sınırına götürebilirdi. Raven Karpatyalı kadınlar gibi değil. Bunu hep biliyordun ve Öyle kabul ettin. Bu süre zarfında da inzivaya çekilmeyecektir.

Gregori tam anlamıyla homurdandı. Büyüleyici gürültü Shea'yı dondurmuş, Jacques'in çömelmesini ve Mikhail'in ise koruma pozisyonunu almasını sağlamıştı. Raven Mikhail'in güçlü bedenini itip, bir elini şifacının koluna koydu korkusuzca. Herkes Gregori'nin her an dönüşeceğini düşünüyordu ama asırlardır buna dayanmıştı ve Raven

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

onun çocuktan daha çok kendisine zarar vermeyeceğine kesinlikle inanıyordu. "Gregori, Mikhail'e kızma." Sesi yumuşak ve kibardı. "Onun ilk görevi benim mutlu olduğumu görmek."

"İlk görevi senin güvende olduğunu görmek." Gregori'nin sesi sıcaklığın ve ışığın karışımıydı.

"Bir yerde ikisi de aynı şey. Eksikliklerimi düşünmene alışmaya çalıştığı için onu suçlama. Bu onun ve benim için kolay değil. Düşünmek için beklemeliydik ta ki ben Karpatya yöntemlerine biraz daha alışana kadar ama bu da senin zamanından çalıyordu. Sen bize bir dosttan da yakınsın bizim ailemizsin, kalbimizin bir parçasısın. Seni kaybetme riskini göze alamayız. Bu yüzden, ikimiz de bu çocuğun dişi olması, bizim gibi seni sevip sana değer vermesi ve senin diğer yarın olması için dua ediyoruz."

Gregori bir şey söylemek istercesine kımıldadı.

Sakın bir şey söyleme! dedi Mikhail şifacının zihninde, beğenmediğini belirterek. *Çocuğun bir seçim hakkı olduğuna inanıyor*.

Gregori başını eğdi zihninde. Eğer Mikhail eşinin içinin rahatlamasını istiyorsa, dişi çocuğun seçme hakkı gibi yanlış bir düşünceye müsaade etmeyi seçiyorsa, o zaman öyle olacaktı.

Mikhail gibi güçlü ve lider olan birinin, Gregori gibi başka birinin ona bağırıp azarlamasına izin vermesine şaşırmıştı Shea. Jacques'in kardeşinin güçlü bir karakteri olduğuna dair şüpheleri oluşmaya başlamıştı ve Raven ile arasındaki aşk ve duygusal bağ gözlerinin dolmasına neden olmuştu. Bu Jacques'in ailesiydi, onun soyuydu ve aralarında gerçek bir sevgi, gerçek bir şefkat vardı ve bu büyük

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

fedakârlıklar yapmalarını sağlıyordu. Raven ile ortak bir yanları olduğunu hissederek Jacques'ın elini tuttu.

Raven'in mavi gözleri hâlâ Gregori'nin gözlerindeydi. "Eğer çocuğun cinsiyetini öğrenmek için beni incelemek istiyorsan yapabilirsin." Çenesini kaldırdı. "Fakat seni ve senin yırtıcı doğanı kabul etmemi istiyorsan, sen de beni olduğum gibi kabul edeceksin. Kalbim ve ruhum Karpatyalı olabilir ama zihnim insan. Sen ya da kocam gerekli gördü diye kendimi bir yere kapatacak değilim. Çok uzun zaman önce, Orta Çağdaki ölümlü kadınlar bile dışarıya çıkıyorlardı. Benim yerim Mikhal'in yanı ve ben, kendi kararlarımı kendim veririm. Eğer Mikhail'in gözetimine katkıda bulunmak istiyorsan, ben bundan memnun olurum."

Uzun bir sessizlik oldu. Kırmızı alevler muhteşem gümüş gözlerden yavaşça çekiliyordu. Gregori yorgunluktan yavaşça başını iki yana salladı. Bu kadın kendi ırkından çok farklıydı. Umarsız. Şefkatli. Yıktığı tabuların farkında değildi. Elini kadının karnına götürüp, parmaklarını genişçe yaydı. Odaklanıp hedefine yöneldi ve transa geçti. Nefesi kesilmiş ve içi erimiş gibi görünüyordu. Küçük varlığı çevrelemek için hareket etti, anlık bir kalp atışı için ışığı ve isteğiyle birleşmişti. Riske girmiyordu. Bu onun ruh eşiydi kan bağından zihin paylaşımına kadar bütün hisleriyle bundan emindi. Hiç kimse onun kadar güçlü değildi. Bu dişi çocuk onundu ve o yalnızdı. Kız reşit olana kadar dayanacaktı.

"Bunu başardık, değil mi?" dedi Raven yumuşak bir sesle, Gregori'yi kendine getirerek. "Bebek kız."

Gregori dileğinin yerine gelmesiyle, soğukkanlılıkla Raven'dan uzaklaştı. "Birkaç Karpatyalı kadın gebelikte kırk haftayı doldurabiliyor.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bebekler nadiren ilk seneyi atlatabiliyor. Tehlikede olmadığımızdan bu kadar emin olamayız. Dinlenip, kendine iyi bakmalısın. İlk önce çocuğu düşüneceksin. Byron da böyle söylerdi. Mikhail seni buradan, vampirlerden ve suikastçılardan uzaklaştırmak zorunda. Eşin sana bakarken ben avlanıp halkımızı tehlikeden korurum." Gregori'nin sesi alçak ve sakin tondaydı. Neredeye karşı koymak imkânsızdı. Öyle huzurlu, rahatlatıcı ve öyle mantıklıydı ki.

Raven onun dediğini yapmayı mecbur eden baskıyı silkip attı. Öfkeyle ona bakıyordu. "Bunu deneme bile Gregori." Sonra bakışlarını Mikhail'e çevirdi. "Ve sen büyük aptal, sen de diğer maçoyla aynı fikirdesin. Şunlara bak Shea, bunlar imkânsızın önde gideni. İstedikleri olsun diye her şeyi yapar bunlar."

Shea gülümserken buldu kendini. "Fark ettim." Raven'in bu erkeklerle nasıl başa çıkılacağını öğrenmiş olmasını görmek rahatlatıcıydı. Shea da tam anlamıyla güçlüydü.

"Jacques ile aynı kaderi paylaşsın diye Byron'ı bırakamam," diye inatla ısrar ediyordu Raven. Destek almak için Gregori'nin ötesine Shea'ya bakıyordu. "Yapamayız."

Shea insan katillerin neler yapabildiğini gören ilk kişiydi ve Jacques'i bırakmak pahasına Byron'ı böyle bir kadere terk edemezdi artık. Kabul ettiğini belirterek başını salladı. "Byron'ın yerini bulduğumuzda siz erkekler onun peşinden gidersiniz. Raven ile burada kalır, sizi bekleriz. Vampir güneşe çıkamaz ve insanlar gelirse de silahlarımız var."

"Yine de Mikhail, bizi insanlardan uzaktan da olsa koruyacağını biliyorsun," diye hatırlattı Raven ona.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Shea haklı şifacı." Jacques birden kadınına destek çıktı. Byron'a borçluydu. Onun çektiği ızdırabı kimsenin çekmesine izin veremezdi. Gregori'ye bir bakış attı. "Raven ve Mikhail'in zihinleri Byron'ın kiyle temasa geçtiğinde ikisinin de sıkıntıda olduğunu gördün. O neydi? Vampir bizi nasıl tuzağa düşürüyor?"

"Raven ile beni Byron aracılığıyla tuzağa düşürdü, hem de büyük bir ustalıkla," diye kabul etti Mikhail. Sonra çenesini ovaladı sıkıntıyla. "Bana vurmak fazlasıyla hoşuna gitmiş olabilir mi, küçük kardeşim?"

Jacques'in dişleri bir gülümsemeyle parıldamaya başladı. Bu tehdidin ortasında Miklıail'in soğukkanlılığına hayran olmaktan alamıyordu kendini. Karpatya erkeklerine özgü egoyu bir kenara bırakıp, şakalaşabilmek mucizeden başka bir şey değildi. Anı kırıntıları tüm bedenini yıkıyordu yine insanlarını korumak için kendini adayan ulu gücün anıları. Kollarını Shea'ya doladı. Gerçek limanıydı o, kayıp geçmişiyle geleceği arasındaki köprüsüydü. Shea hemen ona yaslanıp, zihnine sıcaklığı ve rahatlığı gönderdi.

"Bir kök var," diye açıklama yapıyordu Gregori. "Onu iyice toz haline getirene kadar ezip, dut ve adaçayına karıştırıyorsun. Koyulaşıp sıvı buharlaşana kadar kaynatıyorsun ve kalan jeli kara kurbağa zehrine karıştırıyorsun. Vampirin bunu kullandığından eminim. Tarif oldukça eskidir simya ile kara büyü üzerinde çalışanların haricinde kimse bilmez. Benim dışımda bunu bilen iki kişiyi tanıyorum."

"Aidan," dedi Mikhail yumuşak bir sesle. "Ya da Julian."

"Olamaz," diye inkâr etti Gregori. "Topraklarımızda varlıklarını hissederdim. Değişseler bile bunu bilirdim."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Tam olarak bu ilaç ne yapıyor?" diye sordu Shea. Vampirin kimliği ikinci sıradaydı Gregori'nin tarif ettiği karışımın sonuçları daha çok dikkatini çekmişti. O da bitki ve şifalı otlar üzerinde çalışmıştı. Yüksükotu ve orman gülü gibi genel bulunan bitkilerin felç etme etkisi vardı. Bu kurbağa zehrinin de ölümcül olduğunu biliyordu. Dünyanın çeşitli bölgelerindeki kimi kabileler özelliklerini keşfetmiş ve okların ucunda kullanmaya başlamışlardı. Kök, dut ve toksin karışımı sinir sistemini felç ediyor hatta zihni de etkiliyordu. "Nasıl uygulanıyor?"

"Kana karışarak," dedi Gregori.

"Enjekte edecek kadar kim bir Karpatyalı'ya yaklaşabilir ki? Bir vampir kendini gizleyecek kadar kurnaz olsa bile,
Jacques'in yapısındaki birini yenecek kadar güce sahip değil.
Bu inanılmaz," dedi Mikhail. "Jacques bir avcıdır, adalet dağıtıcısıdır. Katiller insanlarımızı katlettiğinde, bu konuda çok dikkatliydi."

"Vampir onu kandırdı. Bu bir hilekârın en bilindik silahı, değil mi?" diye bilgilendirdi Gregori sakince. "Şafak doğuyor. Acele etmemiz gerek."

Yağmur sessizliği bastırıyor, rüzgâr ağaçları sallıyordu. Jacques sakince ormana bakıyordu. Anı kalıntıları onunla şakalaşıyor ve ona fısıldıyordu. "Kan. Çok kan." Sözler kendi sesiyle geliyordu. Dalgın bir halde ensesini ovalarken alnı kırıştı. "Avcının tuzağıydı, basit neredeyse görünmez bir teldi. Benim boğazımı kesti."

Jacques'in konsantresini bozmamak için kimse hareket etmiyor ya da konuşmuyordu. Shea nefesini tutarken buldu kendini. Anı, Jacques için çok önemliydi ve Byron'ın hayatını da kurtarabilirdi. Shea acısının zihnini parçaladığını, onu engellemeye çalışıp hatırlamaya odaklandığını

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hissedebiliyordu. Bir başparmağıyla kaşını ovalayıp durdu, sonra hafiften kaşlarını çattı. "Zayıftım. Sonra o gelip kanını önerdi. Onu gücendirmek istemedim ama isteksizdim. O...beni huzursuz ediyordu." Jacques sustu, başparmaklarıyla sertçe şakaklarını tutuyordu. "Onu göremiyorum." Üzgün, endişeli gözlerle Shea'ya baktı. "Onun kim olduğunu bilmiyorum."

Shea hem fiziksel hem zihinsel olarak kollarını ona doladı, o güzel yüzünde işkence izlerini görmekten nefret ediyordu. İki gün önce zorla ayakta duruyor ve hiçbir şey hatırlamıyordun. Bu bir mucize Jacques. Başardığın şey bir mucize.

Diğer detayları hatırlayamadığı gerçeğinden nefret ettiğini okuyunca, onu rahatlatmaya çalışmıştı Shea.

"Bu kadarı da iyi," dedi Gregori, sesi yatıştırıcı bir ilaç gibiydi. Parmak uçlarınla Jacques'in şakaklarına dokunup, yavaşça iç çekti ve transa geçmek için odaklandı.

Shea acının çekilip, Jacques'in sakinleştiğini hissedebiliyordu. Şifacının gücü olağanüstüydü.

Shea da bunu, şifacının yol gösteren ışığını takip etmeyi istiyordu.

Ancak Gregori'nin sesi büyüyü bozdu. "Önerisini kabul etmeliydin. Zehir hainin kanındaydı."

"Hainin felç olmasını önleyen nedir?" diye tısladı Mikhail. Shea'yı ürperten korkunç bir sesti. Bu erkekler öldürmeye meyilliydi, insan türünden oldukça farklıydılar. Çevrelerini saran ormandaki hayvanlar kadar vahşeti kabul ediyorlardı. Onlar yırtıcı hayvandı hareketlerinde, birbirlerini tutmalarında ve düşüncelerinde.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Gregori verandada küçük bir tur attı. Shea üç erkeğin de şafakla kadın arasında durmasını ilginç bulmuştu. "Seçenekler var ama bunu tartışacak zamanımız yok, çünkü bunu yapmak istiyorsak hemen harekete geçmek zorundayız. Raven, Byron ile temasa geçtiğinde nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Yalnız değildi. Yeraltında bir yerdeydi, belki bir mağara. Rutubetli ve küflü bir yerdi. Bizden çok uzakta değildi." Raven üzgün gözlerle Mikhail'e baktı, Karpatyalıyı zamanında bulmak için gerekli olan bilgiyle karşılaşamadığı için korkuyordu. Mikhail parmaklarını onunkilere sarıp dudaklarının sıcaklığına götürdü. Birbirlerini anladıklarının ve bir olduklarının işaretiydi.

"Kiler Jacques," dedi Shea birden heyecanla. "Onu kilere götürdüler. Bu toprakları çok iyi bilmiyorlar, bu yüzden başarılı oldukları yere gideceklerdir. Kim olduklarını biliyorum biri Don Wallace denen kişi ve oldukça kibirli. Sende başarılı olduğunu düşündüğünden, onu da aynı yere götürmüştür."

"Orası rutubetli ve küflü olabilir ama Jacques'in tabutunun yok olduğunu anlayacaklardır. Son zamanlarda bu yerin rahatsız edildiğini göreceklerdir," dedi Mikhail düşünceyle.

"Doğru ama vampir onlara Jacques'in hayatta olduğunu söylemez mi? Ormanda Byron ile karşılaştığımızda Jacques ve beni gördü," dedi Shea. "İnsanlar kendilerini güvende hissedeceklerdir, çünkü hepinizin yeraltında olduğunu düşünüyorlar. Size söylüyorum, bu kesinlikle Wallace gibi bir adamın yapacağı bir iş. Hepinizin vampir olduğunu ve gün ışığında hareket edemeyeceğinizi düşünüyor."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bu Wallace," dedi Mikhail yumuşak bir sesle, "Eugene Slovensky'nin yeğeni, bütün Karpatyalılara düşman. Daha önceden kısa bir tanışmamız olmuştu. Genç hanımın haklı olduğuna inanıyorum. Bizden daha zeki ve kurnaz olduğunu sanıyor."

"Fırsatı varken Aidan onu öldürseydi, ırkımıza çok büyük bir hizmet yapmış olacaktı," diye yorum yaptı Gregori. "O gece zor bir geceydi. Mikhail yaralıydı ve Raven delilerin elindeydi."

"Aidan belki de dönüşmüştür?" diye tahminde bulundu Shea.

Gregori başını iki yana salladı yavaşça. "Ne o zaman döndü, ne de şimdi. O çok güçlü, tıpkı Mikhail ile benim gibi. Eğer içimizden biri korkunç bir yaratığa dönüşürse, bunu bütün dünya bilir.

Hayır, Aidan değil.

Hem onun bir ikizi var, o da çok güçlüdür. Aidan dönmüş olsaydı, o da bilirdi."

Gregori'nin sesi alçak ve sakindi, tamamen kendinden emindi.

Hipnoz etkisinden kurtulmak için başını iki yana salladı Shea. Gregori'nin gücü onu korkutuyordu. Sadece sesiyle bile her şeyi yapabilir, istediğini elde edebilirdi. Kimse böyle bir güce sahip değildi.

"Peki vampir yakındayken niye onu fark edemiyoruz?" diye sordu Mikhail, sorusu bir kişiye değildi. "Alanı taradım ve bizim ırkımızdan kimseyi göremedim, Byron'ı bile."

"Ben yapamazken Shea vampiri fark etti," dedi Jacques. "İlk başta ona inanmakta şüphe ettim ama birleştiğimizde gördüğünü hissettim."

Shea meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Bunun nasıl olduğunu açıklayabilir misin şifacı? Biri bunu nasıl yapabilir?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Gregori büyüleyici gümüş gözlerini ona dikti. "Ayağın altındaki yeri sallayabilir, gökyüzünde şimşek çaktırabilir, bir düşüncemle seni nefessiz bırakabilirim. Bir fareden özgürce koşan kurda kadar her şeyim ben. İnanman için bu yeterli değilmi?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Sesi adeta kara büyü gibiydi. Shea buna inanıyordu. Ürperip Jacques'a yanaştı. Hepsi Gregori'ye güveniyordu ama o da kadimlerden biri değil miydi? Hepsi ona bir vampirin kendini saklayıp normal görünebileceğini söylemişlerdi. Hiçbiri ondan şüphe etmiyordu. Yüzyıllardır onun en tehlikeli ve en bilgin olduğu kabul ediliyordu. Ve onların şifacısı olup kanını vermişti. Shea'nın beyni bulmacanın parçaları üzerinde çalışıyordu.

Bu imkânsız. Jacques onun düşüncelerini yakalamıştı.

Neden? diye diretti Shea.

Mikhail bilirdi. Bunu nasıl bildiğini bilmiyorum ama Gregori bunu Mikhail'den saklayamaz.

Adeta çileden çıkmışçasına bir soluk verdi Shea.

Jacques onun kadınsal alınganlığına gülümsedi. Shea, Gregori'nin kadınlara olan davranışından gerçekten nefret ediyordu.

"Birkaç metre ötede bir insan var," dedi Mikhail. "Diğerlerini göremiyorum. Jacques'in eski evine doğru gidiyor. Gidelim mi?"

Işık şimdi gökyüzünü aydınlatıyordu. Kümelenmiş siyah bulutlara ve yağmurun sürekli yağmasına rağmen, gökyüzünde gri renkler hâkimdi. "Git Mikhail," diye ısrar etti Raven yumuşak sesiyle. "Gitmek zorundasın. Yoksa her zaman onu ben öldürdüm diye düşüneceğim. Eğer gitmezsen, bu benim yüzümden olacak."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Gitmek zorundasın," diye ekledi Shea, Jacques'in kara gözlerine bakarak. Gidecekti de Shea büyük bir inançla bunu hissedebiliyordu. Gün gelecek Jacques çocukluğunu, Byron ile büyük arkadaşlığını ve Byron'ın barış önerisini nasıl geri çevirdiğini hatırlayacaktı. En azından kendi aklı için bunu yapmaya ihtiyacı vardı.

Biliyorum. Kızın düşüncelerini paylaşırken kızın zihninde yumuşak bir onay belirdi. "Ben gideceğim Mikhail," dedi yüksek sesle. "Sen kalır kadınları korursun. Bu tek yol."

"Çok iyi bir tuzak olur," diye uyardı Gregori. "Hatta bir tuzaktan da daha fazlası. Kurnaz birine göre oldukça dikkatsizlik olur."

"Bu yüzden hepiniz gitmelisiniz," dedi Raven. "Shea ve ben burada bekleyeceğiz. Burada beklerken onun araştırma kanıtlarını da yok ederiz."

Shea soluğunun kesilmesini önleyemedi. Meydan okurcasına çenesini kaldırdı. Bu güçlü yaratıklar onu korkutamayacaklardı. Gözlerini diğerlerinin üzerinde gezdirdi. "Hayatımın birçok yılını bilgi toplamakla geçirdim," dedi öfkeyle.

Raven onun elini tutup uyarırcasına sıktı. Shea'yı Jacques'ın yanından çekip, kulübenin kapısına getirdi. "Tamam Shea, biz bunu konuşuruz."

"Eğer geç olur bizden bir uyarı alırsanız, hemen bu yeri terk edip güvenli bir yere gidin," diye uyardı Mikhail ruh eşini. "Kahramanlık yapmaya kalkışma. Bunun için söz ver bana."

Raven gözlerinin içine gülümsedi, şefkat dolu bir davranıştı. Başını tamam anlamında salladı. "Çocuğumuzu asla tehlikeye atmayacağım, aşkım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Mikhail uzanıp Raven'in yüzüne parmak uçlarıyla dokunarak tenini okşadı, sonra bedeni dalgalanıp kıvrandı ve üstünde yeni uzantılar belirdi. Kollarını ve sırtını kürkler sardı. Güçlü bedeni eğildi ve sıçrayıp yere konduğunda büyük, kara bir kurt şeklinde koşmaya başladı.

Shea'nın gözleri kocaman olmuştu, bu çabuk değişim karşısında şaşırmıştı. Bir adamın kurda dönüştüğünü görmek inanılmazdı. Kalbi öyle hızlı atıyordu ki yerinden çıkacak diye korkuyordu. Bunun heyecandan mı yoksa korkudan mı olup olmadığından emin değildi .Jacques!

Tamam aşkım. Onu sakinleştirmek için yanına gelip dudaklarını alnına değdirdi. Etrafımızdaki hayvanlardan yararlanmak için kullandığımız bir yöntem. Bu bizim için çok doğal. Bunun sayesinde, tenimizi ve gözlerimizi güneşten koruyabiliyoruz.

Şimdi iyiyim vahşi adam. Shea titremesini yatıştırmak için derin bir nefes aldı. Raven'in eline yapışıp, bilinçsizce bıraktığını sonradan fark etti.

Jacques Shea'yı alnından öptü.

Gregori'nin gümüş gözleri her iki kadında gezindi, sonra Shea'da durdu. "Çocuk korunmak zorunda. Raven akıllı davranacakmış gibi görünmüyor, gerçi aklı da yok ya. Mikhail'in de onun yüzünden kafası karışmış, önceliğinin ne olduğunu göremiyor, bu yüzden görev de sana düşüyor. Hepimizin hatırı için bu çocuğa göz kulak olmalısın. Anladın mı?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea o gözler karşısında büyülendiğini hissediyordu. Onun sebeplerini tamamen anlayamıyordu ama onun zorunluluğunu hissedebiliyordu. Başını salladı Shea. "Ona bakacağım şifacı."

"Bu sırf benim hatırım için değil, hem insanlar hem de Karpatyalılar için. Bu çocuk yaşamalı Shea," diye yeniledi. "Yaşamak zorunda."

Shea bu uyarıyı veya ricayı dikkate alması gerektiğini, aksi takdirde onun ruhunun lanetleneceğini hissediyordu.
Bu çocuk onun tek umuduydu. Shea ilk kez onun vampir olmadığına inanıyor, dönme korkusunun çok büyük ve bu çocuğun onun kurtuluşu olduğunu anlıyordu. Shea yeniden başını salladı. Gregori onun tehlikeyi anladığını görmek için doğruca gözlerine bakıyordu.

Ona olan saygısından, Gregori de şekil değiştirip Jacques'in eski evine yola koyulmadan önce, Shea'nın görüşünden çıkmak için ormana yürüdü.

Raven fırtınadan korunmak için kulübenin kapısını açıp, odanın kucağına bırakıverdi kendini. "Buna alışacaksın. Mikhail ile ilk tanıştığımda, onun ne olduğu hakkında ufacık bir fikrim yoktu. Onun da benim gibi psişik yeteneği olduğunu sanmıştım. İnan bana, gerçeği öğrendiğimde büyük bir şok yaşadım. Böyle varlıkların olduğunu bile bilmiyordum."

Shea gülümsemeyi başarabilmişti. Kulübesine dönmek, bildiği eşyalarıyla çevrelenmek oldukça rahatlatıcıydı. "Bu olanlara inanacağımdan şüpheliyim. Amerika'daki ofisimde uyanmayı bekliyorum hâlâ." Bir havlu çıkartıp Raven'a verdi ve bir tane de kendisi için aldı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Saçları olduğu gibi su içindeydi. Havluyla saç kurutmak gibi sıradan şeyleri yapmak oldukça huzur vericiydi.

"Biz normal bir hayat yaşıyoruz Shea. Olağanüstü bir yerde, Mikhail ile benim çok güzel bir evimiz var. Mikhail'in uğraştığı bir sürü iş var. Arkadaşlarımız, dostlarımız var. Jacques'a olanlar bizim için çok korkunçtu. Onun sana sahip olmasına ve hepimizin birarada olmasına öyle memnunum ki," deyip bir sandalyeye oturdu Raven.

Shea yatağa yaslanıp Raven'ı inceledi. Hafif açık tenli, kadife mavisi olağanüstü gözleriyle oldukça güzel bir kadındı. "Jacques hâlâ hasta. Hayatını hatırlamak için çabalıyor. Bu çok zor." Huzursuzca yürümeye başladı. "Onun için endişeleniyorum. Her zaman aklı başında olduğuna inanamıyor, içinde büyük bir acı var."

Shea? Bana ihtiyacın varmı ? Jacques'in sesi zihninde belirdi birden, oldukça endişeliydi sanki kızın düşüncelerini yakalamıştı.

Jacques'in tamamen onu bırakmadığını anlamıştı Shea. Buna üzülmesi ve kırılması gerekirdi ama doğruyu söylemek gerekirse, oldukça güvende hissediyordu kendini. Yakın olmalarına çoktan alışmıştı.

Ben iyiyim Jacques. Sen sadece kendine dikkat et.

Her zaman onunla konuşabileceğini, istediği ve ihtiyacı olduğu anda onunla temasa geçebileceğini ve sıkıntıda olduğu zaman Jacques'in bunu anlayacağını bilmesi benzersiz bir histi.

Shea Raven'i izliyordu. Onun derin bir nefes aldığını fark edince hemen yanına gidip, nabzına baktı. Raven kahkaha atarak geri çekildi. "Kocam muzurun teki. Benden uzakta olduğunda bile onu düşünmem hoşuna gidiyor. Ben iyiyim. Bunlar seni deli edecek ama her zaman

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

şaşırtıcı ve komik olurlar. Önlerinde uzun bir hayat olduğundan, bu oldukça iyi bir şey. Tamamen can sıkıcı bulduğun biriyle asırlar paylaşmak tam bir cehennem olurdu, değil mi?"

"Şifacı ne kadar tehlikeli?"

Raven derin bir nefes aldı. "Gerçek şu ki Gregori Karpatyalıların en tehlikelisi. Mikhail, Gregori'nin ondan daha güçlü olduğuna inanıyor ve gerçekten de öyle. O çok fazla şey biliyor. Mikhail bu aralar ondan çok korkuyor. Eğer bir vampire dönüşürse hepimiz büyük tehlikedeyiz demektir. Mikhail onu seviyor. Biz de öyle. Bu yüzden fazla geç olmadan bir bebek yapmaya karar verdik ona bir ruh eşi vermeye. Karpatyalıların hiç kız çocukları yok. Kimse nedenini bilmiyor ama doğan çocuklar da ilk bir seneyi zor atlatıyorlar. Mikhail ve Gregori bir insan ruh eşinin onlara dişi doğuracağına inanıyorlardı ve Gregori'nin bu çocuk için kız demesine göre sanırım haklılar da. O her şeyi bilir."

"Bu yüzden, babam da bir kız çocuğunu bu kadar çok istiyordu. Annem ona hamile olduğunu hiç söylememiş ama Noelle erkek doğurduğunda onun ne kadar üzüldüğü günlüğünde vardı."

"Babanla kısa bir tanışmamız oldu," dedi Raven yumuşak bir sesle. "Noelle'in öldürülmesi onu delirtmişti. Suikastçıları avlamak istiyordu ama Mikhail bunun çok tehlikeli olduğunu, onun da kafasının karışık olduğunu söyledi. Birkaç yıldır devamlı uyuyordu."

"Sadece uyuyor muydu?" Shea adını koyamadığı bir sebepten oldukça öfkeliydi. Karısı öldürülmüşken, metresi tek başına hamileyken ve oğlunu büyütürken onun uyuması Shea'yı kızdırmıştı. Babasını hiç sevmeyecekmiş gibi tuhaf bir hisse kapıldı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bu insanları anlamak zorundasın, Shea. Taşıdıkları bu gücü, ortalığı mahvetme kabiliyetlerini. Toprağa emredip, bütün şehirleri yıkabilecek bir depreme sebep olabilirler. Kontrol onlar için büyük bir mesele. Gregori gibi biri adeta saatli bir bomba. O bunu biliyor, Mikhail bunu biliyor ve hepimiz bunu biliyoruz. Rand çıldırmıştı, etrafında herkese zararlıydı. Mikhail insanların ve Karpatyalıların güvenliğini sağlamak için doğru bildiği şeyi yaptı. Rand buna itaat etti çünkü Mikhail onların seçilmiş lideri. Kimseyle görüştürülmedi, oğluyla bile. Şimdi ise yapayalnız zamanını yeraltında geçiriyor."

"Ve Rand annemden de kimseye bahsetmedi," dedi Shea üzülerek. "Annemin hayatı mahvoldu. O bunu engeleyebilirdi."

"Üzgünüm, böyle yetişmek senin için muhakkak korkunç olmuştur. Eğer annen Rand'in gerçek ruh eşiyse ozaman onsuz yaşamaya dayanamamıştır. Bu ruhların birleşimi." Raven iç çekip, Shea'nın yüzündeki üzgün ifadeyi görmemek için bakışlarını başka yöne çevirdi. "Noelle, Rand'in gerçek ruh eşi değildi. Kadının onu sevdiğini düşünmeyi isterdim ama bütün her şeyi düşününce onun için Rand sadece bir saplantıydı. Rand'in neden buna sebep olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Noelle gerçek ruh eşini beklemeyecek kadar aptal bir kadındı. Rand çok yakışıklı bir adamdı.Noelle aşk için yanlış kişiyi arzulamıştı.

Annemin günlüğünü okuduğum ilk günden beri Rand'e ne kadar iğrenç bir kişi olduğunu söylemek istedim. Annemin Rand'e hissettiği gibi ben de Jacques'a aynı duyguları hissetmek istemiyorum. Çocuğumu ihmal edip ölmeye çoktan razıymışım gibi yaşamak ve sadece kızımın kendi ayakları üzerinde durduğunu görene kadar beklemek istemiyorum."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Herkes güçlü değildir Shea," diye tavsiyede bulundu Raven. "Ruh eşi olmadan Grcgori'nin ne kadar süre dayandığına bir bak. Mikhail ve Jacques, Aidan ve kardeşi Julian diğerlerinden çok daha uzun beklediler. Yıllarca dayanmaya gücü olmadığından dönüşmüş çok kişi var. Neden? Neden Gregori de vampir değil? Annene olanlar sana olmayacak, çünkü sen aynı kişi değilsin. Sen çok güçlüsün. Ve annen ona ne olduğunu anlamadı bile."

Shea aniden huzursuzlanarak odada yürümeye başladı. Sohbet midesini düğüm düğüm etmişti. Gregori gerçekten şehirleri yıkabilecek bir deprem yaratabilir miydi? Doğmamış çocuğu korumak onun düşündüğünden de önemliydi. Yüzlerce, belki de binlerce kişinin hayatı buna bağlıydı. Gregori'nin de ona anlatmak istediği buydu, Vampire dönüşmeden, birçok kişinin hayatını kurtarmak için bu çocuğa ihtiyacı vardı.

"Seni derin bir suya atıp, ders almadan yüzeceğini söyledikleri için üzgünüm Shea. Keşke sana yardım edebilseydim," dedi Raven yumuşak sesiyle.

"Sanki uzun zamandır korkuyormuş, başka bir hayat bilmiyormuşum gibi hissediyorum," dedi Shea. "Aklını koruması için Jacques bana güveniyor ve şimdi de bunlar oluyor. Umarım sen haklısındır Raven. Umarım ben gerçekten çok güçlüyümdür."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Jacques ormanın bitimindeki çayırın kenarına geldiğinde, Mikhail dikkatle arazinin karşısına yürüyordu. "Kurt kapanları," dedi kısaca ve incelemesine devam etti.

"İnce tellere dikkat et, bizim gözümüzle bile fark edilmeyebilirler," diye uyardı Jacques. "Telleri görmememiz için vampir bir şey yapmış olmalı."

Gregori kendi şekline büründü. Sabah havasını içine çekerek öylece duruyordu. "Bu dev bir tuzak, arkadaşlar. Byron'ın yanında birini bulacağımızdan bile şüpheliyim."

"Eğer Byron içerideyse," diye onayladı Jacques. "Diğerleri nerede?"

"Vampir güneşten korunmak için yeraltındadır," dedi Mikhail. "Bir kez dönüştü mü gün ışığını görmesini sağlayacak bir şey yok."

"O zaman ya insan arkadaşı?" diye sordu Jacques yüksek sesle.

Mikhail omuz silkti huzursuzca. "Bence görünmez olup sessizce ilerleyelim."

"Dağılalım böylece ihtiyaç olduğunda birbirimize yardım edebiliriz."

"Teller." Gregori'nin sesi duyulamayacak kadar alçaktı. "Çayırın her tarafında çeşitli yüksekliklerde bir dizi tel var. Bir boğazı kesebilecek incelikteki teller yüzünden, birçok yerden kesilmiş bir halde beklemek bizi oldukça zayıflatır. Bu yere girebilecek diğer insanlar ve hayvanlar hiç düşünülmemiş."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Ahh evet, onları şimdi görebiliyorum. Bizim vampir çok zekiymiş," dedi Mikhail. "Kesinlikle bekleniyoruz ama sanırım akşama kadar değil. Belki onun insan arkadaşları engel korkusu olmadan, bütün gün Byron'a işkence edeceklerini düşünerek ihtiyaçlarını almaya gitmişlerdir."

"Bilmiyorum Mikhail. Burada bir şey beni rahatsız ediyor," diye uyardı Gregori. "Burada bir terslik var."

"Ben de öyle hissediyorum," diye onayladı Jacques, "ama tam olarak bunun ne olduğunu açıklayamıyorum. Sanki bunların hepsi önceden düzenlenmiş ve biz de örümcek ağında dolaşıyormuşuz gibi. Bu yeri biliyorum. Sanki yeniden oluyormuş gibi acıyı ve işkenceyi hissedebiliyorum." Öyleydi de, içi burkuluyor ve karnı kasılıyordu. Eti çekilip, acı onu sardığında, dışarıdan sakin görünmeye çalışmak oldukça zordu. Zihni parçalanıyordu, böylece neyin gerçek neyin kâbus olduğunu ayırt edemiyordu.

"Belki Byron'ın acısını hissediyorsundur," dedi Mikhail endişeyle. Jacques'in yüzünde kayıtsız bir ifade vardı ama çizgileri derinleşmiş, alnında da kırmızı lekeler oluşmaya başlamıştı.

Jacques, canınmı acıyor? Yanına geleceğim. Shea'nın yumuşak sesi zihninde dönüyordu. Düşüncelerini anlamış ve onu kendine getirmeye çalışıyordu. Shea, her zamanki gibi, onu gerçekliğe bağlayan biricik limanıydı.

Orada kal ama benimle hep temasta ol Shea. Bu yere bu kadar yakın olmak kafamı karıştırıyor. Beni kendimde tutmana ihtiyacım var.

O yalvarıyordu ama Jacques'in başka seçeneği yoktu. Shea onun ruh eşiydi ve zihnindeki varlığı, bu görevdeki başarı ile başarısızlık arasındaki

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ince çizgi demek oluyordu. Jacques diğerlerinin ölümüne sebep olmak istemiyordu.

Gregori'nin güzel dudaklarında korkunç bir gülümseme belirip, gümüş gözleri huzursuzca tehlike saçmaya başladı. "Bizi yakalamak istiyorlar Mikhail. Bizi, ırkımızın en güçlü iki kişisini. Belki gerçek bir güç gösterisine ihtiyaçları vardır."

Jacques Mikhail'e bir göz attı huzursuzca. Belki bu, bedeninin her yanığı, her kesiği hissetmesinden kaynaklanıyordu. Eğer biri hissedebiliyorsa, acı sürekli biraz daha artardı. Bir vampire benzemeksizin, bir Karpatyalı korkunç bir hissiyata sahiptir. Jacques, hiçbir erkeğin, insanın ya da Karpatyalının dayanamayacağı acılar çekmişti.

Geri gel Jacques. Shea'nın sesi endişe doluydu.

Gelemem. Benim kaderimi paylaşsın diye Byron'ı bırakamam.

Acını hissedebiliyorum Jacques. Yaptığın şeye odaklanmada zorlanıyorsun. Zihnin çok karışık. Eğer yakalanırsan Byron'a ne yararın olacak? Bana geri gel.

Onu buradan çıkartacağım. Sadece benimle kal Shea. Jacques kıza odaklanıp, gittikçe büyüyen acısıyla savaşmak için zihninde onun gücünden ve sıcaklığından destek alıyordu. Toprak ayağının altından kayıyor gibi görünüyordu, yağmur ona yağıyordu. Eti yanıyordu; kokusunu alabiliyordu.

Kesikler açıldı ve iyice kanamaya başladı. Acı onu sarıp, kaslarını ve kemiklerini eritirken göğsüne yapıştı. Boğazı tıkanıyordu nefes almak

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

imkânsızdı. Kalbi hızlı hızlı atıyordu öyle ki patlayacakmış gibi hissediyordu.

"Jacques!" Gregori koluna yapıştı. "Tuzağın bir parçası da senin için hazırlanmış. Vampir senin buraya gelip, ağa takılacağını biliyordu. Çektiğin korkuları ve acıyı arttırıyor. Vampir burada değil. Sadece tuzağa düştüğün hissine kapılıyorsun. Gerçek olmadığını düşün ve bununla mücadele et."

"Anlamıyorum." Jacques'in bedeni kırmızıya boyanmış, gömleği lekelenmişti. Gözleri acıdan ve delilikten parlıyordu.

Anlıyorum. Shea zihnindeki bilgiyi kaptı. Sevgisinin sıcaklığıyla ona sarıldı.

Beni hisset Jacques.

Sadece bana ve birbirimize dokunduğumuzda, öpüştüğümüzde ne hissettiğine odaklan. Shea bunu zihninde canlandırdı sahiplenircesine ve şefkatle ona sarılıyor, ağzı iştahla onun ağzına kenetleniyordu. Hissettiklerini yolluyordu ona ateş ve yumuşaklığı, ona olan ihtiyacını ve isteğini. Shea'nın ağzı da onunki kadar açtı. Elleri onun saçlarına dolanıyordu. *Hisset beni Jacques*. Fısıldayışı adeta dokunuyormuş gibi Jacques'in tenini yıkıyordu.

Jacques odağını, sadece Shca'nın kokusu, tadı, parmaklarının dokunuşu ve yumuşak sesi dışındaki her şeyi engelleyene dek daralttı. Shea onun dünyası oldu ve daima öyle olacaktı. Başka hiçbir şey gerçek değildi. Shea onun kalbi ve nefesiydi. Nefesi onun nefesini de düzenliyordu. Kalbi onun kalp atışlarını normal ritmine soktu. Jacques'in teni yanıyordu ama acıdan daha çok duyusal ihtiyaçtan. Nefesi

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

onun kulağını ve zihnini ısıtıyor gibi görünüyordu.

Seni seviyorum Jacques. Yapman gerekeni yap, sonra hemen bana gel. Shea aşkının sıcaklığını bırakarak gönülsüzce ondan ayrıldı.

Jacques şu anki duruma dönmek için başını iki yana salladı. Hemen ayağının altındaki toprak sallanıp, acı onu sarmaya başladı. Fakat vampir ikinci kez onu ele geçiremeyecekti. Shea'nın ağzının tadına, elinin altındaki kalçasının kıvrımına, kahkaha atarken gözlerindeki ışıltıya odaklanarak öne doğru atıldı. Kendini tuzaktan kurtarıp açık alana çıkarken, Shea'yı kalbinde tutuyor ve gözlerinin önüne kızıl saçlarının görüntüsünü getiriyordu.

"Güzel," diye onayladı Gregori. "Ama bu vampir oldukça uzman. Bu gidişattan hiç memnun değilim Mikhail. Telleri üstten geçip, farklı yerlerden eve gidelim. İlk ben gideceğim. İnsanlarımız ikinizden birini kaybedemez."

"Gregori, eğer çocuk senin ruh eşinse ve sen bir dikkatsizlik yaparsan, o zaman kızı ölüme mahkûm edersin. Bu deliliğe atılırken, bu da aklında bulunsun," diye hatırlattı ona Mikhail.

Gregori'nin gümüş gözleri eski arkadaşına odaklandı. "Ona zarar verme gibi bir şansım olduğunu düşünüyor musun? Onun için ne kadar süre bekledim. Bu insanlar hiçbir şey. İnsanlarımıza uzun süredir acı çektiriyorlar. Bunu durdurma niyetindeyim."

Mikhail başını salladı, kara gözleri erkek kardeşininki gibi buz siyahıydı. "Bunu yapabilecek misin, Jacques?"

Jacques'in gülüşü korkunç bir intikam sözü veriyordu. "Benim için endişelenme. Bunu dört gözle bekliyorum."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Mikhail iç çekti. "İki kana susamış barbar kendilerini karanlık çağda sanıyor."

Jacques, Gregori'ye baktığında korkunç bir gülümsemeyi paylaştılar. "Karanlık çağ o kadar da kötü değildi. En azından, adalet kadınların endişesi olmadan kolaylıkla dağıtılacak."

İkiniz de yumuşadınız, diye kıs kıs gülüyordu Gregori. "Şüphesiz bizim insanlarımızın büyük sorunları var. Kadınlar en başta geliyor ve siz iki aptal âşık, sadece onları takip ediyorsunuz."

Jacques'in bedeni dalgalanıp şeffatlaştı. "Kimin yumuşadığını göreceğiz şifacı." Bedeni tamamen görünmez oldu.

Mikhail, Gregori'ye bir göz atıp omuz silkti ve sonra gruba uydu. Bunların hiçbiri hoşuna gitmiyordu. Gregori patlamayı bekleyen bir saatli bombaydı. Tanrı bilir, Jacques da neler vardı. Gün ışığından zayıf düşerlerken, bir düşmanla yüzleşmek için berbat bir zamandı.

Gregori bedenini yok etmeden önce, Mikhail ve Jacqucs'in kaybolmasını bekledi. Güneş ışığı karanlık bulutlardan geçip gözüne çarparken, irkilerek kendini gökyüzüne fırlattı. Sessizce küfretti. Raven insanlarının kabiliyetleri hakkında hiçbir şey bilmeyen bir kadınla beraberdi. Çok zayıftı. Çocuk onun tek umuduydu ve dönüşme eşiğine gelmiş bir Karpatyalı erkeği kurtarmak büyük bir aptallıktı. Birkaç yıl sonra Gregori onu avlamak zorunda kalacaktı.

Jacques parlayan tellerin üstünden çayırın karşısına geçti. Su ince tellerin üzerinde kristal damlaları gibi parıldıyordu. Kararmış harabenin etrafında küçük bir tur atarken, yerdeki gizli girişi aradı. Tam olarak onun nerede olduğu ya da diğerlerinin de bunun hakkında bir fikri

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

olmaması canını sıktı. Kendini tamamen yalnız ve yetersiz hissediyordu.

Yumuşak bir kahkaha sıcaklık yolluyordu bedenine. *Ne zamandan beri yetersizsin? Sözde yatakta çaresizce yatarken bile beni deli. ediyordun. Beni ilk öptüğünde aklımı başımdan alınıştın. Bu hiç de yetersizlik değil.*

Jacques bedenindeki gerginliğin azaldığını hissediyordu. Shea kahkahasıyla, sıcaklığıyla onu rahatlatmanın bir yolunu buluyordu. *Kilerin girişine bakıyorum. Yer hiç bozulmuş gibi durmuyor.*

Çayırın karşısına geçip yanık araziye yaklaşırken, taş ocaklık benim sağ tarafımda duruyordu. Sağ taraftanı etrafı dolaşmıştım, Kapı toprağa gömülüydü, Onu göremiyordum ama elimle hissedebilmiştim. Taş ocaklığın, sağ tarafta üç metre ötemde olduğunu hatırlıyorum.

Teşekkürler küçük kızıl. Jacques yağmur altına çöküp elini çamurlu yüzeyde gezdirmeye başladı.

"Burada bir şey var," dedi Mikhail yumuşak bir sesle, gözleri saklı tuzağı arıyordu. Yeri incelerken bedeni alanın etrafında dolanıyordu. "Yerde izler var sanki bir dalla çizilmiş gibi. Toprak ve kayalar bu yere toplanmış."

"Ona dokunma!" diye emretti Jacques sertçe. "Ocaklık senin sağ tarafında biraz daha uzakta olmalı."

"Bunu hatırlıyor musun?" diye sordu Gregori şüpheyle.

"Shea hatırlıyor. Başka bir tuzak daha olmalı. Yağmur bu izleri silmiş."

"Bu tuzakları kurmak için çok zamanları yoktu," diye yorum yaptı Mikhail. "Eğer öyleyse Byron'ı götüreli bir saatten fazla olmadı."

"Belki de Mikhail, biz bu vampiri küçümsüyoruz.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Böyle tuzakları ben de yapabilirim, sen de. Aidan ve Julian da, şüphesiz Jacques da. Böyle bir güce sahip olan başka kimi tanıyoruz?" diye sordu Gregori yumuşak bir sesle.

"Altı yüz yaş üstü birkaç kişi var," dedi Mikhail.

"Belki bu, yaştan daha çok bir nefret işidir," diye söylemeye cesaret etti Jacques. "Bana yapılanlar fazla öfke doluydu. Bu bir nefret, bir intikam işi gibi."

Gregori ve Mikhail anladıklarını belirten bir bakış attılar birbirlerine. "Elbette, haklı olabilirsin Jacques."

Mikhail de aynı fikirdeydi. "Bir vampir bizi kendine çekmeye çalışmaktan çok bizden kaçınacaktır. Böyle bir nefreti gerektirecek kadar kimi kızdırmış olabilirsin?"

Jacques omuz silkti sakince. Kendi kini de derin ve için için yanıyordu. Öfkesi öyle köklüydü ki onu hapsedenlerle karşılaştığı anda, içindeki şeytanın şahlanacağını biliyordu. Ondan bu kadar nefret eden her kimse, içinde ondan büyük bir nefret yaratmıştı. "Geçmişimi benden daha iyi biliyorsunuz," dedi Jacques. "Burada. Kapı burada."

"İnsan uyuyor." Mikhail görünmeyen adamı zihniyle inceliyordu. "Rahatsız edilmeyeceğinden oldukça emin."

Gregori de adamı inceliyordu. "Bunların hiçbiri hoşuma gitmiyor Mikhail. Çok kolay gibi görünüyor. Vampir sabahın erken saatlerinde dolaşabildiğimizi biliyor. Çok güçlü olmayabiliriz ama görünmez olup insanları kolayca ele geçirebiliriz."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Sen görünme Gregori, arkamızı kolla," diye uyardı Mikhail. "İnsana kileri açtırıp, bizi içeri almasını sağlayacağım. Jacques ve ben tuzağa bakacağız."

"Jacques ve ben içeri gireceğiz Mikhail. Senin hayatını riske atamayız. Bunu biliyorsun." Gregori cevap beklemedi. Hayatının çoğunu Mikhail'in, ırkı için adalet bekçisini koruyarak geçirmişti. Ruh eşinin var oluşu yaklaşsa bile görevinden vazgeçmeyecekti Gregori. Hemen insanın zihnini ele geçirip bilgileri istedi.

Jeff Smith başında bir ağrıyla uyandı birden çok huzursuzdu. Zihninde ona ait olmayan bir şey vardı. Birkaç gün öncesini ve geçen birkaç saati harfi harfine öğrenmek isteyen bir güçtü zihnindeki. Karşı koymaya çalıştı ama bu şey önemsenemeyecek kadar güçlüydü. Her bilgiyi aktarmaya başlamıştı. Vampir felçli Karpatyalıyı getirmiş, Donnie kurbanı yakmış ve kesmişti. Slovensky kahkaha atıp onu kışkırtıyordu. Vampir kaygısız bir halde öylece duruyor, boş gözlerle olanları izliyor ve Jeff'in ödünü kopartıyordu. Donni ile Slovensky birbirleriyle ve vampirle fısıldaşıp, ihtiyaçlarını almaya gitmişlerdi.

Vampir kimsenin onları bulamayacağına dair söz vermişti akşam çökene kadar büyüleri geçici zindanı koruyacaktı. Diğer vampirler akşama kadar yeraltında olacaklardı. Jeff güvendeydi ve istediği zaman kurbanına işkence edebilirdi. Smith kadına, kızıl saçlı doktora sahip olmak istiyordu. Onunla ne yapacağı ile ilgili güzel düşünceleri vardı.

Jacques bir ses çıkarttı, yüksek değil ama zihninden ve hemen Shea ile temasını koparttı. Onun içinde kabaran şeytana şahit olmasını istemiyordu Jacques. Ağzındaki köpek dişleri derhal patlak verdi ve ölüm

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

vaat eden kırmızı sis şiddetle, öldürücü bir niyetle fışkırıyordu. Kısık ve uyarıcı bir hırıltı çıktı boğazından, sonra da uzak durmasını söylemek istercesine Gregori'ye tısladı.

Mikhail kardeşini yakalamak için ilerledi. "Bu adama ihtiyacımız var."

Gregori, Jacques'ın parçalanmış zihninin sadece bir yere odaklandığını fark ederek, hemen iki Karpatyalının arasına girdi. *Engellemeye çalışma Mikhail, Sana saldırır. O iyileşmedi ve çok tehlikeli. Onu kontrol edemeyiz, üstelik kadınla bağlantısını da kopardı. Shea onun tek dayanak noktası. Bu insanı kurtaramayız.* Öyle ya da böyle önemli olmadığını belli etmek istercesine omuz silkti. Zaten değildi de. Eğer Mikhail onlarla olmasaydı, Gregori çoktan kendi adaletini uygulardı.

Smith zihninin başka biri tarafından yönlendirildiği gibi tuhaf bir hisse kapılmıştı. Bu, bilginin zorla alınması gibi değildi. Bu, bir yabancı tarafından yapılan bir saldırıydı, çelik gibi bir tutuştu zihnindeki, sanki kafatasını eziyordu. Smith çığlık atıp, önünde çaresizce yatan sakatlanmış adama bakmak için arkasını döndü. Gözler açıktı, dik dik ona bakıyordu, acı doluydu ve hâlâ büyüleyiciydi ama kurbanı ölüme yakın görünüyordu. Vampir Jeff'e onun hem bedenen hem de zihnen felçli olduğunu, yapılan eziyetleri hissedeceğini ama kendi ırkından yardım isteyemeyeceğini ya da aynı şekilde insanlara zarar veremeyeceğini söylemişti.

Smith bir bıçak aldı, hâlâ üzerinde kurbanının kanı vardı ve kanlı tabuta doğru bir adım atmasıyla görünmeyen bir güç tarafından hemen duvara yapıştırıldı. Elindeki bıçak kendine doğru döndü. Jeff bağırarak silahı düşürdü. Başı acıdan çatlıyordu. Dışarıdaki her neyse, ondan

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kapıyı açmasını istiyordu. Baskıyı engellemeye çalışarak iki elini başına bastırdı ama ayakları çoktan hareket etmeye başlamış, görünmeyen diktatöre itaat etmişti.

Bir şey sabırsızlıkla söyleniyor ve daha fazla baskı uyguluyordu. Jeff ağır kapıya giden çürümüş merdivenlere ilerlerken, kendi sonuna izin verdiğini de biliyordu. Attığı her adım, keskin dişleri boğazına daha bir yakınlaştırıyordu. Ancak kendini durduramıyordu. Resim zihninde beliriyordu ama yine de kendini durduramıyordu. Eli kapıdaydı. İtti ve...

Kapının yukarıya doğru açılmasıyla, iki pençeli elin onu yakalaması ve yağan yağmura fırlatması bir oldu. Gök gürledi ve bir yıldırım ağaca düşüp, korkunç bir sesle onu ikiye böldü. Kıvılcım yağmuru ortalığı kasıp kavuruyordu. Jeff gökyüzüne fırlatıldığında yeryüzü daha bir küçüldü. Şimdi o yüzün kim olduğunu anlamıştı günlerce işkence ettiği o adamdı. Yedi sene önce canlı canlı gömdükleri adam.

Bu kara gözler ölüm vaat etmiş ve yıllarca onu avlamıştı. Ve şimdi buz olmuş, ateş olmuşlardı. Dişleri bembeyaz parlıyordu ve keskindi. Jeff sıcak nefesi ensesinde hissettiğinde çığlık attı. Dişlerin etini yırtıp, şahdamarını çıkarttığını hissediyordu. Sıcak bir sıvı göğsünden aşağıya aktı. Kendi kanının aktığını görmek için aşağıya baktı. Kalbi yaşamak için tekleyip zihni bir şans için daha yalvarırken, yaratık onu tüketiyordu.

Tecavüz edip öldürdüğü kadınların, Donnie'nin işkence etmesi için onu cesaretlendirdiği adamların ruhları zihninde dönüyordu. Yağmur yukarıya dönmüş yüzüne çarpıyordu. Yaratık bir pat sesiyle onu çamura itti. Jeff kıvranıp emeklemeye çalıştı ve ağaçların arasından bir kurdun

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yaklaştığını görmek için başını çevirdi. Ses çıkarmaya çalıştı ama sadece bir hırıltı yükseldi.

Jacques aşağıya çömelip gözlerinin içine baktı. Jeff Smith'in öylece bakan gözlerinin derinliklerinde beliren şeffaflığı heyecansız bir şekilde izliyordu. "Hak ettiğin cehenneme gideceksin, insan," diye fısıldadı ölmekte olan adamı aşağılarcasına.

Jacques adamın yanına oturdu. Gözlerinden alevler fışkırıyordu ve içindeki şeytan gürlüyor, intikam için kasıp kavruluyordu. Byron kilerdeydi bu insan ve arkadaşlarının yıllar önce ona yaptıkları gibi Karpatyalı erkeğe de işkence etmişlerdi. Adrenalin ve güç bedeninden fışkırıyordu.

Mikhail sinirli bir tavırla bir ileri bir geri yürüyordu. Jacques bir insandan daha çok bir hayvandı, yırtıcı bir hayvanın asırlık içgüdüleriyle hareket ediyordu. Kısık bir sesle devamlı hırlıyordu. Mikhail kardeşinin kendinde olmadığının farkındaydı.

Jacques aşağıya eğilip kana bulanmış gömleği aldı ve insanı tekrar kendine çekti, öldürme ihtiyacı adeta bir volkan gibi fışkırıyordu. Çağrı vahşi ve güçlüydü. Shea'ya yapacaklarına dair söylediği her söz Jacqnes'in zihninde yankılanıyordu. Karpatyalı bir erkeğin eşini koruma ihtiyacı ve intikam açlığı, bu adamın hayatını alması için onu zorluyordu.

Mikhail, Jacques'in içine düşeceği açmazı görebiliyordu. Öldürene kadar kan alma ihtiyacı ile yaşamak onun için çok zordu. O ve Gregori bunu yapmışlardı ama bu telaş bağımlılık yapıyordu ve tehlikeliydi. Jacques'in durumunda ise bu, sonsuza dek sürecek bir hasar bırakabilirdi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Dikkatle kardeşine yanaştı. "*Jacques, bunu yapma. Çok şey kaybedersin."*

Jacques dişlerini göstererek ona döndü ve çıkan uyarı hırıltısı, bir kez daha Gregori'yi iki bedenin arasına girmeye zorladı. "*Bırak onu Mikhail. Eğer onu öldürmek ve bu aptalın kanını tüketmek istiyorsa, bırak yapsın. O artık koruman gereken bir çocuk değil."*

Duruma el koymasını engelleyen Gregori'ye kızarak küfretti Mikhail. Birçok kişiyi böyle anlarda kaybetmişlerdi. Mikhail bir kez Jacques'i kaybettiğini düşünmüştü, bir daha bunu yaşamak istemiyordu. Jacques'in aralarındaki en tehlikeli kişi olduğunu düşünüyordu Gregori. Bir iç çekişle kaçınılmaza bıraktı kendini.

Gregori Mikhail'deki kararsızlığı izleyip, dikkatini Jacques'a verdi sadece verilecek kararı bekliyordu.

Jacques başını döndüren kanı kokladı. Açlığı bastırılmıştı ama dehşet ve öç alma ihtiyacı hâlâ içini yakıyordu. Ateş onu tüketiyordu fakat yine de Shea'nın olduğu serin rüzgâr onu gerçeğe demirledi. Gönülsüzce adamın gömleğinin parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. Jeff Smith kendi başına ölebilirdi ve Jacques nihai öldürme isteğinden vazgeçecekti. Yavaş, derin bir nefes alıp, hırpalanmış bedenden uzaklaşırken, kurbanına yaklaşan kurtları izliyordu. Onu yeniden kontrol altına almaya çalışan şeytanlarını silkip attı. İki Karpatyalıyı düşman yerine arkadaş olarak görmesi uzun zaman almıştı.

Gregori ona doğru başını salladı ve sonra dönüp bayatlamış kokuyu içine çekerek herhangi bir tuzak olasılığına karşı dikkatle kilere girdi. Burası, kan, korku, ter ve yanık et kokuyordu. Byron kana bulanmış

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

tabutta yatıyordu, bedeni simsiyah olana kadar dağlanmış ve binlerce kesikle zedelenmişti. Gözleri hemen Gregori'ye odaklandı, daha endişeli ve çaresiz oldu. Gregori Karpatyalıların yöntemleriyle ona ulaşmaya çalıştı ama Byron'ın zihni donmuştu hareket edip temasa geçmek onun için imkânsızdı. Fakat gözlerindeki üzüntüyü görünce, Gregori kilerin zararsız olduğuna karar verdi.

Jacques ölüm yerine girdi huzursuzca, koku midesini bulandırıyordıı. Gregori'nin sessizce yolladığı uyarıyı aldı ve tabutun yanına gitmedi. Bu çok kolaydı. Vampir onların geleceğini biliyordu ve Jeff Smith masum bir kurbandı. Diğer iki kişi de bunu biliyordu.

Ne düşünüyorsun? Gregori bilmek istiyordu.

Jacques kendini kontrol altında tutmak için uğraşıyordu. Bedeni sürekli sarsılıyor ve öldürme ihtiyacı hâlâ içini kasıp kavuruyordu. Düşünmek, odaklanmak onun için çok zordu. Dışarıdaki kurtların varlığının ve cesedi parçalarken içlerinde oluşan sevincin farkındaydı. Onların basit hayat bakışlarını hissedebiliyordu. Kurtlar aralarına katılması, avlanması ve beslenmesi için onu çağırıyorlardı.

Ne düşünüyorsun, Jacques? Gregori, onun vahşice koşup avlanma, öldürme ve tamamen özgür olma ihtiyacından onu kurtarmak için bilerek adını kullanmıştı.

Doğru olmayan bir şey var. Jacques'in ne olduğu hakkında bir fikri yoktu ama gizlenmiş bir tehlikenin olduğunun farkındaydı.

Byron'ın gözleri dokunaklıydı, çaresizce bir şeyle temasa geçmeye çalıştığı çok belliydi. Gregori yakınlaştıkça, daha huzursuz görünüyordu ve yaralarından kan akmaya başlıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Sakin ol Byron, uyu. Bizi tuzağına düşürecek bir vampir yok. Mikhail dışarıda bekliyor. Üçümüz varız." Gregori'nin sesi güzeldi, saf ve yatıştırıcıydı. "Uykuya dal, kalbini yavaşlat ve bedeninin uyumasına izin ver. Seni iyileştirmek için güvenli bir yere götüreceğim. Kanım güçlüdür. Çabucak iyileşeceksin."

Byron daha çok üzüldükçe bir o kadar da kan fışkırıyordu. Gregori'nin sesi, rüzgârın, suyun ve toprağın kendisi olana dek azaldı. "Birçok kez Jacques ile kan değişimi yaptınız. Onunla temasını korumayı tercih edersen, o da sana kanını verecektir. Bizden korkma. Vampirin kurup da benim çözemeyeceğim hiçbir tuzak yok. Şimdi uyu ve bunu bizi bırak." Sesi bir emirdi.

Byron'ın zihnini kontrol etmek imkânsız olsa da bu sesi duyan kim olursa olsun itaat ederdi. Byron yorgundu ve acıdan kıvranıyordu. Bilincinin çekilip gittiğini biliyordu. Hayatı çekilip gidiyordu ve o böyle yatarken, vampirin ona gösterdiği korkunç şeytani komployu onlara anlatamıyordu. Sadece onların bunu keşfetmelerini umuyordu. Byron kanının akmasını durdurmak için kalbini kapattı. Ciğerleri bir süre ağır ağır çalıştı, sonra bir iç çekişle kendini bıraktı ve bir ölü gibi uyumaya başladı.

Gregori rahatlarcasına iç çekti. "Acısını hissedebiliyorum."

"Ben daha önce hissetmiştim," diye cevap verdi Jacques korkunç bir sesle. "Biz onun yaralarına bakana kadar bir şey hissetmemesi ve bilmemesi daha iyi."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"O benim kanımı istemiyor," diye dikkat çekti Gregori yumuşak, sakin bir sesle. Onda hiçbir şey dalgalanmıyordu onda hiçbir his yoktu. Konuştuğu gibi sakince öldürüp iyileştirebilirdi.

"Onunla temasa geçtiğimin farkındayım. Bunu şereflendireceğim," dedi Jacques. "Şu tuzağı bulalım da onu buradan çıkartalım. Bu yer uğursuz."

Gregori tabutu inceliyor, saklanmış tuzak tellerine ya da bomba gibi bir şeye bakıyordu. Bir elini kutunun kaba tahtasında dikkatlice gezdirdi. "İnsanlar burada bir şey bırakmamışlar. Byron harcansın diye burada. Bir ölüm tuzağı olabilir." Gregori çok dikkatlice tabutta yatan bedeni inceledi. "Hali kötü. Kendini hemen uykuya göndermeliydi. Çabucak ölmek istemiş ya da onların bizi beklediğini bildiği için bizi uyarmak istedi. Cevap her ne olursa olsun, güneş iyice yükselmeye başladı. Onu hemen kanla besleyip ihtiyacı olan toprakla iyileştirebileceğimiz bir mağaraya götürmeliyiz."

"Geride kal şifacı. Onu benim kaldırmama izin ver. Her ne kadar onu hatırlamasam da o benim arkadaşım. Ona verdiğim sözü şereflendirmekten başka bir şey yapamıyorum."

"Yavaşça Jacques. Bomba, eğer varsa, onun altında olabilir." Gregori yaklaştı, böylece zararlı görünen bir şey varsa yok edebilecekti.

Acele edin Gregori. Işınlar güçleniyor ve ben çok huzursuzum, dedi Mikhail.

Jacques çok dikkatlice Byron'ın altına bakıyordu, sanki güneş ışınları onları hiç etkilemiyormuş gibi yavaş ve dikkatlice hareket ediyordu. Kan kokusu burnunu dolduruyor ve yanık et kokusu da midesini bulandırıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Byron'ın kalçalarına yakın küçük bir direnç hissettiğinde hemen durdu. "Burada Gregori, bir tuzak teli ve çok keskin. Bileğimi kesiyor. Onu görebiliyor musun? Bir patlayıcıya bağlı olup olmadığından emin olana kadar hareket etmeye cesaret edemiyorum."

Gregori aşağıya çömelip teli inceledi. "Kaba bir bomba, oldukça gereksiz. Vampir bunu yok etmenin benim için çok kolay olduğunu biliyor olmalıydı."

"Belki de bu iki insandan bir hediyedir. Ne de olsa bir insan tuzağı," diye yorum yaptı Jacques, sorunu halletmesi için sabırla Gregori'yi beklerken. Onun olağanüstü gücü Byron'ın ölü bedenini tek elle kaldırmaya müsaade ediyordu hiç zorluk çekmiyordu. "İkinci bir cihaz var mı? Belki de ilki ikincisi için tuzaktır."

Gregori şimdi daha huzursuzdu. O hilenin ve kurnazlığın ustasıydı. Bu, bir saatte hazırlanamayacak kadar özenle işlenmiş bir komployduu. Bu uzun zaman önce planlanmıştı. Birileri uygulamaya geçmek için fırsat kollamıştı. Fakat ne için? Jacques gibi Mikhail de huzursuzdu. Burada ters giden bir şey vardı ama ne? Kafası karışık bir halde, bir kez daha aygıtı inceledi. Hiçbir şeyi gözden kaçırmak istemiyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Shea kulübenin penceresinden dışarıya, sağanak yağmura bakıyordu. Damlalar gökyüzünden düşen gümüş ipliklere benziyordu. Sebepsiz yere ürperip, kollarını göğsünde kenetledi.

"Neyin var Shea?" diye sordu Raven yumuşak bir sesle, rahatsız etmek istemeyerek.

"Jacques tamamen bağlantısını kesti." Shea zorla yutkunuyordu. Aralarındaki bağdan kurtulup özgürlüğüne kavuşmak istediğinden her zaman emindi ama şimdi Jacques çekilmişti ve o kendini boğuluyormuş gibi hissediyordu. "Ona ulaşamıyorum. Bana izin vermiyor."

Raven oturduğu yerden doğruldu, yüzü durgundu. Mikhail?

Beni şimdi bırak, diye emretti. Raven, Jacques'in akıl sağlığı ile ilgili korku izlenimini yakalamıştı, Mikhail'in onunla bağlantısını kesmeden önce Karpatya erkeklerini saran öfkeyi fark etmişti. Dikkatle boğazını temizledi.

"Bizi bazen hayatlarının zor kısımlarından korumaya çalışıyorlar."

Shea arkasını dönüp kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Onların hayatları mı? Biz onlara bağlı değil miyiz? Onları bırakmamamız için aramızda aşılmaz bir bağ kuran onlar değil mi? Sadece onların hayatı değil. Onlar bizi bu hayata sürükledi ve keyiflerine göre neyi bilip neyi bilmeyeceğimize karar vermelerine hakları yok."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Raven bir elini mavi siyah saçlarının arasından geçirdi. "Uzun zamandır ben de aynısını hissettim," diyerek iç çekti. "Gerçek şu ki hâlâ da aynı hissediyorum. Fakat biz onları, bizim insani değerlerimizle yargılamaya devam ediyoruz. Onlar çok farklı bir insan türü. Onlar yırtıcı hayvanlar, yanlış ve doğru yargıları tamamen farklı."

Raven elini saçlarının arasından geçirirken kaşlarını çattı. "Bebek sahibi olmak için beklemek istiyordum. Ancak Mikhail, Gregori'deki değişiklikleri fark ediyordu ve ikimiz de onun devam etmesi için bir umuda ihtiyacı olduğunu biliyorduk. Fakat bu beni endişelendiriyor, çünkü hâlâ onların dünyasına ayak uydurmada zorluk çekiyorum."

Shea odanın karşısına geçip, Raven'in sandalyesinin yanındaki yatağa oturdu. Kadının sesinde korkuyu duyabilmişti ve içindeki bir şey hemen cevap vermişti. "En azından artık ikimiz varız. Onlara karşı birlik olabiliriz."

Raven yumuşak bir kahkaha attı. "Mikhail ile hayatımı kontrol altında tutmaya çalışırken devamlı böyle bir mücadelemiz var zaten. Bu hamilelikle onun daha da kötüye gideceğini hissediyorum."

"Ve şifacıyı da arkana alacaksın," diye dikkat çekti Shea. "O Jacques'in kardeşinden daha korkutucu."

Raven bir iç çekti. "Keşke bunun doğru olmadığını söyleyebilseydim fakat daha da korkunç olacak, gerçekten çok daha korkunç. Ama onu suçlayamam."

"Onun tam olarak ne demek istediğini anlamadım lakin sana bakacağıma dair bir emir aldığımı söyleyebilirim."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Raven ayaklarını altına çekip öyle oturdu. "Karpatyalıların nadiren çocukları oluyor. Gebe kaldıklarında kız çocuğun olmasını engelleyen bir şey var."

Shea'nın zihni hemen topladığı verilere gitmişti. "Biraz daha açar mısın?"

Raven kabul etti. "Çocuklarımızın yaklaşık yüzde sekseni erkek. Kimse sebebini bilmiyor. Sadece hamilelerin yüzde yetmişi bebeği tam taşıyabiliyor. Çoğu düşük yapıyor ve bu ilk üç ayla sınırlı kalmıyor. Yani her zaman olabilir. Doğan çocukların sadece çok azı hayatta kalabiliyor. Ve yine nedeni bilinmiyor. Doğup da yaşayabilen en son dişi, bundan beş yüz yıl önce doğdu." Raven bir iç çekti. "Erkekler üzgün. Mikhail ve Gregori'nin, gerçek psişik yeteneği olan insan kadınların değişip gerçek bir ruh eşi kimyasına sahip olduklarına dair bir teorileri var. Eğer onlar haklıysa, sorunun en büyüğünü de anlayabilirsin. Kadınlar ve çocuklar olmadan bu tür var olamaz. Erkekler umutları olmadığı için vampire dönüşür."

"Belki doğal bir nüfus kontrol yöntemidir. Uzun süre yaşayabiliyorlar," diye düşündü Shea, Raven'a söylemekten daha çok kendi kendine konuşuyordu.

"Eğer sorunun ne olduğunu çözemezlerse, çok yakında türün soyu tükenecek," dedi Raven üzülerek. "Gregori büyük bir adam. İnsanlarına çok yardım etti ve uzun süre de acı çekti. Dünyanın nefret edip korktuğu bir vampire dönüşmekten çok daha iyi bir kaderi hak ediyor. Ona hürmeten Mikhail, onun avlanıp yok edilmesine izin vermeyecektir ama bu da ona acı verecektir. Tek başına hiç kimsenin, Gregori gibi birini yok

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

edebileceğinden de emin değilim. Uzun zamandır koruyup iyileştirdiği insanlar tarafından avlanmak Gregori için korkunç bir şey."

"Gregori asırlardır neden dişi çocukların olmadığı gizemini araştırmıştır. Bunca zaman sonra da kesinlikle bir sonuca ulaşmıştır. En azından kafasında birkaç fikir oluşmuştur." Shea kendi kendine kuramlar oluşturuyordu. Birden Gregori ile konuşup asırlardır topladığı bilgileri duymak istedi.

"Kesinlikle üzerinde çalıştı. Belki ikiniz bir araya gelip, bu konu üzerinde tartışırsanız bir şey bulabilirsiniz," dedi Raven düşünceli şekilde. "Ama anla Shea, bizim insanlarımızdaki hiçbir bilgi yanlış kişilerin eline düşmemeli. Irkımız ile ilgili her bilgi tehlikeli olabilir. İnsanlarımızın iyiliği için araştırmalarının hepsini yok etmen gerek."

"Benim elimde Karpatyalılarla ilgili bir bilgi yok, Raven. Böyle bir ırkın varlığını bile düşünmedim. Ben kan hastalığı için bir cevap arıyordum. Bu bölgedeki insanların, uzun zamandır vampir olmakla suçlandıklarını düşünüyordum. Birçok efsanenin buradaki bir gerçeğe dayandığını ve bunun sebebinin de burada olacağını düşündüm. Babamın bu bölgeden olması buraya gelmemi sağladı ve bulduğum şeye bir bak. Dürüst olmak gerekirse Raven,benim kayıtlarımda Karpatyalıların sahip olduğu güçlü bir ırka dair bir bilgi yok. Hepsi tıp ile ilgili."

"Yine de bizim için tehlikeli. Bunlar bilim insanlarının ellerine düşerse onları araştırmak isteyeceklerdir." Raven bir elini Shea'nın koluna koydu. "Üzgünüm, kayıtların için yıllarını harcadığını biliyorum ama sen kendi sorularına bir cevap bul yeter, paylaşman tehlikeli olabilir."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Çalışmam benim de sahip olduğum kan hastalığını taşıyan insanlarla ilgili."

"Bu kan hastalığı değil ve onların tedaviye de ihtiyacı yok. Onlar tamamen farklı bir tür, insan değiller ve etkili bir tür olarak da gelişiyorlar. Çok çalışıp topluma katkıda bulunuyorlar ama insan ırkı tarafından bir türlü kabul edilemiyorlar. Eğer bir tıp araştırması yapmak istiyorsan, o zaman neden bebeklerimizi tanıyamadığımız gibi gerçek bir sorun üzerine araştırına yap. Neden bizim bebeklerimiz ölüyor? Neden kadınlarımız dişi bir çocuk doğuramıyor? Bu paha biçilmez bir hizmet olur. İnan bana, bütün Karpatyalılar ebediyete dek bundan memnun olurlar. Ben de memnun olurum." Korumak istercesine elleriyle karnını sardı. "Eğer bu bebeği taşıyabilirsem, doğumdan sonra onu kaybetmeye dayanamam." Raven birden doğruldu. "Bunu yapman için yalvarıyorum Shea. Hepimiz için bunun cevabını bul. Yapman için yalvarıyorum."

"Gregori'nin yıllardır başaramadığı şeyi yapmak mı? Şüpheliyim. O benden çok daha bilgili görünüyor." Shea eleştirel yaklaşıyordu.

"Gregori, psişik yeteneğine sahip insan kadınlar fikrini öne süren tek kişi ve haklı olduğundan da eminim. Sen ve senin annen de bu teoriyi doğruluyor. O ayrıca, Karpatyalı kadınların kimyasında dişi kromozomların oluşmasını imkansızlaştıran bir şeyin olduğunu da düşünüyor."

"Onun kadınlara suç atacağını bilmiyor musun?" Shea aşağılarcasına burnunu çekti. "Büyük olasılıkla insanlardaki gibi onlar cinsiyetleri belirliyor ve onlar kız çocuğa sebebiyet vermiyor," diyerek gülümsedi Raven'a. "Erkekler kendi sonlarını kendileri getiriyor."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Raven kahkaha attı. "Mikhail bizi duysa bir daha asla seninle konuşmama izin vermez. Zaten benim çok özgür ve saygısız olduğumu düşünüyor." Omuz silkti pervasızca. "Büyük olasılıkla doğru ama çok komik. Yüzündeki acılı ifadeyi görmek hoşuma gidiyor. Çok tatlı oluyor."

"Tatlı mı? Bu tespiti seveceğine bahse girerim." Shea ayağa kalkıp, huzursuzca odada dolanmaya başladı. Jacques ile temasa geçememesi onu rahatsız ediyordu ve Raven'ın bunu fark etmesini istemiyordu. Jacques zihnen ondan çekileli çok olmamıştı ama yine de endişeden daha çok tedirgin hissediyordu. Zihinsel dokunuşunun rahatlığını özlemişti. "Belki haklısın. Belki şu kâğıtları yok etmem gerekir. İğrenç Don Wallace'in onları bulup birine karşı kullanma düşüncesinden bile iğreniyorum. Bu adam bir sosyopat. Gerçekten Raven, o hasta biri."

Shea gönülsüzce kâğıt yığınlarım toplayıp, şöminenin yanına gitti. Not defterlerinde de oldukça tereddüt ediyordu. Bilimsel bilgilerin yanında toplulukla ilgili birçok güzel hikâye de toplamıştı. Bunların hepsini yakacak olmaktan dolayı tedirgindi. Derinden bir nefes alarak onları şömineye attı ve peşinden de bir kibrit çaktı.

Ağlamamak için gözyaşlarıyla mücadele ediyordu. Gözleri yanıyor ve boğazı tıkanıyor gibiydi. Ve Shea bunun sadece araştırmalarını yok etmekten kaynaklanmadığını biliyordu zihninde Jacques yoktu. Kendini tamamen yalnız ve terk edilmiş hissediyordu. Onun varlığı olmadan bir şeye odaklanmak çok ama çok zordu. Ne zaman bu kadar muhtaç oldum? Boşluk ve yalnızlık hissinden nefret ediyordu. Jacques neredeydi? Belki ona bir şey olmuştu. Belki ölmüştü ve o tamamen yalnız kalmıştı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Shea!" dedi Raven sertçe. "Kendine gel. Sen yalnız değilsin. Jacques'a bir şey olmadı. Sadece kısa bir süre temasa geçmedin diye onun sessizliğinin seni bu kadar etkilemesi çok şaşırtıcı."

Shea birden üşüyerek kollarını ovaladı. Midesi isyan ediyordu ve nefes almak hâlâ çok zordu. "Sanırım Jacques'in beni hiç bırakmamasından kaynaklanıyor. O yalnız kalamıyor."

Raven gözlerini açtı. "Hiçmi?"

Shea başını iki yana salladı. "İlk başta bunun beni delirteceğini sandım. Çoğu zaman bunu fark etmiyordum ama o benim ne düşündüğümü biliyordu ve onun her zaman zihnimde olduğunu fark ettim. Uzun zamandır çok yalnızdı ve aklını başında tutmak için devamlı benimle temasa geçmeye ihtiyacı var."

"Bu onun için çok kötü olmalı," dedi Raven. "Seninle teması kesmek onu da zora sokmuş olmalı. Mikhail ve Gregori de beni engelledi. Fakat endişelenme hepimiz iyi olacağız. Eğer onlara bir şey olsaydı bilirdik."

Shea jeneratörü çalıştırıp bilgisayarını açtı. Kendini tedirgin, huzursuz ve hatta tetikte hissediyordu. "Raven, sen de ters giden bir şeylerin olduğunu hissetmiyor musun?" Şifresini girip dosyalarının ekranda belirmesini bekliyordu.

"Hayır ama ben içimin rahat olması için ara sıra Mikhail ile temasa geçip, sonra bırakmaya alışkınım. Bazı şeyler rutinleşecek kadar uzun zamandır birlikteyiz biz. Onun zihnine dokunuyorum ve her durumda o beni zihnine alıyor, ben de onun iyi olduğunu anlıyorum. Sen de bunu deneyebilirsin."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea, bir anlığına bilgilerini yok edecek komutu girmeye odaklandı. Bir iç çekerek Raven'a geri döndü. "Bu huzursuzluk gibi bir şey değil. Bu başka bir şey. İlk başta Jacques'in zihnine dokunamadığım için böyle sandım ama artık öyle düşünmüyorum. Kötü bir şeyin bizi izlediği gibi bir hissim var."

Raven zihniyle araştırmaya koyulup, çevrelerindeki ormanı dikkatlice taradı. Bir kilometre ötede bir geyik vardı. Üç Karpatyalı erkek çok uzaktaydı. "Tavşanlar, tilkiler, kurtlar birkaç kilometre ötecie ama korkutucu bir şey göremedim," diye onu rahatlatmaya çalıştı yumuşak sesiyle.

Shea tüfeğini alıp dolu olduğundan emin olmak için kontrol etti. "Midem bulanacakmış gibi hissediyorum Raven. Dışarıda bir şey var."

"Jacques'dan ayrı kaldığın içindir. Mikhail ile bana ilk defa olduğunda, neredeyse geceyi atlatamıyordum. Dürüst olmak gerekirse Shea, sabah saatlerinde zayıf olduğumuz ve erkeklerimizin de tehlikede olduğunu bilmek şöyle dursun ayrılık en zoru. Biz belki insan olabiliriz ama onların ruh eşleriyiz. Doğal olarak onların zihinsel dokunuşlarını özlüyoruz."

Shea ona inanmak istiyordu ama ormanda şeytani varlığı hissederken artık tehlikede olduklarını hissediyordu. Raven'a baktı. Bu kadın hepsi için çok önemliydi. Shea Raven'ı koruyacağına dair Gregori'ye söz vermişti ve o hazırlıksız değildi. "Belki," diye onayladı yumuşak bir sesle. Yine de kapıya doğru yürüyüp açtı ve ormanı incelemek için verandaya çıktı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Hiçbir şey yoktu. Yağmur daha da artmıştı ve Shea uzaktan göğün gürüldediğini duyabiliyordu. Bir şimşek gökyüzünde belirdi. Titrediğini hissedip parmakları kendiliğinden silahın tetiğine gitti. Kendine sinirlenerek içeriye girdi, tüfeği pencerenin altına bıraktı ve kendini kontrol etmeye çalıştı. Tavrı çekilir gibi değildi. Jacques'ın zihin teması olmadığından, kendini fiziksel olarak hasta ve tehlikenin ortasında hissedecek kadar jacques'a ihtiyacı olduğuna inanamıyordu. Shea bunun bir hayal ve zihninin ona oynadığı bir oyun olduğunu düşünmek istemiyordu.

"Yüzün çok solgun Shea. Beslenmeye ihtiyacın var," dedi Raven dikkatle, kendi tecrübelerinden bunun çok hassas bir konu olduğunu biliyordu.

Shea zorla yutkundu. Bitkinlikten başı dönüyordu. Belki yanlış da buradaydı belki Jacques'in bir şeyi yoktu. "Biliyorum. Ama şimdi bununla yüzleşemem. Zamanla bunu yenebileceğimi biliyorum fakat daha çok yeni."

"Birisinin boynunu ısırırken kendini hayal edemiyorsun, değil mi?" diye kahkaha attı Raven yumuşak sesiyle. "Ben de bunu yapamıyorum. İğrenç. Şey..." Kızarmıştı, pürüzsüz tenine hafif bir pembelik yayılmıştı. "Mikhail bunu yapmanın bir yolunu biliyor da..." diye sözünü yarıda kesti.

Shea da kızardığını hissediyordu. "Evet, ne demek istediğini biliyorum. Jacques ile aynı yöntemi paylaşıyorlar gibi görünüyor." Eli yeniden tüfeği buldu ve kalp atışlarını yavaşlatmayı denedi. Korkudan ağzı kurumuştu.

Shea Raven'a bir göz attı. Huzurla kıvrılmış oturuyordu, neredeyse çok sakindi. Shea küfretti sessizce. Kesinlikle ters giden bir şey vardı;

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bunu içinde hissedebiliyordu ama yine de tam olarak bunu kendine ya da Raven'a açıklayamıyordu. "Hiç Mikhail'i terk etmeyi denedin mi?"

Raven bakışlarını yukarıya kaldırdı, şaşkındı. Dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi. "Ruh eşinden ayrılamazsın. Birincisi, o senin ne düşündüğünü bilir ve ikincisi senin nerede olduğunu bulabilir. Ayrıca uzun süre ondan uzakta kalamazsın, bu çok rahatsızlık verir, hem fiziksel hem de zihinsel olarak. Eğer Jacques'i bırakırsan, şu anda hissettiklerin hiç geçmemekle birlikte daha da artacaktır. Ondan ayrılamazsın Shea. Onunla yaşamayı öğrenmek zorundasın."

"Biliyorum. Ayrılmak da istemiyorum," diye kabul etti Shea. Neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı, içindeki kara sıkıntı gittikçe artıyordu ama bunu hâlâ açıklayamıyordu. Çok karışık hisler içerisindeydi. Jacques'i yanında istiyordu ama bu dünya öyle korkutucu ve öyle garipti ki. Kendini olayların dışında hissediyordu.

Raven, onun üzüntüsünü yanlış anlayarak hemen ayağa kalktı ve bir kolunu Shea'ya doladı. "Senin canını yakmadı, değil mi?" Shea'nın boynundaki soluk ezikleri ve yaraları inceliyordu. "Bunu o yaptı, değil mi?"

Bir eliyle boğazındaki yaralan kapattı Shea. "Bilerek yapmadı. Her zaman ne yaptığını bilmiyor. Ancak bir kadına kötü davranacak bir adam değil o. Bunu bilecek kadar zihnindeyim. Ve ben de bunu kabul edecek bir kadın değilim." Rahatlamaya ihtiyaç duyarak Raven'in onu sarmasına ızin verdi. "Sadece her zaman çok korkuyorum, her şeyden korkuyorum. Bu hiç de bana göre değil. Ve ağlıyorum da. Ben hiç ağlamazdım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Onlara yaklaşan her neyse artık yakındaydılar. jacqqes'ı çağırmak istiyordu.

"Zorlu bir süreçten geçiyorsun Shea ve bedenin de.Hırpalandın ve beslenmeye ihtiyacın var." Raven onu bırakıp bir adım geriledi. "Gregori büyük bir hekimdir. Onun vampir olabileceğini düşündüğünü biliyorum. Ona baktığın zaman bu yüzünden okunuyor ama o senin için, benim için, Mikhail için canını verir. O büyük bir adam. Eğer ona izin verirsen, sana daha çok yardım edecektir."

"Tanıştığım en korkunç insan," diye itiraf etti Shea. "Eğer bir çocuğum, bir kızım olursa, o adam kızımın kocası olsun istemezdim."

"O zaman ruh eşleri hakkında sen pek fazla bir şey bilmiyorsun. Eğer benim kızım onun ruh eşiyse ve onu seçerse, kocamın ve Gregori'nin ne düşündüklerine rağmen tabii bu onun seçimi olacaktır, dünyadaki en güvenli kadın olacaktır. Ve onunla başa çıkmayı öğrendiğinde de en mutlusu."

"Sen benden daha inançlısın."

"Çünkü onları uzun zamandır tanıyorum. Kendine zaman tanı ve Tanrı aşkına şu silahı da indir. Dışarıda hiçbir şey yok," diye azarladı Raven. "Sadece gerginsin, çünkü Jacques seninle değil."

Şimşek çaktı ve kulübe sağır edici bir gürüldemeyle titredi. Raven hemen dönüp sandalyesine oturdu. "Kesinlikle bir şey oluyor. Bunu bizden biri yapıyor."

Shca'nın eli boğazına gitti. Raven'a doğru döndü. "Bizden biri demekle ne ima ettin?" Neden kalıp Raven'ı korumayı kabul etmişti? Kötü bir şey onları izliyordu ve o bunu çözemiyordu. Jacques neredesin?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Şimşek ve gök gürültüsü," diye cevap verdi Raven hemen. "Erkeklerimizden biri çok üzgün."

"Harika. Tek ihtiyacımız öfke nöbetiydi zaten," dedi Shea huysuzca. Jacques ona cevap vermemişti. Neredeydi? Ona olan ihtiyacını hissetmiyor muydu?

Raven kahkaha attı. "Bunun için oldukça güçlüler, değil mı?"

Kapı birden çarparak açıldı, yeni onarılan tahtalar etrafa saçıldı. Shea hemen dönüp içgüdüsel olarak kendini Raven ile giriş arasına atmak için bir adım attı. Kapıda bir elinde av tüfeğiyle Don Wallace belirdi ve arkasında da yaşlı bir adam. Shea iki adamın delirmiş gibi attıkları kahkahayı duyuyor, gözlerindeki kötülüğü ve nefreti görebiliyordu.

Silah namlusundan bir ateş çiçeği fırlarken Shea adını haykırdı, Jacques! Koluna ve omzuna çarpan kötü bir acıyla etrafında döndü, Raven'a sarıldı. Saçmaların ana hedefi Raven olmuş, neredeyse duvara kadar savrulmuştu. Shea kan havuzunun ortasındaydı artık. Her yer kan içindeydi,altında, Raven'in göğsünde ve midesinde. Kan tahta döşemeyi kaplıyordu. Raven hareketsizdi ve cansızdı, yüzü beyazdı ve Shea nabzını bulduğunda nabız alamadı.

Don Wallace onu saçından tuttuğu gibi Raven'in bedeninden uzaklaştırıp kendine doğru çekti. Raven'in bacağını yolundan çekmek için tekmelerken kahkaha atıyordu. "Seni bulacağımı biliyordum doktor. Dünya ne kadar küçük değil mi?"

Jacques! Tanrım, o Raven'i öldürdü! Oregon! Üzgünüm, onu kurtaramadıml Shea mücadele ediyor, tekmeliyor ve yumrukluyordu, Wallace defalarca onun yüzüne tokat atana dek bunun farkına varamadı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Kapa çeneni! Böyle bağırmayı kes yoksa seni de yere sererim!" İki kez kızın yüzüne vurdu. "Lanet olası vampirler kendilerini çok zeki sanıyorlar. Çok kolay oldu değil mi, Eugene Dayı?"

Shea kendine hâkim olamayarak hıçkırarak ağlıyordu, Wallace'in yaralı kolundan çekip verdiği acıya bile neredeyse duyarsızlaşmıştı. O sırada zihninde bir sıcaklık belirdi. *Shea? Seni tutan adama bakmana ihtiyacımız var, yavaşça etrafına bak ve gördüğün her şeyi zihnine çiz.* Jacques'in sesi sakindi ve kaygısızdı, ne öfke ne de sinir vardı, gayet mantıklı konuşuyordu. Üçümüz de bağlandık ve sana yardım edeceğiz.

Raven öldü! Onu vurdular! diye histeri halinde zihninde ağlıyordu, Jacques'i tehlikeye sokar korkusuyla ne hareket edebiliyor ne de dikkati kendine çekiyordu.

Sadece sana dediğimi yap. Odaya bak. Düşmanını incele ve her detayı zihnine çiz ki biz de onu görebilelim. Jacques rahattı, kızın nefes alış verişlerini rahatlatmak için ağır ağır nefes alıyordu. *Diğer her şeyi engelle. Onların dedikleri önemli değil. Ne yaptıkları önemli değil. Sadece bize ihtiyacımız olan bilgiyi ver.*

Shea derin bir nefes alıp gözlerini kapattı ve Jacques'in dediğini yapmaya çalıştı. Raven'in ağır ölüm kokusunu ve en önemlisi, bebeğin kaybını yenmek çok zordu. Shea iğrenç kahkahaları, taciz tehditlerini ve imalarını engelledi. Wallace bir elini onun kızıl saçlarına dolayıp, diğer elini kolundaki yaraya batırarak onu çekiştirdi. Yaranın verdiği acıyı görmezden geldi.

Shea gözlerini açtı ve hemen Raven'in ölü bedenine baktı. Kan, kırmızı bir havuz gibi etrafını sarmıştı. Mavi siyah saçları adeta şal gibi bir

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yanağını örtüyordu. Shea hareket etmeye çalıştı. Bakışları odada gezindi, sonra Eugene Slovensky'de durdu. Raven'in yanına diz çökmüş, öldüğünden emin olmak için inceleme yapıyordu. Adam ayağa kalkıp bir iki adım geriledi ve boğazını temizleyip kadının bedenine tükürdü. Sırtındaki çantadan bez torbayı çıkardı ve açtı. Neşeyle kalın sivri bir kazık çıkarttı ve görmesi için kıza tuttu.

"Şeytan doğuran," diye fısıldadı delirmişçesinc. "Benim kardeşimi öldürene gelin oldu. O habersizken sen de burada öleceksin. Sizden nefret ettiğim kadar Akbaba'nın da senden ve seni yaratandan nefret ettiği için şanslıyım. Diğer kadını neden canlı istediğini bilmiyorum ama yine de isteklerimiz uyuşuyor."

"Tam olarak değil, Eugene Dayı. Bu kadını kendimize saklayacaktık. Bu sefer Akbaba'yı diğerleri gibi öldüreceğimize söz verdin," diye itiraz etti Don Wallace.

Slovensky kazığı yukarı kaldırıp Raven'in göğsünü hedef aldı. "Bu bana tahmin ettiğinden daha çok zevk verir."

"Hayır!" Shea, Slovensky'ye atılmak için girişimde bulundu.

Odaklan! Gregori sertçe konuşmuştu, çok uzaktan bile sesi öyle güçlüydü ki Shea'yı anında durdurmuştu, Don Wallace'in tokatları ve yumrukları onu hiç korkutmuyordu.

Shea, Slovensky'ye dik dik bakıp, zihnine resmini çizdi. Kazığı Raven'in üzerine tutarken adamın yüzündeki neşeyi, nefreti, hastalıklı zevki görebiliyordu. Sonra birden adamın yüzündeki ifadenin zevkten korkuya dönüştüğünü gördü. Yüzü kızardı, sonra morarmaya başladı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Öksürdü ve ağzından, burnundan kan gelmeye başladı. Slovensky yeniden öksürüp bir yanına düşerken kazık cansız parmaklarından kaydı

"Eugene Dayı?" Wallace'in dudaklarındaki sırıtma solup gitti. Dayısına doğru bir adım attı.

"Neler oluyor?"

Slovensky konuşmaya çalıştı ama sadece hırıltılı bir ses çıkarıyordu. Ağzından daha çok kan fışkırmaya başladı. Çenesi olduğu gibi kana bulanmıştı.

Shea midesi bulanarak bakışlarını çevirdi.

Ona bak! Gregori geri çevrilmez bir şekilde emrini verdi. En güçlü kadim olanlardan biri hayattaydı, istediği şeye odaklanması için kızın zihnini ele geçirerek hiç şüphe etmeden ona itaat etmesini sağlıyordu. Jacques ve Mikhail güçlerini birleştirip ona destek veriyorlardı.

Shea'nın korkunç bakışları söylendiği gibi yeniden yaşlı adama odaklandı. Adam griye dönüyor ve bedeni sarsılıyordu. Birden dizlerinin üzerine düştü.

"Lanet olsun ihtiyar!" diye bağırdı Wallace korkuyla. "Bunu bana yapma. Ne oluyor? Kalp krizimi geçiriyorsun?" Dayısının yanına gidemiyordu. Shea'yı da sürükleyerek hareket ediyor, sanki yalnız değillermiş gibi etrafına bakınıyordu.

Slovensky sarsılıp ağzından akan kanlardan öksürürken gerçekten boğuluyordu. Boğazını saran hayali parmaklardan kurtulmak için boğazına yapıştı. Sonra, sanki göğsü gerçekten parçalanıyor gibi elleri kalbine gitti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea çığlık attı ama Gregori emrine itaat etmesi için onu zorladığından bakışlarını çekemedi. Slovensky'nin kalbi şiddetle göğsünde patlarken, öne doğru tökezleyip yüz üstü yere düştü. Shea artık serbestti.

Wallace tuhaf sesler çıkarıyordu, küçük ağlama sesleri küfürlere karışıyordu. Shea'yı ayağa kaldırıp onunla birlikte kapıya çıkmasını sağladı. Kızın sırtı ona dayalıydı ve Shea bir anlığına buna şükretti. O daha önce hayatında hiç kimseyi ne öldürmüş ne de yaralamıştı. Hayatları kurtaracağına dair yemin etmişti. Bütün hisleri Raven'in yanına gidip, elinden bir şey gelip gelmeyeceğini görmesini haykırıyordu. Hatta, yaşlı kaçık adamın bile yanına gidip, onu kurtarmayı denemek istiyordu. Öldürmek gerçekten onun doğasına aykırıydı.

Onu sen öldürmedin, dedi Jacques rahatlatırcasına.

Ben kullandığınız bir araçtım, diye itiraz etti. Wallace onu dışarı sürüklerken ışık gözlerine çarptı ve sanki binlerce bıçak kafatasını deliyormuş gibi çığlık attı.

Bu adama bak, eli senin üzerinde, kullanabileceğim bir şey var mı bak, diye emretti Jacques sertçe. Kızın korkusunu, isteksizliğini hissedebiliyordu.

Yapamam Jacques. Düşünemiyorum. Bu doğruydu. Zihni kan ve ölümle dolu tuhaf karelerin istilasına uğramıştı.

Bu sefer sorumluluğu alan Gregori değildi. Jacques sert bir tutuşla kızın zihnini ele geçirip onu zorlamaya başladı. Jacques, onun tahmin edebileceğinden çok daha güçlüydü ve sabah saatlerinde bile, kabiliyetlerini mucizevi bir halde sergileyebiliyordu. Karpatyalı erkekler

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yoldaydı. Korudukları Byron'a rağmen grup halinde hızla kulübeye doğru geliyorlardı.

Mikhail diğerlerinden ayrılmaya istekli değildi. Kollarının arasında tuttuğu Byron'ın bedeni ölü gibi ağırdı. Onun yolu, ormandan çok uzakta şifa mağarasına doğruydu. Fakat karısına ve çocuğuna olan konsantrasyonu tamdı. Zihninde diğer duygulara yer yoktu. Onların azalan hayat gücünü zihninde tutuyor, onları kendine odaklıyordu. Şifacı onlara yardım etmeden ölmeleri ihtimalini en aza indirmeye çalışıyordu.

Jacques tüm zehrini, ona tamamen işkence eden ve şimdi iğrenç elleriyle Shea'yı tutan adama yöneltmişti. Nefreti etkileyiciydi, tanıdı ve ona odaklanıp Shea'ya aktarıyordu. Shea öldürme tutkusunun kırmızı pusunu, ihtiyaç ve açlığı, aldığı zevki görebiliyordu. Jacques sadece Shea'nın görebildiği Wallace'a odaklanmıştı.

Don Wallace birden yandığını hissedip aşağıya baktı ve kolundan dumanların çıktığını gördü. Kırmızı ve turuncu alevler içindeydi. Duman kıvrılıp, korkunç kahkahalar atan bir yüze dönüştü. Wallace bu yüzü tanıyordu, bu yüzdeki işkence izlerini o yapmıştı. Çığlık atıp Shea'dan uzaklaştı, etindeki alevleri söndürmek için diğer eliyle koluna vuruyordu. İşkence etmekten zevk aldığı kurbanlarındaki gibi yanık kokusunu kendinde alabiliyordu.

Shea kolunu tutarak yavaşça yere düştü. Gözlerini sıkıca kapatarak öylece yerde yatmak istiyordu. Ama dönüp Wallace'a bakmasını sağlayan baskı çok güçlüydü. Shea oturdu çaresizce adama baktı.

Don Wallace kendini aniden ayakta buldu, tüfeği yerdeydi. Alevler başladığı gibi sönmüştü ama kolu yanık bir et yığınına dönüşmüştü. Hâlâ

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

çığlık atarak, omzundaki kılıftan silahı almaya çalışan eliyle uğraşıyordu. Kendi kendine silahı doğrulttuğunu görünce korkmuştu. Parmağı ondan bağımsız hareket edip tetiği bulmuş ve hamle yapmak üzereydi.

Shea boğazından bir ses çıkarttı. Bu korku filminden bir sahneydi ama kaçamıyordu. Büyük koca bir kurt çalıların altından çıkıp hızla koşuyordu. Havaya sıçradı ve parlayan pençesi Wallace'in bacağını yakaladı. Kurt, adamı aşağıya çekip dişlerini boğazına götürdüğünde kemikler dal gibi kırıldı.

Shea zihnindeki baskıdan kurtulur kurtulmaz ayağa fırlayıp, adamı parçalayan kurda doğru koştu. "*Jacques! Hayır! Bunu yapamazsın*!" Bu tuhaf anda kurt ona bakmak için başını çevirdi ve zaman durdu. Shea Jacques'in buz karası gözlerini fark edip, zihninde beliren zafer sevincini hissetti.

Gregori kurttan insana doğru değişimini yaparak, ormandan koştuğu gibi kızın kolunu kaptı. "*Hadi, zamanımız yok. Lanet olsun Shea, sana ihtiyacım var. Sen bir doktorsun, bir şifacısın. Benimle gel.*" Kızın kolunu bırakmadı ve Shea kulübeye doğru onunla gitmek zorunda kaldı.

Gregori bir çizmesiyle Slovensky'nin bedenini kenara itti. "Beni dinle Shea. Bunu beraber yapmak zorundayız. Raven elinden geldiğince bedenini kapattı. Mikhail onu ve çocuğu hayatta tutuyor ama o çok zayıf ve bebekte sıkıntıda. Sen Raven'daki hasarı iyileştirmek zorundasın, ben de çocuğu kurtaracağım."

Shea şoktaydı. "O hâlâ yaşıyor mu?" Gregori'den uzaklaşmaya çalışıyordu. "Ben sadece insan tıbbını bilirim. Senin ne yaptığını, nasıl yaptığını bilmiyorum. Onu öldürebilirim."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bu senin içinde. Şifacılar öyle doğar, sonradan olmazlar. Bunu yapabilirsin. İşimizi yaparken seni yönlendireceğim. Tartışacak zamanımız yok Shea. Bunu tek başıma yapamam. Mikhail, Raven'ın birkaç dakika içinde çocuğu kaybedeceğini söylüyor. Devam etmesi için kalbine ve ciğerlerine izin vermek zorunda ama kanı boşalıyor. Ve ikisinin de hayatı çekiliyor. Raven, çocuk ve Mikhail onların hepsini kaybederiz," dedi. Gözleri ona meydan okuyordu. "Bu işte benimle misin?"

Shea titriyordu ama çenesini kaldırdı. "Bana ne yapacağımı söyle."

Gregori onaylayarak başını salladı. "Zihnindeki her şeyi engelleyeceksin. Ama her şeyi. Sen ışık ve enerjisin, başka bir şey değil. Kendini bir ışık gibi gördüğünde, bedene girip en kötü yarayı bulacaksın. İçten dışa doğru iyileştireceksin. En önemlisi kanamayı durdurup, iç organlardaki hasarı onarmak. Bu çok zor ve sen de zayıfsın. Belli bir noktada beslenmeye ihtiyacın olacak. Jacques işini bitirdiğinde seni beslemek için gelecek. Bizi başarısızlığa uğratamazsın Shca. Bunu yapabileceğini biliyorum. Eğer bana ihtiyacın olursa, zihninde olacağım."

Gregori'nin ondan istediğini yapamayacağını, ışık ve enerji olamayacağını söylemenin bir yolu yoktu. Denemekten başka şansı yoktu. Gregori onun yapacağına inanıyordu ve o da inanmak zorundaydı. Raven'a ve çocuğuna bir hayat borçluydu. O her şeyden önce bir doktordu. İyileştirmek onun doğasında vardı.

"*Bunu beraber yapacağız," diye bilgilendiriyordu Gregori onu tatlılıkla,* zihnindeki kaosun ortasındaki sesi huzurlu ve yatıştırıcıydı. Gümüşün çınlayışına ve saf iyiliğe cevap verirken buldu kendini. Shea, Raven'in öylece yatan bedeninin yanına diz çöküp, gözlerini kapattı ve kendine

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

odaklanmak için zihninde bir huzur aradı. İlk başta her şey zorla oluyormuş gibi göründü ama bir şekilde Gregori onun yanındaydı, düşüncelerini ve odak noktasını nasıl ayarlayacağını ona gösteriyordu. İlk başta oda çekiliyor gibi göründü, sonra zaman ve mekân onu takip etti. Kalbi tuhaf bir duyguyla hızla atıyordu ama Gregori'nin tatlı sözleri onun rahatlamasını ve dünyadaki karmaşadan uzaklaşmasını sağlıyordu. Gitgide bedeni küçüldü ve küçüldü... sonunda ruhuyla baş başa kaldı. Işık ve enerji. Güç.

"Beraber ilerliyoruz. Dikkatini Raven'a ve yaralarına ver. Kendini ya da ne olacağını düşünme. Kendine inan. Eğer duraksamaya başlarsan, bana ulaş." Gregori'nin güçlü ışığı güvenle ve sıcaklıkla onun bedenini yıkıyor gibiydi.

Gregori'nin içindeki şifacıyı buldu Shea. Bütün her şey bir kenara bırakılmıştı.

Orada hiç kendini düşünme yoktu, sadece saf bir ruh vardı ve Shea bu bir mucize diye düşündü. Hiç çekinmeden Gregori'nin önderliğini takip etti. Gregori, onun her zaman olmaya çalıştığı örnekti. Nadir ve değerli hünerleriyle gerçek bir hekim. Shea onun varlığında kendini aşağılanmış hissetti. Daha sonra, Gregori'nin en güçlü kadimlerden olduğunu, herkesi inandırıp istediğini görmeyi sağladığını hatırladı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

Shea, Raven'ın bedeninde yüzüyor gibiydi. Dünyası yerde öylece yatan kadın olana dek küçülmüştü. İlk başta Raven ölü gibiydi, sanki yaşam gücü tamamen yok olup gitmişti. Yeni bir dikkatle kendi sakinliğinde olan Shea, Raven'dan akan az da olsa enerjiyi hissetti. Renkler etrafında titriyor gibiydi ama solgundular ve yok olmaya yüz tutmuş gibiydiler.

"Şimdi Mikhail," diye emretti Gregori.

Sözler yüksek sesle söylenmişti ama zihnindeydi. Shea, Mikhail'i görmediğini fark etti. Bir yerde Byron ile birlikteydi ve uzaktan Raven'ı hayatta tutmaya çalışıyordu. Bu olanlardan dolayı ondan af dilemek istiyordu ama ışığın kendisi olan Shea, Raven'a kendini kaptırmıştı. Ne yapacağını biliyormuş gibi görünmesi onu şaşırttı ama sonra yalnız olmadığını fark etti. Yanındaki beyaz ışıklı saflık, onun hareketlerini gözetliyordu. Bütün düşüncesi Raven'a odaklıydı gerisi önemli değildi. Mikhail'in Raven'a ölümlü bilinçsizliğe uyanması için emir verdiğini hissedebiliyordu.

Kan yaralardan akıp fışkırmaya başladı. Raven'in kalbi hızla atıyor, Shea'nın ışığına yankı yapıyordu. Kanla birlikte aynı anda hareket ettiğini fark etti, akkor bir sıcaklık en kötü yaraları dağlıyordu. Raven son nefesini vermeden önce, yaşam gücünün çekilişine karşı koymak için derin ve tam bir konsantrasyonla çalışıyordu. Shea çalışırken, beyni de

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

organlardaki zararı değerlendiriyordu. İyileştirme düşünülerek yapılıyordu. Her dikiş dikkatle atılıyor, her kurşun parçası özenle ve sabırla çıkarılıyordu. Fiziksel olarak bir ameliyattan farkı yoktu, tabii daha yorucu olması dışında. Bu şekilde uzun süren bîr iş için gerekli olan odaklanma seviyesini ayarlamak oldukça yorucuydu. Fakat zaman akışıyla ilgili küçük bir hissi vardı. Tıpkı ameliyathanedeki gibi Shea iş üzerindeydi. Sanki terliyormuş gibi, sanki bir hemşire terini siliyormuş gibi hissediyordu.

Bu Shea'nın bildiği dünyaydı. Onun dünyasıydı. Ağır yaralarla mücadele etmede oldukça sabırlıydı. Bilgisi ve hüneri vardı. Dahası kararlıydı. Eğer küçücük bir başarı olasılığı varsa onu kaybetmeyecekti.

Zarar korkunçtu. Raven'ın bu kadar uzun süre hayatta kalabilmesine şaşırmıştı Shea. Birçok ölümcül yarası vardı. Ve bebek... Bebek hayatta nasıl kalabilirdi?

Gregori küçük varlığa dikkatle yaklaştı. Travmanın kapsamı oldukça genişti. Annesinin bedeninden kan fışkırdığı için bebek ölüyordu. Gregori, saldırının acısından ve zulmünden uzaklaşma arzusunu hissedebiliyordu. O çocuğa konsantre olurken, Shea'nın da çabuk bir şekilde kanı dur-durmasını ümit ediyordu. Bebek çok küçüktü, neredeyse yoktu ama Gregori onun acısını ve şaşkınlığını hissedebiliyordu. Daha doğmadan korkuyla, acıyı öğrenmişti ve şimdiden, annesinin rahminde hayatın güvenli olmadığını da öğrenmişti.

Gregori yumuşak rahatlatıcı sesiyle bir şeyler mırıldanıyordu ona. Daha önce ışığıyla bir kez bebeği aydınlattığından, bebek onu tanımış ve huzur bulmak için ona doğru gelmişti. Büyük bir dikkatle, ona besin

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

sağlayan damardaki yaraya odaklandı Gregori. Çok yakında ona kendi kanını verip, kaderini mühürleyecek ve kızı kendine bağlayacaktı. Plasentada birkaç tane yırtık vardı, bunları özenle kapattı. Işığını yaklaştırdıkça bebek korkuyordu, bu yüzden güven ve sıcaklık dalgalarını ona yolladı.

Sağ uyluğunda bir kesik vardı. Acıyordu ve akan kan etrafını çevreliyordu. Çok hafif dokunuşlarla Gregori yarayı kapatıp, bebeği sakinleştirmek için bir müddet daha dokundu. Güzel sesiyle söylediği sözleri kalbinde, zihninde yankılanıyor ve ruhunu sarıyordu. Gregori çalışırken onunla konuşuyor güzel sesiyle onu kandırıp yatıştırıyordu, böylece devamlı akan kanla yok olup gitmek yerine Raven ile kalmasını sağlıyordu.

Gregori kızdaki gücü, azmi hissedebiliyordu. Hiç şüphesiz o, Raven ile Mikhail'in kızıydı. Eğer gitmeyi tercih ederse gidecekti ama kalmayı tercih edecekse de bedenindeki her nefes kalıntısıyla savaşacaktı. Gregori bebeğin savaşmak istediğinden emindi. Büyüleyici sesiyle fısıldayıp, harika bir gelecek için ona söz verdi. Onu bekleyen gizemli ve güzel birleşmeyle aklını çeldi. Hiç yalnız kalmayacağına dair söz verdi ona Gregori onu gözetmek, korumak ve saadetini görmek için orada olacaktı.

İşini bitirmeden önce Shea'nın titrediğini ve birden kendi yaralarının acısını fark ettiğini hissetti. Geri döneceğine dair çocuğu rahatlatarak, Shea'yı da alıp Raven'in bedeninden uzaklaştı. Shea'nın dizleri titriyordu, öyle solgundu ki teni neredeyse griye dönmüştü. Omzundaki ve kolundaki yaraları ciddi olmamasına rağmen, gücünün yettiğinden çok daha fazla kan kaybetmişti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques düşmesini önleyerek, onu kollarının arasına aldı ve göğsüne yasladı. Shea gerçekten fark etmemiş gibi görünerek Jacques'ı itmeye çalışıyordu. "Ben işimi bitirmedim. Neden beni dışarıya çektin Gregori?" diye itiraz etti kızarak, dek düşüncesi hastasına geri dönmekti.

" Beslenmelisin yoksa devam edemezsin," diye tavsiyede bulundu Gregori yumuşak sesiyle. "Raven'in da kana ihtiyacı var." Şifacının gümüş renkli gözleri jacques'inkilerle buluştu ve o da başıyla onu onayladı.

Jacques hiç tereddüt etmeden, Shea'nın zihniyle temasa geçip emri verdi. Shca öyle yorgun öyle halsizdi ki yüzünü Jacques'in boynuna zorla çevirdi. Jacqucs'in bedeni, tenine değen sıcak nefesle hemen kasıldı. Jacques, onu biraz daha kendine doğru çekti ve kızın dişlerinin boynunu kazıyıp hafiften ısırdığını hissetti. Jacques neredeyse yüksek sesle inleyecekti. Etrafları kan ve ölümle çevreliyken, bedenini sancıyla ihtiyaca sürükleyen Karpatyalıların derin cinselliğine lanet yağdırdı.

Shea nabzına doğru bir şeyler fısıldadı; Jacques'in bedenini istila eden, onun samimi dokunuşları için kasıp kavrulan yumuşak ve iç çektirendir şey. Kızın dişleri boynuna batarken inleme ihtiyacını bastırdı Jacques. Sıcak alevler damarlarına akıp kaslarına ve sinirlerine ulaştı. Elleri kızın belini, sırtını bulup başını kendisininkine yasladı. Bedeninin ona ihtiyacı vardı. Hiçbir sıcaklık bu kadar yakıcı, hiçbir ihtiyaç bu kadar derin olmamıştı.

Gregori'nin dişleri de kendi bileğini yırttı. Zihni Mikhail'inkiyle birleşti ve ikisi, Raven'in gönülsüzce de olsa itaat etmesini sağladı. O daha yeniydi, neredeyse çeyrek asır yaşındaydı ama yine de oldukça güçlüydü.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Mikhail'in dışında başka birinin onu beslemesi için zorlamak ikisinin işiydi. Raven bir müddet buna karşı çıktı.

Çocuğumuz için küçüğüm, diye fısıldadı tatlılıkla Mikhail. Bunu çocuğumuz için Yapmalısın.

Gregori de desteğini esirgemedi. *Senden bu zamana kadar hiçbir şey istemedim Raven, arkadaşlığımız dışında. Tek istediğim bu.*

Raven iğrenmeyi bir kenara bırakıp, Mikhail ile Gregori'nin onu hipnotize etmelerine izin verdi, böylece hem kendisinin hem de kızının şiddetle ihtiyacı olan can sıvısını kabul edebilecekti.

Gregori temasa geçmek için dikkatini bebeğe verdi. Öyle çaresiz, öyle küçük ve öyle korkuyordu ki. Artık yaşayan ve düşünen bir varlıktı. Kafasının karışıklığını ve birden yalnız olduğunu fark edişini hissedebiliyordu Gregori. Huzur verici dalgaları bebeğe yolladı. Küçük bedene akan kan, aralarındaki bağları güçlendirip kimyasının onunkiyle uyuşmasını sağlayacaktı.

Seçeceği ruh eşinin Mikhail'in çocuğu olacağını biliyordu hep Gregori. Yıllar önce Raven saldırıya uğrayıp ölümcül yaralar aldığında, Gregori onu iyileştirmek için kendi kanını vereceğinden emindi onun kadim kanı güçlü ve kuvvetliydi. Raven'in, dişi bir çocuğa gebe kalması umuduyla ilk bağlama esaslarını da kanıyla göndermişti. Şimdi ise daima çocuğu kendine mühürleyecek bu bağı güçlendirebilecekti. Çocuk bedeniyle, ruhuyla ona bağlıydı tıpkı onun da çocuğa olduğu gibi. Asırlardır umudu ilk kez içinde hissediyordu. Ve vampir olma eşiğine gelen bir Karpatya erkeği için umut, geriye kalan tek şeydi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea dilinin bir darbesiyle Jacques'in boynundaki yarayı kapattı, sonra hafıf puslu ve buğulu gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Neredeyse hemen yüz ifadesi değişti ve Jacques'tan uzaklaştı. Jacques'in onun özgür iradesine hakim olduğundan değildi bu Raven'ı ve çocuğu kurtarmak için beslenmişti. Bu, düşmanlarını öldürmesi için Shea'yı zorladığı yöntemin aynısıydı. Sakince ve hiçbir his belli etmeden emrini vermişti Jacques.

Her zaman içimde iblislerin olduğunu biliyordun, kızılım.

Shea bir eliyle yüzünü ovaladı, sonra saçlarıyla onu uzaklaştırmak istercesine vahşi saçlarını topladı. *Ben senin her zaman bir insan gibi davranacağını düşündüm, öldürmek isteyen vahşi, bir hayvan gibi değil.*

Öldürmek bizim doğamızda var. Biz yırtıcı hayvanlarız.

Beni kurtarmaya çalışıp Wallace'i öldürme ihtiyacını hissetsen bile, beni böyle acımasızca kullanmamalıydın. Çekil yanımdan. Yapmam gereken bir işim var ve ben çok yorgunum.

Jacques onun yanından çekilmedi. Yağmura rağmen, dışarısı aydınlıktı. Yarattığı şiddetli fırtınaya rağmen, ışık gözlerini etkilemeye başlamıştı. Bitirmek için çok az zamanları vardı çok yakında bedenleri kendi ırkının uykusunu isteyecekti. Bir canavar olmadığını daha sonra Shea'ya inandırırdı. Şimdiki işi onlar çalışırken burayı korumaktı.

Etraflarını dikkatlice taradı. Fırtınayı kuvvetlendirip yağmurun üzerlerine çılgınca yağmasını devam ettirerek, bölgenin gezilemeyecek kadar güvensiz olmasını sağladı. Shea'nın titreyen bedenine destek verip, bir gözünü solgun ve bitkin görünen şifacıdan ayırmadı. Jacques'a göre yaptıkları bir mucizeydi. Shea böyle bir mucizeyi sağladığı için

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques onunla gurur duyuyordu ve şifacının onun yardımına ihtiyaç duymasına da içten içe seviniyordu.

Jacques, Mikhail'in endişeli olup kendini çaresiz hissettiğini de biliyordu. Şifacı ilgilenene kadar Byron'ı iyileşme mağarasına götürüp, yeraltına yerleştirerek oldukça mantıklı davranmıştı Mikhail. Bu demek oluyordu ki Miklıail uzaktan bile Raven'ı hayatta tutmuştu, yorucu bir zamandan sonra bu büyük bir beceriydi. Ve ruh eşini kanıyla destekleyip, gelecek zarardan onu koruyanın kendisi olmasını istiyordu.

Jacques sessizce küfretti. Üç Karpatya erkeği insanların onları aptal yerine koymalarına izin vermemeliydiler. Ormanın yakınındaki adamların varlığını neden fark etmemişlerdi? Neden Raven'a ve Shea'ya olan tehlike anlaşılmamıştı?

Shea'nın koluna bir göz attı, açık yaralarla kırmızı ve tazeydi. Yeniden lanet yağdırdı kendine. Onu koruyup mutlu edeceğine yemin etmişti. Bu zamana kadar bu konuda beceriksizce hareket etmişti. Sıkıntıyı yok edip, beraber yaşamanın güzelliklerini ona nasıl gösterecekti? İlk defa Eugene Slovensky'nin bedenini fark etti. Bir iç çekip, dışarıdaki kurtlara atmak için cesedi omuzlarına aldı ve Shea'nın yanından uzaklaştı. Zorlu ameliyatlarını bitirdiği zaman, Shea'nın en son ihtiyacı hünerlerinin korkunç tanığını görmek olacaktı.

Jacques, bir elini saçından geçirdiğinde birden ne kadar yorgun olduğunu fark etti. Shea ile olan bütün ilişkisi kötüye gitmişti. Yanlışlıkla da olsa, onun bilgisi ve rızası olmadan böyle bir dünyaya sürüklemişti onu. Bu zorlu süreçte ona hiç yardımcı olamamıştı. Daha da beteri, her kendini kaybettiğinde ona kötü davranmıştı. Ve şimdi de uzun günahlar

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

listesine ek olarak, kendi öncülüğünde kızı kullanarak bir düşmanını sevinerek elemişti. Koca olmada hiç iyi değildi.

Jacques, Mikhail'in Raven'ı dönüştürdüğü zamanı hatırlamak için yeni keşfettiği güçleri kullanmayı denedi. Mikhail de onun rızası olmadan, Karpatyalıların varlığını bilmeden Raven'ı dönüştürmüştü. Onun hayatını kurtarmak için bunu aceleyle yapmıştı, Mikhail bile, bunun işe yarayacağını bilmişti. Raven da yeni bir hayatı öğrenmeye zorlanmıştı.

Hafif bir inleme Raven'in bedeninden çekilen Gregori'ye dönüp bakmasını sağladı. Shea kadının yanına çöküp hareket etmedi. İki şifacı da neredeyse çaresiz görünüyordu.

"Kana ihtiyacın var," dedi Jacques Gregori'ye. "Raven'a çok kan verdin."

"İhtiyacı vardı," diye cevap verdi Gregori zayıf bir sesle. Yere uzanıp gözlerini korumak için koluyla siper etti.

"Sana kan vermeme izin ver. Bugün iyi beslendim," diye öneride bulundu Jacques. Fırtınanın şiddetli olmasına rağmen güneş yükselmeye devam ediyordu.

"Teşekkürler, Jacques ama çok yorgunum. Burası Mikhail'in eski kulübesi. Bölmenin nereye gizlendiğini öğren."

Jacques gücü test edip kardeşiyle olan kayıp bağlantısını araştırdı. Mikhail? Devam edemeyecek kadar yorgunlar. Byron'ı izlemek zorundasın ve ben de buradakilere bakacağım. Bu kulübede gizli dinlenme bölmesi olmalı. Nerede?

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Masanın altındaki kapak evin altındaki gizli bölmeye açılıyor. Dikkatli ol, orası iyi saklanmadı. Ama ev bulunur ya da ateşe verilirse üstünü toprakla örtüp kurtulursunuz.

Şifacı bugün kan istemedi. İhtiyacı var.

Mikhail, Gregori'nin durumunu değerlendirmek için onunla temasa geçtiğinde kısa bir sessizlik oldu.

İyi olacak.

Sen sadece onlara göz kulak ol.

Bir kez daha gerçek bir Karpatya erkeği gibi hissederek, Jacques gizli bölmeyi buldu. Bir uyuma bölmesini paylaşmak ve diğerlerinin nerede dinlendiğini bilmesine izin vermek Karpatyalılar için normal değildi. Öğlen saatlerinde tamamen savunmasız olduklarından, uyudukları yeri dikkatlice gizlemek zorundaydılar. Jacques düzenlemelerden rahatsızdı ve şifacının daha da huzursuz olacağını biliyordu.

Güneş tepede olduğundan, olan tüm gücüyle Jacques dikkatlice Raven'in hasta bedenini aşağıdaki bölmeye götürdü ve üzerine bir battaniye örttü. Kulübeyi ve pencereleri kilitleyip jeneratörü kapattıktan sonra Jacques,
Shea'nın zayıf bedenini kollarının arasına aldı. İtiraz etmek için biraz mızmızlandı ama kollarını onun boynuna dolayıp, bedenini güvenle ona yasladı. Yeraltındaki bölmeye onu götürdüğünde Shea, hafif uykuya dalmıştı bile.

Gregori onların peşinden tökezleyerek geldi, süzülemeyecek kadar bitkindi. Merdiven girişine uzanıp orada kaldı. Jacques ile birlikte günün ışıklarından korunmak için toprağın üzerlerine örtülmesi için emir verip,

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

saldırganlara karşı büyülerini yaptı. Uykuya dalmadan önce, tellerle çevrili çayırı hatırladı ve hiçbir şeyin oraya girmemesi için sessiz bir uyarı gönderdi. Tehlikeli tuzakları sonra kaldıracaktı.

Jacques şifalı toprağı ve tükürüğü, Shea'nın ve Raven'ın yaralarına sürdü. Uyku emrini vermeden önce, korurcasına ruh eşinin yanına kıvrıldı.

Yağmur gün boyu yağmaya devam etti. Yağış normaldi ve bölgeyi sıkıntılı gri bir renge bürüyen, düzenli bir çiseyle toprağa düşüyordu. Birkaç hayvan yağan yağmurun altına çıkmaya cesaret etti. Fırtına çok uzamıştı, tahmin edilemiyordu ve tehlikeliydi. Ormandaki küçük kulübenin etrafındaki huzursuzluk, bütün canlıları bölgeden uzaklaşmaları için uyardı. Birkaç insan vahşi bölgeler, vahşi hayvanlar ve vahşi efsaneler yüzünden sık sık ormanın derinliklerine gidiyordu.

Toprağın altındaki bölmede Gregori birkaç kez uykusundan uyandı. Her zaman beklemedeydi, her zaman bilinci yerindeydi, uyuyor ve uyanıyor, devamlı çevresini ve bölgeyi tarıyordu. Zihni ise çocuktaydı. Cesur ve zeki bir kızdı. Yaşayan sıcak yaratık onun karanlığına ışıktı. Gümüşgözleri, başının üstündeki toprağın ötesine bakmak için uyku perdesini kaldırdı. Dönüşmeye çok yakındı, hatta Raven ve Mikhail'in tahmin ettiğinden de yakındı. Tırnaklarıyla bu hayata tutunuyordu. Çok uzun zaman önce hisleri onu terk etmişti, öyle ki sıcaklığı ya da mutluluğu hatırlayamıyordu. Sadece öldürme gücüne ve dayanmasını sağlayan Mikhail ile anılarına sahipti. Raven'in zayıf bedenine bakmak için başını çevirdi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Yaşamalısın küçüğüm. Irkımızı, insanlığı kurtarmak için yaşamalısın. Bu yeryüzünde beni durdurabilecek hiçbir canlı yok. Benim için, ailen için yaşa.

Zihninde bir şey hareket etti. Doğmamış çocuğun bu kadar güçlü ve bu kadar zeki olmasına şaşırmasına rağmen, yine de onun varlığını, küçüklüğünü, titremesini ve güvensizliğini hissediyordu. Ne olursa olsun küçük varlık oradaydı ve gönülsüzce de olsa yeniden uyumadan önce kendini ona kilitleyip, onu kalbine yakın tuttu.

Güneş gökyüzünden çekildiği anda Jacques uyandı. Gregori çoktan gitmiş, av bulmak için gökyüzünde uçuyordu. Jacques beslenme ihtiyacını hissederek avlanmada ona katıldı. Bugün Byron ile ilgileneceklerdi ve bu, Jacques'in birkaç kez beslenmesi anlamına geliyordu. Gökyüzüne süzüldü, kalbi hızla atıyor ve kan, damarlarında çağıldıyordu. Kendini tamamen canlı hissediyordu.

Kadınları uzun süre korunmasız bırakamayız Jacques. Gregori'nin sesi zihninde belirdi. *Hedefine ulaşamadığı için vampir kızacaktır.*

Jacques gri gökyüzüne bir çağrıda bulundu. Çağrısı sessizce uzaklara yayıldı. Korunun içindeki küçük bir kulübede, ateşin etrafına toplanmış üç avcı vardı. Onların varlığını hisseder hissetmez yönünü hemen değiştirdi. Gregori de yanına süzüldü. Avlanma içgüdüsel ve kolaydı, avları kendilerine çağırmak sıradandı. Fakat bu koşullarda, olduğu yere gitmek daha uygundu.

Shea bir ses duydu. Nerede olduğunu bilmeden sessizce yatıyordu. Bir anlığına, her şey kâbusun yankısıymış gibi göründü. Ancak etrafını incelediğinde, yeraltındaki bir bölmede olduğunu fark etti. Yanında ölü

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gibi yatarı Raven da vardı. Birisi toprağı ve hoş kokulu bitkileri üzerine sürmüştü.

Gücünü dikkatle test ederek oturdu Shea ve yüzüne dağılan saçlarını sabırsızca geriye doğru itti. Kolu acıyordu ve her yerine iğneler batıyor gibiydi, bu yüzden ağrı şiddetliydi. Omzuna dokunduğunda eline kanlı çamur yapıştı. İğrendi ve Raven'ı incelemek için eğildi.

Ne nabız ne de kalp atışı var gibi görünüyordu. Yüzü beyaz ve durgundu, her şeye rağmen çok güzeldi. Shea iç çekti, jacques'in uyuyacağı zamanlarda yaptığı gibi bakıyordu. Diğer kadına bir şey yapamayacağından Shea, ayağa kalkıp gerindi. Jacques olmadan kendini huzursuz hissetti ve onu çağırmak istedi ama içgüdüsel olarak, onun beslenmeye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Girişin nerede olduğunu bulana kadar odayı inceledi.

İlk başta onu açmak için gizli bir mekanizma bulmaya çalıştı. Elleri her yanı inceliyordu. Klostrofobisini hissederek kalbi hızla atmaya başlayınca geriledi ve bunu düşünmeye başladı. Jacques onun canlı canlı gömülmesine izin vermezdi. Buradan bir çıkış yolu olmalıydı. Başının üstündeki toprağa bakıp ona odaklandı.

Hemen açıl! Zihnindeki resim canlıydı ve emir güçlüydü. Fakat üzerindeki toprak iki yana açılıp kulübenin tahta yer döşemelerini gördüğünde, şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı.

Shea heyecanlanarak bölmeden çıktı ve aynı kesin emirle girişi kapattı. Yeni güçlerinden gururlandığını hissederek, kapağı açtı ve kulübeye girdi. Kendini normal hissedebilmesi için duş almak gibi insani

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

aktivitelere ihtiyacı vardı, insani alışkanlıklarından tamamen vazgeçeceğine dair şüpheliydi.

Çok uzakta, Jacques panikleyerek başını kaldırdı. Avının boynundan omzuna sıcak kan akıyordu. Jacques lanet ederek beslenmek için bir kez daha başını eğdi. Onun izni olmadan Shea nasıl uyanmıştı? Emirlerine karşı gelecek kadar güçlenmiş miydi gerçekten? Hâlâ uyuyor olmalıydı ama o kulübenin korumasından çıkmıştı. Acele etmek zorundaydı.

Shea temiz kıyafetleriyle sundurmaya çıktı, saçları hâlâ ıslaktı. Bir gün önce burada meydana gelen ölüm kalım savaşının izlerini bulmak imkânsızdı. Gregori ve Jacques'in ortalığı temizlediğini düşündü. Karpatyalıların bu şeyleri asırlardır yaptıkları ve büyük olasılıkla bu konularda uzman oldukları geldi aklına.

Düşünce midesini bulandırdı ve ağaçların altında yürümeye koyuldu. Yağmur sularını toplayan yapraklardan başına sular damlıyordu. Bu sayede doğanın bir parçasıymış gibi hissediyordu kendini. Raven onun korumasına ihtiyaç duyar diye fazla uzaklaşmak istemiyordu, bu yüzden bitki bahçesine doğru yürüdü. Fırtınadan yıpranmış büzülmüş bir yaprağa dokunmak için eğildi. Zihninde bir gölge belirdi karanlık ve kötü. Kontrolsüz bir şekilde titrerken buldu kendini. Hemen doğrulup arkasına döndü. Ormandan uzun boylu soluk tenli bir yabancı geliyordu.

Fiziksel olarak yakışıklı ve nefes kesiciydi. Shea daha önce bu kadar yakışıklı bir adam görmemişti hiç. Gözleri derindi, hüzünlü ve büyüleyiciydiler. Yaşını söylemek imkânsızdı. Gülüşünde bir hüzün vardı. "Seni korkuttuğum için özür dilerim. Kalp atışlarını buradan duyabiliyo-rum."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea gönülsüzce bir adım geriledi ama aslında, adamın yanına gitmek istiyordu. Adamın çekim gücü çok güçlüydü ve Shea büyüye kapılmış gibi hissediyordu. "Sen kimsin?" Sesi şüpheliydi.

"Beni tanımıyor musun? Seni bulmak için bütün dünyayı dolaştım. Neden çağrılarıma cevap vermedin?" Sözleri ılımlıydı ama derinlerde bir öfke de vardı.

Shea sağlam durmaya çalışıyordu ama ağzı kurumuştu. "Üzgünüm, seni tanımıyorum. Seni hiç görmedim."

"Benim çağrıma uyandın. Buraya benim için geldin. Sen benim canım Maggie'msin. Eğer dileğin, sessizliğinle beni cezalandırmaksa bunu zaten yaptın. Şimdi beni affedip, bu yerden ve üzerine sinen bu kötü kokudan uzaklaşmalısın." Bu sefer sesi küçük bir söylenmeyle kısılmıştı.

Shea, Jacques'ı çağırma isteğini bastırıyordu. "Sen Rand mısın?"

Adam biraz daha ona yaklaştı ve Shea'nın midesi alt üst oldu. "Beni nasıl tanımazsın? Yaralandın mı? Karanlık olan senin hafızanı yok edip, yerine kendi bilgilerini mi koydu?"

Shea itiraz edercesine karnına bir elini koyup, aralarındaki mesafeyi korumak için geriledi. "Anlamıyorum. Neden Jacques'a karanlık olan diyorsun? Bu ifadenin sadece şifacıya ait olduğunu sanıyordum."

Tıslama ölüm saçıyordu. "O bir şeytan, Maggie. O ve kardeşi bizi yok etmeye çalıştılar. Seni benden aldıklarını düşündüm ve haklıyım da. Sen de onların yalan ağına takılmışsın." Yeniden ilerledi, sanki ölümcül bir valsin adımlarını takip ediyorlardı. Shea geri çekiliyordu.

Bu onun babası mıydı? Bu Rand mıydı? Bunca zaman onun hayatta olduğuna inanarak gerçekten Maggie'yi aramış mıydı? Öyle yaralı öyle

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

samimi görünüyordu ki Shea onu rahatlatmak, kollarının arasına alıp sarılmak istiyordu ama yine de bir şey onu geride tutuyordu. "Sanırım beni annemle karıştırıyorsun. Ben Shea OHalloran. Eğer sen Rand isen o zaman benim babamsın."

"Onunla berabersin Maggie. Onun, senin aklını karıştırıp istediğini düşündürme yeteneği olduğunu biliyorsun. Zihnine anılar yerleştirmiş, gerçek olduğunu sandığın anılar. Fakat öyle değil. O kız kardeşinin ölümünün öcünü almak istiyor. Seni sevdiğim için beni suçladılar. Yeraltına girmem için beni zorlayıp, ikimizi ayırarak seni cezalandırdılar. Bu doğru. Oğlumu bile benden alıp büyütmesi için başkasına verdiler. Onu bana karşı çevirdiler, böylece o da onlara sadık oldu."

Her şey öyle puslu görünüyordu ki aklı karışmış ve uyuşmuştu. Adam şimdi ona doğru yürüyordu kızın geri adım atmasına karşın o da bir adım ilerliyordu. Başını kızın boğazına eğdi. Onun beslenmesine izin vermeli miydi? O Maggie olmasa bile, onun kızıydı ve o öyle yalnız, öyle üzgündü ki. Shea sıcak nefesini boğazında hissediyordu. Adam onu zorluyor, açlığı ikisini de cezbediyordu. Shea bunu istemiyordu. Bedenindeki her hücre kaçmasını söylerken, ona ne olmuştu da öylece durup onun kanını almasını bekliyordu?

Shea! Tanrım, aşkım, hemen ondan uzaklaş. Onun ne. yaptığını bilmiyorum ama tehlikedesin. Kanını, almasına izin verme. Zihnindeki Jacques'in sesi güçlüydü.

Shea kendisiyle uzun boylu yakışıklı adam arasına mesafe koyarak uzaklaştı. "Beni korkutuyorsun." Her zaman yaptığını yaptı eğer duyguları onu korkutuyorsa, beyni bunu yenmeye çalışır ve bir çıkış yolu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

arardı. "Artık neye inanacağımı bilmiyorum. Jacques ve Mikhail'in bizi ayırmayı planladığını söylüyorsun, çünkü sen kız kardeşlerini sevmiyordun?" Elleriyle başını tutarken, büyük yeşil gözleri yalvarırcasına bakıyordu.

Adam onun birkaç metre ötesinde duruyordu. Kızın ondan bir cevap beklediğini görünce oldukça rahatlamıştı. "Beni Noelle'nin ölümünden sorumlu tuttular, çünkü ben seninleyken o savunmasız kalmıştı. Onu Slovensky ve arkadaşları öldürdü."

"Slovensky'yi tanıyor musun?" diye sordu Shea sessizce nefesini tutarak. Bütün bu ölümlerin sorumlusu babası olabilir miydi? O vampir olabilir miydi?

"Eğer o adamla karşılaşsaydım, oracıkta onun boynunu kırardım. O, sadece o Noelle'nin ölümünden sorumlu. Noelle'i sevmeyebilirdim ama bana bir erkek evlat vermişti." Başını yana doğru eğdi, böylece bu kara büyüleyici gözlerde kaybolmak daha da kolaylaştı.

Shea arkasında sert bir ağaç gövdesi hissetti, gerçek olan bir şeye dokunmak istiyordu. Bu dev bir örümcek ağıydı, her tarafına fesatlık öyle yapışmıştı ki nereye döneceği hakkında hiçbir fikri yoktu Shea'nın. Bir terslik vardı. Kafası karışıktı, zihni ona oyunlar oynuyordu. Adamın onun etrafına sardığı büyüyü kıracak bir şeye odaklanmak için bir elini bilerek ağaca yasladı.

Ben senin ruh eşinim aşkım. Korktuğun ya da ihtiyacın olduğun da dönmen gereken kişi benim. Jacques'in sesi kararlıydı ve Shea onun yakınlarda olduğunu anladı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea zihinsel olarak başını iki yana salladı. Sanki farklı iki yöne çekiliyormuş gibi hissediyordu kendini. Maggie'nin kızı olduğunu biliyordu. Rand dediklerine inanmak istiyordu ama Shea kim olduğunu çok iyi biliyordu. Değil mi?

Rand nazikçe bir soluk verdi. "Hepimiz hafızalarımızı biçimlendirebiliriz Maggie. Sana, seni kendi kızın olduğuna inandırmaları oldukça mantıklı. Bu sayede ikimizin birlikte olamayacağını söyleyebilecekler. Bu hilenin, bu intikamın ihtişamını göremiyor musun? Bir ruh eşini yok edecekler böylece!."

"Bir Karpatyalının bir tane ruh eşi olur. Ben Jacques'a aidim." Eliyle saçlarını geriye doğru ittiğinde titrediğini fark etti.

"Hafızan üzerinde çalışması için bolca zamanı oldu. Yıllarca. İlk başta zihnine girdi, sonra da seni yönetmeye başladı. Onun kilerde onca sene yaşadığına gerçekten inanıyor musun?" Sesi yumuşak ve oldukça mantıklıydı.

Kalbi öyle sızlıyordu ki Shea zorla düşünebiliyordu. Bir anlığına gözlerini kapattı ve açtığında Rand'in yakınlaşıp bir kez daha boğazına eğildiğini gördü.

Kaç! Emir öyle keskin, öyle berraktı ki Shea kaçmaya çalışırken dengesini kaybedip yerde duran bir kütüğe takılıp düştü. Jacques öfkeliydi ve onun öfkesi en korkuncuydu. Rand kıza ulaşmadan önce, kızı yakalamak için bir hayalet gibi sessizce gökyüzünden yere indi Jacques. Parmaklarını kızın koluna sardı, sahiplenici ve kararlıydı. Kızı ayağa kaldırır kaldırmaz hemen arkasına çekti ve babasıyla yüzleşti.

"Ne yapıyorsun, Rand?" diye söylendi. Sesi alçak ve meşumdu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Rand kibar ve sakin bir tavırla gülümsedi. "Şimdi de beni mi öldüreceksin? Nasıl olsa kana susamışın tekisin, değilmi? Onun babası olduğumu iddia ediyorsun ama beni öldürmeye de heveslisin." Direk Shea'nın gözlerine bakıyordu. "Bu mantıklımı?" Sesi üzgündü. "Babanı öldürmek istemesi normal mi?"

"Bilerek onun kafasını karıştırmaya çalışıyorsun." Jacques'in yıpranmış ve çiziklerle dolu yüzü, öfkeden sertleşmişti. Shea onun güzel hatlarını incelerken buldu kendini. Hemen Rand'in o kadar da yakışıklı olmadığını fark etti. Onun harika görünüşü ve ince dudaklarında beliren gülümsemesinde hainlik vardı. Rand tamamen duygusuz, cansız ve gerçek değilmiş gibi görünürken, Jacques'in güçlü bedeni volkanik bir duyguyla sarsılıyordu. Öfke, kızı kaybetme ve yine istemeyerek de olsa onu tehlikeye atma korkusundan oluşan kırmızı bir pus hâkimdi zihninde. Rand'e olan öfke ise kendi kızına ihanet ettiğinden kaynaklanıyordu.

Rand yavaşça bir iç çekip, başını iki yana salladı. "Bu kara vampirin seni kolayca kandırmasına nasıl izin veriyorsun? Aradığın cevaplar boynunda gizli. Oradaki yaralar yırtık ve ısırık izlerinden oluşuyor. Bir vampirden başka kim böyle dikkatsizce beslenir ki? Ruh eşine âşık olan biri, kadınına kötü davranır mı? Bu sabah ona yardım etmen için masumluğunu, zihnini ve ruhunu kullanarak adamı öldürdüğünde bundan zevk almadı mı? Durması için ona yalvardığında o devam etmedi mi? Kanlı elleriyle sana geldiğinde, zihninde, gözlerinde, bedeninde kara tutkuyu ve açlığı görmedin mi? içindeki öldürme tutkusunu görmüyor musun? Vampirler çok zekidir hayatım ve sen bir tanesinin ağına düşmüşsün."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques boş gözlerle yaşlı adama bakıyordu. "Bana meydan mı okuyorsun?"

Shea'nın nefesi kesildi. Jacques ve babası mı? İki elini başına bastırdı. Bu yüzleşmeye dayanamazdı. Artık neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilemiyordu.

Biliyorsun küçük kızıl. Seni büyülemeye çalışıyor. Beni Byron ile oyalayacağını sandı. Bizim güvenli insanlarımızdan birinin seni almak için aklını çelebileceğini sandı. Adil bir dövüşü kabul etmeyecektir. Jacques onu rahatlatmaya çalışıyordu. Shea sakin olmaya çalışıyordu ama bu son birkaç gündür çok fazla sarsıntıya uğramıştı. Jacques, Rand'in sırf bunu planlamakla kalmayıp, aynı zamanda onun aklını çelmeyi de düşündüğünden emindi.

Rand sakince gülümsedi. "Artık Maggie'nin daha fazla acı çekmesini istemiyorum. Fakat seni uyarıyorum karanlık olan, eğer ağabeyin olmasaydı çoktan avlanıp yok edilmiştin. Sevdiğim kadını kandırıp ona acı çektiriyorsun ve bundan kurtulmana izin vermeyeceğim. AncakMaggie'nin daha fazla üzülmesine de sebep olmak istemiyorum."

Jacques köpek dişlerini gösterdi. "Böyle söyleyeceğinden emindim. Hileyle kirli işlerini yapmayı tercih ediyorsun."

Rand bir kaşını kaldırdı. "Onu dinle hayatım. Sonraki cümlesinde o katillerle işbirliği içerisinde olduğumu söyleyecek. Byron'ı öldürmeye çalıştığımı söyleyecek misin? Noelle peki? Belki sana ve kendi oğluma yapılanlardan da ben sorumluyumdur. Sen bir vampirsin Jacques ve Gregori gibi birini bile kandırabilecek güçtesin. Maggie'yi rehin tutarken seninle mücadele etmem aptallık olur."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shca Jacqucs'in gömleğinin arkasına yapıştı. "Rand, onun hakkında yanılıyorsun. Maggie'ye benziyorum ama ben onun kızıyım. Ve eğer o vampir olsaydı bunu bilirdim."

Rand üzgün gözlerle kıza baktı. "Onun ne olduğunu kendine kaç kez sordun? Öldürürken nasıl mutlu olduğunu hissetmedin mi? Bunu istedi, bundan zevk aldı ve vahşice beslendi. Bunun böyle olmadığını inkâr edemezsin. Bütün bu olanları Jacques'dan iyi kim yapabilir? Noelle onun kız kardeşiydi ve o kız kardeşine tapardı. Diğerlerinin, seni ve erkek kardeşinin kadınını götürmesine izin verdi. İnsanları öldürdü, çünkü onu tanıyorlardı." Yorgun bir tavırla başını yana doğru eğdi. "Seni inandıramayacağımı biliyorum ama zamanla benim haklı olduğumu göreceksin. Söyle bana Maggie, o geldiğinde bana daha farklı bir gözle bakmadın mı? Belki daha çok bir hain gibi?

Sana bu imajı kimin yarattığını merak ediyorum? Bunu kendi kendime yaptığımdan şüpheliyim."

"Senin de bildiğin gibi, onun zihni benim varlığımla sakinleşip olayları daha net görecektir. Git buradan Rand, çıktığın çukura geri dön," diyerek ormanı işaret etti Jacques. Beklentiyle yüzü kararmıştı, bedeni zehirliydi ve Rand'e saldırmaya hazırdı.

Rand görüş alanlarından silinmeye başladı, cılız kahkahası Shea'yı baştan aşağıya titretmişti. Shea hemen Jacques'tan uzaklaştı. Yeşil gözlerini ondan kaçırıyordu.

Jacques nazik bir hareketle kızın çenesini kaldırıp, gözlerine bakmaya mecbur etti. "Seni seviyorum Shea. Byron'a olan borcumu ödeyene

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kadar, onun söylediği yalanlarla mücadele etmeyeceğim. Bunu seninle konuşana dek hüküm vermeyi geciktiriyorum."

Sesi öyle sevecen, dokunuşu öyle şefkatliydi ki Shea'nın kalbini altüst ediyordu. Shea bu kara gözlerin büyüsüne kapılırken buldu kendini. Onun her istediğini yapmak istiyordu. Bedeni onunkine, üzgün bakışlarına ve içindeki korkunç açlığa cevap veriyordu. Bedeni canlılıkla alevleniyor, onunkini istiyor, beklentiyle daha yumuşak ve daha esnek oluyordu. Göğüsleri sızlıyordu ve Jacques'in dokunuşu için yanıp tutuşuyordu.

Shea bakışlarını çekip ondan uzaklaştı, böylece Jacques'in bedeninin sıcaklığı onunkini etkileyemedi. Aralarındaki elektrik akımı ve kıvılcımlar kırıldı. Shea titreyerek bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Beni nasıl inandıracaksın Jacques? Seksle mi?"

Jacques ihtiyaçla için için yanıyordu. Kör açlığı hiç dinimiyordu. Bir kabardı mı ihtiyaç tüm bedenini sarana dek dinmiyordu. Shea esasen insandı ve bunu anlayamıyordu, ruh eşlerinin arasında oluşan ateşi bilmiyordu. "Aşkım, ikimize de yetecek kadar zeki bir kadınsın. Kimin doğru söylediğini kendin de anlayabilirsin. Rand hasta. Böyle olmasını istemezdim ama eğer senin annen olduğuna inanıyorsa, hiç vakit kaybetmeden bana saldıracaktır. Bir ruh eşi kadınını gözetmekten başka bir şey yapmaz. Bu bizim ilkemizdir. Başka bir adam o kadınla olamaz. Rand senin Karpatya yöntemlerindeki bilgisizliğini kullanıyor. Kalbimde ya da kalbinde neyin hâkim olduğuna sana inandırmaya ihtiyacım yok. Zarar gördüğümü biliyorum. Bunu sen de biliyorsun. Ancak gerçekten bir iblis olsaydım sen bunu hissederdin. Bunu bilirdin. Bunu saklamamın

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hiçbir yolu yok." Bir elini ona uzattı. "Sahip olduğun mantığınla bunu düşün. Kendi kendine cevabı bulacağını biliyorum."

"Jacques." Shea tereddüt ediyordu, ona dokunmak istiyordu, ona dokunmaya ihtiyacı vardı ama karşı koyamadığı cazibesinde kendini kaybetmekten korkuyordu, "Her zaman benimleyken, her zaman zihnimdeyken düşünenin sadece ben olduğumu nasıl bileceğim?"

"Bunu kendin bulmak zorundasın Shea." Kara gözleri kızın yüzünde sevecenlikle geziniyordu. "Sen beni herkesten daha iyi tanıyorsun. Ben hiç senden bir şey saklamaya çalışmadım. Eğer bana canavar dersen, ben yine sana inanırım." Gülümseyişi kibar ve rahatlatıcıydı.

Shea derin bir nefes alıp, parmaklarını onunkine doladı. Bu doğru ve doğal hissettiriyordu. Kıvılcımlar Jacques'in teninden onunkine atlıyordu. Shea'nın nabzı hızlandı ama onunla birlikte ormanda sessizce yürüyordu, onun yanında olmaktan bile mutluydu. Jacques onun bir yarısı gibiydi, aldığı hava gibiydi. Shea bunu kabul ediyordu, çünkü Jacques onu tamamlıyordu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONALTINCI BÖLÜM

Gregori etkileyici biriydi. Raven'ın yanına diz çöküp, bütün ilgisini yerde öylece yatan kadına verdiğinde Shea onu izliyordu. "Shea'nın yaralarına baktın mı?" Bu merak Shea'yı şaşırtmıştı. Her zamanki sinir edici tavrıyla Jacques'a, yani yine bir erkeğe sormuştu.

"*Yaraları kapanıyor," diye ona teminat verdi Jacques. Rand, Shea'yı tek başına ormana çağırdı, O bir hain, şifaa. Ondan uzak duruyorum, çünkü Shea ile bağlantısı var. Ben ona ne yaparsam yapayım o, kıza yine istediğini hissettirir. O çok tehlikeli. Ona hükmünü verecek kişi ben olamam, Shea beni asla affetmez.*

"Yapma bunu Jacques," dedi Shea soğuk bir sesle, ona kızmıştı. "Gregori ile konuştuğunu biliyorum. Eğer bir şey söylemek istiyorsan yüksek sesle söyle ki ben de duyabileyim. Rand'in vampir olduğunu düşünüyorsun, değil mi?"

Bu düşünce kendi zihninde de belirmişti, bu yüzden vefasız gibi hissediyordu kendini. Rand'de ters giden bir şeylerin olduğunun farkındaydı belki Maggie'nin ölümü zihnini sarsmış, bu yüzden geçmişte yaşamaya devam etmişti. Rand'in tuhaf konuşmalarındaki söylediği bir şey aklını kurcalıyordu. Tanımlayamadığı bir şey vardı.

Gregori parmaklarını iyice açarak elini Raven'ın karnına koydu. Dokunuşu bir müddet orada kaldı, şaşılacak derecede kibar bir hareketti sonra, Shea'ya döndü. "Jacques sana karşı olan görevlerini biliyor Shea. Rand, yani senin öz baban hiç hayatında olmadı. Gerçeklere aklını ver, çocukluk fantezilerine değil."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Fantezi olsun ya da olmasın, sen benim çocukluğum hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye cevabı yapıştırdı Shea, onun sakin otoriter tavrıyla sabrını kontrol edemeyerek. Gregori onu bilerek sinirlendiriyordu. Fakat o her zaman mantığını kullandığından, Shea bundan şüpheliydi. Bunu yapması gereken kendisiydi. "Benim kendi aklım var Gregori ve hem de en mükemmelinden. Belki ilk zamanlarda sana yanlış bir izlenim verdim. Tehlike karşısında hemen kaçmaya kalkan, çılgın bir kadın değilim. Kan görünce de bayılmanı ve kendi kararlarımı kendim veririm."

"Eğer sana böyle düşündüğüme dair bir izlenim verdiysem, özür dilerim," dedi Gregori kibarca. "Senin hakkındaki izlenimlerim hiç de böyle değil. Sen çok cesursun ve doğuştan bir şifacısın ama bizim yaşam tarzlarımız hakkında pek bir şey bilmiyorsun. Sağlığı korumak oldukça önemli. Kan almaktan iğrenen bir insansın, tıpkı Raven gibi."

Shea çenesini kaldırdı. "Bu konuda sorunum olduğunu biliyorum. Zamanı gelince bunu da halledeceğim. Ancak şuan halledilmesi gereken daha önemli sorunlar var." Yanında oturan Jacques itiraz edecekmiş gibi hareket etti ama sessizliğini korudu.

"Yanıldığın şey de burada. Hiçbir şey önemli değil," diye cevap verdi Gregori, sesi kadife gibi yumuşaktı ve güçlü bir fısıltı halindeydi. "Senin sağlığın ırkımızdaki herkes için çok önemli. Sen bir kadınsın, içinde bir canlıyı yaşatabilirsin. Ruh eşi olmayan her erkeğe bir umut kaynağısın."

"Bu dünyaya bir çocuk getirme niyetinde değilim."

Ortalığı bir sessizlik kapladı. Gregori etkileyici gümüş gözlerini kızın yüzüne dikti. Gözleri her engeli parçalıyor, yakıyordu, Shea ruhundaki her sırrı onun gördüğünü hissediyordu. Gregori yavaşça soluk verdi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Neden böyle düşündüğünü şimdi anlıyorum Shea. Sana yapılanlar iğrenç. Bu karardaki acını görebiliyorum. Böyle önemli bir hayalden vazgeçmeden önce, tamamen iyileşmesi için Jacqucs'i bekleyecek gücü içinde bulursan, ırkımızın çocukları sevip onlara değer verdiğini ve onları hazine gibi gördüklerini bulacaksın. Aynısı kadınlarımız için de geçerli."

"Rand'in annemi terk etme sebebi bu mu? Kendi oğlunu başkasının büyütmesine izin vermesinin sebebi bu mu? Ya da ırkınız sadece dişi çocuklara mı değer veriyor?"

Gregori bir iç çekti. "Bizim bütün çocuklarımız, erkek ya da dişi, sevilir ve korunur Shea. Rand'i anlamıyorum ve hiç anlamadım. Şu an onun çok tehlikeli olduğuna ve onun için bir şeyler yapılması gerektiğine inanıyorum. Çayıra kurduğu teller sırf bizim ırkımıza değil aynı zamanda insanlara ve hayvanlara da tehlikeli. Bu tuzakları bozmak için bir hayli zaman harcadım. Bu dengesiz tavırlarına devam etmesine izin verilmemeli. Bunu biliyorsun."

"Bu kadar mı? Daha emin olmadan hükmünü mü vereceksin? Nasıl bundan emin olabiliyorsun ki?" Babası için bir kurtuluş yolu bulmaya çalıştığında parmaklarıyla oynarken buldu kendini. Boynundaki nefesini hâlâ gerçekmiş gibi hatırlayabiliyordu ama yeniden vefasızmış gibi hissederek, bu anıyı uzaklaştırdı.

"Çünkü hiç birimiz ormanda onun varlığını hissedemedik," diye cevapladı onu Jacques kibarca. Kızın zihninde bir gölge gibiydi. "Sadece onu sen hissettin Shea. Benim uyu emrime rağmen, o seni uyandırabildi. Bilerek seni ormana getirtti ve sendeki etkisini arttırmak için kanını almayı denedi."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Belki hastadır. Belki kafası karışıktır. Beni zorlayabilirdi. Beni gerçekden zorlamadı, Jacques? Bunu kesinlikle yapabilirdi," diye dikkat çekti. "O benden oldukça güçlüydü ve ben de kendimi bir rüyadaymışım gibi hissediyordum. Eğer gerçekten vampirse neden beni zorlamadı?"

"Çünkü seçim yapması için bir ruh eşi zorlanmaz. Bu doğru bir seçim olmak zorunda. Yoksa gerçek bir bağ kurulmaz. O bunu biliyor." Jacques ona uzandı. "Bu onun içinde var, doğmadan ruhuna mühürlenmiş."

Shea ondan uzaklaşıp şakaklarını ovmaya başladı. "İnsanlarınızla ilgili olan her şey neden bu kadar karışık jacques? Ben insanken başıma hiç böyle bir şey gelmiyordu."

"Sen yarı insandın Shea," diye ona kibarca hatırlattı Jacques, "ve o zamandan beri tehlikede olduğunu biliyordun. Neyse ki seni takip eden fanatik gruptan koruması için annenin aklı yeterince yerindeymiş."

Shea titredi ve ısınmak için kollarını ovalamaya başladı. "Ben sadece bu yerden, bu şeylerden uzaklaşmak istiyorum Jacques. Beni kullanarak bu insanları öldürdüğün için seni affetmenin bir yolunu bulmaya ihtiyacım var."

Mikhail'in bedeni, Shea'nın gözleri önünde belirdiğinde neredeyse kalbi duracaktı. Mikhail ona gülümsüyordu. "Aşkımı bana geri getirdiğin için sana teşekkür borçluyum. Onsuz hayatım bir hiç olurdu. Sen halkımız için büyük bir kazançsın." Kibarca kızın koluna dokundu. "Slovensky ve Wallace'i durdurmak için seni kullandığımız için lütfen bizi affet. Raven'ı öldürmelerine ya da seni kaçırmalarına izin veremezdik ki niyetleri de buydu. Raven bize yardım edemezdi bu yüzden seni seçtik. Rızan olmadan seni kullanmak çok yanlıştı ama senden izin almak için de

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

zamanımız yoktu. Ruh eşin senin hayatını korumaktan başka bir şey yapamazdı."

Mikhail böylesine samimi konuştuğu için Shea ona kızamıyordu. Bir iç çekip alt dudağını ısırdı. "Keşke bu şekilde olmasaydı Mikhail ama Raven'ın hayatta olmasına çok memnunum."

"Bu iki insanın bizden nasıl saklandıklarını anlamıyorum. Sürekli Raven'ı izliyordum," dedi Mikhail. "Siz ikiniz kesinlikle tehlikede değildiniz. Etrafı da taradım. Gregori ve Jacques da taradı. Bir vampir kafamızı karıştırabilir ama insanlar, hayır."

"Ben de taradım," diye hareket etti Raven yavaşça, çok kısık bir sesle. "Bize karşı bir tehlike hissetmedim ama Shea çok huzursuzdu ve neredeyse en başından bizim yalnız olmadığımızdan emindi. Jacques'tan ayrı kalmasına yorarak korkularını göz ardı ettim."

"Ormandaki vampiri de fark eden Shea'ydı," dedi Jacques.

Shea ilgi odağı olduğunu fark etmişti, içgüdüsel olarak Jacques'a sokuldu. Bir kolunu kızın beline doladı, bedeni kızın bedenini koruyordu. "Hepinizin bunların Rand'den kaynaklandığını düşündüğünüzü biliyorum. Onun Rand olmasını istemiyorum. Ben bir ailem olsun istiyorum."

"Senin bir ailen var," dedi Mikhail kibarca. "Ben senin ailenim. Raven senin ailen. Çocuğumuz da öyle olacak ve elbette Jacques'a da sahipsin. Bir gün senin de çocukların olacak." Gregori'yi göstererek hafiften gülümsedi. "Şifacıyı bile ailen olarak kabul edebilirsin. Biz kabul ettik, her ne kadar o bundan hoşlanmasa da. Biz birlikteyiz ve birbirimize çok yakınız. Geçen son birkaç gündür yaşananlar, bizim yaşamımızın gerçek

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

örneği değil. Şu an saldırı altındayız ve kendimizi korumak zorundayız. Son günlere göre bizi değerlendirme. Bunlar olağanüstü zamanlar."

"Belki Byron ona kimin ihanet ettiğini söyleyebilir," diye öneride bulundu Shea üzgün bir halde. "Rand'i suçlamadan önce, onun söyleyeceklerini bekleyemez miyiz?" Bu kadar canını sıkan neydi? Ve Rand'in ona söylediği?

Jacques onu kendine doğru çekti. *"Kimse Rand'in olmasını istemiyor küçük kızıl ve tam bir kanıt olmadan kimsenin ona karşı harekete geçmeyeceğinden emin olabilirsin."*

Shea, Jacques'in babasının tamamen vampir olmasına inanmasına rağmen onu rahatlatmaya çalıştığını biliyordu. Bir yarısı bunun gerçek olduğunu biliyordu. Rand'den uzaktayken, her şeyi daha net görebiliyordu. Annesinin ölümü yüzünden kafası karışmış ve üzülmüş bir adam değildi o. Çıkarcı kötü bir katil olarak düşünülebilirdi.

Shea gözlerini kapattı, düşüncelerinin nereye varacağıyla yüzleşemiyordu. Rand'in hayatını Jacques alamazdı. O bunu yapamazdı. Bir sıcaklık zihnine aktı ve Jacques korurcasına ona iyice sarıldı. *Halkımızı avlayacak bir vampir olduğunu kanıtlasa bile, benim Rand'i avlamama gerek yok. Diğerleri bununla ilgilenecektir. Eğer isteğin buysa, buradan çok uzaklara gidebiliriz aşkım.*

Eğer Rand vampirse, bir hainse, onu insafsızca yok etmek için diğerlerine göre Jacques'in daha çok sebebi vardı. Fakat Shea bu fikre katlanamıyordu. Teşekkürler Jacques. Eğer durum o noktaya gelirse onun hayatını alacak kişinin sen olmasını istemiyorum

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Hadi Byron'ın yanına gidelim de ben de sözümü yerine getireyim. Sonra da dinlenecek bir yer buluruz.

Shea başını tamam anlamında sallarken başı Jacques'in göğsündeydi. Onun kalbinin rahatlatıcı atışlarını duyabiliyor, onunkine karşı artan bedeninin sıcaklığını hissedebiliyordu. O, sağlam ve gerçekti. Bunu, olayları yavaşlatıp daha mantıklı kararlar almalarına borçluydu. Şu an için böyle bir şey yapmaya cesareti yoktu Shea'nın. Mükemmel beyni son zamanlarda hatalı çalışıyor gibi görünüyordu.

"Biz Byron'a gidiyoruz, şifacı... sen de gelecek misin?" diye sordu Jacques.

Gregori isteksiz de olsa Raven'ı Mikhal'e bıraktı. On sekiz yaşına girmeden bir kadın ruh eşi olamazdı.

Şifacının varlığının her anı bir sabır testi olacaktı, çocuk rüştünü ispat edene kadar adeta bir cehennemde yaşayacaktı. Adalet dağıtıcısı olarak çağrılmadığında, avlanıp beslenir ve öldürmeye karşı çıkardı. Bir hayatı almanın verdiği güçle yürümek en zor zamanlardı. Ve bir yerlerde, çok yakın zamanda bunu Rand de hissedecekti.

Gregori, Jacques ve Shea'yı takip etmek için döndüğünde Mikhail onu durdurdu. "İnsanlar varlıklarını bizden saklamak için kimyasal bir madde bulmuş olabilir mi? Eğer öyleyse, hepimiz büyük tehlikedeyiz ve bu yeni tehditle yüzleşmek için harekete geçmek zorundayız."

"Her şey mümkün ama vampirin gölge büyüsü yapması daha olası. Eski bir büyüdür ama pekbilinmez. Shallong'un kayıp kitabında görmüştüm. O kitabı ruhların dağına şeytan sembolleriyle birlikte

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

gömmüştü. Birilerinin oraya gitmeye cesareti olduğunu sanmıyorum." Gregori, Shea'nın yeterince uzaklaştığını görmek için ona bir göz attı.

"Bu mümkün," diye devam ediyordu Gregori, "hem de çok mümkün, Rand yedi sene önce uykudan uyanıp Shea'nın annesinin öldüğünü anladı ve dönüştü. Nefretinden dolayı da seni ve Jacques'ı suçladı. Yedi sene önce insanlarımızı öldürmeleri için Slovensky ve yeğenine liderlik etmeye karar verdi. Hiçbirimiz onun uyandığını bilmiyorduk, bu yüzden şüphe çekmedi. Jacques haini tanıdığını ve bir zamanlar ona yakın olan biri olduğunu düşünüyordu. Rand, Noelle sayesinde onun ailesiydi."

"Rand'in kendi oğluna da işkence edip, sakatladığını mı düşünüyorsun?"

"O Noelle'in oğluydu, Mikhail. Eğer Rand şüphelendiğim gibi dönüştüyse, yedi sene önce insanların cinayetlerine yardım eden kişi de o. Hepimiz tehlikedeyiz, özellikle Jacques. Ölümden muhtemelen kurtulacak olan tek kişi Shea ve o da büyük acı çekecektir."

"Onu artık avlayacağımızı biliyordur. Kaçmayı deneyecektir."

Gregori başını iki yana salladı. "Hayır, öç almak için çok çalıştı. Bu amansız bir nefret Mikhail. Öldürmek için yaşıyor ve onun istediği de bizleriz. Burada kalıp, Shea'nin aklını çelmeye devam edecektir."

"Jacques'ı uyarmalısın."

"Buna gerek yok. Jacques zaten biliyor. Shea'yı daima yanında tutacaktır. Jacques tehlikeli, Mikhail. Onu hâlâ koruman gereken küçük kardeşin olarak görmeye devam ediyorsun. Büyük bir güce sahip olacak kadar büyüdü. Rand onu küçümseyecektir. Nasıl bir canavar yarattığı hakkında hiçbir fikri yok."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Kardeşimden canavar diye bahsetmen pek de hoşuma gitmedi." Mikhail'in sesine keyif hâkimdi.

"Senin arkandan neler dediğimi bir duysan," dedi Gregori, kanat şeklini almaları için kollarını iki yana açmıştı.

Kuş gökyüzüne süzüldüğünde, Mikhail'in kahkahaları yankılanıyordu.

Şifa mağarası, yeraltı tünellerinde bulunan diğer odalardan daha küçüktü. Toprak boldu, siyahtı ve bereketliydi. Toprağın doğal kokusuna karışmış bitkilerle çok hoş kokuyordu. Shea, Jacques'in arka cebini bulup elini soktu.

Byron'ın yaralarının boyutunu incelerken aralarında bir bağ oluşmasını sağlamıştı. Shea dejavu hissini çaresizce yaşıyordu. Smith ve Wallace, Jacques'a yaptıkları gibi ona fazla işkence edememişlerdi ama yine de bedeni kesiklerle parçalanmış, yanıklar yüzünden kararmıştı.

Shea, Jacques'in elini bulup parmaklarını sertçe onunkilere doladı, ona bakmaya pek cesaret edemiyordu. Byron'ın işkence görmüş bedeninin görüntüsü korkunç anıları hatırlatmış olmalıydı. Shea neşeli olmaya çalışıyordu. "Evet, en azından sana yaptıkları zararın aynısını yapma da ısrarcılarmış. Eski tecrübelerime dayanarak, ona nasıl yardımcı olacağımı biliyorum."

Jacques onun başka bir adama dokunmasını istemiyordu. Bu his keskin, çirkin ve baş döndürücüydü. Kendinden nefret ederek Jacques, derin bir nefes alıp bıraktı. İçgüdüsel olarak, geniş bedeniyle Byron ile ruh eşinin arasına geçti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea güzel parmaklarıyla onun yüzüne dokundu. "Ne oldu?" Sesi öyle güzel, öyle berrak, sakin ve yatıştırıcıydı ki Jacques utanarak bu gerçekten sakınmak istedi ama ona yalan söyleyemezdi.

"Bilmiyorum. Sadece senin ona dokunmana dayanamam. Tanrım Shea, bu yüzden kendimden nefret ediyorum ama yapamazsın." Elleri kızın yüzünü çevrelerken, kara gözleri acıyla bakıyordu. "Bunu yapamazsın."

"Eğer bu adama dokunursam ne olacağını düşünüyorsun? Yoksa Rand'in hikâyelerine mi inanıyorsun? Beni bir şekilde etkilediğini ve kimyamızın gerçek olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Ben sadece eğer bu adama dokunursan, kontrolümü kaybedeceğimi düşünüyorum, içimdeki iblis uyanacak ve zihnim binlerce parçalara bölünecek, kendime hâkim olamayabilirim."

Shea, onun bu sebepsiz kıskançlık yüzünden kendinden nefret ettiğini ve bir şeyler olacağı korkusunu hissedebiliyordu. Shea, Jacques'in şu anda sinirli olduğunu fark etmişti. Parmaklarını onun koluna dolayıp gülümsedi. "Sanırım şifacıyı bekleyebiliriz."

Jacques bedeninin rahatladığını hissedebiliyordu. "Bu çok iyi bir fikir."

Shea parmaklarını onun boynunda gezdirmeye başladı. Masaj anlamlı ve aynı zamanda rahatlatıcıydı. Kızı kendine doğru çekerek buna cevap verdi Jacques, dudaklarını esir alırken sert ve hükmediciydi. Onu sahiplenircesine öpüyordu, bedeni de dudakları gibi sahipleniciydi. "Sana şimdi ihtiyacım var Shea. Bedenim alev alev yanıyor. Bir cehennem gibiyim. Yalnız kalmalıyız yoksa öleceğim."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın kahkahaları göğsünde boğuluyordu. "Kimse sevişmek istiyor diye ölmez." Ancak emin değildi. Onun da bedeni yanıyor ve onunla birleşmek için yalvarıyordu.

Gregori birden belirip yumuşak, iç geçiren bir ses çıkarttı ve onlara kaşlarını çattı. Onlar da tıpkı suçlu çocuklar gibi ayrıldılar.

Şifacı konuşmaya başladı. "Çok zayıf düşecek Jacques. Sana direnmeye bile kalkışabilir. Dönüşmeye çok yakın ve bir süredir öyle. Ona Raven'ın çocuğundan bahset, Shea'nın da dişi bir çocuk doğurabilme inancından bahset," dedi Gregori yumuşak bir sesle. "Onu kontrol etmek zorundasın. Müdahalelerimize karşı koyabileceğini hissediyorum."

Jacques başıyla onayladı onu. Shea'nın Byron'dan uzak durmasını istiyordu ve Shea da onun zihnini okuyarak odanın sonuna gitti. Jacques ona teşekkürlerini yollayıp ilgisini eski arkadaşına yöneltti.

Shea birden onunla gurur duyduğunu hissederek onu izledi. Onun başka bir adama dokunmasına dayanamayabilirdi ama Jacques'ta bundan memnun değildi. Ve Byron'ı kurtarmak için onun kararlılığını görebiliyordu. Jacques'in onun gözlerinin içine bakıp da ona yalan söyleyemeyeceğini de biliyordu. Jacques karanlık kısmını ondan saklamaya çalışmayıp, buna rağmen, onu böyle sevmenin bir yolunu bulmasını istiyordu ondan.

Anlayamıyordu ama onu her haliyle seviyordu. Jacques yapmak zorunda olduğu şeylerden kaçmıyordu, her gün içindeki şeytanla yüzleşiyordu. Her şey öyle hızlı olmuştu ki olaylar peşi sıra gelmişti. Shea'nın bütün bilgileri özümsemesi uzun zamanını almıştı ama

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques'in yanında olması hepsinden mühimdi. O her konuda çok dürüsttü, ona olan korkunç ihtiyacında bile.

Byron inledi ve Shea dikkatini onun üzerine eğilen adamlara yöneltti. Gregori bir heykel gibi hareketsizdi, bütün ilgisini harap edilmiş bedene vermişti. Jacques bileğini Byron'ın ağzına tutuyordu. Bu manzara karşısında Shea'nın midesi bulandı ama bakışlarını kaçırmadı.

Byron direnirken yalvarırcasına bakıyordu gözleri.

"Kanımı almalısın. Kadınlar güvende; bizi uyardığın tuzak başarısız oldu." Jacques'in kısık sesi, havada sallanan müzik melodisi gibiydi. Shea, Jacques'in gücünü arttırmak için zihniyle birleşti. Shea Byron'ı zorlarken, kendi rızasıyla ona katılmasının Jacques'i şaşırttığını hissedebiliyordu.

"Mikhail'in kadını dişi bir çocuk taşıyor," dedi Jacques yumuşak bir sesle. "Shea da insan ırkından ve dişi bir çocuğa gebe kalma ihtimali yüksek. Artık gelecek için bir umut var, Byron. İhtiyacımız olan psişik kabiliyetli dişi ölümlüleri bulmada bize katılmanı istiyoruz. Hayatını böyle çöpe atamazsın. Ya arkadaşlık ve kan bağıyla kızımın ruh eşi sen olursan? O zaman bizim çocuğumuza ne olacak? Sana özgürce sunulanı kabul et eski dostum ve hayatını kurtar. Sen güçlüsün. Biz ırkımızı yenilerken sen de çabalayacaksın."

Byron uzun bir süre Jacques'in kara gözlerine baktı, aradığı şeyi bulduğu açıktı. Sonra ağzına sunulan bileğe kenetleyip, özgürce içti. İlk kez Shea bu hareketi iğrenç bulmamıştı. Jacques'in Byron'a kanını özgürce vermesinde bir güzellik vardı. İnsanların kan bağışlamasından çok daha özeldi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shca'nın bedeni kor bir istekle kasıldı ve hiç düşünmeden sıcaklığıyla Jacques'in zihnini yıkadı. Onun da bedeninin kasıldığını gördü, sanki biri ona yumruk atmış gibiydi. Bir anlığına bütün bedenini suçluluk duygusu kapladı ama sonra Jacques onun ensesini okşadı, zihinsel dokunuşu da fiziksel dokunuşu kadar onu uyarıyordu.

Gregori yavaşça doğrulup, sert bir soluk verdi ve ateş püsküren gözlerle bakmak için Jacques'a döndü. *Kadınını al ve bizden uzakta bir yer bul. Böyle zamanlarda Karpatyalı erkeklerin ne kadar tehlikeli olduklarını biliyorsun. Siz ihtiyaçlarınızı giderin, Jacques.*

Bu kısımla ilgili pek bir şey hatırlamıyorum. Eğer hatırlarsan evimiz saldırıya uğradı ve vampir de nerede olduğunu biliyor.

Toprağın derinliklerine gidin. Özü, kaynak sularını bulana dek mağarada ilerleyin. Orada güvende olursunuz. Ve yalnız.

Peki Byron?

O konuşamıyor. Sende de olduğu gibi ses telleri felçli. Ona kimin ihanet ettiğini hatırlayıp hatırlamayacağından da şüpheliyim, iyileşmesi için onu yer altına koyup Rand'i arayacağım. Böyle bir hain için prensimizin verdiği hüküm belli. Hata olmamalı onu yok etmeden önce, vampirin o olduğundan emin olacağım.

Jacques uzanıp Byron'ın omzunu tuttu. "Şifa uykusuna yat Byron. Beslenmeni ve yaralarının iyileştiğini görmek için her gün geleceğim. Bunda bana güveniyor musun?"

Byron bitkin bir halde başını sallayıp, gözlerini kapattı. Şifalı toprağın tesellisini hoş karşılıyordu. Kan çoktan damarlarına akıp iyileşmesi için ona güç vermişti. Vampirin kurduğu tuzağı bir şekilde onlara anlattığını

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bildiğinden kendini daha iyi hissediyordu. Vampir erkekleri kadınlardan uzaklaştırmıştı. Vampir Slovensky ve yeğeni Raven'ı öldürüp Shea'yı alırken, Smith'i kurban edecekleri planını ona fısıldamıştı. Toprak açıldı ve hafif bedeni kucakladı. Etrafındaki toprak onu sarıyor hoş geldin diyordu. Byron kendini uykuya ve toprağa bıraktı.

Jacques başıyla Gregori'ye selam verip, Shea'yı dışarı çıkarttı. Parmaklarını onunkilere sardığı anda aralarında görünebilir bir elektrik akımı oluştu. Kızı odadan çıkartıp geçide çekti. Kızın korktuğu gibi onu ormana götüreceği yerde, Jacques onu dünyanın merkezine doğru çekiyordu. Geçit yan yana yürüyebilecekleri kadar genişti ama Shea onun hızına yetişemiyordu. Attığı her adımda, Jacques'in bedeni daha çok kasılıyor daha çok ağrıyordu. Nefesi kesik kesik solumalara dönüşmüştü. Jacques kızı kucakladığı gibi geçidin kıvrımlarını ve dönüşlerini koşarak almaya başladı.

"Ne yapıyorsun, Jacques?" Yarı kahkaha atan, yarı endişelenen Shea sıkıca ona tutunup ince kollarını boynuna doladı.

"Yalnız kalabileceğimiz bir yere gidiyoruz." Bunda oldukça kararlıydı. Ruh eşini saatlerce, günlerce istiyordu Jacques. Şu anda ona sahip olmalıydı.

Shea yüzünü onun omuz çukuruna gömdü. Bedeni, Jacques'in sesindeki zorunluluğa, yorulan nefesine ve hızlı kalp atışlarına cevap veriyordu. Dudakları Jacques'in nabzına dokunuyor, nefesi tenini ısıtıyordu. Shea onun titrediğini hissedip dilinin ucuyla nabzına dokundu. "Hımmm, tadın çok güzel."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Lanet olsun Shea, eğer böyle yapmaya devam edersen yemin ederim kaynak sularına varamayacağız."

"Ben hiç su sesi duyamıyorum," diye mırıldandı dalgınlıkla, yeniden nabzı okşayıp dişleriyle ısırdı. Ağzı boyundan kulağa doğru tırmanmaya başladı.

"Kaplıcalar. Sadece biraz uzakta," diye inledi ama kızın ilgisine karşı başını eğdi.

Kızın eli gömleğinin aşağısına kayıp düğmeleriyle oynuyor, avcunu sıcak tenine bastırmak için yavaşça onları açıyordu. "Sanırım yeterince sıcaksın, Jacques," diye fısıldadı kulağına baştan çıkarıcı bir şekilde ve diliyle kulak memesini okşadı. "Ben de öyle olduğumu biliyorum."

Jacques durup eğri duvara yaslandı ve kızın ayaklarının yere değmesine izin verdi. Bedenindeki açlığı, aciliyeti ya da zihnindeki kaosu anlatacak kelimeler yoktu. Kızın zayıf bedenini geriye doğru zorlayıp, üzerine eğilirken dudaklarını aldı. Eli kızın boğazını tutup daha iyi sonuç almak için çenesini kaldırdı.

Shea ayaklarının altındaki toprağın döndüğünü hissediyordu. Renkler zihninde titreşirken alevler bedenini yalıyordu. Hassas tenindeki kıyafetleri hissetmeye neredeyse zar zor dayanıyordu. Göğüsleri sızlıyordu ve göğüs uçları, onları örten kıyafeti zorluyordu.

Jacques ateşin tam ortasındaydı, pantolonu öyle sıkıydı ki artık nefes alamıyordu. Pantolonunu söküp attı, bedenini sıkıcı kıyafetten kurtardı ve kızı da kıyafetlerinden özgür bıraktı. "Sana hemen sahip olmalıyım Shea," dedi boğuk bir sesle. Elleri her yerdeydi, kızın göğüslerini

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yakalıyor, başparmakları onları okşuyor, uyandırıyor, göğüs uçlarını şehvetle zirveye taşıyordu.

Dişleri kızın savunmasız boğazını dişleyip, pürüzsüz göğüslerine giden yolu takip etti. Shea'nın hızlı nefes alışlarından zevk alıyor, içindeki açlık daha bir artıyor ve ihtiyaçtan her yanı sızlıyordu. Kızı sabit tutarken, elleri küçük beline dolanıp dar göğüs kafesinde gezindi. Shea vahşi boğuk sesler çıkartarak, onun çılgınlığına çılgınlık katıyordu.

"Kontrolden çıktın, vahşi adam," diye fısıldadı yumuşak sesiyle Shea, elleri onun üzerinde gezinirken. Canlı alev gibiydiler ve etraflarındaki havayı ısıtıyorlardı.

Jacques kızın pantolonunu çektiği gibi onu yere yatırdı, bedeniyle kızın bedenini örtüyordu. "Öyle mi düşünüyorsun?" Kızın kalçalarını kavrayıp yukarıya kaldırdı, böylece kendini öne doğru itip kızın derinliklerini buldu. Zevk, acı ve rahatlamayla neşe arasında bir yerdeydi. Shea öyle sıcak ve öyle hazırdı ki onu bedenine kenetleyip, ateşli bir kadifeyle sarıyordu. Jacques kaslı göğsünde kızın ağzını, sıcak nefesini ve meraklı yumuşak mırıldanışlarını hissediyordu. Bedeni cevaben sertleşip, daha hızlı ve daha derinlere hareket etti. Kızın dişleri nabzını bulduğunda kor bir sıcaklık yayılırken, ağır bir sızı tatlı bir coşkuya dönüşüyordu. Jacques kızın derinliklerine akıyordu duyusal çekici bir kokuyla bedeni kızınkine hükmediyordu. Vahşi. Aç. Sabırsız.

Jacques bir yavaş, bir hızlı, bir derin, bir sığ hareket ediyordu. Her şekilde birbirlerine bağlanmışlardı. Kalpleri ve ruhları özgürce uçuşuyordu. Kızın bedenini, sonsuza dek sürecek zevk cennetini bırakmak istiyordu. Kalbi çağlıyor, beyni erotik zevkle dönüyordu. Kıza

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

olan ihtiyacıyla dişleri ağzında patlak verdi. Jacques başını eğdi ve kızın boynunu aldı.

Dişlerini daha derinlere batırıp bedeni onu aldığında, sürtünme büyüyüp renkler uçuşurken Shea çığlık çığlığaydı. Shea'nın dili onun göğsünü okşadı Jacques onları geceye uçururken Shea onu demirliyordu. Jacques'in kolları kızı sıkıca sararken, bedeni onun derinliklerine akıyordu. Kasları harika bir uyumla onunkiyle hareket ediyor, zihinleri ve kalpleri adeta bir bütünün aynı yarısıymış gibi eriyordu. Kimin başlayıp kimin bitirdiğini söylemek imkânsızdı.

Jacques kızın ağzını buldu zaman ve mekânı unutarak yaşam güçlerini paylaştı.

Shea onun kolları arasında öylece yatıyordu, etraflarını saran güzellik ve huzur haricinde hiçbir şeyin farkında değildi. Altındaki toprak hoş ve yumuşaktı, üzerlerinde kıvrılan geçit onlar için bir tapınaktı. Kaslı ve sert olan Jacques'in bedeni sevişmelerinin şiddetli fırtınasına hoş bir çapaydı. Bir kereliğine olsun Shea'nın açlığı bastırılmıştı. Ateşli dakikalarda, Jacques'in özgürce sunduğunu kabul ederek iyice beslenmişti. Jacques'in beslenme alışkanlıklarını yenmenin başka yolları var demekle, ne demek istediğini anlamıştı. Bir eliyle onun kaslı sırtının kıvrımlarını sevecenlikle okşayarak, karışık kokuyu içine çekti. Kaç gündür ilk kez kendini gerçekten huzurlu hissediyordu.

Jacques zorunluluğun ve sancının bedeninden çekilmesine memnun olarak, kızı kendine doğru çekti. Başını kaldırdı ve kızın saçlarını geriye doğru itti şefkatli bir okşayışla. "Bunu havuzlarda yapamadık."

"Ne havuzu?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Sevişmelerinden dolayı sesi uykulu ve şehvetliydi. Jacques'in kalbi alabora oldu ve bedeni beklentiyle sertleşti. "Geçit kaynak sularına çıkıyor, kısa süreliğine de olsa dinlenebileceğimiz çok güzel bir yer. Beni baştan çıkarttığında seni oraya götürüyordum."

Shea yumuşak bir kahkaha attı. "Sana yaptığım bu mu? Sadece gömleğinin önünü açmakla bile galeyana geliyorsun."

Jacques kızın boynunun sıcaklığına sokulup, dikkatini dolgun göğüslerinin davetine verdi. "Ne kadar güzel olduğun hakkında bir fikrin var mı?"

"Hayır ama istersen bana söyleyebilirsin," diye cesaretlendirdi ve ince kollarını onun boynuna doladı. Shea gözlerini kapattı, Jacques'in dilinin göğüs uçlarında dolandığı hissinin tadını çıkartıyordu.

"Seni çok seviyorum." dedi birden Jacques. Bakışlarını kaldırdı, böylece kara bakışları kızın şaşkınlıkla bakan yeşil gözleriyle buluştu. "Gerçekten Shea. Sana sadece ihtiyacım yok, ben seni seviyorum. Senin hakkında her şeyi biliyorum, senin zihnindeydim, anılarını, rüyalarını ve düşüncelerini paylaştım. Sana ihtiyacım olduğu için seninle birlikte olduğumu düşündüğünü biliyorum ama bundan çok daha fazlası var. Ben seni seviyorum." Beklenmedik bir tavırla gülümseyip, bir parmağını kızın alt dudağında gezdirdi. "Dahası, senin de beni sevdiğini biliyorum. Bunu kendinden bile saklıyorsun ama zihninin küçük bir köşesinde sakladığın şeyi ben buldum."

Shea onun yüzündeki hınzır gülümsemeye öfkeyle baktı, sonra göğsüne vurdu sertçe. "Uydurma."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques üzerinden kalktı, sonra ayağa kalkması için kıza uzandı. Jacques'in kıyafetleri her yerdeydi ama onları geri almak için de bir şey yapmadı. Shca'nın gömleği açık bir şekilde üzerindeydi ve pantolonu da bileklerindeydi. Utanarak onları toplamaya çalıştı. Jacques ellerini kızınkilerin üzerine koyarak durdurdu. "Dert etme Shea. Havuzlar hemen ilerde." Birkaç adım yürüdü, sonra omzunun üzerinden geriye baktı. "Bu arada uydurmadım ve senin popoma dik dik baktığını da biliyorum."

Shea kızıl saçlarını geriye doğru ittiğinde her yana dağılmıştı. "Her kadın zihninden de olsa senin belirgin popona bakabilir ve bu yüzden kibir listene bir yenisini eklemene gerek yok. Ayrıca davet edilmediğin sürece zihnime girme." Shea öylece bakıyordu ama kendini de tutamıyordu. Jacques'in kaslarının dizilişi ve belirginliği öyle güzeldi ki.

Jacques elini arkaya uzatıp kızın elini tuttu, parmakları birbirlerine dolanmıştı. "Ancak zihninde çok ilginç şeyler buldum aşkım. Bana söylemeye niyetinin olmadığı şeyler."

Shea şimdi sesi duyabiliyordu. Sadece topraktan geçide sızan su damlama sesi değil, aynı zamanda attıkları her adımda gürleşen su sesiydi duyduğu. Shea mağaranın çatısının yıkılacağından korkarak, etrafına dikkatle bakındı. Jacques kızın elini çekerek hızlanmasını sağlıyordu.

Diğer dönemeçten dönüp, küçük bir girişe girdi ve Shea da onu gönülsüzce takip etti. Yeniden etrafına baktığı anda neredeyse nefesi kesilmişti. Kristalize kaya duvarlarıyla ve yükselen buharlarla büyük bir bölmeydi. Havuzlar birbirine bağlanmış, sadece simetrik kayalıklar tarafından birbirlerinden ayrılmışlardı. Çeşitli havuzlardan buharlar

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yükseliyor, bölmeye semavi bir görünüm sağlıyordu. En derin havuzun dibindeki duvardan, adeta bir şelale gibi köpüren uzun bir su çağıldıyordu. İri ve uzun düz kayalar havuzların içini şekillendirmiş oturmak ya da uzanmak için doğal bir yatak oluşturmuşlardı.

Shea yeraltındaki bu cennete, korkunun saygıya karıştığı bir ifadeyle bakıyordu. "Bu çok güzel. Burası nasıl keşfedilmemiş?"

Jacques yumuşak bir kahkaha attı. "İnsanlardan mı bahsediyorsun?" Kıza doğru dönüp boynunu tuttu ve kızın dudaklarını almak için eğildi, çünkü bunu yapmak zorundaydı. Dağılmış kıyafetleri, vahşi saçları ve şaşkın ifadesiyle kız öyle baş döndürücüydü ki.

Shea'nın bedeni hemen esneyip gevşedi, onun sert kaslı bedeniyle daha da eriyordu. Dudakları ateşli ve davetkârdı, göğüsleri onun çıplak göğsüne baskı yapıyordu. Jacques başını kaldırdı, başparmağı kızın dudağında, boğazında ve sağ göğsünün ucunda geziniyordu. "Bu mağaralar derin ve çok uzunlar. Kaybolmak oldukça kolay. Birkaç insan bu yerin yakınına geldi. Burası tehlikeli olmasıyla ünlü." Eli kızın yumuşak tenini okşuyordu. "Pantolonunu çıkar."

Shea ona gülümsedi. "Tehlikeli olduğunu görebiliyorum. Şimdi, beni gerçekten büyük sıkıntıya sokacak bir şeyi neden yapayım?"

Jacques kızın belini okşuyor, yumuşak teninin altındaki kaburgaları takip ediyordu. Bunun sonucunda kızın titrediğini hissedebiliyordu.

"Çünkü ben yapmanı istiyorum. Çünkü sen beni mutlu etmek istiyorsun."

Shea yüksek sesle kahkaha atıp, kaşlarını kaldırdı. "Ahh, öyle mi? istediğim bu mu?"

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques başını salladı ciddiyetle. "Her şeyden çok."

Shea baştan çıkartıcı bir tavırla ondan uzaklaştı. "Anlıyorum. Bunu bilmiyordum. Söylediğin için teşekkürler."

"Önemli değil," diye karşılık verdi ciddiyetle, gözleri kızın her hareketini takip ediyordu. Shea zarif ve baş döndürücüydü. Bu büyüleyici kadın takip etmesi için onu çağırıyordu. Bedeni kasıldı ve üzülerek, onu izlemek için en güvenli yerin havuz olduğuna karar verdi. En yakın kaynak suyu havuzuna girdi, köpükler hassas tenini adeta parmaklar gibi okşarken irkildi.

Shea'nın cezbedici kahkahası da onu takip ediyor, tahrik edici bir edayla bütün duygularını alevlendiriyordu. Shea beklenmedik bir güç dalgası hissetti. Jacques inanılmaz bir varlıktı ama Shea bedeninin titrediğini görebiliyor, şelalenin gürlemesine karşın hızla atan kalp atışlarını duyabiliyordu. Pantolonunu bilerek yavaşça çıkarıp, zayıf bedenini gözler önüne serdi. Kor üçgen Jacques'i çağırıyordu. Gömleğini de yavaşça çıkarıp yere bıraktı, sonra kollarını yukarıya kaldırdı.

Jacques'in bedeni beklentiyle kasıldı. Kara bakışları en küçük ve zarif salınışı bile kaçırmıyordu. Shea yavaşça havuza yürüyüp, şehvetli bir dil gibi köpüklerin bedenini almasına izin verdi. Suyun ortasına kadar yürüdü ve sonra bir deniz kızı gibi suyun altına daldı. Jacques, bacakları suyun içinde kayanın kenarında otururken köpükler kalçalarını yalıyordu. Shea'nın ona doğru yüzüp uzaklaşmasını, bedeninin su içinde parıldayışını, suyun yüzeyine çıkıp sonra yeniden kayboluşunu izliyordu.

Shea'nın başı yeniden ortaya çıktı, yeşil gözleri Jacques'in bedenini incelerken hayretle açılmıştı. Jacques hâlâ öylece duruyordu sanki taşın

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

kendisiydi. Kasları belirgin ve gergindi. Bedeni ise hazırdı. Küçük bir gülümseme Shea'nın dudaklarında belirdi. Yavaşça ona doğru yüzmeye başladı. "Seni mutlu edeceğimi düşünüyorsun."

"Kesinlikle." Söz kısık bir hırıldama gibi gelmişti zorla nefes alabiliyordu Jacques.

Shea ona gülümsedi seksiydi, tahrik ediciydi ve çok kadınsıydı. "Haklısın, seni çok mutlu etmek istiyorum. Ancak beni hipnotize etmediğini, senin değil de benim fikrim olduğunu nereden bileceğim?"

Jacques sesine ulaşmak zorundaydı ve bunu başardığında da çatallı bir sesle konuşmaya başladı. "Emrimi yaptırmak için seni hipnotize etmeyi umursamıyor olabilirim ama yardım almadan senin bir şekilde beni mutlu edebileceğini biliyorum." Zihni erotik tutkularla dolu olduğundan, mantıklı düşünmek onun için çok zordu.

Shea'nın göğüsleri Jacques'in bacaklarına değdiğinde, damarlarına alevler yolladı. Shea dizlerine baskı uygulayınca, Jacques da onu almak için bacaklarını iki yana açtı. Shea'nın çenesi karnına çarptı. "Seni mutlu etmek için en iyisini düşünmek zorundayım. Zihninde dolaşan bir sürü fikir var. İçlerinden en iyisini seçmek zorundayım, değil mi?" Nefesi sıcak bir ipek gibiydi, Jacques'in sertleşmiş bedenini canlandırıyordu. Shea'nın dili teninde bir su damlasını yakalayıp, bunun tadını çıkartmaya başladı.

Jacques bedenini saran zevkten inlemeye başladı. Bacakları kızın çıplak bedenini çevreleyip onu daha yakına çekti, böylece kızın yumuşak ağzı kadife ucun itişlerine daha iyi cevap verecek seviyeye geldi. Jacques bilerek bedenini öne doğru itiyordu. Köpükler artıyor ve onu sarıyordu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın saçları bacaklarını yıkıyor, dolanıyor ve dalgalanıyordu. Jacques nefesini tuttuğunu fark etti.

Ağzının dokunuşları sıcak bir kordu. Jacques'in zihni dağılıyor, bedeni titriyor ve kalbi yerinden çıkacak gibi görünüyordu. İçlerinde bir şeylerin koptuğunu hissediyordu. Bedeni artık onun değildi, kontrolünden çıkmıştı.

Shea bir müzik enstrümanı gibi onunla oynuyordu, notaları vuruyor ve tutkuyu besteliyordu. Jacques ise onu çaresizce izliyordu. Bedeni kızın ördüğü güzellik ve aşk ağına takılmıştı.

Jacques, kızın başını ellerinin arasına alıp, ıslak saçlarını yakaladı. Asırlardır hiç kimse, hiçbir şey Shea'nın yaşattığı duyguları yaşatmamıştı ona. Birisi için seve seve canını vermenin ne demek olduğunu anlamıştı.

Jacques başparmağıyla kızın çenesini kaldırdı, böylece yeşil gözleri kara gözlerle buluştu. Bir kez daha Shea onun ruhunun derinliklerini görebildi. Bütün hatalarıyla, ilişkilerindeki beceriksiz davranışlarıyla Shea, onun gerçekten içinde neler hissettiğini görmek zorundaydı. Jacques kolaylıkla kızı yukarıya kaldırıp, kucağına oturttu ve şefkatle, bütün gücüyle onu sararak tüm kalbiyle onu korumak istedi.

Dudakları kızın yumuşak teninde toplanan damlaları örttü. "Beni yeniden sev Shea, beni böyle sev. Sen benim aldığım havasın. Bundan korkma." Sert bedenine karşı elleri kızın narin şeklini kavradı. Bedeninin her çizgisini okşayıp, her gizli bölgeyi ve derinlikleri buldu.

Onu biraz daha yukarıya kaldırınca, kızın bedeninden onunkine sıcak ve buharlı sular aktı. Shea'nın dudakları onun boğazındaydı küçük sevgi dolu öpücükler onu deliye döndürmek için tasarlanmıştı. Jacques bu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

sefer kibar ve şefkatliydi, ona dokunmak ve istediği zaman onu almak için oyalanıyor bunun tadını çıkarıyordu. Sular etraflarından akıyordu; köpükler kabarıyor ve patlıyordu. Buhar onları sarıyor adeta bir örtü gibi gizliyordu.

Jacques kızın parlak saçlarını geriye doğru itip, gözkapaklarını, elmacık kemiklerini ve ağzının köşesini öptü. Kızın her zerresi ona aitti ve buna şefkatle tapıyordu Jacques. Sonunda bedeni kıza hükmettiğinde gözlerindeki, mesaj onunkiyle aynıydı. Shea'nın ruhu ebediyete dek onun adıyla, onun dokunuşuyla mühürlenmişti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONYEDİNCİ BÖLÜM

Jacques uyuşuk bir tavırla kımıldadı. Hareket etmek istemiyordu ama açlığı gittikçe artıyordu acilen beslenmeye ihtiyacı vardı. Shea'yı, Byron'ı ve iyileşen kendi bedenini beslemek zorundaydı. İsteklerine ayak uydurmak için sık sık beslenmesi gerekiyordu. Bedenini Shea'nın bedeninden dikkatle ayırdığında, Shea hafiften inleyip uzun kirpiklerini araladı.

"Bir kez daha istiyor olman mümkün değil." Jacques defalarca onunla sevişmiş ve son birkaç saatte onu tamamen almıştı. Shea bir daha hareket edebileceğinden emin değildi.

Jacques, dalga geçercesine bir parmağını onun düz karnında gezdirdi. "Ben hep daha fazlasını isterim. En sevdiğim kelime doyumsuzdur." Bir iç çekip, gönülsüzce de olsa ayağa kalktı ve gerindi. "Ben beslenmeye giderken, senin burada kalmanı istiyorum. Burada güvenli olacaksın."

Shea bir kaşını kaldırdı. "Bunu nereden biliyorsun? Bütün Karpatyalıların bu yeri bildiğini sen söylemedin mi? Seninle gelmeliyim." Shea gelebilecek bütün zararlardan onu korumak istiyordu. Eğer Rand vampirse, diğerlerine göre Jacques'tan daha fazla nefret ediyor olmalıydı.

Jacques'm koruyucu yaklaşımı, zihnine beklenmedik bir sıcaklık yollamıştı. Jacques onun içindeki bu şeyi seviyordu. Kızın bir sineğe bile zarar veremeyeceği bilgisini göz ardı edecek kadar aptal değildi. "Eğer

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

nasıl tarama yapacağını öğrenmeye çalışırsan, civarda Karpatyalıların olup olmadığını anlayabilirsin. Çünkü biz buradayız, hiç kimse bizim mahremiyetimizi bozamaz," dedi kabaca.

"Vampir kendini gizleyebiliyor yoksa bunu unuttun mu?" diye sordu Shea şüpheyle. "Avlanmaya giderken bunu aklından çıkarma."

Jacques kızın saçlarını okşadı nazikçe. "Ben beslenmeye gidiyorum küçük kızılım. Vampirleri avlamak benim işim değil. Bunun için Gregori seçildi. Onun işini hiç kıskanmıyorum. Vampirin seni rahatsız etmesine gelince, etrafı taradığımda hiçbir iz bulamıyorum ve sen de tedirgin değilsin. Burada kal ve beni bekle. Nereden besleneceğimi biliyorum. Sadece birkaç dakika sürecek."

Shea ona öfkeyle baktı. "Beni kandırmazsan iyi olur."

"Ruh eşlerinin birbirlerine yalan söylemesi imkânsız." Yeniden gerindi ve kızın yüzünü öpmek için eğildi. "Sakın dolaşmaya kalkma Shea. Ve benimle temasta kal. Döndüğümde korkunç bir manzarayla karşılaşmak istemiyorum. Eğer benimle temasta kalırsan, sana doğru söylediğimi de görürsün. Ben sadece beslenmeye gidiyorum."

Shea yanındaki kaynak suya doğru uzanıp, parmaklarını suya daldırdı. Bedeninde tatlı bir ağrı vardı. Gerçek şu ki hiç de hareket etmek istemiyordu. "Tamam vahşi adam ama sürekli başını derde sokan ben değilim. Eğer Rand ile karşılaşırsan, sadece ondan uzaklaş." Shea arkasını döndü, bedenini ona sunduğundan tamamen habersizdi. "O benim biyolojik babam olabilir ve her çocuk gibi, benim de muhteşem bir baba ile ilgili peri masallarındakine benzer fantezilerim de olabilir ama bunu fırsat bilmeni istemiyorum. Düşünmeye ihtiyacım var."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Ne hakkında?" diye teşvik etti onu Jacques, kızın kendini daha iyi ifade etmesini istiyordu.

"Kendini gizlemesine rağmen vampiri hissetmemin sebebini. Raven yapamazken insanları hissetmemin sebebini."

"Bunların hepsini ortaya çıkarabiliriz," dedi Jacques, kızın ona daha fazlasını anlatmasını istiyordu. Yeniden kızın yanına çöktü. Shea fevkalade bir beyne sahipti ve zamanla bütün duygularını bir kenara bırakıp, asıl sorunlarını çözmeye yelteneceğini biliyordu Jacques.

"Kan. Bütün her şeyin sebebi bu mu? Bütün bağlar ve zihinsel iletişimin? Kan değişimi sayesinde birinin izini süremiyor musunuz? Erkeklerinizin nadiren kan değiştirme sebebi bu değil mi? Rand hiç birinizle kan değişimi yapmadı, değil mi?"

Jacques başını iki yana salladı. "Hayır, böyle bir şey yapmamada çok dikkatliydi. Ancak sonra bir ruh eşi oldu. Değişim yapmasına gerek yoktu."

"Ama Noelle onun gerçek ruh eşi değildi, değil mi? O bunun hep farkındaydı, diğerleri farkında olmasa bile.
Belki sonra hepiniz onun gerçek ruh eşi olmadığını anladınız ama o zaten asla kan değişimi yapmama gibi bir huya sahipti. Dönüşebilme ihtimalinin her zaman farkındaydı, bu yüzden kendini korudu." Seea annesinin kefaretini ödüyormuş gibi hissediyordu. "Maggie onun gerçek ruh eşiydi. Mikhail bize, Rand'in sadece iki sene önce uyandığını ve kendini sakladığını söylemişti. Vampir avcıları ortaya çıktıktan sonra."

"Eğer öyleyse Rand tek suçlu olmayabilir."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Eğer öyleyse. O zamandan önce uyanıp, annemin öldüğünü anladığını varsayarsak. Sen dul bir ruh eşinin ölümü seçtiğini söylemiştin. Eğer ölümü seçmezlerse ne olur? Yaşamaya devam ederlerse ne olur?"

Jacques onun dediğini sindirirken bir sessizlik oldu. "Mikhail, Noelle'nin onun gerçek ruh eşi olmadığı için Rand'in olabileceğini düşünüyor. Fakat Maggie gerçek ruh eşiyse ve Rand uyanmadan önce o öldüyse, o zaman Rand dönmüş olacaktır. Ancak onun bir oğlu vardı. Onu korumak için kalmalıydı," diye soluk verdi sertçe. "Ama gizlilik büyüsünü yapmak... Böyle bir güce sahip olan birkaç kişi var."

"Ne gibi?" diye sordu Shea.

"Mikhail yaşayan en yaşlı Karpatyalı. Gregori sadece ondan çeyrek asır küçüktür. Aidan ve ikiz kardeşi Julian ise belki yarım asır ondan küçüktür. Byron ve ben onlardan sonra geliyoruz. Diğer ikisi aynı yaştalar ama onların ruh eşleri var ve şüphe çekmiyorlar. Bir de Dimitri vardır ama o bu topraklardan çok uzakta. Sadece eski bir Karpatyalı kendini gizleyecek güce sahiptir." Jacques ne kadar hatırladığının farkında değildi ama Shea farkındaydı ve bu Rand'in ihanet acısına katlanmayı biraz daha kolaylaştırıyordu.

"Lakin Rand bunu yapmanın bir yolunu bulabilmiş," diye ısrar etti Shea. "Bu önemli Jacques. Bundan hiç hoşlanmıyorum, aslında nefret ediyorum ama onun kanını paylaşıyorum ve söylenecek başka bir şey de yok. Ormanda onun varlığını hissettim, çünkü onunla aynı kanı paylaşıyoruz. Sebebi bu olmalı."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Bu fikre daha önceden karşıydın Shea." Jacques onun düz karnına elini koydu. Kendine hâkim olamıyordu, ona dokunmak zorundaydı ve o bundan büyük zevk alıyordu.

"Bununla yüzleşmek istemiyorum Jacques. Fakat bunu düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Tek mantıklı açıklama bu. Rand onun yanında kalmamı istiyor ve beni kendisi için tutmayı planlıyor ama benim gerçekten Maggie olmadığımı da biliyor. Ve o seni öldürmek zorunda. Seni ölü istiyor ve Raven'ı da ölü istiyor, tabii Mikhail'i de." Shea derin bir nefes aldı. "Ve Rand benim canımı sıkan bir şey söyledi ama ne olduğunu hatırlayamıyorum. Sadece ne dediğini çıkartmaya çalışıyorum. Byron'dan bahsetmişti. İnsanların işkence ettiği kişinin Byron olduğunu bilmemesi gerekiyordu. Hiç kimse ona söylememişti ve Byron da onunla temasa geçemedi. O zaman bunu nasıl biliyor?"

Jacques'in kara gözleri ışıl ışıl parlıyordu. "Bunu fark etmemiştim. Haklısın. Byron'ı biliyor. Adını söylemişti."

Shea titreyen elini saçlarının arasından geçirdi aniden. Ona bakarken gözlerinde sonsuz bir acı hâkimdi. "Tanrım Jacques, bunun ne demek olduğunu biliyor musun? Erkek kardeşimi Don Wallace'a ve Jeff Smith'e getiren kişi o. Kendi oğluna işkence ettirip, onun öldürülmesinden sorumlu. Bu mümkün mü? Bir kişi bu kadar çılgın, bu kadar soğukkanlı olabilir mi?"

"Üzgünüm Shea. Bir vampirin hisleri yoktur. Bir vampir ruhundan vazgeçmeyi seçer. O tamamen bir şeytan." Jacques bir yumrunun boğazını tıkadığını hissedebiliyordu. Kızın kalbindeki ağırlığı hissedebiliyordu. Vardığı sonuçları ona anlatmasını sağlayan cesaretine

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

hayrandı Jacques. "Eski zamanlardan beri, insanların bu efsaneleri uydurma sebebi, birkaç kişinin gerçek bir vampirin ne gibi yeteneklere sahip olduğunu bilmesinden kaynaklanıyor. Keşke durum farklı olsaydı. Bu acını yok etmek için her şeyi yapardım."

"Ben de bunların farklı olmasını isterdim ama sanmıyorum. Ve senin gerçekten tehlikede olduğunu düşünüyorum. Rand vampir olmasa bile, o gerçekten hasta ve acılı bir adam. Senden de nefret ediyor. Lütfen dikkatli ol. Onun sana zarar vermesini istemiyorum." İri yeşil gözleri endişeyle canlanmıştı. Oturdu ve kollarını Jacques'in boynuna doladı. "Seni kimsenin sana zarar veremeyeceği bir yerde saklamak istiyorum."

Jacques zihinsel bağlarını koparttı hemen. Shea onun riskte olduğunu düşünmede ısrar ediyordu. Onunla yaşadıklarından, gördüklerinden sonra bile yaklaşan bir savaşta onun saldırgan olabileceğini hâlâ düşünemiyordu Shea. Haini ile olacak bir savaşı hoş karşılayacağına ve bundan büyük bir zevk alacağına ihtimal vermiyordu. Onun her şeyini bilmesine rağmen Jacques'in bir yırtıcı hayvan olduğunu kabul edemiyordu hâlâ.

Jacques'a göre, bir ruh eşine bağlı olmanın güzelliği de buradaydı. Her şeyin kabullenilmesi gerekiyordu ama istediklerini yapmak çiftlere kalıyordu. Jacques aya uçup, onu Shea'nın ayaklarına sereceğini, eğer kızı mutlu edecekse suda yürüyüp sıcak lavda yüzebileceğini biliyordu. Shea onun hayatıydı ve tam anlamıyla birbirlerini tanımak için önlerinde asırlar vardı. Her nefes alışında, Shea'nın onun doğal öldürme içgüdülerini kontrol etmesine gerek yoktu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Kızın yüzünü avuçlarının arasına aldı, parmakları ince boynunda sevecenlikle gezindi. Ona duyduğu aşk yüzünden kalbi sızlıyordu Jacques'in. "Dikkatli olacağıma söz veriyorum."

"Gerçekten dikkatli ol," diye ısrar etti Shea.

Ağzının köşesinin yukarıya doğru kıvrıldığını fark etti Jacques. "Gerçekten ama gerçekten dikkatli olacağım," diye netleştirdi.

Shea bir parmağıyla gülüşünü takip etti. "Şifacının bana verdiği kan yüzünden delirdiğim için üzgünüm ama gerçekten buna dayanamıyorum, düşüncesine bile. Birlikte olduğumuz zaman bu çok farklı gibi görünüyor, daha güzel ve daha doğal ama başka birinin düşüncesi..." Midesi bulandı ve sustu.

Jacques'in dudakları kızın yüzünde gezindi ve bir an dudaklarında durdu. "Anlıyorum. Ben artık güçlüyüm küçük kızılım. Ben seninle ilgilenirim."

Shea kaşlarını kaldırıp sonra çattı. "Demek istediğim tam olarak bu değildi. Bana bu maço tavırlarını sergileme. Bu, beni beslenmek için lezzetli bir erkek bulmaktan daha çok rahatsız ediyor."

Shea onunla şakalaşıyordu. Zihninde Jacques bunu biliyordu ama bir anlığına da olsa, bir kıskançlık dalgası zihnini kapladı. Öfkesi kabardı ve onu kontrol etmeye çalıştı. Shea'nın başka bir erkekten beslenmek istemediği için çok şanslı olduğunu hemen anladı. Parçalanmış zihninde ya da hükmedici doğasında bir şey bu ihtimale dayanamıyordu. Jacques, Shea'yı kaybetme korkusunu tamamen yenene kadar, hiçbir erkek, ne insan ne de Karpatyalı tamamen güvende olmayacaktı. Jacques bir eliyle

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

saçlarını taradı. "Yeniden normal olana kadar gitmem gereken çok uzun bir yol var."

Shea bir kahkaha attı. "hiç kimse senin normal olduğunu söylemedi ki, Jacques."

Kızın sataşmasmdaki sıcaklığı hissedip, bunun tadını çıkardı. "Burada kal küçük kızılım. Benim için güvende kal."

Shea geriye, tembelce düz kayaya yaslandı. Parlak kızıl saçları bir ipek gibi etrafını sarıyordu. Çıplak bedeninin güzel çizgileri, dolgun göğüsleri ve gür kızıl saçları Jacques'i çağırıyordu. Jacques ondan uzaklaştı. Gelecek birkaç yıl kendine hâkim olmayı öğrenmek zorundaydı. Hızla arkasını dönüp yürüdü.

Geçide açılan küçük koridora girer girmez şekil değiştirip geçidin karışıklığına atıverdi kendini. Shea'nın korktuğu küçük yaratıklardan biri olana dek bedeni sıkışıp küçüldü. Küçük kanatlar onu karışık geçitten kestirme yola taşıdı. Burası, sert kayaların arasından asırlardır akan su yüzünden oluşmuş küçük bir bacaydı. Oraya girip gökyüzüne ulaştı. Neredeyse anında bedeni uçarken yeniden şekil değiştirdi, bu sefer daha büyük, daha güçlü ve daha heybetli bir baykuşun bedenine büründü. Keskin pençeleri ve kıvrımlı gagası, kaim tüyleri ve kara gözleri kolaylıkla geceyi deliyor, ona hizmet ediyordu. Üç avcının bulunduğu kulübe evine doğru koruya yollandı.

Jacques bilerek onlara emir vermişti. Gece orada kalacaklardı, neden bu kadar önemli olduğunu anlayamamışlardı ama onun büyüleyici baskısına da karşı gelemiyorlardı. Jacques onların kanını alıp zihinlerini yönetmişti ve istediği zaman onları kendine çağırabilecekti. Avcılar kalma

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

niyetinde değildi, çünkü arazi onlara soğuk gelmişti ve bölgedeki doğaüstü olaylara da inanmaya başlamışlardı. İstediği kadar onların kalmasını sağlayıp istediği zaman emrine cevap vereceklerini biliyordu.

Baykuş gözüyle gecenin güzelliği inanılmazdı. Çok uzaklarda, ormanda saklanmak için küçük hayvanlar kaçışıyordu. Ağaçları saran yeşil gölgelik sallanıyor ve rüzgârda dans ediyordu. Rüzgâr onun kanatlarını yakalayıp yükselterek, neşe ve güç hissiyle boydan boya yıkadı onu. Aşağıdaki kulübeyi gördü ve hemen oraya yöneldi.

Ve hemen bir şeylerin ters gittiğini anladı Jacques. Bacadan duman çıkmıyordu böyle bir gecede üç avcının ısınmaya ihtiyacı vardı. Baykuş sertçe yana yatıp, pençelerini açarak aşağıya süzüldü. Bir insan şeklinde ayaklarının üstünde yere indi. Herhangi bir tehlike karşısında sezgileri tetikteydi ve alanı taramak için harekete geçti. Hiç hayat belirtisi algılayamadı ama ölüm kokusunu alabiliyordu. Korkunun acı ve keskin kokusu burnunu doldurdu. Biri çok kötü bir şekilde ölmüştü ve öleceğini de biliyordu. Jacques insanlar görmesin diye kendini gizleyip hareket etti. Etrafta kimseyi görememişti ama o zaman da Smith'i ya da Wallace'i fark edememişti. Hiç tehdit yok gibi gözüküyordu fakat karanlık kulübeye doğru yine de dikkatle gidiyordu.

İlk bedeni verandanın yanında buldu. Adamın elleri ayakları bağlıydı, boğazı kesikti, yara açıktı ve vahşiceydi sanki büyük bir hayvan saldırmış ve onu öldürmüştü. Kanı tamamen çekilmişti. Jacques bir müddet avcının yanında durdu ve insanları gereksizce tehlikeye maruz bıraktığı için kendine kızdı. Elbette Rand, onun sıklıkla beslenmeye ihtiyacı olduğunu biliyordu; Jacques'in kaynaklarını bulmuş ve yok etmişti.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Jacques etrafı değerlendirirken öylece kaldı. Ölüm yeniydi, dakikalar önce olmuştu, bedeni hâlâ sıcaktı. Vampir yakınlarda bir yerdeydi ve onu bekliyordu. Jacques, vampirin listesinde sıranın kendisinde olduğunu biliyordu. Jacques onun varlığına dair bir ipucu bulamıyordu ama onun sinsi sinsi yaklaştığını kesinlikle biliyordu. Derin bir soluk verip içindeki şeytanın kötü bir kükremeyle uyanmasına izin verdi. Jacques belirsiz bir hareketlenme hissetti zihninde kibar sıcak bir soruşturma. *Benimle temasa geçmeye çalışma Shea. Vampir bir tuzak peşinde. Dikkatimin dağılmaması gerek.*

O zaman yanına geliyorum! Shea paniklemişti.

Jacques neredeyse onun yüzünü görebiliyordu, iri yeşil gözleri endişeliydi ve çenesini dikleştirmişti. *Sana söylediğimi yap Shea. ikimiz için de endişelenemem.* Ona karşı baskısını arttırarak en sert sesini kullandı.

Kızın ona itaat etmedeki gönülsüzlüğünü hissedebiliyordu fakat Shea onu tehlikeye atacağına inanarak, daha fazla itiraz etmedi. Jacques merdivenlere doğru yavaşça ilerledi. Kapı aralıktı, rüzgârla bir ileri bir geri sallanıyordu. Menteşeler eski ve paslıydı, rüzgârın her çarpışında gıcırdıyorlardı. Jacques içeriye adım attığında ölüm, korku ve baş döndürücü kan kokusu burnunu doldurdu.

Yer koyu renkte bir havuza dönüşmüştü, neredeyse sıvı siyahtı, yapış yapış ve yoğundu. Vampir güçlü besinlerle kendini doyurduktan sonra, iki bedeni de bir kenara fırlatıp atmıştı.

Bedenlerdeki bütün kanı bilerek çekmişti, böylece koku Jacques'in beslenme ihtiyacını daha da kabartacaktı. İçini kemirip bitiren açlığı

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

yatıştırmak için kullanabileceği bir şey kalmadığını biliyordu Jacques. Açlığı her geçen dakikada artıyor, bedenini zayıflaştırıyor ve gücünü tüketiyordu.

Hayır değil, Jacques. Zihninde beliren Shea'nın sesi yumuşak ve netti. *Sen zayıf değilsin. Sen güçlüsün, çok güçlüsün ve sağlıklısın. Vampir senin için başka bir tuzak kurmuş. O evden hemen uzaklaşıp açık havaya çık. Sen gençsin ve güçlüsün. Onun sana yapabileceği hiçbir şey yok.* Zihninde ona karşı tam bir inanç vardı, endişe ya da şüpheden eser yoktu. Shea ona inanıyordu. Jacques'in onun dediklerine ve kendine inanmaktan başka yapacak bir şeyi yoktu.

Jacques gizlenen tuzaklara bakmak için evin içini dikkatlice araştırdı. Aynı his zihnine tırmanmaya ısrar ettiğinde, Shea'nın iç rahatlatıcı varlığını aradı. O her zaman ordaydı, sadıktı ve kararlıydı. Ona olan inancı, vampir tuzağının zihnine nasıl oyunlar oynadığını görmesini sağlıyordu. Jacques hiç neşesi olmadığı halde kötü bir şekilde gülümsedi. Vampirin illizyondaki gücünü ve uzmanlığını biliyordu Jacques ama Shea ona olan inancıyla bu büyüyü bozmuştu. Jacques bir vampirle baş edebilecek kadar güçlüydü sadece bunların bir göz yanılsaması olduğuna inanması gerekiyordu.

Jacques serin gece havasına kendini attı. Rüzgâr kıyafetlerini uçuşturuyor, uzun saçlarını tarıyordu. Yalnız bir kurt uluyor, eşini arıyordu. Ses ona ulaştığında içinde bir yere dokundu ve o da başını kaldırıp yumuşak bir sesle mırıldandı geceye. Kurt arkadaşlarından uzakta dolaşıyordu, yalnızdı ve onun vahşi doğasını anlamayanlardan uzaktaydı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Bir ses dikkatini çekti, çalılıklarda sadece bir hışırtı vardı ama dikkatini kurttan alıp sinsice ona yaklaşan düşmanına vermesine yetmişti. Hemen yere çöktü ve saldırıya hazır duruma geldi. Başını diğer tarafa çevirdiğinde Rand'in açık alana geldiğini gördü. Üstünde kan lekeleri vardı, köpek dişleri patlamış, gözleri kan çanağına dönmüştü ve tırnakları pençe halindeydi. Yeni öldürdüğünden dolayı kızaran teni gergindi, böylece ölümcül bakışları yüzünde daha çok belli oluyordu.

"İnsanların tadını çıkarmak için gelinini bırakacağını biliyordum. Alacağın bir kan olduğunda buna karşı koyamıyorsun," dedi Rand küçümser bir tonla.

Jacques bir kaşını kaldırdı. "İstediğin ne olursa olsun hep kendi yararınaymış gibi görünüyor? Bu diğer erkeklerin ruh eşlerini de kapsıyor mu?"

Rand'in dudakları korkunç bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sen ruh eşimi benden aldın. Sen ve senin ağabeyin. Ancak şimdi siz ikiniz asla benim sahip olamayacağım bir şeye sahipsiniz. Mikhail'i ve kadınını yok edip benim hakkım olanı senden alacağım."

"Maggie öldü Rand ve bunun tek sorumlusu sensin. Sen ruh eşini görmek için fırlarken Noelle'i insan katillerin eline bıraktın fakat ruh eşini Mikhail'in karşısına çıkarmaya bile cesaret edemedin. Eğer böyle davransaydın o da şimdi yaşıyor olacaktı."

"Noelle onu öldürecekti. Birkaç kez böyle yapacağına dair tehdit etti."

"Mikhail böyle bir şeye asla izin vermezdi ve sen de bunu biliyorsun. Senin korkaklığın onu öldürdü. Karpatyalı bir erkek, seçtiği ruh eşi için her şeye dayanır. Yoksa Rand, tam anlamıyla Maggie'ye söz vermemeni

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

sağlayan senin çapkınlıkların mıydı? Belki iki kadınla olmak ya da Noelle ile dalga geçmek hoşuna gidiyordu. Belki ikisiyle de sapkın bir ilişkin vardı, saf ve temiz bir ilişki için bunlardan vazgeçemiyordun."

Rand başını kaldırıp kükredi, ses ızdırap ve öfke yüklüydü. "Çok ileri gittin, karanlık olan. Senin gerçekten ne olduğunu göremediğimi mi sanıyorsun? Sen bir katilsin. Doğru bir gözle bakan herkes bunu görebilir. İçindeki yok etme ihtiyacını hissetmiyor musun? Bu güç hoşuna gitmiyor mu? Sen de benimlesin, bunu görmek istesen de istemesen de. Doğan karanlık ve çirkinlik tıpkı ağabeyinin ve senin beni zorlamaya çalıştığınız dünya gibi. Senin gibi birini yok etmeme gerek yok, sen zaten kendi kendini yok edeceksin. Kadın gerçekte senin ne olduğunu görecek."

"Shea ne olduğumu biliyor ve benimle yaşamayı istiyor. Sen kendi hayatını ve kendi, kaderini seçtin Rand. Zamanından önce uyandın..."

"Ruh eşim ölümü seçtiğinde, mahveden acıyı hissettim ben!"

"Onu Mikhail'in karşısına çıkartıp onun sana ait olduğunu dünyaya gösterseydin o da ölümü seçmezdi. Veya sen de onun kaderini paylaşmayı isterdin, ama sen onu kendi kaderine terk ettin. Kendi yetersizliğinden dolayı başkalarına öfkelenip, intikam almaya kalkıştın. Söyle bana Rand, neden öz oğlunu da bu katillerin eline teslim ettin? O daha bir çocuktu, daha on sekiz yaşındaydı. Böyle korkunç bir kaderi hak etmek için o ne yaptı ki?"

Nefret maskesiyle gölgelendi Rand'in yüzü. "Bana katılması için, Mikhail ve senin bana yaptıklarınızdan dolayı intikam almak için ona bir şans verdim. Öz babası olarak onun yanına gittim ve planımı açıkladım.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Sen ve Mikhail sayesinde beyni öyle yıkanmıştı ki bana vampir dedi. Onun zihnini karıştırdığınızı görebiliyordum. Beni dinlemeyecekti. Böyle bir hainin yaşamasına izin veremezdim. Kölelerim onunla ilgilendi. Onlar da beni kontrol edebileceklerini sandılar ama bu fikri bilerek zihinlerine ben yerleştirdim. Bana Akbaba diyorlardı ve beni kullandıktan sonra öldürmeyi planlıyorlardı. Birbirlerine düştüklerini görmek, diğer arkadaşlarını ölüme terk etmeyi zorlamak oldukça eğlenceliydi. Wallace ve Slovensky şeytanın ta kendisiydiler ve tuzağa düşecek kadar da aptaldılar. Smith zayıftı, izleyiciydi ve iyi bir kurbandı."

"Onların öz oğluna işkence edip, öldürmesine izin verdin. Peki diğerleri? Diğerlerinin suçu neydi?"

Rand gülümsedi, kötü ve korkunç bir gülümsemeydi. "Elbette zevk için, pratik için. Gregori kara büyüyü kullanan tek kişinin kendisi olduğunu sanıyor ama o düşündüğü kadar da zeki değil."

"Peki onu da öldürmeyi planlıyor musun?"

"Bunu riske atamam. Yakında o da dönüşecek." Rand'in sesinde büyük bir zevk vardı. "Sizin düşündüğünüz gibi ölümü de seçmcyecektir. Uzun zamandır bununla savaştı ve çok güçlü. Dünyayı bile ikiye ayırabilir. Ve onu yok etmeye çalışanları bir böcek gibi ezecektir. Aidanı ve Julian'ın beraber bir şansları olabilir ama onlar da dönüşmeye çok yakın. En başta olması gerektiği gibi, ırkımızı beraber yöneteceğiz. Halkımızı hak ettiklerinden uzaklaştıran senin ağabeyin, insanlar bizi doyurmak ve ihtiyaçlarımızı karşılamak için hayvanlardır ama biz onlardan bir korkak gibi saklanıyoruz. Şimdi diğerleri benden nefret ediyor ama çok yakında bütün kadimler bana katılacak."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Peki Shea'daki asıl amacın ne?"

"Sen öldükten sonra, o da bizden biri olacak. Onun kanı Maggic'nin kanı ve o bana ait. Onda hiçbir hakkın yok."

"Ve sen bu savaşta beni yeneceğini düşünüyorsun?" Jacques başını kaldırdı, içindeki şeytan özgürlüğü için savaşıyor, kavganın zevkini ve heyecanını istiyordu. Masumiyetini, ailesini, hafızasını ve inançlarını yıkan bu adama karşı öfkesi kabarıyordu. Kibar bir Karpatyalı yerine karanlık, tehlikeli bir yaratık yaratan bu adama karşı olan vahşi öfkesi kabarıyor ve kara bir leke gibi ruhuna yayılıyordu.

"Sen kendi kendini yok edeceksin, karanlık olan. Senin kadının bana bağlı. Sen bana vurduğunda, o da acıyı hissedecek. Her yırtıkta, her kesikte benim kanım değil, onun kanı akacak. Bunu yaparken yaşadığın zevki de hissedecek. Senin ne olduğunu, acıya ve ölüme olan ihtiyacını da öğrenecek. Sonunda, senin gerçek bir canavar olduğunu analayacak. Onun babasını öldürdüğünü, bundaki sevincini görecek ve her anını hissedecek."

Jacques vampirin dediklerinin doğru olup olmadığını anlamaya çalışırken, şakaklarında bir acı patlak verdi. Shea, Rand'de olan acıyı hissedebilir miydi? Damarlarında dolaşan babasının kanı, böyle bir şeye sebep olacak kadar etkili miydi? Cevabı hemen bulmak zorundaydı. Rand bu açıklamayla onu köşeye sıkıştırmıştı.

Jacques soruyu düşünüp, bu ikilemden kurtulmadan önce vampir doğaüstü bir hızla öne atılıp pençesini boğazına savurdu. Jacques hemen geri çekildi, Rand'in tırnakları onu yakalayıp yüzeysel bir kesik

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

attığında, boğazındaki yanmayı hissetti. Jacques da hiç düşünmeden aynısını yapıp, kendi pençelerini vampirin yüzüne savurdu.

Rand acıyla bağırdı, korku ve nefret çığlığıydı attığı. Jacques onu tutmaya devam edip, görünmeden etrafında dönerken, tüm gücüyle yarayı vampirin göğsüne kadar derinleştirdi. Zihnini Shea'dan uzak tutuyordu. Kızın tehlikede olacağını ya da bu kavganın bir şekilde ona zarar verebileceğini düşünemiyordu. İçindeki zevk kabarıyordu. Vampir saldırısından geriye düştü. Kavgayı kendi lehine çevirmek için Rand çaresiz son bir girişimle, ormanın sınırına gitti ve gökyüzüne emrini verdi.

Bir yıldırım toprağa düşüp, Jaeques'in olduğu alana yakın bir yeri kavurdu ve bu Jaeques'in saçlarının uçlarını yaktı, ikinci yıldırım Karpatyalının durduğu yere düştü ama Jacques bu defa çoktan yükselmiş, Rand'in üstündeki bir ağaca konmuştu. Kendini yükseltirken kanatları havayı güçlü bir şekilde kamçılıyordu.

Keskin pençeler onun göğsünü yarıp, atan kalbini ararken Rand, *"Shea! Duy beni! Bana katıl! Beni hemen kurtar! Ben senin babanım! Vahşice etimi parçalayan bu canavardan beni kurtarmak için bana katılmak zorundasın!"* diye bağırıyordu.

Jacques kalbi bulup olduğu yerden çıkardı ve vampirden uzağa fırlatıp attı. "Sen ölüsün vampir ve umarım az da olsa biraz huzur bulacağın bir yere gidersin. Bana ve aileme karşı işlediğin suçların öcü alındı. Tanrınla ve merhametiyle buluşmaya, git. Sana karşı hiçbir şey hissetmiyorum. "Yapabilseydin kadınını alabilirdin. Karpatya adaleti yerini buldu."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Rand öne doğru sendeledi, gri yüzü durgundu ve kan akıyordu. Ağzından bolca kan akarken, dizlerinin üzerine düştü. Jacques pençelerin ona değmemesi, üzeri kara kana bulanmaması için şiddetle akan kandan geri sıçradı. Temizlemek için ellerini silerken elleri yanıyordu.

Etraflarındaki hava durgunlaştı ve rüzgâr tamamen sessizleşti. Toprak inliyor gibi görünüyordu. Kıvrılan bedenden kötü kokuyla karışık korkunç bir çığlık yükseldi. Jacques içgüdüsel olarak bu manzaradan uzaklaştı. Vampirler zor ölürdü sahip oldukları her hileyle ölümü yenmeye çalışırlardı. Bozuk kan çimenlerden Jacques'in botlarına doğru ilerliyor, ölmekte olan vampirin son şeytani düşüncelerini yansıtıyordu.

Vampir ona doğru emekleyip, yüzü fesatlık ve nefretle dolarken Jacques onu duygusuzca izliyordu. Jacques başını iki yana salladı. "Sen kendinden nefret ediyorsun Rand. Onca yıl sen kendinden nefret ettin. Yapmak zorunda olduğun tek şey, kadınının peşinden gidecek cesareti bulmaktı. Maggie senin ruhunu kurtarırdı."

İğrenç ağızdan kısık ve korkunç bir gürleme çıkarken, bir kez daha kan kustu. Rand, Jacques'in önüne çöktüğünde hâlâ ona ulaşmaya çalışıyordu ve son dakikalarında bile hâlâ onu öldürmeye kararlıydı.

Jacques derin bir soluk alıp, taze ve temiz havanın ilk esintisini içine çekti. Vampirin son nefesini verdiğinden emindi. Avcıların bedenlerini açık araziye çıkardı ve bulabildiği kuru dalları dikkatle topladı. Bu gece olanları yansıtan bir ipucu olmamalıydı. Vampir de ateşle birlikte tamamen yok olmak zorundaydı, bu yüzden bozuk kanın onun yeniden canlandırması gibi bir şansı olamazdı. Vampirin kan gücü inanılmazdı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Mücadele Jacques'in son enerjisini de tüketmişti ama yine de ormanın ortasında koca bir ateş yaratmanın üstesinden gelmek zorundaydı.

Kurt yeniden uludu, bu sefer daha yakındı, ölüm ve yıkım manzarasına doğru koştuğu açıktı, belki de kan kokusuna geliyordu. Jacques toprağa şimşek düşürüp, kan nehrine doğru yöneltti. Hiçbir yaratık bu kızgın sıvının ortasına gelmemeliydi.

İri ve az görünen altın renklerinde bir kurt, ağaçların arasından çıkıp dikkatle alana girdi ve Jacques'in sadece bir ayak uzağında, arka ayakları üzerinde oturdu. Tuhaf altın gözleriyle sadece onu izliyordu o gözlerde korku yoktu. Ne ateşten, ne yıldırımdan, ne de Karpatya erkeğinden etkilenmişe benziyordu. Jacques aynı tavırla hayvanı izliyordu, bir kurttan daha fazlasıyla yüzleştiğinden emindi. Yaratık temasa geçmek için genel zihinsel yolu kullanmaya girişmemişti. Sadece onu izliyor, bu tuhaf manzarayı özümsemeye çalışıyordu. Altın gözler hiç hareket etmiyordu neredeyse.

Keyifsiz bir gülümseme Jacques'in gergin dudaklarında belirdi. "Bu gece bir olay istiyorsan, seni memnun edemeyecek kadar yorgun ve açım."

Kurt bükülüp gerindi ve parıldadı, ateşin dumanının altında iri, kaslı bir adama dönüştü. Uzun, kabarık saçları sarıydı, gözleri altın rengindeydi ve bedeni kusursuz bir haldeydi. "Sen Mikhail'in kardeşi Jacques'sin. Senin öldüğünü duymuştum."

"Etrafta dolanan hikâye bu," diye kabul etti Jacques dikkatle.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Beni tanımıyor musun? Ben Julian, Aidan'nın kardeşi. Uzun zamandır buralardan uzaktaydım. Uzak dağlar, insanların bulunmadığı yerler benim evim."

"En son uzak ülkelerde mücadele ettiğini duymuştum."

"Huzursuz olduğum zamanlarda ihtiyaç duyulursa mücadele ediyorum," diye kabul etti Julian. "Senin de böyle yaptığını görüyorum. Vampir ölmüş ve sen de tahmin ettiğinden çok daha solgunsun."

Jacques'in gülümsemesi korkunçtu. "Rengimin seni yanıltmasına izin verme."

"Ben henüz bir vampir değilim ve dönüşeceğimden korktuğum zaman da Aidan'a giderim. Ben kendim yapamıyorsam, onun beni yok etmesini isterim. Eğer kanımı almak istersen, özgürce veririm sana. Şifacı beni tanır, güvenilir olup olmadığımı ona sorabilirsin." Hafıf bir gülümseme, bir alay vardı sesinde.

"Bu bölgede ne yapıyorsun?" diye sordu Jacques şüpheyle.

"Amerika'ya doğru yol alıyordum ve katillerin geri geldiğini duyduğumda, değişiklik olsun diye kendi insanlarıma yardım edebileceğimi düşündüm."

Jacques, Julian'ın cevaplarına hayran olurken buldu kendini. Birisinin onun hakkındaki görüşlerini neredeyse hiç umursamayan bir adamdı. Kendine yeten, kendini rahatlatan biriydi. Jacques'in ona şüpheyle yaklaşması, onu soru yağmuruna tutması bile canını sıkmıyordu.

Şifacı duy beni. Kana ihtiyacım var ve yanımdaki kişi, altın ikizlerden Julian, senin onu teyit, edeceğini söyledi.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Julian gibi birisini kimse teyit, edemez. Yalnızdır ve adaletini kendi sağlar ama kanı kusursuzdur. Eğer Julian dönerse, onu avlayacak olan Aidan ya da ben olurum, başkası değil. Teklifinden yararlan.

"Bana iyi bir tavsiye verdi mi?" Julian'ın gülüşü tamamen alaycıydı.

"Şifacı kimseye tavsiye vermez. Sen onun gözdesi değilsin ama zararlı olmadığını da kabul ediyor."

Julian hafif bir kahkaha atıp bileğini ısırdı, sonra can veren sıvısını Jacques'a sıradan bir tavırla ikram etti. "Ben ona çok benzerim, yalnızım ve çok çalışırım. Yalnız olduğumda işlerimle daha iyi uğraşıyorum. Gregori benden umudu kesti diye çok korkuyorum." Bundan endişeleniyormuş gibi konuşmamıştı.

Jacques neredeyse sendeleyerek, uzatılan bileğe doğru hareket etti. Ağzını açık yaraya kenetledi. Kan, Jacques'in tükenmiş, küçülmüş hücrelerine akıyordu. Güç ve kuvvet dalgası inanılmazdı. Kan damarlarında dolaşana dek, bedeninin ne denli tükenmiş olduğunun farkında değildi. Yoğun besine kendini kaptırmamak için hırslı davranmamaya çalışıyordu.

"Endişelenme, bu gece için bir işim yok. İstediğin kadar içebilirsin. Yola çıkmadan önce kasabada avlanırım."

Jacques akan sıvıdan zorla uzaklaştırdı kendini. Dikkatle yarayı kapatıp, yakışıklı yüze baktı. Orada bir zekilik, rahatlık, hâkimiyet ve başka bir şey daha vardı. Jacques içindeki tehlikenin sakinliğini de okuyabiliyordu. Julian beklenilmeyen için çoktan hazır bir adamdı.

"Teşekkürler Julian. İhtiyacın olduğunda seve seve sana yardımcı olurum," dedi Jacques samimiyetle.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Ben buraları halledeyim," diye önerdi Julian. "Bu üç adamın bu gece ölmek zorunda kalması çok yazık. Onlar dönmeyip, araştırma grubu da bir iz bulamayınca bu kasabada ve bölgede vampirlerin dolaştığı efsanesi körüklenmiş olacak."

"Rand'in onları bana kargı kullanacağını bilmeliydim. Beslenmek için onları tuttuğumu biliyordu." Jacques onların ölümünden kendini sorumlu tutuyordu.

"Sen bu adamları öldürmedin, vampir öldürdü. Sen dünyayı canavarlarımızın birinden kurtardın. Hem insanlar, hem de Karpatyalılar sana borçlu. Sadece bunu düşün Jacques. Yolun açık, ömrün uzun olsun."

"Senin de yolun açık, Ömrün uzun olsun Julian," diye cevap verdi Jacques resmi bir tavırla.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

ONSEKİZİNCİ BÖLÜM

Jacques geçidin karışık yollarına girdi, bedeni inanılmaz derecede hızlıydı. Her sesi duyabiliyordu suyun damlamasını, gürlemeyi, yarasaların tiz çığlıklarını, hatta toprağın hafif yer değiştirme seslerini bile. Fakat en çok duymak istediğini duyamıyordu. Havuzlardan hiçbir ses gelmiyordu. Ne su damlaması, ne mırıldanma, ne hafif uyku sesleri, ne de bir kalp atışı.

Jacques yeraltındaki buharlı odaya geldiğinde, Shea bir kayanın üzerinde hareketsiz yatıyordu. Girer girmez Jacques olduğu yerde kaldı, hareket etmeye ya da konuşmaya korkuyordu. Shea onun zihinsel çağrılarına cevap vermiyordu. Eğer Shea'yı kaybederse, canavar Rand mücadeleyi kazanmış olacaktı. Jacques yok edilene dek hiç kimse güvende olmayacaktı. Başını iki yana salladı. Eğer Shea öldüyse yaşayamazdı Jacques. Rand kazanamazdı. Jacques onu bulacaktı. Diğer dünyada da birlikte yaşayacaklardı.

Kızın ona bakmasını sağlamak için Jacques dikkatle ve gürültülü bir şekilde boğazını temizledi. Shea hareket etmiyor, bedeni öylece yatıyordu. Jacques sertçe soluduğunda belirsiz bir kan kokusu aldı. Tek bir zıplamayla aradaki mesafeyi aldı, öyle hızlıydı ki havuza batmadan önce neredeyse duramamıştı. Dengesini kazanmadan önce, bir kayanın kenarına tehlikeli bir biçimde düştü.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Shea'nın çıplak bedeninin yanında kan lekeleri vardı, belirsiz bir kırmızılıkta göğüslerinde hâkimdi. Jacques feryat edip onun yanına diz çöktü ve kızı göğsüne bastırdı. Kalbi atmıyordu. Ne nabız, ne de yaşadığını belli eden bir ipucu bulabilmişti Jacques. "Hayır!" diye bağırdı boğuk bir sesle, sesi ürkütücü bir şekilde odada yankılanıyordu. Ses terk edilmişti ve acı doluydu, Rand'inki gibi kalbi sökülüp atılmıştı.

Jacques? Ses belirsiz ve uzaktı ama tamamen Shca'ya aitti.

Jacques tamamen aklını yitirdiğinden korkarak bir müddet nefesini tuttu. "Shea?" Kızın adını soludu kızın saçları gibi ipekten bir fısıltıydı. Bu bir ışıktı. "Neredesin, küçük aşkım? Bana geri gel."

Jacques alnını kızın alnına dayayıp elini kalbine koydu. Avcundaki ilk atışı, damarlarından akan ilk kan dalgasını hissedebilmişti. Kızın ciğerlerinden çıkan ilk havayı almak için dudaklarını kızın dudaklarına bastırdı. Jacques yüzündeki yaşları hissederek, kızı yakınına çekti.

"Orada sana ne oldu?" diye sordu Shea yumuşak bir sesle, ona sarılarak.

"Vampir ve ben savaştık," dedi kızın kızıl saçlarının arasından. Bir saç telini dilinin ucuyla yakalayıp, dudaklarının arasından geçirdi. Kızın ona yakın olduğunu hissetmeye ihtiyacı vardı.

"Biliyorum. O Rand'di. Ona vurduğunu hissettim. Onun nefretini hissedebildim. Korkunçtu, sanki bedenimde bir yabancı vardı. Ona vurduğunda, acısını hissedebildim. Hemen o anda kanamam başladı. Bir şekilde bunu sana karşı kullanacağını anladım, bu yüzden bütün Karpatyalıların yapabildiğini söylediğin şeyi yapmaya çalıştım."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Etrafındaki kan lekelerine üzülerek baktı. "Bunu yapabilmek biraz zamanımı aldı ama sonunda kendimi uykuya gönderebildim."

Cesaretiyle Jacques'in nefesini kesiyordu Shea. "Neden benimle temasa geçmedin?"

"Dikkatini dağıtacağımdan korktum Jacques. Hayatın için mücadele ettiğini biliyordum. En son ihtiyacın olan şey, benim için endişelenmekti."

"Hâlâ kanaman var," dedi yumuşak bir sesle. Kızı incelemek için kendinden uzakta tutuyordu.

"Gerçekten o kadar çok canım yanmıyor. Artık geri geldin ve güvendesin," diye onu rahatlatmaya çalıştı Shea.

"Vampir baban olduğu için çok üzgünüm. Bir babaya sahip olmanın, ailenden birisine sahip olmanın senin için ne demek olduğunu çok iyi biliyorum." Başını kızın sol göğsündeki korkunç kesiğe dayadı. Diliyle nazikçe yarayı okşadığında, tükrüğündeki iyileştirici özellik hemen kesiği kapattı. Kızın teni, öyle soğuk ve öyle cansızdı ki birden ısınmaya başladı. Etraflarındaki buhar onları tamamen kucaklıyordu. "Benim ailem senin ailen olacak," diye ekledi yumuşak sesiyle Jacques. "Biz kendi ailemizi kuracağız."

Shea kedi yavrusu gibi yüzünü Jacques'un göğsüne sürdü ve ağzı boğaz çukurunda gezindi. "Bütün fertleriyle, bizim tuhaf bir ailemiz var Jacques. Umarım bir gün ailemiz akıllanır."

Jacques kızın sesindeki kahkahayı seviyordu. Şu an ne kadar üzgün olursa olsun, babasının ölümü ve nefretinden sorumlu olan adamla yan yana olursa olsun, Shea Jacques'i iyi hissettirmenin bir yolunu

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bulabiliyordu. Jacques korurcasına sıkıca sarıldı kıza. "Sanırım böyle hissettiğimizi onlara söylememeliyiz."

"Söylemezsek daha iyi. Bizimle ilgili yanlış izlenimlere sahip olduklarını düşünüyorum." Shea başını kaldırıp boynundaki ipek saçlarını uzaklaştırarak, uzun derin bir tırmık izini Jacques'in gözleri önüne serdi.

Jacques ona uyum sağlamak için hemen başını eğdi. Dili hayatın tatlı karışımının tadını aldı ve okşayıp kulağını bulana dek kızın boynunda ilerledi. Dişleri kulak memesini ısırdı nazikçe. Kızın titrediğini hissedebiliyordu. Teni yumuşak ve sıcaktı, hayata döndüğünü gösteriyordu. "Ve biz de kendi ailemizi oluştururuz Shea. Bizim çocuğumuzu." Kızın kasıldığını hissedince, onu biraz daha kendine çekip fısıltıyla konuşmaya başladı. "Şimdi değil Shea, sonra, bizim dünyamıza alışıp kendinden emin olduğunda ve ben de tamamen iyileştiğimde. Bizim çocuğumuz. Çocuklarımız. Senin hayalin benim hayalim. Bunu gerçekleştirebiliriz Shea."

"Yapma Jacques," dedi Shea.

"Yapabiliriz aşkım. Artık olayları daha hızlı hatırlayabiliyorum. Biz birlikte oldukça, senin hissettiğini hissedebileceğimi biliyorum. Çocuğumuz olsun istiyorum. Senin mutlu olmanı istiyorum. Sana bir aile vermek istiyorum. Bu fikri aklından çıkarma. Bu kararı vermek için önümüzde asırlar var ama biliyorum, ben de bunu istiyorum."

"Eğer bana bir şey olursa, hayatta kalıp çocuğumuzu sevip gözeteceğine dair bana söz verirsen, bunu memnuniyetle kabul ederim."

Jacques dişlerini kızın boynuna dokundurdu. "Senin sayende kendime inanıyorum. Günün birinde sana böyle bir söz vereceğim. Ve eğer böyle

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

bir şey olursa, kızımız ya da oğlumuz kendi ailesini kurduğunda, o zaman mutlu bir şekilde senin yanına geleceğim."

Shea gözlerinin dolduğunu hissedebiliyordu. "O zaman gerçekten çok mutlu olurum Jacques. Bana bundan daha güzel bir hediye veremezsin. Bu noktaya hiç gelmesen bile, ona ulaşmak isteyip bunun için mücadele edeceğinden, seni her zaman seveceğim."

"Senin mutluluğun benim için her şeyden önemli."

"Farklı kokuyorsun Jacques." Shea sertçe kokusunu içine çekip, gözlerinin içine bakabilmek için kendini geri çekti. "Neden farklı kokuyorsun?"

Jacques yumuşak bir kahkaha attı. "Kadın kokusu değil küçük kızılım. Neden bu kadar şüphecisin? Ormanda benim gibi olan biriyle karşılaştım. Yardıma ihtiyacım vardı ve o da yardım etti."

"Ve sen de kanını aldın?" Shea şaşkındı. Jacques, onun ilk tanıştığı dikkatli, karanlık, tehlikeli adamdan bu yana çok yol kat etmişti. "Tamamen yabancı biriydi ama sen onun yardım etmesine izin verdin?"

"Sen de tamamen bir yabancıydın ama bana yardım etmenden çok daha fazlası için sana izin verdim," diye sataştı, dudakları kızın dudaklarının köşesine doğru bir sıcaklık yayıyordu. "Aslında bana daha ne kadar yardım edebileceğin konusunda ilginç fikirler de verdin."

"Vermedim. Hatırladığım kadarıyla, sana senin doktorun olduğumu ve başka bir şeyin olmadığını söyledim ama sen beni dinlemedin. Beni dinlememenin kötü bir alışkanlık olduğunu biliyorsun Jacques."

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

Dudakları yeniden kızın kulağındaydı, nefesi kızın kanını harekete geçiriyordu. "Bu durumu mümkün olduğunca insancıl yöntemlerle halledeceğime söz veriyorum," diye fısıldadı.

Shea nefesini her yerinde hissedebiliyordu. Sonra onun omzunu lekeleyen kötü bir yara gördü. Ağzıyla yarayı kapattığında sadece bir tat aldı, Jacques'm tadını. Shea onun gönülsüzce cevap verip bilerek ona yanaştığını, bedeninin üzerine çektiğini hissedebiliyordu. Shea Jacques'in kokusunu, adrenalini, mücadeleden aldığı zevki ve acısını tadıyordu. "İnsancıl yöntemlerle?" diye dalga geçti. "Bunu uygulama tarzından hoşlanıp hoşlanmayacağımı bilmiyorum. Bana öyle geliyor ki bunu oldukça kolay yollarla halledeceksin." Shea kollarını boynuna dolayıp onu kendine doğru çekti. Körü körüne ve tamamen hatasız bir şekilde dudaklarını buldu. Öpücüklerinde sevgisini, korkusunu ve onun yöntemlerini kabul ettiğini gösterdi Shea. Ona olan tutkusu ve ihtiyacı bedeninden Jacques'a akıyordu.

Jacques'in kolları hükmedercesine sardı onu. Dudakları onunkilere karşı açtı, kızın tatlılığıyla, saflığıyla beslenmeye ve içindeki iblisten geri kalanları yok etmeye ihtiyacı vardı. Kızın bedeni feryat ediyor, ona hoş geldin diyordu. Dudakları da en az onunkiler kadar açtı. Jacques kıyafetlerini dört bir yana saçıp, kızı kendine çekmek için hareket etti. Kızın yana kaydığını hissettiği anda, ikisi de sendeleyip altlarındaki havuza yuvarlandılar.

Birbirlerine sarılı ve dudakları birbirlerine kenetli bir halde dibe batıyorlardı, zihinlerinden kahkaha atıyorlardı. Shea bacaklarını Jacques'in beline dolarken, o da kuvvetle kulaç atıyordu. Başları yüzeye

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

çıktığında etrafa sular sıçratıyorlardı. Shea kahkaha atarak Jacques'in yüzünü ellerinin arasına aldı. "Sen romantik bir adamsın Jacques. Şu an zorla nefes alıyorum."

Jacques'in elleri kızın kalçalarını kavramış, masaj yapıyordu. Tek kaşını kaldırdı. "Bunun benim hatam olduğunu mu söylüyorsun? Kadın, ben hiçbir zaman dengemi kaybetmem. Kendini sıkıntıya sokmaman için suya düştüğünde seni takip etmek zorundaydım."

Shea bir eliyle onun sırtına dokunup, her zerresini baştan çıkarıcı bir tavırla okşayarak elini kalça çizgisine doğru indirdi. "Bana ihtiyacın olduğunu düşünüyorum vahşi adam." Bedenini ona yakınlaştırıp, tutkusunun sıcak ve kaim ispatını buldu. "Hem de çok ama çok fazla." Shea bacaklarını iyice dolayıp, kendini onun sertliğine yerleştirdi ve sert eti içine aldı.

Kadife bir ateş onu sardığında, Jacques'in inlemesi yankılandı. Dişleri kızın boyun çukurunu bulup onu kendine bastırıyor, istilasını sabitleştiriyordu. Şu anda bir güzellik vardı, Jacques zamanın durduğunu hissedebiliyor, başka bir boyuta geçtiğini anlayabiliyordu. Shea'nın saçları adeta deniz yosunu gibi etraflarını sarıyor ve dolgun göğüsleri onun kaslı göğsüne baskı yapıyordu. Shea esnek ve yumuşaktı, adeta sıcak bir bal gibi Jacques'i çevreliyordu fakat kasları sertti ve onu bedeninde tutmak için kasılıyordu.

Bedenlerinin her hareketiyle sular etraflarına sıçrıyor adeta eller gibi hassas tenlerini sıcak ve sevecenlikle okşuyorlardı.

Şu an onun dünyasıydı Shea, hayatının gerçek anlamıydı. Etraflarında canlı renkler hâkimdi uzun zamandır içinde hapsolduğu gri kasvetli

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

dünyada değildi, renkler canlı ve sahiciydiler. Hisler güçlü ve derindi, kalbi merakla, koruyucu içgüdüleriyle ve ruhuna işlenen büyük bir aşkla atıyordu Jacques'in. Acı ve öfke, kasvet ve umutsuzlukla örülen dünyasına zıtlıkla Shca'ya hissettiği bu aşk bir mucizeydi. Zihnini okusa bile, ona gerçekten ne ifade ettiğini hiç anlayamayacaktı Shea, çünkü derinlerindeki his çok büyüktü. Jacques umutsuzlukla uzun zamandır açtı ve buna ihtiyacı vardı ama şimdi Shea kollarının arasındaydı, bedenleri birdi, kalbi ve zihni aynı melodiyle çalıyordu. Kırılmaz bir mühürle ruhu onunkine işlenmişti.

Bedeni nazikçe ve sevecenlikle onunkine hareket ederken, kalçalarını öne doğru itip daha derinlere bırakırken kendini, Jacques hayatının sonsuza dek değiştiğini biliyordu. Bir evi, bir ailesi ve çocukları olacaktı; bütün zamanını dünyada harcamak isteyecek, etrafını saran sevgiye ve kahkahaya sahip olacaktı. Shea'nın bedenine, kalbine, saflığına ve onun kendi vahşi doğasına olan iyiliğine sahip olacaktı. Cehennemi, bütün hatalarına rağmen bir şekilde ulaşabildiği bir cennete dönüşmüştü artık.

Shea onun zihnini okuyabiliyordu kolaylıkla, çünkü Jacques onu neredeyse hiç bırakmamıştı ve Shea onun hislerini yakalayabilmişti. Shea başını Jacques'in omzuna dayayıp, gözlerini kapattı ve onu saran duyguya bırakıverdi kendini. Jacques'a limanına, güvenliğine sardı kollarını sıkıca. Gelecekte ne olursa olsun, neyle yüzleşip mücadele edeceklerse etsinler, birbirlerine sahiptiler.

Jacques kendilerini göklere yükseltti ve havada uçarlarken havuzdaki sular sıçrıyor ve etraflarından çekiliyordu. Büyük elleriyle kızın yüzünü çevreleyip, parlak yeşil gözlerine baktı.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME

"Seni seviyorum Shea. Her zaman seveceğim," diye yemin etti yumuşak sesiyle.

"Ben de seni seviyorum Jacques," diye fısıldadı Shea.

Jacques kızın dudaklarını ve sıcak tatlılığını buldu. Bu güzelliği büyük bir açlıkla aldı. Kucaklaşarak daha derinlere batarlarken, su üstlerini örttü. O anda kahkaha atıp ayrıldılar ve yüzeye doğru yüzdüler. Günün korkuları aşklarının derinliklerinde boğulmuştu.

KİTAP VE TARAMA : PRİDE
DÜZENLEME : WİNSOME